Repertoriu totiꝰ ſumme

auree beati Antonini archipreſulis florentini ordinis predicatorum: cum explanatiōibus euangeliorum ⁊ epiſtolarum: ac regiſtro ſan-ctorū ſolennitatum. In quo omnia eruditorū cenſura et iudicio recta lance perpendiculata offenduntur.



¶ Venundantur ab Johanne petit ſub lilio aureo in via Jacobea.

Pertinet ad Conv. S. Antonij Oriol.

¶ Fratris Dominici Bugelle ordinis predicatorū obſeruantie in nouam Tabule correctionem Epiſtola.

Antiquum eſt latinis prouerbium: poetica etiam illuſtratione vulgatiſſimum. Non minor eſt virtus ꝙ̄ querere parta tueri. Parum enim profuerat hominem de limo terre finxiſſe: huncꝫ aereis volucribus equoreis piſcibus et vniuerſis terre animantibus prefeciſſe: ſi hunc mox creatum ⁊ peccantē parentes ditis hiatus excepiſſent. Et opus valde bonum plaſmatoris incuria redimere negligens: non tantum formando iuuaſſe: quantum perdendo nocuiſſe videretur. Quid itidem vtilitatis humano generi attulerant florētini Archipreſulis tabule: ꝙ̄ potius ꝙ̄ humane editionem ſcriptor ob ſui obſcuro indice faſtidioſas: tum cōfuſis falſiſꝙ annotationibus ſimiles: damnoſum ſtudium: in quiſꝙ vel initio fugere: vel longioris temporis diſpendio pertinaci animo proſequi appareret? Quamobrem ego quoꝙ Dominice religionis profeſſor: decreui ⁊ legentium quantum in me ſit deſiderio facere ſatis: et vtriuſꝙ conſulere cōmodo ⁊ vtilitati. Compegi igitur primi collectoris miſertus: Archetypam tabulam antique editionis errores ⁊ impreſſionis amfractus accuratiſſima cenſura caſtigans: qua ſiue celeſtia edicta proclamator proponas: ſiue conſcientialis fori iudex in audiendis confeſſionibus imoreris: et valeas predicabiles materias vel pontificij: vel diuini iuris/adiunctis ſanctorū teſtimonijs diffuſa declaratione certiſſimo indice inueſtigare: ⁊ queas circa erratorū diſtinctionem: circa preſtanda conſilia: circa eradicanda peccatorum fomenta: virtutumꝙ iacienda ſemina ſecurus agricola laborare: qua deniꝙ poſſit vnuſquiſꝙ vel mediocriter doctus ad procurandā animarū ſalutem indubitato calle contendere: ⁊ contendendo victoria potiri exoptatiſſima. Suſcipite igitur leta fronte vniuerſi dominice vinee cultores accuratiſſimi: repertoriū nouum: quod fidelis Andreas preſſit Bocardus: quoniam non mediocri fore adiumento ad inueniendas: ⁊ faciliter quidē inueniendas accōmodatas ſententias legentium quilibet apertiſſime diiudicabit.

Quiſquis dedalei poteras timuiſſe laboris:
  Et nimium dubie fila recurua vie:
Ingrediare licet roſei pomaria peſti:
  Que reſerant proprijs grāmata certa locis.
Alpha vetus: longumꝙ nequit preſtare legenti
  Betha tibi: quod nunc pagina curta poteſt.
    Uale.

¶ Incipit ꝓlogus in tabulas totius summe dñi Antonini archiepi florentinensis: ordinis predicatorum ꝙ doctissimi.

Quia reuerendissimus ⁊ eximi⁹ pater btūs Antoninus florentinorū archipresul in sua singularis prerogatiue summa varia diuersorū doctorū autentica scripta atq; ad omnē materiā tā theologicā ꝙ canonicā sententias ex doctoꝝ dictis/ vt muro inuincibili firmatas atq; cū omni diligētia collectas/tam p̄dicātib⁹ ꝙ cōfessoribus: ac cuilibet ꝓ sue cōscientie serenatione necessarias: posuit atq; cōscripsit diffuse per titulos/capitula/ac paragraphos ꝓpter dependētiā ad illā materiā quā ipe reuerēdissimus pater ꝓsequi intēdebat: orta est nō modica difficultas inquirēdi ꝑ totā summā eas materias quas vnusq̄sq; suo ꝓ libitu inuenire desiderat. Necessariū itaq; fuit ac perutile singulas materias in tota summa cōprehēsas (ꝙuis nō sine labore) sub alphabeti ordine collocari: vt sic legētes ex facilitate inueniendi optatas materias ampli⁹ ad hāc vtilissimā summā accurate ꝑlegendū animent. Continet igit iste liber tabularū quinq; principales partes: quarū due prime tabule cōuenienter notari potuerūt. Alie aūt tres partes sub noie notularū describunt. Pria ergo tabula iuxta ordinē alphabeti posita cōplete cōtinet ſm lrās alphabeti fere oēs materias notabiles in tota ac precellēti beati Antonini summa diffuse cōprehensas: et sciet terminus hui⁹ tabule ex fine litterarū alphabeti. Scd̄a tabula in principio oñdit quasi preambulariter loca in q̄b⁹ inuenit materia de festiuitatibus beatissime xp̄ifere virginis Marie ſm eius festa eo modo quo occurrūt in kalēdario. Et principaliter ponit tabula de his materijs que cōcernūt beatissimā dei genitricem ſm ordinē alphabeti: cui⁹ initiū ⁊ finis studioso lectori facile occurrūt. Pria vō notula que nō est ſm ordinē alphabeti: sicut nec alie sequētes: cōtinet auctoritates biblie que inueniunt exposite in p̄nti summa. Et inceptio ei⁹ ptz ex supscriptiōe tituloꝝ ſm diuersos libros biblie. Scd̄a aūt notula ponit declaratiōes siue expositiones super ep̄las ⁊ euangelia ꝑ totū annum debito ordine ꝑ remissionē: scz ad ea que in hac summa cōtinent: vt etiā predicaturus populo statim inueniat qđ requirit. Et inceptio ei⁹ ptz ex superscriptiōe tituloꝝ. Tertia insuꝑ notula ponit de q̄busdā sanctis i particulari: de ap̄lis in cōi: de vno martyre ac etiā de plurib⁹: de cōfessoribus ⁊ v̄ginibus materias in summa designatas. Et cōtinetur illa notula in vltimis folijs hui⁹ libelli sicuti inscriptiones tituloꝝ admonēt. Quas tabulas ⁊ notulas si quis diligēter inspicere voluerit: inueniet singulas ac pro oi statu hoim necessarias pulcherrimasq; materias quas se minime inuenturū sperasset.

¶ Sequit ergo prīo de lrā. A.

AAron summus sacerdos in quo figurat xp̄m. j. parte. tit. vj. ca. ij. §. v. post medium.

Aaron quō quadruplici signo in virga ostensus est ⁊ vocatus a dño: ꝑ illa quatuor habita videt quis esse a dño vocatus in prelaturā. iij. pte. ti. xix. c. j. §. iij. ꝑ totū.

¶ Abbas nō per ep̄m: sed per

monachos debet institui: quis debet in abbatem ordinari: qualis debet esse in regimine: ⁊ monachus plus debet obedire abbati ꝙ ep̄o in institutione ecclesie secularis: ⁊ vn⁹ abbas nō potest presidere multis monasterijs ⁊c. iij. parte titu. xvj. ca. vij. per totum.

Abbas siue prelatus quō debet corripe inquietos: cōsolari pusillanimes: suscipere infirmos patiens ad omnes: ⁊ magis debet a subditis amari ꝙ timeri. ibidem. §. j. per totum.

Abbas excōicare pōt suos subditos: ⁊ de ipsis hȝ iurisditionē. iij. parte ti. ix. c. v. circa prin.

Abbas negligēs qui nō reuocat monachū vagabundū quō ordinarius supplere debeat vices ipsius ⁊c. ibidem. §. iij. post principium.

Abbates benedicti vtrū dare possunt quatuor ordines minores absq; alio priuilegio ⁊c. iij. parte titu. xiiij. c. xvj. §. vij.

Abbates quō sibi eligere possunt ꝓprium confessorem ⁊c. iij. parte titu. xvij. c. ij. §. ij.

Abbas exemptus bene potest eligi siue in ep̄m siue in abbatem eiusdem regule et habit⁹. iij. parte titu. xix. c. ij. §. v. circa finem.

Abbas quō se habere debet circa electos ⁊ fugitiuos: habes. ī. sub apostasia. ⁊. iij. parte tit. xvj. c. v. in prin. ⁊. j. ⁊. ij. §.

Abbatib⁹ ⁊ de religiosorū locis vł i ecclījs vbi mōachi hitāt: ppl's ꝑ mōachū nō regat/ sȝ capellan⁹ q̄ pplȝ regat ab abbate ꝑ ꝯsiliū monachoꝝ istituat ⁊c. iij. ꝑ. t. xvj. c. ix. §. iij. circa p̄n.

Abbas vel alius inferior ep̄o an possit prescribere institutionē. s. in ecclesijs: et dare curas aiaꝝ ⁊c. iij. par. ti. xix. c. xj. §. viij. circa mediū.

Abbatū vide etiā varia notabilia. ī. sub lrā P. scȝ p̄lat⁹. ⁊ sub lrā R. scȝ religiosus. ⁊ p̄ncipaliter. iij. ꝑ. ti. xix. c. xj. quasi ꝑ totū. de prelatis.

Abbatissa nec aquā b̄ndicere pōt: nec cōfessiones audire: nec penitētias iniūgere: nec aliquē

actũ ſacramentalẽ exercere:nec poteſt ordinẽ recipere:nec in ſpũalib⁹ iudicare. Et quomodo curã habere debet vario modo in ſibi commiſſis.iij.parte ti.xvj.c.vij.§.ij.per totum.
Abbatiſſa q̃uis iura epalia exerceat niſi habeat priuilegiũ ſpeciale nõ põt ſibi ꝯfeſſorẽ eligere ⁊c̃.iij.parte ti.xvij.c.ij.§.ij.circa mediũ.
Abbatiſſam eſſe virginem non eſt neceſſariũ:⁊ corrupta monialis q̃ petit ab epo bñdici quomõ teneat̃ bñdici vel ſibi denegare ⁊c̃.iij.par. ti.xvij.c.xxij.§.j.infra medium.
Abraam quomodo vt lucerna ⁊ ſtella ſplendida ortus eſt docens mundũ perfectã obedientiam ⁊c̃.iij.par.ti.xxxj.c.vij.ante mediũ.
Abrae duplex generatio deſcribit̃.iuxta illud. Multiplicabo ſemẽ tuũ.ij.par.ti.xij.c.x.§.iiij.
Abſolutio quomodo fit ꝑ ſacerdotẽ miniſterialiter. et ſacerdos dr̃ ſoluere ⁊ ligare trib⁹ modis:⁊ habet triplex iudiciũ: ⁊ quomodo in illis abſoluitur: ⁊ clauis regni celorum eſt triplex ⁊c̃.iij.par.ti.xvij.c.xxj.ante.§.
Abſolutionis modus ⁊ forma quis eſt. Et miſereat̃ ante cõfiteor nõ eſt neceſſariũ quare tñ dicit̃: ⁊ qd̃ ſignificat̃ ꝑ abſolutionẽ ⁊ per crucem:⁊ prius debet abſoluere ab excõicatione q̃ a peccatis.ibidẽ.§.j.per totum.
Abſolutio de plenitudine poteſtatis quomodo et qualiter fieri debet: q̃ eſt forma ipſius abſolutionis: ⁊ vtrũ ꝓ iſtis requirat̃ ſpecialis forma ⁊c̃.ibidem.§.ij.per totum.
Abſoluens ſecularẽ vbi nõ potuit ex ignorãtia verecũdia ⁊c̃. Et cõfeſſor ſi percipit ſe erraſſe: nunquid hoc tenetur ſeculari dicere ⁊c̃. ibidem.§.iij. Et vtrum penitentiam ſiue ſatiſfactionem impoſitam per abſolutionẽ debitam in mortali factam in toto vel in parte tenetur iterare ⁊c̃.et vtrum valet in foro militãtis eccleſie ⁊c̃. ibidem.§.iiij. per totum. Qui ſunt canones penitentiales quos q̃libet ſacerdos ſcire debet.ibidẽ.§.v.ꝑ totũ.et ſunt.xlvj.
Abſolutionem a culpa ſine cõditione q̃ abſolutionẽ a papa q̃re de⁹ magis acceptat.iij.par. titu.xliij.c.xx.§.ij.poſt medium.
Abſoluere nõ poteſt ſacerdos in caſu neceſſitatis:quis audire poſſit confeſſiones. Et nemo poteſt abſolui niſi a ꝓprio ſacerdote:quis ꝓprius dicit̃ ſacerdos: ⁊ quos illi poſſint abſoluere.iij.par.ti.xvij.c.j.per totum.
Abſoluẽs aliquẽ a caſu a quo nõ põt / qd̃ talis facere debet.iij.par. ti.xvij.c.xij.ꝑ totũ.
Abſolutio pape reſeruat̃ ꝯtra inquiſitores qui male ⁊ ꝯtra ꝯſcientiã exercẽt tale officiũ ꝯtra quoſdã ⁊c̃.iij.par.ti.xxiiij.c.vij.circa princi.
Abſolutio incendiarioꝝ ecclẽiarũ ⁊ pioꝝ locoꝝ reſeruat̃ pape:et hoc poſtq̃ fuerint denũciati de quib⁹ locis intelligit̃:et quomodo iſta denunciatio fieri debet.ibidem.c.xj.per totũ.
Abſolutio effractorũ ſacroꝝ locoꝝ pape reſeruatur:⁊ hoc poſtq̃ fuerint denũciati. ibidem. cap.xij.per totum.
Abſolutio falſarioꝝ litterarũ papaliũ pape reſeruatur.ibidẽ.c.xiij.per totum.
Abſolutio eoꝝ q̃ corrigunt vel apponũt vel remouẽt aliqd̃ de lr̃is papalib⁹ pape reſeruat̃: deſuꝑ ponit̃ q̃ſtio q̃dã.ibidẽ.c.xvj.ꝑ totũ.
Abſolutionẽ a cenſuris eccleſiaſticis per vim vel metum extorquentes excõmunicati ſunt maiori ſententia.ibi.c.xxvij.
Abſolutio eoꝝ q̃ ſpoliant romipetas ⁊ piratas pape reſeruat̃.ibidẽ.c.xxxj.per totũ.
Abſoluti ab excõicatione in articulo neceſſitatis ſi poſtea cũ poſſunt nõ ſe pñtãt eis qui ordinarie abſoluere debẽt excõmunicati ſunt maiori ſententia.ibi.c.xlvij.per totũ.
Abſolutio exenterantiũ vel ſcindentiũ corpus defuncti pro oſſibus eius transferendis pape reſeruatur.ibi.c.lxiij.per totum.
Abſolutio ab excõicatione maiori quomõ fieri debet ⁊ a quo.ibi.c.lxxvij.in prin.
Abſolutio ex falſa cauſa quare non tenet:quomodo q̃s abſolui põt inuitus ab excõicatione et abſolutio ab excõmunicatiõe eſt duplex ⁊c̃. ibi.c.lxxvij.in medio.vſq; ad.§.j.
Abſolutio a maiori excõicatione quattuor habet obſeruãda: quomodo defunct⁹ excõicat⁹ dꝫ abſolui:⁊ quõ in neceſſitate ſimplici vbo:⁊ quid dꝫ fieri cũ q̃s aliquẽ abſoluit ignorãter. ibidẽ.c.lxxvij.§.j.a prin.vſq; ad finẽ quaſi.
Abſolutio ab excõicatione aliqua quomõ fieri debet.ibidem.§.j.circa finem.
Abſolutio quomodo fieri debet a ſuſpenſione. iij.parte ti.xxvij.c.iiij.poſt medium.
Abſolutio quõ ⁊ q̃n fieri poſſit a iuramẽtis ꝓmiſſoriis ⁊c̃.ij.parte ti.x.c.vj.vſq; ad p̃mũ.§.
Abſoluere vtrũ papa poſſit ꝑ cõicationẽ indulgentie plenarie cõtritos ⁊ cõfeſſos a tota pena ⁊ culpa:et q̃ non transeat̃ per ignẽ purgatorũ.iij.parte ti.xxij.c.v.§.vij.per totũ.
Abominatio quomodo eſt quarta paſſio anime.j.parte ti.vj.c.iiij.§.j.circa finem.
Abominabilẽ quomodo ſe facit anima ꝑ mũdi amorẽ.ij.parte ti.v.c.xiiij.§.iij.poſt prin.
Abſtinẽtia quomodo eſt vna de partib⁹ ſubiectiuis temperãtie: quomodo per abſtinentiã alie virtutes cauſant̃:et quomodo ipſa abſtinentia cõmendat̃.iiij.parte ti.iiij.c.iij.
Abſtinentie proprietate tria bona homini ſequuntur. Et quomodo iſta tria pertinent ad mentẽ dantur multi in exemplũ qui hoc fecerunt ⁊c̃.ibidem.§.j.
Abſtinentie ꝓprietates que ſunt quantum ad corpus: quomodo corpus ꝑ ipſaꝫ dei templũ

efficitur:quõ per eã ciuiliter viuit ꝛc. ibi.§.ij.
Abſtinẽtia quõ ſe homo aſſuefacit ad quatuoꝛ bona: et quinqꝫ cõditiones ſunt cõſiderãde in ſumptiõe cibi que nos inducunt ad parcitatẽ cibi.ibidẽ.§.iij.Cetera què ſequunt in ſequẽtibus.§.plus ꝑtinẽt ad ieiuniũ.ideo de iſtis vide.j.ſub lr̃a J.ſ.ieiuniũ, et etiã ſub ebrietate.
Abſtinentia ab eſu carniũ quõ ꝛ qñ ſit abſtinẽdum ꝛc.iiij.parte.titu.iiij.c.iiij.§.v.
Abſtinere a quibus debẽt perſone ſpirituales que ſubtiliter tẽtant a diabolo.iij.parte.ti.ij.ca.ij.§.viij.per totum.
Abſtinere quõ quis dꝫ maxime a pctis diebus feſtiuis.ij.parte ti.ix.c.vij.§.iij.per totum.
Abſtinere ꝙ nemo poſſit a peccato ſine dei gr̃a oſtenditur ꝛ ꝓbatur.iiij.parte.ti.ix.c.v.§.iij.
Abuſus poteſtatis quõ fit per prauã adeptiõnẽ:ꝛ per prauã executionẽ:ꝛ per prauã intentionem.iij.parte. titu.xxij. c.ij.§.j.per totum.
Abuſiones.xij.cõiter reperiunt: ſcꝫ ſapiẽs ſine operibus: ſenex ſine religione: adoleſcẽs ſine obedientia:diues ſine elemoſyna:femina ſine pudicitia:dñs ſine ꝟtute:xp̃ianus cõtẽtioſus pauper ſuperbus:rex iniquus: eps negligẽs: plebs ſine diſciplina : ppl's ſine lege.j.par.tit. v.c.ij.§.viij.a principio vſqꝫ ad mediũ quaſi.
Abſens ab electione quõ conſtituere poſſit ꝓcuratoꝛem ꝛc.iij.parte.tit.xix.c.ij.§.ij.
Abſentes quõ cõtrahere poſſunt matrimoniũ ꝛc.iij.par.titu.j.c.xix.ante.§.circa medium.

¶ Acceptio pſonarũ quõ ꝓhibetur in iudicio: et ipſa ꝓhibet ex ſcriptura: ꝛ cõi exemplo.ij.par.ti.j.c.xix.§.ij.per totũ.
Acceptio perſonarũ in iudicijs ꝓhibetur multipliciter:et ꝓbatur varijs auctoꝛitatibus.ij. parte titu.j.c.xx.§.iiij.per totum.
Accedentes iuſte vel iniuſte ad bellum.vide.j. ſub littera.B.ſcꝫ bellum. et.iij.parte titu.iiij. c.ij.§.iiij.v.vj.ꝛ.vij.per totum.
Accidia ponit a beato Greg. in peccatis capitalib⁹:quõ diuerſimode diffinit:ꝙ triſtitia accidie ſemꝑ eſt mala oſtendit dupliciter: qñ eſt moꝛtale:ꝙ eſt vicium capitale ꝓbat:ꝛ quõ ex accidia oꝛiũt ſex filie:et quõ quis vario modo impugnat ab accidia ꝛc.ij.p.ti.ix.ca.j.p totũ.
Accidia deſcribit p themã:qõ ꝛ de ipſa declarat cũ triplici mẽbꝛo.ibi.c.ij.ante.§.p totum.
Accidia vnde dicit:qui ſunt magis accidioſi:ꝛ quare ꝛ quid eſt accidia.ibidẽ.§.j.per totum.
Accidie detrimentũ in quo cõſiſtit:ꝛ per ipſam incurrit homo triplex malũ:et quõ per ipſam incurritur moꝛs.ibidem.§.ij.
Accidie dat remediũ.ſ.deuota oꝛatio ſiue meditatio:ſacramẽtoꝛũ frequentatio:varia ꝛ bona exercitatio.ibidꝫ.§.iij.per totũ.Uide etiã aliqua de accidia.j.ſub littera.N.ſ.negligẽtia.ꝛ ſub littera.P.ſcꝫ pigritia.
Accidia quõ dicit via tedioſa ꝛ eſt multũ ſaxoſa:quid iſta ſignificant:et quõ debet repelli.ſ. ꝑte ti.v.c.iij.§.j.circa finẽ.ibi.Septima via.
Aciẽ duplicẽ ad bellãdũ quõ cõtra nos mittit mũdus.iiij.parte ti.xiij.c.iij.añ.§.poſt pꝛinci.
Actio humana deſcribit vario modo.j.ſub littera.D.ſcꝫ humanoꝛũ.ꝛ.j.parte titu.iij.c.xij. ante.§.per totum.
Actio humana ꝙ hꝫ bonitatẽ vel maliciã ꝓbatur. Et ꝙ homo p maliciaꝫ fit abominabilis. Quõ actio humana hꝫ bonitatẽ vel maliciaꝫ ex circũſtantia ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Actio humana hꝫ bonitatẽ ꝛ maliciã pꝛecipue ex fine:ꝓbatur ex diffinitione Boetij: que auctoꝛitas etiã exponit ꝛc.ibidẽ.§.ij.per totũ.
Actionum humanarũ alique ſunt indifferẽtes ſm ſpeciẽ : ſed nulla eſt indifferens ſm indiuiduũ:et ꝙ nullus act⁹ ſm indiuiduũ eſt indifferens ꝛc.ibidem.§.iij.per totum.
Actio humana quõ dicit bona vel mala / recta vel peccatũ/laudabilis vel culpabilis / meritoꝛia vel demeritoꝛia ſm diuerſos reſpectus ꝛc.ibi.§.vj.ꝛ.vij.per totum.
Actuum humanoꝛũ eſt triplex differentia:ꝛ aliquis actus eſt indifferens dupliciter:que per om̃ia applicant ad actũ matrimonij.iij.parte tit.j.c.xx.§.xij.circa pꝛincipium.
Actus fidei eſt triplex:ſcꝫ volũtaria coꝛdis aſſenſio:publica oꝛis confeſſio:et ſalutifere moꝛtis ſuſceptio.iiij.parte ti.viij.c.iij.in pꝛinci.
Acholit⁹ quis dicit:qõ eſt eius officiũ: et quis actus dicitur acholitatus ꝛc.iij.par. tit.xiiij. c.xvj.§.ix.ibi.De quarto.
Actiua vita deſcribitur.j.in lata materia cũ cõtẽplatiua vita ſub lr̃a.C.ſ.vita ꝯtẽplatiua ꝛc.
Acquiſitũ aliquid illicite tripl'r põt eſſe: et quõ illa acquiſita debẽt reſtitui ꝛc.ij.parte ti.ij.c. v.§.j.ij.ꝛ.iij.p totũ.Cetera vide.j.reſtitutio.
Acquiſitum illicite põt dici aliquid tripliciter quõ hoc fit declaratur.iiij.parte ti.v.ca.xviij. §.x.poſt medium.
Acquirere qui vult ꝟtutes tria debet obſeruare.iiij.parte.titu.j.c.ij.in pꝛinci.
Actoꝛi non licet qõ reo licitum non exiſtit. Eſt vna de regulis iuris que declarat.j.parte tit. xx.c.vnico.ſub N.ibi.non licet ꝛc.
Accuſatiõis modus quis debet eſſe in iudicio: ꝛ iudex quare damnare non debet ſine accuſatoꝛe:fallit tamẽ in octo caſibus.iij.parte.titu. ix.c.viij.ante.§.
Accuſare qui ꝓhibẽt in iudicio:ꝛ quare ꝛ quõ qui non excludunt ab eadem ꝛc.ibidem.§.ij.
Accuſationi clericoꝛũ vtrũ admitti debẽt laici et accuſatio debet fieri in ſcriptis:quõ accuſa

tio redditur vicioſa per calumniã: et qñ quis tenetur ad accuſationem.ibi.§.iij.
Accuſationi matrimonij qñ accuſatur per aliquod impedimentũ qḋ in eis eſt vel fuit: qui matrimoniũ accuſare poſſunt: et qui ab eadeȝ ꝓhibentur ⁊c.ibidem.§.iiij.⁊.v.
Accuſans aliquem ad mortẽ quam penã incurrit ſm canones.iij.parte titu.xvij.ca.xxj.§.v. ibi.Septimus.
Accuſator in iudicijs habes varia.j.ſub lr̃a J ſcȝ iudicio humano.⁊.ij.par.ti.j.c.xix.§.v. Et de reo q̃ accuſaẗ habes varia ibi.§.vj.p totũ.
Accuſans falſe aliquem in iudicio ſeculari: vel q̃ cõtra eum teſtificatur quantũ eſt peccatũ.j. par.titu.xiiij.c.iiij.§.xij.ante medium.
Adam prim⁹ homo quõ ſe ſimilẽ fecit iumẽtis inſipiẽtibus p decẽ ſigna que cognouit.j.par.tit.j.c.ij.§.v.ante mediũ.
Adiuratio quid eſt: quõ exercetur erga creaturam rationalẽ: quõ ad creaturam intellectualem: ⁊ quõ ad creaturã irrationalẽ vario modo.ij.parte titu.x.c.viij.per totum.
Adiurationis obſeruantia quõ eſt cauenda: et a quibus in illa eſt abſtinẽdum ⁊c.ij.parte ti. xij.c.j.§.xiij.per totum.
Adiutorium quõ habemus a deo cõtra peccata mortalia.j.par.ti.vij.c.ij.§.vj.per totum.
Admiratio quõ eſt ſpecies timoris naturalis: ⁊ in quo cõſiſtit illa admiratio ⁊c.iiij. parte titu.xiiij.c.iiij.§.j.⁊.ij.
Adoleſcẽtia quõ dicitur tertia etas hoĩs q̃diu durat: quõ tũc homo magis impugnaẗ: qḋ remediũ tunc eſt: et quid ſpiritualiter ſignificat illa etas.iiij.parte tit.vij.c.v.§.vj.poſt princi. ibi.Tertia etas ⁊c.
Adoleſcenti quid eſt magis neceſſariũ: q̃ periculoſa eſt ſine obediẽtia: ⁊ quõ debet flecti ⁊c. j.parte ti.v.c.ij.§.viij.ibi.Tertia abuſio.
Adorandi deũ eccleſia eſt determinata ꝑ loco ſpeciali ꝓpter adorantes triplici ratione. Et ex triplici cauſa adoramus verſus orientem. iij.parte ti.xij.c.ij.per totum.
Adorari quõ deus debet in templo: ſcȝ mente per deuotionẽ: ⁊ corpore per genuflexionem: quõ ſancti debẽt adorari: quõ corpora ſanctorum ſunt veneranda: ⁊ quõ beata virgo debet adorari.iij.parte ti.xij.c.vij.§.ij.per totum.
Adorari ⁊ venerari quõ debem⁹ reliquias ſanctorum ⁊ veſtes ⁊c.ibidem.c.ix.ante.§.
Adorari quõ debẽt imagines: vnde habuit ortum adoratio imaginũ: qua adoratiõe debẽt adorari: q̃ quõ picturas debem⁹ adorare: et ad quid ſunt facte ⁊c.ibidem.§.j.per totum.
Adoratio interior ⁊ exterior in quo conſiſtũt: ⁊ quelibet earum eſt duplex. Et eſt triplex adoratio: ſcȝ latria/dulia/et hyperdulia.ibideȝ.§. ij.per totum.
Adoratio latrie ſoli deo exhibetur: ita ⁊ ſacrificium qḋ pertinet ad latriam: et ſicut eſt triplex hoĩs bonũ/ita triplex eſt ſacrificium ⁊c. ibidem.§.iij.per totum.
Adoratio imaginũ deſcribitur: quõ eſt duplex motus in imagine: quõ imagines xp̃i et ſanctorũ debent adorari: ⁊ quõ imago beate virginis debet adorari.ibidem.§.iiij.per totũ.
Adorari quõ debet crux xp̃i: et qua adoratiõe: ⁊ crux que depingitur quõ debet venerari ⁊c. ibidem.§.v.per totum.
Adorabant gentiles tria genera falſorũ deoꝝ: et qui hoc ſpecialiter fecerunt ⁊c.iij.parte tit. xxx.c.j.§.iij.quaſi per totum.
Aduerſa q̃ patiẽter ſint toleranda dantur.xv. remedia.iiij.parte tit.iij.c.vij.a.§.iiij. vſq; ad finem huius capituli.
Aduerſitatis exultatio ponitur ꝑ quinta filia inuidie: que tripliciter debet vitari. ij.par.ti. viij.c.vj.per totum.
Adulatio vnde aliq̃n ꝓcedit: quomõ in adulatione frequenter ſunt mendacia: ⁊ quõ tripliciter fieri contingit humanũ colloquiũ: ⁊ quõ in illis cõmittitur adulatio ⁊c. ij.parte.tit.x. c.ij.ante.§.per totum.
Adulatio quare appellatur oleũ: quid eſt adulatio: et ipſa tripliciter deſcribitur: et velle alteri placere fieri põt quadrupliciter ⁊c. ibidẽ §.j.per totum.
Adulatio quõ inficit hoĩem ⁊ nõ ſemper: ſed in tribus caſib⁹ eſt mortale, ibidẽ.§.ij.per totũ.
Adulatio quõ eſt graue peccatũ: quõ per eam incurritur dei maledictio ⁊c.⁊ an adulatio ſit grauius peccatũ homicidio. Et an adulator ita grauiter peccet ſicut ille cui adulatur.ibidem.§.iij.per totum.
Adulationis remedia ſunt quinq;: quib⁹ illud peccatũ viteẗ ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.
Aduẽtus xp̃i tripliciter deſcribitur.j.parte.ti. iij.c.vj.§.xvij.per totum.
Aduẽt⁹ antixp̃i quõ figuraẗ p quatuor beſtias ⁊ de qb⁹ Dañ.vij.iiij.par.ti.xiij.c.iiij.§.j.p to.
Adulteriũ eſt ſecũda ſpecies luxurie: ⁊ vñ diciẗ ⁊ quõ dupliciter quis offendit p adulteriũ cõtra caſtitatẽ: quaſi ſemp eſt mortale: ⁊ qb⁹ modis ſumiẗ ⁊c.ij.par. ti.v.c.iij.ante.§.per totũ.
Adulterij grauitas ſiue deteſtatio oñdiẗ ex oĩ gñe cauſarũ: ſcȝ ex cauſa efficienti/materiali/ formali/⁊ finali/⁊ circũſtãtiali. ibidẽ.§.j.p to.
Adulterium quõ arguit dñs primo p legeȝ intrinſecã ⁊ naturalẽ: per legem moyſaicã ⁊ ꝓphetalem: per legẽ euangelicã et ſupnaturalẽ per legem canonicã et ſynodalem: per legẽ ciuilicam ⁊ imperialẽ.ibidem.§.ij.per totum.

Adulterium quomodo vario modo punitur a deo.ibi.§.iij.per totum.
Adulterio ſi ɔcipit mulier vel ſupponit alienũ partum:quomodo tenetur viro ad reſtitutionem:et quomodo ⁊ qualiter debet viro reuelare ⁊c.ij.par.ti.j.c.xviij.§.viij.per totum.
Adulterio qñ vxor cõcipit filiũ quem vir reputat ſuũ eſſe:quõ mulier tenet᷑ ad reſtitutionẽ: quõ tenet᷑ ſpurio ⁊c.et ſi mulier debeat hoc reuelare.Et ſunt q̃ttuor ſigna q̃ reddũt ſuſpectã talẽ mulierẽ ⁊c.ij.par.ti.ij.c.vij.§.iiij.ꝑ totũ.
Alter coniugum manens incorrigibilis alius hoc ſciens non poteſt exigere nec reddere debitum:etſunt quinqꝫ caſus in q̃bus innocens non tenetur dimittere adulterantẽ cõiugem: licet poſſit.iij.par.ti.j.c.xx.§.ix.per totum.
Adulterio ſiue in fornicatione poteſt vir dimittere vxorem ⁊ ecõuerſo/niſi in.vij.caſibus ⁊c. ibi.c.xxj.§.v.⁊.vj.quaſi per totum.
Adulteriũ quõ accuſari debet ab altero coniugũ:qualiter fieri debet iſta accuſatio: quõ ꝓcedendũ ſit corã iudice eccleſiaſtico ꝓpter ſeparationẽ ⁊c.iij.par.ti.ix.c.viij.§.v.per totũ.
Adultus amens vel freneticus ſi anteq̃ incurreret amentiam habuit propoſitũ ⁊ voluntatẽ ſuſcipiendi ſacramenta non debent ſibi denegari.j.par.titu.iiij.c.xiiij.§.iij.poſt princi.ibi. Quantũ ad ſecundã partem ⁊c.
Adulti qñ petũt baptiſmũ nõ ſtatim cũ cõuertuntur eſt ipſis dandus baptiſmus: ſed ex triplici cauſa differri debet vſqꝫ ad certũ tẽpus. Et ſi ipſis imminet periculũ quõ ſunt baptizandi ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xiij.§.xiij.per totũ.
Aduocatorũ officiũ deſcribit᷑ ꝑ thema ex pſal. qõ ⁊ de ipis declarat᷑ ⁊c.iij.par.ti.vj.c.j.in pn.
Aduocatorꝫ officiũ ⁊ exercitiũ qd eſt:quõ debet aliq̃ poſtulare iudicẽ: et q̃ ſunt attendẽda in poſtulationibus eorũdẽ ⁊c.ibidem.§.j.
Aduocatus quõ ⁊ quare debet poſtulari: et in quib⁹ negocijs: q̃ aduocationis ars nõ ſit illicita:q̃bus licet ⁊ q̃bus nõ:⁊ pfecti quõ debẽt ſtare in iudicio.ibidẽ.§.iij.per totum.
Aduocatus accedẽs corã iudice ad aduocãdũ qualiter debet eſſe veſtitus.ibidẽ.c.ij.ante.§.
Aduocatus q̃liter ſe hꝫe bebet ad illũ cui⁹ cauſam ſuſcipit ad defendendũ:q̃ debet ſcribere: que debet ſibi dicere ⁊c.ibidẽ.§.j.per totũ.
Aduocatus quõ ſe debet hꝫe ad aduocatũ alterius partis ad ſocios qñ plures aduocati ſũt ex parte cui⁹ cauſam gerit ⁊c.ibidẽ.§.ij.ꝑ to.
Aduocatus qualiter ſe habere debet ad iudicẽ cũ eum primo alloquitur.Et quomodo ſe maturũ exhibebit principaliter quo ad tria.Et a quibus ſe debet cauere: quõ debet factũ ſuũ pronũciare ⁊c.ibidẽ.§.iij.per totum.
Aduocato lꝫ vẽdere ſuũ patrociniũ:quõ a iuſto patrono licet recipe ſalariũ ſm ſuũ laborẽ: qñ ipſis ſit ſoluẽdũ ſalariũ ⁊c.ibidẽ.§.iiij.ꝑ totũ.
Aduocatorꝫ vitia in q̃b⁹ ſunt cõiter defectuoſi: ſunt numero.xxv.ibidẽ.§.v.per totum.
Aduocatus ꝓcurator ⁊ iuriſcõſult⁹ quõ multipliciter peccare poſſunt : quõ et qñ tenent᷑ ad reſtitutionẽ:⁊ q̃tuor ſunt ɔſiderãda circa eorũdẽ ſalariũ ⁊c.ij.par.ti.j.c.xix.§.viij.ꝑ totũ.
Aeris inequalitate quomõ aliqui deſup murmurant contra deum ⁊c.ij.par.ti.vij.c.ij.§.iij. circa finem.ibi.Tertio alij ⁊c.

¶Affabilitas quomodo alio noie d̾: amicitia: ipſa vario modo deſcribit᷑.j. ſub amicitia.et.iiij.par.ti.v.c.xx.in prin.
Affectus inordinatus ɔtingit precipue ꝓpter mali operis frequentiam:propter mẽtis maliciam:⁊ propter paſſionis vehemẽtiã.ij.par. titu.ix.c.iiij.§.iij.poſt medium.
Affinitas/conſanguinitas/⁊ cognatio ſpũalis deſcribitur:quomodo ⁊ qñ impediunt matrimoniũ ⁊c.iij.par.ti.v.c.v.§.j.per totum.
Affinitas quomodo impedit mr̃imoniũ:q̃bus modis contrahitur affinitas : et contrahens ſcienter in gradu prohibito vſqꝫ ad quartum gradũ excõmunicatus eſt.Et vtrũ papa poſſit diſpenſare ⁊c.iij.par.titu.j.c.xj.
Afflictio in ꝓſperis ponit᷑ a beato Greg. inter filias inuidie: in quo differt a matre ſua. Et quomodo eſt cauſa erroris et falſitatis/affectionis/cupiditatis/⁊ defectionis bonitatis. ij.parte ti.viij.c.ij.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Afflictionis tẽpore quomodo ſperare debem⁹ in deum:⁊ hoc triplici ratione.iiij.par.tit.vij. cap.j.§.v.prope medium.

¶Agilitas quid erit in corporibus glorificatis:q̃d eſt agilitas:ꝑ q̃d eſt iſta agilitas:⁊ vtrũ motus corporꝫ glorificatorꝫ ſit in inſtãti.iij.par.ti.xxx.c.vij.§.iij.per totũ.
Agnus paſchalis quomodo figurat ſacramentum euchariſtie : et quid ſignificant ſpũaliter cerimonie i̾ comeſtione agni paſchalis.j.par. titu.xiiij.c.v.§.vij.per totum.
Agricultura quõ neceſſaria eſt vite humane: quomõ hodie agricole ſunt aſtuti:⁊ quõ vario modo cõmittunt fraudes in varijs ſuis actibus ⁊c.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.xiij.per totũ.
Agriculture quattuor ſunt ſpecies.j.par.tit.j. cap.iij.§.iij.poſt prin.ibi.Agricultura ⁊c.

¶Alleluya et gloria in excelſis quare pretermittunt᷑ tẽpore ſeptuageſime ⁊ in paſcha quare alleluya geminatur:⁊ quomodo alleluya interpretatur ⁊c.iij.par.ti.xiij cap.ij.§.v.circa medium.
Alienare nulli licet rem imobilẽ eccleſie:quid

continet alienationis verbum: quando licet: que forma alienationis requiritur ꝛc.iij.par.ti.xij.c.v.ante.§.per totum.

Alienari quomodo ꝛ quando poſſunt fructus bñficioꝝ ꝛc.iij.par.ti.xv.c.j.§.xviij.

Altaris cõſecratio quomodo alia eſt ꝛ alia eccleſie: quando altare debet cõſecrari; ꝛ quãdo opus eſt propter fracturã: ꝛ quando nõ ꝛc.iij.parte ti.xij.c.vj.§.ix.per totum.

Altaris miniſtri quales eſſe debent.iij.parte titu.xiiij.c.vij.per totum.

Altaria quõ inungunt: et quõ alia varia inunguntur.iij.par.ti.xiiij.c.viij.§.ij.per totũ.

Alearũ ludꝰ vario modo deſcribit.j.ſub lr̃a L.ſcꝫ ludus.et.ij.parte ti.j.c.xxiij.§.ij.per totũ.

¶ Ambitio quomodo dicitur cathedra ſuperbie.ex.j.pſal.cum varijs declarationibus.ij.par.ti.iij.c.v.ante.§.

Ambitio ꝙ pctm̃ ſit oſtẽditur tripliciter: quomodo inordinatꝰ appetitus reperit in ambitione. Et tripliciter contingit appetitum honoris eſſe inordinatũ.ibi.§.j.per totum.

Ambitioni pertinet querere honores ꝛ dignitates: ꝙ periculoſum iſtud eſt oſtenditur varijs autoritatibus ꝛ exẽplis: ꝛ quomodo quilibet ſibi cauere debet ab hmõi procuratione ex triplici cauſa.ibi.§.ij.per totum.

Ambitionis vitiũ quomodo eſt querere dignitates: vt epiſcopatũ ꝛc. et vtrũ ſit licitũ talis querere.ibidẽ.§.iij.iiij.v.ꝛ.vj.per totum.

Ambitio quõ oſtẽdit vel reperitur in exteriori cultu: ſcꝫ ornatu corpis ꝛc.ibidẽ.§.vij.ꝑ totũ.

Ambitionẽ quomodo a ſe debẽt excludere prelati.iij.par.ti.xix.c.j.§.j.per totum.

Ambulãdo qualẽ cõpoſitionem habere debet religioſus.iij.par.ti.xvj.c.viij.§.ij.per totũ.

Ambulare quomodo diuerſimode videntur in via charitatis.j.par.ti.xj.c.j.§.iij.per totũ.

Amicitia que alio noie vocat affabilitas ꝙ virtus ſit ꝓbatur: quõ preceptũ datur in ſcriptura de amicitia ſiue affabilitate: ꝛ ponitur duplex amicitia.iij.par.ti.v.c.xx.ante.§.ꝑ to.

Amicitiã quõ vnuſquiſqꝫ habere debet ꝓpter virtutẽ acquirendã rõne vtilitatis cõicande: pacis ſeruãde: ꝛ rõne neceſſitatis ſupplẽde: ꝛ quõ neceſſaria eſt diuitibꝰ/pauperibꝰ/iuuenibus/ſenibꝰ/tribulatis/ꝛ ꝑfectis.ibi.§.j.ꝑ to.

Amicos nõ habere quomodo eſt magne ſtoliditatis. Et quomodo amicitia diſſoluitur ꝓpter finis defectum: propter amoris ſimulationem: propter criminis cõmiſſionẽ: ꝛ ꝓpter virtutis ꝑfectionẽ.ibi.§.ij.per totum.

Amicitie cõſeruãde quõ requirit ꝑmanẽtia in habitu: ꝯuenientia in affectu: reſidẽtia in cõuictu: ꝛ correſpõdẽtia in effectu.ibi.§.iij.ꝑ to.

Amicitia quomodo diffinitur: que eliciunt ex iſta diffinitione: et quõ amicus debet ſeruare quattuor erga amicũ ſuũ.ibi.§.iiij.per totũ.

Amicitia ꝙ magis conſiſtit in amare ꝙ̃ amari oſtẽdit: ꝛ ꝓbat ſex rõnibus ꝙ magis propriũ amicitie eſt amare ꝙ̃ amari ꝛc.ibi.§.v.ꝑ totũ.

Amicitia quomodo cõſiderat iuxta illud Grego. Probatio dilectiõis exhibitio eſt operis. Qui ſunt magis apti ad amicitiã: et quomodo ſenes litigioſi et mordaces ſunt ad ipſam inepti.ibidem.§.vj.per totum.

Amicitia quomodo requirit multiplex concordia.ibidem.§.vij.circa principium.

Amicus cum amico in quibus debent concordare ꝛc.ibidem.§.vij.poſt prin.

Amicitie quõ reqͥrunt bñficientia in exteriori effectu: quõ amicus amico tripliciter bñfacit et ſeruit. Et ponitur triplex amicitia: ſcꝫ ficta vel falſa: ꝛ vera vel imꝑfecta: ꝑfecta ꝛ ſumma et ꝑ quinqꝫ gradus quomodo ꝑuenit ad perfectam amicitiam.ibi.§.viij.per totum.

Amicitie oppoſita q̃ ſunt/ꝛ quõ debẽt fugi. Et enigmata Ariſtotel' exponunt.ibidẽ.§.ix.ꝑ to.

Amicitia/amor/beniuolẽtia/charitas/et dilectio quõ int̃ ſe differũt.iiij.ꝑ.ti.vj.c.j.ante.§.

Amicorũ propinquorũ ꝛ inimicoꝝ dilectio vario modo deſcribitur.j.ſub lr̃a D.ſcꝫ dilectio.et.iiij.par.ti.vj.c.iij.ꝛ.iiij.

Amico fideli quomodo nulla eſt comparatio. Iſta fidelitas oſtenditur in tribus.iij.parte titu.v.c.xvj.poſt prin.

Amicitiã hr̃e neceſſariũ eſt ꝓpter quattuor rationes: quõ ꝑ amicitiã neceſſitati hoim ſubuenitur probat ex ſex generibꝰ hoim qͥbus ipſa neceſſaria eſt.ij.par.ti.viij.c.v.§.iij.per totũ.

Amici ꝛ cõſanguinei quõ vario modo coanguſtant morientẽ. Et in qͥbus ꝛ quomodo cũ vno exemplo.j.par.ti.v.c.ij.§.ij.per totum.

Amoris paſſio deſcribitur cũ multiplici amore ꝛ effectibꝰ amoris: et paſſiones anime ſunt vndecim.j.par.ti.vj.c.ij.ante.§.

Amor quõ eſt ꝑ̇ma paſſionũ ꝛ pͥcipalis: qͥd eſt amor/ꝛ qͥd amari dꝫ: ꝛ ſm̃ triplicẽ appetitũ q̇ reperit in rebus eſt triplex amor: ꝛ quõ amor eſt via qua itur ad chriſtum.ibi.§.j.per totũ.

Amores iſti ſunt in nobis: ſcꝫ ſenſualis/naturalis/parentalis/cõiugalis/patrialis/ſocialis/ꝛ amor rei tẽporalis.ibi.§.ij.per totum.

Amoris effectꝰ ſunt/extaſis/vnio/zelꝰ/lãguor/liq̃factio/inheſio/ꝛ inebriatio: q̇ reducunt ad extaſim.ibi.§.iij.iiij.v.vj.vij.viij.ix.ꝛ.x.ꝑ totũ

Amor ꝓ̃ſentis ſeculi ponit a btõ Greg. ꝓ ſexta filia luxurie: in quo cõſiſtit illud pctm̃: q̃re ponit ꝓ filia luxurie.ij.par.ti.v.c.xliij.ante §.

Amatorũ ſcli ponit thema ex pſalmo. quõ iſti ſunt corrupti ꝛ abominabiles.ibi.§.j.ꝑ totũ.

Cetera in iſto capl'o habes.j.ſub M.ſcꝫ mūd⁹.
Amor ſui ponitur a beato Greg.pro quinta fi-lia luxurie:ꝛ amare ſeipſum contingit tripli-citer.ij.parte titu.v.c.xiij.ante.§.
Amore ſui quare quis inimicat̄ deo. Et quiꝗ ſunt conditiones vere amicitie: et quomodo mali ſe amant.ibidem.§.j.per totum.
Amore ſui quomodo quis iniuriatur proximo multipliciter.ibidem.§.ij.per totum.
Amore ſui quomodo peccata multiplicantur. ibidem.§.iij.per totum.
Amore ſui inordinato quomodo ꝓcedit negli-gentia: et minor amor poteſt intelligi dupli-citer ꝛc.ij.parte.ti.ix.c.iij.§.ij.circa finem.
Amor inordinatus.vij.mala facit: ſiue.vij.ma-la procedunt ab iſto igne amoris inordina-ti.j.parte ti.iij.c.iiij.§.ij.per totum.
Amor quomodo deſcribitur ſm philoſophum quomō proximus debet amari ꝛ ſibi velle bo-nū.iij.par.ti.xxx.c.vj.ante.j.§.circa mediū.
Amor naturalis quomodo eſt ſpeculuꝫ in quo nunc deū videre poſſimus in enigmate.j.par. titu.iij.c.vj.§.v.per totum.
Amor/beniuolētia/charitas/ꝛ dilectio quomō inter ſe differūt.iiij.par.ti.vj.c.j.poſt prin.
Septē ſunt q̄ valent ad hoc vt d's amet̄ a deo. ibidem.c.iij.§.x.per totū.De amore vide etiā varia ſub charitate ꝛ dilectione.
Amor diuitiarū deſcribit̄.j.ſub lr̄a D.ſcꝫ diui-tias.et.ij.par.ti.j.c.j.§.j.per totum.
Amplexus/oſcula/vel tact⁹ impudicus q̄ñ fiūt cū ꝯſenſu in malū:q̄ñ mortalia vel venialia: ꝛ quare ſunt cauēda.ij.par.ti.v.c.j.§.ix.ꝑ totū.

Anathema dicit̄ excōicatio maior:et quomodo ſeparat hominē a ſeptem bonis magnis: ꝛ quomodo ꝛ quando licet cū ipſis excōmunicatis cōuerſari vel participa-re.ij.parte ti.iij.c.vj.§.iiij.per totum.
Angeli de quibus ponit̄ thema ex pſal.qð ꝛ de ipſis declarat̄: quō ſcꝫ ſunt dei miniſtri et nr̄i cuſtodes.iij.par.ti.xxxj.c.v.ante.§.per totū.
Angeli in cōi quomodo dicunt̄ pricipes: quo-modo principantur demonib⁹ bellantes pro nobis:quō principant̄ ſup homines habendo variā poteſtatē ſup eos.ibi.§.j.per totum.
Angeli quomodo laudāt deū: et quō diſcurrūt propter nr̄a obſequia ꝛc.ibi.§.ij.per totū.
Angeli quo ordine ſtāt in ſuo ꝯſortio:quō ſunt fortes ad ſufferendū aduerſa: et quō portant aīas ad paradiſum ꝛc.ibidem.§.iij.per totū.
Angeloꝝ ponitur iterū thema:quod ꝛ de ipſis declaratur cum quadruplici membro. ibidē. cap̄.vj.ante.§.per totum.
Angeloꝝ que ꝛ quanta beatitudo:quō antiqui ph̄i poſuerūt eſſe plures angelos: quō multi-tudo eoꝝ excedit oēm multitudinem ꝛc.quo-modo eorūdem numerus diſtinct⁹ eſt in tres hierarchias: et quomodo inter ſe differunt. ibidem.§.j.per totum.
Angeli quam locutionē habent:que eſt iſta lo-cutio:quomodo vnus loquitur alteri: ꝛ aliter loquuntur deo:alio modo angelis:ꝛ alio mo-do hominibus.ibidem.§.ij.per totum.
Angeli quomō ſunt vigoroſi ꝛ potentes: quo-modo habent duplicem cognitionē:ꝛ quomō dicunt̄ potētes virtute ꝛc.ibi.§.iij.per totū.
Angeli quō ſunt veloces ad obediendū: ꝙ de prima hierarchia nullus mittit̄:quō et quare aliqui mittunt̄ ad cuſtodiā:et ad quos ange-los ptinet iſta cuſtodia.ibidē.§.iiij.per totū.
Angeli quomodo deputant̄ ad cuſtodiā in in-troitu hoīs in mundū.ibidē.§.v.per totū.
Angeli quō hominē cuſtodiūt donec veniat ad vſum rōnis:ſcꝫ ꝓſeruando a malo:reuocādo a vitio:ꝛ ꝓmouēdo in bonū.ibidē.§.vj.ꝑ totū.
Angeli quō cuſtodiūt hoīem q̄ñ egredit̄ de mū-do:ꝛ quō dicit̄ ꝙ angeli dolēt:ꝛ quō intelligit̄ hoc qð dicit̄ in Dan.ꝙ vnus angelus contra-riabat̄ alteri.ibidē.§.vij.per totum.
Angelis ꝛ in beatis quare nō eſt ſpes:ꝓbatur etiam.iiij.par.ti.vij.c.ij.poſt prin.
Angeli qui dicant̄ purgare illuminare et per-ficere quomodo intelligitur.iiij. parte tit.ix. cap̄.iiij.circa medium ante.§.
Angeloꝝ choros quō ꝓtranſiuit beata virgo: ꝛ quomodo ſuper oēs aſcendit:ꝛ que ſunt pro-prietates iſtoꝝ angeloꝝ.iiij.parte ti.xv. cap̄. xliiij.§.j.ij.iij.iiij.v.vj.vij.viij.ꝛ.ix.per totū.
Angelica natura ſiue intellectualis:quomodo eſt ſpeculū in quo nūc videmus deum in pre-ſenti.j.par.ti.iij.c.vj.§.xj.per totum.
Angelus bonus vel malus ꝙ poſt deum poteſt operari circa potentiam imaginatiuā.proba-tur.j.parte ti.ij.c.vj.§.iiij.ꝛ.v.per totū.
Angeli quomodo et quare dicunt̄ viri.j.parte titu.j.c.ij.§.ij.modicū poſt prin.
Angeloꝝ pulchritudinē admirandā tria oſten-dunt.j.par.ti.j.c.ij.§.ij.poſt prin.
Angeloꝝ eſt liberū arbitriū ꝛ ꝑfectius ꝙ̄ in ho-minibus.j.par.ti.iij.c.ij.§.ij.ante mediū.
Angeli ꝗuis fidelibus ꝛ infidelibus deputati ſunt ad cuſtodiam: tamē multo plus eccleſie: probatur exemplis ex ſacra ſcriptura.j.parte titu.v.c.ij.§.vij.circa medium.
Angelus ſuprem⁹ lucifer:quomodo ſimilis et equalis voluit eſſe deo ꝛc.ij.par.ti.iij.c.j.§.iij. modicū ante medium ꝛ poſt per totum.
Anima quō dicit̄ imago dei.iuxta illud. Facia-mus hominē ad imaginē ꝛc. Et quō ſunt ſimi-tudines ſm ꝓportionē inter deū ꝛ aīam quā-tum ad ſua naturalia.j.par.ti.j.c.j.§.j.ꝑ totū.

Anima quō eſt imago incarnate veritatis mediantib⁹ virtutib⁹: et quō recipit nouē virtutes in baptiſmo p fidē ⁊c. ibi. §. ij. per totū.
Anima quō eſt imago glorificate itellectualitatis: et quō pticipat cū nouē ordinibus angelorum: ⁊ quomodo deum diuerſimode quinqꝫ repreſentant. ibidem. §. iij. per totum.
Anime mirabilis nobilitas deſcribiť p thema ex pſal. q̄ eſt iſta pulchritudo ⁊c. ibi. c. ij. āte. §.
Aīa quō dr pulchra iter mulieres ex lr̄a o. que ſex modis pulchre exponiť. ibidē. §. j. p totū.
Aīa quomodo aſſimilať mulieri pulchre: quomodo ipſa comparať angelis: reperiť in feminis: ⁊ cōmendať in ſcientijs. ibidē. §. ij. p totū.
Anima docetur quomodo venire debet ad perfectionē: et quis ſit terminus deſerendus: qs ſit terminus requirendus: ⁊ quis locus colendus. Et quomodo prim⁹ homo ſe fecit ſimilē iumētis inſipientib⁹ p decē ſigna. ibidē. §. v.
Anima quomodo ignorat ſuā iniquitatē actualem: ſuā infirmitatē virtualē: et imbecillitatē viſualem. ibidem. §. iiij. per totum.
Aīa quō a deo recipit varia bn̄ficia collata quo ad ſciētias artes ⁊ ꝟtutes. ibidē. c. iij. p totū.
Aīe deſcribunť. xij. ꝓprietates ſm diuerſos ſapientes. Et quō ſpūſſctūs iſtas aliter intelligit q̄ philoſophi. ibidē. c. iiij. ante. §. per totū.
Anima rationalis quō diffiniť ſm theologos a ſpūſctō illuſtratos. ibidē. c. iiij. §. j. per totū.
Anima rationalis quomodo eſt creata ꝓpter quadruplicem finem. ibi. c. iiij. §. ij. per totū.
Animā qui dicūt cū corpore mori heretici declaranť: ⁊ ipſius immortalitas multipliciter probatur ⁊ oſtendiť. ibidē. c. v. per totum.
Anima quomodo vnitur ad corpus: cur facta eſt anima: quomodo vniť corpori: quando infunditur ⁊c. ibi. c. vj. ante. §. per totum.
Anima quō vniť cū corpore: et de quadruplici complexione hoīs ⁊c. ibidē. §. j. per totū.
Aīa quare valde cōuenienter vniť tali corpori humano. Et decuit deū aīaȝ corpori humano vnire poſt pctm̄ triplici rōne. ibidē. §. ij. p totū.
Anime quomō remanet pena temporalis poſt baptiſmū: et q̄ deus hoc voluit propter tres rationes: patet ibidem. §. iij. per totum.
Anima quomodo in ſcriptura multipliciter ſumitur. ibi. §. iiij. per totum.
Anime plures nō ſunt in homine p eſſentiam: ſed vna tm̄. j. par. ti. ij. c. j. ante. §. per totū.
Anima rationalis vnitur corpori nō mediante aliquo corpore nec mediante aliqua diſpoſitione accidentali: ſed p ſeipſam: et quomodo preter iſta aīa vniri poſſit deo. ibi. §. j. p totū.
Aīa quō ⁊ quare eſt in vnoquoqꝫ corpe tota: et in q̄libet parte corpis tota. ibi. §. ij. p totū.
Anime eſſentia q̄ nō eſt ei⁹ potentia: quare aīa ſm eſſentiam nō eſt actus: ⁊ quid eſt potentia anime ex quo nō eſt eſſentia ⁊c. et que media in potentijs. ibi. §. iij. ⁊. iiij. per totum.
Anime potētias plures eſſe oſtēdiť ex pħo et p magiſtrū ſententiarū. ibi. §. v. per totum.
Anime quinqꝫ ſunt genera potentiarū: ⁊ quomodo diſtinguunť ⁊c. ibi. §. vj. per totum.
Anime rōnalis potētie ſunt qnqꝫ: quō actio humana ab his ꝓcedit: ⁊ quō ⁊ qn̄ ſunt meritorie: quō diuerſis aſſimilaŭť ⁊c. ibi. §. vij. p to.
Anime potentie quomodo ordinantur adinuicem ⁊c. ibi. §. viij. per totum.
Anime potētie vegetatiue quō diſtinguunť in tres partes. Et q̄ vegetatiuū habet ꝓ obiecto corpus ipſum viuens p animā. Ad qd̄ triplex operatio eſt neceſſaria. ibi. c. ij. ante. §.
Aīe potētia ſenſitiua eſt duplex: ⁊ quō ſubdiuidiť in qnqꝫ ſenſus exteriores. ibidē. §. j. p to.
Aīa rōnalis i potētijs ſuis quō eſt ſpeculū in q̄ nūc deū videmus. j. par. ti. iij. c. vj. §. x. p totū.
Anima quomodo cognoſcit p intellectū corpora cognitione intellectuali materiali vniuerſali ⁊ neceſſaria. j. par. ti. iij. c. xj. §. j. per totū.
Anima nō cognoſcit p eſſentiā ſuā corpora: ſed per intellectū ſuū mediantibus ſpeciebus intelligibilibus. ibidem. §. ij. per totum.
Anima quare non intelligit p ſpecies naturaliter inditas ⁊c. ibi. §. iij. per totum.
Anime quomodo nō effluūt ſpecies intelligibiliū ab aliq̄b⁹ formis ſeparatis. ibi. §. iiij. p to.
Anima itellectiua quō cognoſcit res materiales in rōnibus eternis ⁊c. ibi. §. v. per totū.
Anima ſm doctores quomodo figurať p hieruſalem. Et ſex porte in ipſa quid ſpiritualiter ſignificāt. j. par. ti. ij. c. iij. §. vij. per totum.
Anima quomodo ſeparatur a corpore in morte ⁊c. j. parte ti. v. c. j. per totum.
Anima quomodo habet triplex bellum in nouiſſimo. j. parte ti. v. c. ij. §. j. ij. ⁊. iij. per totū.
Anima ſeparata quomodo preſentať ante dominū poſt mortem: ⁊ de quibus dn̄s exigit rationem ab ipſa. ibi. §. iiij. per totum.
Aīa decedēs cū pctō mortali oſdiť ſex rōnib⁹ iuſtiſſime dānanda. j. par. ti. v. c. iij. §. ij. p totū.
Aīarū in iferno ſunt ſeptē pene. ibi. §. iij. p totū.
Anima q̄ ſine pctō mortali decedit quō ſententiať a ſupno iudice ad purgatoriū: ⁊ de diuerſis penis ipſi⁹ purgatorij. j. par. ti. v. c. v. p to.
Anima ſeparata cognoſcit: ſed nō ꝯuertēdo ſe ad fantaſmata ſicut cū eſt vnita. declarať vario modo. j. par. ti. v. c. vj. ante. §. per totū.
Anima quomodo pfectā cognitioneȝ habet de alijs animabus ſeparatis loquendo de cognitione naturali anime: ⁊ q̄ anima ſeparata nō cognoſcit ſtatim oīa naturalia. ibi. §. j. p totū.
Anima ſeparata retinet ſibi habitus ſcientie

hic acquiſite ſed non remanet actus ſm eun=
dem modū dicendi.ibi.§.ij.per totum.
Aia ſepata ſm naturalē cognitionē q̄ cōis eſt
ſaluatis et dānatis in alia vita nō cognoſcit q̄
hic agūt pticularia ⁊ quare ⁊c.ibi.§.iij.p totū
Anime defunctorū cū apparent viuis q̄ ex va=
rijs cauſis fit:oſtenditur ibi.§.iiij.per totum.
Aie paſſiones ſunt:amor:odiū:deſideriū:triſti
cia:ſpes:deſperatio:timor:audacia:et ira.j.
parte.ti.vj.a.c.ij.vſq̄ ad.xij.capitulum.
Aia pctōris quō vexat̄ in vita preſenti a bonis
tpalibus naturalibus ⁊ ſpūalibus.j.parte ti.
vij.c.iij.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Anima noſtra quō habet ſeptem infirmitates
contra quas dn̄s dedit ei ſeptem remedia.ij.
parte titu.iij.c.ix.§.ix.per totum.
Aia q̄ nobilis ſit oſtenditur:et quō per mundi
amorē abominabilem facit ſe.ij.parte ti.v.c.
xiiij.§.iij.ante medium.
Aia cuiuſlibet fidelis quō pōt eſſe regina ſtās
a dextris dei circūdata varijs v͛tutib⁹ ⁊c.iij.
parte in prologo ante.§.circa medium.
Aie tēplū quō ſanctificat̄ ad ſimilitudinē cōſe
crationis eccl'ie:et decē que cōcurrūt ad ſan=
ctificationem templi:fiūt etiā in cōſecratiōe
tēpli aie.iij.par.ti.xij.c.vj.§.ij.per totum.
Anime templū quō violat̄:et quō iterū recon=
ciliatur.ibidē.§.iij.circa prin.
Anima deuota quō poteſt eſſe ſepulcrū chriſti
et que ad hec ſunt neceſſaria ⁊c.iij.p.ti.xiiij.
c.iiij.§.iij.per totum.
Anime quō purgantur in purgatorio p̄ pctis
iiij.parte tit.xiiij.c.x.§.iiij.per totum.
Animarū predatoria manus q̄ eſt:et qui eius
digiti ſiue modi.ij.parte ti.ij.c.j.§.xxij.p totū
Aia quō reddet deo rationē in morte de poten
tijs ſuis.iiij.pte titu.xiiij.c.ix.§.j.per totum.
Anime exultatio eſt triplex.iiij.parte titu.xv.
c.xxix.§.j.in medio.
Anima quō volat verſus deū trib⁹ conſidera=
tionibus.iiij.parte tit.x.c.v.§.iij.per totum.
Anime quomodo portantur ad paradiſum ab
angelis ⁊c.iij.par.ti.xxxj.c.v.§.iij.in medio.
Anime potentie ſunt quattuor:quō peccatum
inducit maculam in aia:et quare illa macula
manet in aia etiam tranſeunte actu peccati.j.
parte titu.ix.c.ij.per totum.
Aialib⁹ ſiue iumētis quō prim⁹ homo ſe ſimi=
lem fecit per decem ſigna que expertus eſt.j.
parte titu.j.c.ij.§.v.ante medium.
Animus tuus ſi prudens fuerit tria precogita
iiij.parte ti.ij.c.ij.ante.§.per totum.
Annexū ſpūali qn̄ eſt ſimonia.ij.p.titu.j.c.v.§.
Annūciatio dn̄ica deſcribit̄.j.in (xxj.pto.
tabula ſpeciali de btā virgine ſub littera A.⁊
iiij.parte ti.xv.c.viij.⁊.ix.per totum.

Ann⁹ ſolaris quō habet quattuor tpa mūdi:et
quattuor tpa quō variāt̄:et qd nobis ſignifi=
cāt ⁊c.iij.par.ti.xiij.c.iiij.§.ix.poſt principiū.
Anni quot fluxerunt a principio mūdi vſq̄ ad
xp̄i incarnationē:quot a principio mūdi vſq̄
ad diluuiū:et quot vſq̄ ad abraā:et quō deus
poſuit incarnationē ſuā in medio.iij.parte ti.
xxxj.c.ij.§.iij.poſt prin.
Annus diſcretionis deſcribit̄ in quo qs tenet̄
ad cōfeſſionē:et opiniones aliquorum deſu=
per ⁊c.ij.parte ti.ix.c.viij.§.ij.per totum.
Annus integer requirit̄ ante profeſſionē in or
dine mendicātiū.iij.pte ti.xvj.c.iij.poſt prin.
Annualis p̄ceſſus deſcribitur qui fit rome in
cena dn̄i cōtra multa genera hominū.iij.par.
titu.xxiiij.c.lxxij.per totum.
Annue ſemel cōmunicās vtrū ſatiſfacit prece
pto eccl'ie ⁊c.ij.parte ti.ix.c.ix.ante.§.
Annos quot habere debet monialis que eligi
poſſit in abbatiſſam vel prioriſſam ⁊c.iij.par.
titu.xix.c.ij.§.viij.per totum.
Annualiū redditū et cōtractuū ponuntur di=
uerſi modi in diuerſis partibus. Et circa iſtā
materiā ponuntur octo notabiles queſtiōes
ij.parte titu.j.c.xj.per totum.
Antixp̄i tpe quō erit maxima tribulatio:qb⁹
ipa figurat̄:quo tpe veniet:⁊ quō multa repe
riūtur p̄nūciata i ſacra ſcriptura p doctores
declarata.iiij.parte ti.xiij.c.iiij.ante.§.p totū
Antixp̄i aduēt⁹ quō figurat̄ p quattuor beſti=
as de quibus Dan.vij.quarum proprietates
ſibi applicantur. Et quid ſignificat paruum
cornu.ibi.§.j.per totum.
Antixp̄s quō figurat⁹ eſt p quattuor monar=
chias:de qb⁹ in Daniele.ibidē.§.ij.per totū.
Antixp̄s quō tentat p p̄lationē falſaꝝ doctri=
narū:et per oblationē pluriū diuitiaꝝ:per il=
lationē preſſurarū ⁊c.ibidē.§.iij.per totum.
Antropos.i.arbor euerſa q̄re d̄r hō:quō plāta
tur ⁊ quō fructificet.j.p.ti.iiij.c.xiiij.§.v.p to.

Apparitiones aīarum quō
fiunt ex varijs cauſis quando apparent viuis
j.parte titu.v.c.vj.§.iiij.per totum.
Apparitiōes in ſomnijs:ſiue de bonis ſiue de
malis quō eſt pctm̄ ⁊ quō nō:⁊ quō multi illu
dūt̄ in ſomnijs.j.par.ti.ij.c.vij.§.iiij.per totū.
Appetit⁹ diuitiarū ex triplici cauſa nūq̄ ſatiat̄
ij.parte titu.j.c.ij.§.j.per totum.
Appetitus honoris tripliciter eſt inordinatus
ij.parte titu.iij.c.v.§.j.circa medium.
Appetitū hoīs quō vario modo tentat diabo=
lus ⁊c.iiij.parte tit.xiij.c.iij.§.iij.poſt mediū.
Appetitus inordinatus quō reperitur in am=
bitione ⁊c.ij.par.titu.iij.c.v.§.j.circa princi.
Appetitū quō debet habere eps ad epatū ⁊c.

iij.parte tit.xx.c.ij.§.vi.per totum.
Appetitꝰ diuitiarum vide.j.ſub lr̃a D.ſ.diuitias
Appetitus inordinatus quare dicit gula.ꝛ du plex appetitus deſcribitur circa gulam ꝛc.ij. parte titu.vj.c.j.ante.§.per totum.
Appetitui quomodo ſe habet ira ꝛc.j. parte titu.vj.c.xj.§.j.circa prin.
Appellatio qd eſt: vtrũ valeat ſtatutũ alicuius municipij ꝙ non poſſet appellari niſi ad iudicẽ illiꝰ loci ꝛc.iij.parte ti.ix.c.xiiij.añ.§.ꝑ totũ
Appellatio lꝫ ſit cõmune remediũ: tñ i multis caſibꝰ reijcitur. Et qñ vere vel ficte appellat contumax ꝛc.ibidem.§.j.per totum.
Que ſunt ptes iudicis a quo appellat ſi ſibi videtur ꝙ appellatio ſit fruſtratoria: quõ iudex põt differre appellationẽ: ꝛ ab vna eademqꝫ ſnia qñ vtraqꝫ ps põt appellare.ibi.§.ij.ꝑ totũ
Appellãtis iudicis que ſunt partes in inhibitionibꝰ fiendis: qñ ꝛ quõ poſſit reuocari: quõ cauſa appellationis poteſt ꝓſequi: et terminus proſequende appellationis eſt triplex. ibi.§.iij.per totum.
Appellare nõ lꝫ a papa ad ſucceſſorẽ ipſius vel ad cõciliũ generale: ꝓbatur ex priuilegio romane eccľie.iij.parte tit.xxiij.c.iij.§.iij.ꝛ.iiij.
A quo ꝛ ad quem licet appellare ꝛc. ꝛ appellatio debet fieri ad alium ꝛc.ibidem.§.j.
Appellare qñ qs põt a legato ꝛ qñ non. Et ꝙ a mero executore nõ appellatur ꝛc.iij.parte ti. ix.c.iij.§.iiij.ꝛ.v.ꝛ.§.vij.circa finem patet.
Appellatiõe legitime facta excõicatio lata nõ tenet qd eſt.gloſatur.iij.par.tit.ix.c.iiij.§.ix.
Apocriphũ dr aliqd dupľr: quorũ libri apocriphi dicũtur. Et triplex doctrina dat circa doctrinas doctorum.j.pte tit.xviij.c.vnico.§.xviij.
Apocriphi qui libri dicuntur ab eccľia: vbi de ipſis habet in iure. Vñ cõponit per deriuationem apocriphus: qui dicuntur apocriphi.iij. parte titu.xviij.c.vj.§.iij.per totum.
Apoſtaſia proprie quid eſt: qd importat: qbus modis cõtingit aliquẽ apoſtatare ſiue recedere a deo ꝛ a fide ꝛc.ij.parte ti.xij.c.vj.ꝑ totũ.
Apoſtate eiecti ꝛ fugitiui monachi vbi inuenti fuerint ſub cuſtodia reuocent: ꝛ quõ monaſteriũ ſe habere debet circa fugitiuos reuertivolentes ꝛc.iij.parte ti.xvj.c.v.ante.§.
Apoſtata vel fugitiuꝰ qs dr cuius ſunt bona q̃ acqſiuit in apoſtaſia: et ſi ipſe acqſiuit bñficiũ vel iuerit ad laxiorem ordinem ꝛc. quõ ſit cũ illo faciendũ ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Apoſtata ſiue fugitiuus ſi ter iuerit de monaſterio nõ debet vlterius recipi: ſi autẽ recipit in quo loco debet poni iter monachos.ibi.§. ij.per totum. Quis miniſtrabit expẽſas huic qui detruditur ad aliud monaſteriũ ꝛc. et qñ quis dr verꝰ apoſtata.ibi.§.iij.per totum.
Apoſtata bona q̃ acqſiuit in apoſtaſia cuiꝰ ſunt ibi.§.iiij.ꝑ totũ. Quas excõicatiões icurrũt aliqñ religioſi in ſpeciali.ibi.§.v.per totum.
Apoſtate a religiõe in apoſtaſia ſuſcipiẽtes ordines ſunt ſuſpẽſi ꝛ irregulares.iij.ꝑ.ti.xxvij. c.iiij.ante mediũ.ibi. Apoſtate a religiõe ꝛc.
Apľi quõ ſũt pҁncipes eccľie ꝛ quõ a xp̃o dignificati ſunt vario mõ.iij.ꝑ.tit.xxxj.c.viij.añ.§.
Apoſtoli ꝙ venerandã dignitatẽ acceperunt a xp̃o: quõ ↄſtituit eos principes ppľi: quõ ipſi cõpoſuerunt ſymbolũ: et quid vnuſquiſqꝫ in ſpeciali cõpoſuit.ibi.§.j.per totum.
Apoſtolos quõ xp̃s mirabiliter elegit ex toto mũdo per numerũ duodenariũ ꝛ quare: ꝛ quõ miſit eos ad predicãdũ: quõ ſe tenuerũt in victu et amictu.ibi.§.ij.per totum.
Apľi quõ ſunt a xp̃o mirabiľr eleuati cõtra demones ꝛ malos hoies.ibi.§.iij.per totũ.
Apoſtoli quõ ſeptem poteſtates receperunt a chriſto.iij.parte ti.xxij.c.iiij.§.j.per totum.
Apoſtoli ꝙ emiſerunt votũ pauptatis probat multipľr.iiij.pte tit.xij.c.iiij.§.xx.per totum.
Apľi ꝙ habuerũt aliqd in cõi quãtum ad ius ꝛ dñiũ ꝓbat ad lõgũ ibi.§.xxj.per totum.
Apoſtoli ꝙ poſt reſurrectionem et aſcenſionẽ dñi aliqua habuerunt in cõi. probatur ibi.§. xxij.et per ſequentes patet.
Apoſtoli ſicut ter vocati fuerũt a dño: ſic etiam qs vocatur a dño in prelaturã tribꝰ modis.j. parte ti.v.c.ij.§.vj.modicũ poſt medium.
Apoſtoli quõ habuerũt poteſtatem inter ſe: et quomodo vnus alium precellebat.iij.par.ti. xxij.c.iiij.§.j.circa finem.ibi.Septima.
Apothecarij quõ ꝛ qñ fraudẽ ↄmittũt in faciẽdis medicinalibꝰ: ꝛ quõ peccãt invendẽdo in diebꝰ feſtiuis.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.vj.ꝑ totũ.

¶ Aque ſctẽ ſiue benedicte q̃

eſſe debẽt in eccľia virtutes deſcribũt. Et ꝙ nõ eſt ſacramẽtũ.iij.par.tit.xij.c.x.§.iij.per totũ.
Aquila quomodo allegorice ſignificat iohãnẽ euangeliſtam.j.parte titu.iij.c.iij.§.ij.prope finem.ibi.quarto et vltimo.

¶ Arbitri qui dicũtur: quorũ

alij ſunt ordinarij et arbitri: et alij arbitri tantũ quõ differunt ab ordinarijs: et arbitrorũ duo ſunt genera: quid debent ſeruare ꝛc.iij. parte titu.ix.c.vj.per totum.
Arbitrium liberum deſcribitur vario modo.j. ſub littera.l.ſ.liberum arbitrium.ꝛ.j.par.tit. iiij.c.ij.ante.§.per totum.
Arbori vel ligno quomodo aſſimilatur homo. Et quare dicitur antropos: quomodo plantatur: quomodo fructificet: et qui fructus ipſiꝰ j.parte ti.iiij.c.xiiij.§.v.per totum.
Arbor quõ deſignat hoiem vel eius voluntatẽ

quomodo illa plantat. quid ſignificant mora liter ſtipes rami cortex ꝛ folia.j.parte tit.iiij. cap.xv.§.j.et.ij.per totum.
Arbor vt fructificet plures cōditiões cōcurrūt que ꝛ moraliʒant.ibi.§.ij.circa mediū.
Arboris huius fructus quomodo diſcernant: quem fructum arbor bona producit a malo:ꝛ eſt triplex genus fructuum:ꝛ ſunt ſeptem per que cognoſcuntur.ibi.§.iij.
Archiepoꝝ dignitas ſiue officium vario modo deſcribitur.j.ſub littera.e. ſcʒ epiſcopus:principaliter.iij.parte ti.xx.c.iij.ꝛ.iiij.
Archipreſbiteri qđ officiū habēt: qđ ptinet ad eorūdē officiū.iij.par.ti.xix.c.vij.§.ij.p totū.
Archipreſbiter quomodo debet eſſe ſubiectus archidiacono:in quo precellit eū archidiaconus ꝛc.iij.par.ti.xix.c.vij.ante.§.
Archipreſbiteroꝝ officium ad longum deſcribitur.ibi.§.ij.
Archipreſbiter ruralis que habet facere in ſuo officio vtrū habeat autoritatē inſtituendi ſiue cōfirmandi pſentatos a patronis eccleſie qui ſunt ſub plebanatu.ibi.§.iij.per totum.
Archidiaconi dignitas deſcribitur per thema ex pſalmiſta. quē ſtatū ipſi habēt ꝛc. iij.parte titu.xix.c.vj.ante.§.ꝛ.§.j.
Archidiaconus quomodo in aliquibus eccleſiis habet iuriſditionē:ꝛ in diuerſis locis:que eſt differentia inter eū ꝛ archipreſbiterū: quā curam habet ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Archidiaconus quomō habet examinare promouendos ad ordines ꝛ preficiendos in eccleſiis:ꝛ quomodo poteſt inſtituere ꝛ deſtituere decanos rurales ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Archidiaconus non habet iuriſditionē niſi de conſuetudine: et que ſunt ipſius ſpecialia officia.ibi.c.viij.§.j.per totum.
Archidiacono in qbus cauſis eps cōmittit ſuū officiū/ꝛ in qbus nō ꝛc.iij.par.ti.xix.c.vij.§.j.
Architectores quomō in ſuis officiis fraudem cōmittūt:quomodo hec ars licite eſt exercenda ꝛ cauēda a fraudibꝰ:ꝛ quō lapicide fraudē cōmittūt.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.viij.per totū.
Artiū liberaliū mechanicaꝝ: ꝛ philoſophie inuentores q̄ fuerūt:q̄ ſcripſerūt:ꝛ qui bene vel male ſenſerūt.j.par.ti.j.c.iij.§.iij.ꝛ.iiij.
Artes liberales ꝙ q̄libet ſtudere debet oſtenditur ꝛ notabiliter probatur: et que eſt vtilitas harū artiū ꝛc.iiij.par.tit.xvj.c.vnico.§.v.
Uide de artibus ꝛ ſcientiis etiam.j.ſub lr̃a.s. ſcʒ ſcriptura principaliter ꝛ ſcientia.
Ars quomodo ponit a philoſopho ꝑ virtute: q̄d eſt ars ꝛ cū arte quō cōuenit prudentia ꝛc. iiij.par.ti.j.c.j.§.v.vltra međ.ibi.ars etiā.
Artifices varij quomodo vario modo i officiis ſuis fraudē cōmittūt,iij.par.tit,viij.c.iiij.per totum. Et de variis operibꝰ artificū habes.j. ſub lr̃a.o.ſcʒ opus.et ibi.c.j.per totum.
Artifices ꝛ mercatores quō in plateis faciunt vſurā ꝛ dolū.ij.par.ti.j.c.vj.§.ij.per totum.
Artificiū honeſtū exercere poſſunt clerici ſi indigent ꝛc.iij.par.ti.xiij.c.ij.§.iij.circa prin.
Ars in quo cōuenit ꝛ in quo differt a prudentia ꝛc.iiij.par.ti.j.c.j.§.v.
In arcu quomodo ꝛ quare dn̄s veniet ad iudicium ꝛc.iiij.par.ti.xiiij.c.xj.§.ij.
Arma facientes vel vendētes quibꝰ homines leduntur:vtrū ſit licitū vel turpe lucrū.ij.par. titu.j.c.xiij.§.xxj.per totum.
Arma deferentes ſaracenis vel ligna vel mercimonia excōmunicati ſunt maiori ſententia. iij.parte ti.xxiiij.c.xxx.per totum.
Arma ſi religioſi tenent infra ſepta monaſterij ſine licētia abbatis excōicati ſunt maiori ſententia quō hoc intelligit.ibi.c.lix.per totū.
Armatura habet duas ſpecies/ſcʒ architectonicam ꝛ fabrilem: et edificioꝝ tres ſunt partes ꝛc.j.par.ti.j.c.iij.§.iij.circa prin.
Arma ſpiritualia que ſunt ꝛ quomodo cū ipſis pugnare debemus ſpiritualiter.iiij.par.tit.j. cap.iij.§.j.etiam.ij.aliqua.
Arrogantia eſt ſextꝰ gradꝰ ſupbie ꝛ in quo ipſa cōſiſtit: et adducunt nobis in exēplū illi quos varie ſeduxit.ij.par.ti.iij.c.iij.§.ix.per totū.
Aromatarij ſiue apothecarij quomodo ꝛ quando fraudem cōmittunt in medicinalibus ꝛc. et quādo peccāt vendēdo diebus feſtiuis ꝛc. iij.par.ti.viij.c.iiij.§.vj.per totum.
Articuli fidei deſcribunt vario mō.j. ſub lr̃a.f. ſcʒ fides ꝛc.ꝛ.iiij.p. ti.viij.c.iiij.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.
Articuli.xiiij.ponunt in quibus cōmuniter nō tenet magiſter ſentētiarū. et Gratia.in decretis.iiij.par.ti.xj.c.viij.ante.§.et.§.j.p totū.
Cōtra articulos pariſius dānatos an quicūꝗ vel vbicunꝗ quis eos tenet excōmunicatus eſt ꝛc.iij.par.ti.xxiiij.c.iiij.ante.§.
Articulo neceſſitatis abſoluti ab excōicatione ſi poſtea cum poſſunt non ſe preſentāt eis qui ordinarie abſoluere habēt:excōmunicati ſunt maiori ſententia.iij.par.ti.xxiiij.c.xlvij.
Articulos fidei quomō diuerſi heretici diuerſimode ſenſerunt ꝛc.j.parte titu.v. c.ij.§.viij. ibi.Tertij operarij.

Aſcēſio domini vario modo deſcribitur.j.par.ti.v.c.iiij.§.j.ij.ꝛ.iij.per totū.
Aſcenſus dupliciter deſcribit/vnus virtutum alius vitioꝝ.ij.par.ti.iij.c.iij.poſt prin.
Aſcendit p ſeptē gradus ad deū vel ad de... ſionem.iiij.par.ti.xv.c.xvij.§.j.circa ...diū.
Aſpectꝰ vanꝰ oculoꝝ ad quāta ... pctā hominē inducit:ꝛ q̄re plus ... ꝙ p alios ſen

ſus exteriores.ij.par.ti.iij.c.vij.§.vj.p totū.
Aſpectus libidinoſus deſcribitur iuxta illud chriſti:qui viderit mulierem ad concupiſcendum rc.ij.parte ti.v.c.j.§.vij.per totum.
Aſpect⁹ ſiue viſus quō eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.iij.par.ti.iij.c.vj.§.ij.ibi. circa aſpectum.Uide etiā.j.ſub lr̄a.v.ſcʒ viſus.
Aſſeſſores q̄ ſciēter induxerint iudicē ad male iudicandū tenenſ de oī dāno parti leſe ꝯ iuſticiā:ꝛ quare aſſeſſor eligiſ.iij.par.ti.ix.c.ij.§.j.
Aſſeſſores iudicis vel eius delegatos quomodo licet ipſis petere vel accipere de partibus ſalarium rc.ibi.§.ix.per totum.
Aſtronomia ſiue mathematica quō ptinet ad ſcd̄ʒ gen⁹ diuinatiōis rc.ij.par. ti.xij.c.j.§.vj.
Aſſaſſini mādantes vel facientes aliquem interfici excōmunicati ſunt maiori ſentētia. iij. parte titu.xxiij.c.xxxvj.per totum.
Aſtutia fraus et dolus licet reperiātur in alijs vitijs : cōmunius tamen in vitio auaricie. Et quō ille terminus aſtutia aliqn̄ ſumiſ in bono et aliqn̄ in malo.patet.ij.par.ti.j.c.xvij.§.j.

Attentio vtrū ſit neceſſaria

in horis canonicis:ꝛ quomodo eccleſia nō ponit intentionem et deuotionem ſub precepto/ ſed gratie dei.iij.par.ti.xiij.c.iiij.§.vij.etiā.§.viij.aliqua patent.
Attentio qualis debet eſſe in horis rc.ij.parte titu.ix.c.xij.§.ij.
Atria q̄d erāt in veteri teſtō:ꝛ q̄d nobis ſignificāt.Et ſūt tria atria dn̄i:i q̄b⁹ volūtas electoꝝ eligit habitare.j.par.ti.iiij.c.vij.§.v.p totū.
Attritio ꝛ cōtritio in q̄bus differūt rc.iij.parte ti.xiiij.c.xviij.poſt mediū ante primū.§.

Auaricia deſcribitur p thema:

qō ꝛ de ipſa declaraſ.Et cū auaricia ſit immoderatus amor habēdi:hec imoderatio pōt eſſe tripliciter.ij.par.ti.j.c.j.ante.§.p totū.
Auaricia ſiue cupiditas : quomodo ſumiſ tripliciter:quomodo diffiniſ:ꝛ aliud eſt diuitias amare ꝛ nō habere: aliud habere ꝛ nō amare: aliud nec hr̄e nec amare:ꝛ aliud hr̄e ꝛ amare: et quare auaricia eſt pctm̄.ibi.§.j.per totū.
Auaricia quomodo aggrauat hominē : quare eſt graue pctm̄:quomodo auarus diuerſimode peccat:ꝛ tripliciter eſt mortale:ꝛ q̄uis graue nō tamen maximū.ibi.§.ij.per totum.
Auaricia quaſi omnia vitia producit : ꝓbatur multipliciter.ibi.§.iij.per totum.
Auaricie ſunt ſeptē filie: quarū prima eſt obdu[illegible]io cōtra miam: et quomodo in hoc auarus vario [illegible]do excedit:ꝛ ſeptem ſunt differentie tenacita[illegible].§.iiij.per totum.
Auaricia quom[illegible] multa mala cauſat : q̄ oia figuranſ per ꝓphetiā zacharie.ibi.§.v.
Auaricia ꝛ theſaurizare fit triplici de cauſa:et quō auarus eſt inſatiabilis rc.ibi.c.ij.ante.§.
Auarus ſemꝑ cōgregat ꝛ non ceſſat ex triplici ratione cū exemplo.ibi.§.j.per totum.
Auaricie quomodo importāt in auaro tres cecitates cū exemplo.ibidē.§.ij.per totum.
Auari quomodo habent triplex ſeruitium ſub dn̄io diuitiarū.ibidē.§.iij.per totum.
Theologus vel p̄dicator habēs plures libros ex q̄bus fructū facit : vtrū famis tpe vendere debet ꝛ dare pauperib⁹ rc.ibi.§.iiij.p totū.
Auarus vnde diciſ:cui aſſimilatur:cuius proprietates auaro aſcribunſ/ et ſex ꝓprietates reperiunſ in auaricia.ibi.c.iij.ante.§.p totū.
Auarus quō triplicē anguſtiā doloroſam experitur circa diuitias tp̄ales.ibi.§.j.per totū.
Auari tota vita quomodo eſt opprobrijs plena.ibi.§.ij.per totum.
Auarus quō ſe in multis illaqueat : et q̄ poteſtas diaboli eſt ſuꝑ eos.ibi.§.iij.per totū.
Auarus quomodo miro modo iter alia ſcelera pctōꝝ certificaſ de ſua dānatione eterna:ꝛ ad hoc habet tria teſtimonia.ibi.§.iiij.per totū.
Auarus quare raro cōfiteſ eſt triplex cauſa: et cū magna difficultate ad penitentiā verā poteſt reduci.ibi.§.v.per totum.
Auaris quō ineſt horribilitas mortis: ꝛ ꝗ accidere pōt eis ex triplici cauſa.ibi.§.vj.p totū.
Auaricia eſt grauius pctm̄ q̄ ꝓdigalitas triplici rōne.ij.par.ti.vj.c.viij.ante.§.p totū.
Auaricia quomodo ꝛ qualiter ꝓhibetur clericis:quare cupidus ꝓhibetur ordinari rc. iij. parte ti.xiij.c.iij.§.xj.per totum.
Auaricia quare diciſ via ſpinoſa et terminus huius vite eſt infernus.j.par. titu.v.c.iij.§.j. poſt principium.ibi.ſecunda via.
Audacia diciſ contraria paſſio contra timorē: quomodo audacia cōſequiſ ſpem ex q̄b⁹ ſpes prouocaſ q̄ cauſat audaciā:qui dicunſ audaces ſm ph̄m ꝛ quare.j.par.ti.vj.c.ix.p totū.
Auditu quomodo diabolus vario modo tentat hominē.iiij.par.tit.xiij.c.iij.§.ij.circa mediū. ibi.quantum ad auditum.
Auditu quomodo peccatur ſpiritualiter ꝛ corporaliter:ꝛ que mala ex ipſo prouenīūt.j.par. titu.ij.c.iij.§.iij.per totum.
Auguriū eſt ſpecies ſuꝑſtitionis: ꝛ quō fit multis modis.ptʒ.ij.par.ti.xij.c.j.§.viij.p totū.
Aureola quid eſt quō differt ab aurea. Et ſicut aurea pricipaliter eſt in aīa: ſic ꝛ aureola:ꝛ in q̄bus erit rc.iij.par.ti.xxx.c.viij. ante.§.p to.
Aureole martyrij quō req̄rūt penā/cauſā/voluntatē: ꝛ q̄ meruerūt iſtā aureolā.ibi.§.j.p totū.
Aureola doctoꝝ quibus debetur:cui doctrine cōuenit iſta aureola: qui eam habere poſſunt

et quí non: et pꝛopter quē ſinē datur aureola doctoꝛum.ibi·§·ij.per totum.
Aureola virginū quō impoꝛtat mentis purita tem et carnis integritatem : et que virgines merentur iſtā aureolā ibi·§·iij.per totum.
Aurea ⁊ ab aureola quō diſtinguūt fructꝰ caſti tatis ī pſ̄ta:et quō diuidūt iſti fructꝰ ſm̄ trice ſimū ſexageſimū⁊ cēteſimū.ibi·§·iij.per totū.
Aureola datur virginibꝰ doctoꝛibꝰ et marty= ribus non aliis:et in quo cōſiſtit illud pꝛemiū accidētale patet.j.parte ti.v.c.ij·§·xj.poſt pn̄.
Artifices ſiue aurifabri quō ſe in aliqbꝰ habēt vt mercatoꝛes:et in aliqbus vt artifices:quō vario modo eoꝝ opera bene vel male exercēt ⁊c.iij.parte titu.viij.c.iiij.ante·§· per totum.
BAptiſmꝰ deſcribitur per thema ex pſalmo quod de ipſo declaratur. iij. parte titu.xiiij.c.ij.ante·§· per totū.
Baptiſmo quomodo pſona filij dei viſa eſt in humana carne: et quomō nobis exemplū dederunt Chꝛiſtus ⁊ Johan= nes baptiſta:quomodo chꝛiſtus pꝛecepit ba= ptiſmi ſuſceptionem. ibidem·§·j. per totum.
Baptiſmo quō oſtenſus eſt pater omnipotens in voce. Et quō homo acquirit per baptiſmū triplicē filiationem.ibi·§·ij.per totum.
Baptiſmo quō apparuit ſpiritusſanctꝰ omnes aquas ſanctificās: et quō ſpūſſctūs apparuit in ſpecie colūbe pꝛopter tria ſuper baptiſmū inſtitutū. ibidem·§·iij.per totum.
Baptiſmus eſt triplex ſcilicet fluminis: flami nis:et ſanguinis:et quomodo gratie et virtu tes acquirātur in baptiſmo.iij.parte tit.xiiij. c.xiij.ante·§·per totum.
Baptiſmi materia duplex ſcilicet pꝛopinqua⁊ remota.Mulier viua nullo modo debet ſcin= di pꝛopter baptiſmū pueri:et ſacerdos debet ſeruare in immerſione cōſuetudinem patrie ibi·§·j.per totum.
Baptiſmi foꝛma q̄ eſt inuocatio triū perſonaꝝ eſt de ſubſtātia ſacramēti:⁊ expꝛeſſio actꝰ ba= ptizandi ⁊ pſona baptizati eſt de ſubſtātia ſa cramēti:⁊ q̄ ſunt de neceſſitate.ibi·§·ij.p totū
Baptiſmi foꝛma ſex modis pōt variari.ibi·§· iij.per totum.
Baptiſmi miniſter quis eſt: quis poteſt eſſe in neceſſitate ⁊ qs nō:et vbi plures reperiuntur maioꝛ debet pꝛeponi.Ex officio ſolꝰ ſacerdos habet baptizare:⁊ qualiter peccat malus mi niſter ibi·§·iiij.per totū. In ſacramentis quō eſt triplex poteſtas:⁊ peccat petens vel reci= piēs baptiſmū a malo miniſtro. ibi·§·v. p to.
Baptizare vtrum vnus poſſit plures ſimul: vtrum in neceſſitate mutus vel mācus. Utrū plures ſimul vnū poſſint baptizare. ibi·§· vj. vij.⁊.viij.per totum.
Baptizādo quō requirit vſus rōnis:et quō nō fideliū paruuli q̄ totius debēt baptizari: quō baptizādus debet habere fidē: et qui poſſunt baptizari et qui non. ibi·§·ix.per totum.
Baptizātis intētio vtrū ſit neceſſaria deſuper eſt duplex opinio.ibi·§·x.per totum.
Baptiſmū ficte accedētes qn̄ ipſis valet et qn̄ nō.Et quattuoꝛ modis contingit fictio in ba= ptiſmo:quō itelligit qn̄ aliqs dr̄ fictꝰ ⁊ poſtq̄ fictio receſſit ⁊ qn̄ valet ⁊c.ibi·§·xj.per totum
Baptiſmus non debet iterari quadruplici ra= tione: quō aliqn̄ eſt ſupplēdus:quibus et qn̄ baptiſmus non valet:et quare et que pena re= baptizantis:⁊ in vtero ſanctificati quare ſunt baptizandi ibi·§·xij.per totum.
Baptiſmū qn̄ petunt adulti et quō et qn̄ ſunt baptizandi ⁊c.et iudei et infideles quō et qn̄ ſunt baptizandi ibi·§·xiij. per totum.
Baptizato cathecíſmo merito reqrūt ea q̄ ſunt de neceſſitate fidei. ibidem·§·xiiij.⁊.xv. p to.
Baptiſmi quid ſignificant inſtrumenta ſpiri= tualiter:ſicut exufflatio:iſufflatio:ſal : vnctio ⁊c.ibi·§·xvj.per totum.
Baptizatis in articulo neceſſitatis quare dan da eſt extrema vnctio.iij.parte ti.xiiij.c.xv·§· vj.circa finem.
Baptizandi poteſtatē quō et qn̄ xp̄s dedit di= ſcipulis.iij.parte titu.xxij.c.iiij·§·j.in pꝛin.
Baptiſmi dilatio quō et qn̄ inducit irregulari tatē: et talis in duobꝰ caſibꝰ poteſt ꝓmoueri iij.parte titu.xxviij.c.vj·§·ij.⁊. iij. per totum.
Baptiſmo quō aia per fidē efficit ſponſa xp̄i:⁊ quō ipſe xp̄s cōfert et nouē oꝛnamenta virtu= tum.j.parte titu.j.c.j·§·ij.infra mieð.
Baptiſmi opus valet ad ſalutē et pꝛemiū oībꝰ pueris et adultis vſu rationis carentibus:cū tamen deſit in eis volūtas.qō pꝛobat.j.parte titu.iiij.c.xiiij·§·iij. ante mediū:ibi. Inſuper.
Baptiſmalis purificatio eſt via qua immedia te itur ad celum.j.parte titu. v.c.xiij·§·ij.poſt pꝛin.ibi.Secunda via ⁊c.
Baptiſmo q̄ nō ſit dāda vel exigenda pecunia vbi hec habentur in iure . Et ſi ſacerdos non vellet baptizare niſi pꝛo pecunia in nullo ca= ſu eſt ei danda ⁊c.ij.parte tit.j.c.v·§·xvj. poſt pꝛincipium ibi. Pꝛo baptiſmo ⁊c.
Baptiſmo nō ſunt recipiēdi filij iudeoꝝ⁊ alioꝝ infideliū inuitis parētibꝰ: ꝓbat triplici rōne et q̄ ſuſceperūt baptiſmū quō ſunt ſeparandi a parentibus.ij.parte ti.xij.c.ij·§·iiij.
Baptiſmo quō vario modo cōtrahitur cogna= tio ſpūalis : et quomō ipſa impedit matrimo niū.iij.p.tit.j.c.xv.⁊·§·j.ij.⁊.iiij. patet p totū.
Baptiſmo quō cōfirmatur hō per ſacramentū cōfirmationis:et quis ſit eius effectus ⁊c.iij. parte ti.xiiij.c.j·§·iiij.per totum.

Baptiſmo carentiū paruuloꝝ ſtatus poſt mortem quomodo deſcribitur:⁊ de limbo eorundē.j.parte.ti.viij.c.j.§.iiij.per totum.

Barbitonſores quō in eorūdem officio cōmittunt fraudē:quibus dieb⁹ facere poſſunt ſine fractione ſabbati.et que cauere debent.iij.p.ti.viij.c.iiij.§.vij.per totum.

Baſiliſc⁹ quō ſigt diabolū in tētādo.iiij.pte ti.xiij.c.iij.§.j.ante mediū.ibi. Scōo diabolus.

¶ Btitudo quō diffinit̄ a boetio in.iij.de cōſo.iiij.parte.ti.vij.c.iiij.ante.§.

Beatitudo eſt triplex:prima eſt falſa⁊ deceptiua:ſcōa eſt imperfecta et diſpoſitiua:et tertia eſt perfecta et obiectiua.ibi.§.j.per totum.

Beatitudo hois ꝙ cōſiſtit in diuitijs oſtendit̄ impoſſibile.ibi.§.ij.per totum.

Beatitudo hois ꝙ conſiſtit in honoribus oſtenditur impoſſibile.ibi.§.iij.per totum.

Beatitudo ꝙ cōſiſtit in gloria humana ſiue in fama oſtendit̄ impoſſibile.ibi.§.iiij.per totū.

Btitudo hois ꝙ cōſiſtit in poteſtate vel in dñio oſtenditur impoſſibile.ibi.§.v.per totum.

Beatitudo hois ꝙ cōſiſtit in voluptate oſtēdit̄ impoſſibile.ibi.§.vj.per totum.

Beatitudo ꝙ cōſiſtit in ſanitate ⁊ quiete corporis oſtenditur impoſſibile.ibi.§.vij.per totū.

Beatitudo perfecta ꝙ nō cōſiſtat eſſentialiter in cognitione quacūqȝ vel cuiuſcūqȝ rei niſi in perfecta cognitione dei.ibi.§.viij.per totum.

Btitudo pfecta ꝙ nō cōſiſtit in opatiōe intellectus practici probatur ibidem.§.ix.per totū.

Btitudo ꝙ nō ꝯſiſtit in cognitiōe ſpeculatiuaꝝ ſcientiarū oſtenditur ibidem.§.x.per totum.

Btitudo ꝙ nō cōſiſtit in cognitiōe ſubſtātiarū ſeparatarū oſtendit̄ ibi.§.xj.per totum.

Beatitudo pfecta vtrū cōſiſtat in aliquo bono creato ſiue bono aie:ſiue alio.ibi.§.xij.p totū.

Beatitudinis perfecte ad ſtatuȝ que ſunt que hoiem diſponunt:et quō ipſa diſtinguitur in ſeptē partes.ibi.c.v.ante.§.per totum.

Beatitudines ſunt ſeptem ſicut ſunt.vij.dona ſpiritusſancti ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Btitudines.vij.que ponūt Mat.v.conuenientiſſime enumerātur:et quō aliqui poſuerunt triplicē beatitudinē.ibidem.§.ij.per totum.

Beatitudinū dictarum premia invita preſenti quō poſſunt pertinere ad futurā beatitudinē ibi.§.iij.per totum.

Beatitudinū dictarū premia quō cōuenientiſſime aſſignātur prout percipiūtur invita futura:⁊ quō premia ſe habēt adinuicē per additionem ⁊c.ibi.§.iiij.⁊.v.per totum.

Beatitudines.vij.quō adaptāt̄ ad.vij.etates hominū.ibidē.§.vj.per totum.

Beatitudines.vij.quō adaptantur ad.vij.etates mundi.ibidem.§.vij.per totum.

Beatitudines.vij.que habent Mat.v.per ordinem declarantur ibi.c.vj.per totum.

Beatitudo perfecta que eſt vltim⁹ finis hois quō diffinitur:et ſi eſt aliqd creatū vel increatum.ibi.c.vij.⁊.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Beatitudinis perfecte quō requiritur etiā cōprehenſio.ibi.c.vij.§.iiij.per totum.

Btitudo pfecta hois nō reqrit corp⁹ ei⁹ adeſſe ſed ad bene eſſe ⁊c.ibi.c.vij.§.v.per totum.

Beatitudo pfecta quare non reqrit bona exteriora.ibi.c.vij.§.vj.per totum.

Beatitudo iſta quō ab hoie poteſt adipiſci:et per que opera.ibi.c.vij.§.vij.per totum.

Btitudo iſta pfecta ꝙ non poſſit haberi in hac vita:ſȝ magis in alia.ibi.c.vij.§.viij.p totum

Beatitudo ſi perfecta eſt non poteſt amitti ꝓbatur per euāgel.ibidē.c.vij.§.ix.per totum.

Beatitudo hominis in quo ꝯſiſtit.iij.parte ti.xxx.c.iij.añ.§.circa med.

Beatitudo alicui⁹ dicitur dupliciter:et quare beatitudo formalis et ſubiectiua eſſentialiter dicta non cōſiſtit in aliqua perfectiōe corporali ⁊c.iij.parte tit.xxx.c.iij.ante.§.p totū.

Beatitudinē quō reſpicit dos aureola ⁊ fruct⁹ Et quare beatifica viſio et omnis forma accidentalis ſupernaturalis preexiſtit in potentia ſupernaturali.ibi.§.j.circa prin.

Beatitudo in quo actu principaliter conſiſtit vtrum in actu intellectus:an in actu voluntatis.ibi.c.v.§.j.per totum.

Beatitudinē vtrum omnes ſumme ⁊ de neceſſitate appetant:et de appetitu beatitudinis actu elicito ſunt tres opiniones.iij.parte ti.xxx.c.vj.§.j.poſt principium per totum.

Btitudo ſanctoꝝ futura vtrū maior erit poſt reſurrectionē ꝗ nunc ⁊c.ibi.c.vj.§.ij.per totū

Beatitudo ſiue felicitas quō eſt duplex.iiij.p.tit.j.c.j.§.ix.circa prin.

Beatitudo humane vite quō eſt obiectū ſpei.et quomodo homo vario modo agit propter finem.iiij.parte titu.vij.c.ij.ante.§.

Bti ſiue cōprehēſores quō cognoſcūt diuinam ſapiētiā:quō magna audiūt⁊ vidēt de deo ⁊c.iiij.parte ti.x.c.vij.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Beguinis fauentes religioſi in ſtatu reprobo:excōmunicati ſunt maiori ſententia:⁊ de qb⁹ et quō intelligit̄.iij.parte tit.xxiiij.c.lxj.poſt principium per totum.

Beguine et beghardi ſumētes vitā fratricellorū ſunt excōicati maiori ſentētia.ibidē.c.lxj.

Bellare ꝗ debet vel cui⁹ eſt bella mouere ⁊ cōtra quos et quō bellū indicit̄ ꝑſo ⁊c.iij.pte ti.iiij.c.ij.ante.§.circa finem.

Bellū iuſtū mouēs vel adiuuās eſt graue peccatū mortale.Et quō bellum iuſtū habēs vel

ducẽs ſi ſpoliat clericũ religioſum et pegrinũ quõ tenẽt ad reſtitutionẽ3.ibidẽ.§.j.per totũ.
Bellantes ſi faciunt incendia ponẽdo ignẽ in domo ꝛc.quõ tenent ad reſtitutionem: ꝛ quis põt indicere bellum.ibi.§.ij.per totum.
Bellum ſi moueret imperator cõtra eccleſiam ſubditi non tenenẽt ſibi obedire.Et ſi papa mouet bellum cõtra aliquos:quomodo ſit ei obediendum ꝛc.ibidem.§.iij.
Bellum accedẽtes ꝓprio motu et nõ vocati an obligẽt ſibi illum in cuius ſeruitiũ vadunt ꝛc. Et ꝓprio motu cõtradicẽte dño nũquid tales ſunt obligati ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.
Bellum accedens ꝓpter gloriam cõſequendã quid meruit ꝛc.ibidẽ.§.v.in principio.
Bellum accedẽtes aĩo ſpoliãdi quid faciẽt vel quõ tenenẽt ad reſtitutionem. Et clerici an ad bellum accedere debẽt: ꝛ quare clericis de iure non licet bellare ꝛc. ibi.§.vj.ꝛ.vij.per totũ.
Bello capti vtrũ efficiũt ſerui capiẽtiũ ꝛc.vtrũ in bello ſit licitũ vti inſidijs.ibi.§.ix.circa pñ.
Bello morĩẽtes vtrũ ſaluant ꝛc.ponunt adhuc ſimiles queſtiões ibidẽ.§.x, ꝛ.xj.per totum.
Bello particulariter quõ et qñ licet ſe defendere:qñ ꝛ quõ deb3 reſiſtere:quõ repellere: ꝛ qñ defenſio dicit licita . ibi.c.iij.ante.§.per totũ.
Quõ ꝛ qñ liceat ſe defendere cõtra quoſcũqꝫ ſe inuadẽtes : quõ licet ſe defendere cõtra ſuum ſuperiorẽ . Et ſeruus magis tenetur adiuuare patrẽ ꝙ dñm ſuum.ibi.c.iij.§.j.per totum.
Bellis particularibus quõ liceat ſe defendere cũ moderamine ꝛc.ibi.c.iij.§.ij.per totum.
Bella particularia dicunt etia3 repreſalie que fiunt ad defenſionem corporis myſtici:quõ et quare introductũ eſt : et qñ licite poſſunt fieri repreſalie ꝛc.ibi.c.iiij.ante.§.ꝛ.§.j.per totũ.
Bellũ aliud particulare qd dicit duellũ a qb⁹ fit:ꝛ quõ ꝛ quibus modis: vbi et qñ prohibet ꝛc.ibi.c.iiij.§.ij.et.iij.per totum.
Bellum ꝙ iniuſtũ qui agunt rapinã cõmittunt in omĩbus que auferunt. Qui autẽ iuſte bellant quicquid ab hoſtibus accipiunt/ nõ committũt rapinã.ij.par.ti.j.c.xij.§.iiij.per totũ.
Bellatoria manus quõ deſcribit: ꝛ quid ſignificãt eius quinqꝫ digiti ſiue modi.ij.par.tit.ij. c.j.§.vj.per totum.
Bella ſiue rixa vnde orianẽ:vnde dicit rixoſus ij.parte.titu.vij.c.vij.ante.§.
Bellũ internale et anguſtioſum in quo cõſiſtit: quõ inchoandũ ſit:ꝛ quõ bellandum ſit in iſto bello ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Bellũ ſcdm dr pticulare et rixoſum:quõ aliqui antiqui habuerũt inter ſe rixas . Et iſti⁹ belli actus deſcribitur ibidem.§.ij.per totum.
Bellũ tertiũ dicitur populare ꝛ periculoſum:ꝛ quare deſcribunt vario modo bella diuerſoꝝ et quando iuſtũ: et ſi iniuſtum eſt que mala ex ipſo proueniunt ꝛc.ibidem.§.iij.per totum.
Bella vide etiam.j.ſub littera.M.ſ.militia.
Bellũ iuſtu3 eſſe põt duobus modis.ſ.gñale ꝛ pticulare.iij.par.ti.iij.c.ij.ante.§.circa mediũ
Belli iuſtitia que eſt: ꝛ quõ act⁹ ipi⁹ fortitudinis conſiderant ꝛc.ibidẽ.§.j.ꝛ.ij.per totum.
Bellũ quõ nõ recuſat xpiana religio.nec dãnat ꝓ loco ꝛ tẽpore opportuno: et ad hoc ꝙ bellũ iuſtum ſit tria requirunt . ibi.§.iij.per totum.
Bella ad ſumẽdũ q̃re pñceps nõ d3 eẽ facilis: ꝛ nõ d3 aſſumere niſi coact⁹ ꝛc. ibi.§.iiij.p totũ.
Bello pugnare quomõ non licet prelatis eccleſie.ibi.§.v.per totum.
Bello quõ ſe regere debẽt clerici: vel in homicidio vel in mutilatiõe:ne incurrant irregularitatem.iij.par.ti.xxviij.c.ij.§.vj.per totum.
Bellantiũ triplex eſt gen⁹ cõtra aĩe ciuitatẽ in nouiſſimo.j.par. ti.v.c.ij.§.j.ij.et.iij.p totũ.
Bellũ ſpũale cũ ſuis armis vario modo deſcribitur.iiij.par.ti.j.c.iij.ꝛ.§.j.ꝛ.ij.per totum.
Bello preſentis vite quõ impugnamur a carne inficiente: ab hoſte decipiente:a mũdo retinẽte:ꝛ ab hoĩe ſeuiente:et quõ illis op3 reſiſtere ꝛc.iiij.parte titu.ij.ca.ij.§.v.per totum.
Bellare quõ debemus per fidem/ſpem/ ꝛ charitatem.iij.par.ti.xvj.c.x.§.x.poſt medium.
Benedicti beati regula in multis paſſibus declaratur: ꝛ vtrum obligat ꝓfitentes ipſam ad mortale ꝛc.iij. par.ti.xvj. c.j.§.vij.per totum.
Bñdici quõ d3 monialis ab epõ: ꝛ quõ ſibi denegare põt.iij.p.ti.xvij.c.xxij.§.j.infra mediũ
Benedicere quõ eps debet ecclĩam:quid deſignant partes huius eccleſie ꝛc.iij.parte titu. xij.c.j.§.iij.ꝛ.iiij.per totum.
Beneficia triplicia quõ a deo accepimus.ſ.ſingularia/generalia/ꝛ ſpecialia: quõ deo debem⁹ eſſe grati ꝛc.iiij.par.tit.v.c.xij.§.ij.p totũ.
Beneficia ſpecialia ſunt triplicia que a deo accepimus.ſ.expectationis/iuſtificationis/ꝛ cõſeruationis: et quõ de iſtis debemus eſſe deo grati.ibi.hoc eſt.§.ij.per totum.
Benefactoribus vario modo debem⁹ eſſe grati de varijs beneficijs.ibi.§.iij.per totum.
Beneficiorũ collatione ſiue receptione ſeptem ſunt cauenda.ibidem.§.iiij.per totum.
Beneficia quatuor deſcribunt : de quibus ſingulariter debemus eſſe deo grati.j.parte. tit. iiij.c.xiij.§.ij.in medio quaſi.
Beneficia ſex deſcribunt de qb⁹ deo grati eſſe debem⁹:ſc3 ꝓpter bñficia diuinalia oblata:ſacramentalia collata: ſublata infernalia: data naturalia:allata tpalia: ꝛ reſeruata ſupnaturalia.ij.p.t.iij.c.ix.§.viij.ix.x.xj.xij.ꝛ.xiij.p to.
Beneficia clericoꝝ/prebende/dignitates/ quõ deſcribuntur:ꝛ quõ eccleſia h3 dignitates ꝛc.

iiij.parte titu.xv.c.j.ante.§.per totum.
Prebēda qd eſt: ⁊ ſilr qd canonia: in q̄ cōſiſtit pbēda: et quō vocādi ſunt canōici in collatiōe pbēdaꝝ: ⁊ qd iura de illis dicūt. ibi.§.j.p totū
Beneficiū ſiue eccl'ia aliud eſt ſimplex/aliud curatum: quid pertinet ad canonicā inſtitutionem ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Bñficiū in qua etate qs pōt hře vel poſſidere qñ pōt iterari: quā dignitatē habere dʒ apt⁹ ad beneficia: quis pōt dare: et cuʒ quibus pōt diſpenſari.ibidem.§.iij.per totum.
Beneficiati in eccleſijs collegiatis qui nō ſunt obligati ad iam ſupradictam etatem, ibidem §.iiij.per totum.
Beneficiū vacās infra quantū tēp⁹ debet cōferri qñ incipit currere illud tps ⁊c.ibi.§.v.p to.
Beneficia plura quis habere pōt in quinqꝫ caſibus.ibi.§.vj.per totum.
Beneficiorum collationi quādo diſpenſatio nō pdeſt.ibidem.§.vij.per totum.
Bñficia plura vel prebēdas hře abſqꝫ diſpēſatione vtrū ſit mortale.ibidē.§.viij.per totum.
Bñficia plura ſiue prebēde qñ non phibentur: qñ licet habere plures ⁊c.ibidē.§.ix.per totū.
Beneficijs curatis vel non curatis quis poſſit diſpenſare.ibi.§.x.per totum.
Bñficiū vel pſonatū curatū habēs ſi talis recipit ſcōm bñficiū curatū vel pſonatū vacat primū: ⁊ in qb⁹ caſib⁹ hoc fallit.ibi.§.xj.p totū.
Bñficia tenētes nō canōici habētes excellētiā ſine tacito cōſenſu plātoꝝ vtrū ex dicta collatiōe habēt ius in ipis bñficijs. ibi.§.xij.p totū
Bñficiati nō reſidētes in ſuis bñficijs ſi moniti iuſta cauſa ceſſante non redeant poſſunt beneficijs ſpoliari.ibidem.§.xiij.per totum.
Beneficijs preſidētes qui debēt reſidere: tñ in veritate nō reſident: in quibus caſibus priuari ſuis beneficijs nō poſſunt: et accipe poſſunt fructus beneficij ⁊c.ibidē.§.xiiij.per totum.
Bñficiat⁹ cleric⁹ quō in trib⁹ publicis edictis citabit ad eccl'iaʒ ⁊c. Et vtrū papa ſine cauſa poſſit aliquē priuare bñficio. ibidē.§.xv.p to.
Bñficia vacātia vel dignitates in curia romana nō pñt cōferri niſi p papā: ⁊ capl'm ſede vacāte nō pōt cōferre illa beneficia que ad collationē epi ptinēt.ibidē.§.xvj.⁊.xvij.per totū.
Beneficiorū fructus qñ ⁊ quō alienari poſſunt ⁊ beneficiati qui diuinis nō interſunt nō poſſunt percipere quotidianas diſtributiōes ⁊c. ibidem.§.xviij.per totum.
Beneficiorū bona vel fructus quos vel qui clerici dant cōſanguineis vel turpibus perſonis vtrum dando peccent: ⁊ an teneantur ad reſtitutionem ⁊c.ibidem.§.xix.per totum.
Beneficiati clerici quinqꝫ de cauſis trāſire pñt de vna eccleſia ad aliam: et quis eſt modus tranſeundi.ibi.c.ij.§.j.per totum.
Beneficiorū et prebendarū permutatio quō et qualiter eſt fienda: in quo loco in iure iſta materia tractatur.ibidem.c.iij.ante.§.
Bñficioꝝ vel pbendarū pmutādarū ad varios caſus ponunt multe queſtiōes.ibidē.§.j.p to.
Beneficio vel officio qualiter quis renunciare debet. Et in quoꝝ manus reſignabit.iij.parte titu.xix.c.v.§.j.⁊.ij.per totum.
Beneficijs conferendis quō eps debet eſſe ſollicitus: et quantū peccat qñ dat indignis ⁊c. iij.parte titu.xx.c.ij.§.ij.per totum.
Beneficiū eccl'iaſticū nō pōt licite ſine inſtitutione canōica poſſideri. Eſt vna de regulis iuris q̄ ⁊ declarat.j.p.tit.xx.c.vnico.ſub lr̃a B.
Beneficiū ſimoniace tenens ⁊ veniens ad mortem ſi vult ſaluari debet renūciare: ⁊ in quoꝝ manus ⁊c.ij.parte titu.j.c.v.§.xj.circa finē.
Beneficioꝝ de renūciatione/cautione/vel promiſſione/redēptione vel locutione habes varia ibi.§.xj.xij. et.xiij.et ſub littera S.ſ.ſimonia.vide de ipſis in particulari.
Bñficioꝝ in eccleſijs de locatiōe ⁊ cōductiōe/ ⁊ vēditōib⁹ fructuū.vide varia ibidē.§.xiiij.p to.
Beneficiū ad cōſequendū nō licet pecuniā dare immediate: ⁊ quare ⁊c.ibidē.§.xxj.p totū.
Beneficiū eccleſiaſticū q̄ ſimoniace ceperit tenet renūciare. ibidem.§.xxj.ante finem.
Beneficiorū collatione vtrum prelatus peccet in cōferendo beneficiū bono pretermiſſo meliori ⁊c.ij.parte titu.j.c.xx.§.j.per totum.
Bñficia curata/ſiue officia/ſiue dignitates appetere vtrū ſit mortale peccatum.ij.parte tit.iij.c.v.§.iiij.per totum.
Bñficia plura hñtes vel dignitates qd cū ipſis eps facere dʒ.iij.pte tit.ix.c.v.§.vij.quaſi p to.
Beneficia vel bona eccleſiarum que vacāt quō epi debent eſſe ſolliciti circa ipa ⁊c. ibi.§.viij. quaſi per totum.
Beneficētia quare non eſt virtus ſpecialis: qd importat: quō ipſa eſt exercenda ⁊c.iiij.parte titu.v.c.xx.§.viij.per totum.
Benignitas quō dicitur fructus ſpūs.iuxta illud Gala.vj. Fruct⁹ aūt ſpūs eſt benignitas. iiij.parte tit.v.c.xxj.§.j.ibi. Eſt ergo ſeptim⁹.
Beniuolētia/amor/amicitia/charitas/et dilectio quō iter ſe differūt.iiij.p.ti.vj.c.j.poſt pñ.
Beſtijs ſiue iumētis quō ſeipꝫ homo fecit ſimilem p decē ſigna.j.pte ti.j.c.ij.§.v.añ mediū.
Beſtijs aliquibus quō aſſimilant peccata mortalia.j.parte titu.j.c.j.§.iij.poſt medium.

Bibliā ſiue vet⁹ teſtamētū

quō hebrei diuidūt ſm ordinem ſm libros: et nouū teſtamentum quō diſtinguit in quatuor partes.iij.parte ti.xviij.c.vj.§.ij.per totum.

Bigamie irregularitas quō cōtrahit octo modis: quare bigam⁹ ꝓhibet ꝓmoueri: quō priuatur omni priuilegio clericali: ⁊ qs poſſit cū ipſis diſpenſare ⁊c.iij.par.ti.xxviij.c.iij.

Bigamia deſcribit vario mō ex illo verbo apli .j.Timo.vij.Uni⁹ vxoris. quō intelligit autoritas ⁊c.iij.par.ti.xiij.c.iij.§.ij.⁊ ti.xxviij.c.iij.

¶ Blada emēs tpe meſſis ⁊c. vt poſtea charius vendat. dicit canon hoc eſſe turpe lucrum: quomodo hoc ſit intelligendū quomodo fieri poteſt ⁊c.ij.par. tit.j.c.xxiij.§.xvj. De emptionibus et venditionibus ſi hic plus ſcire velis vide ſub lra C.⁊ N.

Blaſphemia dei vnde ꝓcedit: quomodo deſcribitur: quid importat hoc nomen blaſphemia: et ſunt tres ſpecies blaſphemie: ⁊ qñ eſt pctm̄ mortale ⁊c.ij.par.ti.viij.c.vij.ante.§.p totū.

Blaſphemia deſcribitur per thema de pſalmo quod ⁊ de ipſa declaratur cum triplici membro.ibidem.§.j.per totum.

Blaſphemant aliqui dei prouidentiam dicentes deū non habere prouidentiam de rebus: hoc multipliciter probatur ⁊ oppoſitū oſtenditur ibidem.§.ij.per totum.

Blaſphemāt aliqui dei potentiā dicētes ꝙ de⁹ facere non poteſt hoc vel illud quaſi non eſſet oīpotēs: hoc multipliciter reprobat ⁊ quomō deus vario modo punit.ibi.§.iij.per totū.

Blaſphemāt aliqui dei iuſticiam dicentes deū eſſe iniuſtū.qđ multū reprobat: quid pertinet ad rationem blaſphemie: quomodo damnati deū blaſphemant.ibi.§.iiij.per totum.

Blaſphemia in ſpūſanctū quid eſt: de ipſa em̄ aliqui antiqui doctores tripliciter loquūtur: quomodo diſtinguitur illud peccatū: et quod peccatū eſt peccare in patrem: quod in filiū ⁊ quod in ſpūſanctū ⁊c.ibi.c.viij.ante.§.

Blaſphemie ponūtur tria membra: ſcꝫ ꝙ illud peccatū habet in ſe nimiā grauitatē: et habet malicie habilitatē ⁊ ꝙ habet venie irremiſſibilitatem.ibi.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Blaſphemie ſunt ſex ſpecies peccati.ſ.preſumptio/deſperatio ⁊c.ibidē.c.viij.per totum.

Blaſphemiā ponit btūs Greg. eſſe filiā ire: ⁊ ſic ſumit ꝓ maledictiōe. de quo vide ſub lra M. ſcꝫ maledictio.et.ij.par.ti.vij.c.v.āte.§.in pn̄.

¶ Bona triplicia deſcribūtur ſcꝫ naturalia/ſpūalia/⁊ tēporalia: ⁊ que ſunt: ⁊ quō deus de ipſis exiget rationē in die nouiſſimo.j.par.ti.v.c.ij.§.iiij.poſt pn̄.vſqꝫ ad međ.

Bonū poteſt dici triplex.ſ.vtile/delectabile/et honeſtū.j.par.ti.vj.c.ij.§.v.circa mediū.

Bona tēporalia etſi minima ſint reſpectu aliorū: ſunt tñ bona a deo et hmōi ſunt tripartita ſcꝫ diuitie/honorificentia/et preſidētia.j.par. titu.vij.c.iij.§.j.per totum.

Bona autē naturalia ſunt tripartita: ſcꝫ familia parentalis/conſiſtentia corporalis / et potentia animalis.ibi.§.ij.per totum.

Bona ſpiritualia quomō ſunt munimenta ſuffragioꝝ: fulcimenta meritorum: ⁊ ornamenta virtutum.ibi.§.iij.per totum.

Bona inclinatio quō ineſt homini ſm naturā: et adhuc alijs modis ſimiliter ineſt homini hoc bonū ⁊ quomō.j.par.ti.xiij.c.ij.§.iij.per totū.

Bonum conſiderando in cōmuni ⁊ abſolute vt bonū deſcribitur/cognoſcitur tribus modis: et bonū cōmune cōmunicat ⁊ diffundit ſeipm̄ tribus modis.ibi.§.iiij.per totum.

Bonū increatū quale eſt de⁹ deſcribit ⁊ cognoſcitur trib⁹ modis ⁊c.ibidē.§.v.per totū.

Bonitatē dei variā quomodo nobis vario modo deus oſtendit.ibi.§.vj.per totum.

Bonus eſt dñs in ſe ⁊ in bonitate ſua quam cōmunicat creaturis docet nos et iuuat facere quod lex naturalis oſtendit: et quid eſt bonū perfectum ⁊c.ibi.§.vij.per totum.

Bonis alicuius principaliter dei oīs creatura eget: ⁊ ratio naturalis appetit bonū: ſꝫ diuerſa ⁊ multiplex diſtictio dat de bono: et bonoꝝ nroꝝ eſt triplex differētia ⁊c.ibi.§.viij.p totū.

Bonū quomodo diſtinguitur in bonū vtile delectabile ⁊ honeſtū. Appetit autē aliquod bonum tripliciter.ibi.§.ix.per totum.

Bonū vnū oſtēditur plurib⁹ rōnib⁹ eſſe maius ſiue melius altero ⁊c.ibi.§.x.per totum.

Bona ſpiritualia que ſunt ⁊ quādo ſunt dimittenda vel non dimittenda propter ſcandalū. ij.parte ti.vij.c.iiij.§.v.per totum.

Bona temporalia vtrum ſunt dimittenda propter ſcandalum eoꝝ a quibus repetantur ⁊c. ibi.§.vj.per totum.

Bonoꝝ corporaliū anime ⁊ tēporaliū quomodo de ipſis deo et ſanctis ſint reddenda vota. ij.par.ti.xj.c.j.§.iij.quaſi per totum.

Bonum quomodo reperitur ſub triplici differentia.iij.par.ti.xvj.c.x.in prin.

Bonoꝝ ſocietas quomō ad tria valet.iiij.par. ti.iiij.c.vj.§.vj.ante medium.

Bonorū noſtroꝝ ſunt ſeptē genera que hic appetuntur ⁊ in patria poſſidentur.iiij.parte ti. vij.c.vij.§.x.per totum.

Bona temporalia quomodo cadunt ſub merito.iiij.par.ti.ix.c.vij.§.iiij.per totum.

Bona tēporalia perdere non debemus timere propter ſeptem cōditiones terrenoꝝ.iiij.par. ti.xiiij.c.ij.§.j.ij.iij.iiij.v.vj.⁊.vij.per totum.

Bonis ſpiritualib⁹ quomodo homo ſpoliatur per peccatū que figurant per ornamenta templi ⁊c.iiij.par.ti.xiiij.c.vj.§.vij.per totum.

Bona tria de⁹ dederat homini originaliter in

ſua creatione.j.par.ti.j.c.iij.ante.§.per totū.

Bonoꝝ nr̃oꝝ ponit̃ triplex differentia.ſ.minima media ꝛ magna.j.par.ti.ij.c.j.§.iiij.ꝑ to.

Bona prouidere cõtingit dupliciter vt ſcilicet cognoſcant̃ in ſeipſis ꝛ in cauſis ſuis.iiij.par.titu.ij.c.ij.§.iij.poſt principium.

Bonarum mentium eſt ibi culpas cognoſcere vbi culpa nõ eſt.Iſta autoritas exponit̃.j.parte titu.iij.c.x.§.iij.circa finem.

Bonis ſeptem quomodo diabolus ſpoliat hominē intrando ſpūaliter in tēplū ſuū.iiij.par.titu.xiiij.c.vj.§.vij.per totum.

Bonitas quõ dr̃ fruct⁹ ſpūs.iuxta illd Gal.vj. Fructus autē ſpūs eſt gaudiū bonitas ꝛc.iiij.par.ti.v.c.xxj.§.j.ibi.Sextus fructus dicit̃.

Bonitatj ratio quomodo nos cogit vt deū ſuꝑ oĩa diligamus:ꝛ quomõ bonitas vario modo accipit̃.iiij.par.ti.vj.c.iij.§.v.circa mediū.

Bonitatē variā quomodo nobis de⁹ vario modo oſtēdit.j.par.ti.xiij.c.ij.§.vj.per totū.

Bonitas voluntatis humane in actibus ſuis quomodo dependet ex quattuor.j.par.ti.iij.cap.xij.§.iiij.per totum.

Bonitas ꝛ malicia quomodo magis ꝓprie requirunt̃ in interiori volũtatis actu ꝙ in actu exteriori: probat̃ autoritate Aug.et bonitas et malicia actus exterioris poteſt cõſiderari dupliciter ꝛc̃.ibidem.§.v.per totum.

Bullarū inſtrumētoꝝ teſtamentoꝝ ꝛ chartaꝝ falſarij q̃ ſunt ꝛ ꝙ grauiter peccant.ij.par.ti.j.c.xviij.§.vij.per totū.

Bullarū ſiue litterarū papaliū falſarij excõmunicati ſunt maiori ſententia:et pape reſeruat̃ abſolutio.iij.par.ti.xxiiij.c.xiij.per totū.

Calix in miſſa qualis et de qua materia eſſe debet:ꝛ debet eſſe conſecratus ꝛc.iij.parte ti.xiij.c.vj.§.v.circa medium.

Cambia ſunt triplicia ꝛ de quolibet eoꝝ videndū eſt ſi eſt licitū ꝛ in q̃bus caſib⁹ in ipſis multiplicit̃ poſſit cõmitti pctm̃ ꝛ vbi nõ ꝛc.ij.par.ti.j.c.vij.§.xlvij.xlviij.ꝛ.xlix.per totū.

Cambiū qd̃ exercet̃ in curia romana a campſoribus ibidē exiſtentib⁹ ꝓbat̃ et oſtendit̃ ꝙ eſt vſura.Et aliq̃ tripliciter volũt ꝓbare ꝙ licitū ſit:ꝛ ipſis oſtēdit̃ oppoſitū.ibi.§.l.per totū.

Cambiū ĩ negociatiõib⁹ quõ multis modis fit ꝛ cãpſores ĩ curia quõ ipſi faciũt q̃ dicunt̃ bona et licita ꝛ q̃ nõ ꝛc.iij.par.ti.viij.c.iij.añ.§.ꝑ to.

Cambioꝝ que ſunt ꝛ qui dicunt̃ mediatores:ꝛ quomodo in eorũdem officijs fraudē cõmittunt ꝛc.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.j.per totū.

Camerarij ſiue redditnarij cõitatū habētes recipere pecunias ꝛc,quantū et qñ faciũt fraudem ꝛc,ij.par,ti.j.c.xvij.§.vij.ante finē.

Canonicoꝝ prebende ꝛ beneficia deſcribuntur vario modo.ſ.ſub lr̃a B. ſcʒ Beneficiū.et.iij.parte titu.xv.c.j.ij.ꝛ.iij.per totum.

Canonicus delegat⁹ in cauſa canonici quõ poterit recuſari.iij.par.ti.ix.c.iij.§.x.per totū.

Canonica lex deſcribitur vario modo.j.ſub littera L.ſcʒ lege.

Canonica purgatio deſcribitur vario modo.j.ſub littera I.ſcʒ Iudicio humano.et.iij.par.titu.ix.c.x.per totum.

Canonica portio ĩ ſepultura deſcribit̃ vario modo.j.ſub lr̃a S.ſcʒ Sepultura.et.iij.par.ti.x.cap̄.v.per totum.

Canonice hore deſcribuntur vario modo.j.ſub littera H.ſcʒ Hore canonice.

Canones pnĩales q̃ ſunt q̃s quilibet ſacerdos ſcire dʒ ꝛc.iij.par.ti.xvij.c.xxj.§.v.ꝛ ſunt.xlvj.

Canonicoꝝ regulariū trãſitus ad monachos ꝛ ecõuerſo vtrū licet.iij.par.ti.xvj.c.iiij.§.j.ꝑ to.

Canones quomõ habet condere papa.iiij.par.titu.xij.c.iiij.§.iiij.

Canonice q̃ appellant̃:q̃ earū vita:an ſint religioſe:an ſtatus earũdē eſt approbat⁹:et quomodo debent viſitari.iij.par.tit.xvj.c.ij.§.iiij.parū ante finē.et ti.xxiij.c.v.§.iij.poſt prin.

Canon in miſſa per totū exponitur:quare oratur pro papa:qd̃ ſignificent cruces ꝛc.iij.par.titu.xiij.c.v.§.iij.ꝛ.iiij.per totum.

Canonizatio ſctõꝝ quõ ad papã ꝑtinet:ꝛ q̃d eſt canonizare ſctm̃:q̃ reqrunt̃ ad canonizationē ſctõꝝ.xij.modi ſunt obſeruãdi in eoꝝ canonizatiõe ꝓpt̃ duo.iſti modi nõ ſuabãt̃ ĩ p̃mitiua eccl̃ia:qñ dñt canonizari ꝛc.et q̃re null⁹ patrū vet.teſt.ē canonizat⁹.iij.ꝑ.ti.xxij.c.v.§.v.ꝑ to.

Canonizatio ſanctoꝝ quomodo deſcribit̃: que inquirunt̃ de ſctõ:qñ debet canonizari:q̃ differentia in interrogationib⁹ inter cõfeſſores et martyres ꝛc.iij.par.ti.xij.c.viij.§.j.per totū.

Canonizatione ſanctorū vtrum eccleſia poſſit errare ꝛc.ibi.§.ij.per totum.

Cantilenas vel libellū famoſuʒ ꝯ ff̃es p̄dicatores et minores faciētes ſunt excõicati maiori ſentētia.iij.par.ti.xxiiij.c.lxx.circa mediū.

Cantor vnde vocat̃:ꝛ huius dicunt̃ duo gñia in arte muſica:ꝛ q̃ iſti habēt facere:qd̃ eſt officiū cantoris:q̃ debet ordinare in ſuo officio: quõ diligēs debet eſſe in choro prim⁹ in intrãdo:ꝛ vltimus in exeũdo ꝛc. et qd̃ officiū ſuccentoris.iij.par.ti.xix.c.viij.§.j.per totum.

Cantores qui cantãt diſcantū quõ debēt cantū iſtū ordinare in deū ꝛ nõ ad vana ꝛc.et de diſcantu aliq̃ ꝛc.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.xij.in prin.

Cantãdū vtrū ſit diuinū offm̃ ꝛc.quõ cant⁹ ſalubriter eſt inſtitut⁹:qñ ꝛ quõ dimittēdus: q̃lis cant⁹ deo fieri dʒ: q̃ ꝓhibent̃ in cantu.et tres ſunt ſpēs ſonoꝝ.iij.par,ti.xiij.c.iiij.§.ix.ꝑ to.

Canticū canticorū Salomonis quō ſex famoſa preceſſerunt: ꝛ quid ſignificāt ꝛc. iiij. parte. ti. xv. c. xxvij. §. iij. ante medium. ꝛ. j.
Caput eccl'ie ꝛ omniū hominū ſm diuerſos ſtatus quō eſt xp̄s ꝛc. iij. p. ti. xxxj. c. j. §. j. p totū.
Capitalia quare dicunꝫ peccata mortalia: qbꝰ figuranꝫ ꝛc. j. par. ti. vij. c. ij. §. v. ꝛ. vj. per totū.
Caput eccleſie vniuerſalis vtrū ſit papa ꝛc. iij. parte titu. xxij. c. vj. §. ij. per totum.
Character quō eſt primus effectꝰ ſacramētorū quō diffinitꝫ: quid eſt character: quō imprimitꝫ in ſacramētis: quō manet i ſaluatis ꝛ dānatis quō eſt ornatꝰ ꝛc. iij. p. ti. xxiiij. c. xj. §. vj. p to.
Character in cuiuſlibꝫ ordinatiōe ordinis quō imprimitꝫ ꝛc. ibidē. c. xvj. §. iiij. per totum.
Character quō imprimitꝫ diacono: quam poteſtatem inde habet ꝛc. ibi. §. iiij.
Character confirmationis et baptiſmatis quō vnꝰ preexigitꝫ alteri ꝛc. ibidē. §. iiij. circa finē.
Characteris ep̄alis ponunꝫ varie opiniōes ꝛc. iij. parte. titu. xxij. c. iiij. §. j. ante medium. ibi. Quantum ad ſextam poteſtatem.
Cardinaliū ſtatus ꝛ legatoꝝ deſcribitꝫ p thema ex pſal. qō ꝛ de ipis declaratꝫ. iij. pte ti. xxj. c. j.
Cardo qd ſignificat: ꝛ vn̄ dicitꝫ: et q̄re q̄ moraſr exponūꝫ de ipis tripliciter dicūꝫ. ibi. c. j. añ. §.
Cardinales quō debent eſſe dn̄i: dei amici ſingulares p vite perfectionē. ibi. §. j. per totum.
Cardinales quō aſſiſtunt pape ſicut ap̄ſi xp̄o: que papa ad ipſos dicit in eorūdē inſignitione: quomō repreſentant perſonas aploꝝ ꝛc. ibidem. §. ij. per totum.
Cardinaliū ſtatꝰ vtrū pfectior eſt q̄ ſtatꝰ epoꝝ: Iſta cōpatio pōt intelligi tripl'r. ibi. c. ij. añ. §.
Cardinalium ſtatui vtrum cōueniat abdicatio temporaliū ꝛc. ibidem. §. j. per totum.
Cardinales eligentes quare debent eſſe de varijs mundi partibus ponunꝫ deſuper tres rationes. ibidem. §. ij. per totum.
Cardinaliū in collegio vtrum manet poteſtas mortuo papa. ibidem. §. iij. per totum.
Cardinalium collegiū nichil pōt mortuo papa niſi qō ipſis eſt permiſſum ſiue ſtatutū p predeceſſores. ibidem. §. iiij. per totum.
Cardinales quō venire debēt adinuicem mortuo papa ad tractādū añq̄ pcedāt ad electionē: ꝛ q̄ mora ibi ſit faciēda ꝛc. ibidē. §. v. p totū
Cardinales quō ordinarie inſpicit electio pape: quando ipſi deficiunt ad quem tūc ſpectat electio. ibidem. §. vj. per totum.
Cardinaliū collegiū vtrum eligere pōt papam aliū q̄ de numero ſuo ꝛc. ibidem. §. vij. p totū.
Cardinales vtrū eligere tenentur meliorē ceteris / aut doctiorē alijs: aut magis peritum in theologia q̄ in ſcientia iuris. ibidem. §. viij.
Cardinaliū collegiū q̄uis eligat papam / et per hoc videatur ſm quid maius papa qō vlteriꝰ declaratur. ibidem. §. ix. per totum.
Cardinales in quibus poſſunt offendere in electiōe: ꝛ ponunꝫ numero. xij. ibidē. §. xj. p totū.
Cardinalibus qui mittūt ſcripturam vel nunciū ſecrete dum ſunt in cōclaui pro electiōe pape excōmunicati ſunt maiori ſententia. iij. parte titu. xxiij. c. xl.
Cardinales qui fuerint hoſtiliter inſecuti excōmunicati ſunt maiori ſentētia. ibi. c. ij. p totū.
Cardinales cū quot teſtibus debēt reprobari. de malicia. iij. p. ti. ix. ca. xj. vltra mediū. añ. §.
Cardinalium confeſſor ꝓprie quis eſt: et quō ſibi eligere poſſunt cōfeſſorem. iij. parte. titu. xvij. c. ij. §. j. per totum.
Cardinales v̄tutes ſunt quatuor: quō dicūtur cardinales: ꝛ vnde: quibus figurantur ꝛc. iiij. parte titu. j. c. j. §. vj. vij. ꝛ. viij.
Charitas / fides / et ſpes quō dicuntur virtutes theologice: ꝛ que eſt differētia inter beniuolētiam / amicitiā / charitatē ꝛ dilectionē: ꝛ eſt triplex charitas. iiij. parte. ti. vj. c. j. per totum.
Charitas in creatura vtrum ſit aliquid creatū vel increatū. ibi. §. j. per totum.
Charitas q̄ eſt v̄tus ꝛ ſpecialis / ꝛ vna excellētiſſima omniū oſtenditꝫ ibi. §. ij. per totum.
Charitas quomodo deſcribitꝫ / ſiue diffinitur a magiſtro ſentētiaꝝ: ꝛ quomodo Proſper eādem deſcribit. ibi. §. iij. per totum.
Charitas quomodo deſcribitꝫ iuxta illud Maior horū eſt charitas. quō eſt maior omnibus donis ſp̄ualibꝰ in. iiij. quomō dicitꝫ mater v̄tutum: et quomō cōmēdatur. ibi. §. iiij. per totū.
Charitas quare eſt in potentia volūtatis ſicut in ſubiecto: quomodo charitas in nobis cauſatur: ꝛ quomodo ipſa infunditur ſm quātitatem naturalium. ibi. c. ij. ante. §.
Charitas vtrū poſſit in nobis augeri et quō: et q̄ per quēlibet actū bonū nō augetꝫ / ſed diſponitur ad augmentum. Et quō in via charitas pōt magis ac magis augeri. ibidē. §. j. p totū.
Charitatis gradus ſunt tres: q̄ figurāt incipiētes / pficiētes / ꝛ pfectos ꝛc. ibidē. §. ij. p totū.
Charitatis pfectio quō eſt triplex: pria eſt diuine eſſentie: ſcd̄a ſupne patrie: et tertia eſt militantis eccl'ie: ꝛ hec eſt triplex. ibidē. §. iij. p to.
Charitas vtrū poſſit amitti: adducūꝫ ſup hoc varie auctoritates: et quō charitatē tripliciter cōſiderare poſſumus ꝛc. ibidē. §. iiij. p totū
Charitas quomō amittitꝫ per vnū actū peccati mortalis: quodcūq̄ ſit illud ꝓbatꝫ ex ſcriptura. ibidem. §. v. per totum.
Charitas vtrū poſſit diminui: reſpōdetꝫ q̄ iſta diminutio pōt dici tripliciter: ꝛ vnde cauſanꝫ iſte diminutiones. ibidem. §. vj. per totum.
Charitatē an homo hꝫ nemo ſcire pōt: nec etiā

ſi eſt in gratia: ponũtur tñ nouẽ ſigna per que quis ſcire põt ſe habere charitatẽ: ⁊ cõſequenter eſſe in gratia.ibidem.§.vij.per totum.

Capitulũ tertiũ eſt de charitate qua deꝰ ⁊ ꝓximꝰ diligit̃.de ipa vide.j.ſub lra.D.ſ.dilectio.

Charitas qua quis diligit deũ/ſeipſum/et ꝓximũ vtrũ ſit ex charitate diligẽda ⁊c.iiij.parte ti.vj.c.iij.§.ix. Septẽ ſunt que valẽt ad hoc vt quis ametur a deo.ibidem.§.x.per totum.

Charitatis ordo vtrũ maneat in patria ⁊c. ibi.c.iiij.§.xj.

Charitas quõ eſt ſub precepto ẛm illud Diliges dñm deum tuũ ⁊c.hoc eſt maximũ et primũ mandatũ.iiij.parte.ti.vj.c.v.per totum.

Charitas eſt finis precepti de corde puro: hec auctoritas exponit̃ ibidẽ.§.j.per totum.

Charitas quomodo etiã dicitur ſapientia:⁊ in quibus eſt iſta ſapientia.iiij.parte ti.x.c.iij.§.v.poſt prin.ibi.Dicitur etiam ⁊c.

Charitas viatoris vt trãſeat in charitatẽ comprehenſoris ſicut in ſubiecto: tria requirũtur ad hoc.iiij.parte titu.xv.c.xvij.q.ij.poſt prin. et conſequenter per totum.

Charitatis viam quõ diuerſi diuerſimode ambulant.j.parte titu.xj.c.j.§.iij.per totum.

Charitate mediãte quomodo anima viuit̃ deo. j.parte titu.ij.c.j.§.j.ante finem.

Charitas feruor quõ ſumitur dupliciter: et in quo auget̃ ⁊c.j.parte ti.x.c.j.§.iiij.circa finẽ.

Charitas actꝰ quõ dupl̃r cõſiderat̃:⁊ quõ cadit ſub ꝑcepto.j.par.ti.xiiij.c.iij.§.iij.per totũ.

Charitas quõ cauſat gaudium ⁊c. iiij.parte ti. vj.c.vij.per totum.

Carmelite quõ aliqua extraxerũt ex regula.b. Baſilij ẛm q̃ viuũt:⁊ aliq̃ addidit quidã papa cũ q̃buſdã dictis declarantibus iſtã regulã ꝑ dñm Hugonẽ cardinalẽ ordi.ꝑdi.iij.p. ti.xvj. c.j.§.viij.vltra mediũ.ibi.ſub regu.Baſilij.

Carnalis timor deſcribitur vario modo.j.ſub lra.T.ſ.timor.⁊.iiij.parte titu.xiiij.c.ij.

Caro.i.cõcupiſcẽtia q̃ hoiem tẽtat ꝓbatur ex ſcriptura:⁊ q̃re ⁊ quõ ſemp eſt pctm̃ ⁊c. j.par. ti.vj.c.xiij.§.j.ante mediũ.ibi.Tertio tẽtat.

Caro noſtra dupliciter eſt magna hypocrita: quomõ.ſ.decipit hominẽ vario modo. ij.par. titu.iiij.c.vij.§.ij.ante medium.

Carnis tẽtatio quomõ moleſta eſt virginibus/ viduis/⁊ cõtinentibus:et quomõ tales deſuꝑ non debẽt deſperare/ſed viriliter reſiſtere ⁊c. iij.parte titu.ij.c.ij.§.iij.per totum.

Carnis moleſtijs quõ nõ opʒ aliquẽ deſpare vt̃ paſſiõibꝰ: qual̃r aliq̃bꝰ dat̃ moleſtie carnis:⁊ quõ debẽt depelli ⁊c. iij.p.ti.ij.c.ij.§.iij.vbi.ſ.

Carnis tẽtatio deſcribit̃ iuxta illð Caro cõcupiſcit aduerſus ſpm̃.quõ hec cõtẽtio multã vtilitatẽ nobis ꝓfert.iij.p.tit.xvj.c.x.§.x.ante ſ.

Caro noſtra quõ impugnat nos duplici telo: ⁊ quõ debemꝰ reſiſtere ⁊c.iiij.par.tit.ij.c.ij.§.v.

Carniũ eſus quare ꝓhibetur tẽpore ieiuniorũ aſſignato ab eccleſia.iiij.par.ti.iiij.c.iiij.§.v.

Carniũ eſus quõ in lege eccleſie ꝓhibet̃ ſextis ferijs ꝑ totũ annũ/⁊ ieiunijs:⁊ quare aliquibꝰ religioſis interdicitur eſus carniũ ⁊c.ij.parte titu.vj.c.j.§.j.poſt medium.

Carniũ eſus quõ ꝓhibitꝰ eſt monacho in iure: ⁊ vtrũ ſine cã rõnabili ⁊ licẽtia ꝑlati comedẽs carnes peccet mortal̃r ⁊c.iij.p.ti.xvj. c.vj.§.v

Carnes comedere ſexta feria ſine (ꝑ totũ. neceſſitate eſt mortale:⁊ in ſabbatis comedere carnes vbi nõ eſt conſuetudo:eſt peccatum mortale ⁊c.ij.parte ti.vj.c.ij.§.iij.circa finem.

Carpẽtariũ quõ et qñ eorũdẽ officiũ licite exercẽt:q̃ ꝑtinẽt ad eorũdẽ offm̃:quõ ⁊ qñ defraudãt:⁊ ꝯſequẽter peccãt ⁊c. iij.p.ti.viij.c.iiij.§. x.ꝑ to.Et de architectoribꝰ vide ſub lra A.

Carthuſiẽſes q̃ nõ comedũt carnes etiã in extrema neceſſitate vtrum hoc ſit ratiõabile ⁊c. iij.par.titu.xvj.c.vj.§.v.modicũ infra prin.

Caſtitas quomõ eſt virtꝰ: quõ delectatiões impugnant hoiem contra caſtitatẽ:et quomõ he ſunt cauende ⁊c.iiij.par.ti.iiij.c.vj.ante.§.

Caſtitas quõ laudatur in cõi quinq̃ modis ẛʒ eiuſdem ꝓprietates.ibi.§.j.per totum.

Caſtitas quomõ per quatuor deſtruitur:ſcilʒ ꝑ ociũ:per malorũ ſocietatẽ:per turpiloquiũ: et per vſum eorũ quibꝰ animus hois emolleſcit ad amorẽ mulierũ.ibi.§.ij.per totum.

Caſtitatis gradus eſt triplex:ſcʒ cõiugalis/vidualis/et ỽginalis.ẛm illð xp̃i Semẽ cecidit in terrã bonã ⁊ attulit fructũ:aliud triceſimũ: alið ſexageſimũ:alið cẽteſimũ.ibi.§.iij.ꝑ totũ.

Caſtitas cõiugalis quõ eſt tripl̃r cõmẽdabilis ⁊ q̃tuor ſũt ipiꝰ fructꝰ:⁊ tria debẽt caueri in ſtatu q̃ ſunt cõtra caſtitatem. ibi.§.iiij.ꝑ totũ.

Caſtitas vidualis deſcribit̃: vidue nomen multipliciter accipit̃: tria ſunt inducẽtia ad ſtatum vidualem: et tria debet q̃s obſeruare ad cõſeruandũ ſtatum ſuũ.ibi.§.v.per totũ.

Caſtitas virginalis deſcribitur ex verbis apoſtoli:quomodo virginitas comparat̃ lilio:ſex folia que ſunt in lilio:⁊ quid ſignificãt tria aurea in ipſo.ibi.§.vj.per totum.

Caſtitate excellẽtior eſt virginitas: ꝓbatur tripliciter:⁊ lʒ virginitas ſit melior caſtitate cõiugali:põt tñ coniugatus nõ ſolũ eſſe equalis ſed etiam melior virgine duplici ratione. iiij. parte titu.iiij.c.vij.§.ij.per totum.

Caſtitas quõ ponitur inter conſilia euãgelica. ⁊ eſt triplex gradus caſtitatis: ⁊ circa hãc caſtitatem ponit̃ multiplex error aliquorũ. iij. par.ti.xij.c.ij.§.ij.iij.iiij.⁊.v.per totum.

Caſtitas religioſorum que ⁊ qualis eſſe debet:

quō vario mō ꝯtra ipſam peccatur:q̄ ſunt occaſiones caſtitatis:⁊ quō ſunt vitande.iij.p.titulo.xvj.c.j.§.x.p totum.

Caſtitatis fruct⁹ q̄s erit in patria. quō fruct⁹ diſtinguunt̄ ab aurea ⁊ aureola. quō diuidit̄ in triceſimū bonū ⁊ cēteſimū ⁊c.iij.p.tit.xxx.ca.viij.§.iiij.in prin.

Caſtitati quare magis virtuoſi ſtudent q̄ ſobrietati.iij.par.ti.ij.c.j.§.viij.circa finem.

Caſtitati quō p̄ncipaliter virgines ⁊ vidue debent vacare ⁊ ſex ſunt gradus caſtitatis.iij.p.ti.ij.c.iij.§.iiij.per totum.

Caſte viuere volentes a q̄bus ſe debent abſtinere:⁊ quō per ſex gradus peruenitur ad perfectam caſtitatem.ibidem.

Caſtitatis votū.ſ.cōiugatoꝝ deſcribitur vario modo.j.ſub lr̄a M.ſ.matrimoniū.⁊.iij.pte titulo.j.c.xxij.§.ij.per totum. Uide etiā aliqua j.ſub continentia de caſtitate.

Caſus q̄ ſunt reſeruati pape deſcribūtur ad lōgum valde.j.ſub lr̄a E.ſ.excōicatio.

Caſus q̄ ſunt reſeruati ep̄is a q̄bus ſimplex ſacerdos abſoluere non poteſt.iij.par.titu.xvij.ca.ix.per totum.

Caſus ſex quō declināt peccatores ſm oēs ſex caſus declinandi.ij.p.ti.ix.c.uij.§.j.circa fi.

Caſus ſunt.xvj.in q̄bus excōicatus p̄t abſolui citra papā.iij.p.ti.xxiiij.c.j.§.iij.p totum.

Caſus.xv.excipiunt̄ i q̄b⁹ quis nō incidit i excōmunicationē.iij.p.ti.xxiiij.c.j.§.ij.p totū.

Cathecumin⁹ merito req̄rit ea q̄ ſunt de neceſſitate fidei ⁊c.iij.p.ti.xiiij.c.xij.§.xiiij.p totū.

Cautio vel ꝓmiſſio i collatiōe ordinis bn̄ficiorū vel alioꝝ ſp̄ualiū:⁊ quō fieri d3 ⁊c. Sed ante electionē vel ꝓmiſſionē an poſſit ⁊ requiritur cautio ⁊c.ij.par.ti.j.c.v.§.xij.

Cecitas mētis ponitur a bea

to Greg. ꝓ p̄ma filia luxurie.⁊ quō orit̄ ex luxuria.⁊ quō quatuor act⁹ rōnis ipediunt̄ p filias luxurie.ij.par.titu.v.c.ix.§.j.per totum.

Cecitas mētis q̄ ē ſiue i q̄ ꝯſiſtit:⁊ cecitas mētalis ſiue ſp̄ualis ē triplex.ibi.§.j.ij.⁊.iij.p.t.

Cecitas mentis ſm.b.Tho.eſt priuatio eius quod eſt principium intellectualis viſionis.h̄ principium eſt triplex.ibi.§.j.per totum.

Cecitatē ſp̄ualē iducūt ſeptē q̄ ⁊ auferūt viſum corpalem.j.p.ti.iij.c.iiij.§.ij.p totum.

Cecus ad collectas pſonales cogi nō d3.de q̄bus intelligit̄ ⁊ quare ⁊c.iij.p.tit.xij.c.iij.§.j.poſt pn̄. Uide etiā.j.ſub U.ſ.viſus.de illuminatione iſtius cecitatis ⁊c.

Celebrari ꝓhibet̄ ſup ſepulcra hoim niſi martyrū vel aliq̄rū ſctōꝝ.iij.p.ti.xij.c.vj.§.ix.i fi.

Celebrās excōicatus quā penā incurrit ſm canones.iij.p.ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi.ſext⁹ ⁊c.

Celebrantes ſiue ꝑticipantes in diuinis cū publice excōicatis ſiue interdictis ſunt ſuſpenſi ab ingreſſu eccl̄ie.iij.par.ti.xxvij.c.iiij.añ medium.ibi. Celebrantes ſeu participantes.

Celebratio miſſarū ⁊ defectus miſſe cū ſacra cōione vario mō deſcribuntur ſub lr̄a M.ſc3 miſſa.iij.par.ti.xiij.c.v.⁊.vj.per oēs.§.

Celebratio ſanctoꝝ ſiue feſtoꝝ deſcribit̄ ſub littera F.ſ.feſtoꝝ.ij.par.ti.ix.c.vij.per totum.

Celebrare cū pctō mortali hoc tripl̄r declarat̄ ⁊c.iij.parte.ti.xiij.c.vj.§.vij.p totum.

Celebratio quō requirit actualē deuotionem ⁊c.ibi.§.viij.circa prin.

Celebrationē frequentē inducentia ponuntur q̄dā ⁊c.ibi.§.xv. Et vide varia.j.ſub lr̄a M.ſ.miſſa.de iſta materia.

Celebrationē quō impedit pollutio nocturna.vide deſuper.j.ſub lr̄a P.ſ.pollutio.

Celi gaudiū ſiue paradiſi quō quattuor oſtendūt eſſe glorioſum.j.p.tit.vj.c.v.§.iij.circa finem ibi. Quarto ⁊ vltimo.

Celū empyreū eſt templū dei:⁊ quō illud templū figurabat ſctā ſctōꝝ:⁊ tria q̄ fuerūt in ſancta ſanctoꝝ quō ſignificant celū empyreū.j.p.ti.xiiij.c.v.§.iij.poſt me.ibi. Tertiū tēplum.

Celū quō figurat̄ domo materiali.⁊ q̄ magna delectabilia in ipſa domo ſunt:⁊ quō ḡnationes in ipſa deum benedicunt ⁊c.iij.parte.tit.x.c.j.ante.§.

Celeſtia quō ſunt reſpicienda ⁊c.j.p.ti.iij.c.vij.§.iij.per totum.

Celoꝝ virtutes quō mouebūtur ante iudiciū diuinum:⁊ quid ſignificat illa motio ⁊c.iiij.parte.ti.xiiij.c.xj.§.ij.ante finem.

Celum multipl̄r deſcribit̄:⁊ quō hō per celum ſignificat̄.j.parte ti.j.c.vij.§.ij.circa finem.

Celū quō dici p̄ſit iuſti.⁊ quō iſti cōfitebuntur mirabilia dn̄i ⁊c.iij.parte titu.xxxj.c.x.§.j.

Celi in loco:quō ⁊ quos tentauit diabolus ⁊c.j.par.ti.vj.c.xiij.§.iij.prope medium.

Cenſum ⁊ tributum eſſe ſoluendū ei cui debet̄ oſtendit xp̄s ꝟbo ⁊ exēplo:quō cenſus ⁊ tributum licite poſſunt recipi ab aliquibus:et quō de eccleſiaſticis non ſunt danda tributa ⁊c.iij.par.ti.xij.c.iiij.ante.§.per totum.

Cenſuū ⁊ ꝓcurationū etiā de tributis h̄t titulus ſp̄alis in decretalibus.ex q̄bus eliciunt̄ aliq̄ ꝯcluſiones magis cōuenietes que de iſta materia declarantur ibi.§.j.per totum.

Cenſus ſunt ſoluendi ad antiquā monetam in qua cōſtituti fuerint niſi ſit alterius monete ſolutione preſcriptum.hoc gloſatur:⁊ declaratur ibi.§.ij.per totum.

Cenſure eccl̄iaſtice abſolutionē extorquentes per vim vel metum excōicati ſunt maiori ſententia.iij.par.ti.xxiiij.c.xxvij.per totum.

Cerdones ⁊ planelarij qbus modis fraudem cōmittūt i eorūdē officijs.iij.p.ti.viij.c.iiij.§.iiij.circa fi.ibi.Cerdones ⁊c.

Cerimonialia legis veteris deſcribuntur vario mō.j.ſub lr̄a.P.ſ.precepta cerimonialia et.j.par.ti.xiiij.c.v.per totum.

Certitudo eſt triplex.ſ.ſupnaturalis: naturalis:⁊ ciuilis ſiue moralis.prima parte titu.iij ca.x.§.x.circa finem.

Cū quis certus eſt certiorari vlteri⁹ nō pt.Eſt vna de reg.iur. q̄ ⁊ declarat.j.p.ti.xx.c.vnico.ſub lr̄a.E.ibi.eum qui certus eſt ⁊c.

Ciborū obſeruantia ſimiliter ⁊ veſtiū in veteri lege qd nobis ſpualiter ſignificant:⁊ qūo vario mō diſtinguūtur ⁊c.j.par.ti.xiiij.c.v.§.iiij.p totum.ſub lr̄a P.ſ.pcepta cerimonialia habes in particulari.

Cibos quō aliq mādūcāt i exceſſiua quātitate aliq cū lauta q̄litate:aliq de accurata ſtudioſitate:aliq ex nimia auiditate:⁊ aliq ſub temporis importunitate.ij.par.titu.vj.c.j.§.v.vj vij.viij.⁊.ix.per totum.

Ciboꝝ cōditiōes vide etiā infra ſub lr̄a.G.ſcȝ gula.⁊ aliq ſub lr̄a J.ſ.ieiuniū ⁊c.

Cibum ſumēs conſiderare hȝ quinq cōditiones que inducūt ad parcitatem.iiij.par.titu.iiij.c.iiij.§.iij.poſt prin.

Cimiteria eccleſiaꝝ bñdicunt ⁊ gaudent etiā īmunitate ſicut ecclie:ita violant ⁊ ꝯſecrant ſicut ecclie.Et cimiteriū eſt pollutū qñ ipa eccleſia eſt polluta ⁊c.iij.p.ti.xij.c.vj.§.vij.p to.

Circūciſio qūo erat pmū ſacr̄m veter legis qñ habuit principiū:vbi pcipit:ad qd ordinabat: qd tollebat eſt triplex rō circūciſiōis.⁊ quō q libet xp̄ianus debȝ eſſe circūciſus in trib⁹.j.parte.ti.xiiij.c.v.§.vj.p totum.

Circūciſio quō erat ſacr̄m veteris legis.quale remediū erat ipſis:qd figurabat:⁊ qd cōferebat circūciſio.iij.p.ti.xiij.c.xj.§.ij.per totum

Circūſtantie pctōꝝ quō ſunt interrogāde que aggrauāt vel alleuiāt pctm̄:qñ circūſtātie ſūt cōfitēde.⁊ circūſtantie ſunt in q̄ntuplici gn̄e ⁊c.iij.par.ti.xvij.c.xvij.§.iiij.⁊.v.per totum.

Circūſtātia mediāte quō actio hūana hȝ bonitatē ⁊ maliciā ⁊c.j.p.ti.iiij.c.xij.§.j.p totum.

Circūſtātie ſex quō ſeruāde ſunt i locutiōe qui vult bñ loq ⁊c.j.par.ti.ij.c.iiij.§.iiij.p totum.

Ciuilis ſiue politialis vnitas quō neceſſaria ē ad bonā gubernationē ppl̄i:⁊ quō cauſat et quō ſeruat iſta vnitas ⁊c.j.p.titu.vj.c.ij.§.v.poſt prin.ibi.De tertia vnitate ⁊c.

Ciuilis q̄libet.quō ſe hr̄e dȝ p prudentiā i agēdis quātū ad ſingularē pfectionē:quātuȝ ad familie gubernationē:⁊ quantū ad ſui ꝯciuis cōicationē ⁊c.iiij.par.ti.ij.c.iij.per totum.

Ciuilis ars ſiue politialis deſcribit: quō omnis homo naturaliter eſt ciuilis ⁊ politialis: q̄ ſunt neceſſaria habitatori in ciuitate ⁊ q̄ variā prudētiā hr̄e dȝ.ibi.c.vj.§.ij.per totum.

Ciuitatū dn̄iū ⁊ regnoꝝ quō introductum eſt. et quō trāſferat:⁊ tranſlatio eſt de vna ciuitate ad aliā ſiue de vno dn̄o ad aliū ⁊c.iij.parte titu.iij.c.ij.per totum.

Ciuitates quō hñt plateā nobiliū ⁊ campſorū: et in ea eſt platea ludentiū ⁊ temploꝝ.ij.parte titu.j.c.vj.§.ij.per totum.

Ciuitates ⁊ vniuerſitates mutuātes ad vſurā nunqd ſinguli tenent ad reſtitutionē.ij.parte titu.j.c.ix.§.viij.per totum.

Ciuitates q̄ ſubditis vel cōitatib⁹ imponunt grauamia ſiue impoſitiōes ſiue collectas ⁊c. quō licite fit ⁊ quō nō:⁊ qñ eſt rapina ⁊c.ij.p. titu.j.c.xiij.per totum.

Ciuitatū ⁊ caſtroꝝ diſcordie ⁊ ſeditiōes deſcribuntur.j.ſub littera D.ſcȝ diſcordia.⁊.ij.parte.titu.iiij.c.viij.per totum.

Ciuilis lex deſcribit vario modo.j.ſub lr̄a L. ſcȝ lex ciuilis.

Ciuis quilibȝ quō ſe hr̄e dȝ ad prudentiā quātum ad ſingularē pfectionē:quātū ad familie gubernationē:⁊ quātū ad ſui ꝯciuis cōicationem.iiij.par.ti.ij.c.iij.per totum.

Citationis temp⁹ quadrupl'r deſcribit:⁊ quō et qñ fieri dȝ ⁊c.iij.par.ti.ix.c.xvj.§.ij.

Clādeſtinum matrimoniū quō ⁊ qualr ꝓhibet:qualr peccāt ꝯtrafacientes:q̄ pena illi⁹ peccati eſt ⁊c.iij.p.ti.j.c.xvj.

Clādeſtia deſpōſatio fieri dr ſex modis.ibi.§.v

Clandeſtinis nuptijs ſi ſacerdos intereſt quā penā incurrit ſm canones.iij.par.tit.xvij.c.xxj.§.v.poſt prin.ibi.quartus.

Clandeſtine electiones quō reprobant in iure ⁊c.iij.par.ti.xix.c.ij.§.iiij.poſt prin.

Clamor ponit a beato Grego.inter filias ire:ī quo cōſiſtit iſte clamor:⁊ eſt clamor intenſe affectionis:horrende offenſionis:⁊ cōfuſe pturbationis:⁊ qd iſti important.ij.p.ti.vij.c.iij.ante.§.per totum.

Clamātia pctā ſunt tria que ad celū clamant. ſcȝ homicidiū:ſodomia:⁊ oppreſſio pauperū. ibi.§.ij.per totū.

Claritas dos quō erit in corporibus glorioſis et quō corpora beatoꝝ erunt lucidiſſima coloribus ⁊ pulcherrima peruia.iij.par.ti.xxx.c.vij.§.iiij.per totum.

Claudi q ⁊ quō admittunt ad ordines ꝓpter cōſuetudinē.iij.parte.ti.xxviij.c.v.in medio.

Claues ecclie quot ſunt: ponit circa iſtā materiā error aliquorū qui et deſtruit.iiij.parte titu.xij.c.iiij.§.v.per totum.

Clauis regni celoꝝ eſt triplex.prima eſt aucto ritatis.ſcḋa eſt excellētie.tertia miſterialis:⁊ clauis miniſterialis eſt duplex.iij.par.ti.xvij ca.xxj.poſt mediū.

Claue quō figurat̄ varia ptās pape ⁊ eccl̄ie.iij pte.ti.xxij.c.ij.§.iij.per totum.

Claues quō ſignificāt ptātes eccleſie:deſuper ponunt̄ ſeptē poteſtates.ibi.c.iij.

Claues quō ſignificāt eccleſiaſticā poteſtatem que poteſtas eſt ſextuplex.ibi.c.iiij.

Clauē duplicē.ſ.ſcientie ⁊ potētie quō hr̄e dȝ ſacerdos ſiue ꝯfeſſor.iij.p.ti.xvij.c.xvj.p to.

Claues ſeptē dant̄ ſiue regule p quas in multis aperit̄ intellectus ad intelligendū ſacras ſcripturas.iiij.p.ti.xj.c.ij.§.xiij.per totum.

Clauſura monialiū in monaſterijs deſcribitur j.ſub lr̄a M.ſ.monialium.

Clemētia quō diffinit̄:ꝙ virt⁹ eſt ꝓbat̄:⁊ quō habet excellētiā inter alias ꝟtutes.iiij.parte ti.iiij.c.ix.ante.§.per totum.

Clemētia licet oībus vtilis eſt ⁊ neceſſaria.eſt tñ plus neceſſaria principib⁹: adducunt̄ ad hoc decem exēpla ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Clemētinā Exiui de paradiſo:gloſantes alit̄ ꝙ dicat ſunt excōmunicati maiori ſententia. iij.par.ti.xxiiij.c.lxix.

Clericoꝝ cōuerſatio deſcribit̄ ſm regulā apl̄i Oportet ep̄m eſſe irrephēſibilē ⁊c.ſub.xiij.cōditiōibus.iij.p.ti.xiij.c.iij.p totum.

Clericoꝝ ponit̄ thema ex p̄s.quod et de ipſis declaratur.

Clerici quō dicunt̄ duo teſtamenta.vñ dr̄ clericus ⁊c.iij.par.ti.xiij.c.j.ante.§.per totum.

Clerici quō debent ſe abſtinere a negocijs ſecularibus ⁊ quieſcere.⁊ q̄ negocia ipſis ꝓhibentur.ibi.c.j.§.j.per totum.

Clerici quō debent ſacris eloquijs ⁊ ꝟtuoſis actibus inherere.ibi.§.ij.per totum.

Clerici quō debent inſiſtere diuinis officijs et deuotionib⁹.ibi.§.iij.per totum.

Clerici q̄ ꝓhibent̄ vt ab officijs abſtineāt:quō debent puniri.ibi.c.ij.§.j.

Cleric⁹ vel cōſtitutus in officio notarij qualr̄ ſe hr̄e.debȝ:⁊ ſi non eſt clericus qualiter tunc ibi.c.ij.§.ij.per totum.

Clericus ſi indiget quō exercere p̄t officium honeſtū ſiue artificiū:⁊ que pena clericoꝛuȝ ſi alijs negocijs ſecularib⁹ ſe immiſcuerint ⁊c. ibidem.§.iij.per totum.

Clericis vbi ⁊ quō ꝓhibeatur negociatio:⁊ ꝙ clerici non ſolū abſtinere debent a malis:ſed etiā ab alijs q̄ hn̄t ſpēm mali ⁊c.ij.par.ti.j.c. xvj.§.ij.poſt prin.ibi.ſcḋo negociatio ⁊c.

Clerici vtrū teneant̄ reſtituere illos fruct⁹ q̄s voluptuoſe cōſumunt:nō facientes ſeruitia i eccleſia ⁊c.ij.par.ti.ij.c.ij.§.vij.per totum.

Clericis exponit̄ illud.in laboꝛe hoīm nō ſunt ⁊c.de quadruplici ſupbia eoꝝdē.ij.par.ti.iij ca.iiij.§.iij.per totum.

Clerici quō per ſacrilegiū luxurie ꝑdūt honorem angelice miniſterialitatis:quō deo ſeruire debēt in ſuo officio ⁊ cauere a mulieribus: ⁊c.ij.parte.ti.v.c.viij.§.iij.per totum.

Clerici bñficiati vouere nō pn̄t vel peregrinationē:vel aliud per qḋ relinquāt eccl̄iam ſiue beneficiū ſine licētia p̄lati ſui.ij.par.ti.xj.c.ij .§.vj.poſt mediū.ibi.quinto clerici ⁊c.

Clericalis militia in quo cōſiſtit: ꝯtra q̄s opoꝛtet eos bellare:⁊ quō ⁊ in quibus armis ⁊c. iij.par.ti.iiij.c.j.§.ij.per totum.

Clerici vtrum ad bella accedere pn̄t.q̄re ipſis de iure cōi bellare nō licet.qḋ facere debēt in bellis ⁊c.ibi.c.ij.§.vj.⁊.§.vij.per totum.

Clericū iudicare nō pōt iudex laic⁹ ⁊ clericus nō pōt in non ſuum iudicem cōſentire:niſi ſit perſona eccleſiaſtica:⁊ de conſenſu ep̄i ⁊c.iij. parte titu.ix.c.ij.§.iij.per totum.

Clericus captus ꝓpter maleficiū a iudice laico quem petit iudex eccleſiaſticus: quō cum illo debet ꝓcedere:⁊ que interrogare ⁊c. Et mulieres nō pn̄t trahi ad iudicium pꝛo teſtimonio.ibidem.§.iiij.per totum.

Clerici quō debēt accuſari in iudicio.⁊ vtrum laici admittant̄ ad accuſationē clericoꝝ ⁊c.⁊ quō fieri debȝ in ſcriptis.iij.par.ti.ix.c.viij.§. iij.per totum.

Clerici ſeculares quō facere pn̄t teſtm̄ ⁊ donare.iij.parte titu.x.c.iij.§.xiiij.per totum.

Cleric⁹ q̄n̄ꝗ de cauſis p̄t trāſire de vna eccl̄ia ad aliā:⁊ q̄s mod⁹.iij.p.ti.xv.c.ij.§.j.p.to.

Clericoꝝ quō ptātē habȝ papa:⁊ ſi ad p̄ces regū vel p̄ncipū mouet̄ papa ad ꝯferendū eccleſiaſtica bñficia ⁊c.iij.p.ti.xxij.c.v.§.xviij.p.t.

Clerici in ſacris ꝯſtituti:⁊ oēs religioſi ꝓbate religionis ſunt pſone eccl̄iaſtice.⁊ gaudēt duplici p̄uilegio clericali:⁊ qui dicunt̄ eccleſiaſtici:⁊ qui ſub dubio.iij.p.ti.xxiij.c.v.p totū.

Clericū pcutiens quō ⁊ q̄ñ cadit in canonem. iij.par.ti.xxiiij.c.j.per totum.

Clerici participantes ſponte ⁊ ſcienter in diuinis cū excōicatis a papa excōmunicati ſunt maioꝛi ſentētia.iij.par.ti.xxiiij.c.xxxij.p to.

Clerici excōicant̄ maioꝛi ſn̄ia locātes domos ſuas vſurarijs publicis ⁊c.ibi.c.xlix.p totū.

Clerici ⁊ religioſi excōicati ſunt maioꝛi ſn̄ia q̄ inducūt ad ꝓmittēdū de mutatiōe vel nō mutatiōe ſepulture.iij.p.ti.xxiiij.c.lj.p totum.

Clerici quō ſe regere debēt in bellis vel in homicidio vel in mutilatiōe ne incurrāt irregularitatē.iij.parte.titu.xxviij.c.ij.§.vj.p totū.

Clerici qui dicuntur gaudentes p̄uilegijs eccleſiarū.iij.parte.ti.xxiij.c.v.per totum.

Clericis ⁊ ꝑlatis eccľie nō licet pugnare ī bello ꝓpter tres rōnes.iiij.par.ti.iij.c.ij.§.v.

Clericoꝝ hore deſcribuntur.j.ſub littera H.ſ. hore canonice.

Cogi quō vel quādo nō debet iudeꝰ vel paganꝰ ad ſuſceptionē fidei:⁊ ſi fidē ſuſceperūt ⁊ recederent quō ſunt puniendi ⁊c.ij.parte titu.xij.c.ij.§.j.per totum.

Cogitare quō cōiter ſumiꝶ ꝓpꝛie ⁊ ꝓ quadam inqſitione ⁊ diſcurſu circa pticularia apphenſa a ſenſibꝰ.j.par.titu.ij.c.viij.ante.§.

Cogitatiōes q̄cūq3 quō ſunt note deo:⁊ quō cogitatio vel affectio poteſt cognoſci ab aliquo tripliciter.ibidem.§.j.per totum.

Cogitationes hoim quō ſunt multe ⁊ multipliciter variate:⁊ ꝙ aliq̄ cogitatiōes ꝓcedāt ab inſtigatiōe diabolica:poniꝶ deſuꝑ pulchꝛa ſimilitudo:⁊ vn̄ ꝓcedunt ⁊c.ibi.§.ij.per totum

Cogitatiōes quō ex defectu cogitātis ſunt depꝛauate:⁊ quomodo cogitationes dicunꝶ vane ⁊c.ibi.§.iij.per totum.

Cogitatio nr̄a vel etiā alicuiꝰ angeli quō poſſit cōparari.ſ.ad ſubiectū qđ informat:ad obobiectū qđ repꝛeſentat:⁊ ad effectum ad quē inclinat:et peccati cogitatio fit per quatuoꝛ cauſas ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.

Cogitare quō debemꝰ in magno ope huiꝰ mūdi:q̄d ſit/quō ſit/⁊ ad quid conſtitutus ſit.iiij parte titu.xv.c.xlij.§.ij.per totum.

Cogitationū variarū quō deo reddemꝰ rōnem in nouiſſimo.iiij.p.ti.xiiij.c.ix.§.vj.circa me.

Cogitationū luxurioſarū ſiue moꝛoſe delectatiōis/ſiue in alia peccata moꝛtalia habes varia notabilia.ij.par.titu.v.c.j.§.iiij.v.⁊.vj.

Cogitationes hoīs quō ſignificanꝶ ꝑ capillos hoīs:⁊ quō cogitatiōes noſtre tripliciꝶ debēt eē bene oꝛdinate ⁊c.iiij.parte tit.ij.c.iiij.poſt pꝛin.ibi.Secunda dirigit.

Cogitatio de muliere qn̄ eſt pctm̄ ⁊ quādo nō: et quale peccatum.iij.parte.titu.xvj.c.j.§.x.poſt pꝛin.ibi.Secūdo nota.

Cogitationes pꝛaue quare ⁊ quō ſunt repellēde.j.par.titu.iij.c.viij.§.v.circa fi.ibi.Reſpice ad cogitationes.

Cogitare quō dz hō antecedenter tria ſi animꝰ ſuus pꝛudens eſt.iiij.par.ti.ij.c.ij.ante.j.§.

Cogitatiōes coꝛdis quō pn̄t dupl̄r conſiderari ⁊c.j.par.ti.ij.c.viij.§.iiij.circa finē.ibi.Finaliter circa cogitatiōes ⁊c.

Cognatio legalis quō ipedit mr̄imoniū:⁊ poniꝶ triplex cognatio.ſ.carnalis ſiue naturalis q̄ dr̄ ꝯſanguinitas:ſpūalis q̄ dr̄ cōpaternitas: et legalis q̄ dr̄ adoptio.iij.par.ti.j.c.xiij.ꝑ to.

Cognatio ſpūalis dr̄ cōpaternitas que matrimonium impedit:ex quibus ꝓuenit:in quibꝰ cōtrahitur:⁊ iſta cognatio habet tres lineas ibidem.c.xv.per totum.

Cognoſcēdo q̄ differentia eſt inter angelum ⁊ hoiem/⁊ quō āgelꝰ intelligit:⁊ quō hō.j.par.ti.ij.c.vj.§.j.per totum.

Cognitio ſenſitiua quō oꝛdinaꝶ ad duo.ij.parte titu.iij.c.viij.§.iij.

Cognitio ſuiipſiꝰ quā facit pꝛudentia:q̄ bona inducit:⁊ tria mala ꝓueniūt hoi ex ſui ignorantia.iiij.par.ti.ij.c.iij.circa mediū.

Cognitio q̄ ad ſapiētiā ptinet deſcribiꝶ per thema ex pſalmo:qđ ⁊ de ipſa declaraꝶ cū tribus mēbꝛis.iiij.pte ti.x.c.viij.§.j.ij.⁊.iij.per totū.

Cognitionē duplicē quō hn̄t angeli ⁊c.iij.p.ti.xxxj.c.vj.§.iij.poſt pn̄.ibi.Habꝫ aūt duplicē.

Choꝛea eſt filia gule ⁊ pertinet ad ineptā letitiam:qn̄ eſt pctm̄ ⁊ quantū:ſed triplici ex cauſa pn̄t male fieri:qn̄ cōcurrunt q̄nq3 tunc non eſt rephenſibilis:⁊ qn̄ eſt peccatum moꝛtale.ij.par.ti.vj.c.vj.ante.§.per totum.

Choꝛeizātium poniꝶ thema ex p̄s.qđ ⁊ de ipſis declaraꝶ cū triplici mēbꝛo.ibi.§.j.ꝑ totū.

Choꝛea ſiue tripudiatꝰ quō eſt quidā circuitꝰ quō aſſimilaꝶ diabolo q̄ etiā circuit:⁊ eos inflammat:⁊ quō aſſimilaꝶ puteo infernali ⁊c.ibidem.§.ij.per totum.

Choꝛeizātes ꝙ efficiunꝶ inimici dei:ꝓbaꝶ varijs autoꝛitatibus:⁊ non ſolum efficiunꝶ dei inimici:ſed etiam oīm ſanctoꝝ/ꝓbaꝶ per autoꝛitates ⁊ per exēplū.ibi.§.iij.ꝑ totum.

Choꝛeizantes ⁊ tripudiantes quō deus facit eos choꝛeizare ī inferno varijs penis.ibidē.§.iiij.per totum.

Choꝛi ī loco nō debēt laici cū clericis habitare ꝓbatur.iij.par.titu.xij.c.iij.in pꝛin.ibi.Item habet immunitatem.

Coloꝛ quadrupl̄r deſcribiꝶ ex cātic.v. Dilectꝰ meꝰ cādidus ⁊c.⁊ q̄d ſpūal̄r ſignificant coloꝛes.j.par.ti.iij.c.iij.per totum.

Colūbe ſpecie ſpūſſanctꝰ apparuit ſuꝑ baptiſmi inſtitutione ꝓpter tria.Et ſeptē ꝓpꝛietates colūbe adaptanꝶ ad ſeptē dona.iij.parte.ti.xiiij.c.ij.§.iij.per totū.

Colūbas tenens ſcienter que deuaſtāt ſemina agroꝝ quomodo tenetur ad reſtitutionem.ij.parte titu.j.c.xij.§.xxj.

Columbe ſeptem ꝓpꝛietates deſcribuntur.iij parte titu.xiiij.c.ij.§.iij.

Columba vbi ⁊ quomodo ſignificat eccleſiam iij.ꝑ.ti.xiij.c.j.poſt pꝛin.ibi.Pꝛio ḡ ſciēdū.

Colūnas ſeptē quō excidit ſapiēs ad ſuſtētandū domū ſuā:⁊ q̄d ſpūal̄r ſignificāt.j.ꝑ.tit.iij.ca.x.§.vj.an̄ mediū.ibi.Quātū ad ſcđm.

Cometa q̄ ſtella dr̄:vn̄ oꝛiꝶ:q̄d cōiter ſignificat qn̄ ipſa apparet nō ducit ad malū:ſed eſt ſoluꝫ ſignū.ij.par.ti.xij.c.x.§.j.per totum.

Cōmodati vſus.ſ.qñ alicui aliqd cōmodatū eſt ad certū vſum:et ipſe ad aliū eſt vſus:quid eſt cōmodatū:et quis poteſt cōmodare ⁊c.ij. par.titu.j.c.xv.§.iiij.per totum.

Cōplexio hoīs quō eſt quadruplex: et ad quid iſti ſunt magis inclinati ⁊c.j.par.ti.j.c.vj.§.j. poſt mediū.ibi.Fit aūt hec vnio.

Cōplexionū qualitatib⁹ quō ſe hoīes habēt ad varias ſciētias/qd oſtēdit ꝭm cōplexiōes hominū.iij.par.ti.viij.c.j.§.iij.poſt prin.

Cōmutatio rerū ꝭm philoſophū eſt duplex.ij. parte titu.j.c.xvj.§.ij.poſt prin.ibi.Eſt autē duplex cōmutatio ⁊c.

Compoſitio morū deſcribit̄ vario mō.j.ſub lr̄a M.ſcꝫ modeſtia ⁊c.iiij.p.tit.iiij.c.x.per totū.

Cōpoſitionē qualē debet hr̄e religioſus in ambulādo.iij.par.ti.xvj.c.viij.§.ij.per totum.

Cōpūctio intentionalis quō eſt via qua immediate itur ad celum.j.parte ti.v.c.iiij.§.ij.ante mediū.ibi.Tertia via eſt.

Conceſſione generali nō veniunt que quis nō eſſet veriſimiliter in ſpecie conceſſurus.Eſt vna de reg.iur. que et declaratur.j.par.titu. xx.c.vnico.ſub.J.ſcilicet in generali.

Concilium deſcribitur per thema.qd et declaratur de ipſo:ꝙ concilium non eſt ſuper papā que differētia eſt inter conciliū et papā: quid boni conciliū in ſe habere debet: et de cōcilio Baſilieñ.iij.parte ti.xxiij.c.j.ante.§.per totū

Conciliū ⁊ ſtatus eccleſie: quō figurantur p ſolē:lunā:et ſtellas:et que p iſta ſpūaliter intelliguntur.ibi.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Conciliū vel ſynodus quid eſt:vñ dr̄: vñ tractū eſt:et conciliorū ſiue ſynodoꝝ eſt triplex differentia ⁊c.iij.par.ti.xxiij.c.ij.ante.§.

Cōciliū prouinciale qs celebrare dꝫ:et q ibidē debet intereſſe:⁊ qui nō.ibidē.§.j.per totum.

Cōciliū ep̄ale qd magis dr̄ ſynod⁹ quid eſt:ad quē ſpectat illud cōgregare:q debēt intereſſe q ibi fieri debent ⁊c.ibi.§.ij.per totum.

Concilium religioſorum vbi habetur in iure. ibi.§.iij.per totum.

Cōciliū particulare ꝓuinciale vel ep̄ale ad qd celebrat̄:quo tp̄e:q tenent̄ intereſſe: ⁊ metropolitani nō debent aliquid exigere ab ep̄is q ibidē veniūt ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.

Cōcilia generalia qñ habuerūt initiū:et ex cōcilijs gn̄alib⁹ quattuor dicūtur ceteris principalioꝛa:et quo tp̄e alia fuerūt celebrata: et in quibus locis ⁊c.ibi.§.v.per totum.

Concilia generalia non poſſunt prefigere legem pape.ibi.§.vj.per totum.

Conciliū quando dicitur legitime celebratum et an papa tenet̄ oēs ep̄os et ſuperiores cōuocare.ibi.§.vij.per totum.

Cōcilio quō nō licet appellare:neqꝫ a papa ad ſucceſſorē ipſius ꝓpter priuilegia q deſuper habet romana curia:et a quo ⁊ ad quem licet appellare ⁊c.iij.par.tit.xxiij.c.iij. per totum.

Cōcilio particulari q ſunt vocādi et q poſſūt dimittere ⁊c.iij.p.ti.xxiij.c.iiij.ſ.§.per totū.

Cōcilio tali q debēt tractari: quas cauſas ep̄s differre poteſt ad iſtud cōciliū: q cauſe debēt ibi tractari.ibi.§.j.per totum.

Concilijs cōgregati qualē ptātē: an oꝛdinariā vel delegatā habēt:⁊ i quos ⁊c.ibi.§.ij.p totū

Concilijs quot requirunt̄ in cognitiōe cauſaꝝ que ibi tractantur ⁊c.ibi.§.iij.per totum.

Cōcilio exiſtētes an hn̄t ius reuocādi.ſ.redeūdi ad domū ad placitū ſuū ⁊c.ibi.§.iiij.p totū

Cōcilio ꝓuinciali an ſtatutū factū p archiep̄m et ſuffraganeos ſuos ſuper criminibus eccleſiaſticis laicorum non vocatis laicis valeat. ibi.§.v.per totum.

Cōcilijs quō varia ſunt aduertēda q ibidē ſūt reprehenſibilia ⁊c.ibi.§.vj.⁊.vij. per totum.

Concilia et ſciſmata que varijs tempoꝛib⁹ cōtigerunt.vide.j.ſub littera S.ſcꝫ ſciſma.⁊.ij. par.ti.iij.c.xj.per totum.

Cōcoꝛdia multiplex quō ſit habēda i amicitia: quare cōcoꝛdia in ſpeculatiuis non facit amicitiā:et in qb⁹ amic⁹ cū amico debet concoꝛdare ⁊c.iiij.parte tit.v.c.xx.§.vij. per totum.

Concoꝛdia quō differt a pace: et in quo cōſiſtit cōcoꝛdia ⁊c.iiij.parte tit.vj.c.viij. per totum.

Conceſſum:conſultum:mandatū: preceptum: pꝛohibitū et vſum:que eſt differētia inter iſta ij.parte titu.iij.c.vij.§.vij.poſt mediū. ibi. Et quantum ad pꝛimum.

Concubinarij ſacerdotes non debent vitari in diuinis niſi ſint publice denunciati:qd dr̄ notoꝛiū:et qd ſit notoꝛius foꝛnicatoꝛ ⁊c.iij.par. ti.xxvij.c.iij.per totum.

Cōcupiſcētia dici pōt triplex:ſpūalis: naturalis:et aīalis ⁊c.j.par.tit.vj.c.iiij.ante.§.Non cōcupiſces ⁊c.eſt nonū preceptū inter ꝑcepta decalogi ꝓpter q̄ttuoꝛ rōnes dꝫ qs abſtinere ab iſta ꝯcupiſcētia.j.p.tit.xiiij.c.iiij.§.xiij.

Cōcupiſcentia carnalis quō impugnat ſiue tētat hoīem.iij.parte titu.xiij.c.iij.poſt prin.c. ibi.Quarto tentat ⁊c.

Cōcupiſcētia quō in qbuſdā plus in quibuſdā min⁹ inuenitur:quō ipſa cōſiderari poteſt dupliciter: et quō ipſa ſenſualitas corrupta eſt multis modis.j.parte tit.iiij.c.xvj.§.iiij.poſt mediū.ibi.Et notandum.

Confeſſio quomodo diffinitur ab Auguſtino.

Cōfeſſio fit tripl'r:et quare cōfeſſio fiēda eſt homini.iij.par.tit.xiiij.c.xix. ante.§.per totum.

Confeſſio quō et quando eſt de neceſſitate: de quibus peccatis: quō eſt de iure diuino ⁊ naturali: nec papa poteſt diſpenſare ne quis

confiteatur ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Cōfeſſio quas ꝯditiões oꝫ hr̄e q̄ cōprehēdunt in quibuſdā verſibus.ibi.§.ij.per totum.
Cōfeſſionis pⁱma conditio eſt vt cito poſt peccatū mortale cōmiſſum cōfiteat̄:et tñ in quattuor caſib⁹ tenet̄ quis confiteri ante terminū taxatū ab eccleſia.ibi.§.iij.per totum.
Cōfeſſiōis ſc̄d̄a ꝯditio eſt vt ſit frequēs: qḋ duplicitér intelligit̄: et ponunt̄ caſus in q̄b⁹ q̄s tenet̄ iterare confeſſionē.ibi.§.iiij.per totum.
Confeſſionis tertia cōditio eſt:ꝙ ſit cū dolore ſiue diſplicētia ſaltē de peccatis / deſuper ponitur quedā queſtio.ibi.§.v.per totum.
Confeſſionis quarta conditio eſt ꝙ debet eſſe integra atq̄ oīa dicat que habet in memoria ſua:de quibus non eſt rite cōfeſſus: de quib⁹ peccatis hoc intelligitur.ibi.§.vj.per totum.
Confeſſionis quinta cōditio eſt vt nō inuoluat obſcuritatē: quō debet ꝯfiteri oēs circūſtantias: que ſunt he circunſtantie:ꝛ ſunt in quintuplici genere.ibi.§.vij.per totum.
Cōfeſſiōis ſexta ꝯditio eſt:vt ſit pura.i. vt cōfiteat̄ ad placādū deū:ꝛ ad obediēdū eccl̄ie: et nō oꝫ dicere pctā q̄ nō fecit ꝛc.ibi.§.viij. p to.
Cōfeſſiōis ſeptima ꝯditio eſt ꝙ ſit verecūda:de quo pl⁹ debet eſſe verecūdia: quō cōfitēs corā cōfeſſore debet erubeſcere.ibi.§.ix. per totū.
Cōfeſſionis octaua cōditio eſt ꝙ debet eſſe fortis propter verecundiā vel timorē penitentie iniungende.ibi.§.x.per totum.
Confeſſionis nona conditio eſt vt accuſet ſe et non excuſet:debet dicere ſua et non alioꝝ peccata ꝛc.ibi.§.xj.per totum.
Confeſſionis decima conditio eſt vt ſit ſimplex vt dicantur preciſe pctā cū circūſtantijs et dimittātur alie materie: et ſi cōfitēs dicat confeſſori aliqua debita vel furta:confeſſor nullo modo debet reuelare.ibi.§.xij.per totum.
Confeſſionis vndecima cōditio eſt vt ſit humilis interi⁹ et exterius:et quō debet eſſe humilis in mēte ꝛc.ibi.§.xiij.per totum.
Cōfeſſionis duodecima cōditio eſt vt ſit diſcreta.Utrum etiā quis tenetur venialia confiteri et ꝙ nō eſt neceſſariū:eſt tamē multum fructuoſum ꝛc.ibi.§.xiiij.per totum.
Cōfeſſiōis tredecima ꝯditio eſt vt ſit voluntaria et nō aliquo mō timore ducta.ibi.§.xv.p totū
Confeſſionis decimaquarta cōditio eſt vt ſit fidelis.i.ꝙ fiat in fide eccleſie:vtrū liceat confiteri heretico vel excōmunicato in caſu neceſſitatis ꝛc.ibi.§.xvj.per totum.
Confeſſionis decimaquinta cōditio eſt ꝙ non audiatur ab alijs ſed ſolus ſacerdos:quō cōfeſſor eſſe debet ꝛc. et in neceſſitate cui quis poteſt confiteri.ibi.§.xvij.per totum.
Confeſſionis decimaſexta conditio eſt ꝙ confitens ſit paratus obedire cōfeſſori in his que ſibi imponentur.ibi.§.xviij.per totum.
Confeſſorem ſibi nemo eligere poteſt in nulla conſuetudine ſine licentia ſuperioris:ꝛ ſacerdos parrochialis debet credere dicenti ſe alteri eſſe cōfeſſum:et confeſſor imponit tripliciter aliquid penitenti.ibi.§.xix.per totum.
Cōfeſſionis negligentia ꝙ eſt multū reprehenſibilis:et frequēter dānabilis ꝓbatur: ꝛ etiā alioꝝ ſacramētoꝝ in cōmuni: vt baptiſmi:eucharistie:vnctionis ꝛc.ij.par.titu.ix.c.viij.de ipſis ponit̄ thema ex pō.qḋ et declaratur: et quō aliq̄ tripl'r declināt a cōfeſſiōe: ſcꝫ ipſam pretermittēdo/idebite pagēdo/ ꝛ pniam iniūctā non implēdo.ibi.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.per totum
Confeſſioni quō et qualiter quis obligatur: q̄ pena eſt ipſam non facientis: et quis dicitur ann⁹ diſcretionis in quo quis tenetur ad cōfeſſionem.ibi.§.ij.per totum.
Confeſſionū caſib⁹ quis male agere poteſt: et quō ipſa dicitur infructuoſa.ibidē.§.iij.
Cōfitens ſacerdoti ſuo q̄ñ facit infructuoſam ſuā pniam de pctīs cōfeſſis:ꝛ vtrū talis tenet̄ iterare cōfeſſionē vel penitētiā.ibidem.§.iiij.
Confeſſionis dilatio quare nō eſt fiēda: ꝙ periculoſum eſt differre cōfeſſionē qui eſt in pctō mortali:et in tribus caſibus ipſa differtur.ij. parte tit.ix.c.xiij.§.ij.iij.iiij.ꝛ.v.
Cōfeſſionē de mortalibus nō poteſt q̄s differre in quattuor caſib⁹ vſq̄ ad finem anni: alr̄ mortaliter peccat.ibidem.§.iiij.
Cōfeſſionē q̄ñ q̄s poteſt differre vſq̄ ad tp̄s opportunū ꝛc.cū notabili exēplo.ibidē.§.v.
Confeſſio a nullo iudice chriſtiano eſt denegāda qui eā petit ꝛ paratus eſt facere quicquid debet:etiā ſi timeret̄ ne ſupueniret qui eriperet eum.iij.par.tit.ix.c.ij.§.v.circa finem.
Cōfeſſio deſcribit̄ per thema ex pō.qḋ ꝛ de ipſo declarat̄.iij.parte tit.xiiij.c.vj.ante.§.
Cōfeſſio ſacramētalis q̄ñ ſit faciēda: et oīs lex nobis data a deo clamat nobis et mādat confeſſionē peccatoꝝ.ibidem.§.j.per totum.
Confeſſio vt bene fiat quas cōditiones habere debet.ibi.§.ij.per totum.
Confeſſio quō multa bona homini adducit: et ſicut per peccatū multa nocumenta:ita p cōfeſſionē multe virtutes ꝛc. ibi.§. iij. per totū.
Cōfeſſio ſimulata eſt nonus gradus ſupbie in quo conſiſtit iſta ſimulatio cum exēplo.ij.parte titu.iij.c.iij.§.xij.
Confeſſionis ſacramentum quō euacuat humores ſuperfluos peccatorū per tres partes penitentie.iij.parte ti.xiiij.c.j.§.vj. per totū.
Confeſſionem audientes aut penitentiā iniūgētes nichil debēt exigere: probat̄ ex iure:et qualr̄ peccāt ꝯtrafaciētes.ij.p.ti.j.c.v.§.xvj.

poſt mediũ.ibi.Jtẽ nec pro penitẽtia ꝛc.
¶Confeſſiones audire non debet religioſus ſine
autoritate ⁊ licentia ſui prelati:etiam quorũ=
cũqꝫ ꝛc.iij.par.ti.xvij.c.vij.per totum.
¶Confeſſionem ſi ſacerdos denudet quã penam
mereƚ ẜm canones.iij.parte ti.xvij.c.xxj.§.v.
ibi.vigeſimuſquintus ꝛc.
¶Cõfeſſoꝝ ſtatus deſcribiƚ ꝑ thema ex pſal.qḋ ⁊
de ipſis declaraƚ.iij.par.ti.xvij.per totũ.
¶Cõfeſſor quã poteſtatẽ ⁊ autoritatẽ habere de=
bet:ꝗs poteſt audire cõfeſſiones : quis ⁊ quo=
modo poteſt abſoluere : ꝗs diciƚ proprius ſa=
cerdos : et quomodo cõfitentes nõ teneñƚ re=
cipere licentiã a proprio ſacerdote ꝓ confeſ=
ſione.ibidem.c.j.per totum.
¶Cõfeſſor ordinarius vniuſcuiuſqꝫ quis eſt : cui
vnuſquiſqꝫ in ſuo ſtatu teneƚ ꝯfiteri: vt papa/
cardinales/prelati exempti ꝛc. a quibus eos
abſoluere poſſunt.ibidem.c.ij.per totum.
¶Confiteri in quibus caſibus licet vnicuiqꝫ al=
teri ꝙ̃ ſuo proprio ſacerdoti etiaꝫ ſine ipſius
licentia.ibi.c.iiij.per totum.
¶Cõfeſſionis audiẽtiã ꝗs cõmittere põt ⁊ ꝗs nõ
et in quo ꝯſiſtit iſta poteſtas.ibi.c.v.per totũ.
¶Confitendi licentiaꝫ quomodo dare debet vel
negare curatus cũ ab eo petitur alteri ad con
fitendum.ibi.c.vj.per totum.
¶Confeſſiones audire nõ debent religioſi etiam
eoꝝ qui habẽt licentiã eligendi ſibi cõfeſſorẽ
quẽcũqꝫ etiã ſi habuerint a papa ſine autori=
tate ⁊ licentia ſui ſuperioris.ibi.c.vij.ꝑ totũ.
¶Confeſſiones qualiter audire debent fratres
predicatores ⁊ minores pretextu clementine
dudum.ibidem.c.viij.per totum.
¶Cõfeſſores quẽ effectũ recipiũt in ptãte audien
di ꝯfeſſiones ſunt numero.vj.ibidẽ.c.ix.ꝑ to.
¶Cõfeſſores curati ⁊ fratres ꝑ̃dicatores quomõ
differũt preſentando.ibidẽ.c.x.per totũ.
¶Cõfeſſionis qui ſunt caſus reſeruati epiſcopis
a ꝗbus ſimplex cõfeſſor abſoluere nõ põt.ibi=
dẽ.c.xj.per totũ.Qui abſoluit aliquẽ a caſu a
quo nõ põt:ꝗd iſte facere dꝫ.ibidẽ.c.xij.ꝑ to.
¶Confeſſionis generalis ꝯceſſio an ꝯtineat ſpe=
cialẽ.ibidẽ.c.xiij.per totũ.Quid poſſunt peni
tentiariũ curie romane.ibi.c.xiiij.per totũ.
¶Confeſſor qñ nõ intelligit cõfitentẽ vel peniten
tem ꝗd tũc ſit faciendũ.ibi.c.xv.per totũ.
¶Cõfeſſor quã ſcientiã hr̃e dꝫ.Eſt eñ duplex cla
uis:ſcꝫ ſciẽtie ⁊ potẽtie. ibi.c.xvj.ante.§.ꝑ to.
¶Confeſſor quanta pericula habet:quomõ ſcire
debet iudicare inter pctã: quomõ reſpõdebit
deo ꝓ cõfitentibus ſibi ꝛc.ibi.§.j.per totum.
¶Confeſſor vtrũ ſcire teneaƚ de oibus ꝗ̃ ſibi di=
cunƚ in cõfeſſione an ſint mortalia vel venia=
lia ꝛc. et quomõ cauere debet ne ſit ꝑ̃ceps ad
dandã ſentẽtiã de mortali,ibi.§.ij.per totũ.
¶Confeſſor quã bonitatem debet habere ad pe=
nitentem:et quomodo ſe habere debet in ſuo
officio.ibi.c.xvij.ante.§.per totum.
¶Cõfeſſor quomodo in ſe habere debet duo: ſcꝫ
timorem vnde fiat circũſpectus:⁊ zelum ani=
marũ vnde ſit ſollicitus.ibi.§.j.per totũ.
¶Confeſſor quomodo ſe habere debet ad confi=
tentẽ:⁊ cõfitens dicere poteſt cõfeſſionem or=
dine quo vult.ibi.§.ij.per totum.
¶Confeſſor quomodo interrogare debet de va=
rijs mortalibus ⁊ de eorũdẽ ſpecieb⁹ de qui=
bus debet interrogare:⁊ in interrogationib⁹
tria debet ſeruare.ibi.§.iij.per totum.
¶Confeſſor quomodo interrogare debet nõ ſolũ
de mortalibus:ſed etiam de circũſtantijs que
aggrauant.ibi.§.iiij.per totum.
¶Confeſſionis quomodo ⁊ quando circũſtantie
ſunt confitende ⁊ circũſtantie ſunt in quintu=
plici genere:et quando circũſtantie dicuntur
trahere peccatum ad aliud genus ꝛc. ibi.§.v.
Regule ponunƚ ꝗbus cognoſcitur pctm̃ mor=
tale a veniali.ibi.c.xviij.per totum.
¶Confeſſor quõ ſcire ⁊ obſeruare debet vtilia et
neceſſaria in ipſo exercitio cõfeſſionis:quõ di
ligenter querere debet de numero pctõꝝ:et ꝗ̃
cauere dꝫ audiẽdo mulieres.ibi.c.xix.ꝑ totũ.
¶Cõfeſſor quõ pniaꝫ dꝫ iniũgere ſiue ſatiſfactio=
nẽ: ⁊ ꝗbus ꝑſonis plus.ibi.c.xx.ante.§.ꝑ totũ
¶Confeſſor qualiter ſe habeat imponẽdo peni=
tentiã ne vileſcat autoritas eccleſie:⁊ ne ptãs
clauiũ contẽnatur: ⁊ ꝓ pctõ occulto nõ eſt in=
iungẽda manifeſta penitẽtia ꝛc. ibi.§.j.ꝑ totũ
¶Confitenti ꝗ non cõfiteƚ mortale aliqḋ qḋ con=
feſſor nouit de ipſo:eo quia non reputat illud
pctm̃ quid ſit faciendũ ꝛc.ibidẽ.§.ij. per totũ.
¶Confeſſor qualiter ſe debet habere in modo et
forma abſolutionis de canonibus penitẽtia=
libus ꝛc.ibi.c.xxj.per totum.
¶Confeſſionem ſi ſacerdos denudat quam pe=
nam incurrit ẜm canoneu.iij.parte titu.xvij.
cap̃.xxj.§.v.ibi.vigeſimuſquintus.
¶Confeſſor qui audit ꝯfeſſionẽ quomodo teneƚ
celare peccatũ et quare ponũtur deſuꝑ aliqui
caſus : ⁊ quale peccatũ eſt reuelare confeſſio=
nem.iij.par.ti.xvij.c.xxij.et.§.j.per totum.
¶Cõfeſſionis ſigillũ ꝗ teneñƚ celare : ⁊ alia ſecre
ta ſuſcipiẽs qualiter peccat.ibi.§.ij.per totũ.
¶Cõfeſſorẽ ꝓpriũ quõ ſibi eligere poſſunt abba
tes ꝛc.iij.ꝑ.ti.xvij.c.ij.§.ij.circa meḋ.⁊.§.iij.
¶Confeſſorem ſpecialem ſibi eligere non poteſt
abbatiſſa niſi deſuper ſpecialem licentiã ha=
beat ꝛc.iij.par.ti.xvij.c.ij.§.ij.circa mediũ.
¶Confeſſionis ſigillũ ad ꝗ̃ ſe extendit ⁊ qñ quis
ad id teneƚ ꝛc.iij.par.ti.xvij.c.xxij.§.iij.
¶Confeſſoribus ſanctis ponitur thema: qḋ ⁊ de
ipſis declaratur : quomodo iuſti poſſunt dici

celum:⁊ quomodo iſti confitebuntur mirabi-
lia dñi ⁊c.iij.par.ti.xxxj.c.x.per totum.
Cõfeſſores quõ cõfiteri debẽt dei mirabilia:et
ꝯfeſſoꝝ eſt quadruplex ordo ſiue ſtatus ꝑm va
rias proprietates celoꝝ: primi ſunt paſtores:
ſecundi ſunt doctores:tertij heremite: quarti
ſeculi habitatores.ibi·§·ij.iij.iiij.⁊.v.ꝑ totũ.
Cõfidẽtia tripliciter deſcribitur.ſ.de ſeipſo:de alio
et de aliquo vano.iiij.par.ti.vij.c.j·§·j.ꝑ totũ.
Cõfirmatiõis ſacrm deſcribitur ꝑ thema ex pſal.
qd ⁊ de ipſo declaratur:⁊ ponitur quadruplex cõ-
firmatio.ſ.per glorificationẽ in celo: ꝑ ſctifica
tionẽ in vtero:ꝑ cõuerſationẽ in mũdo : et per
chriſmationẽ ab epo.iij.ꝑ.ti.xiiij.c.iij. ante·§·
Confirmatio quomodo dat plenitudinẽ ſpũs :
et confirmari quis debet per virium cõfirma
tionem : per armoꝝ aditionem: et per mem-
broꝝ vigorationem.ibi·§·j.per totum.
Confirmatio in baptiſmo quomodo ⁊ qualiter
confortat hominẽ: ⁊ quis eſt eius effectus ⁊c.
iij.parte ti.xiiij.c.j·§·iiij.per totum.
Cõfirmatio electoꝝ deſcribitur vario modo.ĩ.
ſub lr̃a E.ſcꝫ electio.et.iij.ꝑ.ti.xix.c.iiij.ꝑ to.
Confirmatio chriſmatis deſcribitur vario mo
do.ĩ.ſub littera C. ſcꝫ chriſma. et.iij.parte ti.
xiiij.c.xiiij.per totum.
Coniugia tria legitima legũtur in ſcripturis.
ij.parte titu.v.c.vij.ante·§·
Coniugia vario modo deſcribuntur.ĩ. ſub lit-
tera M. ſcꝫ Matrimoniũ. et.iij.parte ti.j.c.j.
Et.ĩ.ſub lr̃a N.ſcꝫ de nuptijs.
Cõiugalis caſtitas deſcribitur vario modo.s̃.
ſub littera C.ſcꝫ caſtitas. et.iiij.parte tit.iiij.
cap̃.vj·§·iiij.per totum.
Coniugatoꝝ vitia ſunt numero.xxv. et q̃ mor-
talia.iij.par.ti.j.c.xxiiij.per totum.
Cõmunitas que eſt ad quã poſſunt vel debeãt
fieri precepta iuſticie: eſt enim triplex cõmu-
nitas ⁊c.iiij.par.ti.v.c.iiij·§·iij.
Cõmunio ſacri corporis xp̃i q̃liter fieri debet :
et cũ quali deuotione ⁊c.iij.par.tit.xiij.c.vj·§·
vj.vij.viij.⁊.x.et.xvj.per totũ. Et ti.xiiij.cap.
xij·§·v.⁊.vj.Uide etiam varia notabilia.ĩ.ſub
lr̃a E.ſcꝫ euchariſtia.et ſub lr̃a M.ſcꝫ miſſa.
Cõmunicãs ſemel in anno vtrũ ſatiſfaciat pre-
cepto eccleſie ⁊c.et ꝙ in die paſche fieri debet
probatur: ⁊ obiecta ſoluuntur:et quõ vario modo
circa illud fit negligẽtia ⁊c.ij.par.ti.ix.c.ix.
Cõſanguinitas ꝟl cognatio carnalis vel natu-
ralis :de ipſa tria declarantur: primo qd eſt con
ſanguinitas ⁊ gradus eius : ſcdo cõputantur
gradus:⁊ in qbus caſibus ꝓhibetur:⁊ qñ debet
dici ꝯſanguinitas ⁊ quõ.iij.par.ti.j.c.xiij.per
totũ.et de cognatione vide.s̃.loco ſuo.
Cõſcientia qd eſt:vnde habet ortũ ⁊ vnde dicitur
et dicitur facies anime : et eſt ſibi triplex facies
ſpũalis.j.par.ti.iij.c.x.ante·§·per totum.
Conſcientie actꝰ quomodo eſt teſtificari:accu-
ſare:⁊ ſoluere: et qd eſt ipſius ſignificatũ ⁊ ef-
fectus ⁊c.ibi·§·j.⁊.ij.per totum.
Conſcientia quomodo notatur effectus deuo-
tionis/modus obligationis ⁊c.quomodo er-
rat duobus modis : et iſte error cauſatur ex
ſeptem cauſis.ibi·§·iij.per totum.
Conſcientia quomodo ligat ⁊ quomodo non:⁊
quomodo intelligitur:⁊ cõſcientia recta quo-
modo obligat hominẽ.ibi·§·iiij.per totum.
Conſcientia recta cõſequitur homo magnã cõſo-
lationẽ:⁊ ipſa optãda eſt ꝓpter quattuor:⁊ cõ
ſcientia ꝟl mala triplici rõne.ibi·§·v.ꝑ totũ.
Conſcientie ornatũ quomodo faciunt pictura
bonus odor ⁊ illuſtratio q̃ tria ſpũaliter expo
nuntur ibi·§·vj.circa finem.
Conſcientia recta in ſcriptura quomodo dicitur
domus:vt recta ſit quomodo ſe habere debet
ad modũ domus materialis:⁊ bone ꝯſcientie
ſunt ſeptem gaudia ⁊c.ibi·§·vj.per totũ.
Conſcientiam rectã vtrum quis ſcire valeat ſe
habere an non : et circa hoc ſunt attendende
ſeptem differentie hominũ: ⁊ qui habẽt ⁊ qui
non habent.ibi·§·vij.per totum.
Conſcientie domũ aliquis facit ſpeluncam la-
tronũ ex ſeptẽ malis.ibi·§·viij.per totũ.
Conſcientia ſcrupuloſa q̃ dicitur:⁊ q̃ eſt differen-
tia inter ſcientiã/fidẽ/opinionẽ/ dubitationẽ/
ſcrupulũ ſiue ſuſpitionẽ:⁊ qd nocumentũ ſcru
puloſe cõſcientie:⁊ vñ cauſatur.ibi·§·ix.ꝑ totũ.
Conſcientia ſcrupuloſa ſiue erronea dꝫ deponi
ꝑ ſeptẽ regulas.ibi·§·x.a prin.vſq ad mediũ.
Conſcientie ſcrupuloſe ſeptuplex doctrina da-
tur per virtutẽ epikeie: ⁊ quãdo quis cum bo
na conſcientia vnam partem tenere poteſt ⁊c.
ibidem·§·x.a medio vſq ad finem.
Cõſcientia quõ dicitur domus:quõ nos opꝫ in eã
intrare ꝑ varia diſcuſſione ſiue purgatione:⁊
quid in ipſa opꝫ facere ⁊c.iij.par.ti.x.c.j.§·j.
Conſecrari quõ debẽt ep̃i ſiue inungi:⁊ in quo
loco:quid plus faciendũ:quot ep̃i debent eſſe
preſentes:quot ſufficiũt:⁊ qd dicatur ⁊c.iij.par.
ti.xiiij.c.xvj.§·ix.in vltima diuiſione.
Conſecratio eccleſiarũ deſcribitur vario modo.ĩ.
ſub lr̃a E.ſcꝫ eccl'ia.et.iij.par.ti.xij.c.vj.ꝑ to.
Conſecratio et cautela virginũ deſcribitur va-
rio modo.ĩ.ſub littera V.ſcꝫ virginum.et.iij.
parte titu.ij.c.ij.per totum.
Conſecratio miniſtroꝝ in veteri lege erat tri-
plex: ⁊ quomodo iſti figurant miniſtros noue
legis.j.par.ti.xiiij.c.v.§·ix.per totum.
Conſenſus primo ptinet ad virtutẽ appetitiuã
probatur:quid importat cõſentire:q̃ differentia
eſt inter aſſentire ⁊ cõſentire:⁊ quare ꝯſenſus
nõ eſt i brutis.j.par.ti.iiij.c.ix.ante.§.ꝑ totũ.

Cōſenſus de quib⁹ ſit: in quo differt ab electio
ne. Et ꝙ cōſenſus ad agēdū ſemꝑ pertinet ad
rōnē ꝓbaꝛ: et cōſenſus ad delectationē opis
pertinet ad ſuperiorē rationē.ibi.§.j. ꝑ totū.
Conſenſu qui eſt actus volūtatis tria notanꝛ:ꝛ
quō cōſenſus bonus excludit triplicē malum
conſenſum : et cōſenſus ad malū interius pōt
tripliciter intelligi.ibi.§.ij.per totum.
Cōſenſus in moroſam delectationē vel in pctm̄
qn̄ et quō eſt pctm̄ ꝛc.ij.par.ti.v.c.j.§.v. vide
etiā ibidē.a.ij.§.vſq; ad.x.
Cōſentire in pctm̄ cōtingit dupl'r:et quō quis
deſuꝑ teneꝛ ad reſtitutionē.ij.ꝑ.tit.viij.c.iiij
.§.iij.modicū īfra pn̄.ibi. Pro cui⁹ declarōne.
Cōſeruatiōis bn̄ficiū qꝺ a deo accepim⁹:ꝛ quō
de ipſo reddem⁹ rōnē:et quō deo debem⁹ eſſe
grati ꝛc.iiij.par.ti.v.c.xij.§.ij.infra medium.
Conſeruatores reputantur iudices delegati a
papa:de quib⁹ habent iudicare. Et ponuntur
tria genera cōſeruatoꝝ in quib⁹ illi tres inter
ſe differunt in poteſtate vel officio: et quomō
pn̄t īuocare brachiū ſcl'are ꝛc.iij.ꝑ.ti.ix.c.iiij.
Conſeruatores quō ſe modeſte habere debēt
erga ep̄os in ꝓceſſibus cōtra eos: et quō de
bent procedere cōtra eos ꝛc.ibi.§.j. per totū.
Cōſeruatorū officiū que reſpiciūt :.qui poſſunt
eſſe cōſeruatores:ponūtur ſex differētie inter
cōſeruatores et iudices al's delegatos:ꝛ quō
perpetuatur iuriſditio quādo ſunt plures cō
ſeruatores ꝛc.ibi.§.x.per totum.
Cōſeruatores ꝓcurātes vt ſe intromittant de
alijs ꝙ̄ de manifeſtis iniurijs ſciēter ſunt ex
cōicati maiorī ſentētia:quō hoc fit ꝛ qn̄ expi
rat ſuū officiū.iij.parte ti.xxiiij.c.xxxvij.ꝑ to.
Cōſeruatores nō pn̄t ſe ītromittere niſi de ma
nifeſtis īiurijs vel violētijs:al's ſūt ſuſpēſi.iij.
par.ti.xxiiij.c.xxxvij.ibi. Itē ſi cōſeruatores.
Cōſiderati ōes tres adiuuāt ſpē noſtrā ad deū
ſcʒ ꝯſideratio diuine bonitatis circa nos:cōſi
deratio nr̄e opoſitatis:ꝛ ꝯſideratio btōꝝ ſuf
fragioꝝ.iiij.ꝑ.ti.vij.c.ij.§.iiij.v.ꝛ.vj.ꝑ totum.
Conſideratio debet eſſe triplex circa ſubditos
ſcʒ circa ſubditū vt reguleꝛ : circa virtuoſum
vt inuitetur:et circa prauū vt excitetur.ij.par
te titu.v.c.xj.§.iij.per totum.
Cōſiderationis negligētia deſcribiꝛ vario mō
ſub lr̄a I.ſcʒ incōſideratio.et ibi.c.xj.§.j.ꝛ.ij.
Conſideratiōe triplici quō aīa volat ꝯ̄us deū
iiij.par.ti.x.c.v.§.iij.b.per totum.
Conſiliū quod precedit electionē quid eſt : vbi
agitur de ipſo in ſcriptura:ad qꝺ ꝑtinet iſtud
conſiliū ꝛc.j.par.ti.iiij.c.viij.ante.§.
Conſiliū de quib⁹ reb⁹ fit: quare conſiliū eſt tā
tū de his que pertinent ad finē: ꝛ quid impor
tat iſtud cōſilium.ibi.§.j.per totum.
Cōſilio iſto quō procedaꝛ:quō ſit ibi inquiſitio
fienda:et exponiꝛ illud : de⁹ qui glorificatur
in conſilio ſanctoꝝ ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Conſiliū iſtud eſt triplex.ſ.internale qꝺ ds̄ ipſi
infert:particulare qꝺ ds̄ alteri affert:ꝛ gn̄ale
qꝺ ds̄ cōmunitati confert.ibi.§.iij.per totum
Cōſilia hm̄ōi quō in ſe hr̄e debent occultatio
nē tractatoꝝ:intētionē rectā determinandoꝝ
et executionē diffinitoꝝ.ibi.§.iiij. per totum.
Cōſiliū mutare ds̄ nō pōt in alteri⁹ detrimētū:
eſt vna de regu.iu.ꝛ declaraꝛ.j.ꝑte titu.xx. c.
vnico ſub lr̄a M.ſ.mutare conſilium.
Cōſilij donū quō tria reqrit: ꝛ tūc recte ds̄ cōſi
liaꝛ qn̄ ds̄ tria facit.iiij.ꝑ.titu.xij.c.j. ante.§.
Conſilij donum quō requirit celſitudinē prin
cipij vel iudicij: et ꝙ mens humana per donū
conſilij inſtruitur:dirigitur ꝛ perficitur tripli
citer.ibi.§.j.per totum.
Conſilij donum quō requirit aptitudinem con
ſilij ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Conſilij primū euangelicū eſt conſiliū obedien
tie:et in quo hoc cōſiſtit.ibi.c.ij.ante.§.
Conſilij votū obedientie impugnaꝛ ab aliqb⁹:
qꝺ non bene fit:per ſanctū Tho. reprobaꝛ tri
pliciter .ibi.c.ij.§.j.per totum.
Cōſiliū pauꝑtatis deſcribiꝛ vario mō.j.ſub lr̄a
P.ſcʒ paupertas.et ibi.c.iij.et.iiij. per totū.
Conſilia euangelica vel religionis non ſunt dī
mittenda propter ſcandalū ſiue etiā opa mie
ij.parte ti.vij.c.iiij.§.v.ante medium.ibi. No
tandum de conſilijs.vide.ſ.
Conſolationē magnaʒ quō inducunt religioſo
tria in morte.iij.ꝑte ti.xvj.c.x.§.vij. per totū.
Cōſortiū mulierū ꝙ̄ periculoſuʒ eſt: quō debet
vitari ꝛc.iij.parte tit.xvj.c.j.§.x. circa finem.
Cōſtellationes deſcribuntur.j.ſub littera S.ſ.
ſtella.ꝛ.ij.par.ti.xij.c.x.per totum.
Cōſtitutiōes ſiue lex poſterior qn̄ tollit priorē
et quō ꝛc.j.par.ti.xviij.c.vnico.§.xix. per totū
Cōſtitutiōes fratrū predicatoꝝ ī multis expo
nunꝛ ꝛc.iij.parte ti.xvj.c.j.§.xij.ꝛ.xiij.ꝑ totū.
Cōſtitutiōes religioſoꝝ quō īter ſe differūt ꝛc.
iij.ꝑ.ti.xvj.c.j.§.iiij.vltra meꝺ.ibi. Nota etiā
Conſuetudo ſiue mos ponitur ꝓ quinta lege:
et quando illud habet exordiū ꝛc.j. parte tit.
xvj.c.vnico.ante.§.per totum.
Conſuetudo et mos ſumitur tripliciter: ꝛ quō
mos diffinitur ab Iſi.et conſuetudo et mos
qn̄q; ſunt nōīa iuris:et quō cōſuetudo diuer
ſimode cōſideratur ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Conſuetudinis effectus ſiue virtus eſt multi
plex:ꝛ quare conſuetudo poteſt legem muta
re ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Cōſuetudo quō parificaꝛ legi in multis: ꝛ enu
meranꝛ circa hoc.xv.caſus.ibi.§.iij.per totū.
Cōſuetudinē ſumēdo large poniꝛ triplex gen⁹
cōſuetudis:quō mala cōſuetudo eſt fugienda

et bona imitãda: qñ cõsuetudo sit rõnabilis: et qñ quis ex cõsuetudine excusatur a pecca to et qñ non ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.
Cõsuetudo quo ad iudicandũ siue quo ad iudi cia describitur:ad quã cõsuetudinẽ est recur rendũ in iudicijs:ꝛ quõ varie consuetudines sunt attẽdẽde i diuersis negocijs.ibi.§.v.p.t.
Consuetudo quando tollit legẽ: qñ preiudicat legi et qñ non.ibidem.§.vj.per totum.
Consuetudo peccandi est duodecimus grad⁹ superbie:et quare est valde periculosa.ij.par. titu.iij.c.iij.§.xv.per totum.
Cõsuetudine nulla põt introduci vt qs sibi eli gat cõfessorẽ preter superioris sui licentiã.iij. parte ti.xiiij.c.xix.§.xix.circa prin.
Consuetudo quõ obligat hoĩes ad ieiunandũ et cõsuetudo laicoꝝ nõ ligat clericos nec ecõ uerso:et vbi ius ieiunij preualet consuetudi ni.ij.parte titu.vj.c.ij.§.ij.per totum.
Contẽptus religiosorũ et inobedientia qñ est mortale ꝛc.iij.parte ti.xvj.c.j.§.ix.per totum
Cõtẽplatiuis quõ vtilis est timor dei:q̃ facit in ipsis ille timor.j.p.titu.vj.c.x.§.v.per totum.
Contẽplatiuis cordib⁹ quõ deus insidet tripli citer.j.parte ti.iij.c.vj.§.xvj.b.c.d.
Contẽplatiua vita describit̃ vario modo.j.sub littera V.s.vita.ꝛ.iiij.parte titu.x.c.iiij.p to.
Contentio est septima filia inanis glie: quõ op ponit̃ concordie siue charitati: quõ diffinit̃:ꝛ quõ ipsa permittit hoĩem errare in inuioꝛ nõ in via.ij.parte titu.iiij.c.ix.ante.§.per totum
Cõtentio tripl'r describit̃.s.emulationis:dispu tatiõis et ligatiõis.ibi.§.j.ij.ꝛ.iij. per totum.
Cõtẽtio disputatiõis trib⁹ modis est vitiosa:qꝛ cõtra cõscie ñ itatẽ:qꝛ cõtra modestie cõgrui tatẽ:ꝛ ꝓpter materie inutilitatẽ ibi.§.ij.p to.
Cõtinẽtia quõ diffinitur:ꝛ hoc nomẽ cõtinẽtia inquãtũ importat quãdã refrenationẽ accipi tur tripl'r:quõ ipsa cõiungit̃ castitati:quõ au get meritum ꝛc.iiij.parte titu.iiij.c.ij.ante.§.
Cõtinẽtia et eius ꝯtrariũ incõtinẽtia quõ perti nẽt ad aĩam magis q̃ ad corpus:quõ sibi ad uersantur:ꝛ quõ qs illis resistere debet duo bus modis ꝛc.ibi.§.j.ꝛ.ij.per totum.
Cõcupiscẽtie incõtinẽtia q̃ peior est ꝛ turpior q̃ incõtinẽtia ire quõ hoc intelligit̃: et ꝓpter quattuor mot⁹ cõcupiscẽtie habet maiorẽ ior dinationẽ q̃ motus ire.ibi.§.iij.per totum.
Continẽtiã assumẽdo pro refrenatiõe animi a voluptatib⁹ inducũt.xij.et dissuadẽt inordina tũ affectũ volũtatũ.ibi.§.iiij.per totum.
Continentia siue castitas quõ ponitur inter cõ silia euãgelica. Est eñ triplex gradus castita tis:et circa hãc castitatẽ ponit̃ error aliquoꝝ q̃ ꝛ destruit̃.iiij.p.ti.xij.c.ij.§.ij.iij.iiij.ꝛ.v.p t.
Cõtractũ diuersi modi describunt̃ in diuersis partib⁹ de venditiõe ad terminũ ꝛc. ij. parte ti.j.c.viij.p to.et.j.sub littera R.sc3 redditu um habes aliqua in particulari.
Cõtractus et trãslatio eoꝝ qb⁹ modis fiũt:qui liciti ꝛ qui nõ:qd ꝯ mediũ illoꝝ:ꝛ trãslatiõis rerũ sunt.vj.modi ꝛc.iij.par.tit.viij.c.ij. vide etiã varia.j.sub lr̃a.n.s. de negociationibus.
Cõtractuum varioꝝ qui sunt vel qui dicũtur mediatores:et quõ isti bene vel male exercẽt officiũ ꝛc.iij.parte ti.viij.c.iiij.§.j. per totum.
Cõtractib⁹ vel in alijs actib⁹ q̃ cõprehẽdũtur sub noĩe emptiõis et vẽditiõis:quõ aliq̃ cõ mittit̃ simonia.ij.par.ti.j.c.v.§.viij. per totũ.
Contract⁹ ex cõuentione legẽ accipere dinoscũ tur.est vna de reg.iur.q̃ et declaratur.j.parte ti.xx.c.vnico.sub littera C.s.contractus.
Cõtritio quõ diffinit̃:quõ de pctis req̃rit̃ con tritio:et ad verã cõtritionẽ ꝯcurrũt quattuor q̃ req̃rũt̃ ad iustificationẽ impij:q̃ dr̃ia est iter attritionẽ et cõtritionẽ:ꝛ quõ cõtritio sufficit sine cõfessiõe.iij.p.ti.xiiij.c.xviij.añ.§. p totũ.
Contritio quare requirit̃ necessario de oĩ pctõ actuali mortali: quõ cõtritio sufficit de pctis oblitis:de qb⁹ qs specialiter nõ recolit: et qñ quis illoꝝ recordat̃ quõ tũc habere debet cõ tritionem.ibi.§.j.per totum.
Cõtritiõi qñ qs obligat̃:ꝛ qñ est de necessitate ꝛ post mortale si nõ tenet̃ qs ad ꝯfitẽdũ/tenet̃ tñ ex necessitate ad cõtritionẽ.ibi.§.ij.p totũ.
Contritionis dolor est duplex.s.actualis ꝛ sen sibilis: qñ quis tenet̃ ad illas ex necessitate: quõ debet habere dolorẽ de pctis: et q̃d cõti ter inducit iste dolor.ibi.§.iij.per totum.
Cõtritio de pctis siue dolor quãtus debet esse: et contritus magis debet velle pati quãcũq̃ penam in generali q̃ peccare mortaliter: et quare.ibidem.§.iiij.per totum.
Cõtritionis causa principalis licet sit deus p gratiam suam:tamen ex parte nostri dispositi ue sex sunt cause.ibi.§.v.vide etiam aliqua ibi.§.v.de contritione in confessione.
Cõtritione mediante quõ absoluitur qs a pec catis:quõ deus illã acceptat: et quõ ipsa sola sufficit.iij.par.ti.xvij.c.xxj.§.iiij.per totum.
Cõtritio quõ accipit̃ tripl'r:ꝛ quõ pctã dimittũ tur p cõtritionẽ ꝛc.j.par.ti.x.c.j.§.iiij.
Contumax qñ vere vel ficte appellat: qñ vere quis sit cõtumax ꝛc.iij.parte tit.ix.c.xiiij.§.j. ante med.ibi.Item non appel.
Contumelia ponitur a.b.Greg.pro filia ire.vn de magis oritur:et quare et quõ describitur: et qui dicuntur et sunt contumeliosi.ij. parte titu.vij.c.ij.ante.§.per totum.
Cõtumelia ponit̃ p themate qd et de ipsa de claratur cũ triplici mẽbro.ibi.c.vj.§.j.per totũ.
Cõtumelia qñ est pctm ꝛ quale:ꝛ ꝯtumelia põt

inferri triplici intentione.ſ.aio corrigẽdi: aio placandi: ⁊ aio iniuriãdi.ibi.§.ij.per totũ.

Contumeliã inferre ꝓximo quomodo quilibet cauere debet: et quare cũ notabili exẽplo.ibi.§.iij.per totum.

Contumeliã factorũ ⁊ verborũ aliqñ opꝫ repellere: aliqñ decet ſufferre: et aliqñ quis debet reprehendere.ibi.§.iiij.per totum.

Cõtumelie quõ et qualr̃ qs tenet ſatiſfacere: q̃ dꝫ eſſe triplex: adducũt tres queſtiões ꝯtumelie: ſatiſfactio hꝫ tres queſtiões.ibi.§.v.ꝑ totũ

Contumelia ⁊ detractio in qb⁹ cõueniũt ⁊ differunt.ij.parte titu.viij.c.iiij.infra princi.

Conuerſandi poteſtatẽ quõ ⁊ qñ xp̄s dedit diſcipulis ſuis.iij.parte titu.xvj.ca.iiij.§.j.ante mediũ.ibi.poteſtatem quartam ſcꝫ.

Conuerſatio religioſoꝝ qualis dꝫ eſſe in varijs ſtatibus.iij.par.ti.xvj.c.viij.§.j.per totum.

Cõuerſatio fideliũ cũ infidelib⁹ quõ eſt ꝓhibita: ⁊ qb⁹/⁊ qb⁹ nõ.ij.par.ti.xij.c.ij.§.iij.ꝑ totũ

Cõuerſatio clericoꝝ deſcribit̃ ẜm regulã apl̃i. Opꝫ ep̃m eſſe irreprehẽſibilẽ ⁊c.ſub.xiij.cõditiõibus.iij.parte ti.xiij.c.iij.ante.§.per totũ.

Conuerſio ad deũ nõ debꝫ eſſe tarda/ſed velox: quib⁹ aſſimilat̃: quõ de⁹ vocat ⁊ expectat peccatorẽ: ⁊ ex plurib⁹ ratiõibus ⁊ modis: ⁊ oſtẽdit̃ ꝙ difficilior eſt conuerſio dilata ⁊c. ij.par. titu.ix.c.xiij.§.j.per totum.

Conuerſos de nouo [illegible] fidẽ vel ad religionem/vel ad penitẽtiã q[illegible]os diabolus vario modo tẽtat.j.part[illegible] c.xiij.§.iij.poſt mediũ. ibi.⁊ in princi.q[illegible]d[illegible]m.

Conuerſi approba[illegible] religiõis ſunt ꝑſone eccleſiaſtice: ⁊ gaudent duplici priuilegio clericoꝝ ⁊ que dicunt̃ eccleſiaſtice ꝑſone: ⁊ que ſub dubio ⁊c.iij.parte ti.xxiij.c.v.§.iij.etiam ante.

Conuerſi in religiõibus quõ tenent̃ ad horas. iij.par.ti.xiij.c.iiij.§.j.circa finẽ.ibi.Ex hoc.

Conuiuioꝝ comeſtores vel al̃s extra quõ manducãt in exceſſiua quantitate: aliqui cũ lauta qualitate: aliq̃ de accurata ſtudioſitate: aliq̃ ex nimia auiditate: ⁊ aliq̃ ſub tp̃is importunitate.ij.p̃te.ti.vj.c.j.§.v.vj.vij.viij.⁊.ix.ꝑ totũ.

Cor quõ ſit exercendũ: ⁊ voluntas humana frequenter in ſcriptura dicit̃ cor: et ſub noĩe cordis tractatur de exercitio voluntatis.j.parte titu.iiij.c.xiij.ante.§.per totum.

Cordi nr̃o ſeptẽ modis quõ de⁹ cooꝑat̃.i.voluntati vt eã ad ꝑfectionẽ ducat ⁊c. ibi.§.j.ꝑ totũ

Cordis duri proprietates.que ſunt: quõ cor eſt emolliendũ: quõ de⁹ in homine principaliter poſtulat cor: ⁊ quare ⁊ quomõ eſt cor cuſtodiendum.ibi.§.ij.per totum.

Cor quõ eſt deprimẽdũ ⁊ humiliãdũ exẽplo ſaluatoris q̃ h̃ ɋ̃bo ⁊ exẽplo docuit: et quõ eſt in bono exercẽdũ/⁊ a malo cuſtodiẽdũ.ibi.§.ij.

Cor quõ eſt diſpoſitũ: et quot ꝑ iſta ſignificãt̃: ⁊ quõ in bono multipliciter exercẽdum: et quõ ſit in humilitate ſeruandum.ibi.§.ij.

Cordiũ iniquoꝝ ſunt ſeptẽ differentie: ⁊ q̃ mala ex ipſis ꝓueniunt.ibi.§.iij.per totum.

Cordis duricia q̃ mala facit: et obduratio duo importat.ibi.§.iij.ibi.de ſeptimo.

Cordis cogitatiões dupliciter poſſunt cõſiderari ⁊c.j.par.ti.ij.c.viij.§.iiij.in vlti.diuiſiõe.

Cordis liquefactio eſt cõditio amori cõueniẽs et ip̄i⁹ duricia eſt diſpoſitio amori repugnãs: qꝺ ꝓbatur ex tribus ꝓprietatibus.j.ꝑte.tit.vj.c.ij.§.viij.per totũ.

Cordis cõditiões que ſunt.ij.parte.titu.viij.c.iij.§.v.b.modicum.j̄.

Corde mũdi q̃ dicũt̃ bt̃i: ⁊ quõ ip̄i deũ videbũt: hec mũdicia in trib⁹ intelligit̃: ⁊ quõ iſti tres dicũt̃ eẽ mũdi ⁊c.iiij.ꝑ.ti.vij. c.vj.§.vj.ꝑ totũ.

Corporalis creatura quõ eſt ſpeculum ꝑ quod nũc deũ videmus: et que ſunt partes iſti⁹ ſpeculi.j.parte titu.iij.c.vj.§.vij.per totum.

Corꝑalis cõſiſtẽtia ſiue cõſeruatio vite quantũ amãda ſit oñdit̃: quõ hõ fugere põt infirmitates ne inficiat̃.j.parte.ti.vij.c.iij.circa prin.

Corporis leſio quõ vario modo fit: ſcꝫ per occiſionẽ/mutilationẽ/vulnerationẽ/aut violentã detentionẽ: et quõ in iſtis fienda eſt reſtitutio ⁊ quando.ij.parte titu.ij.c.ij.§.ij.per totũ.

Corꝑis deformitas quõ ⁊ qñ impedit ꝓmotionẽ ad ſacros ordines: qui ꝑñt admitti: quãtũ tp̄s debẽt expectare ⁊c.iij.ꝑ.t.xxviij.c.v.ꝑ to.

Corpus defuncti ſcindentes ꝓ oſſibus trãſferendis excõmunicati ſunt maiori ſentẽtia.iij. parte titu.xxiiij.c.lxiiij.per totum.

Corꝑis nr̃i ⁊ mẽbrorũ quõ deo dabim⁹ rationẽ in nouiſſimo die.iiij.parte titu.xiiij.c.ix.§.ij.

Corporales delectatiões ſunt magis vehemẽtes ſpiritualibus ꝓpter tria.j.parte ti.vj.ca. v.§.ij.circa finem.ibi.Sed quo ad nos.

Corporũ glorificatorũ ſunt quatuor dotes.iij. parte titu.xxx.c.vij.per totum.

Corpus xp̄i ſi mus comedat/quaꝫ penam propterea incurrit ſacerdos ẜm canones.iij.par. titu.xvij.c.xxj.§.v.ibi.xliij.

Corpus quomodo corrũpit̃ per immũdiciã ⁊c. ij.parte titu.vj.c.iiij.§.vj.per totum.

Corporis motu que modeſtia ſit ſeruanda. iiij. parte titu.iiij.c.x.§.j.

Correctio fraterna ꝙ in precepto ſit ꝓbat̃: de quib⁹ peccatis intelligit̃: vtrũ om̄es obligãt̃ ad hoc preceptũ fraterne correctionis: vtrum hmõi omiſſio ſit mortale: et que differẽtia inter precepta affirmatiua et negatiua.ij.parte titu.ix.c.vj.ante.§.per totum.

Correctio fraterna deſcribit̃ ꝑ thema ex pſal. qꝺ ⁊ de ipſa declaratur ibi.§.j.per totum.

Correctio fraterna quō ſit cōtra dei preceptū: tripliciter pōt omitti: ⁊ omiſſio fraterne correctionis non eſt mortale niſi aliud de quo fienda eſt ſit mortale. ibi. §. ij. per totum.

Correctio fraterna eſt infructuoſa qñ corrigēs eſt pctōr: ꝓbaṫ/correctio delinquētis ad quē pertinet: de quibus peccatis ⁊ qñ ſubditi excuſanṫ a correctiōe ꝑlatoꝝ ⁊c. ibi. §. iij. p totū.

Correctio fraterna quō dꝫ fieri in mīa ⁊ charitate ⁊ cum debito mōˀ: que ſunt ſeruāda in iſta correctiōe: quō pctā ſunt publicāda: teſtes inducūṫ ꝓpter tria: qs ordo ſeruādus: et q̄ ſunt ꝯſiderāda in denūciādo pctā. ibi. §. iiij. p totū.

Quatuor ſunt cauſe diſſimulādi ⁊ nō corrigēdi peccata ſiue delicta. ij. parte titu. ix. ca. v. §. iij. circa finem. ibi. quatuor autē ſunt.

Corrigi ſiue ꝑcuti quō/et qñ/et quibus modis debent clerici: et principaliter quomodo eṗs ſubditos corriget. ſm illud apl̄i Nō ꝑcuſſorē. iij. parte titu. xiij. c. iij. §. ix. per totum.

Corripe quō ꝑlatꝰ dꝫ ſubditos ſm informationē apl̄i Pauli. iij. par. ti. xvj. c. vij. §. j. p totū.

Crapula deſcribiṫ īfra ſub lr̄a. G. ſ. gula. ij. p. ti. vj. c. j. §. v. vj. vij. viij. ⁊. ix.

Creatura corpalis quō eſt ſpeculū per qō nūc deū videmus in ꝑñti: ⁊ q̄ ſunt partes ſpeculi. j. parte titu. iij. c. vj. §. vij. p totū.

Creatura om̄is triplici voce alloquiṫ hoīem vt deo gr̄as de ipis referat. ibi. c. vij. §. ij. p totū.

Creature irrationalis amor quis eſt: quō debemus deū imitari ⁊ omnia amare: ⁊ aliter creaturas rationales: ⁊ aliter irrationales. ibi. ti. vj. c. ij. §. ij. ibi. Septimus et vltimus.

Creaturarū vniuerſitas quomō nos tripliciter inuitat ad gratiarū actionem. iiij. parte tit. v. c. xij. §. j. ante mediū. ibi. Scd̄m quod.

Creatura irrationalis quomō animat nos ad ſubueniendū indigētibus. iiij. parte. titu. v. c. xviij. §. x. poſt prin. ibi. Creatura quoqꝫ.

Creatura oīs quō nos inuitat ad amorē dei: et quō dupl̄r clamat vt deū amemꝰ. iiij. p. tit. vj. c. iij. §. ij. infra mediū. ibi. Quātū ad q̄ntū oīs

Creature oēs quō manifeſtāt veſtigiū trinitatis: primo ſcꝫ in generali: ſecundo in ſpeciali: et tertio in ſingulari. iiij. par. titu. x. c. vij. §. vj.

Creatura omnis tres cōditiōes habet. j. parte. titu. xiij. c. ij. §. vij.

Credere eſt laudabile tripl̄r. iiij. p. tit. viij. c. iij. §. iij. circa pn̄. Cetera q̄re. j. ſub lr̄a. F. ſ. fides.

Creditori vtrū liceat accipe debitū qō debet ei vſurarius. ij. par. titu. j. ca. ix. §. xj. per totum.

Crimē/illud vocabulū accipitur quadrupliciter ex verbo apl̄i. Opꝫ eṗm eſſe ſine crimine: quale peccatuꝫ eſt crimen: quō intelligiṫ: quō debet vitari. iij. parte tit. xiij. c. iij. §. j. per totū.

Crimina tria impediūt matrimoniū: ⁊ dirimūt contractū. iij. parte titu. j. c. v. per totum.

Crimina aliq̄ enumeranṫ et declaranṫ que etiā impediūt mr̄imoniū. ibi. c. xvj. §. iiij. per totū.

Crimina varia que inquirūṫ in iudicio humano vario mō deſcribūṫ ſub lr̄a J. ſ. iudicio humano ⁊c. iij. pte ti. iij. ca. vij. quaſi p to. ⁊. c. viij.

Crimine crimīnoſo participātes cū excōicato noīatim excōicati ſunt maiori ſentētia: qō tñ vlteriꝰ declaraṫ. iij. par. tit. xxiiij. c. xxxv. p to.

Crimen notoriū quō inducit irregularitatē ad ꝓmotiōeꝫ ordis. iij. p. ti. xxviij. c. vj. §. vij. p to.

Criminalis ſapientia que eſt / ſiue in quo conſiſtit. iiij. parte titu. x. c. iij. §. iij. in medio.

Criminale gaudiū in quo cōſiſtit deſcribiṫ cū alio duplici gaudio. j. p. tit. vj. c. v. §. iij. p totū.

Crimine notorio vtrum papa poſſit deponi. iij. parte titu. xxij. c. iiij. §. iij.

Chriſma ſiue cōfirmatio quō dicitur ſacr̄m: ꝙ ſacr̄m ſit ꝓbatur qñ xp̄s inſtituit cōſecrationē: ⁊ quō apoſtoli inſtituerunt ⁊ fecerūt ⁊c. iij. parte titu. xiiij. c. iiij. Tali ſacr̄o obligamur ex neceſſitate: quō eſt neceſſariū. ibi. §. j. per totū

Chriſma ꝯſecratū ab eṗo quō eſt materia cōfirmatiōis: q̄ ſunt ad h̄ neceſſaria. ibi. §. ij. p totū

Chriſma quomō formā determinatā hꝫ: et que eſt forma ⁊c. ibidem. §. iij. per totum.

Cōfirmatiōis effectꝰ eſt triplex. ibi. §. iiij. p to.

Confirmatio quibus debet dari: vtrum eſt character. ibi. §. v. per totum.

Confirmationē ſolus hꝫ dare eṗs ſicut et cōficere chriſma: vtrū ſimplex ſacerdos poſſit cōfirmare. Et papa non pōt cōmittere inferiori ſacerdoti confirmationē ⁊c. ibi. §. vj. per totū.

Chriſmate quomō ſacerdos debꝫ eſſe ſollicitꝰ vt omnia debito modo fiant ⁊c. iij. par. tit. xx. c. ij. §. iij. poſt princi. ibi. Quantum.

Chriſmate quō q̄s cōfirmaṫ: vñ ꝯficiṫ chriſma: q̄d ſignificāt illa de q̄bꝰ fit: et quō tripl̄r dꝫ q̄s cōfirmari: que applicāṫ ad talē cōfirmationē chriſmatis. iij. par. ti. xiiij. c. iij. §. j. per totum.

Crux xp̄i qual̄r dꝫ adorari et venerari: et qual̄r imago crucis: ⁊ q̄ adoratiōe ⁊c. ⁊ quō crucē alloq̄mur reſpectu xp̄i ⁊c. iij. p. t. xij. c. ix. §. v. p t.

Culpa vna grauior eſt alia quatuor rationibus: ⁊ adhuc ex ſex ratiōibus alijs. j. parte titu. ix. c. j. §. ij. per totum.

Non eſt ſine culpa qui rei que ad eū non pertinet ſe immiſcet. Eſt vna de reg. iur. que declaraṫ. j. par. ti. xx. c. vnico. ſub N. ibidē. Non eſt ſine culpa. Remiſſionē quō operanṫ indulgētie ⁊c. j. p. ti. x. c. iij. ante. §. Et indulgētia a pena ⁊ a culpa quō ſit intelligēda. ibi. §. iiij. p to.

Cultꝰ diuinus quomodo ad tria ordinatur. ij. parte titu. xij. c. j. §. j. per totum.

Cultus dei q̄ eſt actus virtutis religiōis: quō ipſe deo exhibet: ⁊ eſt triplex cult⁹: ſcꝫ corpis/ cordis/ ⁊ oris. iiij. par. ti. v. c. vij. §. j. per totū.
Cultus diſparitas quō ⁊ qn̄ īpedit mrīmoniū: de qbus intelligit ⁊c. iij. par. ti. j. c. vj. p totū.
Cupiditas vel auaricia ſumitur tripliciter. ij. parte ti. j. c. j. §. j. et. s. lr̄a A. ſcꝫ auaricia. habes varia de ipſa in particulari.
Cupiditas quō ꝓhibet clericis: quare talis cupidus ꝓhibet ordinari: ⁊ que mala cōprehendunt ſub cupiditate: a qbus ſe clerici debent cauere ⁊c. iij. par. ti. xiij. c. iij. §. xj. per totū.
Curatores et tutores negocioꝝ qui extorſerūt vel fecerūt rapinas/ fraudes/ damna ⁊c. vtrū per eos vel per ſuos fieri debet reſtitutio. ij. par. ti. ij. c. iiij. §. iij. per totum.
Curatus quō licentiam dare poteſt vel nō audiendi cōfeſſiones. iij. par. ti. xvij. c. vj. p totū.
Curialis quō cenſet irregularis ad ꝓmotionē ſacroꝝ ordinū: qs dicit curialis: ⁊ quare illis prohibet. iij. par. ti. xxviij. c. vj. §. iiij. per totū.
Curioſitas eſt primus gradus ſupbie: ⁊ in quo ꝯſiſtit: ⁊ quō genus humanū multipliciter infectū eſt hoc vitio. ij. par. ti. iij. c. iij. §. iiij. p to.
Curioſitas quō deſcribit in qua agit de ſpectaculis ⁊ vitijs que procedunt ex vano aſpectu. ij. par. titu. iij. c. vij. ante. §.
Curioſitate quomodo homo ad varia inclinatur ⁊c. ibi. §. j. per totum.
Curioſitas quō eſt duplex: ſcꝫ ſenſitiua ⁊ intellectiua: q̄ ⁊ ſubdiuidit quantū ad intellectiuā ipſa exercet quinqꝫ modis. ibi. §. ij. per totū.
Curioſitas vana quomodo ⁊ qualiter eſt cauſa multoꝝ maloꝝ. ibidem. §. iij. per totum.
Curioſitas ⁊ van⁹ aſpect⁹ oculoꝝ periculoſior eſt plus q̄ alioꝝ ſenſuū abuſus: ⁊ quāta mala inducit vanus aſpectus ⁊c. ibi. §. vj. per totū.
Curioſitas criminalis quomodo oblíuiſci facit dei ſui et proximi. j. par. ti. ij. c. ix. §. ij. circa medium. ibi. Scḋm quod reddit.
Cuſtodis eccleſie ſiue sacriſte officiū quod eſt: quomō debet ſubeſſe archidiacono: quō curā habere debet circa ea q̄ illi cōmittunt ⁊c. iij. parte ti. xix. c. ix. ante. §. per totum.
Cuſtos eccl̄ie quō ḋr/ qḋ eſt ſuū officiū: quō dꝫ eſſe ſollicit⁹ circa ornamēta ⁊ vaſa ſacra ⁊ alia que ad ſuū officiū ptinent ⁊c. ibi. §. j. per totū.
Cuſtodes noſtri et dei miniſtri quomodo ſunt angeli. iij. par. ti. xxxj. c. v. per totum.
Cuſtodiā noſtrā quare ⁊ quō accedūt angeli: ⁊ quomodo hominē vario modo cuſtodiunt ⁊c. ibidē. c. vi. §. iiij. v. vj. ⁊. vij. per totū.

Damnati quomodo puniūtur in alia vita: ⁊ quomodo a deo punit peccator propter mortale: non ſolum in preſenti: ſed etiam in alia vita: et hec pena eſt aliquo modo finita ⁊ aliquo modo infinita. j. par. ti. ix. c. iij. ante. §.
Damnatorū prima ⁊ principalis pena que eſt: eorū pena quō excedit incomparabiliter oēm penā preſentis vite: quō ignis agit in aīam: ⁊ de reſuſcitatione dānatoꝝ. ibi. §. j. per totū.
Damnatis quomodo adhuc inerunt alie pene vt fletus/ fetor/ et pena eſt de ſcientia acquiſita: quomodo pena eoꝝ augetur ⁊ vermis eoꝝ non morietur ⁊c. ibi. §. ij. per totum.
Damnati vtrū ſciant q̄ circa nos agunt in hoc mūdo: circa hoc eſt duplex modus cognoſcēdi: in quo modo ipſi damnati etiā vident gloriam beatoꝝ. ibi. §. iij. per totum.
Utrū aīe defunctorū poſſunt ad nos venire ⁊c. Aīe btē ad nos venire poſſunt: aīe ad infernū ſentētiate nō pñt adiuuari ſuffragijs nr̄is ⁊c. et quāto pctōr magis expectat ad veniā ⁊ nō reuertit tāto durius puniet. ibi. §. iiij. p totū.
Dānati quō ibunt ad ſupplicium: ⁊ quō triplices miſerias ibi habebūt. j. par. ti. v. c. iij. p totū.
Dānatoꝝ ⁊ demonioꝝ q̄ nō eſt ſpes ꝓbat ⁊ oſtēdit. iiij. par. ti. vij. c. ij. ante. §. ibi. In dānatis.
Dānati quō priuabunt a ſubtractiōe oīm ſubſidioꝝ in inferno: ſcꝫ a deo/ ab angelis/ a ſctis a notis/ ab eccl̄ie ſuffragijs/ ab oībus btīs/ ⁊ a locis ſacris. iiij. par. ti. xiiij. c. v. §. xj. per totū.
Damnati quomodo habēt diuerſas miſerias et penas: ⁊ quomodo nos iſta reſpicere debemus. j. parte ti. iij. c. vij. §. iiij. poſt principium ibi. Reſpice tertio ⁊c.
Damnatoꝝ quare nō remoueat ſindereſis inclinās ad bonū. j. par. ti. iij. c. ix. circa finē.
Damnatoꝝ penas vide. j. ſub lr̄a J. ſcꝫ infern⁹. et. iiij. par. ti. xiiij. c. v. a. ij. §. vſqꝫ ad. xj. §.
Damnum quod quis ſua culpa ſentit/ ſibi debet non alteri imputari. eſt vna de regu. iur. que ⁊ declaratur. j. parte ti. xx. c. vnico. ſub littera D. ſcꝫ damnum.
Qui occaſionem damni dat damnū quoqꝫ dediſſe videtur. eſt vna de reg. iur. et declaratur ibi ſub lr̄a Q. ſcꝫ qui occaſionem.
Quicūqꝫ participāt in crimine iuſte damnatis vel rapine furti: vel ſacrilegij/ mortaliter peccant: et quibus modis iuſtis fit participatio. ij. parte ti. j. c. xij. §. xj. xij. ⁊. xiij.
Dānificatoria manus quō deſcribit: ⁊ qḋ ſignificant ei⁹ quinqꝫ digiti. ij. par. ti. ij. c. j. §. vij.
Damnū quadruplex quis poteſt alteri inferre et quomodo ⁊ qbus modis tenetur ad reſtitutionem. ibi. c. ij. §. j. ij. iij. ⁊. iiij. per totum.
Damni alterius qs poteſt eſſe occaſio quadrupliciter. ibidem. §. j. per totum.
Damnis datis adinuicē tpe guerrarū quomō et per quos fieri poſſit remiſſio. vnde faciunt pacem. ij. par. ti. ij. c. iiij. §. ij. per totum.

Dãnificatio fame ⁊ honoris quõ fit p cõtume-lie illationẽ:per detractionẽ ⁊c.ij. parte titu. ij.c.ij.§.iij.per totum.
Dãnificatio quõ fit quattuor modis.ſ.per occiſionẽ:per mutilationẽ: p vulnerationẽ:⁊ per violentam detentionẽ:⁊ quõ quis tenetur ad reſtitutionẽ.ij.par.ti.ij.c.ij.§.ij.p totũ.
Dãnificatio rerũ exteriorũ quõ fit.⁊ quõ eſt fiẽda deſup reſtitutio.ibidem.§.iiij.per totum.
Dauid quõ cãtu ſuo dñm laudauit.quõ ipſe dicitur eximi⁹ pphetarũ.quõ fuit maxim⁹ pphetarũ:⁊ quare ⁊ quõ moyſes dr maximus pphetarũ ⁊c.iij.p.ti.xiij.c.iiij.§.ix.vltra me.
Dauid quõ dilectionẽ dei ⁊ hominũ ſua ꝯuerſatione hominibus demonſtrauit.iij.parte titu.xxxj.c.vij.poſt medium.ſ.ante.j.§.ibi Dauid dilectionem dei.
¶ Decalogus ꝓceptorũ dei deſcribit.j.ſub lra.P.ſ.precepta.⁊.j.par.titulo.xiiij.c.iiij.p totum.
Deceptio quõ ⁊ quare fit.quõ diffinit: ⁊ quid eſt decipere ⁊ fallere ⁊c.ij.p.ti.j.c.xvij.§.j.vide etiã.j.ſub lra.F.ſ.fraudulentia.
Decipere quõ ſolet diabolus transformãdo ſe in angelum lucis ⁊ in varias formas ⁊c.ij.p.titu.iiij.c.vij.§.ij.circa prin.⁊.iiij.p.ti.xiij.c.iij j.prin.ibi.Quitũ tentans ⁊c.cũ ſeq.
Deceptiões hoim quõ operat diabolus p fantaſias hominum.j.par.ti.ij.c.vj.§.v.
Decimarũ ſolutio deſcribitur per thema et ſi excuſantur non dantes decimas ⁊c.ij.par.titulo.iiij.c.iij.ante.§.
Decime ſpũales per que figurant ⁊ qualiter ⁊ quõ de iſtis ſpiritualiter dare debemus deo decimas ſpũales.ibi.§.j.per totum.
Decima tẽporalis eſt obſeruatio quadrageſime cũ debita obſeruatione ⁊ ieiunio ⁊ deuotiõe:qre iſte numerus obſeruat:⁊ quid nobis ſignificat ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Decima ſubſtantie tẽporalis eſt decima pars fructuum ꝗs quis colligit de terris ſuis.probatur ex ſcriptura.ibi.§.iij.circa prin.
Decime ꝙ ex debito requirunt pbat:quid eſt decima:⁊ qd ꝓmitie:de quibus debeant dari a quib⁹ pſonis:⁊ in quibus locis.quare dant primitie.quõ diſtinguunt decime pſonales:⁊ prediales ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Decime a quibus debent dari ⁊c.q̃ tenent et qui non: qui ſunt exẽpti ⁊c.ibi.§.iiij.p totum
Decimas quare ⁊ qñ tenent hoies dare ex precepto.ibi.§.v.per totum.
Decimas non dantes vtrũ excuſantur a peccato.q2 nõ eſt ꝯſuetum dare in illis partib⁹ ⁊c. qñ cõſuetudo excuſat ⁊ qñ non:⁊ de quib⁹ decimis ⁊c.ibi.§.vj.per totum.
Decimarũ a ſolutione religioſi ſi retrahũt homines excõicati ſunt maiori ſnia.iij.par.titu.xxiij.c.lv.per totum.
Decimarũ ſi religioſi nõ faciũt cõſcietiam his qui eis ꝯfitentur excõicati ſunt maiori ſentẽtia.ibidem.c.lvij.
Decretorũ multis articulis Gratian⁹ quedam probat q̃ iam cõiter nõ tenent.Et multa anti qua iura.iiij.par.ti.xj.c.viij.§.j.ij.⁊.iij.
Per decretũ vtrũ papa poſſit facere canones et articulos fidei ⁊c.j.p.ti.xvij.c. vnico.§.xv.
Decretalis quid eſt : et ꝙ decretales epiſtole habeant eandẽ autoritatem ſicut decreta et canones oſtendit aperte ibi.§.xvj.
Defectionis tpe quomodo ſperare debem⁹ in deum:⁊ hoc triplici rõne ⁊c.iiij.par.ti.vij.c.j.§.v.infra medium.
Defectũ triplicẽ quõ hʒ peccator quẽ non conſiderat.ij.par.ti.v.c.xj.§.j.per totum.
Defectus qui in miſſa occurrũt deſcribunt infra ſub miſſa.⁊.iij.p.ti.xiij.c.vj.§.iij.per totũ.
Defect⁹ vñ cauſat.quõ rõ ſuperior ⁊ iferior iu ficiunt ⁊c.j.p.ti.iij.c.vij.§.ij.per totum.
Defendere quõ liceat.iij.parte titu.iiij.c.iij.ante.§.per totum.
Defendere ſe quõ licitũ ſit ꝯtra quoſcũꝗ ſe inuadentes iniuſte:qñ ⁊ quõ ſe defendere debʒ cõtra ſuũ ſuperiorẽ vel ꝯtra parẽtes:vel ſeruus cõtra dñm.Et ſeruus magis tenet adiuuare parentes ꝙ dominũ ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Defendere ſe quõ licitũ eſt cũ moderamie nõ ſolũ ꝓ pſona ſed etiã ꝓ reb⁹.⁊ ꝓ reb⁹ etiam vim vi licet repellere cõtra omnes contra q̃s licitum eſt ⁊c.ibidem.§.ij.per totum.
Defenſio corporis myſtici quomodo ⁊ qualiter fiat ⁊c.iij.parte titu.iiij.c.iiij.ante.§.
Nullus pluribus vti defenſiõibus ꝓhibetur. eſt vna de regu.iur.que declaratur.j.par.titu.xx.c.vnico.ſub littera.N.ſcʒ nullus.
Defenſio peccati eſt octauus gradus ſupbie:⁊ in quibus hominib⁹ magis reperitur iſta defenſio.ij.parte titu.iij.c.iij.§.xj.per totum.
Deformitas corporis quõ ⁊ quando impedit promotionẽ ad ſacros ordines:q̃ pñt admitti ⁊ qñ:et ad quantum tẽpus oportet eos expectare ⁊c.iij.parte ti.xxviij.c.v.per totum.
Defunctorum ſtatus deſcribitur.j.ſub littera M.ſcʒ morte.⁊ ſub.P.ſcʒ Purgatorium.
Degradatio:depoſitio:ſuſpenſio:in quib⁹ differũt:⁊ nõ ois degradatus eſt trahendus curie ſeculari niſi in tribus.iij.parte titu.xxvij.ca.iiij.ante finem.ibi.Videtur autem eſſe.
Degradatũ quõ non põt eps reſtituere ⁊c.ponuntur deſup notabiles queſtiones.iij.parte titu.xx.c.ij.ante.§.poſt pñ.ibi.Eps nõ poteſt.
Delectatio vel gaudium eſt alia paſſio in ap-

petitu ſenſitiuo ⁊c.⁊ quō ſunt quedam differē tie delectationū ⁊c.j.parte titu.vj.c.v.ante.§. ſed decepti ſunt circa hoc quidam antiqui et quare:et que differentia inter delectationem ⁊ deſiderium ⁊c.ibidem.§.j.

Delectatio cauſat ab operatione ſicut a ꝓpria ⁊ prima cauſa ꝓbatur:⁊ delectatio cauſatur a modo ꝓpter trāſmutationē que fit tripl'r ⁊c. Et delectatiōes corporales ſunt magis vehe mentes ſpūalibus ꝓpter tria. ibi.§.ij.ꝑ totū.

Delectatio duo requirit ⁊c.⁊ per accidens con tingit ꝙ triſtitiā aliquis magis fugiat ꝙ dele ctationem appetat.j.parte titu.vj.ca.vj.ante §.circa principium.

Delectatio venereoꝝ tripl'r deſcribit:⁊ quō et qn̄ eſt pctīn ⁊c.iiij.pte ti.iiij.c.vij.infra pnci.

Delectatiōes quomodo impugnant hoīem cō tra caſtitatē:⁊ quomodo ſunt cauende ⁊c.iiij. parte ti.iiij.ca.vj.ante.§.

Delectatio moroſa in actum luxurie deſcribit quō fit ⁊ quō eſt pctīn talia cogitare ⁊c.ij.ꝑ.ti. v.c.j.§.v.ꝑ to.vide etiā.j.ſub lr̄a.L.ſ.luxuria.

Delectationē ⁊ gaudium quō habent ſancti in deo viſo ⁊ amato.iij.parte ti.xxx.c.vj.ante.§.

Delegati officium vario modo deſcribit.j.ſub lr̄a L.ſ.Legatus.⁊.iij.par.ti.ix.c.iij.per totū.

Delictum perſone non debet in detrimentū ec cleſie redūdare.Eſt vna de regu.iur.que ⁊ de claratur.j.parte.titu.xx.ca.vnico.ſub littera D.ſcꝫ Delictum.

In pari delicto vel cauſa potior eſt cōditio poſ ſidentis.eſt vna de regu.iur.que ⁊ declaratur ibi ſub littera I.ſcꝫ In pari.

Deliberatio magna vtrū ſit habenda circa in greſſum religionis ⁊c.iij.parte.titu.xvj.ca.ij. ante.§.circa principium.

Demonum ſtatꝰ deſcribitur vario modo.j.ſub littera D.ſcꝫ Diabolus.

Denūciatio in iudicio vel coram iudice eſt du plex:quō talis fieri debet ⁊c.iij.par.ti.ix.c.ix.

Deponi vtrū poſſit papa pro aliquo notorio cri mine ⁊c.iij.parte titu.xxij.c.iiij.§.iij.

Depoſiti ꝯditionē. nota ꝙ ſi depoſito ſibi facto vſus eſt vel retinuit ſibi vel alteri conceſſit ad vſum tūc furtū cōmiſit: declarat vlterius qn̄ licitū et qn̄ nō ⁊c.ij.parte.titu.j.c.xv.§.v.ꝑ to.

Deriſio vnde frequenter ꝓcedit:et quō differt a ſubſannatione ⁊c.ij.par.ti.vj.c.vij.ante.§.

Deriſiōis grauitas deſcribitur ex deriſiōe xp̄i in ſua paſſione: et quomodo adhuc a diuerſis deridetur et illuditur ⁊c.ibi.§.j.⁊.ij.

Deriſio ꝙ grauiſſimū peccatum eſt oſtendit:et eſt deriſio diuinorum/ꝓpinquorum/⁊ virorū iuſtorum.ibi.§.iij.

A deriſione quomodo quilibet ſe cauere debet ⁊ quomodo aliqui ſanctos in hac vita diabo lica deriſerūt ⁊c.ibi.§.iiij.

Deſideriorum eſt triplex genus:ſcilꝫ deſideriū peccatorum/iuſtorū/⁊ beatorum.j.parte titu. vj.c.iiij.§.j.per totum.

Deſirioꝝ ſunt ſeptē genera que hic appetūt ⁊ in patria poſſident.iiij.par.ti.vij.c.vij.§.x.

Deſideria ſeptē reperiunt in homine que nūꝙ̄ poſſunt repleri:ſed tm̄ in celo.ſ.deſiderium co gnitionis/virtutis/honoratōis ⁊c.iiij.parte. titu.x.c.vij.§.ij.per totum.

Deſiderium et delectatio in quibꝰ differūt ⁊c. j.parte titu.vj.c.v.§.j.

Non deſiderabis vxorē ꝓximi tui/eſt decimū preceptū in decalogo:⁊ declaratur vario mo do.j.parte titu.xiiij.c.iiij.§.xiiij.per totum.

Deſperatio ꝙ eſt paſſio contraria ſpei ꝓbatur per ſimile:⁊ in quid tendit ſperans ⁊c.j.parte titu.vj.c.viij.ante.§.per totum.

Deſperatio ꝙuis ipſa ſonat in vicium/tn̄ aliqn̄ ſine peccato eſt:⁊ qn̄ ⁊ qn̄ non.Et huius deſpe rationis ſeptem ſunt cauſe:et quedā remedia deſperationis ponuntur ibi.§.j.per totum.

Deſperatio de dei miſericordia quō periculoſa eſt:et de ſpe venie: ⁊ ꝙ non ſit deſperandū ſed confidendū de dei miſericordia ⁊ bonitate ⁊c. ij.parte titu.viij.c.viij.§.j.ante mediū.

Deſperatio ponitur a beato Greg.ꝓ filia acci die que ⁊ vlterius declarat:quare de nullo vi uente ſit deſperandū in preſenti vita: deſuper ponitur thema ex pſal.ij.ꝑ.tit.ix.c.xv.ante.§.

Deſperatio ꝙ oīmibus periculoſior ſit ꝓbatur ratiōe amiſſibilitatis/⁊ inſanabilitatis/et in diuiſibilitatis.ibi.§.j.per totum.

Deſperatio ſecunda eſt de venia cōſequenda ꝓ peccatis. Et talis deſperās hꝫ de venia falſaꝫ eſtimationē de rebus erga deū: ſcꝫ de dei mi ſericordia/⁊ dei omnipotentia:⁊ de ꝓpria ma licia.ibi.§.ij.per totum.

Deſperatio tertia eſt de miſeria euadēda que oſtēdit ex ſcriptura . Et eſt triplex miſeria de qua quis deſperat ſe poſſe euadere: et contra quālibet deſpationē dant notabilia remedia: ⁊ fortitudo hoīs deſuꝑ ꝓuenit ex.iiij.ibi.§.iij.

Deſperationē venie tria inducunt.iij.parte ti. xiiij.c.xvij.§.iiij.poſt medium.

Deſperationi de venia datur triplex remediū: et contra deſperationē perſeuerādi ponuntur tria remedia.ibi.§.v.ibi.Cōtra deſpatiōeꝫ ⁊c.

Deſperatio in morte deſcribit vario modo.j. ſub littera M.ſ.morte. ⁊.j.parte ti.v.c.ij.§.ij.

Deſperare vel diffidere quis non debet quādo nō cito liberatur a flagello vel tentatione.iiij. parte titu.vij.c.ij.§.vj.in medio.

Deſpōſatio clandeſtina quō fit ſex modis.iij.ꝑ. titu.j.c.xvj.§.v.Cetera vide.j.ſub mr̄imonio.

Detractio ponit a btō Grego.ꝓ ſcd̄a filia inui

die:quomodo diffinitur: ⁊ duplex differentia deſcribitur inter ipſam ⁊ cõtumeliã. ij.parte. titu.viij.c.iiij.in principio.
Detractio deſcribit per thema ex pſal. qđ ⁊ de ipſa declarat:⁊ de diffamatione ꝓximi:⁊ quõ detractio variat ſeptupliciter:⁊ quõ tales tenent ad reſtitutionẽ:⁊ quõ dz puniri.ibi.§.j.
Detractionis grauitas oſtenditur/q: deo odibilis:q: ꝓprio ſubiecto nocibilis:⁊ q: ꝓximo leſibilis.ibi.§.ij.
Detractiõis grauitas oſtendit: eo ꝙ purgatur difficulter:qđ ad longum ꝓbatur:quomõ tales tenentur ad reſtitutionẽ: ⁊ non ſolũ loquẽtes ſed etiã audientes: et cõſentire contingit dupliciter ⁊c.ibi.§.iij.
Detractor ⁊ ſuſurro in quibus differũt. ij.par. titu.viij.c.v.ante.§.
Detractione quomodo duobus modis fama ⁊ honor ꝓximi damnificat:⁊ quando audit detractionem dicit alijs per hoc ſimiliter damnificatur fama ⁊ honor ꝓximi:et quomodo talis tenetur ad reſtitutionẽ.ij.parte.titu.ij.ca.ij.§.iij.poſt princi.ibi.Quantum ad ſecundum.
Detractoria manus que eſt vel quomõ deſcribitur:⁊ quid ſignificant eius quinqꝫ digiti.ij. parte.titu.ij.c.j.§.xx.
Detrahit quis ꝓximo cũ cõtra eũ falſum teſtimoniũ dat:⁊ quãtũ malũ hoc ſit vide.j.par.ti. xiiij.c.iiij.§.xij.añ mediũ. ibi.Secũdo loquit.
Deuotio que ⁊ qualis eſſe debeat i diuino officio:deuotio vnde dicitur:vnde dicunt deuoti: quid eſt deuotio.Eſt duplex cauſa deuotiõis: et quomodo neceſſe eſt vt meditatio ſit cauſa deuotionis.iij.parte titu.xij.c.x.ante.§.
Deuotiõis effectus quis eſt:vnde ꝓcedit deuotio:quomõ cauſat triſtitiã ⁊c. ibi.§.j.per totũ.
Deuotio ⁊ intẽtio in horis nõ eſt in ꝓcepto: ſed dei gratia.iij.par.ti.xiij. ca.iiij.§.vij.per totũ.
Deuotio actualis quomodo et qualiter requirit ad celebrationẽ/ et ſacram cõmunionẽ ⁊c. iij.parte titu.xiij.c.vj.§.viij.per totum.
Deuotiõe et corporis flexiõe quõ deus ⁊ ſancti poſſunt adorari ⁊c.iij.par.titu.xij.ca.vij.§.ij.
Deuotiõibus ⁊ diuinis officijs quõ debent inſiſtere clerici.iij.par.ti.xiij.c.ij.ante.§.p totũ.
Deũ eſſe trinũ ⁊ vnũ tripliciter videre poſſumꝰ ſcꝫ in ſcripturis ſiue doctrinis/in figuris/⁊ in creaturis.iiij.p.ti.x. c.vij.§.iiij.v.⁊.vj.p totũ.
De trino ⁊ vno ponitur thema ex pſal.qđ et de ipſo declaratur: ⁊ diuiditur in tria mẽbra.iij. parte titu.xxx.ca.ij.ante.§.
Deũ quõ vident beati que eſt tota merces eoꝝ quõ vident trinitatẽ:quõ ipſa trinitas eſt nr̃a beatitudo obiectiua: ⁊ quõ deus vario modo deſcribitur a philoſophis ⁊c. ibi.§.j.per totũ.
Deum trinũ eſſe quomodo deſcribũt ſancti doctores ſm varios actus ⁊c.et ꝙ deus oĩa creauit:et ꝙ habeat prouidentiã de omnibus ⁊c. ibi.§.ij.per totum.
Deꝰ ſtat in rebus quinqꝫ modis. ibi.§.iij.p to.
Deum quõ diuerſimode quinqꝫ repreſentãt.j. par.ti.j.c.j.§.iij.poſt mediũ. ibi.Pro maiori.
Deũ quõ videre poſſumus in pñti vita p ſeptẽ ſpecula.j.par.tit.iij.c.vj.§.iiij.vſqꝫ ad.xj.p to.
Deꝰ quõ vario modo videt:⁊ ponũt ſeptẽ gradus p quos venitur ad viſionẽ dei ⁊c.iiij.par. ti.xv.c.xvij.§.j.circa mediũ. ibi.Triplex ergo.
Deum quõ viderunt ꝓphete et nos per eos in diſpoſitione innitẽtis/inſtruentis/ſtantis/ ſedentis/deambulantis/comedẽtis/ ⁊ regẽtis. j.parte titu.iij.c.vj.§.xij.xiij.xiiij.xv.xvj.xvij. xviij.⁊.xix.per totum.
Deum ⁊ dñm Jeſum/et ipſius magnalia videre poſſumus p quatuor media.j.par. ti.iij.ca. iij.§.ij.poſt princi.ibi.Sunt autẽ quatuor.
Dei ſimilitudo eſt triplex:ſcꝫ eſſe/notitie/⁊ potentie.ij.parte titu.iij.c.j.§.iiij.
Dei ꝙ ſit liberum arbitriũ.i.in deo oſtenditur ⁊ ꝓbatur auctoritate ⁊ ratione.j.parte ti.iiij. ca.ij.§.ij.per totum.
Deus quomõ dupliciter videt et in duplici forma.j.parte titu.iij.c.vj.§.xviij.⁊.xix.
Deus quõ videt facie ad faciem: ⁊ quõ intelligit illa auctoritas.j.par.tit.iij.c.vj.§.xx.p to.
Deus quõ ſedet in cõtemplatiuis et in celeſtibus tripliciter.j.par.ti.iij.ca. vj.§.xvj.p totũ.
Deꝰ ꝙ aliquid nulli debet ex neceſſitate ſed ex gratia: ꝓbatur et oſtenditur.j.par.ti.v.c.ij.§. xj.ante mediũ.ibi. Nam deus glo.
Deum quomodo ſcriptura dicit iratũ:eſt autẽ ira dei triplex: ſiue dicere poſſumus ꝙ deꝰ tripliciter iraſcit.j.parte titu.vj.c.xj.§.ij.a principio vſqꝫ ad medium.
Deus ꝙ non ſit cauſa peccati neqꝫ directe neqꝫ indirecte/ ꝓbatur ⁊ declaratur vario modo: ⁊ ꝙ deus dicitur excecare ⁊ obdurare: quid importat ⁊c.j.parte titu.vj.c.xij.per totum.
Deus tentat hominẽ nõ tñ ſicut diabolus : nec vt plus diſcat/ ſed vt bonũ occultum alijs patefaciat:⁊ꝙ et periculoſum eſt non tẽtari a deo ⁊c.j.parte titu.vj.c.xiij.§.j.
Dei varia bonitas deſcribit.ſ.B.ſ.Bonitas.
Deus quomodo oſtendit nobis ſuã variam bonitatẽ.j.parte ti.xiij.c.ij §.vj.per totum.
Deus bonus eſt:et quomodo ſuam bonitatem cõmunicat creaturis.ibi.§.vij.per totum.
Deus quõ in corde noſtro.i.voluntate operat ſeptem modis.j.parte.ti.iiij.c.xiij.§.ij.p totũ.
Deꝰ quõ vult a nobis nonẽ: quorũ octo vult in pñti/⁊ nonũ in celo.j.par.ti.xij.ca.j.§.vij.p to.
Deꝰ ꝙ eſt bonũ increatũ deſcribit et cognoſcit tribꝰ modis ⁊c.j.par.tit.xiij.c.ij.§.v.p totum.

Deus odit ſed ſine ſui mutatione: ꝓbaẗ ex ſcri pturis ⁊ figuris vario modo: et quid eſt odiū dei ⁊c.j.par.ti.vj.c.iiij.§.j.per totum.

Deus qui eſt pater miſericordiarū quomodo ſuos liberat a ſex malis mundi.j.parte tit.v.ca.iiij.§.iij.per totum.

Dei nomen quomodo ſumiẗ a.iiij. ſiue ad.iiij. ſcꝫ ad ſanctificationē/ad ꝯfeſſionē/ad implorationē/⁊ ad dicti ſui ꝯfirmationē.j.parte ti.xiiij.c.iiij.§.iij.ante mediū.ibi.Sciendū aūt.

Dei quomodo eſt triplex retributio: ſcꝫ tēporalitatis/penalitatis/⁊ eterne felicitatis.j.par.ti.iiij.c.vj.§.j.poſt mediū.ibi.Sed notandū.

Deus quomodo diuerſimode vocat hominem ad laborandum in vinea eccleſie.j.par.titu.v.ca.ij.§.vj.per totum.

Deus ꝙ odiri non poteſt oſtenditur: et probatur quid ſit odium dei ⁊ quid odire deū.ij.par.titu.iij.c.iiij.§.ij.per totum.

Deus quomodo ab homine iudicatur temerarie: ponuntur deſuꝑ alique autoritates que ⁊ exponuntẗ.ij.par.ti.iij.c.viij.§.ij.per totum.

Deo quomodo poſſumus eſſe grati ꝓpter oblata diuinalia/collata ſacramentalia/ſublata infernalia/data naturalia/allata temporalia ⁊ reſeruata ſupernaturalia.ij.par.ti.iij.c.ix.§.vij.viij.ix.x.xj.xij.⁊.xiij.

Dei varie temtationes.vide varia.j̄.ſub lr̄a T. ſcꝫ tentatio.et.ij.par.ti.iij.c.x.per totum.

Dei operatio que a pctōribus nō cōſideraẗ: ſcꝫ qua cuncta regit: qua aliquos deſerit: et qua vniuerſa cognoſcit.ij.par.ti.v.c.xj.§.ij.ꝑ totū.

Deus quomodo habeẗ odio: ⁊ deus quomodo dupliciter cognoſcitur ſiue apprehēdi poteſt ab homine: ab aliquibꝰ poteſt deus odio haberi tripliciter: ⁊ quantū pctm̄ iſtud ſit.ij.par.ti.viij.c.iij.§.iiij.poſt prin.ibi.Scdm̄ odium.

Deū quomodo nō poſſumus arguere vel inculpare ꝙ nō ꝓuidit ſuis: ſed om̄ia que facit bonis ⁊ malis iuſte facit: hoc poteſt oſtēdi tribꝰ rationibus.ij.par.ti.viij.c.vij.§.ij.per totū.

Deus quō protexit ⁊ protegit ſuos triplici ſcuto.ij.par.ti.xij.c.vij.§.j.a medio vſqꝫ ad finē.

Deus quō ⁊ quare dr̄ medicus: quō ⁊ qualiter ipſe reſuſcitat infirmos ⁊c.iij.p.ti.vij.c.j.§.ij.

Deus ſolus peccata dimittit ⁊c. et quare hoc nulli alteri poteſt cōmunicare.iij.par.ti.xiiij.ca.xiij.§.v.circa princi.

Deus quomodo flagellat hoīem in p̄ſenti vita quinqꝫ de cauſis. Et quō qs puniẗ a deo in p̄ſenti nō ſolū ꝓ culpa ſua: ſed etiā ꝓ aliena: ⁊ hoc triplici rōne.iij.par.ti.xxix.c.j.§.j.ij.⁊.iij.ꝑ to.

Deus quō vario mō viſitat p penas in p̄ſenti: ⁊ in purgatorio quō punit pctā: ⁊ qualiter punit neſcientes/⁊ qualiter ſcientes.ibi.c.ij.ꝑ totū.

Dei nomen ſumptū per eſſentiā ⁊ ꝑ adoptionē: et ꝑ falſaꝫ eſtimationē deſcribiẗ ꝑ thema pſal. qō ⁊ de ipo declaraẗ.iiij.par.ti.xxx.c.j.ante.§.

Dei nomen proprie ⁊ ſtricte ſumptū quomodo a nobis cognoſcitur: quomodo poſſumꝰ eum nominare cū ſuis operibꝰ ⁊c.ibi.§.j.per totū.

Dei nomen large ſumptū quō dr̄ cōicabile nobis dupliciter oſtēdiẗ: ⁊ quō aīa ſe eleuare dꝫ in deū in cogitationibus ⁊c.ibi.§.ij.per totū.

Deus quomodo dicitẗ falſa opinione ꝓbaẗ ex ſacra ſcriptura: ſunt tria genera falſoꝝ deoꝝ: quomodo gentiles illos adorabāt: ⁊ qui principaliter hoc fecerunt.ibi.§.iij.per totū.

Dei viſio deſcribitur vario modo.j̄.ſub lr̄a V. ſcꝫ viſio.et.iij.par.ti.xxx.c.iiij.per totum.

Deus quomodo eſt caput eccleſie et oīm hoīm ſm diuerſos ſtatus: ⁊ quomodo deus mirabiliter exaltauit caput eccleſie tam militātis ꝙ triūphantis.iij.par.ti.xxxj.c.j.ante.§.

Deus quō eſt caput eccl̄ie declaraẗ plenius: ⁊ quō ⁊ quare hoc xp̄o ſpecialiter cōpetit: ⁊ quō xp̄s eſt caput omniū viatoꝝ et omniū hominū ſm diuerſos gradus ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Deus.ſ.xp̄s quō opatus eſt ſalutē in medio diuinali: in medio ỽginali: i medio tp̄ali: in medio locali: ⁊ in medio virtuali ⁊c.ibi.c.ij.ꝑ to.

Dei fruitio deſcribiẗ vario modo.j̄.ſub lr̄a F. ſcꝫ fruitio.et in.iij.par.ti.xxx.c.vj.per totū.

Dei filium decuit incarnari magis ꝙ patrem vel ſpiritūſanctū tribus rationibus.iij.parte titu.xxxj.c.ij.§.j.per totum.

Dei dilectio deſcribiẗ.j̄.ſub lr̄a D. ſcꝫ dilectione.et.iiij.par.ti.vj.c.iij.per totum fere.

Deus ꝙ immortalis eſt ſiue beatꝰ ꝓbatur tribus rationibꝰ: ⁊ quō ꝑfectio ipſius opationis dependet ex quattuor: ⁊ quomodo beatitudo eius eſt ꝑfectiſſima ⁊c.iiij.par.ti.x.c.vij.§.j.

Deum quomodo aduolat anima tribus cōſiderationibus.iiij.par.ti.x.c.v.§.iij.per totum.

Deus quō timeẗ timore filiali ⁊ reuerentiali: ⁊ quō iſte timor procedit ex ſeptē que excellentiſſime reperiunẗ in deo.iiij.par.ti.xiiij.c.xiij.et potius.xiiij.per oēs.§.illius capituli.

Deus quomodo dicitẗ eſſe in rebus creatis tripliciter: ſcꝫ per eſſentiā/preſentiā/⁊ potentiā.iiij.par.ti.xv.c.xxj.ante.§.infra prin.

Dei iudicium deſcribitur vario modo.j̄.ſub littera J. ſcꝫ iudicium finale.

Deo quomodo quis inimicatur per amorem ſuſpſius ⁊c.ij.par.titu.v.c.xiij.§.j.per totū.

Dei quomodo accipimus beneficia ſingularia generalia/et ſpecialia: pro quibus debemus eſſe grati ⁊c.iiij.par.ti.v.c.xij.§.ij.per totū.

Deus quomodo ſeptē modis operaẗ in corde noſtro.ſ.in volūtate vt eam ad perfectionē inducat ⁊c.j.par.ti.iiij.c.xiij.§.j.per totum.

Deus quomodo in homine principaliter poſita

lat coꝛ ⁊ quare: ⁊ quō eſt cuſtodiēdū ⁊c.j.par.ti.iiij.c.xiij.§.ij.per totum.

De dei miſericoꝛdia ⁊ bonitate quō eſt ſperandū ⁊c.ij.par.ti.viij.c.viij.§.j.ante mediū.

Deo viſo ⁊ amato quō ſancti habēt gaudium ⁊ delectationē.iij.par.ti.xxx.c.vj.per totū.

¶ Diaboli tētatio quomodo pꝛobatur ex ſacra ſcriptura: quid eſt tentare: quid eſt experimentū ſumere de aliquo: quomodo pꝛopꝛium officium diaboli eſt tentare ⁊c.j.par.ti.vj.c.xiij.§.j.circa finem.

Diabolus triplici cauſa moueť ad tētandū homines.ſ.malicia/ſupbia/et inuidia.Et declaranť circa hoc tres qſtiones.ibidē.§.ij.p totū.

Diabolus quō tentat gnalitate vitioꝝ:varietate modoꝝ:⁊ qualitate tētatoꝝ.ibi.§.iij.p totū.

Diabolus quomodo tentat ante ⁊ retro: a surſum ⁊ deoꝛſuʒ: a dextris ⁊ a ſiniſtris.ibi.§.iij.ante medium.ibi.ſecūdo tentat.

Diabolus quomodo tentauit in celo et quos: in paradiſo quos:et in mūdo quos.ibi.§.iij.j.medium.ibi.Tentauit.

Diabolus quomodo tentat omi tempoꝛe: ſcʒ a pꝛincipio mundi vſqȝ ad finem ⁊c.ibi.§.iij.circa medium.ibi.Tertio tentat.

Diabolꝰ quō tētat varijs modis nouiter cōuerſos/vel ad religionē/vel ad penitētiā/vel ad alia bona.ibi.§.iij.poſt mediū.ibi.Et in pnci.

Diabolus quomodo tentat omi tēpoꝛe a pꝛincipio opationis/⁊ in medio ⁊ in fine.ibi.§.iij.circa finem.ibi.Tentat etiam ⁊c.

Diaboli ſunt ſeptē genera tentationū:quarum pꝛima eſt impoꝛtuna:ſecūda diciť dura:tertia ſubtilis:quarta occulta:quinta violēta:ſexta pplexa:ſeptima fraudulenta.ibi.§.iiij.p totū.

Diabolus quomodo tentat infideles:⁊ quomō fideles: ⁊ quomodo inter fideles bonos ⁊ malos:⁊ inter bonos perfectos:⁊ infideles vario modo tentat.ibi.§.v.per totum.

Imperfecti ⁊ infirmi nullo modo debēt appetere tentari:et hoc triplici rōne.ibi.§.v.Juſti et perfecti appetere debēt tentari pꝛopter varia merita.ibi.§.v.ibi.Secūdo debent.

Diabolus ſuperatus in tentatione hois vtrum poſſit amplius tentare: circa quod notať duplex opinio.ibi.§.v.ibi.Sed queritur.

Diabolꝰ ꝗ rediť ad eū quē dimiſit:pbať autoꝛitate ſacre ſcpture.ibi.§.v.ibi.ꝙ ait diabolꝰ.

Diaboli tentamentoꝝ ponuntur ſeptem remedia que pꝛobātur ex autoꝛitatibus ſacre ſcripture.ibi.§.vj.per totum.

Diabolus quomodo vario modo ſe trāſfert in angelū lucis ⁊ in foꝛmas varias ad decipiendum homines:ponunť deſup multa exempla et autoꝛitates.ij.par.ti.iiij.c.vij.§.ij.per totū.

Diabolus quō et qualiter ſubtiliter tentat ad decipiendū virginē ⁊ alias pſonas ſpūales:de quibus iſti debēt abſtinere:⁊ que ipſis valent ad adiuuandū.iij.par.ti.ij.c.ij.§.viij.p totū.

Diaboloꝝ ſiue demonioꝝ ſunt ſeptē nomina:⁊ quid ſignificant:⁊ quid figurant.ij.parte tit.xviij.c.v.§.iij.vltra medium.

Diabolus quō tentat hoiem vario modo de caſtitate.iiij.par.ti.iiij.c.vj.§.j.ibi.Pꝛimo qdē.

Diaboli ſiue demones quomodo habēt fidem iuxta illud Jaco.ij. Demones credūt ⁊c.iiij.par.ti.viij.c.ij.§.iij.circa medium.

Diabolus quomodo ſup omia impugnat ⁊ tentat hominē et decipere querit.iiij.par.ti.xiij.ca.iij.ante.§.ibi.quintū tentās.poſt mediū.

Diabolus quō ſm quattuoꝛ ſtatus hoim quadrupliciter tētat hoiem:quō aſſimilať dracoꝛi:quō baſilico:quō leoni ⁊c.ibi.§.j.per totū.

Diabolus quō decē modis tētat hoiem:et quō tentat p quinqȝ ſenſus hois.ibi.§.ij.per totū.

Diabolus quomodo tentat et ventilat animā quinqȝ coꝛnibus:⁊ quomodo hominē terribiliter tentat ⁊c.ibi.§.iij.per totum.

Diabolus quō a nobis illudiť: et qbus ſuffragijs ⁊ modis deijcitur.ibi.§.iiij.per totū.

Diabolus quō ſpūaliter ſpoliat ſiue violat templū aie.iiij.par.ti.xiiij.c.vj.§.vij.per totū.

Diaboli quō infeſtant animā varijs tentationibus in moꝛte.iiij.par.ti.xiiij.c.viij.§.vj.

Diabolus quō operať circa fantaſiā hominis ad decipiendū.j.par.ti.ij.c.vj.§.v.

Diabolus quō immittit homini ſpūales tentationes:et quō p donū ſcientie poſſumus inter ipſius ſuggeſtiōes ⁊ diuinas inſpiratiōes differentiā ⁊c.iiij.par.ti.xvj.c.vnico.§.viij.p to.

Diabolus quomodo pꝛecipue aggreditur hominem in fine grauiſſime ⁊ aſtutiſſime tentās et quare/⁊ de quibus/et quomodo ponit obſidionem ⁊c.j.par.ti.v.c.ij.§.j.per totum.

Diabolus ꝙ moꝛs dicitur pꝛobatur ⁊ quare cū vno exemplo.j.par.ti.v.c.iij.§.iij.poſt mediū.ibi.Sexta eſt ⁊c.

Diabolus quomodo vario modo immittit timorē in coꝛdibus hominū: quomodo eſt rex ſuper oēs filios ſupbie:quomodo ſupbiā immittit in aias ⁊c.iiij.par.ti.xiiij.c.iiij.§.iiij.

Diaconus in oꝛdinatiōe ſua habet duos actus ſcʒ legere euāgeliū ⁊ poꝛtare ſacramentū ⁊c.quomodo impꝛimitur ſibi character:ſup que habet poteſtatē ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xvj.§.iiij.

Diaconū quid reſpicit:qꝺ eſt ipſius officiū: qꝺ ipſi debet cōmitti:quid habet facere ⁊c.ibi.§.ix.circa medium.ibi.De diacono.

Archidiaconi officiū deſcribiť vario mō.ſ.ſub lra A.ſcʒ Archi.⁊c.et.iij.par.ti.xix.c.vj.p to.

Diacono quomodo impꝛimiť character: quā

poteſtatem in illo accipit ꝛc.iij.par.ti.xliij.c.xvj.§.iiij.poſt prin.ibi.Sequitur in petro.

¶ Dies dominica quomodo eſt multū priuilegiata propter multa magnifica que in ea facta ſunt:et quibus bonis homines debent vacare iſta die:ꝛ quedā queſtio deſuper.ij.par.ti.ix.c.vij.§.iiij.infra prin.

Dies ſiue menſes quomodo computantur ſm kal.nonas ꝛ idus.et quid ſignificant.iij.par.ti.vj.c.iij.§.v.per totum.

Diei ꝙ maledixit Job:quō hoc intelligitur:qd p hoc ſignificatur:et dies clarus eſt multiplex.ij.par.ti.vij.c.v.§.iiij.vſq ad finem.

Dies ieiunij deſcribuntur.j.ſub lra I.ſcʒ ieiunij omiſſio.et.iij.par.ti.vj.c.ij.§.j.per totum.

Dignitates ꝛ honores q̄rere vt epiſcopatū ꝛc. vtrum licet ꝛ quomodo.arg.pro ꝛ cōtra.et cōcluditur.ij.par.ti.iij.c.v.§.iij.per totum.

Dignitates officia ſiue beneficia appetere infra epiſcopatū vtrum mortale ſit vel licitum. arg.pro ꝛ cōtra.et reſpōdetur ad arg.et quomodo hmōi ſunt appetēda.ibi.§.iiij.per totū.

Sed quid de dignitatibus et officijs ſecularibus ſi appetantur per preces obſequia ꝛc. vtrū ſit pctm̄ ꝛc. et quomō iudiciū duriſſimū fiet his qui preſunt ꝛc.ibi.§.v.per totum.

Dignitatis vel officij renūciatio qualiter fieri debet.iij.par.ti.xix.c.v.per totum.

Dignitas eccleſiaſtica quō cognoſcitur in multis.iij.par.ti.xxiiij.c.lxxij.§.j.per totū.

Dignitates ꝛ honores procurare ꝙ periculoſum ſit:quomodo quis ſe cauere debet ab huiuſmodi.ij.par.ti.iij.c.v.§.ij.per totum.

Diligendus quomodo eſt deus q̄ eſt ſupra nos quomodo noſipſi:quomodo proximus qui eſt iuxta nos ꝛc.et quo ordine iſta fieri debēt.iiij parte ti.vj.c.iij.ante.§.per totum.

Diligi quō debet deus ſup oīa et ante oīa:hoc probatur vario modo ex ſcriptura.ibi.§.j.

Ad dilectionem dei quomodo nos inuitat ſcrā ſcriptura:incitat natura:excitat gratia nobis exhibita:ſollicitat gl̄ia ꝓmiſſa:ꝛ hoc clamat vniuerſa creatura.ibi.§.ij.per totū.

Diligi ꝙ magis debet deus ꝙ ꝓximus ꝓbatur: et vlterius declaratur ibi.§.iij.per totū.

Diligere debemus deū magis ꝙ noſmetipſos qō ſimiliter ꝓbatur ibi.§.iiij.per totū.

Diligere deū ſup omīa cogit ratio prouidētie: ratio varie bonitatis:ꝛ ratio attinentie ꝛ propinquitatis:ꝛ que vtilitatis eſt vt deum diligamus ꝛc.ibi.§.v.per totum.

Diligere quomodo debet homo ſeipſuʒ ex charitate iſta dilectione.ibi.§.vj.per totum.

Dilectio ſuipſius ex charitate quō conſiſtit in quinqʒ:et q̄ ſunt ſigna amicitie.ibi.§.vij.

Diligere quomodo debet homo ſeipſuʒ magis ꝙ proximū:et magis animā ꝓximi ꝙ corpus ꝓpriū:ꝛ magis corpus ꝓpriū ꝙ corpus ꝓximi ceteris paribus.ibi.§.viij.per totum.

Utrum charitas qua quis diligit deū ſeipſum et proximū ſit ex charitate diligenda:et declaratur ibi.§.ix.per totum.

Septem ſunt que valent vt quis ametur a deo ibi.§.x.per totum.

Dilectio ꝓximi deſcribitur vario modo.j.ſub lra P.ſcʒ ꝓximo ſuo.et.iiij.p.ti.vj.c.iiij.ante.§.

Dilectio inimicorum quomodo fieri debet:et quomodo intelligitur.ibi.§.j.

Dilectiōis ſigna ꝛ effectꝰ q̄ ſunt ꝛc.ibi.§.ij.p to.

Ad dilectionē proximi multa nos inuitant:et multiplex emolumentū quod homo cōſequitur ex hmōi dilectione.ibi.§.iij.per totum.

Dilectionis ordo quō ſit ſeruādus:vtrū ſit magis diligēdus vnus ꝙ alius.ibi.§.iiij.p totū.

Diligere quem magis debemus an meliorem vel coniunctiorē.ibi.§.v.per totum.

Diligendus vtrum magis ſit qui eſt coniūctus ſm carnalem copulā ꝙ coniunctus ſm alias coniunctiones.ibi.§.vj.per totum.

Diligi vtrum magis debet ex charitate pater vel filius ꝓprius ꝛc.quomodo iſti gradus cōputantur in ordine dilectionis.ibi.§.vij.p totū.

Diligi vtrū magis dʒ pater vel mater.ibi.§.viij.

Diligere vtrum quis plus debet vxorem ꝙ parentes.ibi.§.ix.per totum.

Diligere vtrū quis magis debeat benefactorē ꝙ beneficiatū.ibi.§.x.per totum.

Dilectionis ſiue charitatis ordo vtrū maneat in patria.ibi.§.xj.per totum.

De dilectione vide etiā.ſ.ſub charitate.

Dilectio ſiue charitas quomodo eſt ſub precepto.iuxta illud.Diliges dn̄m deū tuum ꝛc. hoc eſt maximū ꝛc.iiij.par.ti.vj.c.v.ante.§.

De dilectione ſufficienter ſunt data iſta duo precepta vbi chriſtus dixit.In his duobꝰ mādatis vniuerſa lex pendet et prophete.quare hoc eſt ꝛc.ibi.§.ij.per totum.

Dilectionis preceptuʒ quomodo diuerſimode inuenitur traditum in ſcriptura:et dupliciter contingit diligere deum ex toto corde ꝛ ex tota anima ꝛc.ibi.§.iij.per totum.

Dilectio ꝓximi deſcribitur iuxta illud. Diliges proximū tuū ſicut teipſum.vbi tangitur ratio diligendi ꝛ modus dilectionis:quomodo intelligitur iſta dilectio:quomodo proximus debet diligi ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.

Diligere quomodo debemus proximum ſicut chriſtus dilexit nos.iuxta illud. Hoc eſt preceptum meum vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos.ibidem.§.v.per totum.

Dilectio quando eſt principalis actus charita

tis: ⁊ quomodo magis conuenit charitati amare ꝙ amari. Et huius eſt duplex ſignū ⁊c. ibidem.c.vj.ante.§.per totum.

Diligendus quomodo eſt deus ꝓpter ſeipſum quid importat ly ꝓpter.ibi.c.vj.§.j. per totū.

Dilectio inimicoꝝ quō ſit intelligēda iuxta illud. Diligite inimicos vr̄os ⁊c.ibi.§.v.ꝑ totū

Diligere deū et proximū quod illoꝝ eſt magis meritorium.ibi.§.iij.per totum.

Diligere amicum vel inimicū quod eſt magis meritorium.ibidem.§.iiij.per totum.

Deus quomodo in hac vita immediate diligitur ⁊ amatur ⁊ ſine modo ⁊ totaliter. Hoc declaratur quomodo fit: et quis eſt modus dilectionis dei: quid importat iſte modus ⁊c. ibi.§.ij.per totum.

Dilexit xp̄s magis petrū ꝙ Johannē euangeliſtam.iiij.par.ti.x.c.iiij.§.iij.circa finem.

Dilectio ſiue tertio eſt ſecūda dos anime: quomodo iſta dilectio figuratur igne: ⁊ quomodo aliquis diligitur et amaī in patria ⁊c.iij.par. titu.xxx.c.v.per totum.

Dilectio/amor/ beniuolentia/ ⁊ charitas quomodo inter ſe differunt.iiij.parte titu.vj.c.j. ante.§.poſt prin.ibi. Eſt autē differentia.

Diluuio nondum facto viuebāt homines diutius ꝙ nunc propter ſex cauſas.j.par.titu.v. ca.j.§.v.poſt mediū.ibi. Homines autē.

Dirigere quomodo vnuſquiſqȝ ſe debet ſm nouem regulas directiuas totius vite humane. iiij.par.ti.ij.c.iiij.per totum ante.§.

Diſciplina eſt triplex: ſcȝ diſciplina dei/prelati et ſui: diſciplina ſuiipſius eſt triplex.iij.parte titu.xvj.c.viij.ante.§.per totum.

Diſciplina hominis in ſtando redditur reprehenſibilis.ix.modis.ibi.§.iij.per totum.

Diſciplina hominis quomodo figuratur ꝑ guttur ſuauiſſimū. Et quomodo homo debet eſſe bene ordinatus per diſciplinam.iiij.par.ti.ij. ca.iiij.circa finem.ante.j.§.

Diſcipline qualitate quomodo ſe habere debent religioſi in ambulando/in ſtando/in habitu: ⁊ quomō ſe habere debent diuerſimode in diuerſis locis.iij.par.ti.xvj.c.viij.per totū.

Diſcendo ſacram ſcripturā ſex ſunt que precipue ad hoc valent: que figurantur per ſex gradus quibus aſcendebatur ad thronū ſalomonis: ⁊ tria ſunt que impediūt perfectionē ſtudū.iiij.par.ti.iiij.c.xj.§.j.per totum.

Diſcretionis annus quis eſt in quo quis teneī ad cōfeſſionem ⁊ aliquorum opiniones deſuper.ij.par.ti.ix.c.viij.§.ij.per totum.

Diſcordia eſt ſexta filia inanis glīe ſm Grego. et agitur de partialitatibus ciuitatū: ⁊ quando diſcordia eſt peccatū mortale/qn̄ veniale/ et qn̄ nullū. Et diſcordia tripliciter poteſt contingere.ij.par.ti.iiij.c.viij.ante.§.per totū.

Diſcordia et ſeditio q̄ mala faciūt in multitudine: et quomodo differt a ſciſmate et a bello et a rixa: quare eſt ſpeciale peccatum ⁊ mortale ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Diſcordia ⁊ ſeditione particulari ciuitatum et caſtrorum/ tria mala deſcribūtur. ibi.§.ij.per totum.

Diſcordia vel cōtradictio vel ſeditio eſt triplex ſcȝ diſſenſionis internalis: diſcordatiōis fraternalis: ⁊ ſeditionis popularis. Et tria ſunt que generant diſcordiā in ciuitate vel eccl̄ia. Et in hmōi ſeditionibus particularib⁹ oſtenditur magna fatuitas/ magna crudelitas/et magna in ea diuturnitas.ibi.§.iij.per totū.

Diſcordie quomodo multiplex peccatum cauſant: principaliter tamen tres iniquitates. ibi.§.iiij.per totum.

Diſcordias ⁊ ſeditiōes particulares dāna horribilia ſequuntur: ⁊ triplex malus labor eſt in iſtis diſcordijs.ibi.§.v.per totum.

Diſcutienda quomodo ſint opera exteriora: et quomodo vnuſquiſqȝ procurare debet opus ſuum ſi recte fit ⁊c.iij.par.ti.viij.c.j.§.j.

Diſſenſio in opinionibus inter habentes charitatem: ſicut inter Paulum et Barnabam. Actuū.xv. quomodo ſalua pace fieri poteſt. iiij.par.ti.vj.c.viij.§.j.circa medium.

Diſſimulandi ⁊ nō corrigēdi delicta ſunt quattuor cauſe.ij.parte ti.ix.c.v.§.iij. ante finem. ibi.quattuor autem ſunt.

Diſpenſare in legib⁹ vel interpretari ad quos ſpectat: et prelati poſſunt ⁊ debent diſpenſare cum cauſa rationabilis adeſt: et quibus ⁊ in quibus prohibetur diſpenſatio ⁊c.j.par. titu. xvij.c.vnico.§.xx.

Diſpenſatio ⁊ irritatio in quibus differunt: vt in voti obligatione.ij.parte ti.xj.c.ij.§.vj.circa finem.ibi. Item nota.

Diſpenſationibus quomodo ſe habere debet epiſcopus ad varios caſus: ⁊ vbi poteſt et vbi non poteſt ⁊c. et in quibus ſolus papa habet diſpenſare.iij.par.ti.xx.c.ij.§.v.

Diſpenſare ſolus papa poteſt in quinquaginta caſibus qui per ordinem enumerantur ⁊c. iij.parte titu.xxij.c.vij.

Diſpenſare cum quibus poſſit papa in beneficijs habendis ⁊c.iij.parte titu.xv.c.j.§.iij.circa medium.

Diſpenſatio quando non prodeſt in collatione beneficioꝝ.ibidem.§.vij.viij.⁊.x.per totum.

Diſpenſare vel miniſtrare qs habet ſacramentum euchariſtie: ⁊ a quibus debet ſumi ⁊c.iij. parte ti.xiiij.c.xij.§.iiij.

Diſpenſare cū quibus poteſt eccleſia tempore ieiunioꝝ ⁊c.ij.par.ti.vj.c.ij.§.iij.⁊.v.

Diſpenſatiōes quō fieri debent cū illegitimis iij.parte ti.xxviij.c.iiij.§.ij.per totum.

Diſpēſatio quō et qñ fieri dꝫ cū ordinādis:⁊ in qua etate ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xvj.§.xv.ꝑ totū.

Diſplicētia eſt triplex ꝓpter quā quis habet odio ꝓximū.ſ.propter diſplicentiā veritatis: ꝓpter diſplicētiā bonitatis:⁊ ꝓpter diſplicētiā recepte penalitatis.ij.ꝑ tit.viij.c.iij.§.iiij. poſt mediū.ibi.Et notandū ſm Durandum.

Diſplicētiā ſiue dolorē qualē ds habere debet de pctis.iij.par.tit.xiiij.c.xix.§.v.per totum.

Diſponere quomodo quis ſe debet ad mortē: que debet ordinare ⁊c.iij.par.ti.x.c.j.§.ij.

Diuitie quō lacerāt mētes hoim et in diuerſis occupāt et in varijs bonis impediūt ⁊c.j.par. ti.v.c.iij.§.j.ante mediū.ibi.Secunda via ⁊c.

Diuitie ſiue ſubſtātie tēporales q̄ dicunt: quō ſunt diſtribuēde ⁊c.j.par.ti.vij.c.iij.§.j.

Diuitias aliqui amāt ⁊ non habēt: alij habent et non amāt:alij nec habent nec amant:et alij habent et amant. ij. parte titu.j.c.j.§.j.circa mediū.ibi.Ubi ſciendum.

Circa diuitias tēporales miſer auar⁹ quomō experitur triplicem doloroſam anguſtiam.ij. parte titu.j.c.iij.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Diuitiarum quomodo et quare eſt cupiditas inſatiabilis:ponuntur deſuper tres rationes ij.parte ti.j.c.ij.§.j.per totum.

Diuitie ꝓpter tria dicūtur mammona iniquitatis in euange. Luce.cum exemplo.ij.parte titu.j.c.xij.§.j.per totum.

Diuitiarum amor ſiue concupiſcentia quomō ſit remouendus: ⁊ quid ſit frui:quare diuitie non ſunt diligende: et quō cor non ſit apponēdum ad diuitias.ibi.§.vij.

Diuitie ſunt triplices.ſ.criminales:tēporales et ſpirituales: ⁊ quomō aliqui vane gloriantur de primis:alij de ſecūdis:et alij de tertijs ij.parte titu.iiij.c.j.§.ij.

Diuitie nō habēt in ſe beatitudinem hois : qḋ oſtenditur et probatur : et ponuntur deſuper tres rationes.iiij.parte ti.vij.c.iiij.§.ij.

Diuitias ſiue bona tēporalia non debet homo timere perdere propter ſeptem conditiones terrenorum.iiij.parte ti.xiiij.c.ij.per totum.

Diuites et pompoſi quomō gloriantur in ſuis edificijs. Et gloria dom⁹ ſue vario modo declaratur ad longum:et notabiliter per multa exempla et autoritates.ij.parte ti.iiij.c.iiij.§. vj.per totum.

Diues ſine elemoſyna eſt quarta abuſio inter duodecim abuſiones diuerſorum:et quomodo ſit periculoſa.j.parte titu. v.c.ij.§.viij.ibi. Quarta abuſio.

Diuitib⁹ ꝙ neceſſaria ſit amicitia vario mō.iiij parte ti.v.c.xx.§.j.circa mediū.ibi.Et primo

Diuinatio eſt ſcdm gen⁹ ſuperſtitiōis:⁊ quare mortale peccatū:vbi ꝓhibet:qui dicunt diuinatores.Et eſt triplex genus diuinationis.ij. parte ti.xij.c.j.§.iij.per totum.

Diuortium deſcribitur vario modo.ī.ſub littera.M.ſ.matrimonium.⁊.iij.parte ti.j.c.xxj. per totum.⁊ ti.xiiij.c.x.per totum.

Diuiſio eccleſie tpe ſciſmatis deſcribit. ī. ſub lra.S.ſcꝫ ſciſma.⁊.ij.parte ti.iij.c.xj.per totū

¶Doctores ⁊ ſcholares quō debent poſtulare ⁊ procurare ſcientiā per bonitatē:diſciplinā ⁊ humilitatē:quomodo debent vacare acquiſitioni ponuntur multi magni in exemplū qui hoc fecerunt ⁊c. iij. parte ti.v.c.j.§.ij.⁊.iij.per totum.

Doctor ſiue magiſter in theologia quare ſcire debet humanas ſciētias ⁊c.ibi.c.ij.ante.§.

Doctor ſiue magiſter in theologia vtrū tenet ſcire ius canonicū: et quō differt theologia ⁊ ſcientia canonica in modo cōſiderandi quantum ad quinqꝫ:et quō eſt illicitū ꝓcurare magiſterium ⁊c.ibi.c.ij.§.ij.per totum.

Doctores et magiſtri ſcholariū vtrum poſſunt ſcholarib⁹ collectā imponere vel exigere pro feſto celebrādo vel pecuniā.ibi.c.ij.§.v.ꝑ totū

Utrū poſſunt aliqua exigi pro licentia docendi vel ſolui:aut etiā pro licentia eundi ad ſtudiū aut pro ſubſtituēdo alium in locum ſui in docendo.ibi.c.ij.§.vj.et.vij.

In doctorē vel magiſtrum vtrum poſſit recipi monachus vel de ordine mendicantium. ibi. c.ij.§.viij.per totum.

Utrū auditores magiſtrorū tenentiū diuerſas opiniōes excuſant a pctō ſi opiniones eoꝝ teneāt qñ nō ſunt bone ⁊c. ibi.c.ij.§.ix.per totū

Doctorum ſiue magiſtrorū varia vitia enumerātur vltra cōmunia in quib⁹ cōmuniter ſunt culpabiles vel in toto vel in parte. ibi. c. ij.§. x.per totum.

Circa doctorū doctrinā nota triplicē differentiā.quedā ſunt reprobate tanꝙ falſe et erronee:quedā vero declarant apocriphe: et q̄dā approbant ab eccleſia et quoꝝ:⁊ quis ordo tenēdus eſt in ſolutione alicuius queſtionis. j. parte ti.xvij.c.j.§.xviij.per totum.

Doctor pro doctrina quō recipere poteſt pecuniam a ſcholaribus ⁊c. ij. parte titu. j. c. v.§. xvij.ibi. Nota.vj.

Doctorē qualē clericū oportet eſſe ſm apl̄m. in quo cōſiſtit iſte doctorat⁹:⁊ quomodo non debent propter ſubſannationē et deriſionem ceſſare ⁊c.iij.parte titu.xiij.c.iij.§.viij.

Doctores qui admittūt religioſos ſine habitu ad lectiones legū vel medicine excōicati ſunt maiori ſentētia : hoc vlterius declaratur. iij.

parte ti.xxiiij.c.xxxviij.per totum.

Doctorum aureola quib⁹ debetur: cui doctrine cõuenit iſta aureola: qui eam habere ⁊ qui non habere poſſunt: et propter quem finẽ.iij. par.tit.xxx.c.viij.§.ij.per totum.

Doctores boni quõ dicũtur celi propter lumẽ ſapientie: quomodo aſſimilantur gallo: cui⁹ proprietates aſcribũtur ipſis ad faciendum ſimilia: quomodo ſancti doctores ſe regebãt ⁊c.iij.par.ti.xxxj.c.x.§.iij.per totum.

Doctrina deſcribitur.j.ſub littera.S.ſcʒ ſcientia et ſcriptura.vide hic ſcripta.

Doctrinarũ eccleſie precipue doctorũ quedã ſunt reprobate tãq̃ falſe et erronee: quedam declarãtur apocriphe et quorum. Et aliquid dicitur apocriphum dupliciter: quedã vero approbate ab eccleſia et quorum doctorum: et quis ſit ordo tenendus in ſolutione alicui⁹ queſtionis.j.parte.ti.xvij.c.j.§.xviij.

Doctrina ſacra deſcribit̃ ad longũ ⁊ notabiliter.j.ſub littera.S.ſcʒ ſcriptura ſacra.

Doctrina gentiliũ phorũ vel poetarũ quõ non proſunt ad ſalutẽ ⁊c.iiij.par.ti.xj.c.iiij.p totũ

Dolor ſiue triſticia dr̃ ſexta paſſio: ⁊ per qd contingit q̃ triſticiã aliquis magis fugiat q̃ delectationẽ appetat: et hui⁹ ſunt tres ſpecies ⁊c.j.par.ti.vj.c.vj.ante.§.per totum.

Dolor ꝯtritionis ſiue de peccatis deſcribit̃ vario mõ.ĩ.ſub cõtritiõe.⁊.iij.p.tit.xiiij.c.xviij.

Dolores btẽ virginis deſcribũt̃.j.in ſpãli tabula de btã virgine poſt iſtã immediate ſub. D.

Dolus/fraus/⁊ aſtutia licet in actibus aliorũ pctõꝝ reperiantur: cõmunius tamen in vitio auaricie circa acquiſitionem temporaliũ. ij. parte ti.j.c.xvij.§.j.per totum.

Dolus ſm.b.Tho. eſt executio aſtutie: in quo cõſiſtit: quõ exercet̃.ij.p.tit.j.c.xvij.§.ij.⁊. iij.

De dolo habetur etiam quedam regula in iure q̃ declarat̃.j.par.ti.xx.c.vnico.ſub lr̃a. D.

Domeſtici vt vxor: filij: ſerui: quõ ſunt regendi et quõ in domeſtica cõione ſunt tres cõbinationes.ſ.dñi ad ſeruũ: viri ad vxorẽ: et patris ad filiũ.j.par.ti.xiiij.c.vj.§.v.per totum.

Dñica dies quõ eſt multũ priuilegiata ꝑpter multa magnifica in ea die facta: et qb⁹ hoies debẽt vacare iſta die: et quedã queſtiões deſuper ⁊c.ij.par.ti.ix.c.vij.§.iiij.in prin.

Dominiũ temporale quõ eſt introductũ: q̃bus figuratur: ⁊ hic principaliter agitur de imperatore: quõ imperium ad varias gentes eſt tranſlatum/et quõ venit ad alemãnos ⁊c. iij. parte ti.iij.c.j.ante.§.per totum.

Dñi ſiue rectores non debent própria autoritate vſurpare ſibi dominiũ: ſed debent inſtitui a ſuperiore: qñ quis poteſt dici dñs: et qui iniuſte ſibi dñiũ vſurpãt fures ſunt: et quõ tenentur ad reſtitutionẽ.ibi.§.j.per totum.

Domini quõ debent eſſe ornati virtutibus: et eaſdẽ poſſidere.ibi.§.ij.iij.iiij.v.⁊.vj.per totũ

Dñi quõ debẽt habere actũ ⁊ exercitiũ regiminis regulatũ ſm rõnẽ: ⁊ dñs q̃s dr̃ ꝑpter parcitatẽ: ꝑpter ſeueritatẽ: propter pietatẽ: ⁊ ꝑpter liberalitatẽ.ibi.§.vij.per totum.

Domini ⁊ principes quas bonas conditiones in ſe habere debent.ibi.§.viij.per totum.

Domini et rectores reipublice quõ in ſe habere debent quattuor que ſunt ipſis neceſſaria ⁊c.ibi.§.ix.per totum.

Dominiũ ciuitatũ ⁊ regnoꝝ quõ introductum eſt: et quõ tranſlatum eſt de vna ciuitate ad aliã ſine dñio: ⁊ quõ licite acquiratur vel etiã perdatur.ibi.c.ij.ante.§.

Dñiũ ſiue vſus rerũ quõ nõ expedit eſſe cõmune pro ſtatu nature lapſe.ibi.c.ij.§.j.per totũ.

Dominia rerum vtrum ſint diſtincta: declarat̃ per tres concluſiones.ibi.c.ij.§.ij.per totum.

Dominij rerũ diuiſio quõ fieri potuit: aut qua lege poſitiua.ibi.c.ij.§.iij.per totum.

Dominia rerum an ab initio iuſte diuiſa iuſte poſſint in alios a primis dominis vel dominijs transferri.ibidem.c.ij.§.iiij.per totum.

Dominij proprietates ⁊ ius cum declaratione terminoꝝ vſufructus et vſus poſſeſſiõis vario mõ deſcribũt̃ et declarãt̃.ibi.c.iij. per totum.

Dominorũ ſiue principũ ſiue rectorũ cõmunitatũ varia vitia deſcribuntur: in quibus culpabiles reperiũtur: et ſimiliter etiam eorũdẽ officiales.ibi.c.iiij.per totum.

Dominorũ de feudis et feudatarijs habes. ĩ. ſub littera. F.ſcʒ feudum.⁊ ibi.c.v.per totum

Dñi quomõ in aliquibus caſibus exigere poſſunt a ſubditis vltra conſuetum ſiue vltra ſtatutum.ibi.c.iiij.§.vj.poſt prin.

De dominorum ſeruis et ſeruitio habes.ĩ.ſub littera.S.ſcilicet ſeruitus.

Dñorum ſiue principũ et rectorũ cõmunitatũ ſiue officialiũ adhuc alia vitia deſcribunt̃ in quib⁹ cõmuniter ſunt culpabiles.ibi. c. vj.§. xj.per totum.et principaliter.§. xij. ibi.tangitur regula.vel ibi/nota.

Domini temporales qui imponunt collectas vel impoſitiones vel grauamina vel pedagia quando dicuntur rapine: quando licite: et qñ non ⁊c.ij.par.ti.j.c.xiij.per totum.

Ponuntur ſex caſus in quibus licitum eſt dominis exigere a ſubditis vltra cõſuetum vel ſtatutum.ibi.§.ij.circa prin.

Dominis.vide.ĩ.ſub littera.P. ſcilicet principes et prelati.

Dñs ſine virtute eſt ſexta abuſio inter duodecim abuſiones diuerſorum. j. parte titu. v.c. ij.§.viij.ibi.Sexta abuſio.

Dñiū ſiue dignitates vel honores ꝓcurare ꝙ periculoſum ſit: quō ꝗlibȝ ſe cauere dȝ ab huiuſmodi ꝓcuratiōib⁹: dant multi in exēplum ꝗ hoc fecerūt. iij. p. ti. iiij. c. v. §. ij. p totum.

Dñs p̄mus quis fuit: ⁊ de dñio regali ⁊ impiali loqui poſſum⁹ dupliciter: ⁊ qui dñi fuerunt poſt Cayn lōge ⁊c. iij. par. titu. xxij. c. v. §. xiiij. poſt principium ibi. ꝓ cuius.

Dñi tp̄ales quō cōparāt lune: ⁊ ꝓprietates lune ad ipos applicāt. iij. p. ti. xxiij. c. j. §. ij. p. t.

Dñi ꝗ ꝓhibēt ſubditis ne faciāt obſeqa corporalia pſonis eccliaſticis excōicati ſunt maiori ſnia: ⁊ quō intelligit illud verbū ꝓhibent. iij. par. ti. xxiiij. c. xviij. p totum.

Dñi ⁊ eoꝝ officiales excōicati ſunt maiori ſententia ꝗ grauāt aut grauādi licētiā dāt i clerū vel eorūdē ꝯſanguineos p ſnias latas contra eos. ibi. c. xxiiij. per totum.

Dñi ſiue pn̄cipes quō ſe hr̄e debent in regimine vario modo circa ſeipſos ⁊ circa alios: ⁊ ꝗ mala ꝓueniunt ex ipſoꝝ inſipientia. iiij. parte titu. ij. c. vj. ante. §. p totum.

Dñi quō deo reddēt rōnem in nouiſſimo de ſibi cōmiſſis. iiij. parte ti. xiiij. c. ix. §. vij. p totū.

Dñi quō ſe hr̄e debent ad vxores ⁊ ad familiā in regendo. iiij. par. ti. ij. c. v. per totum.

Domus quō vocat celū ſiue glīa ſupna: et que magna ⁊ glorioſa in ipſa ſunt: ⁊ quō gr̄atiōes in ipſa benedicunt ⁊ laudant deū ⁊c. iij. parte ti. x. c. j. ante. §.

Dom⁹ quō dr̄ ꝯſcientia: quō nos debem⁹ in ipſam ſepe intrare ꝑ varia diſcuſſiōe ſiue purgatiōe ⁊ ꝗ opȝ in ipſa facere ⁊c. ibi. §. j. p totū.

Dom⁹ quō dr̄ familia: ꝗ p familiā intelligunt: quō iſta dom⁹ dȝ diſponi ⁊ principaliter circa mortē ꝗ tūc ſunt faciēda: quō dȝ iſtituere ſpecialiter executores ⁊c. ibi. §. ij. per totum.

Dom⁹ quō dr̄ ſepulchrū: ⁊ vtilitas i loco ſacro eſt triplex: qn̄ ⁊ quō debēt ſepeliri: ⁊ ꝙ laudabile eſt curam hr̄e de ſepultura ⁊c. ibidem. §. iij. per totum.

Dom⁹ quō diſtiguit in tres cōitates. ſ. viri ad vxorē: dñi ad ſeruū: parentū ad filios: quō iſti ſe habere debēt adinuicē in regēdo ⁊c. iiij. pte titu. ij. c. v. ante. §. in prin.

Donatiōes in morte deſcribuntur: quot teſtes eſſe debent in donationibus iſtis. iij. p. tit. ix. ca. xj. modicum infra ante. §.

Donatio cā mortis quō hȝ ſimilitudinē ad teſtamentum vel legatū: que eſt iſta donatio: ⁊ in quibus differūt donatio cā mortis ⁊ legatum: qua de cauſa reuocat: ⁊ que eſt donatio inter viuos. iij. pte ti. x. c. iiij. ante. §.

Donare quis poteſt: cui poſſit donari. ibidem. §. j. ⁊. ij. per totum.

Donatio in multis cauſis pōt reuocari: ⁊ quibus modis ponuntur deſuper alique queſtiones. ibi. §. iij. per totum.

Donatio facta inter virū ⁊ vxorē quib⁹ modis reuocat: qn̄ fallit: ⁊ vtrū ſacerdos prochialis ⁊ alij clerici ſiue ꝑlati poſſunt donare ⁊c. ibidem. §. iiij. per totum.

Donationes vel dotes nuptiarū vario mō deſcribunt. j. ſub lr̄a M. ſ. matrimonium. ⁊ iij par. titu. j. c. xxiij. ante. §.

Dona ſpūſſancti deſcribunt per thema ex p̄s. quod ⁊ de ipſis declaratur. iiij. parte tit. x. c. j. ante. §. per totum.

Dona ſpūſſancti quō multipliciter fuerunt figurata in veteri ⁊ nouo teſtamēto: ⁊ principaliter p opera ſeptē dierū. Geñ. j. ibi. §. j. p to.

Dona ſpūſſancti quō figurantur p ſeptē lucernas ꝗ in tēplo dei ardebāt. ibi. §. ij. p totum.

Dona ſpūſſancti quō figurantur p ſeptē filios Job. ibi. §. iij. per totum.

Dona ſpūſſancti quō ſunt ſeptez ſpūs miſſi in omnē terrā ⁊c. ibi. §. iiij. per totum.

Dona ſpūſſancti quō ſunt ſeptē colūne de quibus ꝓuer. ix. Et quō correſpondent ſeptē verbis ꝗ xp̄s dixit in cruce docēs hoiem ad bene viuendum. ibi. §. v. per totum.

Dona ſpūſſancti quō figurant per ſeptem mulieres. de ꝗb⁹ in Eſaia. ibi. §. vj. p totum.

Dona ſpūſſancti quō ſunt ſeptē oculi ſup vnuȝ lapidem. ibi. §. vij. per totum.

Dona ſpūſſancti nō ſunt diſticta realiter a virtutibus infuſis: ⁊ quō neceſſaria ſunt oia ad ſalutem. ⁊ quomodo ſunt quidā habitus anime. ibi. c. ij. §. j. ij. ⁊. iij.

Dona ſpūſſancti quare ſunt nūero ſeptē: ⁊ quō perficiāt vires aīe. ibi. c. ij. §. iiij. per totum.

Dona ſpūſſancti quō ſunt ꝯnexa adinuicem et vnū haberi nō pōt ſine alio. ibi. c. ij. §. v. p to.

Dona ſpūſſancti quomodo aliquo modo remanent in patria: ⁊ aliquo modo non ⁊c. ibidem ca. ij. §. vj. per totum.

Donū ſapientie deſcribit vario mō. j. ſub littera. S. ſ. ſapientie. ⁊ ibi. c. iij. per totum.

Donū intellect⁹ deſcribit vario mō. j. ſub littera. J. ſ. intellect⁹. ⁊ ibi. ti. xj. c. j. per totum.

Donū pietatis deſcribit vario mō. j. ſub littera. P. ſ. pietatis. et ibidem titu. xv. c. j. añ. §. et. §. j. ⁊. ij. per totum.

Donū ſcientie deſcribitur vario mō. j. ſub littera. S. ſ. ſcientie. ⁊ ibi. ti. xvj. c. vnico. qſi p to.

Dona virtutum quō ſunt connexa adinuicem ita ꝙ vnum ſine altero haberi non poteſt. iiij. parte titu. j. c. v. per totum.

Dos quid eſt / vnde dicitur ⁊ cui conueniat: et ſūt tres dotes aīe. ſ. viſio: dilectio vel fruitio ⁊ ꝯprehēſio ſiue tētio. iij. p. ti. xxx. c. iij. §. j. p. t.

Dos prima anime eſt viſio: quomodo deus in

preſenti a nobis poteſt videri: quomodo patres veteris teſtamenti deum viderunt: ⁊ ſiſr quō in nouo teſtamento ⁊c. ibi. c. iiij. p totum.

Dos ſecunda anime eſt dilectio ſiue tentio: dilectio patrie quō comparaſ igni: ⁊ in quo cōſiſtit iſta dilectio: ⁊ in quo actu conſiſtit pricipaliter beatitudo: ponunſ deſuper alique cōcluſiones. ibi. c. v. per totum.

Dos tertia anime eſt fruitio que eſt delectatio ſiue gaudium quod habent ſancti in deo viſo et amato: et quid eſt amare ſm Philoſophū. ibidem. c. vj. per totum.

Dote glorificatorū corporū: quō fulgebunt iuſti ſicut ſol: quō cōparātur ſoli ⁊c. ⁊ quare iſte quattuor ſufficiunt ⁊ non plures. ibi. c. vij. ante. §. per totum.

Dos impaſſibilitatis quomō erit in corporibꝰ glorificatis: per quid erūt iſta corpora ipaſſibilia: ⁊ in quibus ꝯſiſtit ⁊c. ibi. c. vij. §. j. p to.

Dos ſubtilitatis corpoꝝ glorificatoꝝ in q̄ conſiſtit: ⁊ duo errores fuerunt aliquoꝝ de dote ſubtilitatis. Iſti errores damnantur: ⁊ quomodo corpus illud tranſit per ianuas ⁊c. ibi. ca. vij. §. ij. per totum.

Dos agilitatis quid eſt: per que eſt iſta agilitas: et vtrū motus corpoꝝ glorificatorū ſit in inſtanti. ibi. c. vij. §. iij. per totum.

Dos claritatis quō erit in corporibus glorioſis: quomodo erunt luci diſſima: coloribꝰ pucherrima ⁊ pulcra. ibi. c. vij. §. iiij. per totum.

Dos que datur viro a muliere ꝓ onere matrimonij q̄diu durat: ⁊ due ſunt ſpecies dotis ⁊c. iij. par. ti. j. c. xxiij. ante. §.

Dotem in quibus caſibus maritus lucratur: et nunquid mulier poteſt repetere dotem. ibidem. §. j. ⁊. ij. per totum.

Dos cui ⁊ quando eſt reſtituēda. ibidem. §. iij. et. iiij. per totum.

Dubia ſunt in meliorē partem interpretanda. ſ. ea facta quorū dubium eſt quo animo fiunt. eſt vna de regu. iur. que ⁊ declaratur prima par. titulo. xx. c. vnico. ſub littera. d.

In dubijs tutior via eſt eligēda. Eſt vna de regu. iur. que et declaratur ibidem.

In toto non eſt dubium partem contineri. Eſt vna de reg. iur. que etiam declaratur ibidem ſub littera. I.

Dubia in iure diuino ⁊ naturali ⁊ iure humano poſitiuo declarare quomodo poteſtatem ſiue iuriſditionē habet papa: ⁊ declarare dubia in aliquibus contingit dupliciter. iij. parte titu. xxij. c. iij. §. j. per totum.

Utrum dubius in fide ſit cēſendus hereticus. Et dubium eſſe in fide contingit. v. modis. iij

parte. titu. xxij. c. v. §. x. per totum.

Dubioꝝ determinatio de vſuris ad quos magis ſpectat ⁊c. ij. par. ti. j. c. vij. §. iiij. poſt prin.

Duellum eſt bellum particulare: ⁊ fit a duobꝰ quare fit duellū: quō ꝓhibitum eſt in lege diuina: naturali: ⁊ poſitiuo iure. iij. parte ti. iiij. ca. iiij. §. ij. per totum.

Duellantes vtrū ꝯſuetudo generalis excuſet a peccato: ponunſ deſup varie opi. que declarantur ibi. §. iij. per totum.

Duri cordis ꝓprietates q̄ ſunt: quō eſt emolliendum: quō eſt cuſtodiendū ⁊c. j. par. ti. iiij. ca. xiij. §. ij. per totum.

Duricia cordis q̄ mala facit: ⁊ quid importat obduratio. ibi. §. iij. ibi. De ſeptimo ⁊c. vide plus de obduratione. j. ſub lra. o. ſ. obduratio

Duricia in peccatis quomodo ſit multum periculoſa. ij. par. ti. viij. c. ix. per totum.

Durum vt lapis quō peccatum facit hoīem ſine eius voluntatem. j. par. ti. iiij. c. xiij. §. ij. circa principium.

Ebrietas eſt ſpecies gule: quomodo gula diuiditur in comeſſationem ⁊ ebrietatem. Et eſt ebrietas ex vino diuinali: ex vino criminali: ⁊ ex vino materiali ⁊c. ij. parte ti. vj. c. iij ante. §. per totum

Ebrietas ꝙ fomes eſt ⁊ nutrimentum omniuꝫ vitioꝝ oſtenditur ibi. §. j. per totum.

Ebrietas vñ dicitur: culpa ebrietatis in imoderato vſu: qō ꝯtingit tripliciter: ꝙ peccatuꝫ mortale eſt ꝓbaſ: ⁊ quō clericis interdicitur ibidem. §. ij. per totum.

Inebriationis effectus ſequēs eſt multiplex: ꝓbaſ per pſal. et per alias autoritates. ibidē. §. iij. per totum.

Ebrietas quō abſorbet vſum rōnis: ⁊ in ebrietate ſunt attendēda effectꝰ cōſequens ⁊ actꝰ precedens: et quō intelligitur autoritas pħi ꝙ ebrietas meretur duplicem maledictionē. ibidem. §. iiij. per totum.

Ebrietas ⁊ voracitas quō ꝓhibenſ clericis: ⁊ q̄n licite poſſunt eſſe leti in cōuiuijs ⁊c. iij. pte ti. xiij. c. iij. §. iij. per totum.

Ebrietate q̄dā euchariſtiā euomens quā penā incurrit ſm canones. iij. par. ti. xvij. c. xxj. §. v. ibi. Triceſimuſquintus ⁊c.

Ebrietate que mala hoī ꝓueniūt. iiij. p. tit. iiij. ca. v. §. j. poſt mediū. ⁊ q̄ bona ꝓueniūt homini ex ſobrietate. vide ibidē añ.

Eccleſia ſancta dicitſ regina ꝓpter multa: ⁊ etiā ꝓpter ꝓprietates regine: ⁊ quō ipſa regina ſtat coram deo ornata et decorata varijs virtutibus. iij. parte, in prologo. §. j. per totum.

Eccleſia quō hȝ claritatē cognitionis ꝛ ſapien
tie in ſe: et quō ſapiētia eccleſie apparet mi-
rabilis: maxime in eius documentis: in eius
ſacramentis et tormentis.ibi.§.ij.per totum
Eccleſia quō habet ſtatuū varietatē officiorū ꝛ
graduum: vnde et quō dr eccleſia: et qñ eccle
ſia inchoaſſe dr.ibi.§.iij.per totum.
Eccleſie ſtatus ſumitur tripliciter: ꝛ circa ſta-
tum ſpiritualē tria notātur: et decuit in eccle
ſia eſſe diuerſitatē ſtatuum: officiorum ꝛ gra-
duum propter tria.ibi.§.iiij.per totum.
Eccleſie ſtatum large ſumendo quō in ipſa ho
mo eſt cōſtitutus ppetue ad cultū dei: et quō
a xpo effectiue eſt inchoata: quō nunc ſtatus
ſumitur ꝛc.ibi.§.v.ꝛ.vj.per totum.
Eccleſiarū bona que vacant quō epi circa ipſa
debent eſſe ſolliciti.iij.parte ti.xx.c.ij.
De eccleſia ponitur thema ex pš. qđ et de ipſa
declarat.iij.parte ti.xij.c.j.ante.§.per totum.
Eccłia quō accipit p collectiōe fideliū gñali q̄
bonis ꝛ malis repleta eſt: et illa mixtura mul
tipliciter eſt figurata in veteri teſtamēto/ꝛ to
lerātia maloꝝ quare eſt fienda.ibi.§.j.p totū.
Eccleſia quō accipit p cōgregatione fidelium
bt̄oꝝ p charitatē chriſto incorporata: quis nō
poteſt dici de ipſa eccleſia: que deſtruunt iſtā
eccleſiam.ibi.§.ij.per totum.
Eccleſia quō accipit p edificio materiali: quō
primo eā debet benedicere: qđ deſignant par
tes eccleſie: ꝛ quō deus tripl̄r benedicitur in
ipſa eccleſia.ibi.§.iij.ꝛ.iiij.per totū.
Varietates que ſunt in eccleſia vt lapides: ce-
mētum: tectū ꝛc. quid ſpiritualiter ſignificāt
ibi.§.v.per totum.
Eccleſia eſt locus determinatus vbi deus ado
ratur ſpecialiter ex triplici ratione: et eſt tri-
plex ratio quare in eccleſia adoram⁹ ad orien
tem.ibi.c.ij.ante.§.
Eccleſia ſi eſt fundata in alieno loco dño igno-
rante qđ ſit faciēdū: ꝛ eccleſiā nemo edificare
poteſt niſi autoritate dioceſani q̄ primo pone
re debet primariū lapidem.ibi.§.j.ꝛ.ij.p totū
Eccleſiam quis teneatur cū indiget reparare: ꝛ
exempti nō poſſunt ꝯſtruere oratoria i locis
inexemptis ſine dioceſanorū licentia ꝛc. ibi.
c.iij.§.iiij.per totum.
Eccleſia ꝛ precipue conſecrata: oratoria: mona
ſteria ꝛ hmōi non debent reuerti ad ſecularē
habitationē: et in profanos vſus: et altare nō
licet conſtruere in eccleſia ſine licētia epiſco-
pi ꝛc.ibidem.§.v.per totum.
Eccleſie immunitas qđ eſt: ꝛ eccłie conſecrate
habēt tantā libertatē ꝙ ex ipſis nichil poteſt
recipi: et q̄ debēt ſepeliri in eccleſiis: laici cum
clericis nō debēt in choro ſimul habitare: ꝛ q̄
fieri nō dñt in iſtis locis.ibi.c.iij.añ.§.p totū.
Eccleſiā fugitiui accedentes quantūcūꝙ ſint
malefactores nō poſſunt de ea extrahi: q̄ ta-
men poſſunt extrahi abſꝙ violatiōe ꝛc. quan
tū ſpaciū habet immunitas: qualiter debeat
talis defendi ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Eccleſiaſtice perſone nec eccleſia debēt fatiga
ri angariis: in neceſſitate tamē excipiuntur:
quātā immunitatem habet eccleſia circa res
temporales ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Eccleſiarū immunitatem violantes quā penā
incurrunt: et ſimiliter qui occupant bona va
cantium eccleſiarū ꝛc.ibi.§.iij.per totum.
Eccłiaꝝ immunitas vñ dr: qđ eſt: in quo conſi-
ſtit: et quō cōtra eā fit: ꝛ q̄ priuilegia eccłiarū
et perſonarū eccleſiaſticarū.ibi.§.iiij.p totū.
Eccleſie libertas vel immunitas quō dr viola-
ri: ponūtur deſuper multe queſtiones que ad
multum declarantur.ibi.§.v.per totum.
Eccleſiarū cēſus et tributa deſcribūtur. š. ſub
lra.C.ſcȝ Cenſus.ꝛ.iiij.par.ti.xij.c.iiij. p to.
Eccleſiaſticarū rerū alienationē.vide.š.ſub lit
tera.a.ꝛ.iij.par.ti.xij.c.v.per totum.
Eccleſiarū conſecratio deſcribitur per thema
ex pš.qđ et de ipſa declaratur: quō nos debe
mus deo cōſecrare et edificare eccleſiā ſpiri-
tualiter.iij.parte titu.xij.c.vj.ante.§.
Eccleſiarū cōſecratione ſeptē fiūt corporaliter
que p nobis ſpūaliter exponunt: quō ibi de⁹
eſt in medio. Et ponuntur de eccleſia tria mē
bra.ibi.§.j.per totum.
Anima quō ſanctificatur ad ſimilitudinē cōſe
crationis eccleſie.ibi.
Eccleſia materialis multipl̄r noīatur q̄ ſpūal̄r
exponūtur et decē concurrūt ad ſanctificatio
nē aīe figurata per ea que fiunt in ſanctifica-
tione eccleſie materialis. ibi.§.ij. per totum.
Eccleſia ſiue tēplū aīe quō violat: ꝛ quō recon-
ciliat: eccłia nō poteſt recōciliari niſi ab epo
et qñ preſumit ꝙ eccleſia non eſt conſecrata:
quare cōſecratur.ibi.§.iij.per totum.
Eccłia in quattuor caſib⁹ polluit ſiue violat: ꝛ
ſemp indiget recōciliatiōe.ibi.§.iiij.per totū.
Eccłia qñ eſt violatā ppter q̄ttuor p̄dicta / qđ
pōt eā recōciliare ꝛ quō ꝛc.ibi.§.v.per totum
Eccleſia nō conſecrata qñ violatur: ꝛ quō: ꝛ per
quē debet reconciliari.ibi.§.vj.per totum.
Eccleſiarū cimiteria bñdicta etiā gaudent pri
uilegio ſicut eccleſie: ita violant et reconciliā
tur ſicut eccleſie: et cimiteriū cenſetur pollu-
tū quādo eccleſia eſt polluta ꝛc.ibi.§.vij.p to.
Eccleſia cōſecrata dȝ iterū cōſecrari in duobus
caſibus.ibi.§.viij.per totum.
Eccleſia cōſecratio alia eſt: et alia altaris: ideo
vna ſine alia fieri poteſt. Altaria quō debent
cōſecrari: cōſecrata iterū ꝯſecrari: ꝛ qñ ꝛ quō
hoc eſt neceſſe ꝛc.ibi.§.ix.per totum.

Eccleſiaꝝ veneratio qualis debet eſſe: quõ ſit ad ipſam accedẽdũ: q̃d ibi agẽdũ: quõ eccl'ia ſiue templũ eſt venerãdũ.ibi.c.vij.per totum.
Eccl'ie oꝛnatũ quõ poſite cauſant reliq̃e ⁊ imagines ſctõꝝ: ⁊ quõ dñt adoꝛari: quõ et qñ decet ſctõs venerari: et vtrũ eccl'ia poſſit errare in canonizatione ſctõꝛũ.ibi.c.viij.per totum.
De adoꝛatiõib⁹ in eccleſijs: vide ſupꝛa ſub littera.a.ſcꝫ Adoꝛatio. ⁊ ibidẽ.c.ix. per totum.
Eccl'iaꝝ deuotio q̃ ⁊ qualis dꝫ eſſe. vñ dr̃ deuotio ⁊c.et de oꝛnatu eccl'ie vide ibi varia: et de aqua benedicta ⁊c.ibi.c.x.per totum.
Eccleſiã cui licet oꝛnare: et quõ non debẽt ibi fieri ſuꝑfluitates.ibi.c.x.§.ij.per totum.
De eccleſiarũ oblatiõib⁹ vide.ĩ. ſub lr̃a.o.ſcꝫ oblatio.⁊ ibi.c.xj.per totum.
Eccleſiarũ patroni vide.ĩ.ſub littera.p.ſ.patroni.et ibi.c.xij.per totum.
Eccleſijs ſiue capellis vbi monachi habitant ppl's per monachum nõ regat̃: ſed capellan⁹ qui populũ regat ab abbate per conſiliũ monachoꝛũ inſtituat̃ ⁊c.iij.par.tit.xvj.c.ix.§.iij.
Eccleſiã parrochialẽ quõ nemo deinceps alicui non conſtituto in etate legitima et ſacerdotio cõmendare pꝛeſumat.q̃d vlteri⁹ declaratur.iij.par.ti.xix.c.xj.§.ix.per totum.
Eccl'ia quõ paſſa eſt.x.magnas ꝑſecutiões q̃b⁹ iſti figurant̃ q̃ fuerũt ſui ꝑſecutoꝛes ⁊c.j.par.ti.v.c.ij.§.viij.circa mediũ.ibi.vnde ⁊ Augu.
Eccleſia quõ figurat̃ ꝑ vineã multiplci de cauſa.j.par.ti.v.c.ij.§.ix.poſt pꝛin.
Eccleſiaſticalis vnitas pꝛobat̃ ex ſcriptura: et quõ neceſſaria eſt ad ſalutis cõſecutionem: et quib⁹ figurat̃ iſta vnitas ⁊c.j.par.ti.vj.c.ij.§.v.ante mediũ.ibi.de quarta vnitate.
Eccl'ie ſuffragiũ eſt triplex: et qui participes ſunt et q̃ nõ ⁊c.j.par.ti.vij.c.iij.§.iij. per totũ
Eccleſia ſiue tẽplũ eſt triplex: eſt ſynagoge materiale: eſt eccl'ie ſpirituale: ⁊ eſt gloꝛie ſuꝑnale.j.par.titu.xiiij.c.v.§.iij.per totum.
Ante eccleſias quõ cõiter ſunt artifices: luſores: venditoꝛes ⁊c.et quõ per illos exercetur vſura et dolus.ij.par.ti.j.c.vj.§.ij.poſt mediũ ibi.In plateis tertijs.
Eccleſie curã vtrũ pꝛelatus cõmittere poſſit cõſanguineo ſuo poſtpoſito melioꝛi.ij.parte ti.j.c.xx.§.ij.per totum.
Eccleſia militans habet in ſe tria genera ſacrilegioꝛũ defenda ſpũaliter.ij.par.ti.j.c.xxj.§.v.vj.⁊.vij.per totum.
Eccleſia quõ aſſimilatur naui: et quõ in iſta naui ex mari hui⁹ mundi tranſire debem⁹ vt ad celũ perueniam⁹: et ſeptẽ iuuamina ſunt que habentur in iſta naui.ij.parte ti.ij.c.j.§.xxiij.
Eccleſia vniuerſalis quõ dicitur nauicula qua diuerſi nauigãt per mare hui⁹ ſeculi ad poꝛtũ ſalutis: que eſt iſta nauis: a quo regitur: ⁊ cui figuratur ⁊c.ij.par.ti.ij.c.j.§.xxiij.per totum
Eccl'ia non poteſt habere melioꝛẽ pꝛotectoꝛẽ ⁊ foꝛtioꝛẽ q̃ deũ: et quõ ipſe triplici ſcuto ſuos pꝛotegit.ij.par.ti.xij.c.vij.§.j.per totum.
De eccleſia vide etiã.ĩ.ſub lr̃a.t.ſ.tẽplũ. Cõtra eccleſiaꝝ pꝛelatos: religioſos ⁊ pꝛedicatoꝛes hypocritas inuehit dñs ſeptẽ maledictiones ij.par.ti.iiij.c.vij.§.iij.per totum.
Eccleſiaſtice ꝑſone q̃ dicũtur que gaudent priuilegio clericoꝝ: et que ſunt vere iſte perſone eccleſiaſtice et que non: et que ſub dubio.iij.parte titu.xxiiij.c.v.per totum.
In eccl'iaſticã ꝑſonã man⁹ violẽtas inijciẽtes excõicati ſũt maioꝛi ſn̄ia ⁊c.iij. ꝑ.ti.xxiiij.c.j.
Eccleſiarum incendiariũ ⁊ effractoꝛes excõmunicati ſunt maioꝛi ſentẽtia ⁊c.iij.par.ti.xxiiij.c.xj.xij.⁊.xvij.per totum.
De eccleſiarum vicarijs in diuinis ⁊ de vicaria et de beneficijs vide varia.iij.par.ti.xix.c.x.§.iij.et.iiij.per totum.
Eccleſiarũ pꝛouiſoꝛes ⁊c.quõ debent viſitari a pꝛelatis: et de quib⁹ ſunt interrogandi.iij.ꝑ.ti.xx.c.vj.§.j.⁊.v.per totum.
Eccl'iaſtica poteſtas quõ eſt ſignificata ꝑ ſeptẽ claues ⁊c.iij.par.ti.xxij.c.iij.vide etiã. c.iiij.
Eccleſiaſtica poteſtas alia a papa ſubeſt ei quoad tria.iij.parte ti.xxij.c.iij.§.v.per totum.
Eccleſie caput ⁊ oim hoim ſm diuerſos grad⁹ quõ eſt xp̄s: et quõ deus caput eccleſie mirabiliter exaltauit ⁊c.iij.par.ti.xxx.c.j.per totũ
Eccleſiam ſiue tẽplũ ſpirituale quõ intrat diabolus et ſpoliat illud.ſ.recipiendo. vij. bona ab hoĩe que ſignificãtur per illa que in tẽplo habentur.iiij.par.ti.xiiij.c.vj.§.vij.

¶ Edificioꝝ ſunt tres partes

j.par.ti.j.c.iij.§.iij.poſt pn̄. ibi. Edificioꝝ ⁊c.
Edificatoꝛes domoꝛũ ⁊c.quomodo vario modo fraudẽ committunt in officio.iij.par.titu.viij.c. viij.per totum.

¶ Effundẽs chꝛiſti ſanguinẽ

in miſſa quam penã incurrit ſm canones.iij.par.ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Triceſimuſquartus Cetera vide.ĩ.ſub miſſa.
Effundere ſanguinẽ humanũ: vide hic in tabula homicidium: occiſio et defendere.

¶ Eligi quõ debet pꝛelatus:

ad quos pertinet de iure iſta electio: qui non poſſunt eligere et vocẽ non habent in electione: q̃ non ſunt idonei.iij.ꝑ.ti.xix.c.ij. ante.§.
Electio infra quantum tp̄s fieri debet: quõ electoꝛes pꝛeſentare debent electũ: quã penam incurrunt non patientes: et electus infra mẽſem tenetur conſentire,ibi.§.j.per totum.

Electio in q̃ loco fieri dꝫ: quō debēt vocari electores: abſens quō ꝯſtituere pōt ꝓcuratorē: ⁊ quō ſit faciēdū qñ nō ꝯcordāt ⁊c. ibi·§·ij.ꝑ to.
Electionis forma ſiue modus quomō eſt ꝑ ſcrutiniū/per cōpromiſſum/⁊ per cōem inſpirationē: ⁊ quomō debent inter ſe ſeruari: ⁊ quō ꝓceditur ꝑ ſcrutiniū.ibi·§·iij.per totū.
Electio quādo ⁊ quomō eſt caſſanda: ⁊ electiones clandeſtine reprobātur in iure: ⁊ q̃ ſciēter eligit indignū quātū peccat ⁊c. ibi·§·iiij.ꝑ to.
Eligi quis poteſt: in qua etate debēt eſſe electi ⁊ quomō abbas: ⁊ quomō religioſi: et quomō clerici alterius dioceſis.ibi·§·v.per totum.
Eligi quis nō poteſt: electus poſt cōſenſum cōiungit vt ſponſus eccleſie acquiſite: ſi electus ante cōfirmationem adminiſtrat remouēdus eſt ⁊c.ibi·§·vj.per totum.
Electiōis ius an acquirat religioſo extra ordinem ſuū: quid ſi due electiones fiant quid tūc eſt faciendū: ⁊ quando iterū tenentur eligere. ibi·§·vij.per totum.
Electio monialiū qualiter fieri debeat: que debet eligi: quot annorū tenetur eſſe: que debet preponi in electiōe: quōmō collatio non debet fieri zeli ad zelum ⁊c. quomodo fieri debet appellatio ibi·§·viij.per totum.
Electio per cōpromiſſionē quam poteſtatē hꝫ: cui cōmitti pōt: quādo reuocari pōt: et quādo electio nō valet niſi dicantur aliqua verba in ſingulari: quando hmōi poteſtas deuoluit ad ſuum ſuperiorem ⁊c.ibi·§·ix.per totum.
Electio per cōem inſpirationē quō fieri debet: q̃ ſunt neceſſaria in iſta electiōe ⁊c·§·x.ꝑ totū.
Poſtulatio: quis ſit poſtulādus vel nō: vtrum clericus alterius dioceſis ſit poſtulandus vel poſſit eligi: et vtrum religioſus debet poſtulari ⁊ eligi.ibi.c.iij.ante·§.
A quo ſit aliq̃s poſtulandus: q̃s pōt poſtulare: q̃s effect⁹ poſtulatiōis ⁊c.ibi.c.iij·§·j.ꝑ totū.
Electorū confirmatio a quo eſt fienda: qualiter fieri debet cōfirmatio: que poſſunt obijci contra ipſam: qñ eſt irrita: q̃d ſit faciēdū quando obijcit electo aliq̃d crimen ⁊c.ibi.c.iiij.ꝑ totū
Renūciatio que fit in electione deſcribit vario modo.ī.ſub lr̃a R.ſ.renūciatio.⁊ ibi.c.v.ꝑ to.
In electione quomodo vario modo cōmittitur ſimonia.ij.parte titu.j.c.vj·§·xxj.
Eligentes ſcienter indignū in epm̄ contra formā iuris: electores ſunt ſuſpenſi per trienniū a beneficio.ponitur de clericis.iij.parte.titu. xxvij.c.iiij.ī.mediū.ibi.Clerici qui ſcienter.
Electio pape vario modo deſcribitur.ſ.ſub littera C.ſcꝫ cardinales.et.iij.parte tit.xxj.c.ij. §·v.vj.vij.viij.ix.x.⁊.xj.per totum.
Electores imperij qui ſunt ⁊c. vide.ī.Imperator,⁊.iij.parte titu.xxij.c.v·§·xiij.

Electio deſcribitur ꝓut eſt actus volūtatis: ꝙ ſit actus voluntatis ꝓbatur: ⁊ quid importat ⁊ quare non eſt electio brutorū.j.parte. ti.iiij. c.vij.ante·§.
Electio eſt eorū que ſunt ad finē ſicut voluntas eſt finis: ꝓbat per phm ⁊c. ⁊ electio eſt reſpectu humanorū actuū ⁊ poſſibiliū tm̄: ⁊ non eſt ex neceſſitate in homine.ibi·§·j.per totum.
Electio eſt triplex: prīa eſt eternalis ad ſupernam felicitatē: ſecūda rationalis ad humanā dignitatem: et tertia virtualis per noſtrā voluntatem.ibi·§·iij.iiij.et.v.per totum.
Electionis ſunt tria ſigna. ibi·§·iij.poſt pn̄.ibi. Ubi tria nota.
Ad hoc vt electio iſta rationalis ſit tria requirunt.ibidē·§·iiij.poſt princi.ibi.Ad hoc autē.
Electio ſepulture deſcribit vario modo.ī.ſub lr̃a S.ſcꝫ ſepulturā.⁊.iij.ꝑte ti.x. ca.v.ꝑ totū.
Elementa quomodo nobis manifeſtant veſtigiū ſanctiſſime trinitatis. iiij.parte titu.x.ca. vij·§·vj.infra medium.
Elementis quomō conſtituit homo: et ad quid ſunt iſti magis inclinati qui plus participant cū vno ꝙ cum altero ⁊c.j.parte titu.j.ca.vj·§· j.in medio.ibi.Ad compoſitionē autem.
Elemēta ſiue omnis creatura quomodo tripliciter voce alloquitur hominē vt ſit deo grat⁹ ⁊c. j.parte titu.iij.c.vij·§·ij.per totum.
Elemētis quō figurant euangeliſte. j.parte.ti. iij.c.iij·§·ij.poſt prin.ibi.Sed ⁊ euangeliſte.
Elemoſyna quomodo opponit obduratiōi contra miſericordiā: quomodo iſta miſericordia ꝓcedit ex charitate: que naturaliter inducūt ad miam ⁊c.iiij.ꝑ.ti. v.ca.xviij·§·ij.añ mediū.
Elemoſynis quō ſubueniēdū eſt miſerijs alioꝝ que ſunt motiua ad dādū elemoſynas: quomō elemoſyna diffinit: quomodo elemoſynā dare eſt actus miſericordie.ibi·§·iij.per totum.
Elemoſynarū genera ſunt ſeptē: ſcꝫ paſcere eſurientē: potare ſitientē: veſtire nudū: recolligere hoſpitē: viſitare infirmū: redimere captiuū ⁊ ſepelire mortuū.ibi·§·iiij.per totum.
Elemoſyne ſpūales ſunt docere ignorantē: conſulere dubitanti: cōſolari triſtē: corrigere peccantem: remittere offendenti: ſupportare oneroſos: et ꝓ peccatis exorare.ibi·§·v.per totū.
Elemoſyne corporales ⁊ ſpirituales quō comparant adinuicēꝫ: quō ſpūales ſunt potiores corporalibus trib⁹ modis . ibidē·§·vj.ꝑ totū.
Ad elemoſynam ⁊ miſericordiā quomodo nos inuitat ſcriptura: incitat natura: ⁊ animat rationalis creatura: ⁊ quomodo ipā elemoſyna fieri debꝫ recto animo: de licite acq̃ſito: ⁊ indigentie ſubiecto.ibi·§·x.per totum.
Elemoſyne fructus quis ⁊ quātus: ⁊ quomodo varij per elemoſynā et miſericordiā maxima

bona ſunt conſecuti.ibi.§.xj.per totum.
De elemoſyna vide etiã.j.ſub miſericordia : q̃r ad propoſitum.
Elemoſyna nõ eſt danda paupibus ꝓ oratione ab eis fienda tanq̃ ex hoc quis intẽdat emere orationẽ:ſed gratuitũ beneficiũ oſtenditur ꝛ ꝓbatur.ij.parte titu.j.c.v.§.xvij.
Elemoſyna qãomodo ſit dãda pauperibus.ij.parte titu.j.c.xxiiij.§.j.per totum.
Elemoſyna ꝛ mia quõ euaditur ſnia horribilis dãnatiõis: ꝛ cõſequit̃ homo reconciliationẽ a deo:ꝛ opa mie deſcribunt̃ ꝛc.ibi.§.ij.p totũ.
Elemoſyne ꝛ mie q̃druplex fructus eſt in pñti: vtrũ elemoſynã facere ſit in pcepto: quõ de neceſſitate ad ipas tenemur ꝛc.ibi.§.iij.et.iiij.p totũ.
Elemoſynas dare qñ eſt mortale pctm̃ ponunt̃ deſup quinq; caſus ibi.§.v.per totũ.
Elemoſyna ꝛ mia quõ euadit̃ ſentẽtia horribilis damnatiõis: ꝛ quõ opera mie debent exerceri ad ꝓximos ꝛc.ij.par.titu.j.c.xxiiij.§.ij.
Elemoſyna/oro/vel ieiuniũ:q̃d horũ eſt magis ſatiſfactoriũ.iij.pte ti.xiiij.c.xx.§.iii.p totũ.
Religioſos quomodo licet ꝛ quomodo nõ licet viuere de elemoſynis: ꝛ quomodo quadrupliciter viuere poſſunt de elemoſynis ꝛc.iij.par.titu.xvj.c.vj.§.ij.per totum.

Emptionũ ꝛ vẽditionũ varia materia de ipſis deſcribit̃.j.ſub littera A.ſcʒ venditio.ꝛ.ij.parte.titu.j.c.vij.viij.ꝛ.ix.vide etiã ſub littera M.ſcʒ mercatoꝝ.ꝛ ſub littera N.ſcʒ negociatorũ.ꝛ ſub lr̃a C.ſ.cõtract⁹.
Emẽs blada ſub tẽpore meſſiũ ꝛ tempore vindemiarũ vinũ ꝛ alios fruct⁹ vt in futuro charius vendat:quomodo ꝛ quando eſt licitũ ꝛc.ij.parte titu.j.c.xxiij.§.xvj.
Emens furtũ quomodo incurrit ille multa mala.ij.parte ti.j.c.xij.§.xvj.xvij.ꝛ.xviij.p totũ.
Emptiõe quõ quis efficit̃ ſeruus: ꝛ que ad hoc requirũtur.iij.parte titu.iij.c.vj.§.v.p totũ.
Emptione ꝛ venditiõe ſpũaliũ quõ multipliciter cõmittit̃ ſimonia: que dicunt̃ ſpũalia:que dicunt̃ annexa ꝛc.ij.parte ti.j.c.iiij.§.j.p totũ.
Emunitas ſiue immunitas eccleſiarũ ꝛ perſonarum eccleſiaſticarũ vario modo deſcribunt̃ .ſ.ſub littera E.ſcʒ eccleſia.et.iij.parte tit.xij.c.iij.per totum.

Enigma vnde dicit̃: et quõ deũ videmus in enigmate ex ſeptẽplici diſpoſitione.j.par.ti.iij.c.vj.a.xij.vſq; ad.xix.§.
Enigma quid eſt habes ibidẽ.§.xij.poſt princi.
Enigmata Ariſtotelis enumerant̃ ꝛ exponunt̃ iiij.parte titu.v.c.xx.§.ix.b.per totum.

Epiphania dñi deſcribit̃ p thema ſiue per modũ ſermõis:ꝛ de varijs ſtellis ꝛ apparitiõibus.iiij.parte titu.xv.c.xxxij.vide etiam.j.ſub littera S.ſcʒ ſtellis.
Epikeia virt⁹ quid latine ſignificat:in quo cõſiſtit iſta virtus:ꝛ vnde dicit̃:quõ correſpõdet iuſtitie legali:quõ ipſa multipliciter ſumit̃ ꝓ equitate ꝛc.iiij.parte ti.v.c.xix.ante.§.
Epoꝝ/archiepoꝝ/ ꝛ patriarcharũ ſtatus deſcribitur per thema ex pſal.quod ꝛ de ipſis declaratur.iij.parte titu.xx.c.j.ante.§.
Epi quomodo debent habere vite ſanctitatem: quomodo eſſe debent imitatores patrũ ſuoꝝ: ꝛ epi dicunt̃ filij apoſtoloꝝ: quomodo debent eſſe ſolliciti de ſibi cõmiſſis.ibi.§.j.per totũ.
Epi quam curam habere debent circa ſibi commiſſa ꝛ in poteſtate ꝛ in auctoritate: ꝛ quomõ ſunt principes terre: ꝛ que diſtinctio eſt inter epos/archiepos ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Epi quomodo ꝓcurare ſiue afferre debent eccleſie vtilitatem:quomodo debẽt eſſe memores nominis dñi ꝛc.ibi.§.iij.per totum.
Eps vnde dicit̃:ꝛ que eſt differentia inter epm ꝛ preſbyterum:qualem opʒ eſſe epm:quõ non põt reſtituere degradatum : ponũtur deſuper queſtiones notabiles.ibi.c.ij.ante.§.
Eps quomodo ſe habere debet in ordinationibus ſiue in ordinandis vario modo ad varios actus.ibi.§.j.per totum.
Eps quomodo debet eſſe ſollicitus in cõferendis beneficijs: quantum peccat ſi tribuit indignis:et que attendere debet circa illa beneficia vt bene dentur ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Eps quomodo debet eſſe ſollicitus circa negocia ſpiritualia ſemp ea preponendo tẽporalibus ad varios actus.ibi.§.iij.per totum.
Eps quomodo debet eſſe ſollicitus circa bona mobilia ꝛ immobilia ſui epatus:ꝛ que in iſtis ſunt cauẽda : quomodo ſe habere debet circa rectores eccleſiarũ.ibi.§.iiij.per totum.
Eps quomodo ſe habere debet circa diſpenſationes varioꝝ ſtatuũ ꝛ caſuũ.ibi.§.v.p totũ.
Eps quomodo ſe habere debet circa appetitũ epatus/vel circa recuſationẽ/ vel circa renunciationem : vtrũ epatum iniunctũ a ſuperiore liceat omnino recuſare:ꝛ q̃uis nõ eſt neceſſarium de ſe/ eſt tñ neceſſariũ ratiõe precepti ſuperioris ꝛc.ibi.§.vj.per totum.
Eps ſumptus ex aliqua religiõe vtrum teneat̃ ad obſeruãtias regulares ꝛc.ibi.§.vij.p totũ.
Epi ſi non ſunt prompti in largiẽdo paupibus bona eccleſiaſtica que ꝓcurant peccant mortaliter.ibi.§.viij.per totum.
Epoꝝ ornamẽta cũ quibus celebrant quõ deſignant aliqua ſpũalia que in ſe hr̃e debẽt epi ꝑter ornamẽta cũ q̃b⁹ ꝑticipãt cũ alijs facerdotib⁹:q̃ debẽt ſeruare ex iure ꝛc.ibi.§.ix.p t.
Eps que poteſt exigere a clericis:ꝛ in quib⁹ ea

ſibus ſiue etiā ab alijs eccleſijs:et quantū de illoꝝ bonis redditibus p̄bendis eccleſiaſticis:ꝛ quantū exigere debet ab eccleſijs cathedralibus ꝛc.ibi.§.x.per totum.

Epōꝝ iuriſditio q̄ eſt:quō illā poſſunt exigere: q̄d cōp̄hēdit ſub iuriſditiōe.ibi.§.xj.ꝑ totū.

Archiepōꝝ dignitas ſiue officium deſcribitur per thema ex pſal.quod ꝛ declarat:ꝛ quō debent eſſe potentes ꝛc.ibi.c.iij.ante.§.

Archiepiſcopus quomodo eſt eminēs ꝛ potēs in iuriſditione ſpūali:quid ſignificat pallium ſuum:ꝛ in pallio ponuntur quattuoꝛ cruces: quid ſignificant:ꝛ adhuc quadruplex ſignificatio pallij.ibi.§.vj.per totum.

Archiepūs quō debet eſſe potēs vtendo gladio dilectiōis diuini ſermonis:paſſiōis et vitiōis p̄ctōꝝ:q̄ notabiliter declarant ibidē.§.ij.ꝑ to.

Archiepūs quomodo debet eſſe accinctus potētiſſime ſuꝑ femur ſuū:q̄d ſignificat femur:vñ dicit epūs ꝛ vnde archiepūs:ꝛ quō actio reſpondere debet nomini ꝛc.ibidē.§.iij.per totū.

Archiepī quomodo ſunt minoꝛes patriarchis et p̄matibus:et que differētia eſt inter eos: et archiepiſcopus ꝛ metropolitanus ſunt ſynonyma ꝛ pꝛo eodē ſupponūt:ꝛ vnde dicūtur iſta duo ꝛc.ibi.c.iiij.ante.§.per totum.

Archiepiſcopatus quando vacat quis ſupplet vices eius:ponuntur deſuper alique queſtiones ꝛ declarantur.ibi.§.j.per totum.

Archiepōꝝ palliū q̄d ſignificat:a quo dꝫ peti: infra quot menſes:quid ſibi cōferat palliū:et q̄bꝰ diebꝰ ꝛ officijs debet vti.ibidē.§.ij.ꝑ to.

Epiſcopi quomodo debēt viſitare gregē ſibi cōmiſſum ad varios ſtatus ꝛ caſus.vide de viſitatione.j.ſub lr̃a V.ſcꝫ viſitatio.

Epiſcopoꝝ characterū ſiue poteſtatū ponuntur variorum opiniones:tam theologoꝝ q̄ iuriſtarū.iij.par.titu.xxij.c.iiij.§.j.ibi.Quantum ad ſextam poteſtatem.

Epūs negligens eſt decima abuſio inter duodecim abuſiones diuerſoꝝ.vnde dr̄ epūs et quare ꝛc.j.par.ti.v.c.ij.§.viij.ibi.Decima abuſio.

Epiſcopatū ꝛ dignitatem querere vtrum ſit licitum:et multa gratioſa de materia iſta habentur.ij.par.ti.iij.c.v.§.iij.iiij.v.ꝛ.vj.

Epiſcopoꝝ exemptoꝝ iuramentū in foꝛma deſcribit:cōp̄hendit aūt hoc iuramentū ſeptē articulos:qui ꝛ declarant.ij.par.ti.x.c.v.§.ij.

Epiſcopus quomodo ſine licentia pape nō poteſt emittere votum vel emiſſum implere.ij. parte titu.xj.c.ij.§.vj.

Epiſcopus in q̄bus caſibus et q̄n et quō habet delegare:ꝛ quātū valet:ꝛ quō delegare his q̄ ſunt in alieno epatu ꝛc.iij.ꝑ.ti.ix.c.iij.§.xiiij.

Epī qui dicunt oꝛdinarij:eoꝛūdē officiū diuerſimode deſcribit.j.ſub lr̃a O.ſcꝫ oꝛdinarius.

Epiſcopi quomodo debēt in eccleſijs cathedralibus inſtituere p̄dicatoꝛes ꝛ cōfeſſoꝛes oꝛdinare:ꝛ que pena negligentiū iſta ꝛc.iij.par. titu.ix.c.v.§.iiij.per totum.

Epiſcopi q̄ exigere poſſunt a clericis ꝛ religioſis ſibi ſubiectis:ꝛ q̄ a laicis ꝛc.ibi.§.v.ꝑ totū.

Epiſcopoꝝ duplex lex ſiue iuriſditio deſcribit circa monaſteria ꝛ circa domeſticos:ꝛ quō epī debent viſitare monaſteria ſibi ſubiecta:et cū quibus ꝑſonis:ꝛ cū quot.ibi.§.vj.per totū.

Ad epī palatiū quicūq̄ fugit debet defendi et non trahi extra niſi in certis caſibꝰ ꝛc.iij.par. ti.xij.c.iij.§.j.ante mediū.ibi.Itē cōfugiens.

Epiſcopū opꝫ eſſe ſine crimine ꝛc.que oīa ꝑ oꝛdinē exponunt de cōuerſatione clericoꝛū etiā epōꝝ per ipſos ſub tredecim cōditionibꝰ declaratis.iij.par.ti.xiij.c.iij.per oēs.§.

Epiſcopatus quomodo eſt oꝛdo:et quare epatus ꝛ ſacerdotiū cū ſit vnus oꝛdo/nō tamē vno die cōferunt ſicut ceteri oꝛdines:ſed diuiduntur.iij.par.ti.xiiij.c.xvj.§.viij.per totum.

Epiſcopus quō debet ꝯſecrari ſiue inungi:ꝛ in quibꝰ locis:q̄d eſt faciendū:quot epī debent eſſe p̄ſentes ꝛ q̄t ſufficiūt:q̄d dicāt ꝛc.ibi.§.ix. circa finē.ibi.Epūs autē in conſecratione.

Epiſcopoꝛum ꝛ patriarcharū pꝛopꝛius ſacerdos q̄s dicitur cui cōfiteri poſſunt ꝛc.iij.par. titu.xvij.c.ij.§.ij.per totum.

Epī ꝛ p̄lati quō debent excludere ambitionē et vnde dicit epūs.iij.par.ti.xix.c.j.§.j.ꝑ totū.

Epiſcopatus quomodo debet renunciari:quō epūs debet pꝛomoueri:ꝛ quibꝰ caſibus admittenda vel petenda ſit renunciatio epatus:ꝛ q̄ ſunt cauſe ꝛc.iij.par.ti.xix.c.v.per totū.

Epiſcopus in quibus cauſis cōmittit ſuum officium archidiacono:et in quo non.iij.parte titu.xix.c.vij.§.j.per totum.

De epōꝝ vicarijs vide.j.ſub lr̃a V.ſcꝫ vicarij. et.iij.par.ti.xix.c.x.§.ij.per totum.

Epōꝝ caſus deſcribuntur qui ipſis ſunt reſeruati ꝛc.iij.par.ti.xvij.c.xj.per totum.

Epūs q̄n eſt excōicatꝰ:nec ipſe nec officiales ſui ſiue vicarij cognoſcent de cauſis:cū idē ſit cōſiſtoꝛiū:quid tunc eſt faciendū.iij.par.tit.xix. ca.x.§.ij.poſt mediū.ibi.Item cum epūs.

Epōꝝ cōditiones vide.j.ſub lr̃a P.ſcꝫ p̄latis.

Epī ꝛ alij p̄lati curati boni quare ꝛ quō dicūtur celi:quō figurant ꝑ arietes:qui ſunt duces gregū ꝛc.et quō iſti cōfiteri debēt mirabilia dei ꝛc.iij.par.ti.xxxj.c.x.§.ij.per totū.

Epiſcopos bannientes ſunt excōicati maioꝛi ſententia:quid intelligitur ꝑ bannū vlterius declaratur.iij.par.ti.xxiiij.c.iij.per totū.

¶Equitatem quam deus approbat quomodo ꝛ quādo ſeruare debemꝰ:et

large ſumendo equitatem poteſt dici triplex equitas.iiij.par.ti.v.c.xix.§.j.per totum.
Equalitas quõ requirit ad cõſeruationẽ amicitie:et circa hoc ponit triplex equalitas.iiij.parte ti.v.c.xx.§.iij.circa finẽ.ibi.Quarto ⁊c.

Errores gentilium philoſophorũ

vario modo deſcribũtur in qbus errabãt:ſcʒ cõtra diuinitatẽ ⁊ ꝯtra fidẽ ⁊c.iiij.par.ti.xj.c.v.et principaliter.§.j.per totum.
Errores iudeorum et ſaracenorũ deſcribuntur in quibus vario modo errabant et adhuc errant.ibi.c.vj.⁊.§.j.per totum.
Errores hereticoꝝ ſunt numero.lxxx.quorum etiã deſcribuntur nomina ⁊c.et quomodo eccleſia vario modo in diuerſis libris eos ⁊ eoꝝ errores damnat ⁊c.ibidem.c.vij.per totũ.
Errores abbatis Joachim qui fuerũt: quõ cũ aliis hereticis ſunt damnati.ibi.§.ij.per totũ.
Error aliquoꝝ damnatur dicentiũ ſpm̃ſctm̃ ꝓcedere a patre et filio vt a duobus principijs et duabus ſpiratiõibus ⁊ aliquoꝝ alioꝝ errores ſimiliter damnant.ibi.§.iij.per totum.
Errores adhuc aliquorum ſimiliter damnant.ibi.§.iiij.per totum.
Errores varioꝝ deſcribũtur cõtra quos maxime ordo fratrũ predicatorũ militauit:ſcʒ ſanctus Dñicus/ſanctus Petrus/⁊ ſanct⁹ Thomas ⁊c.ibi.§.v.per totum.
Ponunt duodecim articuli in qbus cõiter magiſter ſentẽtiarũ non tenet.ibi.c.viij. Siliter in decretis magr̃ Gratianus nõ tenet in multis paſſibus:⁊ multa antiqua iura ſunt abrogata q̃ nõ tenent: ⁊ quomodo aliqua ſunt intelligenda ⁊c.ibi.c.viij.§.j.ij.iij.⁊.iiij.p totũ.
Errores fraticelloꝝ vario modo ⁊ ad longum valde deſcribunt.iiij.par.ti.xij.c.iiij.per totũ.
Errores abbatis Joachim de vnitate in diuinis ponuntur:qui ⁊ confunduntur ⁊ oppoſitũ oſtenditur ex multis autoritatibus ſacre ſcripture.j.parte titu.vj.c.ij.§.v.ibi. De ſeptima vnitate.vſqȝ ad ſextum.§.
Errores paganoꝝ circa deũ:iudeoꝝ ꝯtra xp̃m: et hereticoꝝ circa animũ noſtrũ: vario modo deponunt in qbus errabãt:quoꝝ errores vario modo ſoluunt.ij.par.ti.xij.c.vij.§.iij.p to.
Erubeſcẽtia ⁊ verecũdia frequẽter ſumit vnũ ꝓ altero:quõ ſunt ſpecies timoris naturalis: in quo ꝯſiſtũt ⁊c.iiij.par.ti.xiiij.c.iiij.§.ij.in med.
Erubeſcentes facere bona quomodo oſtẽdunt eſſe fatui.ij.par.ti.iij.c.iiij.§.iiij.poſt prin.ibi. Quarto ſupbiunt ⁊c.vſqȝ ad finem.
Erubeſcentia quomodo quadrupliciter eſt vitioſa.ij.par.ti.viij.c.ix.circa finem
Erubeſcentia quomodo non inuenitur in perfecte virtuoſis: et quomodo inuenitur in his qui mediocriter ſe habẽt ſm eandem ⁊c.iiij.parte titu.iiij.c.j.§.v.per totum.
Erubeſcere de qbus homo dʒ ſunt numero ſedecim ſumpta ex eccliaſtico.xlj.ibi.§.vij.vide etiam.j.ſub lr̃a V.ſcʒ verecundia.

Eſſentialis vnitas ſiue diuinalis

quomodo neceſſaria eſt ad orbis gubernationem.j.parte tit.vj.c.ij.§.v. circa finem.ibi.Hec autem vnitas.
Eſuries tripliciter deſcribit iuxta illd̃ Matth. Beati q̃ eſuriũt ⁊c. primo quõ eſuries variat ſpũalis:quõ iuſticia eſuriatur gñalis:quõ ſaciatur anima rationalis: et qui ⁊ quõ dicũtur beati ⁊c.iiij.par.ti.vij.c.vj.§.iiij.per totum.

Etates ſeptẽ hoim quomõ

adaptantur ad ſeptẽ beatitudines.iiij.parte titu.vij.c.v.§.vj.per totum.
Etates mũdi ſunt ſeptẽ:et quõ adaptantur ad ſeptẽ beatitudines.ibi.§.vij.per totum.
Etates ſex mũdi quomodo figurantur per ſex hydrias que fuerũt in nuptijs de quibus Johãnis.ij.c.iiij.par.ti.xv.c.xxxviij.per totũ.
Etatis cui⁹ erit qui poſſit hr̃e vel poſſidere bñficiũ ⁊c.iij.par.ti.xv.c.j.§.iij.⁊.iiij.per totũ.
Etatis cuius debent eſſe electi.iij.parte ti.xix.ca.ij.§.v.per totum.
Etatis cuius erit q̃ tenet ad ieiunia ⁊c.ij.parte titu.vj.c.ij.§.iiij.per totum.
Etas que requiritur ad matrimoniũ.iij.parte titu.j.c.xix.ante.§.ibi.Item ante.

Euangelica conſilia deſcribuntur

.s.ſub lr̃a C.ſcʒ conſilia.
Euangelice legis varia vide.j.ſub littera L.ſcʒ lege euangelica.
Euangeliſte quõ figurantur per quattuor elementa.j.par.ti.iij.c.iij.§.ij.poſt principiũ.
Euchariſtie ſupuenerabile ſacramentũ deſcribitur per thema ex pſal.quod ⁊ de ipſo declaratur.iij.par.ti.xiiij.c.iiij.ante.§.
Euchariſtie ſacramentũ quare eſt excellentiſſimũ:⁊ quomodo opa dei ſunt ſtupenda ꝓpter tria q̃ declarant ⁊ ꝓbãtur ad varia mirabilia iſtius ſanctiſſimi ſacramẽti.ibi.§.j.per totũ.
Euchariſtie ſacramentũ quõ nobis xp̃s dedit ad palpandũ ⁊ comedendũ ex nimia beniuolentia: quomodo cibus iſte cõuertitur in hominem:⁊ quomodo in hoc ſacramẽto fecit xp̃s memoriã ſuam ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Euchariſtie ſacramentũ quomodo debet ſumi cũ bona conſcientia:quomodo homo prius ſe debet examinare ⁊ ꝓbare: ⁊ quomõ quieſcere debet in xp̃o vt in ſepulchro.ibi.§.iij.
Aliud thema de ipſa deſcribitur: qd̃ et de ipſa declaratur.ibi.c.v.ante.§.per totum.

Euchariſtie ſacramēto quō latet diuinitas ſub ſpecie panis: qđ oſtenditur triplici exemplo: et quomodo triplici ratiōe manet xp̄s in ſpecie panis.ibi.§.j.per totum.
Euchariſtie deuota ſumptio quā vtilitatē hō mo inde conſequit: et ſunt duodecim fructus huius panis tritici deſignati p duodecim fructus ligni vite: ꝛ ſeptem ſunt differētie ſapoꝝ in iſto ſacramento.ibi.§.ij.per totum.
Euchariſtie ſumptiōe quomō florebunt hoies de virtute in virtutem.ibi.§.iij.per totum.
Euchariſtie ſacramētū quō eſt maximū ſacramentū: quid continet euchariſtia in ſe: ꝛ qͦuis eſt vnū ſacramentū/tn̄ diuerſis nominib9 nūcupat.iij.parte titu.xiiij.c.xij.ante.§.p totū.
Euchariſtie ſacr̄m quare debuit inſtitui: ꝙ xp̄s in eo cōtinet realiter ꝛ eſſentialr̄: ꝛ quō deuote mādu cās trahit ad xp̄m ꝛc.ibi.§.j.p totū.
Euchariſtie ſacr̄m quib9 eſt dandū vel negādū hoc notabiliter declarat ibidē.§.ij.per totū.
Euchariſtie ſacramentū non eſt negandū occidendis ꝓpter ſcelera ſua publica: et qb9 al's negandū ꝛ quibus non ꝛc.ibi.§.iij.per totū.
Euchariſtie ſacramētum quis habet diſpēſare vel miniſtrare: ꝛ a quibus non debet ſumi ꝛc. ibi.§.iiij.per totum.
Euchariſtie ſacramentū quomodo in primitiua eccleſia fideles quotidie ſumebāt: quomō poſtmodū ex tepiditate ab ipſo declinabāt: et quomō et quibus cōſulendū eſt vt cōmuniter frequēter cōmunicent.ibi.§.v.per totum.
Euchariſtie huius deuota ſumptio quō importat multiplicē effectum ꝛ vtilitatē: q̄ ſunt effectus huius ſacramenti: quō debēt cōſiderari: quomō conferūt gratiā ꝛc.ibi.§.vj.per totū.
Euchariſtie ſacramentū quō ſumit cū negligētia: vtrū cōmunicās ſemel in anno ſatiſfaciat precepto eccl'ie: ꝙ in die paſche ſumi dꝫ ꝓbat ꝛ obiecta ſoluunt ꝛc.ij.par.ti.ix.c.ix.ante.§.
Euchariſtie ſacramentū qui indebite accedit/ vel ipſum omittit quomodo peccat: ꝛ omittit indebite ſumēdo quadrupliciter.ibi.§.j.p to.
Euchariſtie acceſſio fit indigne quadrupl'r: ſcꝫ cum peccati mortalis remorſione: ſine mētis diſcuſſione: ſine criminis cōfeſſione: ꝛ ſine rit9 obſeruatione.ibi.§.ij.per totum.
Euchariſtie ſacramentū accedens cū tepiditate ꝛ ſine deuotione qualis negligētia eſt: vtrū qui omiſit cōmunionē in paſcha ex negligentia peccet mortaliter: ꝛ ſeptem nocumēta que eueniunt non cōmunicādo vel male cōmunicando.ibi.§.iij.per totum.
Euchariſtie ſacr̄i.xij.mirabilia deſcribunt que inueniūt in ipſo.iij.par.ti.xiij.c.vj.§.xvj.p to.
Euchariſtie ſacramēti adhuc ſeptēꝫ mirabilia ſunt.iij.parte ti.xviij.c.v.§.v.circa medium.
Euchariſtie ſacramentū quomō figurat agnus paſchalis: et quid ſignificāt ritus in comeſtione.j.parte titu.xiiij.c.v.§.vij.per totum.
Euchariſtie ſacramentū quomodo eſt cibus reficiens/ꝛ medicina ſanās infirmitatē.iij.par. titu.xiiij.c.j.§.v.per totum.

Exactiones qn̄ licite recipere poſſunt dn̄i a ſubditis vltra cōſuetū vel ſtatutum: ꝛ ponūtur ſex caſus in quibus.ij.par. titu.j.ca.xiij.§.ij.vide tamen per totū.c.et.iij. par.ti.iij.c.iiij.§.vj.vide etiam.ī.Exigere.
Excōicatio maior dicitur anathema qđ interpretat ſeparatio: q2 eſt ſeparatus a ſeptē magnis bonis: ꝛ quomodo licet cū ipſis cōuerſari vel participare/ꝛ quando.ij.par.titu.iiij.c. vj.§.iiij.ante mediū.ibi.Unde excōicatio.
Excōmunicatio quō dicit excluſio a triplici cōmunione fideliū: ꝛ eſt triplex excōmunicatio: ꝛ quomō ex varijs cauſis fertur maior ſententia.iij.parte titu.xxiiij.in ꝓlogo ante.j.cap̄.
Excōmunicatio maior datur iniſciētibus manus violentas in perſonas eccleſiaſticas: ponunt deſuper quinꝙ notabilia: ꝛ quādo quis percutiens clericū incidit in canonē.ibi.ca.j.
Que aūt dicunt eccleſiaſtice perſone que gaudent priuilegio clericali: habes varia.iij.par. titu.xxiij.c.v.per totum.
Excōicationē quādo quis incidit: et in quibus caſibus ꝓpter iniectiones manuū in clericū. iij.parte titu.xxiiij.c.j.§.j.per totum.
Excōicationē maiorē in aliquibus caſibus qn̄ quis nō incurrit.ſ.ꝑcutiens clericū.ibi.§.ij.
Ponunt aliqui caſus in qb9 ſi qs incidit in canonē ꝓpter iniectionē manuū in cleri[illegible]ꝫ: pōt abſolui ab illis citra ſedē apoſtolicā.ibi.§.iij.
Excōicant.i.excōicati denunciant ꝛ declarant q̄ ſancte romane eccl'ie cardinales hoſtiliter fuerint inſecuti: vel ceperint vel fuerint ſocij: q̄ vlteri9 declarant.iij.par.ti.xxiiij.ca.ij.p to.
Excōicant bannietes ep̄os ꝛ ad hoc coopātes: ꝛ quid intelligit p bannū.ibi.c.iij.per totum.
Excōmunicat qui ſemel in hereſim dānatā labitur: quid intelligit per occultū: qui deſuper habent poteſtatē: ꝛ vtrū damnat9 eſt quicūꝙ tenet vbicūꝙ cōtra articulos pariſius dānatos ꝛ ſit excōmunicat9: et quō excōmunicant eorundem fautores ꝛc.ibi.c.iiij.per totum.
Excōmunicant ſepelientes hereticos/et eorūdem receptatores et fautores: qui ſunt iſti heretici: ꝛ ex quibus operibus: qui ſunt defenſores: qui fautores ꝛc.ibi.c.v.per totum.
Excōmunicant rectores impedietes vel nō iuuantes ep̄os ꝛ inquiſitores in inquiſitiōe hereticorū/ꝛ fautorū/ ꝛ receptatorum taliū ſunt ſeptem genera.ibi.c.vj.per totum.

Excõmunicanť inquiſitores qui male ꝛ contra cõſcientiam exercent tale officiũ ꝯtra quoſdã. et pape reſeruatur abſolutio ꝛc. qui dicuntur pertinaces. ibi. c. viij. per totum.

Excõicanť inqſitores et cõmiſſarij eorũdẽ illicite extorquẽtes pecuniã ſub ꝑtextu inqſitiõis q̃ ſunt iſti cõmiſſarij: ꝛ quõ fratres predicatores pñt mitti ad tale offiñ ꝛc. ibi. c. viij. ꝑ totũ.

Excõicatiões cõtra alienatiões et ordinatiões factas a ſciſmaticis de rebus eccľiaſticis: qui ſunt iſti: ꝛ de qb⁹ intelligiť. ibidẽ. c. ix. ꝑ totũ.

Excõicanť dicẽtes romanã eccłiam nõ eſſe caput aliarũ eccleſiarũ: ꝛ nõ poſſe ꝯdere canões et decretales / vel nõ eſſe obediẽdũ: de qb⁹ intelligiť iſta excõicatio ꝛc. ibi. c. x. per totum.

Excõmunicanť incẽdiarij eccleſiarũ et piorũ locorũ: et ſi fuerint denunciati pape reſeruatur abſolutio: que ſunt iſta loca de quibus incendiarijs ꝛc. ibi. c. xj. per totum.

Excõmunicanť effractores ſacrorũ locorum: ꝛ pape reſeruať abſolutio poſtꝙ̃ fuerint denunciati. ibi. c. xij. per totum.

Excõmunicanť falſarij litterarum papalium: ꝛ pape vlterius reſeruatur abſolutio: qd̃ tamen declaratur vlterius ibi. c. xiij.

Excõicanť q̃ ſciẽter vtunť lr̃is papalib⁹ falſis: quõ hoc intelligitur. ibidem. c. xiiij. per totũ.

Excõmunicanť recipiẽtes litteras papales ſiue bullas in curia nõ de manib⁹ pape vel deputati ad hoc: quomodo ꝛ de quib⁹ hoc intelligitur. ibi. c. xv. per totum.

Excõicanť qui corrigũt / apponũt / vel remouẽt aliq̃d de lr̃is papalib⁹: ꝛ pape reſeruať abſolutio: poniť notabilis queſtio ibi. c. xvj. ꝑ totũ

Excõmunicanť qui faciunt ſtatuta cõtra eccleſiaſticam libertatẽ: ꝛ ſeruari ea faciẽtes ꝛ ſcriptores eorundẽ: ꝛ officiales iudicãtes ſm ea: hoc vlterius declaratur ibi. c. xvij. per totum.

Excõmunicanť dñi qui ꝓhibent ſubditis ſuis ne faciant obſequia corporalia perſonis eccleſiaſticis: quomodo intelligitur iſta ꝓhibitio. ibi. c. xviij. per totum.

Excõicanť vſurpãtes ſibi patronatum de nouo in locis pijs: vť vſurpãtes bona vacãtiũ eccleſiarũ: hoc ad longũ declarať ibi. c. xix. ꝑ totũ.

Excõmunicanť compellentes prelatos ꝛ perſonas eccleſiaſticas ad ſubmittẽdũ eccleſias vel bona eccleſiaſtica eorum: ꝛ femine ſub eadem cõprehenduntť. ibi. c. xx. per totum.

Excõicanť qui cõcedunt repreſalias ꝛ vtentes in clericos ꝛ bona clericoꝝ. ibi. c. xxj. per totũ.

Excõmunicanť qui grauãt perſonas eccleſiaſticas in ſe vel in ſuis: pro eo ꝙ noluerint eligere eos ꝓ quibus rogati erãt: hoc vlterius declaratur ibidem. c. xxij. per totum.

Excõmunicanť impediẽtes litigare in foro eccleſiaſtico in cauſis que de iure vel conſuetudine / vel ex impetratis in curia poſſunt retractari. ibi. c. xxiij. per totum.

Excõicať dñi ꝛ eoꝝ officiales q̃ grauãt aut licẽtiã grauãdi dant clerũ vel ſuos cõſanguineos ꝓpter ſñias latas ꝯtra eos. ibi. c. xxiij. ꝑ totũ

Excõmunicanť q̃ exigũt vel exigere faciunt pedagia vel gabellas a perſonis eccleſiaſticis ꝓ rebus ſuis vel eccleſiarũ: quomõ ipſi gaudent tali priuilegio ꝛc. ibi. c. xxv. per totum.

Excõmunicanť imponentes tallias / collectas / vel preſtantias clericis ſine licẽtia pape: hoc ad longum declarať: ꝛ quando excluditur appellatio ꝛc. c. xxvj. per totum.

Excõmunicanť qui extorquẽt abſolutionẽ a cẽſuris eccleſiaſticis per vim vel metũ: quod ad longum declarať ibi. c. xxvij. per totum.

Excõicanť qui cogũt ſeruare interdictũ vel excõmunicationẽ nõ vitare. ibi. c. xxviij. ꝑ totũ.

Excõicanť q̃ faciũt ſtatuta ꝙ vſure ſoluanť / vel ſolute nõ repetãtur aut reſtituãť: ꝛ iudicãtes ſm ea. hoc ad lõgũ declarať ibi. c. xxix. ꝑ totũ.

Excõmunicãtur qui deferunt arma / vel ligna / vel mercimonia ad ſaracenos ꝛ et q̃ ſuper hoc habent licẽtiam: et quomodo tales debẽt abſolui. ibidem. c. xxx. per totum.

Excõicať q̃ ſpoliãt romipetas ꝛ cõtra piratas: ꝛ abſolutio pape reſeruať. ibi. c. xxxj. per totũ

Excõicanť clerici q̃ participãt ſpõte et ſcienter in diuinis cũ excõicatis. ibidẽ. c. xxxij. ꝑ totũ.

Excõmunicanť qui ſepeliunt interdictos ꝛ excõmunicatos / vel publicos vſurarios: hoc declarať ad varios caſus. ibi. c. xxxiij. per totũ.

Excõicanť qui ſciẽter cõtrahũt matrimoniũ in gradibus ꝓhibitis vel ordinat⁹ in ſacris: vel ꝓfeſſus in religione mares ꝛ femine: ponunť deſuper alique queſtiões. ibi. c. xxxiiij. ꝑ totũ.

Excõmunicanť qui ſcienter participant excõicato nominatim in crimine crimiñoſo: qd̃ ad longum declaratur ibi. c. xxxv. per totum.

Excõmunicanť contrafaciẽtes vel mandantes aliquem interfici per aſſaſſinos: ꝛ qui dicunť aſſaſſini. ibi. c. xxxvj. per totum.

Excõmunicanť qui ꝓcurant ꝙ cõſeruatores ſe intromittãt de alijs ꝙ̃ de manifeſtis iniurijs ſcienter: quod vlterius declarať: quomodo et qualiter hoc fit. ibi. c. xxxvij. per totum.

Excõicanť doctores q̃ admittũt ad lectiões legũ religioſos ſine habitu vel ad medicinam: quomõ hoc intelligiť. ibidẽ. c. xxxviij. ꝑ totũ.

Excõmunicanť magiſtri ꝛ ſcholares bononiẽſes qui conducunt hoſpitia irrequiſitis inquilinis: qd̃ etiã declarať ibi. c. xxxix. per totum.

Excõmunicanť qui mittunt ſcripturã vel nunciũ ſecrete alicui cardinaliũ dum ſunt in cõclaui ꝓ electione pape. ibi. c. xl. per totum.

Excõmunicantur dñi officiales ⁊ rectores vbi ſit electio pape ſi non ſeruant conſtitutionem capituli. vbi periculum. de electione in autoritate. ibi. c. xlj. per totum.
Excõmunicant̃ beghardi ⁊ beguine q̃ aſſumũt vitã fraticellor ⁊ eiſdẽ fauentes: qđ ad longũ declaratur ⁊c. ibi. c. xlij. per totum.
Excõmunicantur qui aſſumunt dignitatẽ ſenatoris vel aliud regimen vrbis ſine licentia pape. ibi. c. xliij. per totum.
Excõmunicantur qui impediũt viſitatores monialiũ in officio eor poſt monitionẽ tamẽ: qđ vlterius declaratur ibi. c. xliiij. per totũ.
Excõmunicant̃ fingentes caſum fraudulenter quo iudex mittat vel vadat ꝑ teſtimonio ad mulierem. ibi. c. xlv. per totum.
Excõmunicantur ſe ingerentes ad officiandũ homines alterius lingue irrequiſito dioceſano. ibidem. c. xlvj. per totum.
Excõicatio ꝯtra abſolutos ab excõicatis in articulo neceſſitatis ſi poſtea cum poſſint non ſe preſentant eis q̃ ordinarie debent abſoluere: qđ ad longũ declarat̃ ibi. c. xlvij. per totũ.
Excõicatio cõtra eũ qui electus in papã a paucioribus q̃ a duab⁹ partib⁹ cardinaliũ ſe gerit pro papa: ⁊ qui eũ ſuſceperint ſimiliter excõmunicati ſunt. ibi. c. xlviij. per totum.
Excõicant̃ clerici q̃ locãt domos ſuos publicis vſurariis ⁊ alienigenis ad exercendũ publicũ fenus: qđ vlterius declarat̃ ibidẽ. c. xlix. p to.
Excõicatio ꝯtra impediẽtes ſequeſtrũ factũ in certo caſu. qđ vlterius declarat̃ ibi. c. l. p totũ.
Excõmunicantur clerici ⁊ religioſi qui inducũt ad promittendũ de mutatione vel non mutatione ſepulture. ibi. c. lj. per totum.
Excõicant̃ clerici in dignitate cõſtituti: ⁊ religioſi audiẽtes leges vel phyſicã. hoc ad longũ declaratur quõ ⁊ qñ ⁊c. ibidẽ. c. lij. per totũ.
Excõicant̃ religioſi ꝓfeſſi dimittẽtes temerarie habitũ ſue religionis vel euntes ad ſtudia ſine licẽtia ſuor ſuperior. ibi. c. liij. per totũ.
Excõicantur religioſi q̃ dant ſacr̃m euchariſtie vel extreme vnctionis vel ſolẽnizãt matrimonium ſine licẽtia parrochialis vel epĩ. hoc ad longũ declaratur ibi. c. liiij. per totum.
Excõicantur religioſi retrahẽtes hoĩes a ſolutione decimarũ. ibi. c. lv. per totum.
Excõicantur religioſi nõ ſeruãtes interdictũ: quod ſeruat matrix eccleſia: quod ad longũ declaratur ibi. c. lvj. per totum.
Excõicantur religioſi non facientes cõſcientiã his qui cõfitentur eis de decimis cũ certo modo: quõ hoc intelligit̃. ibi. c. lvij. per totum.
Excõicantur monachi et canonici regulares q̃ non habentes adminiſtrationẽ cõferũt ſe ad curias principũ. ibi. c. lviij. per totum.
Excõmunicantur religioſi tenẽtes arma infra ſepta monaſterij ſine licentia abbatis: de quibus hoc intelligit̃ ⁊c. ibi. c. lix. per totum.
Excõmunicatio cõtra religioſos mendicantes capientes loca ad habitandũ vel dimittẽtes ſine licentia pape: qui dicuntur mendicantes ⁊c. ibi. c. lx. per totum.
Excõicant̃ religioſi fauẽtes beguinis in ſtatu reprobo: de q̃bus hoc intelligit̃: q̃s beguinas includit: de q̃bus intelligit̃. ibi. c. lxj. p totũ.
Excõicantur fratres minores ſi admittunt ad diuina tẽpore interdicti illos de tertio ordine ipſius: hoc declaratur: ⁊ vtrũ gaudent priuilegio clericali ⁊c. ibi. c. lxij. per totum.
Excõicantur oẽs vtriuſq; ſexus qui pactũ fecerũt vel ꝓmiſerũt aliq̃d in curia ꝑ aliq̃ gr̃a vel bñficio obtinẽdo. ibi. c. lxiij. per totum.
Excõicantur exenterantes vel ſcindentes corpus defuncti ꝑ oſſibus eius transferendis: ⁊ abſolutio eſt pape reſeruata. ibi. c. lxiiij.
Excõmunicantur ſimoniaci in ordinib⁹ vel beneficijs. ibi. c. lxv.
Excõicatio ꝯ non reuelãtes ſimoniã. ibi. c. lxvj.
Excõmunicantur dantes vel recipientes aliquid pro ingreſſu religionis: quod probatur et declaratur ibidem. c. lxvij.
Excõicatio ꝯtra impugnãtes lr̃as electi in papã etiã ante ſuã coronationẽ. ibidẽ. c. lxviij.
Excõmunicantur gloſantes ſiue exponẽtes in ſcholis clementinã Exiui de paradiſo: aliter q̃ littera dicat. ibi. c. lxix.
Excõmunicatio cõtra ingredientes monaſteria monialiũ ordinis predicator ⁊ minorum in caſu non cõceſſo: quod notatur et ad longũ declarat̃ ibi. c. lxx. et ſimiliter qui faciũt cantilenas ꝯtra dictos fratres. ibidem.
Excõmunicantur religioſi mendicantes tranſferentes ſe ad ordinem monachalẽ ſine licentia pape preterq̃ ad carthuſiã: excõmunicati ſunt tam facientes q̃ recipientes. ibi. c. lxxj.
Excõicantur varij ſtatus hominũ in ꝓceſſu annuali qui fit annuatim in curia in cena dñi: vt patet inferius ad longũ. ibi. c. lxxij.
Excõmunicationis ſententia propter quid eſt ferenda: et ferri non debet niſi ꝑ mortali: excõmunicari qui poſſunt: ⁊ pro quibus cauſſis: excõmunicationis ſententia tribus modis dicitur iniuſta ⁊c. ibi. c. lxxiij.
Excõmunicationis ſentẽtia ipſo iure nulla eſt in nouem caſibus. ibidem. c. lxxiij. §. j.
Excõmunicationis ſententia quomodo eſt ferenda: cũ quibus medijs: quomodo prius debet fieri trina ãmonitio: quãdo dicitur lata a iure: ⁊ quãdo ab homine: quomodo iſta intelliguntur: qñ ſentẽtia nõ habet vim: quomodo verba iudicis debẽt intelligi ⁊c. ibi. c. lxxiiij.

Excōicare ꝗs pōt: vnde ꝓcedit ptās ſiue facultas: excōicare ꝗs nō pōt ſeip̄m: ⁊ ꝗ alios excōicare nō poſſunt in ꝗbus locis ⁊c. ibidē. c. lxxv.

Excōicare ꝗ non poſſunt: ꝗbus caſibꝰ mortuus poteſt excōmuicari: papa nō poteſt incurrere ſententiā excōmunicationis: quomodo ligat excōmunicatio lata per ſtatutū: qui religioſi excōmunicari nō poſſunt ⁊c. ibi. c. lxxv. §. j.

Excōmunicari quis poteſt ⁊ qui: ⁊ ꝓ ꝗbus criminibꝰ: ⁊ mali tanꝗ̄ carnes putride a cōtone fideliū ſunt reſecandi: qꝺ probatꝛ: quō ſentētia ligat ignorantē ⁊c. ibi. c. lxxv. §. ij.

Excōmunicatio ad quē finē fit: quomō eccleſia in hmōi imitatur iudiciū dei: ⁊ quomodo per ipſam cōſequunꝛ multa damna ſpiritualia et tēporalia: ⁊ ſunt numero. xviij. ibi. c. lxxvj.

Excōmunicationis maioris quomō debet fieri abſolutio et a quo. Abſolutio ex falſa cauſa quare nō tenet: quomodo quis abſolui poteſt [illegible]uitus ab excōicatione: ⁊ abſolutio ab excōmunicatione eſt duplex. ibi. c. lxxvij.

Excōicationis maioris in abſolutiōe quattuor ſunt obſeruanda: defunctus excōicatus quomodo debeat abſolui: et quomodo in neceſſitate fieri poteſt ſimplici ꝟbo: ⁊ quomodo fieri debet quādo quis aliquē abſoluit ignoranter ab excōicatione ⁊c. ibi. c. lxxviij. §. j.

Excōicatus ꝗ habet tranſfretare vel in aliquo loco obſeſſus nō valens venire ꝓ abſolutione vtrum poſſit a laico abſolui ſi ibi nō eſt ſacerdos. iij. par. ti. ix. c. v. §. iij. poſt mediū.

Excōicatiōes ſpeciales deſcribunꝛ quas aliqñ incurrūt religioſi. iij. par. ti. xvj. c. v. §. v.

¶ De minori excōicatione.

¶ Excōicatio minor quomodo incurritꝛ: ⁊ in quo caſu ꝗ̄druppliciter ꝗs pōt cū excōicatis participare: quō tenet excōicatio quantū ad participationes: quantū pctm̄ eſt incurrere cū excōicatis: et non eſt mortale niſi in quattuor caſibus ⁊c. iij. par. ti. xxv. c. j.

Excōmunicatis participantes quomodo excuſantur vt nō incurrāt excōicationē minorē ⁊c. et ſunt quinꝫ per ordinē in ꝗbus participare poſſunt cū excōmunicatis. ibidem. §. j.

Excōicatis cōicando incurritur minor excōicatio caſus ſunt numero quinꝫ: ⁊ ꝗd fieri debet qñ quis ſatiſfecit ⁊ nō eſt abſolutꝰ ⁊c. ibi. c. ij.

Excōmunicatio minor a iure vel ab hoīe quomodo fertur: ⁊ ꝓpter quos caſus ⁊ quare ⁊c. et quis effectus minoris excōmunicationis a quibus iſte debet ſeparari ⁊c. ibi. c. ij. §. j.

Excōmunicationis minoris a quo ⁊ quomodo fieri debet abſolutio: ⁊ excōmunicati non debent vitari ꝗ̄diu ipſis nō eſt publicatū niſi in vno caſu ⁊c. ibidem. c. ij. §. ij.

Excōmunicatos nō tenetꝛ quis vitare niſi fuerint denunciati. ibidem. c. iij. etiam in precedenti. ibi. Nota diligenter.

Excōicatio / ſuſpenſio / ⁊ interdictū in quo cōueniunt ⁊ differunt. iij. par. ti. xxvj. c. j.

Excōicatiōes ſpeciales deſcribunꝛ quas aliqñ incurrūt religioſi. iij. par. ti. xvj. c. v. §. v.

Excōicati quomodo non ſunt publici vſurarij ſimpliciter: ſed ſolū quātū ad tria: et ꝗ dicunꝛ manifeſti vſurarij. ij. par. ti. j. c. x. ante §.

Executorū teſtōꝝ officiū deſcribitꝛ. j. ſub lrā T. ſcꝫ teſtamentū. et. iij. par. ti. x. c. iij. per oēs §.

Exempla nrā quō illa debēt eſſe tripl'r bñ ordinata: quō aſſimilanꝛ genis ⁊c. iiij. p. ti. ij. c. iiij. ante mediū. ibi. Quarta dirigit exempla.

Exempla ſanctoꝝ quō ſunt reſpicienda vt ſimilia agantur. j. par. ti. iij. c. vij. §. vij. ⁊. viij.

Exempti nūc ſunt cōmuniter religioſi ⁊ requiſiti in iudicio tenentur oſtendere ſua priuilegia quādo allegant ſe exemptos: qui religioſi ſunt exempti: quomodo cōſtruere poſſunt loca ⁊c. et exempti non debent aſſumere lites ſuoꝝ hoim ⁊c. iij. par. ti. xvj. c. ix. in prin.

Exempti ꝗ̄uis gaudeāt libertate: nichilominꝰ ꝯueniri poſſunt in certis cauſis: ⁊ in ꝗbus nō: et qui ordines hoc ſpecialiter gaudēt. ibi. §. j.

Exemptio per ꝗ̄ verba cōceditꝛ ꝑ papā: ⁊ alius talē exemptionē facere nō poteſt: niſi habeat deſuper autoritatē ſpecialē a papa: hoc declaratur: qui cenſenꝛ exempti ⁊c. ibi. §. ij.

Exemptionibꝰ quorūcūꝫ factis a ſuis ordinarijs ꝓlatis quā poteſtatē deſuꝑ habet papa: ⁊ tria cōſideranꝛ de exemptione: et quomō fuit valde cōgruū aliquos eximere a iuriſditione epoꝝ ⁊ alioꝝ. iij. par. ti. xxij. c. v. §. xxij.

Exempti non poſſunt conſtruere oratoria vel capellas in locis non exemptis ſine dioceſanorū licentia: nec in conſtructis celebrare ⁊c. iij. parte titu. xij. c. ij. §. iij.

Exemptionem obijciens non videtur de intentione aduerſarij confiteri. Eſt vna de reg. iur. que ⁊ declaratur. j. parte titu. xx. c. vnico. ſub littera E. ſcꝫ exceptionem.

Exempti ꝗ ſunt: qui ſcꝫ non tenenꝛ dare decimas ⁊c. ij. par. ti. iiij. c. iij. §. iiij. per totum.

Exempti ſi fuerint iuridice requiſiti tenentur oſtendere priuilegia. j. par. ti. xix. c. j. §. iiij.

Exempti qui ſunt a ieiunio eccleſie. vide. j. ſub Jeiunio.

Exēptū vtrū ſit hoſpitale et imediate ſubiectū romano pontifici ⁊c. iij. par. ti. xj. c. ij. §. iij.

Exorciſta quis dicitꝛ ⁊ qꝺ eſt eius officiū ⁊c. iij. parte titu. xiiij. c. xv. §. ix. circa prin.

Exigere in ꝗbus caſibꝰ poſſunt dñi a ſubditis vltra cōſuetū vel ſtatutū. iij. p. ti. iij. c. iiij. §. vj. et. ij. par. ti. j. c. xiij. §. ij. vide ibi per totū cap.

Exigere in quibus caſibus poſſunt epiſcopi a clericis: ſiue eccleſia aut de bonis ipſorū ꝛc. iij.parte titu.xx.c.ij.§.x.
Exigere que poſſunt epi a clericis religioſis ꝛ a laicis ſibi ſubiectis.iij.par.ti.ix.c.v.§.v.
Extaſis ꝙ effectus amoris ſit probatur: qui dicitur extaſim pati:ꝗ cauſant extaſim ꝛc.j.par. titu.vj.c.ij.§.iij.per totum.
Exitus religionis deſcribitur.j.ſub lr̃a R.ſcilʒ religio:qñ ſcʒ quis poteſt:ꝛ qñ nõ ꝛc.iij.parte titu.j.c.xxj.§.ij.
Exultatio in aduerſis proximi eſt quinta filia inuidie: quõ ꝓpinquitatẽ habet ad crudelitatẽ:vnde ꝓcedit crudelitas:ꝗ eſt differentia inter crudelitatẽ ꝛ ſeuiciã:et quõ tales debẽt euitari ꝛc.ij.par.ti.viij.c.vj.per totum.
Exultatio ſiue gaudium deſcribitur vario modo.j.ſub lr̃a G. ſcʒ gaudium.et.iiij.par.ti.xv. ca.xxix.§.j.per totum.
Exultatio in aduerſis ponitur pro quinta filia inuidie: que ꝛ tripliciter debet vitari.ij.par. titu.viij.c.vj.per totum.

Fabrorum officium eſt duplex:alij ſunt fabri ferrarij: alij lignarij: quõ iſti ſuum officiũ exercent ꝛc. quõ eorũ officiũ eſt licitũ: quõ i ipſo fraudes cõmittunt ꝛc.iij.p.ti.viij.c.iiij.§.ix.
Facie ad faciem quomodo videtur deus in lumine glorie ꝛc.j.par.ti.iij.c.vj.§.xx.
Facies ſpiritualis quomodo eſt triplex.j.par. titu.iij.c.ix.parum ante.§.
Facies cõſcientie deſcribitur.ſ. ſub lr̃a C. ſcʒ conſcientia.et.j.par.ti.iij.c.x.ante.§.
Facientes arma vel vendẽtes ꝗbus hoĩes ledunt vel moriunt vtrũ ſit licitũ eoꝝ opus ſiue turpe lucrũ.ij.par.ti.j.c.xxiij.§.xj.per totũ.
Falſatio multipliciter deſcribitur: ſcʒ in menſuris:in ponderibus: in monetis:in ſcripturis:in bullis:in inſtrumentis: ꝛ in fetibus filiorum.ij.parte ti.j.c.xviij.per totum.
Falſatoria man⁹ quõ deſcribit:et ꝗd ſignificãt eius ꝗnqꝫ digiti.ij.par.ti.ij.c.j.§.xiij.per totũ.
Falſarij litterarũ papaliũ excõmunicati ſunt maiori ſententia: et pape reſeruatur abſolutio.iij.par.ti.xxiiij.c.xiij. Et qui ſcienter ipſis vtuntur ſimiliter excõicati ſunt.ibi.c.xiiij.
Falſorum deoꝝ ſunt tria genera quos colebãt gentiles.iij.par.ti.xxx.c.j.§.iij.
Falſa amicitia ꝗ eſt:que ficta:ꝛ ꝗ vera.iiij.par. ti.v.c.xx.§.viij.poſt principiũ.ibi. Sed nota.
Falſum teſtimoniũ deſcribit.j.vario modo ſub lr̃a T.ſcʒ teſtimoniũ:ꝛ principaliter.iij.parte ti.ix.c.xj.§.iij.ꝛ.iiij.et.j.p.ti.xiiij.c.iiij.§.xij.
Fallacia deſcribitur.ſ.ſub lr̃a D.ſcʒ deceptio. et.ij.par. ti.j.c.xviij.§.j.vide etiã.j.ſub lr̃a F. ſcʒ fraudulentia.quia fratres ſunt.
Falſificatio monete deſcribitur.j. ſub lr̃a M. ſcilicet moneta.
Fame ꝛ honoris damnificatio quõ fit per cõtumelie illationẽ/ꝑ detractionẽ/vel ꝑ detractionis ab alijs facte recitationem: et cum quis accuſat iuſte per veritatis negationẽ.ij.parte ti.ij.c.ij.§.iij.per totum.
Familia filij ꝛ filie raptorũ/vſurarioꝝ/ et alioꝝ qui reſtitutioni ſunt obligati viuentes de bonis ipſorum: excuſari tales poſſunt propter quinqꝫ.ij.par.ti.j.c.xij.§.xix.per totum.
Familie dñi quõ ſe habere debẽt:ꝛ quõ debent ſe hr̃e ad ſeinuicẽ.iiij.par.ti.ij.c.v.§.vj.ꝛ.vij.
Familia quõ dr̃ domus: que in iſta domo comprehendunt:quõ debet diſponi: ꝛ pñcipaliter circa mortẽ:quõ debet iſtituere executores:ꝗ debet cauere:ꝗ ꝓuidere ꝛc.iij.p.ti.x.c.j.§.ij.
Familia quõ debet regi ꝑ patrẽfamilias: quã prudentiã ipſuʒ hr̃e opꝫ circa domeſticos regendos ꝛc.iiij.par.ti.ij.c.v.quaſi per totũ.
Familiaris locutio quõ eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.iij.par.ti.iiij.c.vj.§.ij.ante finẽ.
Nulla maior peſtis ꝙ̃ familiaris inimicus: et quare et quomodo de iuda ꝛc.ij.parte titu.j. ca.xxij.§.j.in princi.
Familiaritates cũ monialibus quomodo ſunt cauende ꝛc.ij.par.ti.v.c.viij.§.iij.circa finẽ.
Fantaſia ſiue imaginatiua potẽtia interior ꝗd eſt:de ꝗbus intelligit ꝛc.j.par.ti.ij.c.vj.
Fantaſtice potentie ſiue imaginatiue cooperari poteſt poſt deũ angelus bonus et angelus malus:probat.j.par.ti.ij.c.vj.§.iij.
Fantaſie hominis quomodo angelus malus cooperatur ꝛc.ibi.§.v.
Fantaſie mutationem quomodo homo per ſeipſum operatur.ibi.§.vj.
Fatum quomodo diuerſi diuerſimode deſcribunt: fatum quid eſt ꝛ quomodo ipſuʒ fatum proprie differt a diuina ꝓuidentia: que ſubduntur fato ꝛc.ij.par.ti.xij.c.xj.per totum.
Fatui quomodo oſtendunt eſſe qui bona opera erubeſcũt ꝛc.ij.parte tit.iij.c.iiij.§.iiij.poſt princi.ibi. Tertio ſuperbiunt ꝛc.
Fatuus quomodo peccator oſtenditur ex ſeptẽ iij.parte ti.xiiij.c.vj.§.vj.per totum.
Fatuitas mundi quomodo oſtenditur vna ex ſeptẽ.iiij.par.ti.xiiij.c.vij.§.ij.per totum.

¶ Felicitates quattuor ponũtur a philoſopho: per quas quis poteſt virtuoſe viuere et viã rectitudinis inuenire.iiij. par.ti.ij.c.j.§.iiij.j.með.ibi. Inuenerũt aũt.
Felicitas ꝙ eterna eſt ꝛ ꝑpetua:probat quinqꝫ rationibus.iiij.par.ti.x.c.vij.§.iij.per totũ.
Femina ſine pudicitia eſt quinta abuſio inter duodecim abuſiones diuerſorum: que bona

importat pudicitia: et ſi quis illam dimittit que mala inde ſequunt.j.par.tit.v.c.ij.§.viij. ibi. Quinta abuſio.

Feudū quomodo deſcribitur / vel quid eſt / vel que dicuntur: et feudum acquiritur quadrupliciter.iij.parte titu.iij.c.v.

Feudatarius quo anno debet inueſtiri: quid intelligitur per inueſtiri: quomodo obligantur dominis ⁊c.ibi.§.j.

Feudum quomodo multis cauſis amittitur: quomodo dñs amittit ius feudi: quomodo refutatur feudum ⁊c.ibidem.§.ij.

Fenerator manus quomodo deſcribitur: ⁊ qđ ſignificāt eius quinq; digiti ſiue modi.ij.par. titu.ij.c.j.§.iij.per totum.

Ferie quomodo dicunt aliqua feſta: et feriarū quedā ſunt repētine: quedā tēporanee: quedā ſolēnes ⁊c.ij.par.titu.ix.c.vij.§.j.

Feſtorū celebratio vbi precipit in lege diuina: quō iſtud preceptū eſt intelligendū: q̄ moralia ⁊ que cerimonialia dicunt: quō precipiuntur ſanctificari: ⁊ q̄ feſta ſunt inſtituta vltra diem dñicum ⁊c.ij.par.ti.ix.c.vij.ante.§.per totū.

Feſta quomodo dicunt alique ferie: et feriarū quedā ſunt repentine: quedā temporanee: et quedā ſolēnes ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Feſtor violatoribus ponit thema ex pſal. qđ ⁊ de ipſis declaratur: ⁊ feſtū violatur: ⁊ male celebratur tripliciter.ibidē.§.ij.per totum.

Feſtiuis dieb⁹ permaxime quō quis abſtinere debet a peccatis: ⁊ pctm̄ mortale cōmiſſum in die feſto multo grauius eſt q̄ aliis: et quō aliq̄ male feſtiuāt peccando.ibi.§.iij.per totū.

Feſtiuis diebus quō non inhereāt actibus ſpiritualibus: quis eſt finis precepti de ſanctificatione ſabbati: quid ſit agendū in die dñica: ipſa enim dies eſt priuilegiata propter multa magnifica in eadē die geſta ⁊c.ibi.§.iiij.p to.

Feſtiuis dieb⁹ quō nō abſtinet ab operib⁹ manualibus: q̄ dicunt opa ſeruilia in die feſto: q̄ prohibent in dieb⁹ feſtiuis: que opa tūc exerceri poſſunt ſine violatione: et vtrū liceat laborare in diebus feſtiuis ⁊c.ibi.§.v.per totū.

Feſta quādo impediūt matrimoniū celebrari: qualiter tales violatores ſunt puniendi: ⁊ qualiter peccat ſacerdos qui dat ipſis benedictionem ⁊c.iij.parte titu.j.c.xvij.

Feſta celebrādo vel non celebrādo vtrū magiſter ſcholariū poſſit ſcholaribus collectā imponere vel exigere.iij.par.ti.v.c.ij.§.v.

Feſti ſabbati celebrationem ſiue ſanctificationem vide iuxta illud Sabbata ſctifices.j.par. titu.xiiij.c.iiij.§.iiij.per totum.

¶ Fidelitas quomodo pertinet ad virtutem veritatis: ⁊ quomodo fidelitas cōmendabilis eſt in tribus generib⁹ hominum.iiij.parte ti.v.c.xvj.

Fideliū gen⁹ eſt duplex: vnū ſunt clerici: aliud ſunt laici: quomodo quilibet ſe regere debet in ſtatu ſuo ⁊c.iij.par.ti.xiij.c.iij.§.xiiij.

Fideliū diſputatio cū infidelib⁹ de fide quō ſit facienda: quib⁹ interdicit: vbi ⁊ quādo prohibetur.ij.par.ti.xij.c.ij.§.ij.per totum.

Fidelis qui eſt in gratia quomodo habet ſuffragiū ab eccleſia ⁊c.j.par.ti.vij.c.iij.§.iij.

Fideli amico nulla eſt comparatio. Iſta fidelitas oſtenditur in tribus.iiij.par.ti.v.c.xvj. poſt princi.ibi. Quantū ad primū.

Fideles quomō vario modo tētat diabolus: et quomodo infideles.j.par.ti.vj.c.xiij.§.v.

Ficte accedens ad baptiſmū quando ſibi valet ⁊ quando non: et fictio contingit quattuor modis: quādo dicit aliquis fictus: ⁊ quomodo recedente fictione baptiſma habeat effectum ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xiij.§.xj.

Ficta amicitia q̄ eſt: que vera ⁊ q̄ falſa.iiij.par. ti.v.c.xx.§.viij.poſt prin.ibi. Sed nota q̄ eſt.

Fictio vel falſitas vtrum debet fieri in vſu ſacramentorū: ſcilꝫ propter ſcandalū ⁊c.ij.par. titu.vij.c.iiij.§.vij.per totum.

Fides quō ſumitur ꝑ ſcientia: ꝑ caſtitate: pro actione: ꝑ fidelitate: ⁊ ꝑ equitate: ꝑ grā gratis data: ꝑ quodā habitu: ⁊ ꝑ virtute theologica.iiij.par.ti.viij.c.j.ante.§.per totum.

Fides prout eſt virtus theologica vnde cauſatur in homine: quid eſt eius ſubiectum: quis eſt eius actus: et quid eius obiectū.ibidē.§.j. per totum.

Fidei rōnes perſuaſiue efficaciter inductiue ad credendū quattuor poſſunt aſſignari: ſcꝫ operatio miraculor / multiplicatio teſtimonior / tolleratio tormētor / ⁊ oppoſitio materie credendorum.ibi.§.ij.iij.iiij.⁊.v.per totum.

Fides quomodo de mūdo triumphat: diaboli tentationē ſuperat: detrimenta euitat: purificationē aduocat: timorationem cauſat: conditionem dignificat: exaudiri facit orōnes: facit miraculorū actiones: ⁊ conducit ad ſupernas retributiones.ibidem.§.vj.

Fides quomodo diffinitur a paulo ad hebreos.xj. que diffinitio dupliciter declaratur ibi ca.ij.et.§.j.per totum.

Fides quomodo prior eſt aliis virtutib⁹ quadrupliciter probatur / ratione / diuiſione / autoritate / ⁊ ſimilitudine.ibi.c.ij.§.ij.per totū.

Fides fuit in angelis ante cōfirmationem vel lapſum: et in homine ante peccatū: quod probatur ibi.§.iij.per totum.

Fides eſt vna et catholica et vera. iuxta illud. Unus deus / vna fides / vnum baptiſma.ibi.§. iiij.per totum.

Fides aūt in intellectu nr̃o vt in ſubiecto proprie ꝛ principalr̄ cōſiſtit: ſcd̄ario in voluntate quātū ad actū ei⁹ hoc declarat̄: quō charitas dicitur forma fidei ꝛc. ibidē.§.v. per totum.

Fidei act⁹ eſt triplex.ſ.volūtaria cordis aſſenſio:publica oris confeſſio:ꝛ ſalutifera mortis ſuſceptio: quid ſit credere ponūt̄ deſuper ſex notabilia.ibi.c.iij.ante.§.per totum.

Fidei actus interior dr̄ trib⁹ modis ſm magiſtrū ſentētiaꝝ:ſcꝫ credere deū:credere deo: et credere in deū.ibidē.c.iij.§.j.per totum.

Fidei cōfeſſio eſt triplex: et neceſſaria eſt talis cōfeſſio:ſcꝫ vt de⁹ honorificet̄:vt fides defendatur:vt proximus edificetur: et vt infidelis confundatur.ibi.c.iij.§.ij.per totum.

Credere eſt laudabile et meritoriū tripliciter probatur:ratione/ſimilitudine/et autoritate: ponuntur deſuper quinqꝫ notabilia. ibidē.§.iij.per totum.

Fides quare ex parte obiecti formaliter nō variatur:ſed ex parte ſubiecti:hoc eſt triplici ratione.ibi.§.iiij.per totum.

Fides quō variatur ex parte fideliū ꝛ creditoꝝ ratione diffuſionis luminis : deſuper ſeptem notātur que ꝛ declarātur.ibi.§.v.per totum.

Fides quō variatur:auget̄ : et diminuit̄: rōne diſpoſitionis hoīs.Et fides creſcit vel ꝓficit quattuor modis.ibidē.§.vj.per totum.

Fides ex quibus oſtenditur eſſe magna.ibi.§.vij.per totum.

Fidē habere ſiue credere ꝙ neceſſariū ſit ad ſalutē: ꝓbat̄ vario mō.ibi.§.viij.ꝛ. ix. per totū.

Fidei obiectū quō eſt veritas:qd̄ eſt tale obiectū fidei ꝛc.ibidē.c.iiij.ante.§.per totum.

Fidei articuli quō diſtinguunt̄ : quō fit iſta diſtinctio ꝛc.ibidem.c.iiij.§.j.per totum.

Fidei articuli quot ſunt:ꝛ q̄ ſunt:quō tres ſunt circa diuinitatē:circa xp̄i humanitatē ſunt ſeptem ꝛc.ꝛ quō quidā ponūt ſex ad diuinitatē: et ſex ad humanitatem ꝛc.ibi.§.ij.per totum.

Fidei ſymbolum quid eſt et triplex ſymbolum eſt approbatum ab eccl̄ia: ꝛ qui iſta poſuerūt ꝛc.ibi.§.iij.per totum.

Fidei ſiue ſymboli compoſitio quare pertinet ad papam ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.

Fides quomodo et quare dicitur ſtella.iiij.pte ti.xv.c.xxxij.§.iij.per totum.

Fide mediāte quō in baptiſmo efficit̄ ala ſponſa xp̄i:et a xp̄o recipit nouē ornamenta virtutū.j.parte titu.j.c.j.§.ij.ibi.quia etiam ꝛc.

Fidei contra articulos quō diuerſi heretici diuerſimode cōtrariū ſenſerūt iſti heretici ꝛc.j.parte ti.v.c.ij.§.viij.per totum.

Fides bona non patitur vt ſemel exactū iterū exigatur.Eſt vna de reg. iur. que et declaratur.j.pte ti.xx.c.vnico.ſub B. ſcꝫ bona fides.

Fruſtra ſibi fidem quis poſtulat ab eo ſeruari cui fidem a ſe preſtitam ſeruare recuſat. Eſt vna de reg.iur.que et declaratur ibidem ſub littera.F.ſcilicet fruſtra.

Fidem ſuſcipere nullus iudeus vel paganus debet cogi:et quare:ſi fidem ſuſceperint ꝛ recedunt qualiter ſunt puniendi : quō et quib⁹ modis poſſunt duci ad fidem.ij.parte tit. xij.c.ij.§.j.per totum.

Fidem baptizantiū vide varia.s̄.ſub lr̃a.B.ſcꝫ baptiſm⁹.et.iij.pte titu.xiiij.c.xiij.§.ix.

Fidei dubium eſſe contingit quinqꝫ modis: et quando quis dicitur hereticus. iij. par. titu. xxij.c.v.§.x.in medio.

Fideiuſſor vtrū poſſit repetere a debitore vſuras quas perſoluit ꝛc.que queſtio explanatur per vndecim concluſiones.ij. parte ti.ij.c. iij.§.j.per totum.

Fideiuſſorū vide aliqua etiā. j. ſub littera. O. ſcꝫ obſides.ꝛ.ij.par.titu.x.c.j.§.v.per totum.

Figuris tribus mediantibus quomodo videre poſſumus trinitatem in deo.iij.par.titu.x.c.vij.§.v.per totum.

Filium dei magis decuit incarnari ꝙ patrem vel ſpiritūſanctū tribus rationibus.iij. parte titu.xxxj.c.ij.§.j.circa medium.

Fili⁹ dei quō miſſus eſt ad beatā ꝟginē:quare fili⁹ dei miſſus eſt:quare ad mariā miſſus:et quare ad ꝟginē miſſus ꝛc.iiij.pte ti.xv.c.xij.

Fili⁹ dei quomodo quis fit in particulari per tria.iiij.par.ti.vij.c.vj.§.vij. infra mediū.ibi. Quantum ad tertium.

Filij quomodo debent regi:prouideri ꝛc.a parentibus.vide.j.ſub littera.P.ſcilicet parētes.per totum.ꝛ hoc.j.

Filiatio eſt multiplex ſm ꝙ multiplex eſt paternitas:ſcilicet filiatio eterna et ineffabilis: diuina et cōmunicabilis:humana et variabilis.iij.parte ti.j.c.xxvj.

Filiatio diuina et cōmunicabilis eſt triplex. ſ. filiatio per creationem:filiatio per glorificationē: ꝛ filiatio per iuſtificationem.ibidē.§.ij.

Filiatio humana ꝛ variabilis eſt triplex.ſcꝫ ſpiritualis legalis ꝛ materialis.ibidem.§.iij.

Filiatio ſpiritualis que per hominem fit tripliciter contrahitur: quis dicitur pater ſpūalis alicuius.ibidem.§.iiij.

Filiatio legalis que dicitur:et iſta filiatio legalis tripliciter probatur: ſcilicet per legē moſaicam:canonicam:et ciuilem : et filiatio que dicitur adoptio quid eſt:quomodo fit:ꝛ quis nō poteſt talem filiationem facere: et quis ſit eius effectus.ibidem.§.v.

Filiatio naturalis eſt triplex.ſ. legitima:illegitima:ꝛ legitimata.ibidem.§.vj.

Filiorū illegitimatorū legitimatio deſcribit̄.j.

ſub littera.L.ſcȝ legitimatio.et ibidē.c.xxvij

Filij excludūtur ab hereditate trib⁹ caſibus:ꝛ poſſunt filij per patrē exheredari in certis caſibus:ꝛ filij monachi non debent ꝓpterea ab hereditate excludi.iij.par.ti.x.c.iij.§.iij.

Filijs legitimis et illegitimis quomō parētes ipſis debent prouidere vario modo. iij. par. titu.x.c.iij.§.iiij.h.vide tamen per totum.§.

Filiationem triplicem acquirit homo per baptiſmū.iij.parte ti.xiiij.c.ij.§.ij.b.per totum.

Filij quō debent inſtrui ꝛ regi a parentibus:ꝛ que mala cōmuniter ſunt in iuuenib⁹ a qbus parentes eos debēt retrahere.iiij.par.ti.ij.c.v.§.iij.iiij.ꝛ.v.per totum.

Filiusfamilias ꝙ ſi abſtulit a bonis parentum cōtra voluntatē eoꝝ furtū cōmiſit:ꝛ ſi eſt quid notabile mortale peccatū eſt. ij. parte tit.j.c.xv.§.j.ante medium.ibi.Item nota.

Filij filie et familia raptoꝝ vſurarioꝝ vel alioꝝ qui reſtitutioni ſunt obligati viuentes de bonis ipſoꝝ excuſari tales poſſunt per quinqꝫ ij.par.ti.j.c.xij.§.xix.per totum.

Filialis timor deſcribiꝭ vario modo.j.ſub littera T.ſcȝ timor.et.iiij.parte titu.xiiij.c.xiij.

Finem vltimū quomodo oportet ponere neceſſario in humana vita: quod vlterius declaratur.iiij.parte ti.vij.c.iij.ante.§.

Fines vltimos diuerſos volūtas vni⁹ hoīs ſimul accedere nō pōt:ꝛ quare.ibi.§.j.ꝑ totum

Finis vltimi gratia oīa que ſcilicet homo vult intendit:hoc probatur dupliciter:et vtrū alia conueniunt in vltimo fine cum creatura rōnali.ibi.§.ij.per totum.

Finis vltimus oim hoīm vnus eſt:et quare homini conuenit agere quecūqꝫ agit ꝓpter finem.ibidem.§.iij.

Finis gratia agere non ſolum conuenit homini:ſed etiam alijs creaturis:ꝙ hoc neceſſariū ſit probatur ibi.§.iiij.per totum.

Finis anime rationalis eſt quadruplex.j.parte ti.j.c.iiij.§.ij.

Flagella quibus a dn̄o flagellamur

Flagella quibus a dn̄o flagellamur ſi patiēter accipim⁹ ꝛ ſuſtinem⁹ patiēter de ipſis ḋs accipit ꝟtutē ſatiſfactionis ꝓ pctis ꝛc.iij.par.tit.xiiij.c.xx.paulo ante.§.

Flagellat de⁹ hoīem in pſenti qnqꝫ de cauſis ꝗ per ordinē declaranꝭ.iij. pte ti.xxix.c.j.§.j. et de varia punitione vide ibidem ante et poſt.

Flagellis ſiue tentationibus ꝙ quis nō debet diffidere vel deſperare ſi non cito liberaꝭ ꝛc. iiij.parte ti.vij.c.ij.§.vj.in medio.

Fletus ſiue luctus eſt triplex:prim⁹ eſt de ꝑpetrata iniquitate:ſcḋs de aliena calamitate:ꝛ tertius de dilata felicitate:et qui lugentes dicuntur beati.iiij.par.ti.vij.c.vj.§.ij.per totū

Fletus: fetor ꝛc.quomō erunt in dānatis ꝛc.j.parte ti.ix.c.iiij.§.ij.

Deflēda quomodo ſint ſpecialiter tria genera ſacrilegioꝝ in eccleſia militante.ij.par. tit.j.c.xxj.§.v.vj.ꝛ.vij.per totum.

Fornicatio eſt prima ſpecies luxurie

Fornicatio eſt prima ſpecies luxurie:in quo cōſiſtit vel cōuenit cū luxuria:ꝗ ſunt ipſius ſpecies ſiue grad⁹:ꝛ quō iſte ſpecies diuerſificanꝭ magis ex parte femine ꝙ ex parte viri ꝛc.ij.par.ti.v.c.ij.ante.§.

Fornicatio deſcribiꝭ ꝑ illud pſalmiſte. Perdidiſti oēs ꝗ fornicāꝭ abs te:ꝛ poniꝭ ꝓ themate et tria mēbra deſuper.ibidem.§.j.per totum.

Fornicatio in ſcripturis vario modo diciꝭ idolatria vel infidelitas:et in quibus locis:diciꝭ etiam large et moraliter quecūqꝫ culpa mortalis:et quomodo et quid eſt fornicatio ſimplex ꝛc.ibidem.§.ij.per totum.

Fornicatio ꝙ eſt pctm̄ mortale:ꝓbaꝭ quadruplici rōne cū exēplo.ibidem.§. iij. per totum.

Fornicatione quomodo ſubtrahiꝭ homini dei preſentia per gratiā probatur hoc varijs auctoritatibus et hiſtorijs ex ſcripturis:que mala in hoīe facit fornicatio: quib⁹ aſſimilaꝭ ꝛc. ibidem.§.iiij.per totum.

Fornicationem ſi ſacerdos fecerit:quā penam incurrit ſm̄ canones.iij.parte ti.xvij.c.xxj.§.v.poſt prin.ibi. Primus canon.

Fornicatione notoria quomodo quis incurrit ſuſpenſionem.iij.par.ti.xxvij.c.iij.

Fornicationem quare homo naturaliter verecundatur.iiij.parte ti.iiij.c.j.§.vj.circa finem ibi. Quarto eſt procuranda.

Fornicatio ſimplex ꝙ mortale peccatū ſit oſtēditur et probatur : et aliquoꝝum error confunditur dicentiū non peccatum ꝛc.iiij.parte ti.xij.c.ij.§.iij.per totum.

Fornicationē cogitās poteſt de duob⁹ delectari:ſcȝ de ipſa cogitatione:et de fornicatiōe cogitata:declaratur quō ſit:et qn̄ eſt pctm̄ ꝛc.ij. par.titu.v.c.j.§.v.poſt prin.ibi. Sed oportet pro ꝛc.vide etiam.j.ſub littera.L.ſcȝ luxuria

Fortitudinis donum deſcribitur per thema ex pſ̄.qḋ et de ipſo declaratur cum quadruplici membro.iiij.parte titu.xiij.c.j.ante.§.ꝑ totū.

Fortitudinis donum quid eſt: quid importat: et quō differūt confidentia et firmitas quas dat fortitudo.ibidem.§.j.per totum.

Fortitudo ꝙ ſit effectus diuinalis probatur: ꝛ duplex eſt act⁹ fortitudinis.ibi.§.ij. per totū.

Fortitudo quomodo in actu ſuo eſt rationabilis ſiue virtualis: et quomodo ipſa vario modo accipitur.ibi.§.iij.per totum.

Fortitudinis fructus ſiue vtilitas ḋs eſt:circa actū fortitudinis tria conſiderātur: qn̄ actus

fortitudinis fit ad ſalutē.ibidē·§·iiij.ꝑ totū.

Fortitudo quomodo dr̄ tripliciter: ſcilꝫ quedā dicit̄ tēporalis: quedā ſpecialis:ꝛ quedā generalis.ibidē.c.ij.ante·§·per totum.

Fortitudo tp̄alis q̄ eſt ſiue in quo cōſiſtit:ꝛ ponit̄ triplex fortitudo: ſcꝫ criminalis/dn̄ij tp̄alis/ꝛ fortitudo corporalis. ibidē.c.ij·§·j.ꝑ to.

Fortitudo ſpecialis quō vel eſt ex acquiſitione vel ex doli actiōe: ꝛ quō varie virtutes cooperant̄ ad iſtā fortitudinē.ibidē·§·ij.per totū.

Fortitudinis donū ꝙ eſt ex opatione ſpūſſancti oſtendit̄: quomodo fortitudo hec inducit ad cōtemptū vite ob amorē dei: ꝛ ad martyrium ſuſtinendū.ibidē.ca.ij·§·iij.ꝛ.iiij.per totū.

Fortitudo quō accipitur ꝓ virtute generali:ꝛ quō eſt preſumptionis excluſiua:eſt fatigationis aggreſſiua: eſt debilitatis remotiua:ꝛ eſt perfectionis cōtinuatiua.ibi·§·v.per totū.

Fortitudo quid eſt:ſcꝫ qn̄ eſt theologica virtus que regulat:ꝛ que ſunt ipſius partes.j.parte ti.j.c.iij·§·ij.circa mediū.ibi.Fortitudo eſt ꝛc.

Fortitudinis preconia aſſignari poſſunt tria eo ꝙ animum tripliciter firmant.iiij.parte titu.iij.c.j·§·j.per totum.

Fortitudinis virtus circa que cōſiſtit:et q̄ virtus eſt fortitudo ꝛc.ibidē.c.ij.per totum.

Fortitudinis partes ſunt triplices:ſcꝫ ſubiectiue/integrales/ꝛ potētiales:et duplex eſt act⁹ fortitudinis ꝛc.ibidē.c.iiij.per totum.

Fortitudo penitentis hominis prouenit ei ex quattuor.ij.parte titu.ix.c.xv·§·iij.circa medium.ibi.Tertium eſt ꝛc.

Fortuna deſcribit̄ per thema ex pſal.quod ꝛ de ipſa declaratur:ꝛ diuerſoꝝ philoſophoꝝ opiniones ponūtur de fortuna: quomodo diffinitur:qn̄ dicit̄ fortuniū:quādo infortuniū:et qn̄ diffortunium:ꝛ quādo preter intentionē:ꝛ qn̄ per comparationē.ij.par.ti.xij.c.ix.

Fortuna de quib⁹ bonis eſt ꝛ quare ꝛ quomodo:et quō ipſa fortuna ſe habet circa ipſa bona exteriora:et quare non eſt ſperandū in bonis tēporalibus.ibidem·§·j.per totum.

¶ Fragilitas: ignorātia ꝛ malicia quō ſunt cauſa peccati.j.par.ti.vj.c.j.

Fraterna correctio deſcribitur.ſ.ſub lr̄a C.ſcꝫ charitas.et.ij.par.ti.ix.c.vj.per totum.

Fraterna cōuentio quando eſt ſimonia.ij.par. titu.j.c.v·§·xix.per totum.

Fratres quare plus dicūtur religioſi q̄ monachi.iij.par.ti.xvj.c.x·§·x.poſt princi.

Fratrum predicatorū habes varia.j.ſub littera P.ſcꝫ predicatorum fratrum.

Fratricellorum error vario modo ꝛ ad longum valde deſcribitur ꝛ oppoſitum oſtenditur ꝛc. iiij.parte titu.xij.c.iiij.per totum.

Franciſci beati regula in multis paſſib⁹ declaratur.iij.par.ti.xvj.c.j·§·viij.per totum.

Fratrum minorum vide varia.j.ſub lr̄a M.ſcꝫ minorum fratrum.

Fraudulentia deſcribitur vario modo q̄ cōmittitur in emptione: vēditione ſiue negociatione.Et negociatio eſt triplex: mūdialis ꝛ ſceleſta:ſpūalis ꝛ honeſta: tēporalis ꝛ modeſta. ij.par.ti.j.c.xvj.§.j.ij.ꝛ.iij.per totum.

Fraudes deſcribuntur que cōmittuntur in negociando. Et tria mala que facit dolus ꝛc. ibi.c.xvij.ante·§·per totum.

Fraus ꝛ dolus et aſtutia licet in alijs peccatis reperiuntur: cōmunius tamen in vitio auaricie:ſcꝫ venditionis:ꝛ quid in iſtis ſignificat aſtutia.ibidem·§·j.per totum.

Fraude quomodo etiā dolus exercetur:ꝛ quid eſt dolus ꝛ in quo conſiſtit:quomodo diuerſimode accipitur ꝛc.ibi·§·ij.per totum.

Fraudulētia iſta aliqn̄ eſt mortale: et qn̄ tenet̄ ad reſtitutionē:et quō ipſa fit in rei q̄ditate: in ſui quātitate:ꝛ in eius qualitate:in ſoluēdi tarditate:in p̄cij mutabilitate: ꝛ bone intētionis prauitate.ibi·§·iiij.v.vj.vij.viij.ꝛ.ix. ꝑ to.

Fraudatoris manus quomodo deſcribitur: et quid ſignificant eius quinq̄ digiti. ij. parte titu.ij.c.j·§·xij.per totum.

Fraternitatis in collegio ꝓmiſſiōes vel cōuentiones īdebite facte vel ꝓ ingreſſu monaſterij quō īducūt ſimoniā.ij.par. ti.j.c.v·§·xix.ꝑ to.

Fraudes quō vario modo cōmittunt artifices in ſuis officijs.iij.par.ti.viij.c.iiij.per totū.

Fraudem quomodo cōmittunt camerarij ſiue reddituarij cōmunitatū leuantes ipſoꝝ pecunias ꝛc.ij.par.ti.j.c.xvij·§·vij.per totum.

Fraudē legibus facere ꝙ iniuſtū eſt et peccatū probat̄: ꝛ fraus fit legi q̄ttuor modis.iij.par. ti.viij.c.ij.poſt mediū.ibi.Item nota.

Freneticus adultus vel amens ſi anteq̄ incurrit amentiā habuit ꝓpoſitū ꝛ volūtatē ſuſcipiendi ſacramenta non debent ſibi denegari.j.parte titu.iiij.c.xiiij·§·ij.ante mediū.ibi. Notandum tamen.

Fruitio eſt ſecūdus actus volūtatis elicitus a volūtate:in fruitione duo cōſiſtūt: in quo conſiſtit iſta fruitio: ꝛ quomodo diuerſimode fruitio diuerſos reſpectus.j.par.ti.iiij.c.v.

Frui aliquo dicit̄ tripliciter:ꝛ tribus perſonis in diuinis eſt vna fruitione fruendū: ponitur deſuper duplex ratio.ibi·§·j.per totum.

Fruitio quoꝝ ſit:quō differūt fruitio ꝛ delectatio:ꝙ ſit vltimus finis: ꝛ fruitio dicit delectationem in fine declarant̄ iſta.ibi·§·ij.per totū.

Fruitio eſt tertia dos anime: quō hec fruitio eſt delectatio ꝛ gaudiū quod habent ſancti in deo viſo ꝛ amato. Et huius fruitiōis obiectū

principaliter eſt deus:hoc patet quattuor rationibus ⁊c.iij.par.ti.xxx.c.vj.ante.§.

Fructus verbi dei auditi ſiue p̄dicationis fructus ſunt duodecim:quibus oībus priuantur qui non audiunt predicationem ſed negligūt.ij.parte ti.ix.c.xj.§.ij.per totum.

Fructus ſpūs quomodo ſunt actus virtutū: et hoc nomen fructus quomodo a corporalibus ad ſpiritualia eſt tranſlatum ⁊c.et beatitudines cum ſint actus virtutū quomodo differūt a fructu.iiij.par.ti.v.c.xxj.ante.§.

Fructus ſpiritus deſcribuntur quos enumerat apoſtolus ad Gal.vj.et per ordinē declarantur ibi.§.j.per totum.

Fructuoſa quomodo debent eſſe opera hominis ⁊c.iiij.par.ti.j.c.iiij.infra mediū.ante.§.

Fructus bone arboris qui ſunt.j.parte tit.iiij.ca.xiiij.§.v.et ante.

Fructus meritorū eſt triplex.j.par.ti.vij.c.ij.§.iij.ante mediū.ibi.Secundū genus bonorū.

Fructus bone cōſcientie ſunt ſeptē.j.par.ti.iij.ca.x.§.vj.poſt mediū.ibi.Qđ gaudiū cauſat.

¶ Fugientes ad palatiū epi-

ſcopi debēt defendi ⁊ nō extrahi niſi in certis caſibus.iij.par.ti.xij.c.iij.§.j.ante mediū.

Furtum deſcribitur per thema ex pſal. quod ⁊ de ipſo declarat ponuntur deſuper tria membra.ij.par.ti.j.c.xiiij.ante.§.per totum.

Furtum quomodo perpetratur circa ſubſtantiam temporalē:ſcʒ in rebus inuentis: in rebus preſcriptis: in rebꝰ ſibi accōmodatis:in ſcriptis acceptis vel retentis: ⁊ in rebus occulte ſubtractis.ibi.§.ij.per totum.

Furtum quare eſt grande peccatum: ponitur deſuper triplex ratio ⁊ eſt mortale:non ſolum cum furatur quis quod notabilis valoris eſt in ſe: ſed etiā cum notabile nocumentū eſt ei cui aufertur ⁊c.ibi.§.iij.per totum.

Furti ſpecies multas ⁊ naturam eiuſdem:⁊ de inuentis que ſibi retinentur:⁊ de pignore: de cōmodato: de depoſito:de locatione: de conductione:de preſcriptione: quomodo in iſtis cōmittitur vario modo furtum:vide ibidem.ca.xv.ante.§.per totum.

Furti in genere ponunt quattuor caſus in quibus ſibi nemo ſatiſfacere poteſt: et de varijs modis abſtrahendi bona filiorum/vxorum et pauperum:⁊ vbi in iſtis peccatū mortale committitur ⁊ vbi non.ibi.§.j.per totum.

Furtum cōmittens vt chriſtianos detentos a paganis liberet: nunquid chriſtiano qui detinetur a ſaraceno licet furari.ibidem.§.j.circa finem.ibi.Quid ſi quis.

Furtum non facies:eſt ſeptimū preceptū:quid intelligitur furti nomine:quattuor modis fit contra hoc preceptū furtum: ⁊ quomodo multis modis acquirit bona temporalia iniuſte.j.parte ti.xiiij.c.iiij.§.xj.per totum.

Furti/rapine/ſacrilegij/vel iniuſte damnificationis crimine participantes mortaliter peccant.Et quibus modis fit iſta participatio.ij.parte ti.j.c.xij.§.xj.xij.⁊.xiij.per totum.

Furtum vel rapinā ſcienter emens ⁊ qđ pertinet ad participationē:quomodo tenetur reddere: ⁊ talis emēs multa mala incurrit.ibi.§.xvj.vide etiam.§.xvij.⁊.xviij.per totum.

Furto viuentes quomodo tenentur ad reſtitutionem.ibi.§.xvij.⁊.xviij.per totum.

Furta/rapine ⁊ hmōi prius ſunt reſtituenda q̄ vſure propter offenſionē:ꝑpter reprobationē et ꝑpter expulſionē.ij.par.ti.ij.c.vij.§.j.

Furta vel rapta deſcribunt ſub ſextuplici differentia: ⁊ quomodo ſint reſtituenda ⁊c.ij.parte titu.ij.c.ij.§.iiij.per totum.

Furatoria manus deſcribit: ⁊ qđ ſignificāt eiꝰ quinqꝫ digiti ſiue modi.ij.par.ti.ij.c.j.§.v.

Furtū cōmiſit filius qui abſtulit bona parentū contra ipſorū voluntatē:et ſi eſt quid notabile eſt mortale peccatū.ij.parte ti.j.c.xv.§.j.ante mediū.ibi.Item nota q̄ filiuſfamilias.

Gaudium eſt triplex ſcʒ criminale/ſpirituale/⁊ comprehenſorium: ⁊ quomodo aliqui gaudent de vanitate mūdi:alij de voluptate peccati:alij de volūtate boni: ⁊ alij de dei viſione.j.par.ti.vj.c.v.§.iij.per totū.

Gaudiū ⁊ delectationē quomodo habēt ſancti in deo viſo ⁊ amato.iij.par.ti.xxx.c.vj.

Gaudium in ſpirituſancto in quo cōſiſtit iuxta illud.Fructus autem ſpiritus eſt gaudiū.iiij.parte titu.v.c.xxj.§.j.poſt principiū.ibi.Secundus fructus:ſcʒ procedens.

Gaudium q̄ nō eſt virtus hoc ꝓbatur: gaudiū quomodo cauſatur ex charitate: vtrum gaudium ſpirituale quod eſt ex charitate habet admixtum in patria: ⁊ vtrum gaudium ſpirituale ex charitate cauſatum poſſit impleri ⁊c.iiij.par.ti.vj.c.vij.ante.§.per totum.

Gaudium verum de quo chriſtus loquitur.Et gaudium veſtrum nemo tollet a vobis.Et iuxta illud.Intra in gaudiū domini tui.Iſtud gaudium prouenit a ſex partibus.ibi.§.j.per totum.

Gaudium multiplex deſcribitur ex illo Luc.j.Exultauit ſpiritus meus ⁊c.iiij.parte tit.xv.ca.xxix.ante.§.

Gaudium ſiue exultatio quomodo eſt triplex: ſcilʒ gaudium de inferiori entitate ⁊ deceptiuum:gaudium de equali bonitate et letificatiuum: et gaudium de ſuperiori deitate ⁊ exceſſiuum.ibi.§.j.per totum.

Gaudium et delectatio quomodo differunt. j. parte titu.vj.c.v.ante.§.

¶ Genealogia chriſti Mat= thei.j.moralizatur ſm omnia noia. iiij.parte titu.xv.c.vj.per totum.

Genealogizare quare ſcriptura non conſueuit mulieres ſicut viros.ibi.c.iiij.§.iij.quaſi p to.

Genitalis mẽbri motus vnde conſurgit etiam preter rationẽ.j.parte tit. iiij.c.x.§.ij. in fine. ibi.De membro genitali.

Gẽtiles quõ vario mõ xpo dãt teſtimonia etiã fidei xpiane: et quõ principaliter ſibylla hoc fecit ꝛc.iiij.par.ti.viij.c.j.§.iij.ante medium.

Gentiliũ philoſophorũ doctrine vel poetrie ꝙ nõ proſint ad ſalutẽ hoc ad longũ valde decla ratur.iiij.par.ti.xj.c.iiij.per omnes.§.

Gentiliũ errores vario mõ deſcribunt in qbus errãt cõtra diuinitatẽ et circa fidem ꝛc.ibi.c. v.principaliter.§.j.per totum.

Gentiles quõ adorabant tria genera falſorum deorum:et qui ſpecialiter hoc fecerunt ꝛc.iij. parte titu.xxx.c.j.§.iij.

Genuflexione et deuotione quõ deus et ſancti debent adorari in templo ꝛc.iij.parte tit. xij. c.vij.§.ij.per totum.

Geſtu qualem diſciplinã habere debet religio ſus.iij.parte ti.xvj.c.viij.§.v.per totum.

¶ Gibboſus quomodo nõ re= pellitur a promotione ad ordines et quis.iij. parte ti.xxviij.c.v.circa medium.

¶ Gladio quadruplici quo= modo debet vti archieps.ſ.gladio dilectiõis diuini ſermonis:paſſionis:et vltionis pecca torũ.iij.parte ti.xx.c.iij.§.ij.per totum.

Gladius multiplex reperit in ſcripturis.ſ.ma terialis:criminalis:ꝛ ſpũalis:qbus figurant iſti gladij: ꝛ quõ aiam beate virginis ptranſi uit gladius ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.xxxvj.per totũ

Gloriãtur aliqui tripliciter.ſ.in deo:in pximo et in mũdo:q̃ tria ad longũ declarant: et quõ gloria vario modo in ſcriptura accipitur. ij. parte ti.iiij.c.j.§.j.b.per totum.

Gloria inanis deſcribitur. j. ſub littera. I. ſcʒ inanis.ꝛ.ij.par.ti.iiij.c.j.

Gloria promiſſa a deo quõ nos ſollicitat ad di lectionẽ dei.iiij.par.tit.vj.c.iij.§.ij.in medio.

Glorificatorum corporum dotes deſcribuntur ſub littera.D. ſcilicet Dotes.ꝛ. iiij.parte tit. xxx.c.iij.iiij.v.vj.ꝛ. vij.

Gloriã beatorꝫ quomodo vident damnati.j.p. titu.ix.c.iij.§.iij.poſt prin.

Gloriãtur diuites ꝛ pompoſi in diuitijs et gl̃ia dom⁹ ſue.ij.par. tit.iiij.c.iiij.§.vj.per totum.

Gloria mundi que eſt:et quõ quis gloriatur in mundo ꝛc.ij.par. titu.iiij.c.j.§.j.etiam.c. iiij.

¶ Gratie diuine ꝓprietates quomodo deſcribuntur ad ſimilitudinẽ ſemi nis materialis.iiij.par.tit.ix.c.j.ante.§.p to.

Gratia ſm doctores eſt duplex.ſ. gratũ faciẽs et gratis data:ꝛ vtraqꝫ gratia pleniſſime fuit in xpo.Eſt tamẽ triplex differẽtia inter iſtas gratias.ibi.§.j.

Gratie nobilitas et precioſitas quomodo aſſi miletur luci:ponuntur deſuper duodecim ꝓ prietates gratie ad ſimilitudinẽ luminis ma terialis.ibi.§.ij.per totum.

Gratie operoſitatem que ſequũtur: quõ nemo repente fit ſumm⁹ ꝛc.ibi.§.iij.per totum.

Gratia quõ ducit ad gloriã:et quõ gratia ſumi tur vndecim modis.ibi.§.iiij.per totum.

Gratia gratum faciens que eſt ꝛ quõ:et gratia ſm cõmunẽ modũ loquendi tripliciter cõſue uit accipi.ibi.c.ij.ante.§.

Gratia dei quando dicitur dilectio dei ꝛc. ibi. c.ij.§.j.per totum.

Gratia quomodo eſt quedã qualitas in anima ibi.§.ij.per totum.

Gratia ipſa ꝙ ſit in eſſentia anime ſicut i ſubie cto non in potentia aliqua anime. probatur ibi.§.iij.per totum.

Gratia ꝙ differt a virtutibus infuſis:probatur et vlterius declaratur ibi.§.iij.

Gratia quõ diuiditur in gratiã gratũ facientẽ et gratis datã:in operantem et cooperãtem: in preuenientem et ſubſequentem ;et gratiã gratis datã ꝛc.ibi.c.iij.per totum.

Gratia quõ diuidit in operantẽ ꝛ cooperãtẽ: ꝛ gr̃a dupl̃r intelligitur ꝛc. ibi.§. j. per totum.

Gratia que dicitur preueniens et ſubſequens. vbi originaliter trahitur ex ſcriptura:ꝛ qnqꝫ ſunt effectus gratie gratum facientis in no bis ꝛc.ibi.§.ij.per totum.

Gratie quomodo diuidũtur ſm illud apoſtoli. Diuiſiones gratiarum ſunt:ad quid ordinat iſta gratia:tria requiruntur ad hoc:que ꝛ ſubdi uiduntur.ibi.§.iij.per totum.

Gratie gratis date quõ comparantur ad gra tiam gratum facientem.ibi.§.iiij.per totum.

Gratia vnde originaliter cauſatur : quomodo ad eandem requiritur preparatio:quomodo vna eſt maior alia: ꝙ angeli dicunt purgare: illuminare ꝛc. quõ intelligit. ibi.c.iiij. añ.§.

Gratia ꝙ requirat preparationem oſtẽditur ꝛ probatur : et eſt duplex preparatio hominis ad gratiam.ibi.c.iiij.§.j.per totum.

Gratie hoĩs preparatio non neceſſitat ad gra tiam:probatur ꝛ declaratur.ibi.§.ij.p totum

Gratia ꝙ non eſt in oĩbus equaliter ꝓbatur ꝛ declarat per duo mẽbra.ibi.§.iij.per totum.

Gratiã ſi habet hõ hoc ſcire non põt certitudinaliter: quõ tñ ⁊ per q̃ cognoſcere põt ſi ipſam habet: ponunt aliqua ſigna ibi·§· iiij. p totũ.

Gra gratũ faciẽte priuat⁹ hõ non põt p oia pcepta dei implere: qδ oſtẽditur ibi.c. v. ante·§·

Sine gratia vitam eternam mereri non poſſumus. ibi·§·j. per totum.

Gratia dei non operante reſurgere nõ põt hõ a pctõ: probat ⁊ oſtenditur ibi·§· ij. per totum.

Gratia dei non iuuante q̃s a peccato abſtinere non poteſt. quod oſtenditur ibi·§·iij. per totũ.

Gratie preparationẽ hõ nõ poteſt cauſare per ſeipm: qδ oſtendit et probat ibi·§· iiij. p totũ.

Gratia ſiue donũ habituale conſecut⁹ adhuc indiget auxilio gratie dei: probatur ibi·§· v. vij. ⁊. viij. per totum.

Gre effect⁹ quõ eſt iuſtificatio impij: habes. j. ſub lra. J. ſcʒ iuſtificatio impij. ⁊ ibi. c. vj. p to.

Gratie cooperantis effect⁹ quomodo eſt meritum ⁊c. deſuper vide ſub littera. M. ſcilicet meritum. ⁊ ibi. c. vij. per totum.

Gra ꝙ eſt principiũ meriti principali⁹ p charitatem q̃ per alios act⁹: pbatur ibi. c. vij·§·iij.

Gratie ſacramentales quare nõ ſunt ſcripte in euãgelio et in actibus apoſtolorum: ponũtur deſuper ſex rationes. iiij. parte ti. xv. c. xvj. §. ij. ante medium. ibi. Quantum ad ſecũdum.

Gratiarum varietate quomodo deo reddem⁹ rõnẽ in nouiſſimo. iiij. par. tit. xiiij. c. ix·§· iiij.

Gratia nobis a deo exhibita quõ excitat nos ad dilectionem. iiij. parte tit. vj. c. iij·§·ij. ante medium. ibi. Quantum ad tertium.

Gratiã habere quõ ſe quis eſtimare poteſt per octo ſigna. iij. p. ti. xviij. c. v·§·vij. circa mediũ

Gratia alicui conceſſa nõ eſt in eius diſpendiũ retorquẽdum. Eſt vna de reg. iur. que ⁊ declaratur. j. parte tit. xx. c. vnico. ſub. Q. ibi. Qδ ob gratiam alicui conceditur.

De gratiarum actione.

Gratia quomodo multipliciter accipit ab archidiacono: quõ iuitamur ad gratiaꝝ actionẽ: de q̃bus debem⁹ eſſe deo grati p retributione: et q̃s debet eſſe magis grat⁹ an innocẽs q̃ penitẽs. iiij. p. tit. v. c. xij.

Gratiarũ actionẽ operari quomodo nos inuitat multitudo ſcripturaꝝ: plenitudo cunctarum creaturarum: et tẽporis aptitudo pleni gratiarum. ibi·§·j. per totum.

De quibus beneficijs debemus eſſe deo grati: et que ſunt principaliter iſta beneficia ⁊c. ibi ·§·ij. per totum.

Gratitudinis virtus quõ exigit vt nõ ſolũ deo ſimus grati de ſuis beneficijs: ſed etiã creaturis rationalibus vt parentibus et benefactoribus. ibi·§·iij. per totum.

Septem ſunt cauenda in beneficiorum recompenſatione. ibi·§·iiij. per totum.

Gratias vel gratiarũ actiones quomodo debemus deo reddere de omnib⁹ creaturis: ⁊ quõ elementa iſta ad hominem clamant. j. parte titu. iiij. c. vij·§·ij. per totum.

Grati debem⁹ eſſe deo de quattuor bñficijs. j. parte titu. iiij. c. xiij·§· ij. vltra medium. ibi. Quarta eſt ⁊c.

Gratitudo habet tres grad⁹: ⁊ ſimiliter ingratitudo tot habet gradus. ij. parte titu. iij. c. ix·§·j. circa principium.

Grati quõ debem⁹ eſſe deo. ſ. pp̄ter oblata diuinalia: collata ſacramẽtalia: ſublata infernalia: allata tpalia: ⁊ reſeruata ſupnaturalia. ij. par. ti. iij. c. ix·§·viij. ix. x. xj. xij. ⁊. xiij. per totũ.

Gratiarũ actio qualis requiritur poſt factam cõmunionem ⁊c. iij. par. ti. xiij. c. vj·§·ix.

Ingratitudo deſcribit. j. ſub lra. J. ſ. ingratitudo. ⁊. ij. par. ti. iij. c. ix. ante·§·

Grati quomodo debemus eſſe deo de ſex beneficijs. ij. parte ti. iij. c. ix·§·vij. circa finem.

Gratianus in decretis in multis paſſibus non tenetur: et etiã multa antiqua iura non tenẽtur. iiij. par. ti. xj. c. viij·§·j. ij. iij. ⁊. iiij. p totum

Gradus ſeptem ponuntur per quos aſcẽditur ad deum ſiue ad viſionem dei: qui tamẽ vario modo ſubdiſtinguuntur ⁊ declarantur. iiij. p. ti. xv. c. xvij·§·j. quaſi per totum.

Grad⁹ deſcribitur ſm illud pſ. De⁹ cognoſcet in gradibus eius. iij. parte ti. xix. c. vj. ante·§·

Gradus duodecim ſunt humilitatis ſm. b. Benedictũ in regula ⁊c. iiij. parte ti. iiij. c. xij·§·ij.

Gradus conſanguinitatis et affinitatis ⁊ cognationis ſpiritualis deſcribuntur et enumerantur: quõ et quando impediunt matrimonium ⁊c. ij. parte ti. v. c. v·§·j. per totum.

Grauitas peccati mortalis que ⁊ quanta eſt. j. parte titu. ix. c. j·§·j.

Gubernatio quõ ſignificat per crura: et quomodo per ipſam vnuſquiſq; ſe et alios regere debet. iiij. par. ti. ij. c. iiij. ante·§·ibi. Octaua dirigit gubernationes.

Gula eſt vnum peccatum de ſeptem capitalibus vitijs: quomodo diffinitur: quare dicitur appetitus inordinatus: quare dicitur peccatum: duplex appetitus deſcribitur circa gulam ⁊c. ij. parte titu. vj. c. j. ante·§·

Gule materia quomodo eſt eſca ⁊ potus: ⁊ ois eſca in ſe non eſt mala ſed bona: quod probatur ex ſcriptura. Et quidam error circa iſtam materiam deſtruitur: ⁊ ꝙ ſumptio cibi repugnat rectitudini voluntatis contingit tripliciter ⁊c. et eſus carnium quomodo et quando interdicitur ⁊c. ibi·§·j. per totum.

Gule culpa in quo cõſiſtit: quomõ cibus debet ſumi: ⁊ q̃uis gula eſt viciũ capitale/ nõ tamen ſemp mortale: ⁊ qñ ⁊ qñ non: ⁊ circa que attẽdit grauitas iſtius peccati. ibi. §. ij. per totũ.
Gula quomodo punit pena corporali/ ſpũali/ ⁊ gehennali: ꝓbat varijs auctoritatibus et exẽplis: ⁊ quomodo virtutes anime per gulã infirmantur. ibi. §. iij. per totum.
Gule vicium quomõ nos tẽtat quinq; modis: ⁊ quomõ gula importat inordinatã cõcupiſcentiã edẽdi: que inordinatio duobus modis põt attendi: ⁊ q̃ deteſtabile viciũ eſt gula oſtendit per auctoritatem Ambroſij: ⁊ q̃ quinq; mala oriuntur ex vicio. ibi. §. iiij. per totum.
Gule quinq; ſpecies deſcribunt: ſcʒ quõ aliqui excedunt in exceſſiua quãtitate: aliqui cũ lauta qualitate: aliqui cuʒ accurata ſtudioſitate: aliqui ex nimia auiditate: ⁊ aliqui ſub temporis iportunitate. ibi. §. v. vj. vij. viij. ⁊. ix. ꝑ to.
Gule quinq; dantur remedia. ibi. §. x.
Gula eſt viciũ capitale habens ſub ſe quinq; filias: ſcʒ hebetudinẽ/ ineptam letitiã/ multiloquiũ/ ſcurrilitatem/ ⁊ immũdiciam: quare gula dicitur vicium capitale: quare hʒ quinq; filias ⁊c. ij. parte titu. vj. c. iiij. ante. §.
Gule filiabus ponitur thema ex pſal. qđ et de ipſis declaratur: quõ iſte filie diuerſimode inficiunt homines ⁊c. ibi. §. j. ij. iij. iiij. v. ⁊. vj.
Gula quomõ ⁊ quare dicit via ſumptuoſa ⁊c. j. pte ti. v. c. iij. §. j. poſt mediũ. ibi. Sexta via.
De cibo ⁊ potu/ ⁊ ieiunio habes mlta. s. de abſtinentia ſub littera A. et ſub littera J. ſ. ieiunium. ⁊ ſub littera S. ſ. ſobrietate ⁊c.
Gule ſpecies quõ eſt ebrietas in comeſſationẽ: in ebrietatẽ ⁊c. ij. parte ti. vj. c. iij. ante. §.
Guſtu quomodo diabolus tẽtat hominẽ vario modo. iiij. parte titu. xiij. c. iij. §. ij. poſt mediũ. ibi. Quantum ad guſtum.
Guſtu quõ diuerſimode peccãt hoies tam ſpũaliter q̃ corporaliter: et que mala facit abuſio ipſius guſtus. j. parte titu. ij. c. ij. §. v. ꝑ totũ.

Habitus ſanctitatis puta religionis/ ſiue clericatus quõ ſignat ſtatũ quo quis obligat ad opera perfectiõis: ⁊ quõ religio nominat ſtatuʒ ꝑfectionis ex intentiõe finis ⁊c. ij. pte ti. iiij. c. vij. ante. §. circa mediũ. ibi. Sciendũ etiam.
Habitus nouicioꝝ quõ in quibuſdã ordinibus diſtinctus eſt ab habitu ꝓfeſſionis ⁊c. iij. par. ti. xvj. c. iij. §. j. ꝑ to. modicũ. ĩ. et de habitu habes adhuc varia. ibi. c. iij. ⁊. iiij. ⁊ in alijs locis.
Habitũ ſuũ quomodo quilibet religioſus portare tenet patenter: hunc aliqñ licet occultare: ⁊ vtrũ religioſus habẽs curã aiarũ in eccleſia ſeculari debet ſe conformare habitui illoꝝ in oĩbus ⁊c. iij. par. ti. xvj. c. vj. ante. §. ꝑ totũ
Habitus qualem diſciplinam habere debet religioſus. iij. parte titu. xvj. c. viij. §. iiij.
Habitu depoſito ſi admiſſus fuerit religioſus ad lectiones legum ⁊ medicine: iſti doctores excõmunicati ſunt maiori ſententiã. iij. parte, titu. xxiiij. c. xxxviij. per totum.
Habitũ religionis temere dimittentes vel euntes ad ſtudia ſine licentia ſuperioris excõmunicati ſunt maiori ſententia. ibi. c. liij. ꝑ totũ.
Habitus ſiue veſtium modeſtia quõ ſit ſeruanda quorũ inordinatio dupliciter fit: et quomõ in iſtis eſt ordinatio affectus vicioſa tripliciter: ⁊ circa defectum poteſt eſſe duplex inordinatio. iiij. parte titu. iiij. c. x. §. iiij. per totum.
Habitum ſuũ dimittens monialis etiam ſi expellantur de monaſterijs ſuis: ⁊ detur eis licẽtia manere extra monaſteriũ: tenẽtur habitũ deferre. iij. parte. tit. xvj. c. vj. in fine. ante. j. §. ibi. Jdem de monialibus.

Hebetudo eſt pĩa filia gule: quomõ inficit intellectũ hominis: quis dicit hebes: quid importat: in quo differt a cecitate mentis: vnde procedit ⁊c. ij. parte. tit. vj. c. iiij. §. ij. per totum.
Hedi ꝓprie qui dicũtur hedi in ſcriptura: qui intelliguntur per hedos: quomodo hedi facti ſunt hirci: que vox eorũdem: quid intelligitur per vocem ⁊c. j. parte titu. j. c. ij. §. v. infra medium ad longum. ibi. Sed iam tertio.
Hermofrodita quis dicitur: quomodo eſt irregularis. iij. parte ti. xxviij. c. vj. §. v. per totũ.
Heremitarũ eſt triplex genus: ſcʒ ſerabite/ anachorite/ ⁊ cenobite: ⁊ quam vitam vnuſquiſq; ducebat ⁊c. iij. par. tit. xvj. c. j. §. iiij. circa prin.
Heremite primi qui fuerunt in nouo teſtamẽto ⁊ aliarum religionũ primi patres qui fuerũt: quomodo religiones ſucceſſiue ꝓceſſerũt: qui patres eorũ: qui plus participant in actiua et contemplatiua vita ⁊c. iij. parte titu. xxxj. c. x. §. iiij. per totum.
Heres quomodo tenetur ad vota eius cuiꝰ eſt heres ⁊c. ij. parte titu. xj. c. ij. §. v. per totum.
Hereditate priuãtur heredes etiã ſi filij ſint in tribus caſibꝰ: ⁊ poſſunt filij per parẽtes exheredari ex certis cauſis: et non licet parẽtibus excludere filios monachos ab hereditate. iij. parte titu. x. c. iij. §. iij. vide etiam. §. iiij. de ſucceſſione ad hereditatem. etiam. §. v.
Heredum morientiũ conditiões in teſtamẽtis vide. ĩ. ſub littera T. ſcʒ teſtamentum.
Heres quõ inſtituit: ⁊ de triplici legitima portione. iij. parte titu. x. c. iij. §. j. ⁊. ij. per totum.
Hereditatis ſucceſſio q̃diu durat: quibus modis ab eadem diſcedit ⁊c. ibi. §. iiij. per totũ.
Hereticꝰ vt quis dicat duo requirũt: quõ diffi

nif hereticꝰ ꝛc.ij.p.ti.xij.c.iiij.ante.§.p totū.
Hereticos puniendo quomō eccleſia vtiť iuſtitia ꝛ miſericordia.ibi.§.j.per totum.
Heretici quomodo puniunť quadruplici pena ꝛ ꝑpter hereſim maritoꝝ non confiſcanť dotes vxoꝝ niſi participēt in hereſi.ibi.§.ij.p to.
Pena deſcribiť quam incurrūt receptatores/ et fautores hereticorum: ꝛ in hereſim relapſi quomō debent puniri. ibi.§.iij.ꝛ.iiij.per totū.
Hereticoꝝ inquiſitio quō fieri debet: q̄ admittunť ad iſtam: quō inquiſitores ꝓcedere poſſunt contra ipſos ꝛ abſoluere: ꝛ ep̄s ꝛ inq̄ſitor vnꝰ ſine alio pōt eos citare et cape ꝛc.ibi.§.v.
Hereticus ꝙ aliq̄s ꝓprie dr̄ quinq̀ requirunť que notabiliter declaranť ibi.c.v.per totum.
Heretici quō ſunt tertij mali operarij in eccleſia dei: quibus iſti figuranť: quō deuaſtāt vineam dn̄i: quomō dicunť fieri: in quibꝰ errāt: ꝛ qui noīatim iſti fuerunt.j.parte.tit.v.c.ij.§.viij.poſt mediū.ibi. Tertij operarij mali.
Heretici quō vario modo exacuerunt linguas ſuas contra xp̄i doctrinam ꝛ veritatem fidei: quorū ponunť tres errores circa aiam/ q̄ etiā deſtruunť ꝛc.ij.par.ti.xij.c.vij.§.v.per totum.
Heretico q̄ cōicat quā penā incurrit ſ3 canōes. iij.p.ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi. Triceſimuſoctauꝰ.
Hereticorū quomō ſe habere debent inquiſitores in inquiſitiōe: quibus plus cōmittiť iſtud officiū: quomō ſeculares nō debent impedire ſed adiuuare: ꝛ eorū auctoritas ꝓbatur ex veteri teſtamēto.iij.par. ti.xviij.c.ij.an̄.§.p totū
Hereticis quō reſiſtēdum ſit: qñ ꝓcediť p ep̄m ꝛ inquiſitorem.ibi.§.j.per totum.
Quomodo ſit faciendū in ꝓceſſu cum notarijs ꝛ cū carcere: ꝛ carcer deb3 eſſe cōmunis ep̄o et inquiſitori: et que conceduntť inquiſitoribꝰ ꝓ expediēdis i officio inq̄ſitiōis ꝛc.ibi.§.ij.p to.
Hereticorū quō ſit ſentētia danda: ponunť deſuper quinq̀ notabilia ibi.§.iij.per totum.
Hereticoꝝ carcer quō ꝛ quare eſt ad cautelam quomō aliqui deputanť ad carcerē perpetuo: ꝛ aliqui ad tempus: quomō ſit faciendū in ferendis ſententijs ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.
Hereticoꝝ fautores ꝛ participantes cum ipſis excōicati ſunt maiori ſentētia: ꝛ quō inquiſitores debēt abſoluere volētes cōuerti ꝛc.et quō inuocare pn̄t brachiū ſeculare. ibi.§.v.p totū.
Hereticorū inquiſitores q̄ eſſe poſſunt: cuiꝰ etatis eſſe debēt: a quibꝰ debent abſtinere: cōtra quos nō poſſunt ꝓcedere: q̄diu durat eorūdē offm̄: ꝯtra quos pn̄t ꝓcedere ꝛc.ibi.§.vj.p to.
Hereticoꝝ condemnatoꝝ per ſententiā bonam quomodo confiſcanť: ponuntur deſuper varia notabilia.ibi.§.vij.per totum.
Heretici quomō ſubſunt pape: quomō quadrupliciter eos punit: vtrum dubius in fide ſit cēſendus hereticus: et dubium eſſe in fide cōtingit quinq̀ modis.iij.par.tit.xxij.c.v.§.x.p to.
Hereſim damnatā acceptās excōicatus eſt maiori ſentētia.iij.par.ti.xxiiij.c.iiij.per totum.
Hereticos ſepeliētes excōicati ſunt maiori ſententia. Et q̄ ſunt iſti heretici: ex quibꝰ oꝑibus hoc oſtēdūt.iij.par.ti.xxiiij.c.v.etiam.vj.
Hereticorū errores vario modo deſcribuntur: ꝛ qui fuerunt nomine ꝛ in quibꝰ errabāt ſunt numero.lxxx.errores.iij.par.ti.xj.c.vij.an̄.§.
Hereſes que ſunt ꝛ que non habēt ꝓprie auctoritatem quomodo ſunt cōtra fidē catholicā: ꝛ quō ſunt damnate ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Hereſes ſiue errores abbatis Joachi3 quomō damnātur cum aliquibus alijs.ibi.§.ij. Uide etiam.s.ſub littera E.ſc3 error.

¶ **Hiſtrionatꝰ ars quō deſer**uit recreationi humane: quō ꝛ quādo eſt ꝓhibitū viuere de tali arte: quibus interdiciť iſta ars: ꝛ quibus tēporibus ꝛc.iij.parte tit.viij.c.iiij.§.xij.poſt mediū.ibi. Hiſtrionatus ars.
Hiſtrionatus ars quomodo eſt illicita.ij.parte titu.j.c.xxiij.in princi.

¶ **Holocauſtum quō aliquis** deo fit p religiōis ingreſſum et p tria vota ꝛc. iij.parte. titu.xvj.c.j.§.j. vltra mediū.ibi. Similiter holocauſtum.
Homagiū indignū eſt ꝛ a romana eccleſia alienum vt ꝓ ſpiritualibus facere homagiū compellatur quis. Eſt vna de reg.iur.que et declaratur.j.par.ti.xx.ca.vnico.ſub H.ſ.homagiū.
Homicidiū frequenter contingit ex ira/ rixa/ ꝛ bellis: que oīa iniuſte fiūt cōtra dei preceptū. Quō intelligiť iſtud Nō occides: ꝛ quibꝰ reſeruanť caſus abſolutiōis.ij.par.ti.vij.c.viij.an̄.§.
Homicidiū deſcribiť p thema ex pſal. qḋ et de ipſo declaranť: homicidiū pōt eſſe duplex: ꝛ occiſor hoim ſiue ſanguinem humanū fundēs pōt quis eſſe quadrupliciter.ibi.§.j.per totum.
Hominē occidere nulli licet ꝓpria auctoritate: nec ſeipſum p aliquē caſum: nec etiā aliquem impijſſimū: nec virum iuſtum ob premiū: nec vnq̄ ad tollendū ſcandalum.ibi.§.ij.per totū.
Homicidij grauitas oſtēdiť multipliciter: quō tales vario modo puniūtur: ꝙ graue peccatū eſt homicidiū: ꝛ quomodo in iure ciuili debet puniri ꝛc.ibi.§.iij.per totum.
Homicidijs/ ſiue bellis/ ſiue mutilatiōibꝰ quō clerici ſe regere habent ne incurrāt irregularitatē.iij.par. ti.xxviij.c.ij.§.vj.per totum.
Homicidiū deſcribitur ex quinto precepto decalogi Non occides. ꝛ homicidium ſiue occiſio perpetratur quatuor modis.j.parte. titu.xliij.c.iiij.§.ix.per totum.

Homicida quā penā incurrit ẜm canones.iij. par.ti.xvij.c.xxj·§·v.ibi.Undecimus.
Homicidio quomodo quis efficitur irregularis.iij.par.ti.xxviij.c.ij·§·j.per totum.
Homicidiū verbo conſultationis quomodo cō mittitur.ibi·§·ij.per totum.
Homicidiū facto cōmittitur tripliciter ꝑ quod quis fit irregularis:⁊ per homicidium a caſu quomodo ſiliter fit ⁊c.ibi·§·iij.⁊.iiij.per totū.
Homicidium opere ⁊ voluntate quomodo inducit irregularitatem:⁊ ſiliter quomodo per mutilationē in bellovel alı̄s quomodo inducit irregularitatē ⁊c.ibi·§·v.⁊.vj.per totum.
Homini quomodo deꝰ fecit tria magna quantum ad corpus.j.parte titu.j.c.j.
Homo primus quō ſe ſimilē fecit iumentis inſipientibus per.x.ſigna q̄ cognouit.j.par.ti.j. ca.ij·§·v.ante mediū.ibi.Hic aūt prius nota.
Homini primo quomodo deus dederat in ſua creatione tria bona ſibi originaliter inſerta:⁊ illa tria ſunt corrupta: et que illorum remedia.j.par.ti.j.c.iij.ante·§·per totum.
Homo quō aſſimilaẜ celo:⁊ decē ſūt celi:et quō in iſtis homo figuraẜ.j.par.ti.j.c.vij·§·ij.ꝑ to.
Homo non habet plures animas per eſſentiā: ſed vnam tm̄ ſcꝫ intellectiuam in ſe continentem triplicē virtutē.j.par.ti.ij.c.j.ante·§·
Homo quomodo per ſeipſum ſibi cauſat mutationem fantaſie in diuerſis effectibus.j.parte titu.ij.c.vj·§·vj.per totum.
Hoīs eſt liberū arbitriū ⁊ aliter ante pctm̄ ⁊ aliter poſt:⁊ ſi pctōr habeat liberū arbitrium ⁊c. j.par.ti.iiij.c.ij·§·ij.poſt međ.ibi.In hoīe eſt.
Homo quomō comparaẜ ligno:quare đr antropos.i.arbor euerſa: quomō plantaẜ ⁊ quomō fructificat.j.par.ti.iiij.c.xiiij·§·v.per totum.
Homo ſiue voluntas quomodo aſſimilatur arbori.j.parte titu.iiij.c.xv.
Homo virtuoſus tripliciter deſcribitur ad modum arboris.ibidem·§·j.
Homo cognoſci poteſt ꝑ picturā ꝑ ſeptē ſigna ſi ſit bonus vel malus.ibi·§·iij.
Homines ante diluuiū diutius viuebāt ꝙ nūc: ponuntur deſuꝑ ſex cauſe.j.parte ti.v.c.j·§·v. poſt mediū.ibi.Aſſignat nichilominus.
Homo ſiue aīa vt deo fructificet q̄ ſunt facienda.j.par.ti.v.c.ij·§·ix.ante međ.ibi.Ad h̄ aūt.
Hominē faciūt deo abominabilē quinq̄.j.par. ti.vj.c.iiij·§·j.circa finē.ibi.Sunt aūt quedā.
Homo ꝙ deum tentat ꝓbatur ex pſal. et quis dicitur tentare deum ⁊c.j.par.ti.vj.c.xiij·§·j. poſt prin.ibi.Secundo tentat.
Hoīm bonoꝝ ſex ſunt vie ꝑ quas īmediate poſt mortē aſcēdūt in celū.j.par.ti.v.c.iiij·§·ij.ꝑ to.
Homo quomodo habet ſex miſerias in ſua ſenectute quantū ad membra exteriora.j.par. titu.v.c.j·§·vj.poſt prin.ibi.Deinde ponit.
Hoīs quidditas pulchre ⁊ vario modo deſcribiẜ ꝑ queſtionē ſalomonis.j.ꝑ.ti.j.c.vij.ꝑ to.
Hominē tria faciunt obliuiſci ſui dei et proximi.j.par.ti.ij.c.ix·§·ij.per totum.
Homo bn̄ viuere volēs reſpicere debet ſeptē q̄ ad longū declaranẜ.j.par.ti.iij.c.vij.per totū.
Hominis excellentia quō duo attendit.ij.par. ti.iij.c.v·§·j.circa međ. ibi.Pro declaratiōe.
Homo quomodo eſt hypocrita ad decipiendū proximū:et dupliciter ꝗs poteſt decipere per hypocriſim ⁊c.ij.par.ti.iiij.c.vij·§·ij.per totū.
Homo ſiue peccator quō habet triplicē defectū quē nō cōſiderat.ij.par.ti.v.c.xj·§·j.per totū.
Homines quomō tripliciter ſe amant: ſcꝫ ꝓut eſt cōmune omniū: ꝓut eſt ꝓpriū bonoꝝ: ꝓut eſt propriū maloꝝ. Et homo diciẜ aliquid eſſe dupliciter.ij.par.ti.v.c.xiij.ante·§·
Homo quid eſt:cui ſimilis eſt:quomodo ſe habet homo:vbi eſt homo:⁊ cum quibus ſocijs. iiij.par.ti.xiiij.c.vij·§·iij.per totum.
Homo quomodo exit in mundo ad opus ſuum tribus modis.iij.par.ti.viij.c.j.
Homines a natura quō ſunt docibiles:⁊ inclinantur ad varias ſcientias ẜm qualitatē complexionū: qđ oſtendiẜ ẜm quattuor cōplexiones q̄ ſunt in hominibꝰ.ibi·§·ij.infra prin.
Homines mali ſiue ſeuientes quomodo impugnant hominem:ſiue proximū duplici telo: et quomodo debemꝰ iſtis reſiſtere.iiij.par. ti.ij. ca.ij·§·v.infra mediū.ibi.In quarto.
Homini dantur.ix. regule directiue ẜm quas totam ſuam vitam regere debet.iiij.par.ti.ij. ca.iiij.a princi.vſq̄ ad·§·
Homines quomodo areſcent pre timore ante diuinū iudicium.iiij.par.ti.xiiij.c.xj·§·ij.ante medium.ibi.Sextum ſignum.
Hominis complexio eſt quadruplex:⁊ ad quid iſti magis ſunt inclinati ⁊c.j.parte titu.j. ca. vj·§·j.poſt medium.
Hominū triplex conditio ſiue varietas deſcribitur:⁊ qui ſunt magis timidi.j.parte titu.vj. ca.x·§·ij.per totum.
Honeſtas quomō eſt pars temperātie:quomō ipſa diuiditur in.iiij.ꝟtutes principales: quō aliquid dicitur honeſtum: quid eſt honeſtum ẜm Tulliū ⁊c.iiij.par.ti.iiij.c.j·§·viij.
Honeſtas quomodo eſt pulchritudo ſpūalis:et quomō poniẜ ꝓ parte tēperantie.ibi·§·ix.
Honeſtas quomodo cōcurrit cū vtili ⁊ delectabili:⁊ quō differt ab iſtis.ibi·§·x.per totū.
Honor ꝗd eſt:et quō aliꝗs poteſt honorari ſolū propter virtutē alterius: et vtrum honorare diuites magis ꝙ alios ptineat ad acceptionē perſonarū.ij.par.ti.j.c.xx·§·iij.per totum.
Honoris et fame damnificatio quadrupliciter

fieri poteſt.ij.par.ti.ij.c.ij.§.iij.per totū.
Honoris appetitus tripliciter eſt inordinatus ij.parte titu.iij.c.v.§.j.circa medium.ibi.Tripliciter ergo contingit.
Honores ⁊ dignitates qñ pcurantur: ꝙ periculoſum ſit:⁊ quomodo quilibet ſe cauere debet ab hmōi pcurationibus:adducunt multi in exemplū.ij.par.ti.iij.c.v.§.ij.per totum.
Honores et dignitates querere vtrū ſit licitū: arguitur pro ⁊ cōtra: ⁊ concluditur ⁊c.ij.par.titu.iij.c.v.§.iij.iiij.v.⁊.vj.per totum.
Honor triplex quomodo perditur per ſacrilegium.ij.par.ti.v.c.viij.per totum.
Honorādi quomodo parentes ſunt tripliciter.iiij.parte ti.v.c.ix.§.j.⁊.ij.per totum.
Honorandi quō ſunt prelati qui cōſtituti ſunt in dignitate.ibi.c.x.in prin.ibi.Tria ergo.
Honor qualis debetur prelatis: et quis vocat iſte honor ⁊c.et reuerentia non eſt idem quod honor: ⁊ quomodo laus dupliciter diſtinguitur ab honore.ibi.§.j.per totum.
Honor cui ſit exhibendus:quō diuerſa genera hominū mādant honorari in ſcriptura: ⁊ quō ſunt diuerſimode honorandi que p ōmia fundantur in ſcriptura.ibi.§.ij.per totum.
Honor tēporalis non habet in ſe beatitudinē hominis : quod oſtenditur tribus rationib⁹.iiij.par.ti.vij.c.iiij.§.iij.per totum.
Honoris bonū quomodo multū apppetit: qđ oſtenditur autoritate Aug.et quomodo illud figurabant varijs ⁊c.j.parte titu.vij.c.iij.§.j.ante medium.ibi.Bonum honoris.
Hore canonice quō ⁊ qñ ſunt iſtitute ab eccl'ia: et ſunt nūero ſeptē.iij.par.ti.xiij.c.iiij.ante.§.
Horas canonicas legere q̄ tenent ſub pcepto: qui tenent dicere horas in eccleſia ⁊ qui nō:⁊ quomodo religioſi pfeſſi tenent ad horas: et quō cōuerſi ad illas tenent.ibi.§.j.per totū.
Horas canonicas legendo q̄ clerici tūc debent dicere:quis modus dicendi horas:⁊ prebendati in duabus eccleſijs in qua tenentur dicere horas.ibi.§.ij.per totum.
Hore beate virginis/vigilie mortuoꝝ ⁊ ſuffragia vtrū ſint de neceſſitate dicēde poſt horas canonicas : ⁊ fratres predicatores quomodo tenentur ad vigilias ⁊c.ibi.§.iij.per totū.
Hore canonice qua hora ſunt dicende : quomō in iſtis debēt ſeruare cōſuetudinē loci:quādo poſſunt preuenire : quando matutine in ſero dici poſſunt ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.
Horas canonicas nō dicendo quantū peccat:⁊ quomodo q̄s oēs:⁊ quō qui vnā horā nō facit: et ſi dimiſit pter aliquē defectū qualiter tūc peccat: ⁊ qualiter ex obliuione/⁊ qui/et quomodo tenent repetere ⁊c.ibi.§.v.per totū.
Qui omiſit dicere diuinū officiū vtrū de neceſſitate ſit ei iniūgendū ꝙ omiſſū ſuppleat:qui poſſunt talia cōmutare.ibi.§.vj.per totū.
Horas canonicas dicendo vtrū attentio ſit neceſſaria: ⁊ quomodo eccleſia non ponit intentionem ⁊ deuotionē ex precepto : ſed ex gratia dei ⁊c.ibi.§.vij.per totum.
Hore ſiue oratio ſicut quodlibet bonū opus requirit duplicē attentionē:ſi orō dʒ eſſe meritoria q̄ ad hoc ſūt neceſſaria:⁊ euagatio ī orōne quō nocet ⁊ quantū pctm̄.ibi.§.viij.per totū.
Officiū vtrū ſit cantandū:quō cant⁹ ſalubriter eſt inſtitutus:quō cantus debet eſſe deuotus: tres ſunt ſpecies ſonoꝝ.ibi.§.ix.per totū.
Horas canonicas negligenter pſoluendo qñ ⁊ quomodo eſt peccatū mortale.ij.parte tit.ix.ca.iij.§.iij.modicum.ī.ibi.verbi gratia.
Horarum canonicarū negligentia vario modo deſcribitur tam ad perſoluētes ꝙ ad audientes: quomodo negligentia iſta debet euitari: et q̄bus dieb⁹ plus : ponitur deſup themа ex pſal.ij.parte ti.ix.c.xij.ante.§.per totum.
Horarū ſufficientia quō patet ex numero ſeptenario:qualiter peccant nō perſoluētes:quare negligentia in ipſis cauenda ſit: et quomodo debet eſſe in ſtatu gratie ⁊c.ibi.§.j.per totū.
Horarū qualis debet eē attētio:q̄ debet ſeruare officiū legēs vel cantās : quō in ipſo nō debet placere hoībus ſed deo ⁊c.ibi.§.ij.p totū.
Horas perſoluēs quale motiuū debet habere: et ſeptē negligentie cōmittunt in diuino officio:quo ordine debēt dici hore: qñ nō oportet iterare horā neglectā ⁊c.ibi.§.iij.per totū.
Hoſpitalariorū conditio deſcribit p thema ex pſal.qđ ⁊ exponit de pauperibus:quō dñs de ipſis ſollicitus eſt: quō xp̄s p ſe oſtēdit paupertatē verbo ⁊ exēplo ⁊c.iij.par.ti.xj.c.j.ante.§.
Hoſpitalariorū ſeruitores quales opʒ eos eſſe erga pauperes:⁊ quō circa infirmos hoſpitalarius tria debet obſeruare.ibi.§.j.per totū.
Hoſpitalarij quomodo debent habere diligentiam ꝙ hoſpitalitas ibi ſeruetur:ſm illud ad quod eſt ordinata vt ⁊ tēporalia bene diſpenſentur.ibi.§.ij.per totum.
Hoſpitalia quomodo diuerſis nominibus nūcupantur:vtrum poſſit inſtitui aliqua religio ad hoſpitalitatem:vtrū religioſus poſſit preſici hoſpitali.ibi.c.ij.ante.§.
Hoſpitalis regimē nūquid poteſt cōmitti duobus:vtrū vnus poſſit preſici duob⁹ hoſpitalibus: hoſpitale vtrū poſſit habere beneficium curatum ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Hoſpitalium locorum receptio ad quē ſpectet: declaratur ſub plurib⁹ queſtionibus.ibi.§.ij.per totum.
Hoſpitale vtrū ſit exemptū ⁊ īmediate ſubiectū romano pontiſici nullū habens ſuperiorem:

vel aliū ad quē ſpectat: ſi negligēs eſt nūquid ordinari⁹ poterit corrigere.ibidē.§.iij.p totū.
Hoſpitaliū rectores quō ad ſatiſdationē et iuramentū tenentur cū cōmittitur ipſis gubernatio: ꝛ quomō ſe in iſtis habent regere: quomodo iurant ꝛc.ibi.c.ij.§.iiij.per totum.
Hoſpitale nūquid poſſit erigi in parrochia matricis eccleſie illo irreqſito vel inuito: et vtrū hoſpitali debeat certa dos aſſignari.ibi.§.v. per totum.
Conceſſio per litteras apoſtolicas vel legatoꝝ eius ſup ꝓuiſiōe quoꝝcūq; priuilegiatoꝝ clericoꝝ cōceſſa directas: nūquid per hos poterit eis ꝓuideri de hoſpitali.ibi.§.vj.per totū.
Hoſpitalarij laici quib⁹ cōmittūtur hoſpitalia gubernāda non tenētur ad diuinum officium ſiue ad horas: ſꝫ clerici beneficiati in ipſis ad ipſas tenentur ꝛc.ibi.§.vij.per totum.
Hoſpitalarius vtrū hoſpitādo vel elemoſynas largiēdo poſſit preferre coniūctos extraneis: ponūtur deſuper adhuc alie ſimiles queſtiones.ibi.c.ij.§.viij.per totum.
Hoſpitalarius ſi eligit ſepulturam apud eccleſiam hoſpitalis: nunquid eccleſia parrochialis debet habere canonicam portionē de relictis eius.ibi.§.ix.per totum.
Hoſpitales quomodo ꝛ qualiter debēt eſſe clerici ꝛc.iij.parte ti.xiij.c.iij.§.vj.per totum.
Hoſpitalis quomodo debent viſitari per ſuperiores: ꝛ que ſint interrogāda ab ipis.iij.par. titu.xx.c.vj.§.iiij.per totum.
Hoſpitalia que dicūt loca religioſa gaudēt priuilegio clericali.iij.pte.tit.xxiij.c.v.§.vj.p to.
Hoſtis noſter quomō nos impugnat in iſto certamine duplici telo: et quomodo debem⁹ iſtis reſiſtere.iiij.parte.titu.ij.c.ij.§.v.ante mediū. ibi.In ſecundo certamine.

Humanū genus quō cōparatū eſt iumentis inſipiētib⁹ p peccatū: ꝛ ſi reuertatꝛ quibus iumētis tūc aſſimilatur.j.par. titu.j.c.ij.§.v.ante mediū. ibi.Ubi ſciendum.
Humanoꝝ actuum de bonitate ꝛ malicia quō oportet de ipſis loqui. Et quomodo exponitꝛ auctoritas Dionyſ.ꝙ malū non agit niſi in virtute boni.j.parte titu.iiij.c.xij.ante.§.
Humana actio hꝫ bonitatem ꝛ maliciā ex obiecto: ꝛ quō homo per maliciā fit abominabilis ꝛ quō actio humana hꝫ bonitatem et maliciā ex circunſtantia ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Humana actio ꝙ hꝫ bonitatē ꝛ maliciam precipue ex fine ꝓbatur ex diffinitione Boetij que etiam exponitur ibi.§.ij.per totum.
Humanarū actionum alique ſunt indifferētes ſm ſpeciem: ſed nulla eſt indifferens ſm indiuidum ꝛc.ibi.§.iij.per totum.
Humane volūtatis bonitas in actib⁹ ſuis quō dependet ex quatuor.ibi.§.iiij.per totum.
Bonitas ꝛ malicia magis ꝓprie reperiunꝛ in actu interiori voluntatis ꝙ̄ in actu exteriori: qđ ꝓbaꝛ auctoritate Aug.ꝛc. ibi.§.v.p totū.
Humana actio quō dicitꝛ bona vel mala: recta vel peccatū: laudabilis vel culpabilis: meritoria vel demeritoria ꝛc.ibi.§.vj.per totū.
Humana voluntas quō frequenter in ſcriptura dicitꝛ cor: et vbi: et ſub nomine cordis tractaꝛ de exercitio volūtatis.j.p.ti.iiij.c.xiij.p totū.
Humane cōuerſationis quomodo reperiuntur tres conditiones: ꝛ ſimiliter in humana actione tres.j.parte ti.xiij.ca.ij.§.vij.circa mediū. ibi.Tertio he tres.
Humanarū opationū exterioꝝ triplex inuenitꝛ differētia.iij.par.tit.viij.c.j.§.ij.poſt princi.
Humane vite dantur nouem regule ſm quas vnuſquiſq; vitam ſuam dirigere poteſt ꝛ ordinare.iiij.par.ti.ij.c.iiij.ante.§.per totum.
Human⁹ timor vario modo deſcribitꝛ.ī.ſub littera T.ſ.timor.ꝛ.iiij.par.titu.xiiij.c.ij.
Humilitas quomodo ipa diffinitꝛ a beato Bernardo: in quo ipſa eſſentialiter cōſiſtit: q̄ ſunt ad ipſam neceſſaria: ꝙ ſpecialis virt⁹ ſit ꝓbatur.iiij.par.titu.iiij.c.xij.ante.§.per totum.
Humilis vnde quis dicitꝛ: in quo actu hoc cōſiſtit ꝙ quis humilis ſit: ꝛ quō p humilitatē homo ſe debet oibus ſubijcere.ibi.§.j.per totū.
Humilitatis gradus ſunt duodecim ſm beatū Benedictū in regula: quomō figuranꝛ in ſcala Jacob: ꝛ quomō homo per humilitatē peruenit ad duo: ꝛ ponuntur adhuc alij ſeptē gradus ipſius humilitatis.ibi.§.ij.per totum.
Humilitas quō non eſt excellentiſſima virtus ſimpliciter/ſed poſt ꝟtutes theologicas: quō humilitas primo dicitur fundamētū virtutū: et quomodo ipſa ex ſcriptura cōmendatur tripliciter.ibi.§.iij.per totum.
Humilitatis fructus ſunt vndecim: qui ꝛ p ordinem declarantur ibi.§.iiij.per totum.
Humilitas quomodo dicitur paupertas ſpūs: ꝛ quomodo illoꝝ eſt regnū celorum: ꝛ in quo conſiſtit iſta humilitas.iiij.par.ti.vij.c.vj.§.j. circa princi.ibi. Primo ergo dicitur ſpiritu.

Iactātia eſt quartus gradus ſuperbie in quibus ipſa conſiſtit: que ad eandē ptinent: ꝛ quō ipa reprehēditꝛ ij.parte titu.iij.ca.iij.§.vij.p totum.
Iactantia ſm Greg. eſt filia inanis glorie: quō deſcribitꝛ: ex q̄ ꝓcedit. Et deſcribitꝛ triplex iactātia.ij.par.ti.iiij.c.iiij.ante.§.p to.
Iactantia per ironeitatem quibus modis fit: quid eſt ironia: ꝛ dicere de ſe vilia ꝛ defectuoſa fieri poteſt tripliciter.ibi.§.j.per totum.
Iactantia per vanitatē quibus modis fit: et ex

triplici cauſa pōt quis laudare ſeipſum: ꝓbat ⁊ oſtendit varijs auctoritatibus ⁊ exemplis: vbi licet ⁊ vbi non.ibi.§.ij.per totum.
Iactantia ꝓpter falſitatem quomodo fit: vnde dicitur iactātia: ⁊ quando mendacia dicūt iactantes/tunc tripliciter dicitur peccatū mortale: ⁊ quibus modis ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Iactantia quomodo etiā reperit in rebus exterioribus: ⁊ quomodo cū ea aliq̄ cōcurrūt plura alia vicia: vt ſuperbia/inanis gloria/mendacia/⁊ alia hmōi.ibi.§.iiij.per totum.
Iactātijs ⁊ diuitijs bene ꝓſperatis diuitibus: nemo debet triſtari.ibi.§.v.per totum.
Iactantie diuitum deſcribūtur: quomō in varijs bonis iactant ſcʒ in domib⁹: in bonis ⁊c. ponuntur deſuper varia exempla ⁊ auctoritates q̄ vane ſunt ⁊c.ibi.§.vj.per totum.
Iacob patriarcha quomō ſua prudentia mundum in ſuis operibus illuminauit.iij.par.ti.xxxj.c.vij.ante mediū.ſ.ante.j.§.
Iacob quomodo vidit dominū innixuʒ ſcale.ſ.parte titu.iij.c.vj.§.xiij.per totum.

¶ Iconomica prudentia que

eſt ſiue in quo cōſiſtit.iiij.par.tit.ij.c.v.per to.

¶ Idolatria quid eſt: quō di=

uinus cultus diuerſimode exhibetur idolis: ⁊ idolatria nō ſolū eſt peccatū mortale/ſed etiā grauiſſimū peccatū: qḋ ꝓbatur. Et aliquorū errores deſcribuntur circa immolationes idolorum.ij.parte titu.xij.c.j.§.j.per totum.
Idolorū triplex gen⁹ deſcribit qḋ gētiles adorabāt: ⁊ q̄ hoc fecerūt ⁊c.iij.p.ti.xx.c.j.§.iij.b.
Idolatria quō vario modo dicit fornicatio in ſcripturis ⁊c. ij.par. ti.v.c.ij.§.ij.per totum.
Idrie ſex deſcribunt tripliciter que fuerunt in nuptijs in quibus vocatus eſt Ieſus cū Maria: ⁊ iſte nuptie quid ſpiritualiter ſignificāt: ⁊ quid iſte hydrie.iiij.parte titu.xv.c.xxxviij.xxxix.⁊.xl.ſolum in eorundem.§.

¶ Ieiunii omiſſio dupliciter

fit: et in paradiſo inſtitutū dicit: et eſt ieiuniū in lege naturali/in lege diuinali/⁊ in lege poſitiua: ſʒ diuerſimode. Ex iure diuinali eſt triplex ieiuniū ⁊c.ij.par.tit.vj.c.ij.aā.j.§.ꝑ totū.
Ieiunandi dies qui ſunt ex precepto eccleſie: a quo et quibus modis ſunt inſtituti: quō homines ad illos obligant: ⁊ qui de cōſilio ſunt inſtituti ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Ieiunijs cōſuetudinarijs quō ipſa conſuetudo homines ligat: ⁊ conſuetudo laicorū nō ligat clericos: nec ecōuerſo: et vbi ius ieiunij preualet conſuetudini.ibi.§.ij.per totum.
Ieiunioꝝ tempore vtrū poſſint comedi carnes quando ⁊ quibus tēporib⁹ interdicit: cū quibus eccleſia diſpēſat. Et ſexta feria carnes comedere ſine neceſſitate eſt mortale: et in ſabbatis comedere vbi nō eſt conſuetudo eſt mortale ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Ieiunare in qua etate q̄s tenet ſiue ad ieiunia ⁊ quō ſint exercitandi in iſtis.ibi.§.iiij.ꝑ totū.
Ieiunia eccleſie quando poſſunt redimi: ⁊ qn̄ ⁊ quō cū ipſis poſſit diſpēſari. ibi.§.v.per totū.
Ieiunio quomodo excuſant laborantes ſeruitores/curſores/pauperes/pregnātes/infirmi ſenes ⁊ vxores alique ⁊c.ibi.§.vj.per totum.
Ieiunium quō aſſumitur ab hoībus ꝓpter tria ⁊ tripliciter poteſt committi defect⁹ circa ieiunia inſtituta.ibi.§.vij.per totum.
Ieiuniū tripl'r viciat: q̄ nō exaudiat a deo.ſ.ex mētali indiſpōne: ex cibatiōis pꝛfactiōe: ⁊ ex hore notabili āticipatiōe. ibi.§.viij.ix.⁊.x.ꝑ t.
Ieiunium quomō ſit ſanctificandū. iuxta illud Sanctificate ieiunium.ibi.§.viij.per totum.
Ieiunium quare magis tempore quadrageſime inſtitutū eſt q̄ alijs dieb⁹. Et eſt triplex ratio quare.xl.dies ieiunant: quo tēpore inchoabatur quadrageſima olim: ⁊ quo tēpore iam: ⁊ quo tempore iudei ieiunant ⁊c. iij.parte.titu.iiij.c.iiij.§.iiij.per totum.
Ieiuniorū tēpore quare ꝓhibetur eſus carniū ⁊ lacticiniorū: ⁊ quo tempore diei eſt hora comeſtionis ⁊c.ibi.§.v.per totum.
Ieiuniorum fructus ſiue vtilitates ſunt.ix.⁊.x. in ſpecie.ibi.§.vj.vide etiā in Abſtinentia.
Ieiuniū/elemoſyna/vel oratio: qḋ hoꝝ eſt magis ſatiſfactoriū.iij.p.ti.xiiij.c.xx.§.iij.ꝑ totū.
Ieiuniorum tempore de collationibus in ſero: quomodo fiunt ⁊c.et de potu extra horam ⁊c. ij.parte.ti.vj.c.ij.§.ix. Sub littera C.de cibo. et ſub G.de gula.⁊ ſub S.ſcʒ de ſobrietate: q̄ ibidē tractatur.ſ.ſub gula de cibo ⁊ potu/modo ⁊ tempore ieiunij: principaliter tamē vide de iſtis.ij.par.ti.vj.c.j.§.v.vj.vij.viij.⁊.ix.

¶ Ignis quō purgabit mūdū

ante diuinū iudiciū: quis erit iſte ignis: quare fit iſta purgatio ꝑ ignē: qualis erit iſte ignis in effectu: quomō iſte ignis purgabit elementa ⁊c.iiij.parte titu.xiiij.c.xj.§.iij.per totum.
Ignis quō punit aīas.iij.p.tit.xxxij.c.j.§.iij.et iiij.Uide tamen multo plus.j.ſub Inferno: et ſub P.ſ.purgatorium.
Inordinati amoris ſeptē mala ꝓcedūt.j.parte titu.iij.c.iiij.§.ij.per totum.
Ignorantia aīe vario modo deſcribitur cū ſuis defectibus.j.parte titu.j.c.ij.§.iiij.per totū.
Qḋ fit ex ignorātia dicitur etiā mixtū voluntario ⁊ inuoluntario: quomō hoc intelligitur: et quō ignorātia tripliciter ſe hʒ ad actū volūtatis.j.par.ti.iiij.c.iij.§.v.vide etiā aliq̄.§.vj.

Ignorãtia facti quomodo diſtinguitur ſm decretiſtas.j.parte tit.iiij.c.xiiij.§.iij. circa medium.ibi.Quantũ ad ignorantiam.

Ignorantia triplex reperiri poteſt in actu peccati.j.parte ti.vj.c.j.§.j.per totum.

Ignorantia facti non iuris excuſat. Eſt vna de reg.iur. que ꝛ declaratur.j.parte ti.xx.c.vnico.ſub lrã J.ſcʒ ignorantia.

Ignorantia preſumiť vbi ſcientia nõ ꝓbať.Eſt ſimiliter vna de reg.iur.que ibi declarať.

Ignorantia iuris nõ facit aliquem bone fidei poſſeſſorem/ probatur ex legibus.ij.par.tit.j.ca.xv.§.vij.circa finem.ibi.Item nota.

Ignorãtia eſt triplex.ſ.iuris humanalis:legis diuinalis:ꝛ opis cõtingibilis:quõ ignorantie ſpũaliter faciũt hominẽ cecũ:qñ excuſat et qñ non:ꝛ qñ eſt craſſa:ꝛ qñ ſupina:ꝛ ex tribus ꝓuenit ipſa.ij.par.ti.v.c.ix.§.ij.per totum.

Ignorantia ſuiipſius quomodo cõſequitur homo tria mala ſiue detrimẽta.iiij.par.ti.ij.c.iij.vltra medium.ibi.Econtrario.

Ignorantem docere eſt vna de ſeptem ſpiritualibus elemoſynis : et quomodo ſit danda ꝛc.iiij.parte titu.v.c.xviij.§.v.

¶ Jeruſalẽ quomodo figuratiue ſignificat animã noſtrã: et quid ſex porte in hieruſalẽ nobis ſpũaliter ſignificant.j.par.titu.ij.c.iij.§.vij.per totum.

¶ Illegitimatio quomodo inducit irregularitatẽ: quare tales ꝓhibentur ordinari:ꝛ ſm iura hereditare nõ poſſunt: ꝗs diciť illegitim⁹ ꝛc.iij.p.ti.xxviij.c.iiij.ante.§.

Illegitimus quõ legitimatur tribus modis: ꝛ ꝑ quas leges reduci poſſunt.ibi.§.j.per totũ.

Cum illegitimis quõ tripliciter diſpenſať:quõ tales diſpenſationes fieri debẽt.ibi.§.ij.ꝑ to.

Illicite aliquid acquiſitũ tripliciter poteſt eſſe et quomodo illicite acquiſita vario modo debent reſtitui ꝛc.ij.par.ti.ij.c.v.§.j.ij.ꝛ.iij.Cetera vide.j.ſub littera R.ſcʒ reſtitutio.

Illicite acquiſitũ poteſt aliquid dici tripliciter et hoc declaratur quomodo ſit.iiij.parte ti.v.ca.xviij.§.x.poſt mediũ.ibi.Sed notandũ.

Illuminantur ſpũaliter oculi mẽtales ſeptem modis.j.parte ti.iij.c.v.§.j.per totum.

Uide multoplura et pulchra notabilia.ſ.ſub lrã C.ſcʒ cecitas.et.j.ſub lrã U.ſcʒ viſus.

¶ Imago dei quomodo diciť anima : et quomodo ſunt nouẽ ſimilitudines ſm proportionẽ inter deũ ꝛ animã quantũ ad ſui naturalia.j.par.ti.j.c.j.§.j.per totũ.

Imago quomodo eſt anima incarnate veritatis mediantib⁹ virtutib⁹: quomodo portam⁹ imaginẽ celeſtis regis: ꝛ quõ nouẽ ſimilitudines ſunt inter deũ ꝛ animã ꝛc.ibi.§.ij.ꝑ totũ.

Imago quomodo eſt anima glorificate intellectualitatis : et quomodo ipſa participat cũ nouem ordinibus angeloꝝ. ibi.§.iij.per totũ.

Imago quomodo repreſentat deũ.j.parte ti.j.ca.j.§.iij.infra mediũ.ibi.Scđo imago.

Imaginũ adoratio a quibus creditur eſſe tradita:qua adoratione debent adorari: quomõ picture debent adorari : ad ꝗd facte ſunt imagines ꝛc.iij.par.ti.xij.c.ix.§.j.per totum.

Imaginũ adoratio qualiter fiat:duplex eſt motus in imagine:quomodo imago chriſti ꝛ btẽ virginis debet adorari ꝛc.ibi.§.iiij.per totũ.

Imaginatiuam potentiaʒ hominis quomodo tentat diabolus vario modo imprimendo ſibi varia.iiij.par.ti.xiij.c.iij.§.iij.

Imaginatiua potẽtia ſiue fantaſia deſcribitur vario modo.ſ.ſub lrã F.ſcʒ fantaſia. et.j.par.titu.ij.c.vj.per totum.

Imitari deũ oſtendiť ex natura rõne ꝛ ſcriptura.iiij.par.ti.xvj.c.j.§.v.poſt princi.ibi.Prima propoſitio.et etiam.§.vj. Uide etiã.j.ſub littera S.ſcʒ ſequi.

Immunitas eccleſie et ꝑſonarũ eccleſiaſticarũ vario modo deſcribitur.ſ. ſub lrã E. ſcʒ eccleſia.et.iij.par.ti.xij.c.iij.per totum.

Impediẽs aliquẽ dignũ vel idoneũ ꝓpter aliũ vel vindictã a conſecutione alicuius beneficij vel officij vel muneris mortaliter peccat : et quomodo tenetur ad reſtitutionem.ij. parte titu.j.c.xij.§.xx.per totum.

Impeditoria manus quomodo deſcribitur: et quid ſignificant eius quinqȝ digiti ſiue modi.ij.parte ti.ij.c.j.§.xvj.per totum.

Impediens aliquem a meliori vt ab ingreſſu religionis ꝛc.quomodo ſm doctores tenetur ad reſtitutionem ꝛc.ij.parte tit.ij.c.ij.§.j.poſt principium.ibi.Quantũ ad ſecundũ.

Impediens aliquẽ ex certa cauſa a voto vel religione : quando excuſatur a peccato.ij.parte ti.xj.c.ij.ante.j.§.circa fi.ibi. Nota ſeptimo.

Impedimenta duodecim matrimonij deſcribuntur vario modo.j.ſub littera M.ſcilʒ matrimonium.

Non preſtat impedimentũ ꝗđ de iure nõ ſortitur effectũ. Eſt vna de reg.iur. que ꝛ declarať j.par.ti.xx.c.vnico.ſub lrã N.ſcʒ non preſtet.

Impedimẽta penitentie ꝗ ſunt: que ſunt impedimenta interiora penitentie : ꝛ deſperationẽ venie inducũt tria : ꝛ danť tria remedia cõtra illa.iij.par.ti.xiiij.c.xvij.§.iiij.ꝛ.v.per totũ.

Imperiũ volũtatis deſcribitur primo quid ſit imperare : et radix libertatis eſt voluntas.j.par.ti.iiij.c.x.ante.§.per totum.

Imperium ꝗđ precedit vſum:ꝛ eſt vnus actus tm̃:probatur ibidem.§.j.per totum.

Imperium iſtud quomodo extenditur ad actū
voluntatis:ad actum rationis:et ad actū ap=
petitus ſenſitiui.ibi.§.ij.per totum.
Imperium tripliciter deſcribitur: ſcʒ diuinale
et reuerendum: temporale ⁊ diſcernendū:in=
ternale et cuſtodiendum.declarātur membra
pulchre ibi.§.iij.iiij.⁊.v.per totum.
Imperator primus qs fuit:ſcʒ romanoꝝ:⁊ qui
poſt eū.ibidē.§.iij.poſt vltimā diuiſionem.
Imperialem dignitatem antecedit papa:vnde
habuit principium.ibidem.§.iiij.
Imperator non eſt ſup papā ſed ecōuerſo: quō
ſummi pōtifices aliqñ depoſuerūt imꝑatores
et tripliciter imperiū fuit tranſlatū ⁊ ad quos
et quō nunc ad alemānos.ibidem.§.iiij.
Imperatoris iuramentū in forma deſcribitur
et declaratur vario modo : qđ ipſe facit pape
primo in ſua approbatione: ⁊ ſecūdo in ſua co
ronatione.ij.par.ti.x.c.v.§.j.per totum.
Imperator quomodo figuratur per luminare
minus.Gen.j.quomodo imperium eſt intro=
ductū:quomodo ad varias gentes eſt tranſla
tum:quo anno venit ad alemānos:quō debet
eligi per electores ⁊c.iij.par.ti.iij.c.j.ante.§.
Imperatori mouenti bellum cōtra eccleſiam :
ſubditi ſui non tenentur illi obedire in bellan
do contra ipſam : quod et probatur.iij.parte
titu.iiij.c.ij.§.iij.circa principium.
Imꝑatori ſciſmatico/heretico/vel aľs vſurpā=
ti iura eccľiarū reſiſtēdo fideles tenenť adiu=
uare papā:qđ ⁊ probať.ibi.§.iij.poſt princi.
Imperatoris ꝓprius ſacerdos quis eſt: cui cō
fiteri tenetur.iij.par.ti.xvij.c.iij.ante.§.
Imperatoris ⁊ imperij quā poteſtatem habet
papa:quomō eſt miniſtrator pape: quare da=
tus eſt miniſter ⁊c. quis papa p̄mo dedit ale=
mānis imperatorē ⁊ quare:qui ſunt eius ele=
ctores.Et eſt triplex cauſa quare de aleman=
nia ſolū predicti electores ſunt aſſumpti: quō
papa ipſum ꝯfirmat: quomō iurat ⁊c.iij.par.
titu.xxij.c.v.§.xiij.per totum.
Imperiū ⁊ papatus qđ horū prius: in quo con
ſiſtebat iſta prioritas:qs fuit primus dñs:⁊ q̄
poſt eū ⁊c.Et quō imperiū modo fuit trāſlatū:
et quare dr rex romanoꝝ ⁊c.ibi.§.xiiij.ꝑ totū.
Imperatore maior eſt papa in dignitate ⁊ au=
toritate : quod ⁊ ꝓbatur : ꝙ imperator debet
per papam confirmari: vt habetur in iure ⁊c.
ibi.§.xv.per totum.
Imperator Conſtantinus primo dotauit eccle
ſiam:vtrū potuit facere: et vtrum ſucceſſores
poſſint reuocare.ibi.§.xvj.per totum.
Impij iuſtificatio deſcribiť vario modo.ī. ſub
lr̃a I.ſcʒ iuſtificatio impij.iiij.par.tit.ix.c.vj.
et per quinq̄ ſequētes.§.per totum.
Nemo poteſt ad impoſſibile obligari. Eſt vna
de reg.iur.que ⁊ declarať.j.par.ti.xx.c.vnico
ſub littera N.ſcʒ nemo poteſt.
Imponere ⁊ concedere quis poteſt teloneum:
et quomodo peccāt q̄ iniuſte imponūt.ij.par.
titu.j.c.xiij.§.vj.
Impoſitiōes/collecte/ preſtātie quas imponūt
dñi ⁊ exigūt a ciuibus ⁊ cōitatibus ⁊c.quādo
ſunt licite ⁊ qñ illicite:⁊ per cōſequens quādo
ſunt rapine.ij.par.ti.j.c.xiij.per totum.
Impotentia coeūdi quomodo impedit matri=
moniū.Et ſunt tres ſpecies impotētie.iij.par
te titu.j.c.xij.§.j.ij.⁊.iij.per totum. Cetera de
illa materia vide infra matrimoniū.
Impugnamur tripľr ab accidia.ij.ꝑ. tit.ix.c.j.
in q̄rta diuiſione. Cetera vide.s.ſub accidia.
Impugnamur ſiue tentamur a diabolo / mun=
do/et carne. vide de iſtis tribus hic in tabula
ſub diuerſis litteris.

¶ Inanis gloria eſt primoge=
nita ſuperbie q̄ eſt vitiū capitale:ex qua ſeptē
alie oriuntur:quomō differūt ſuꝑbia ⁊ inanis
gloria ⁊c.ij.par.ti.iiij.c.j.ante.§.
Inanis gloria quō cauſať a ſuꝑbia:⁊ quō appe
titus glie eſt vitioſus:et quō aliquis gloriať:
ſcʒ in dño/in proximo/⁊ in mundo: ⁊ gloria in
ſcriptura vario modo exponitur.ibi.§.j.
Inanis glia in q̄bus magis inueniť. Reſpon=
deo in diuitijs:⁊ iſte diuitie ſunt triplices:ſcʒ
criminales/tꝑales/⁊ ſpūales.ibi.§.ij.ꝑ totū.
Inanis gloria quomodo punitur : in q̄bus ca=
ſibus inanis gloria ꝯtrariať dilectioni dei.Et
tunc tripliciter eſt peccatū mortale. probatur
ad longum ibi.§.iij.per totum.
Inanis gloria quō aggreditur hoiem in princi
pio/in medio/⁊ in fine:q̄bus modis: et quare
quis poteſt fugere inanem gloriā : quomodo
ipſa vitia multiplicat. Et quomodo finis ina=
nis glorie eſt manifeſtatio proprie excellen=
tie ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.
Incantationes ſerpentū vel aliorū animalium
quomodo exercentur: et qñ ſunt mortalia ⁊c.
qualiter peccāt facientes qui tales debēt pu=
nire ⁊c.ij.par.ti.xij.c.j.§.xij.per totum.
Incarnari magis decuit filium dei q̄ patrem
vel ſpiritūſanctū tribus rationibus.iij.parte
titu.xxxj.ca.ij.§.j.circa medium.et.§.ij.et.iij.
et.iiij.par.ti.xv.c.xij.§.j.ij.⁊.iij.
Incarnationibus myſteriū quomodo tota tri=
nitas oꝑata eſt.iiij.par.ti.xv.c.xxj.§.ij.ꝑ totū.
Incarnatio diuinalis verbi quō ⁊ qualiter fa=
cta eſt.iij.par.ti.xiiij.c.j.§.j.per totum.
Incarnatio chriſti deſcribitur vario modo.ī.in
ſpeciali tabula de btā virgine poſt iſtā tabulā
ſub lr̃a A.ſcʒ annūciatio. et.iiij.ꝑ.ti.xv.c.viij.
et.ix.per totū,et p̄ncipaliter.c.xij.et ꝑ oēs.§.

Incendiarius quā penam incurrit ſm canones.iij.parte titu.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Trigeſimusſeptimus.

Incendiariū eccleſiarū ⁊ pioꝝ locorū excōicati ſunt maiori ſentētia:⁊ ſi fuerit denūciati pape reſeruat abſolutio: de qbus locis magis intelligitur ⁊c.iij.par.ti.xxiiij.c.xj.xij.⁊.xvij.

Incendia facientes tēpore belli ponendo ignē in domo vel al's: quomodo tenentur ad reſtitutionē.iij.par.ti.iiij.c.ij.§.ij.circa prin.

Incertos nos voluit deus eſſe de hora mortis ꝓpter tres rōnes.j.par.ti.v.c.j.§.ix.circa pn̄.

Inceſtus eſt quarta filia luxurie: ⁊ in quo conſiſtit;⁊ q̄ eſt differentia inter hoiem ⁊ aialia in motu paſſionū.ij.par.ti.v.c.v.ante.§.

Inceſtus eſt diſtincta ſpecies luxurie ⁊ grauior adulterio:quō per iſtā homo efficit ſimis equo et mulo. Et deſcribunt gradus ꝯſanguinitatis/affinitatis ⁊ cognationis ſpūalis: quomō impediunt matrimoniū.ibi.§.j.per totum.

Quadruplex ratio aſſignatur quare incōgrua eſt talis cōmixtio cōſanguineoꝝ vel affiniū:et quantū deo diſplicet.ibi.§.ij.per totum.

Inceſtus igni ⁊ luxurie datur remediū ꝑ aque infuſionē:per lignoꝝ ſubtractionē:et ab igne elongationem.iſta tria declarant:⁊ de inceſtu Joſeph et vxore pharaonis quomodo multipliciter eum tentauit ⁊c.ibi.§.iij.per totum.

Inceſtū cōmittens quā penam incurrit ſm canones.iij.parte titu.xvij.c.xxj.§.v.ibi. Quadrageſimus.

Inconſideratio a beato Greg.ponitur ꝓ tertia filia luxurie:quare ⁊ quomodo eſt peccatum: quid importat:quomodo ipſa agit cōtra partes prudentie:⁊ triplex inconſideratio eſt vitioſa.ij.par.ti.v.c.xj.per totum.

Incōſtantia ponitur a btō Greg. ꝓ quarta filia luxurie. Et importat ſm ſctm̄ Tho. receſſum quendā a bono propoſito ⁊c. a quo iſte receſſus habet pricipiū:quomodo cōſummat:quō eſt peccatū ⁊c.ij.par.ti.v.c.xij.ante.§.

Incōſtantia quō deſcribit ꝑ thema ex pſal. qđ et de ipſa declarat: ⁊ quomodo iſta incōſtantia ꝓcedit ex triplici cauſa.ibi.§.j.ij.iij.⁊.iiij.

Incōſtantia quomodo differt a negligentia:et quis dicit inconſtans.ij.parte tit.ix. c.iij.§.j. poſt medium.ibi.Inconſtantia.

Incōtinētia deſcribit vario modo.ſ.ſub lra C. ſcꝫ continentia.cuius oppoſitum eſt.

Incubi ⁊ ſuccubi qui ſunt.iiij.parte tit.iiij.ca.viij.§.iiij.circa finem.ibi.Item nota.

Increatū bonū qđ eſt de⁹ deſcribit ſub lra B. ſcꝫ bonū.et.j.par.ti.xiij.c.ij.§.iiij.ꝑ totū quaſi.

Indignatio eſt prima filia ire: et eius quidditas deſcribit cū declarationib⁹ deſup.ij.par.titu.viij.c.j.ante.§.

Indictio que ponit in kalēdis ⁊ in litteris vel inſtrumētis vnde dicit: quomodo debet computari ⁊ inueniri ſemp ad nutum: et vlterius computare in futurū.iij.parte tit.vj.c.iij.§.v. modicū infra princi.ibi.Tertio poſt annos.

Indignus dicitur aliquis dupliciter ad ordines: et qualiter peccant tales promouentes. iij.parte ti.xiiij.c.xvj.§.xj.

Indignum qui ſcienter eligunt quantum peccant ⁊c.iij.par.ti.xix.c.ij.§.iij.in fine.

Indignū ſcienter eligētes in epiſcopū ꝯtra formā iuris: electores ſuſpenſi ſunt ꝑ trienniū a bn̄ficio.iij.par.ti.xxvij.c.iiij.infra mediū.

Indignis ſi epiſcopus dat beneficia quantum peccat:q̄ circa illa attendere debet ⁊c.iij.par.titu.xx.c.ij.§.ij.per totum.

Indulgentie valent q̄ ſunt date a p̄latis eccleſie:quibus valent ⁊ quib⁹ non ⁊c.j.par.ti.vij.ca.iij.§.iij.poſt prin.ibi.Secūdario.

Indulgētie nō valent ad remiſſionē culpe quā ſolus de⁹ remittit autoritatiue ꝓbat:ſed valent ad remiſſionē pene debite pro peccatis: quō dicit plena plenior pleniſſima: qs habet claues indulgētiarū ⁊c.j.par.ti.x.c.iij.ante.§.

Indulgētiarū valoris eſt triplex cauſa: vna ex parte xp̄i alia ex meritis ſanctoꝝ: tertia cauſa eſt ex parte eccleſie ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Indulgentiā aliquā datā ad cōſequendū quattuor requiruntur.ibi.§.ij.per totum.

Indulgentia tantū valet quantū ſonat.hoc exponit ſm doctores: ⁊ indulgētia data ꝑ papā et per ep̄os ſemp durat ⁊ preciſi quare nō poſſunt dare indulgētias.ibi.§.iij.per totum.

Indulgentia plenaria que datur a papa fit diuerſis cauſis:⁊ ſunt numero quinqꝫ:⁊ quomō indulgētia a pena ⁊ a culpa eſt intelligēda ⁊c. ibidem.§.iiij.per totum.

Indulgētia data in articulo mortis quomō in iſtis eſt ꝓcedendū:⁊ quedā dubia ⁊ varia notabilia declarant deſup.ibidē.§.v.per totū.

Indulgentia iubilei videtur valde rationabiliter inſtituta fuiſſe:⁊ quare et quādo habuerit initium.ibi.§.vj.per totum.

Jubileus ille terminus vnde deriuat: in qbus inchoatus eſt:in veteri lege prefiguratus eſt: in tpe gratie ꝑfectionatus.ibi.§.vij. per totū.

Indulgentijs mediantibus quomodo poſſunt educi anime de purgatorio:⁊ vtrū papa poſſit per indulgentias totum purgatoriū expoliare.iij.par.ti.xxij.c.v.§.vj.per totum.

Indulgētia plenaria mediante papa vtrū poſſit cōtritos ⁊ cōfeſſos ſic a tota pena ⁊ a culpa abſoluere ꝙ non tranſeant per ignem purgatorij ⁊c.ibi.§.vij.per totum.

Indulgētia plenaria eſt via qua imediate itur ad celū: ⁊ quibus valet ⁊ quibus non.j.parte

ti.v.c.iiij.§.ij.circa finem.ibi.Sexta via.

Inepta leticia dr̄ ſecūda filia gule: quō inficit ⁊ diſſoluit affectū.ij.par.ti.vj.c.iiij.§.iij.p totū.

Inepta leticia dicitˀ etiam tertius gradus ſuperbie: in quo tunc conſiſtit: quomodo ipſa in ſpeciali vituperatur quantū ad monachos: et quare.ij.parte ti.iij.c.iiij.§.vj.per totum.

Inepti qui ſunt ad amicitiam.iiij.parte tit.v.ca.xx.§.vj.ante medium.

Infamibus porte nō patebūt dignitatū.eſt vna de regu.iur.que ⁊ declaratur.j.parte titu.xx.ca.vnico.ſub lra I.ſcȝ infamibus.

Infames quomodo ſunt irregulares et inepti ad promotionē ſacroꝝ ordinū: a quibus plus repellūtur: quis cū ipſis poſſit diſpenſare ⁊c.iij.par.ti.xxviij.c.vj.§.viij.per totum.

Infantia eſt prima etas hoīs q̄diu durat: ⁊ qd ſpiritualiter ſignificat.iiij.par.ti.vij.c.v.§.vj.poſt prin.ibi.Prima igitur etas.

Infernū eſſe ⁊ punitionē maloꝝ in alia vita ꝓbatur ex veteri ⁊ nouo teſtamēto: ex ꝓphetis ex dictis ſctōꝝ ⁊c.iiij.par.ti.xiiij.c.v.§.ij.p to.

Infernalis pene grauitas quomodo oſtēditur magna ex qualitate/ex quantitate/ex atrocitate/ex infelicitate/ex penalitate/ex implicabilitate/⁊ ex boni egeſtate.ibi.§.iij.

Infernali loco quomodo cruciabuntur anime damnatoꝝ: quomodo eorūdē pene aſſimilanˀ aliquibus lapidibus ⁊c.ibi.§.iiij.per totū.

Infernali loco quomodo damnati vltra cruciatum ignis habebūt varias infirmitates ⁊ miſerias in corporibus.ibi.§.v.per totum.

Infernalis pena q eterna ſit ⁊ perpetua ⁊ non habens finem oſtenditur: et quomodo circa diuturnitatem penarū in alio ſeculo fuerunt ſeptē opiniones aliquorum: que ⁊ reprobantur ibidem.§.vj.per totum.

Infernaliū penarū infelicitas vario modo deſcribitur: quomodo aīe cruciabunˀ ibi: et quō ignis agit in animā ⁊c.ibi.§.vij.per totum.

Inferno quomodo anime vltra penā ignis habebunt adhuc alias multas penas: ponūtur principaliter ſeptem ibidem.§.viij.per totū.

Inferno quomō ſunt quattuor qualitates ſiue conditiones demonum quorum horribilitas magna pena eſt: quomodo ſunt timendi ⁊c.ibi.§.ix.per totum.

Inferno quomodo damnati priuabunˀ diuina viſione: et ſicut ſancti ex ipſa habebūt magnū gaudium: ita damnati maximā miſeriam ⁊c.ibi.§.x.per totum.

Inferno ſubtrahentur a damnatis omnia ſubſidia: ſcilicet a deo/angelis/a ſanctis/ab eccleſie ſuffragijs/a bonis peractis/⁊ a locis ſacris ⁊c.ibi.§.xj.per totum.

Inferno ſiue purgatorio quomodo anime crucientur ante reſurrectionem corporis: ponuntur deſuper quinq̄ opiniones modernorū.iiij.parte ti.xxxij.c.j.§.iij.⁊.iiij.per totum.

Inferno quō ibunt anime damnatoꝝ: ⁊ quō triplicē miſeriā ibi habebūt.j.par.ti.v.c.iij.p to.

Infernalis pena q ꝑpetua ſit probatur: qḋ videtur alicui forte iniuſtū ⁊c.ibi.§.ij.per totū.

Infernales pene quomodo ſunt locatio vilitatis: priuatio deitatis: cruciatio igneitatis: ablatio refrigerabilitatis: excecatio veritatis: aſſociatio malignitatis: ⁊ implicatio inordinabilitatis.ibi.§.iij.per totum.

Infernus limbus et purgatoriū cū eorū penis deſcribunˀ.j.par.ti.iij.c.vij.§.iiij.per totum.

Infernales pene ſunt octo q̄ breuiter enumerantur.iij.par.ti.xviij.c.v.§.ij.infra princi.

Inferni hic penā vtrū papa poſſit aliqs adiudicādo iiuſte dānare.iij.p.ti.xxij.c.v.§.xix.p to.

Infidelitas q peccatū ſit probatur: quomodo infidelitas poteſt accipi dupliciter. Et eſt infidelitas ſcȝ paganorum/iudeorum/⁊ hereticorum.ij.parte titu.xij.c.ij.

Infideliū cōuerſatio cū fidelibus quō ſit ꝓhibita: ⁊ quibus et a q̄bus nō.ibi.§.iij.per totū.

Infidelitas in genere vario modo deſcribitur ij.parte ti.xij.c.vij.per totum.

Infidelium ritus et cerimonie quare tolerantur.ij.parte ti.xij.c.iij.§.ij.per totum.

Infideliū eſt triplex cōuentus: ſcilȝ paganorū/iudeoꝝ/⁊ hereticoꝝ: quomodo iſti vario modo malignanˀ cōtra chriſtū ⁊c.in varijs erroribus.ij.par.ti.xij.c.vij.§.ij.iij.iiij.⁊.v.p totū.

Infideliū pueri nō ſunt baptizandi inuitis parentibus: quod probatur triplici ratione: qui autē ſuſceperint baptiſmū quomodo a parentibus ſunt ſeparandi.ij.parte ti.xij.c.ij.§.iiij.et.c.vij.⁊.iij.par.ti.xiiij.c.xiij.§.ix.in medio.

Infideles quomodo vario modo tentat diabolus ⁊c.j.par.ti.vj.c.xiij.§.v.poſt principiū.

Infirmitates corporales etſi nociue ſunt corpori: plurimū tamen inficiūt menti ⁊c.j.parte ti.v.c.j.§.j.circa mediū.ibi.Scḋs nuncius.

Infirmitate ſiue lāguore ſpūali quomodo languet: et quomodo anima circa hoc tria facit: ſcȝ querit remedia: oſtēdit morbū: ⁊ agnoſcit beneficium.j.par.ti.vj.c.ij.§.vij.per totū.

Infirmitates anime ſunt ſeptē ꝯtra quas dantur ſeptē remedia.ij.par.ti.iij.c.ix.§.ix.b.

Infirmus quomodo debet eſſe obediēs medico mētē ſuā manifeſtādo.iij.par.tit.vij.c.j.§.j.poſt mediū.ibi.Debet ergo obedire.

Infirmitates ſpūales quomodo curanˀ ad modū infirmitatis corporalis: id eſt que medici corporales dant infirmis iſta ſpūaliter exponunˀ ꝓ infirmitatibꝰ ſpūalibꝰ.ibi.§.ij.p totū.

Infirmis ꝓhibetur ne recipiant medicinas a

iudeis.ibi.c.ij.§.iiij.circa finē.ibi.Itē nota ꝙ De īfirmis vide etiā.j.ſub lřa.M.ſcȝ medicoꝝ

Infirmus quō et quare ſe diſponere debet ad mortē per confeſſionem et alia ſacramenta:q̄ ſibi dicere debet confeſſoꝛ:que expediunt morienti ⁊c.iij.parte ti.x.c.ij.per totum.

Infirmoꝝ pauperum locationes in hoſpitali vide varia ſub littera. H. ſcilicet hoſpitali. et iij.par.ti.xj.c.j.⁊.ij.per totum.

Infirmos quō ſanat ſacramentoꝝ oꝛdinatio ſiue inſtitutio: quis medicus:qui infirmi ⁊c. iij.par.ti.xiiij.c.j.§.ij.per totum.

Infirmitates hoim ſpūales quō ſanat vͤtualis operatio ſacramētoꝝ.ibidē.§.iij.per totum.

Ingratitudo beneficioꝝ dei eſt pꝛima et ſecūda filia ſuperbie : quō deſcribit:et quō nemo ſe excuſare poteſt ab ingratitudine:⁊ quomō ingratitudo vario modo a deo punitur ⁊c. ij. parte titu.iij.c.ix.ante.§.

Ingratitudo ꝙ ſpeciale pctm̄ eſt oſtēdit : ſicut gratitudo eſt ſpecialis virtus habens diuerſos gradus:ita ingratitudo tot grad⁹ habet: et quale peccatū eſt ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Ingratitudinis grauitas oſtenditur ex quattuoꝛ q̄ ex ea ſequuntur: ⁊ q̄ hō per ipſam ꝑdit ⁊c.ibi.§.ij.iij.iiij.v.⁊.vj.per totum.

Ingratitudine quō q̄s īcurrit multa mala tēpoꝛalia ⁊ ſpūalia:q̄ varijs autoꝛitatib⁹ ⁊ exēplis pꝛobātur:qualiter fit ⁊c.ibi.§.v.per totū

De gratiarum actione deſuper vide.ſ. ſub lřa G.ſcȝ gratiarum actio ⁊c.

Ingratitudine quō redeūt pctā dimiſſa: ⁊ quō dicūtur redire ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.

Inhumanitas a.b.Grego.ponitur inter filias auaricie:in quo iſtud vitium conſiſtit ⁊c.ij.p. titu.j.c.xxiiij.ante.§.

Inhumanitas quō ſit eradicāda ꝑ elemoſynā largiendā pauperib⁹.ibi.§.j.per totum.

Iniurias et odia dimittendo eſt multiplex fructus.ij.par.tit.viij.c.iij.§.v. circa mediū. ibi. Econtra dimittendo.

Iniurie illatiōe quomō ſolent oꝛiri in homine odium in coꝛde: effectus odij in opere : ſignū in oꝛe:et actio iniurie:quō ⁊ qualiter illos hō tenetur dimittere ⁊c.ibi.§.vj.

Propter iniurias factas clerico qñ q̄s incidit in maioꝛē excōicationē excluſa iniectione manuū violēta i ipos.iij.ꝑ.tit.xxiiij.c.j.§.j. ꝑ to.

Iniurie vtrū patienter ſemꝑ ſint ſuſtinēde.iiij. par.tit.v.c.xiij.§.iij.in pꝛin.

Iniuria vtrū pꝛelatus poſſit ſe vindicare: poſt medium.ibi.Utrum autem pꝛelatus.

Ex iiurijs illatis quibuſcūq̧ modis ſolēt tria oꝛiri per oꝛdinem in leſo. ſ. rancoꝛ in effectu: ſignum rācoꝛis in affectu:et actio cōtra iniuſtiatē.ij.ꝑ.ti.ij.c.ij.§.iij.ante finē.ibi.Itē nota.

Initialis timoꝛ vario mō deſcribit. j. ſub lřa. T.ſcȝ timoꝛ.⁊.iiij.ꝑte ti.xiiij.c.vj.per totum.

Inimicoꝝ dilectio deſcribit:quō debet fieri:⁊ quō intelligitur.iiij.par.titu.vj.c.iiij.§.j. ⁊ in ij.§.habes de ſignis huius dilectionis.

Inimicoꝝ dilectio quō ſit intelligēda iuxta illud xp̄i.Diligite inimicos veſtros. Et ponūt ſeptē q̄ valēt ad oſtēdēdū ꝙ nō eſt ita difficile diligere inimicos ſicut quidā credunt ⁊c. ibi c. vj.§. v. Quid magis meritoꝛium diligere amicū vel inimicū. ibidem.§.iiij. per totum.

Iniquoꝝ coꝛdiū ſunt ſeptē differētie: ⁊ q̄ mala ex ipſis ꝓueniūt.j.ꝑ.ti.iiij.c.xiij.§.iij. ꝑ totū.

Iniuſticia que fit in iudicio deſcribit quo ad iudicem:quo ad accuſatoꝛem : quo ad reum: quo ad teſtes:quo ad aduocatū: ⁊ quo ad ꝓcuratoꝛē.ij.par.ti.j.c.xix.per totum et. j. ſub iudicio humano habes in particulari.

Iniuſte iudicatoꝛia manus quō deſcribitur:et quid ſignificāt ei⁹ quinq̧ digiti ſiue modi. ij. parte ti.ij.c.j.§.x.per totum.

Immūdicia dꝛ q̄nta filia gule: de q̄b⁹ itelligit quō per immūdiciā coꝛrūpitur coꝛp⁹ ⁊c.ij. ꝑ. titu.vj.c.iiij.§.vj.per totum.

Innocentiā quō Macrobius ponit ipſam eſſe virtutē ⁊ partē iuſticie: vbi ſcriptura facit mētionem de ipſa.Et quattuoꝛ pertinēt ad innocentiam.iiij.par.ti.v.c.vj.per totum.

Innocens vtrum debet eſſe magis deo grat⁹ ꝙ penitens.iiij.parte titu.v.c.xij. ante.§. ibi. Si autem queratur.

Inobediētia eſt pꝛima filia inanis glie:et quō inobedientia eſt aliqñ vitiū generale:⁊ aliqñ pꝛopꝛiū ⁊ ſpeciale:et quantum vitium ſit ipſa inobedientia.ij.par.ti.iiij.c.ij.ante.§.

Inobediētia et rebellio incurrere faciūt maledictionē dei: ⁊ quō deus ꝓpter inobedientiā maledicit tripliciter: et quō inobedientia punitur ab eccl'ia ꝑ excōicationē.ibi.§.j. ꝑ totū.

Inobediētia quō diuerſi diuerſimode declināt a mandatis dei ⁊c.ibi.§.ij. Cetera vide.j.ſub littera.M.ſ.mandatum.

Inquietudo mētis ponitur a bea. Greg. inter filias auaricie ad quam pertinet inoꝛdinata ſollicitudo circa tēpoꝛalia.ij.par.tit.j. c. xxv. Et vide ſub littera.S.ſcȝ ſollicitudo.

Inquiſitoꝛes excōicant q̄ male et cōtra cōſciētiā exercent tale officiū cōtra quaſdā ꝑſonas et pape reſeruatur abſolutio:⁊ qui dicunt ꝑtinaces.iij.par.ti.xxiiij.c.vij.per totum.

Inquiſitoꝛes excōmunicant illicite extoꝛquētes pecuniā ſub pretextu inq̄ſitionis: qđ vlterius declaratur.ibidē.c.viij.per totum.

Inquiſitoꝛ quō ſe debet habere in inq̄ſitiōe cōtra hereticos:⁊ quō dñs dedit illis tripliciter gratiam ⁊c.iij.par.titu.xviij.c. ij. per totum.

Eorūdem officium ꝛ modum vide.ſ.ſub littera.H.ſcilicet hereticis.
Inquiſitio que fit in iudicio deſcribitur vario modo.j.ſub littera. I. ſcilicet iudicio humano.ꝛ.iij.par.ti.ix.c.vij.quaſi per totum.
Inſpectio ſpectaculorum vtrū ſit mortale.ij.p.titu.iij.c.vij.§.v.per totum.
Inſpiratiōis diuine et diabolice ſuggeſtionis quō diſcernere poſſum⁹ differentiā p donū ſapiētie ꝛc.iiij.p.ti.xvj.c.vnico.§.viij. p totum.
Inſpiratiōe quō fieri debet electio : ꝛ que ſunt neceſſaria ad iſtam electionem.iij.par.ti.xix.c.ij.§.x.per totum.
Inſtrumentū publicū q̄ debet in ſe continere: et nouē ſunt que requiruntur ad publicū inſtrumentum:que forma:quis modus ſcribendi ꝛc.iij.par.ti.vj.c.iij.§.v.per totum.
Inſtrumentum reprobando quot teſtes inducentur.iij.par.ti.ix.c.xj.ante.§. vltra mediū. ibi.Item requiruntur.
Inſtrumentū vtrū conficere poſſit notari⁹ inſtitutus a laico ꝛc.iij.parte tit.vj.c.iij.§.ij. circa medium.Cetera de ipſis vide.j.notarij.
Intellectus quō eſt potentia anime:ꝛ ꝙ intellectus ſit potētia anime ꝛ nō ipſa eſſentia ei⁹: probatur.j.parte ti.iij.c.j.per totum.
Intellectus quomodo ſit pie et fructuoſe exercendus:et quō ipſe intellect⁹ eſt ocul⁹ anime per quem videt et cognoſcit res incorporeas et ſeparatas.ibi.c.ij.per totum.
Intellectus ſpeculatiui exercitiuʒ deſcribiꝶ p thema ex pš.quod et de ipſo declaratur: quō deū vario modo videre poſſumus per intellectum ꝛc.ibidem.c.vj.per totum.
Intellect⁹ practic⁹ quō debet exerceri:q̄ vario modo debet facere. ibidē.c.vij.per totum.
Intelligentia non eſt alia potentia ab intellectu:hoc declaratur ibidē. c. viij. ante.§.ante mediū ibi.Item nota.
Intellectus actus vario mō deſcribiꝶ: quo ſcʒ aīa cognoſcit in corpore ꝛc.ibi.c.xj. per totū.
Intellect⁹ donū deſcribiꝶ per thema ex pš.qδ et de ipſo declaratur.iiij.par.ti.xj.c.j.ante.§.
Intellectus quō ſumiꝶ multipliciter : quid eſt iſte intellectus ꝛc.ibidem.§.j.per totum.
Intellectus donū deſcribiꝶ ex Eſa. xj. vnde ſꝫ intellect⁹ ꝛc. quare hoc donū dicatur magis intellect⁹ ꝙ̄ rationis : et quare aliqδ donum dicatur intellectus.ibi.§.ij.per totum.
Intellectus donū quō ſimul manet cū fide : et quō intellectus non ſolū ſpeculatiu⁹ ſed etiā practicus ꝛc.ibi.§.iij.per totum.
Intellect⁹ donū eſt in oīb⁹ habentib⁹ gratiam gratis datam:ꝛ ꝙ extra gratiam exiſtētibus abeſt: ꝓbatur ad longū ibi.§. iiij. per totum.
Intellectui dono q̄ opponūꝶ ꝛc,ibi.§.v, p totū,
Intellectui dono quō correſpōdet ſexta btitudo.ſ.Bti mūdo corde.ibidē.§. vj. per totum.
Intellectus noſter quō debet tripl'r eſſe bene ordinatus ꝛ illuſtrat⁹.iiij.par.ti.ij.c.iiij.ante mediū.ibi.Tertia dirigit illuſtrationes.
Intellectū hoīs quō diabol⁹ vario mō tētat:et quō hō ſibi dʒ reſiſtere.iiij.p.tit.xiij.c.iij.§.iij. ante medium.ibi. Tertio accedit tentator.
Intellectuales virtutes ſunt ſapiētia: intellectus:ſciētia:ars : ꝛ prudētia:quare dicuntur intellectuales: quō ſunt in intellectu ſpeculatiuo et practico.iiij.par.tit.j.c.j.§.iiij. p totū.
Intellectus:ſapiētia: ꝛ ſcientia inquantū ſunt virtutes ſunt dona ſpūſſancti: ꝛ in quib⁹ differunt.ibidem.§.v.per totum.
Intelligentia reſpectu preſentiū:quō requiritur ad prudentiā: cōſiſtit in octo.iiij.parte ti.ij.c.ij.§.ij.per totum.
Intentio deſcribiꝶ.ſ.que eſt tertius actus elicitus a voluntate:et quid eſt:quid ſit proprie et principaliter intendere:quō differt ab electione ꝛc.j.parte ti.iiij.c.vj.ante.§.
Intentio quomodo aſſimilatur oculo:ꝛ vt oculus.i.intentio recta ſit ꝛ ſimplex quattuor requiruntur.ibidem.§.j.per totum.
Intentio ſuperioris quō aliqñ eſt preter intentionem inferioris ꝛc.ij.par.titu.xij.c.ix. poſt medium.ibi.Ubi ſciendum ꝙ.
Intentionē ſuam quō vnuſquiſqꝫ bene regere debet:quō intētio ſignificatur per caput. iiij. par.tit.ij.c.iiij.poſt prin.ibi. Prima ergo.
Intentio et deuotio in horis canonicis non eſt in precepto:ſed ex dei gratia.iij. parte ti.xiij. c.iiij.§.vij.in medio.
Interdictū excōicatio ꝛ ſuſpenſio in qb⁹ cōueniunt et differūt.iij.par.ti.xxvj.c.ij. per totū.
Interdictū quō ferꝶ a iure:ab hoīe: ꝛ ab vtroqꝫ et quib⁹ cauſis: et generale interdictū fertur a iure ſex caſibus.ibi.c.ij.ante.§.
Interdictum ſpeciale vbi fertur:ꝛ quō et quis ferre debet : et ſunt ſeptem caſus a iure propter quos interdictum ſpeciale poteſt poni. ibidem.§.j.per totum.
Interdictū ſingulare quō fertur:et cōtra quos ponūtur deſuper varia notabilia et caſus circa iſtam materiam.ibi.§.ij.per totum.
Interdictū quod fit ab hoīe illud eſt gñale:ſpeciale:ꝛ ſingulare:et per delegatū ꝛ ſubdelegatū:quō et qualiter hoc fieri debet : quō debet intelligi ꝛc.ibidem.§.iij.per totum.
Interdictū cōtra quē ferāꝶ: quō debet intelligi: quō poni : et declarātur circa iſtā materiā varij caſus et notabilia. ibi. c. iij. per totum.
Interdictum quomodo ſit ſeruādum: a quib⁹ eſt abſtinendū:qui poſſunt admitti et qui nō: quomodo tēpore interdicti diuina debēt cele

brari vt miſſa ⁊c.ibi.c.iiij.per totum.
Interdictum non ſeruantes quam penam incurrunt ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Interdictū quō debet poni ⁊ quō relaxari:q̄n ⁊ quomodo ſuſpēdi poteſt: quomō poteſt appellari tēpore interdicti ⁊c.ibi.c.v.ante.§.
Interdictum quomodo fratres predicatores et minores ſeruare tenētur:quomodo diuina celebrare poſſunt ⁊c.ibidē.§.j.per totum.
Interdictum cogentes non ſeruari vel excommunicationem:excōmunicati ſunt maiori ſententia.iij.par.ti.xxiiij.c.xxviij.per totum.
Interdictos ſepelientes excōicatos vel publicos vſurarios excōicati ſunt maiori ſententia quo tpe anni hoc facere poſſunt ſine tali ſentētia: quō tales debēt puniri.ibi.c.xxxiij.p totū
Interdictum religioſi non ſeruantes excōmunicati ſunt.ibi.c.lvj.per totum.
Interpretationē quadruplicē quomodo habet lex ⁊c.j.par.ti.xvij.c.vnico.§.vij.per totū.
Interpretatio priuilegiorū vbi verba ſunt obſcura ſiue ambigua ad eū ſpectat cuius eſt cōdere ⁊c.j.par.ti.xix.c.j.§.j.⁊.ij.per totum.
Inteſtatus dicitur q̄s decedere quattuor modis q̄diu ſucceſſio in hereditatem durat:quo ordine fit ſucceſſio ab inteſtato ⁊c.ij.par.ti.x.ca.iij.§.iiij.per totum.
Inuentis aliquib⁹ ſic dicit Hiero. Sciant hoc vitiū ſimul eſſe rapine ſi q̄s inuenta nō reddiderit.et ſiliter ꝓbaṫ autoritate Aug.quomō diſtiguunṫ inuēta ⁊c.ij.par.ti.j.c.xv.§.ij.p to.
Inuidia eſt vnū pctm̄ de ſeptē capitalib⁹:quō diffiniṫ.Et triſticia de alienis bonis pōt cōtingere q̄ttuor modis.ij.par.ti.viij.c.j.ante.§.
Inuidia deſcribiṫ p thema ex pſal.qd̄ ⁊ de ipſa declaraṫ cū triplici mēbro.ibidē.§.j.per totū.
Inuidia vnde cōiter habet ortū: quō ſpūaliter inuidia occidit ſimplices ⁊c.ibi.§.ij.per totū.
Inuidia q̄ graue peccatū ſit probatur: quomō cōtrariatur charitati:⁊ quomodo deo:quomō aſſimilatur diabolo:quomodo proximo iniuriatur cū exemplo.ibi.§.iij.per totum.
Inuidiā q̄ mala ſequunṫ: quare diciṫ vitiū capitale: quō habet q̄nq; filias/ſcȝ detractionē/odiū/ſuſurrationē/exultationē in aduerſis/et afflictionem in pſperis.ibi.§.iiij.per totū.
Inuidie remedia tria dantur:⁊ in fine ponitur exemplum.ibi.§.v.per totum.
Inuidia quomodo eſt cauſa multorꝫ malorū:et quomodo habet quindecim peſſimas conditiones.ibi.c.ij.§.iij.per totum.
Inuidia quomodo eſt cauſa erroris ⁊ falſitatis affectionis cupiditatis/⁊ defectionis bonitatis.ibidem.c.iij.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Inuidia prima filia quomodo eſt odiū.de ipſa vide.j.ſub lra O.ſcȝ odium,et ibidem,c.iij.
Inuidia quare diciṫ via tenebroſa: quomodo inuidus etymologizaṫ ⁊c.j.par.tit.v.c.iij.§.j.ad medium.ibi.Quarta via.
Inuocatio demonū ꝓ auxilio quomodo fit ⁊c.ij.par.ti.xij.c.j.§.v.per totum.

Job quomodo ſua patiētia homines edificauit.iij.p.ti.xxxj.c.vij.ante.§.poſt medium.ibi.Quis vnq̄ ⁊c.
Jocoſa dicta vel facta quō ſint modificāda ſiue que modeſtia ſit ibi ſeruāda:⁊ quō licet ⁊ quō non ⁊c.iiij.par.ti.iiij.c.x.§.iij.per totum.
Johānes euāgeliſta vtruȝ magis fuit dilectus a chriſto q̄ Petrus.iiij.parte ti.x.c.iiij.§.iij.circa finem.ibi.Cum queritur.
Johānes euāgeliſta vocat⁹ a chriſto a nuptijs an receſſit ab vxore ipſa inuita: et que opinaṫ fuiſſe eius ſponſa.iij.parte titu.j.ca.xxj.§.iij.circa medium.ibi.Preterea q̄ ⁊c.
Johānis baptiſte quō multū cōmendaṫ ex varijs gratijs ſibi datis a deo:⁊ q̄ aliqui dicunt btm̄ Franciſcū eſſe maiorē Johāne bap.falſe dicūt:⁊ alia ꝓ ſui cōmēdatiōe.iij.par.ti.xxxj.ca.vij.vltra me8.ibi.poſt oēs.añ.§.⁊.§.j.⁊.ij.
Johānes baptiſta ponunṫ.x.priuilegia.iij.parte titu.xviij.c.v.§.vj.per totum.
Joſeph filius Jacob patriarche quō mūdū clarificauit ꝟtute caſtitatis.iij.par.ti.xxxj.c.vij.circa mediū ante.j.§.ibi.Stella rutilans.
Joſeph patriarcha quomodo fuit quadruplici virtute ornatus : quas allegorice habere debent dn̄i ⁊ rectores temporales.iij.par.ti.iij.ca.j.§.ij.iij.iiij.⁊.v.per totum.

Ipocriſis eſt filia īanis glorie:q̄bus figuraṫ:vnde traxit nomen:vnde dr̄ quomodo ⁊ quid faciunt hypocrite ⁊c.et vtrū hypocriſis ſit peccatum mortale: ⁊ quomodo chriſti predicatio multū fuit contra hypocritas.ij.par.ti.iiij.c.vij.ante.§.⁊.§.j.per totū.
Ipocritarū ponitur thema ex pſal.deſup tria membra que ⁊ declarātur ibi.§.ij.iij.⁊.iiij.
Ipocriſim large ſumēdo notaṫ triplex hypocriſis.ſ.demonis/carnis/et hominis : quomodo hi per hypocriſim decipiūt.ibi.§.ij.p totū.
Ipocrita quid eſt:quomō dei teſtamentū ficte ſumit per os ſuū:⁊ qui p eos ſignificantur : et quomodo dn̄s ſeptē maledictiōes inuehit cōtra hypocritas:⁊ cōtra illos qui ſignificantur per eos ⁊c.ibidem.§.iij.per totum.
Ipocriſis quō deteſtatur:quō ipſi odiunt diſciplinā:quō ſe coherēt varijs vitijs ⁊c.cū exemplo in fine.ibidem.§.iiij.per totum.

Ira eſt vltima paſſio q̄ poteſt dici paſſio generalis: quō ⁊ vnde noiatur vis iraſcibilis motus ire: quō tendat ad duo

et duplex differētia eſt attendēda circa irā ⁊c. j.parte ti.vj.c.xj.ante.§.per totum.

Ira qd eſt ⁊ quō ſe habet ad appetitū: et bruta habent iram:⁊ quō diſpoſitus eſt ad irā ſm ꝙ habet cholericam cōplexionē: ⁊ quare odium eſt grauius ira:que ſunt cauſe ire: quomō ira cauſat delectationē ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Ira eſt triplex ſcꝫ diuinalis/virtualis/⁊ criminalis/⁊ irā aliqui phi dixerūt eſſe in deo: quō ſcriptura dicit deū eſſe iratū: quō homo iraſcitur:⁊ quō ira dei eſt triplex.ibi.§.ij.per totū.

Ira ꝑ zelū quō deſcribiṫ ⁊ ꝓbaṫ ex ſcriptura. Hec ira eſt iuſtoꝝ:q̄ ⁊ tria bona facit:ꝓbatur multis autoritatibꝰ ⁊ exēplis ex ſacra ſcriptura.ibidē.§.ij.vltra med.ibi.Secūdario eſt alia.

Ire tria remedia dantur.ibidē.§.iij.per totū.

Ira quomodo diciṫ via tumultuoſa : ⁊ quare:⁊ quomodo multi per illam ambulant : ita ꝙ ſe comprimunt ⁊c.j.parte ti.v.c.iij.§.j.

Ira poniṫ a be.Greg.et aliis doctoribꝰ ꝓ pctō mortali:qd eſt ira ⁊c.ij.par.ti.vij.c.j.ante.§.

Ira deſcribitur per thema ex pſal.qđ ⁊ de ipſa declaratur ibi.§.j.per totum.

Ira quō vario modo diffiniṫ:et ꝙ ex ira multa vitia oriantur:quare ira eſt maius vitiū capitale q̄ odiū: ⁊ motꝰ ire poteſt eſſe inordinatꝰ: et ꝯſequenter pctm̄ tripliciter : q̄ ſunt ſpecies ire ⁊c.qui ſunt gradus ire ⁊c.ibidē.§.ij.ꝑ to.

Ira cum ſuperat mentem triplex excidium facit.ibidem.§.iij.per totum.

Ire remedium deſcribitur per thema:quod et de ipſa declaratur per varias autoritates : et quomodo deus tria dedit que valent ad tollendum iram.ibi.§.iiij.per totum.

Ire modum tripliciter nos habemus:ſcꝫ zelatiue ⁊ per rectū: remiſſiue ⁊ per defectū:⁊ vitiatiue per exceſſum.ibidē.§.v.per totum.

Ira quō precipue habet duas filias.ſ.indignationē ⁊ murmurationē:q̄ mala ex ira ꝓcedūt: et quō ira tripliciṫ pōt ꝯſiderari ⁊c.ibidē.c.ij.

Irregularitas quomodo diffinitur : quomodo cōtrahitur : quō diſtinguitur q̄ hoīes poſſunt eſſe irregulares ⁊c.iij.par.ti.xxviij.c.j.ante.§.

Qui et quō miniſtrare poſſunt in diuinis:que differētia inter irregularitatē ⁊ ſuſpēſionē ⁊c. quomō debent abſolui ⁊c.ibidē.§.j.per totū.

Irregularitas quomodo contrahitur propter homicidiū vel mutilationem : deſuper ponuntur varij caſus ⁊ modi: qui ad longum declarantur ibidem.c.ij.et per omnes.§.

Irregularitas bigamie quō cōtrahiṫ octo modis:quare bigamus ꝓhibeṫ ꝓmoueri:qs poteſt cū ipſis diſpenſare ⁊c.ibi.c.iij.per totū.

Irregularitateꝫ quomodo inducit illegitimatio:quare tales prohibentur ordinari:ipſi ſm iura hereditare non poſſunt:quis diciṫ illegitimus ⁊c.ibi.c.iiij.per totum.

Irregularitas quomō cōtrahitur ꝑ varia vitia corpoꝝ ſiue deformitates : ſcꝫ ꝓpter mutilationē/gibboſitatē / leproſitatē ⁊c. qui poſſunt admitti ⁊c.iij.par.ti.xxviij.c.v.per totum.

Irregularitas quomodo al's vario modo contrahitur circa varios actus ⁊ ſtatus hominū. ibidem.c.vj.per totum.

Irreuerētia ſacramētoꝝ ſiue diuinoꝝ quō multipliciter cōmittiṫ.ij.par. ti.j.c.xxj.§.v.cū ſeq.

Ire de vna religione in aliā niſi ex magna neceſſitate quare non eſt laudabile: poteſt tamē quis ire de vna religione in aliam ex triplici cauſa.iij.par.ti.xvj.c.iiij.per totum.

Ironeitas deſcribiṫ ꝓut cōcurrit cū iactantia qn̄ eſt ironia: vbi etiā ſancti cōmiſerūt ironiā dicēdo de ſe vilia ⁊c.ij.p.ti.iiij.c.iiij.§.j.ꝑ to.

Iterare vtrū quis teneṫ penitentiā vel abſolutionē ꝑ ignorantiā impoſitam ⁊c.iij.par.ti.xvij.c.xxj.§.iiij.per totū.

Iterare in q̄bus caſibus quis teneṫ confeſſionem ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xix.§.iiij.per totum.

Iterū cōſecrari debet eccleſia cōſecrata in tribus caſibus.iij.par.ti.xij.c.vj.§.viij. per totū.

Iterari qn̄ debet electio : vel qn̄ teneṫ iterare electionē.iij.par.ti.xix.c.ij.§.vij.circa finē.

Iterari non debet baptiſmus quadruplici ratione.Et quomō vlterius ſit faciendū.iij.par. titu.xiiij.c.xiij.§.xij.per totum.

Iterari non opꝫ horā dictā poſt horā neglectā. ij.par.ti.ix.c.xij.§.iij.in fine.ibi.Itē ſi quis.

Iubileus annꝰ deſcribiṫ cū ſuis negligentiis : et de ortu eiuſdem.j.parte titu.x.c.iij.§.vj.⁊.vij.per totum.

Iudeus vel paganus non debet cogi ad fidem ſuſcipiendā ⁊ quare:quomodo tamen debent recipi:ſi fidē receperint ⁊ receſſerint qualiter ſunt puniendi:quomō ⁊ quibus modis debēt duci ad fidē ⁊c.ij.par.ti.xij.c.ij.§.j.per totū.

Iudeoꝝ pueri ⁊ alioꝝ infideliū nō ſunt baptizandi inuitis parentibus:ꝓbatur triplici ratione:⁊ ſi ſuſceperint fidē quomodo ſunt ſeparandi a parentibus.ibidē.§.iiij.per totum.

Iudeis cohabitare vel balneare quomodo ꝓhibetur:quomodo trāſgreſſores ſunt puniendi:quibus locis poſſint eis fideles ſeruitia facere:et per baptiſmum nō liberantur a ſeruitute ⁊c.ibi.c.iij.per totum.

Iudei habitantes inter chriſtianos q̄bus ſunt prohibendi:quibus diebus ire non debent in publicū: eis ꝑmittitur agere ⁊ cōuenire apud iudices noſtros ⁊c.ibidē.c.iij.§.j.per totū.

Iudeoꝝ ⁊ alioꝝ infideliū cerimonie ſiue ritus: quare ⁊ quō tolerantur.ibi.§.ij.per totum.

Judeis participantes quomodo ſunt puniendi circa caſus predictos ⁊ ipſi iudei facientes contra predicta ⁊c. ibi. §. iiij. per totum.

Judei quō ſūt exactionādi a dn̄is terrar: quō licite ab eis recipere pñt ⁊c. ibidē. §. iiij. p totū

Judei dona et mercedes quas dant perſonis pro labore ſuo: vtrū poſſint licite recipere ⁊ tenere. ibidē. §. v. per totum.

Judeor ſeru⁹ q̄ dr̄ vernacul⁹ ſi vult effici chriſtianus ſtatim eripit in libertatē nullo precio dato: qd̄ pbatur: quis quādo dicit redempt⁹ a ſeruitute: ⁊ quō ⁊c. ibi. §. vj. per totum.

Judei quō vario mō errauerūt et errāt adhuc erga chriſtū: quorū errores etiā vario modo elucidant ⁊c. ibidē. c. vij. §. iiij. per totum.

Judeorū pueri vtrum poſſint baptizari inuitis parentib⁹: et in qua etate fieri poteſt ⁊ in qua non ⁊c. iij. par. ti. xiiij. c. xiij. §. ix. circa mediū. ibi. Quantum ſcilicet ⁊c.

Judei et pagani adulti ſi petunt baptiſmū nō eſt ſtatim eis dādus poſt cōuerſionē: ſz ex triplici cauſa poteſt differri: ⁊ qn̄ ipſis imminet periculū quō ſunt diſpēſandi. ibi. §. xiij. p totū

Judei quō ſubſunt pape: quō ſignificātur per boues: quō papa phibet fidelibus ne cū ipſis habeant pſortia: quō ipſi debent laborare ⁊c. iij. par. ti. xxij. c. v. §. ix. per totum.

Judeor errores vario modo deſcribunt in veteri et nouo teſtamento in q̄bus errabāt. iiij. parte ti. xj. c. vj. ante §.

Judei quomō phibētur ne infirmis dēt medicinas: et infirmis quō prohibetur ne recipiāt medicinas a iudeis. iij. parte ti. vij. c. ij. §. iiij. circa finem. ibi. Item nota.

Judei quō nō excuſant a receptione vſure: argumenta in contrarium ſoluuntur: et autoritates ex veteri teſtamento applicantur contra eos: et iſta autoritas exponitur Mutuum date ⁊c. ij. par. ti. j. c. vij. §. ij. per totum.

Judeor pplo quare ſolū fuit data lex ⁊c. j. par. ti. xiiij. c. ij. §. ij. p to. ¶De iudicio diuino.

¶**Judiciū finale quō eſt timē**dum: quomodo eſt vnus articulus de articulis fidei ⁊c. iiij. par. ti. xiiij. c. xj. ante §.

Judiciū finale quō vario mō pbat ex ſcriptura ꝙ eſt vēturū: quō timēdū ⁊c. ibi. §. j. p totū.

Judiciū quō accedet dn̄s in arcu ⁊ quare: ⁊ ponūtur ſeptē ſigna q̄ iudiciū iſtud precedent: q̄ ad longū declarantur ibidem. §. ij. per totū.

Judicio appropinquante quō mūdus purgabitur per ignē: quis erit iſte ignis: quare fiet iſta purgatio: quō fiet per ignem: quis erit iſte ignis in effectu: quō iſte ignis purgabit elementa ⁊c. ibidem. §. iij. per totum.

Judicium iſtud quomō fiet per citationē: que erit iſta vox citationis: quare dicitur illa vox tube ſm apoſtolū: quare dr̄ vox archangeli: quomodo fiet iſta vox ⁊c. ibi. §. iiij. per totum

Judex iſte quō ſe pſentabit: q̄s erit iſte iudex: quō apparebit in forma glorioſa: ꝙ apparebit in ſigno crucis: quō datur ſibi iudiciū ſm humanitatē: q̄s iudicabit: de q̄bus iudicabit et in quo loco iudicabit. ibi. §. v. per totum.

Judicis aſſeſſores q̄ erunt: cū quib⁹ iudicabit: quō iudicare debet ſeptupliciter: q̄b⁹ datur iſta poteſtas aſſidendi cum chriſto: et triplex ratio datur quare pauperibus datur iſta iudiciaria poteſtas ⁊c. ibi. §. vj. per totum.

Judicio iſto exiſtēte erūt multiplices accuſatiōes de q̄b⁹ accuſabūtur hoīes ⁊c. qui erunt teſtes in iſto iudicio ⁊c. ibidē. §. vij. per totū.

Judiciū iſtud quō valde timendū ſit pter ſentētie irreuocabilitatē: quō fiet iſta diſcuſſio: de quibus operibus: ꝙ ſuū iudicium erit iuſtiſſimū et inflexibile ⁊c. ibi. §. viij. per totum.

Judicior dei pfunditas quō ſit timēda: ⁊ ſunt inter cetera ſeptē dei iudicia q̄ timenda ſunt atq maxime admiranda q̄ ad longū declarātur ibidē. c. xij. p totū. per oēs. §. ſuos.

Judicium quō accedet dn̄s propter tria. j. parte ti. iij. c. vj. §. xvij. circa medium.

Judicio diuino quō pſentabit aīa ſeparata: de q̄b⁹ dn̄s ab eadē exiget rōnē. j. p. tit. v. c. ij. §. iiij. p to. vide deſup pl⁹. j. ſub lr̄a. M. ſ. morte.

Judicio vltimo ſiue in extremis dn̄s de ſex accipiet rōnē a diuerſis hoīb⁹. ibidem p totum.

Judicis ſnīa poſt h̄ deſcribit quā dabit poſtq recepit rōnē a diuerſis de diuerſis: ꝙ ſup oīa eſt horribile ⁊ expaueſcēdū. ibidē. §. v. p totū.

Judex quō dabit mercedē vnicuiq ſm opera ſua quantū ad bonos et quātū ad malos: quō vtriſq apparebit ⁊c. ibi. §. xj. per totum.

Judex quō dabit ſentētiā p his q̄ aſcendūt ad celum: que eſt via ⁊c. ibidem. c. iiij.

Judex ſupernus quō dat ſentētiā pro his qui aſcendunt ad purgatorium. ibidem. c. v.

Judicio finali ſiue diuino quō dn̄s reprobis et malis exprobrabit de varijs bn̄ficijs eis exhibitis: ⁊ quō creature loquūtur cōtra ipſos. ij. parte ti. iij. c. ix. §. vij. ante medium. ibi. Unde in iudicio finali. ¶De iudicio humano.

¶**Judicare iniquitatē eſt iiu**ſte et inique iudicare: vnde dicit iniquitas.

Judex ſemper debet attendere ad equitatem: et inique iudicat qui contra equitatē ⁊ iuſticiam iudicat: ⁊ hoc ſeptem modis. ij. parte titu. j. c. xix. §. j. per totum.

Judicium faciendo quomodo prohibetur acceptio perſonarū que ex ſcriptura probatur cum vno exemplo. ibi. §. ij. per totum.

Judicibus quomodo mandatur vt pauperibꝰ ſubueniãt et pupillis ꝛc. quomodo ad hoc te nentur ex officio ꝛc.ibi.§.iij.per totum.

Judicio fiendo cõcurrunt quinq; genera pſonarum ſcʒ iudex ad ſententiandum: actoꝛ ad accuſandũ:reus ad reſpondendum: teſtis ad pꝛobãdum:et aduocatꝰ ſiue ꝓcuratoꝛ.ibi.§.iij.v.vj.vij.ꝛ.viij.per totum.

Judex quõ tripl'r iniuſticiaʒ cõmittit: ꝛ tripl'r dat ſentẽtiã cõtra iuſticiã:ꝛ quõꝛ qñ teneẽ ad reſtitutionẽ ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.

Judicium actoꝛẽ ſiue accuſatoꝛẽ requirit: ꝛ talem contingit tripliciter peccare:et quõ ſit ſatiſfaciendum ꝛc.ibi.§.v.per totum.

Judicium etiã reus accedit:quis ꝛ vnde dicitẽ reus: talis poteſt tripl'r peccare ꝛ moꝛtaliter et aliud eſt veritatem tacere:et aliud falſitatẽ pꝛoponere.ibidem.§.vj.per totum.

Judicio etiã cõcurrit teſtis q̃ etiã tripl'r peccare põt:additẽ ꝛ quartꝰ modꝰ.ibidẽ.§.vij. ꝑ to.

Judicij aduocatꝰ ꝓcuratoꝛ ꝛ iuriſcõſultꝰ peccare poſſunt multipl'r: et moderamen ſalarij eoꝛũdẽ attẽditẽ circa quattuoꝛ: ꝛ ꝓcurãtes et aduocãtes in cauſa vſuraria peccant moꝛtaliter.ibi.§.viij. Acceptio perſonarũ deſcribitẽ vario modo ibi.c.xx.

Judicij iniuſti iudicatoꝛia manus quõ deſcribitur. Et quid ſignificant eius quinq; digiti ſiue modi.ij.parte ti.ij.c.j.§.x.per totum.

Judicij iniuſti aſſeſſoꝛia manꝰ quõ deſcribitẽ:ꝛ q̃d ſignificãt eiꝰ q̃nq; digiti ſiue modi.ibi.§.xj

Judicio ſeculari qñ aliq̃s aliquẽ accuſat falſe vel teſtificatẽ quãtũ pctm̃ ſit.j.ꝑ. tit. xiiij.c.iiij.§.xij.ante mediũ.ibi. Quantũ ad pꝛimũ.

Ea q̃ fiũt a iudice ſi ad eiꝰ nõ ſpectãt iudiciũ viribus nõ ſubſiſtũt. Eſt vna de reg.iur. q̃ ꝛ declaratur.j.ꝑ.tit.xx.c.vnico.ſub lr̃a.E. ſcilicet Ea que fiunt.

Judici non eſt acceptio perſonarum habenda Eſt vna de reg.iur.que et declaratẽ ibi ſub littera.J. ſcilicet in iudicijs.

Judicis actꝰ ꝛ autoꝛitas iudicãdi vnde eſt ꝛc. quõ deũ debet imitari:qui dicunẽ ꝓpꝛie iudices:et quõ bonus iudex in ſeptẽ punctis deũ debet imitari.iij.par.tit.ix.c.j.ante.§.ꝑ totũ.

Judiciũ quõ impoꝛtat actũ iudicis.vnde dr̃ iudex:quõ bonꝰ iudex dʒ ꝓcedere in diffiniendo et determinando. Ad iudiciũ vt rectũ ſit et iuſtũ tria requirũtur: ꝛ ſentẽtia poteſt eſſe tripliciter iniuſta.ibi.§.j.per totum.

Judicio quõ debẽt remoueri coꝛrũpẽtia q̃ fiũt cõtra iuſticiã:et quõ humanũ iudiciũ ꝑuertitẽ timoꝛe:cupiditate:odio:ꝛ amoꝛe:ꝛ que mala facit acceptio munerũ.ibidẽ.§.ij.per totum.

Judex quomodo debet ſemꝑ iudicare vſq; ad finem.ibidem.§.iij.per totum.

Judex vnde dr̃:vnde actoꝛ:vnde reꝰ:vñ teſtis: et quõ iudex ſe cauere debet a varijs pctis et iniuſticijs: et quomõ iudex debet eſſe peritꝰ ꝛc.ibi.c.ij.ante.§.per totum.

Judicis aſſeſſoꝛes qui ipſum inducũt ad male iudicandum tenentur de oĩ damno inde ſecuto.ibi.c.ij.§.j.per totum.

Judex põt eſſe pſona eccl'iaſtica ꝛ iudicare inter ſubditos in q̃bꝰ habet iuriſditionẽ:ꝛ ſi laicus iudex negligit facere iuſticiã iudex eccleſiaſticꝰ põt eũ ad hoc ꝯpellere.ibidẽ.§.ij. ꝑ to.

Judex laicꝰ nõ põt iudicare de clericis: ꝛ clericus nõ poteſt in nõ ſuũ iudicẽ cõſentire niſi ſit perſona eccl'iaſtica ꝛ de conſenſu epĩ:quando poteſt renunciare ꝛc.ibidẽ.§.iij.per totum.

Judex laicꝰ q̃ cepit clericũ ꝓpter maleficium quẽ petit iudex eccl'iaſticꝰ: vel cũ ipſe clericꝰ petit mitti ad curiã eccl'iaſticã:quõ ſit interrogãdũ:et quõ ꝓcedendũ.ibidẽ.§.iiij.per totũ.

Judex dupliciter impediri poteſt ne penã reo debitã valeat relaxare: q̃ eſt differentia inter iudicẽ inferioꝛẽ ꝛ ſupioꝛẽ: q̃ pena augẽda eſt pꝛopter timoꝛẽ ꝛc.ibidẽ.§.v.per totum.

Judex an debeat vel poſſit abſq; pctõ condemnare innocẽtem qui in iudicio nocẽs ſiue malus conuincitur:quõ ſe iudex in iſto debet habere ibidem.§.vj.per totum.

Judicũ miniſtri q̃ exequunẽ ſnĩas ꝯtra innocẽtẽ:quõ ſe debẽt regere.ibidẽ.§.vij.per totum.

Judicibus et eoꝛũdẽ legatis quõ et quando et quibꝰ dandum ſit ſalarium:ponũtur deſuper varij caſus.ibi.§.viij.per totum.

Judicis vel eius delegati aſſeſſoꝛes quomodo poſſunt ꝛ debent recipere a partibus ſalariũ ꝛc.ibidem.§.ix.per totum.

De officio delegati.vide.j.ſub lr̃a.L.ſcʒ Legatus. Et.iij.ꝑ.tit.ix.c.iij. Etiã de ſubdelegato.

Judicis oꝛdinarij varia vide.j.ſub littera.o. ſcilicet oꝛdinarius.ꝛ.iij.par.ti.ix.c.v.

Judicij quõ eſt triplex modꝰ ꝓcedẽdi:ꝛ de crimine cõtra aliquẽ ꝓceditẽ.iiij.modis. ſcʒ per accuſationẽ:ꝑ denũciationẽ:ꝑ inq̃ſitionẽ:et ꝑ exceptionẽ.iij.par.tit.ix.c.vij.ante.§. ꝑ totũ.

Judicio faciẽdo:quõ inq̃ſitio vitioꝝ ſit faciẽda quõ pꝛelatꝰ debet ꝓcedere ad inquirẽdum ꝛ puniendũ ſubditoꝝ exceſſus:ꝛ inq̃ſitionũ alia eſt generalis et alia ſpecialis: et que foꝛma inquiſitionis.ibidem.§.j.per totum.

Jn q̃bꝰ caſibꝰ fieri poſſit inq̃ſitio: ꝛ fieri nõ põt inquiſitio in q̃nq; caſibus:ponuntur deſuper aliquoꝝ opiniones.ibidem.§.ij.per totum.

Jnquiſitiões ſpeciales in iudicio quõ ſunt neceſſarie: quõ clericus poſſit cõueniri de falſo pꝛobato coꝛã iudice laico:q̃ debẽt interrogari ab inquirente ꝛc.ibidẽ.§.iij.per totum.

Judicij ꝓceſſus qñ et quõ eſt: ꝛ q̃ eſt differẽtia

in inquiſitionibus.ibi.§.iiij.per totum.
Judicis inquiſitione vtrū inquiſitus teneaṫ de oīnibus aperire vitatē ⁊ manifeſtare de quibus fuerit interrogat⁹:qualiter ſit ꝓcedendū qñ fit cōtra ſingularē pſonā ⁊c. ibidē.§.v.p to.
Qualiter ſit ꝓcedendū in inquiſitiōe generali cū cōmittiṫ alicui inquiſitio eccleſie tam in capite ꝙ in mēbris: ⁊ quis effectus inquiſitiōis in diuerſis cauſis.ibidem.§.vj.per totum.
Inquiſitio qualiter fieri debet cōtra religioſos ⁊ clericos:⁊ qualiter contra determinatā pſonam ad petitionem partis agentis cōtra eā: ⁊ quomodo exceſſus eorum debēt corrigi ⁊c. ibidem.§.vij.per totum.
Judex ſiue prelatus vtrum teneaṫ ꝓcedere ad inquiſitionē quando non ſperat inde ꝓfectū: et quomodo crimina eorūdē vario modo poſſunt puniri.ibidem.§.viij.per totum.
Judex quare non debet damnare ſiue accuſare fallit tñ in octo caſibus:quō ⁊ qñ crimen diciṫ notoriū:⁊ quotuplex ⁊c.ibidem.c.viij.ante.§.
Judex quomodo debet ꝓcedere ſuper crimine notorio in iudicio : quō poſſit illud cōdemnare ⁊c.ibi.c.viij.§.j.per totum.
Judicij variam accuſationē vide.ſ.ſub littera A.ſcʒ Accuſatio.⁊.iij.parte ti.ix.c.viij.
Judicij qualis eſt ꝓceſſus p denūciationē duplex eſt denūciatio : qualr̄ fieri dʒ ⁊c.ibi.c.ix.
Judicio celebrando qualiter fieri debet purgatio canonica:poniṫ triplex purgatio: que purgatio eſt fienda cū quis ſe debet purgare: et ꝗ forma iuramēti in tali purgatione. ibidē.c.x.
De teſtibus in iudicio vide.j.ſub littera T. ſcʒ Teſtis.⁊ ibidem.c.xj.per totum.
De ſentētia que datur in iudicio vide varia.j. ſub littera S.ſcʒ Sententia.⁊ ibidem.c.xij.
In iudicio de litis cōteſtatione ⁊ de libellis habes varia ibidem.c.xiij.
De appellatiōib⁹ in iudicijs: vide varia.ſ.ſub littera A.ſcʒ Appellatio.⁊ ibidem.c.xiiij.
De modo agēdi in iudicio ſine figura : ſine ſtrepitu iudicij:aliqñ ſummarie: aliqñ ſimpl̄r:aliqñ de plano:aliqñ de facto:aliqñ ſine omni ſolennitate.ibidem.c.xv.per totum.
In iudicio quō cōmuniter fieri debet tēpus ante citationē:tēpus citationis:tēpus repreſentatiōis:tempus dilationis:tempus litis cōteſtationis ⁊c.ibidem.c.xvj.per totum.
In iudicio pfecti ⁊ religioſi de quib⁹ et quō ſtare debēt ſiue cōtēdere.iij.p.ti.vj.c.j.§.iij.p to.
Judex quare nō poteſt eſſe religioſus: quō hoc ſit intelligendum ⁊c.iij.par.titu.xvj.c.vj.§.v. poſt mediū.ibi.Religioſus ſimplex.
Judicialia precepta legis Moyſi deſcribuṫ.j. ſub littera P.ſcʒ precepta iudicialia.
Judicialia ꝓcepta legis Moyſi que fuerūt ⁊c. j.parte titu.xiiij.c.vj.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Judicare alios/⁊ facta ipſoꝝ inſpicere:que mala ex ipſo ꝓcedunt.ij.parte. titu.iij.ca.iij.§.v.
Judicium temerariū deſcribitur ſcʒ ꝓximi dei ſuijpſius hic in vniuerſali. ij.par.tit.iij.c.viij. per totum. et.j.ſub littera T.habes in particulari.ſ.Temerarium iudicium.
Jus gentiū quid eſt.⁊ quare ius gentiū appellatur.j.parte.titu.xvij.c.vnico.§.x.p totū.
Jus quomodo diuidiṫ:aut naturale:aut ciuile aut gentiū. Jus gentium quō comprehendiṫ ſub iure poſitiuo: ⁊ diuiditur in naturale ⁊ politicum. Et ius ſiue iuſtū : aut naturale eſt qꝺ ex ſui natura alteri adequaṫ:et pōt eſſe dupliciter.j.parte. titu.xvij.c.vnico.§.j.per totum.
Juris humanalis ignorantia ⁊c.legis diuinalis ⁊c.in quibus conſiſtit:quomodo ⁊ quando quis excuſatur: que dicitur craſſa ⁊ que ſupina ⁊c.ij.parte titu.v.c.ix.§.ij.per totum.
Jura antiqua quomodo ſunt abrogata in multis locis:et cōmuniter non teneṅ.et ſimiliter Gratianus in decre. in multis locis nō teneṫ. iij.parte titu.xj.c.viij.§.j.ij.iij.et.iiij.p totum
Is qui in ius ſuccedit alterius eo iure quo ille vti debebit.Eſt vna de regulis iuris ꝗ ⁊ declaratur.j.parte titu.xx.c.vnico.ſub J.ſ.Is qui.
Nemo pōt plus iuris trāſferre in alium ꝙ ſibi competere dignoſcatur. Eſt vna de regu.iur. que ⁊ declaraṫ ſub littera N.ſ.Nemo pōt.
Jus patronatus vēdi ⁊ emi non pōt:quare alʼs ſimonia cōmittitur : quid ſit ius patronatus: et ex patronatu cōpetit patrono quadruplex ius.ij.parte titu.j.c.v.§.xxiiij.per totum.
Jus canonicū et theologia quomō differunt in modo cōſiderandi ꝙtum ad quinqꝫ. iij.parte. titu.v.c.ij.§.ij.per totum.
Juris ſcientia ⁊ medicina que illarum dignior ſit.ibidem.§.iiij.per totum.
Juriſditio epoꝝ que eſt:quomō illā poſſunt exigere:quid comprehendiṫ ſub iuriſditiōe. iij. parte titu.xx.ca.ij.§.xj.per totum.
In iuriſditiōe ſpūali quō eminens ⁊ potens eſt archiepſ ⁊c.ibidem.c.iij.§.j.per totum.
Juriſditio epoꝝ circa monaſteria ⁊ circa domeſticos eſt duplex.j.p.ti.ix.c.v.§.vj.per totū.
Juriſditio delegati quō expirat decem modis. iij.parte titu.ix.c.iij.§.ij.per totum.
Juriſditio ſiue poteſtas varia pape deſcribiṫ.j. ſub lr̄a P.ſ.pape.⁊.iij.p.t.xxij.c.iij.p totū ca.
Jude xp̄s dedit triplicē panē ad eſum ꝓ maximo beneficio: in quo nobis dedit exemplū ad ſimilia faciendū:et vbi mali faciunt ſicut Judas fecit.ij.par.ti.j.c.xxij.§.ij.iij.⁊.iiij.p totū.
Jumentis inſipientibus quomodo ſe homo ſimilē facit per decem ſigna.j.parte. titu.j.c.ij. §.v,ante medium.ibi.Hic autem.

Jus patronatus deſcribitur vario modo.j.pa-
tronatus.ꝛ.iij.par. titu.xij.c.xij.Et.ij.par.tit.
j.c.v.§.xxiiij.per totum.
Juuētus dicit quarta etas hoīs q̄diu durat: q̄
mala tunc magis exercent: ꝛ quid ſpirituali-
ter ſignificat iſta etas.iiij.parte titu.vij.c.v.§.
vj.ante mediū.ibi.Quarta etas.
Juuenes quō naturalr inclinati ſunt paſſionū
ſectatores:in verbis ꝓcaces:ꝛ in ꝓprio ſenſu
pertinaces: quō parentes debent eos ab iſtis
retrahere.iiij.par.tit.ij.c.v.§.iij.poſt prin.ibi.
Sūt aūt tria.etiā.§.iiij.ꝛ.v.notabilia habes.
Juramētū quō diffinit: que diffinitio vario mō
declarat:vn̄ dr iuramētū.ij.p.ti.x.c.iij.añ.§.
Juramētū vt licitū ſit opȝ ꝙ ibi ſit act⁹ licit⁹ re
ligiōis: modus cōgru⁹ locutiōis:ꝛ affect⁹ ne
ceſſari⁹ hui⁹ actiōis.ibidē.§.j.ij.ꝛ.iij.p totū.
Juramētū qđ fit per membra/vel p creaturas/
vel p falſos deos quō et qualiter fit: quō et q̄n
ſunt mortalia: quomō intelligit iſtud dictum
xp̄i Nolite iurare ꝛc.ibidem.c.iiij.ante.§.
Juramētum que cōcurrere debent vt licitū ſit:
que requirunt ad iuramentū: ꝛ ad q̄d eſt inſti
tutū: ꝛ ponunt iuramenta diuerſorū qui bene
vel male iurauerūt ꝛc. ibidem.§.j.per totum.
Juramēto priuant tria genera pſonaꝝ: ꝛ qua-
re:etſi iurant quomō et qualiter tunc peccāt.
Et ſeptē caſus ponūtur quibus debēt ſacerdo
tes ꝛ prelati iurare.ibidem.§.ij.
Juramētum quō aliter fiebat in veteri teſtamē
to:et aliter in nouo teſtamēto.ibidē.c.v.añ.§.
Juramētū deſcribit in forma qđ impator facit
pape:ꝛ diuerſimode declarat.ibidē.§.j.p totū
Juramentū in forma deſcribit quod faciūt ep̄i
exempti pape:ꝛ iſtud iuramentū cōprehendit
ſeptē articulos.ibidem.§.ij.per totum.
Juramētū in forma deſcribit qđ faciunt curati
ꝛ rectores ep̄is ſuis:ſm tn̄ diuerſitateȝ locorū
diuerſi diuerſa iurāt ꝛc.ibidem.§.iij.p totum.
Juramētū in forma deſcribit qđ preſtat vaſſal
lus dn̄o ſuo.ibidem.§.iiij.per totum.
Juramentū ꝓmiſſorū vario modo deſcribit.ſ.
aliqui caſus ponunt: vbi ligat ad obſeruādū:
ꝛ vbi non ꝛ quō. Et quādo ſuper iſtis fieri pōt
abſolutio.ibidem.c.vj.a princi.vſqȝ ad.j.§.
Juramētū quomodo vertitur ſex modis in de-
teriorē exitū:ꝛ iuramentū in quibus caſibus:
et quomō ſit cōmutandū.ibidem.§.j.per totū.
Juramentū quibus caſibus et quō poſſit irrita
ri.ibidem.§.ij.per totum.
Juramētum factū ab aliquo vtrū obliget eum
ad ſucceſſores: ꝛ vtrum obligant ex illo ei cui
iuratum eſt.ibidem.§.iij.
Juramentū vniuerſitatis ſiue ſocietatis qđ iu
rant ſibi mutuo facturi vel nō: vtrū poſſunt di
mittere.ibidem.§.iiij.per totum.
Juramentū deſcribitur qđ quis facit de parē
do mandatis alicuius: quomodo hoc ſit intel
ligendum.ibidem.§.v.per totum.
Jurando ſeruare ſtatuta alicui⁹ eccl'ie vel ciui
tatis:quō hoc ſit ſeruandū. ibidem.§.vj.p to.
Utrum poſſit peti reductio eius qđ p arbitros
eſt iudicatum ad arbitriū boni viri vbi inter-
uenit iuramentum vel pena:hoc ad longū de-
claratur ibidem.§.vij.per totum.
Periuriū deſcribit.j.ſub lrā P.et ibidē.c.vij.
Juſtitia ꝓut importat quendam ſtatum recti-
tudinis in homine dicitur tripliciter:ꝛ quō iu
ſtitia dupliciter ordinat hominē in cōparatio
ne ad alium.iij.parte titu.v.c.j.ante.§.
Juſtitia ꝓut eſt virtus ſpecialis a ceteris quō
ſe habet ad totum integrale: que pertinēt ad
generalem ꝛc.ibidem.§.j.per totum.
Juſtitia quō diffinit: quid importat nomē ei⁹:
quō importat equalitatē:quō eſt habit⁹ volū-
tatis:quō dicit volūtas ꝛc. ibidē.§.ij.p totū.
Juſtitie ſunt due partes.ſ.cōmutatiua ꝛ diſtri
butiua:que declarantur ibidem.c.ij.per totū.
Juſtitia diſtributiua quō diuiditur in quatuor
membra.ibidē.c.iij.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.per totum.
Juſtitia quō neceſſaria eſt cuilibet mltitudini:
primo ex parte finis: ſecūdo ex parte gubernā-
tis a q̄ regit multitudo: tertio ex pte multitu
dinis q̄ ex mltis pſonis colligit.ibidē.§.v.p.t.
Juſtitia quō hȝ triplex principiū.ſ.emanatiuū
ex quo eius origo primitus deriuat: impera-
tiuū/ex quo ei⁹ auctoritas in ſubditos ꝓmul
gatur: ꝛ ſuſceptiuū/ex quo ei⁹ vtilitas multi-
plex declarat.ibidē.c.iiij.a pn̄.vſqȝ ad.§.iiij.
Juſtitie que v̄tutes ſunt annexe:dupliciter ali
qua virtus ad alterū exiſtens a ratiōe iuſtitie
deficit:ꝛ que ſunt v̄tutes q̄ debitū alteri red-
dūt:ſȝ nō poſſunt reddere eq̄le.ibidē.c.v.p to.
Juſtitiā eſurire qui dicunt beati.Mat.v.ꝛ quō
iſti ſaturabunt in pſenti ꝛ in futuro vario mo-
do.iiij.par.titu.vij.c.vj.§.iiij.per totum.
Juſtitie cauſa pſecutionē patiētes q̄ dicūt btī
ꝛ quō ipſorū eſt regnū celorum :in quo cōſiſtit
iſta beatitudo ꝛc.ibidem.§.viij.per totum.
Juſtitia vniuerſalis quomō eſt ſpeculū in quo
nunc deū videmus:q̄ fuerūt inuēti iuſti in illa
iuſtitia ꝛc.j.parte titu.iij.c.vj.§.ix.per totū.
Juſtitia quid eſt:que ſunt ipi⁹ partes integra-
les:eſſentiales: commutatiue:ꝛ potētiales.j.
par.ti.j.c.iij.§.ij.poſt princi.ibi.Juſtitia eſt.
Juſtificatio impij que eſt effect⁹ gratie operā-
tis dicit a iuſtitia.Et iuſtitia dicit tripliciter:
quatuor cōcurrūt p ordinē in iuſtificatiōe im-
pij:ꝛ in quolibet motu q̄ aliq̄d ab altero mo-
uet tria requirunt.iiij.par.ti.ix.c.vj.ante.§.
Juſtificatio impij requirit grē infuſionē ꝓbat
ꝛc.ibidem.§.j.per totum.

Juſtificatio impij requirit motū liberi arbitrij in deū et deteſtationē peccati per motū liberi arbitrij:probatur ibidē·§·ij.⁊.iij.per totum.
Juſtificatio impij in quo cōſiſtit tota:q̄ ad eādē requirunt : quare gratie infuſio fit in inſtanti abſq̄ ſucceſſione ⁊c.ibidem·§·iiij.per totū.
Juſtificatio impij qd eſt maximū opus dei oſtēditur ſm magnitudinē eius qd fit : et eſt aliquo modo miraculoſum:que tria ſubdiuidūtur ⁊ declarantur ibidem·§·v.per totum.
Juſtificationis beneficium qd eſt qd a deo accepimus:quomodo de ipſo debemus eſſe deo grati.Et quē homo circa ipſa cogitare debet. iiij.parte ti.v.c.xij·§·ij.per totum.
Juſtoꝝ gaudiū ꝓbat ex ſcptura:⁊ gaudiū oſtēdūt glorioſuz ⁊ bonū eſſe quattuor.j.par.ti.vj. ca.v·§·iij.circa mediū. ibi.Tertio eſt gaudiū.
Juſti ⁊ pfecti quomodo debent appetere/tentari/propter varia ipſorum merita.j.par.ti.vj. ca.xiij·§·v.circa medium.
Juſtus quomodo odit ſed cū diſcretiōe : ⁊ tria mala iuſti habent odio.j.par.ti.vj.c.iij·§·ij.
Juſti quomodo habere poſſunt tres fruct⁹ pacientie: ſcz augmentū experientie/ſcutū cuſtodie/⁊ premiū glorie.iiij.par. ti.ij.c.vij·§·xviij poſt medium.ibi.Alij vo tres.
Juſti quō ſeptē timere debent que leo naturaliter timet.iiij.par. ti.xiiij.c.iiij·§·ij.per totū.
Juſtus quomodo habet i memoria tria de deo et tria de proximo.j.par.ti.ij.c.ix·§·j.
Juſti quō dici poſſunt celū:⁊ quō ꝯfitebunt dei mirabilia ⁊c.iij.par.ti.xxxj.c.x.in prin.⁊·§·j.
KAlende none ⁊ idus menſiū:quare et a quibus ſunt inſtituta. Quid ſignificant quo ad menſes ⁊c. iij. parte tit.vj.c.iij·§·v. circa mediū. ibi. Pro horū declaratione.
Kyrie eleyſon in miſſa quō exponit:ſiue quid ſignificat:⁊ qd gl'ia in excelſis ⁊c.iij.par.ti.xiij.c.v·§·j.circa principiū.
LAborātibus quomodo dari debet merces ſm laborē/quo ad qualitatē/quo ad quantitatē/⁊ quo ad diuturnitatem:⁊ quomodo labor poteſt itelligi maior vel minor tripliciter.j.par.ti.v.c.ii·§·xj.p to.
Laborātib⁹ in varijs bonis: quō illis dn̄s ſubuenit vario modo.j.par.ti.iij.c.vj·§·xv.p to.
Laboratores quidam quomodo ⁊ qualiter defraudantur mercede eorūdē: et ꝙ ſine tardatione ipſis debetur merces:probat ex ſcriptura.ij.par.ti.j.c.xij·§·vij.per totum.
Labor tripliciter deſcribitur: ſcz labor tribulationis in mundo/ labor cōfuſionis extreme/⁊ labor cruciatiōis eterne:declarant iſta ex ſeditionib⁹ ciuitatū.ij.par.ti.iiij.c.viij·§·v.p to.
Laborare pro pauperibus videtur licitū dieb⁹ feſtiuis: non tamen dn̄icis diebus et ſolēnioribus cū cōditionibus adiunctis:que ⁊ declarantur.ij.par.ti.ix.c.vij·§·v.circa finem.
Laborare vtrū licet dieb⁹ feſtiuis:⁊ a qbus tūc ſit abſtinendū ⁊c.ij.par.ti.ix.c.vij·§·v.p totū.
Laborantes quomodo excuſantur a ieiunio.ij. parte ti.vj.c.ij·§·vj.circa prin.
Lacticinia et eſus carniū tēpore ieiuniorū non ſunt comedēda:quare eccleſia hoc ordinauit. iiij.parte ti.iiij.c.iiij·§·v.
Lacticinia vtrū pn̄t comedi tpe ieiunioꝝ: qn ⁊ qbus tpibus iterdicit.ij.p.ti.vj.c.ij·§·iij.p to.
Lāguor ſpūalis qs eſt ⁊ in q̄ ꝯſiſtit.j.par.tit.vj. ca.ij·§·vij.Vide etiā.s.ſub lr̄a J.ſ.infirmitas.
Laicorū ſuperbia eſt quadruplex.ij.par.tit.iij. ca.iiij·§·iiij.per totum.
Laicalis militia deſcribit.j.ſub lr̄a M. ſcz militia.et.iij.par.ti.iiij.c.j·§·vj.vij.⁊.viij.p totū.
Laici q̄ dicunt:q̄ eis lz facere vt ſaluent.iij.p. ti.xiij.c.iij·§·xiij.ante mediū.ibi.Aliud gen⁹.
Laici vtrū admittant in iudicio ad accuſationē clericoꝝ.iij.par.ti.ix.c.viij·§·iij.per totū.
Laici cui ꝯfiteri ordinarie tenent.iij.p.ti.xvij.
Laici quomodo ſe regere debēt (ca.iij.p to. in ſtatu ſuo ⁊c.iij.parte ti.xiij.c.iij·§·xiij.
Lanificiū eſt prima ſpecies mechanice artis:⁊ que ad eandē pertinēt.j.par.ti.j.c.iij·§·iij.
Lanifices quō defraudāt vario mō emētes pānū ab eis ⁊c.ij.p.ti.j.c.xvij·§·v.vj.vij.viij.⁊.ix.
Lanificiū artificiū quō multipliciter eſt neceſſariū humane vite: et habet hoc artificiū multa mēbra ſibi cōuenientia:quō illi mali exercent eorūdē officiū.iij.par.ti.viij.c.iiij·§·ij.p totū.
Lanificib⁹ pticipātes vł habēdo ſocietatē qn ⁊ quō hoc eſt licitū ⁊ qn nō ⁊c.ibidē·§·iij.p totū.
Lanifices et eorū miniſtri ⁊ qui pannum exercent ⁊c. quō vario modo fraudē cōmittunt in venditionib⁹:in ornatura ſiue purgatura ⁊ nō in debita menſura ⁊c.ibidē·§·iiij.per totū.
Lapicide ⁊ cementarij quomodo in eorūdē officio fraudem cōmittunt vario modo.iij.parte titu.viij.c.iiij·§·viij.circa finem.
Laudare ſeipm pōt qs tripliciter:⁊ qbus licet et qbus nō ⁊c.ij.par.ti.iiij.c.iiij·§·ij.per totū.
Laudare aliquos cōtingit quadrupliciter:que bona ⁊ q̄ nō.Et laudatio vel alius actus puta honoris reuerētie ad placendū inordinate fit quadrupliciter.ij.par.ti.x.c.ij·§·j.per totū.
Laus pſeuerātie in q̄ ꝯſiſtit.ii.p.ti.v.c.xij·§·iij
Laus quō dupliciter diſtinguit ab (poſt pn̄. honore.iiij.par.ti.v.c.x·§·j.quaſi in fine.
Legati ſtatus deſcribit per thema ex pſal.qd ⁊ de ipſo declaratur:quomō

papa diſſipat gentes que bella volũt: et legatorum ponitur triplex genus: ⁊ que eorũdem differentia ⁊c.iij.par.ti.xxj.c.iij.ante.§.

Legatus de latere quõ cõfirmare põt electiones epõꝝ ⁊ archiepõꝝ ⁊ exemptoꝝ in ꝓuincia ſibi credita: hoc alij facere nõ poſſunt niſi ſup hoc habeãt ſpeciale mãdatũ ⁊c.ibidẽ.§.j.ꝑ to.

Legatio quomodo finit quattuor modis:⁊ cõſtitutiones ꝑ eũ facte in ſua prouincia durant poſtea perpetue:licet de ꝓuincia ſit egreſſus. Et nõ poteſt ſe intromittere de his q̃ pape reſeruantur ⁊c.ibidem.§.ij.per totum.

Delegatus quis dicit: delegatus pape maior eſt legato vel ordinario:quomodo delegatus pape poteſtatem recipit in partes ⁊c.iij.par. titu.ix.c.iij.ante.§.

Delegatus pape impedit⁹ poteſt ſubdelegare quomodo ſe regere debet in illo officio: que interrogare: que mandare: que et quomodo iudicare:quomodo citare: quã poteſtatẽ habet ⁊ iuriſditionẽ.ibidem.§.j.per totum.

Delegati iuriſditio quomodo expirat decẽ modis.ibidem.§.ij.per totum.

Delegatus a papa vſq; ad integrũ annũ ſententiam ſuã poteſt exequi: quomodo ſubdelegatus recurrere habet ad delegatũ: quot dies debet habere iſte annus ⁊c.ibi.§.iij. per totũ.

Delegatus pape ſi ſubdelegat nõ in totũ:pars a ſubdelegato quare non poterit appellare: ⁊ qñ delegatus accipit verã autoritatẽ quantũ valet autoritas ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.

De ipſorũ executorib⁹ habes varia ibidẽ.§.v. et.vj.per totum.

Subdelegatus a delegato pape iuriſditionem habente coerceri poteſt:quomõ intelligit iſta coertio:⁊ quomodo et quãdo valet appellare deſuper ⁊c.ibidem.§.vij.per totum.

Delegati iuriſditio integra morte delegantis expirat:que clauſula gloſatur et vlterius declaratur ibidem.§.viij.per totum.

Delegatus q̃s nõ credit niſi delegationẽ probet: nec q̃s tenetur ei obedire ſiue exequi qd mãdat ante ipſaꝫ ꝓbationẽ: quõ ſe regere habet in varijs caſibus ⁊c.ibidẽ.§.ix.per totũ.

Delegat⁹ canonicus in cauſa canonici poterit recuſari:qd vlterius declarat ibi.§.x.ꝑ totũ.

Delegatus qui ꝓnunciauit ſe iuriſditionẽ nõ habere etiã de ↄſenſu partiũ cauſam non reaſſumat: que clauſula vlterius exponit ⁊ declaratur ibidem.§.xj.per totum.

Delegatus cũ vt ſuſpectus ab aliqua partium litigantiũ recuſatur:eliguntur arbitri ad cognoſcendum de cauſa ſuſpitionis vtrũ ſit rationabilis.ibidem.§.xij.per totum.

Delegati iuriſditio ad perſonas eccleſiaſticas nõ cõprehenſas in reſcripto etiã de earũ conſenſu prorogari nõ poteſt: que clauſula vlterius declaratur ibidem.§.xiij.per totum.

Delegatio q̃ fit ꝑ epõs quõ ⁊ qualiter ſit facienda:⁊ in q̃b⁹ cauſis ⁊c.Et epẽs põt delegare his q̃ ſunt de alieno epãtu ⁊c.ibidẽ.§.xiiij.ꝑ totũ.

Legata facta eccleſijs vel alijs pijs locis non ſoluentes ſed retinẽtes ſacrilegiũ cõmittũt ⁊ peccant mortaliter: qd probatur duplici ratione.ij.parte tit.j.c.xxj.§.iij. Uide etiã.j.ſub littera T.ſcꝫ teſtamentis.

¶De lege cõmuni.

¶**Lege dñi quomodo doce**mur vitia euitare: ⁊ virtutes amplecti quib⁹ anima ad ſupnã beatitudinẽ ꝑuenit ⁊c.j.par. titu.xj.c.j.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Lex dei eſt multiplex:⁊ quomodo quelibet lex habet multa ꝓcepta quaſi multas leges: que per omnia deſcribuntur ⁊ declarantur ex varijs ſcripturis.Et de lege que dicitur concupiſcentia.ibidem.§.iiij.per totum.

Legis actus proprietates et vtilitates deſcribuntur per tria membra:primo ꝙ lex ſit diligenter intuenda:reuerenter ſuſcipienda:⁊ cõgruenter adimplenda.ibidẽ.c.ij.ante.§.

Legẽ dñi quomodo nos tripliciter habere debemus ſiue attendere: ponuntur tres conditiones legis que vario modo declarant et ꝓbantur ibidem.§.j.per totum.

Legis actus ſm Iſido.eſt quadruplex:et tres ſunt differentie actuũ: ⁊ promiſſio ſimiliter triplex ⁊c.ibidem.§.ij.per totum.

Legis effect⁹ finalis ſm Tho. eſt hoĩes facere bonos:qd vlterius declarat. Arguit in oppoſitũ:⁊ reſpondet ad obiecta.ibidẽ.§.iij.ꝑ to.

Lex dei quomõ reuerenter eſt ſuſcipienda propter eximiã autoritatẽ:ꝓpter eius mirã veritatem:⁊ propter eius vtilitatem:et ſeptẽ ſunt que lex in ſe habet.ibidem.§.iiij.per totum.

Lex dei quõ cõgruenter eſt adimplenda:ꝓbatur ex ſcriptura. Et vt cõgrue ſeruetis inclinate aurẽ veſtrã tripliciter: vt ſcꝫ adimpleatis integraliter:vt obediatis intentionaliter: et agatis ↄſtantionaliter.ibidẽ.§.v. ꝑ totũ.

Legibus fraudẽ facere ꝙ iniuſtũ eſt ⁊ peccatũ: ꝓbatur. Et legi fit fraus quattuor modis.iij. parte ti.viij.c.ij.poſt mediũ.ibi.Item nota.

Lex dei quomodo permaxime eſt lex charitatis ⁊ finis omnis legis: quomodo iſta lex dirigitur ⁊c.ij.parte ti.vij.c.iiij.§.ij.

¶De lege naturali.

¶**Lex naturalis eſt ſecunda** lex.de qua ad Romã.ij.que autoritas exponit: et habit⁹ ſumit dupliciter:⁊ quõ lex iſta eſt habitus:⁊ quõ non ⁊c.j.par.ti.xiij.c.j.ante.§.

Legis ſumitur thema quod ⁊ de ipſa declara-

tur ibidem.§.j.per totum.

Lex naturalis quomõ excellit alias leges in tribus.ibidem.§.ij.per totum.

Lex nature duplr põt intelligi: et qñ leges habuerũt exordiũ.ibidem.§.ij.poſt principiũ.

Lex naturalis quomõ docet multiplex bonũ: ⁊ lex cum ſit quedam regula ⁊ menſura põt eſſe in aliquo dupliciter ⁊c.ibidem.c.ij.in princi.

Lex naturalis que nobis impreſſa eſt quõ oſtẽdit nobis appetendũ ⁊ proſequendũ: que mala a nobis excludit:⁊ lumẽ naturalis legis nõ oſtendit homini que ſunt bona niſi perueniat ad vſum rationis ⁊c.ibi.c.ij.§.iij.per totum. De bono iſto habes.s̃.ſub lr̃a B ſcȝ bonũ. de qb⁹ in ſequẽtib⁹.§.tractat̃.vide de ipis ibidẽ.

Legẽ ſiue ius naturale quõ diffinit Iſido.in.v. Etymo. ⁊ ibidem ponit octo effectus iuris naturalis.ibidem.c.ij.§.xj.per totum.

De lege moſayca.

Lex moſayca deſcribit̃ per

thema qꝺ et de ipſa declarat̃. Ponũtur quatuor ratiões quare fuit neceſſariũ inſtitui legẽ diuinã.Et notant̃ quatuor excellẽtie legis diuine ⁊ humane.j.parte. titu.xiiij.c.j.ꝑ totũ.

Legis illius conditiões deſcribunt̃ ꝑ thema: ⁊ quadruplici membro q̃tum ad latorẽ ⁊ receptorem.ibidem.c.ij.ante.§.

Legẽ iſtã quis dedit: quõ mirabiliter eſt data: quare lex vetus imperfecta fuit ⁊c. ibidẽ.§.j.

Lex moſayca quare ſoli populo iudaico fuit data aſſignat̃ ad hoc triplex ratio:et quõ iſta lex continebat triplex genus preceptorũ: ſcȝ moraliũ/cerimonialiũ/⁊ iudicialiũ:et quare fuerunt inſtitute.ibi.§.ij.per totum.

Lex iſta non fuit ꝑfecte bona ſicut lex euangelica:⁊ vtrũ iſta lex iuſtificare poſſit: ⁊ põt ſumi quadruplr:q̃d erãt cerimonialia:⁊ oĩa p̃cepta legis ꝑ tria cõprehendunt̃. ibidẽ.§.iij.ꝑ totũ.

Lex iſta fuit data cõgruo tẽpore: quõ fuit data inter legẽ nature ⁊ gratie: quo tẽpore ceſſauerunt legalia. Circa hoc diſtinguunt̃ tria tẽpora:⁊ quõ Aug.et Hiero.in iſta materia fuerũt contrarij ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.

Legis precepti veteris et de modo adimplẽdi ea vtrum cadunt ſub precepto:⁊ q̃tũ ad moralia ſm ſenſum litteralem de ipſis tria vident̃. ibidem.c.iij.per totum. De iſtis preceptis vi.j.ſub littera P.ſ.precepta moralia.

Lex antiqua Nume.xxxiiij.quõ tria ſtatuit circa poſſeſſiones:⁊ circa vſum rerũ ⁊ cõicationẽ adinuicẽ: ⁊ quõ hmõi ſubuentionẽ ſiue cõicationẽ multipliciter inſtituit ⁊c.j.par.ti.xiiij.c. vj.§.iij.poſt p̃n.ibi. Circa res deo poſſeſſas.

De lege euangelica.

Lex euãgelica ſiue nouum

teſtamẽtũ dicit̃ lex gr̃e: qꝺ ꝓbat̃ ex ſcriptura que cõtinet lex euangelica: quõ dicit̃ lex ſcripta vel diſpoſitiua ad gratiam:⁊ in nulla lege ita perfecte datur gratia niſi in ipſa lege ⁊c.j. parte titu.xv.c.vnico.ante.§.

Lex euãgelica non fuit data a principio mundi triplici ratiõe.ibidem.§.j.per totum.

Lex euãgelica durat vſq3 ad finẽ ſeculi: nec eſt expectanda lex que ei ſuccedat.Et ſtatus mũdi põt variari dupliciter. Et errores abbatis Ioachim ponuntur ibi.§.ij.per totum.

Lex noua quõ comparat̃ ad veterẽ:noua lex eſt alia a veteri:per nouã legem vetus adimplet̃: quomõ lex noua cõparat̃ ad veterẽ ſicut ꝑfectum ad imperfectũ ⁊c.ibidem.§.iij.per totũ.

Que lex ſit grauior ad ſeruandũ an vetus vel noua:quomõ lex noua precipit ⁊ ꝓhibet quedam opera exteriora: principalitas noue legis eſt gratia ſpiritusſancti: et lex noua dicit̃ lex libertatis.ibidem.§.iiij.per totum.

Lex euãgelica cõuenieñter ordinat hoĩem quo ad act⁹ exteriores: ꝓbatur vario modo:⁊ q̃re iudicialia p̃cepta nõ ſũt poſita.ibiꝺ.§.v.ꝑ to.

Lex euãgelica quõ ſufficienter ordinat hoĩem circa actus interiores:et ꝙ hoĩem ad ſeipſum dupliciter ordinat ſm duos interiores animi motus: ⁊ quomodo circa p̃cepta moralia tria poſuit:⁊ quomodo tripliciter errabant ſcribe ⁊ pharisei circa iudicialia.ibidẽ.§.vj.ꝑ totũ.

Lege euãgelica cõuenienter traduntur conſilia quaſi addita preceptis multũ vtilia:qꝺ ꝓbat̃ ⁊ que differentia inter preceptum ⁊ cõſiliũ ⁊c. ibidem.§.vij.per totum.

Legis quinte q̃ dicit̃ cõſuetudo. vide.s̃.ſub littera C.ſcȝ cõſuetudo.

De lege canõica.

Lex humana dicit̃ ius poſi

tiuũ ſcriptũ:ſi nõ eſt ſcriptũ dicit̃ cõſuetudo in qua lege agit̃ de p̃ceptis eccl̃ie: de reſcriptis de decretis:de decretalib⁹ epiſtolis: ⁊ auctoritate doctoꝝ.j.par.titu.xvij.c.vnico.ante.§.

Lex ſiue ius diuiditur:aut naturale/aut ciuile aut gẽtiũ. Ius gẽtiũ cõprehẽdit̃ ſub iure poſitiuo:⁊ ſic diuidit̃ in naturale ⁊ politicũ.Et ius ſiue iuſtũ aut naturale eſt qꝺ ex ſui natura alteri adequat̃ põt eſſe duplr.ibidẽ.§.j.ꝑ totũ.

Legis hũane neceſſitates ad q̃d et quare facte ſunt:et meli⁹ eſt oĩno ordinari lege q̃ dimitti arbitrio iudicũ:⁊ h̃ ꝓpter tria.ibidẽ.§.ij.ꝑ to.

Legis humane qualitas q̃ eſt:⁊ quõ deſcribit̃: quare lex dȝ eſſe honeſta ⁊c. ibi.§.iij. per totũ.

Lex humana quõ deriuatur a ratione naturali ⁊ quomodo ꝓhibet vicia ſed nõ omnia: lȝ inquantũ hȝ de iuſtitia/intantũ hȝ de virtute legis:lex quare ponit̃ in cõi: ⁊ ꝙ lex nõ precipit omnes actus virtutũ.ibidẽ.§.iiij.per totũ.

Legi hūane oēs ſubijciunt: duplr pōt aliqs eē legi ſubiect⁹: et quō intelligit illud q pnceps ſolutus eſt legibus ſuis.ibidē.§.v.per totū.
Quādo vel quō liceat ſubditis legi preter verba legis agere: ꝛ quādo h3 locū: arguit cōtra: ꝛ reſpondet ad obiecta ꝛc.ibi.§.vj.per totū.
Legis interpretationē: nota q gloſa ponit quadruplicē legis interptationē ꝛc.ibi.§.vij.p to.
Lex humana ſi poſſit mutari: ꝛ qn: et qd eſt lex humana ꝛc.ibidem.§.viij.per totum.
Legum mutatio fieri non debet ſine cauſa multum vtili vel neceſſaria.ibidem.§.ix.p totū.
Lex ſiue ius gentiū quid eſt ſiue quale: ſeruit⁹ quō dicit eſſe de iure gentiū: et quare hoc ius gentiū appellat.ibidem.§.x.per totum.
Lex canonica eſt lex eccleſie: qd eſt canon: qre dicta eſt regula ponuntur opiniones aliquoꝝ deſuper: ꝛ quomō conſtitutio eccleſiaſtica appellatur varijs nominibus.ibi.§.xj.per totū.
Precepta eccleſie deſcribunt que obligant ad mortale: et aliqua quidē vniuerſalia ſunt que extendunt ad omnes fideles: ꝛ aliq ad certos ſtat⁹ pſonaꝝ ſunt numero.xij.ibidē.§.xij.p to.
Canon quō aliqn vario modo ſumit: q cōdere pñt canōes ꝛ vbi: qn ꝛ quar. ibi.§.xiij.p totū.
De canōibus cōciliorꝝ ꝛ de ipis cōcilijs vniuerſalib⁹ que ſunt approbata.ibi.§.xiiij.p totū.
De decretis ſummoꝝ pontificū ſiue cōſtitutionibus: ꝛ vtrū papa per decretū ſuum ſiue cōſtitutionem poſſit facere canones ꝛ articulos fidei ꝛc.ibidem.§.xv.per totum.
Quid ſit decretalis: ꝛ q decretales epiſtole habeant eādem auctoritatē ſicut decreta ꝛ canones oſtenditur ibi.§.xvj.per totum.
Reſcriptū quid eſt: qs poſſit reſcriptū cōdere: ſup quib⁹ rebus reſcripta interpretent: ſi ſup eis dubitare cōtingat: q poteſtas aut ius eoꝝ quanto tpe durat eoꝝ auctoritas: que reſcripta ſunt gnalia: q ſpecialia ꝛc. ibi.§.xvij. p to.
De doctrinis eccľie ꝛ precipue doctoꝝ nota triplicē differētiam: quedā ſunt reprobate: quedā apocriphe: ꝛ quedā approbate ab eccleſia: ꝛ quoꝝ doctoꝝ: ꝛ quis ordo ſit tenēdus in ſolutiōe alicuius queſtiōis. ibidē.§.xviij.p totū.
Poſterior cōſtitutio ſiue lex qn ꝛ quomō tollit priorē: et vtrū peccet qui facit cōtra cōſtitutionē pape per ignorātiam.ibidem.§.xix.p totū.
Legib⁹ quō qs pōt diſpēſare vel interptari ꝛc. vbi phibet diſpēſatio: et quō totū corp⁹ iuris diuidit in quatuor libros: quis fuit cōpilator decretaliū: quis fecit compilari ſextū decretaliū: quart⁹ liber quare dr clemētine: ꝛ qre ceteri dicunt extrauagātes.ibidē.§.xx.p totū.

De lege ciuili.

Lex ciuilis ſiue ius quomō deſcribit ab Iſidoro: quō ius militare deſcribit ſm eūdē: qd eſt ius publicū: qd ius qritū: ꝛ ponūt varie ſpēs iurj ciuilis: ꝛ qd eſt ſ3 eūdē lex: q ſūt plebiſcita: qd ſenatuſcōſultū: qd cōſtitutio: qd edictū ꝛc.j.p.t.xviij.c.vnico.ſi.§.
Totū corp⁹ iuris ciuilis cōis quō diuidit in codicē/digeſtū/inſtituta/autētica: quō diuidūt ꝛ diuiſiones legū pbant.ibi.§.j.per totū.
Leges hūane etiā ſeclares imponūt hoi neceſſitatē ad obſeruādum in foro cōſciētie: ita q nō obſeruās peccat ſi ſunt iuſte: quō hoiem ligāt in foro cōſcientie: ꝛ etiā dicunt iuſte ſm quadruplex gen⁹ cauſaꝝ: ꝛ q imponūt leges iniuſtas quō tenet ad reſtitutionē. ibidē.§.ij.p to.
Lex ciuilis eſt prior lege canonica tēpore: ſed lex canonica eſt prior ciuili dignitate pbatur qui fuerūt auctores legū ſeculariū: qn inceperunt canōes ꝛc. ꝛ vtrum papa poſſit tollere leges quo ad vtrāq formā.ibi.§.iij.per totū.
Caſus plures illiciti deſcribunt qui pmittunt a legibus ſecularibus: ſed qz phibent a iure diuino in omnibus illis caſib⁹ leges ſunt abrogate: nec decet ſeruari: ꝛ ſunt numero.xviij. ꝛ peccarent qui eas ſeruarēt. ibi.§.iiij.p totū.
Cōtra eū qui legē dicere potuit aperti⁹ eſt interpretatio faciēda. Eſt vna de regu.iur. que ꝛ declarat ad longū.j.parte. titu.xx.c.vnico.ſub.C.ibi.Contra eum.
Certū eſt q is cōmittit in legē/q legis vba amplectens cōtra legis nitit volūtatē. Eſt vna de reg.iur. que ꝛ declarat ibidē ſub.C.ſ.Certū.
Legitimatio inſtituta per ius ciuile deſcribit ꝛ declaratur per tres cōcluſiones. iij.par.ti.j.c.xxvij.§.j.ij.ꝛ.iij.per totum.
Legitimatio illegitimoꝝ fieri pōt in ſex caſib⁹ vel ſex modis.ibidem.§.j.per totum.
Legitimatio hominis deſcribitur per tres cōcluſiōes: quomodo aliqui illegitimi legitimātur.ibidem.§.iiij.per totum.
Legitimare quos et quō pōt papa ad dignitates ꝛ beneficia ꝛc.ibidem.§.v.per totum.
Quō legitimat pnceps ſeclaris ꝛc.ibi.§.vj.p.t.
Legitimatio quō fieri debet per papā/ imperatorē/vel alios.ibidem.§.vij.per totum.
Legitimare qre impator nō pōt ſup ple futura que eſt ſolēnitas legitimatiōis: que exigūt ad legitimationē ꝛc.ibidem.§.viij.per totum.
Legitimat illegitim⁹ trib⁹ modis: p qs leges reduci pñt ꝛc.iij.p.ti.xxviij.c.iij.§.j.p totū.
Legitima portio i teſtamētj eſt triplex: quō illa ſit diuidēda heredib⁹.iij.p.tit.x.c.iij.§.ij.p to.
Legitimis filijs ꝛ non legitimis quō parentes ipſi debēt prouidere ꝛc.iij.parte. titu.x.c.iij.§.iiij.per totum.
Legitime factum retractari nō debet: lz caſus

poſtea eueniat a quo non potuit inchoari. Eſt vna de reg. iur. que declaratur .j. par. tit. xx. c. vnico. ſub lr̄a F. ſcȝ factum legitime.

Leo quomodo ſignificat diabolū in tentatione et quomodo rugit ꝛc. iiij. par. tit. xiij. c. ij. §. j. circa medium. ibi. Leo dicit diabolus.

Leo quō naturaliter timet ſeptē q̄ iuſti timere debent ꝛc. iij. par. ti. xiiij. c. iiij. §. iij. per totū.

Leproſus ſacerdos quare nō debet corā populo celebrare: ꝛ quis poteſt ꝛc. iij. par. ti. xxviij. ca. v. poſt mediū. ibi. Leproſus populo.

Leproſus exiſtens in matrimonio quomō ꝛ qn̄ tenet reddere debitū ꝛc. iij. par. ti. j. c. xx. §. x. poſt mediū. ibi. Quartus caſus eſt.

Leproſi qui habitāt in leproſaria ꝛ ibi moriuntur vtrū portio canonica debeatur priori eccleſie. iij. par. ti. x. c. v. §. v. circa finem.

Leſio corporis quomodo fit quattuor modis. ij. par. ti. ij. c. ij. §. ij. per totum.

Leſoria proximi manus quomodo deſcribitur et quid ſignificant eius quinq̄ digiti ſiue modi. ij. par. ti. ij. c. j. §. xxj. per totum.

Leticia inepta dr̄ etiā ſcd̄a filia gule: quō īficit itellectū ꝛ diſſoluit ꝛc. ij. p̄. ti. vj. c. iiij. §. iij. p̄ to.

Leuitas deſcribitur quādo ſcȝ eſt gradus ſuperbie. ij. par. ti. iij. c. iij. §. v. per totum.

Liberū arbitriū quō diffinitur a magiſtro ſentē. que diffinitio quadrupliciter exponitur ꝛc. j. par. ti. iiij. c. ij. ante §.

Liberum arbitriū quō nō eſt alia potētia a voluntate ꝛc. ibidem §. j. per totum.

Liberū arbitriū quō ſubiectiue eſt ī deo: in angelis: ꝛ hoībus: ꝛ pfecti⁹ in deo q̄ in angelis: ꝛ in angelis pfecti⁹ q̄ in hoībus. ibidē §. ij. p̄ to.

Contra liberū arbitriū quō extat duplex error aliquoꝝ qui ꝛ damnat: ꝛ ꝙ homo ſit liberi arbitrij pbat multipliciter. ibidē §. iij. p̄ totū.

Libertatem arbitrij vertibilem in malū dedit deus hominibus ſiue fecit deus hominū liberi arbitrij vertibilitatem in malū quinq̄ rationibus. ibidem §. iiij. per totum.

Liberum arbitriū quomodo eſt debilitatum in modo: confirmatū in bono: ꝛ obſtinatū in malo. ibidem §. vj. per totum.

Libertas arbitrij quomodo excludit coactionem: inducit electionē: ꝛ admittit variationē: et quomodo liberū arbitrium habet officium iudicis ꝛ arbitri. ibidem §. vij. per totum.

Libertas eſt quadruplex: ſcȝ puerſa/mūdana/vera/ꝛ plena. ibidem §. viij. per totum.

Liberū arbitriū etſi cogi nō poſſit: pōt tn̄ inclinari/īmutari/ꝛ determinari ad aliq̄d volendū vel agendū: ꝛ vtrū volēdo hmōi qd̄ de neceſſitate vult ſcȝ bonū mereat. ibidē §. ix. per totū.

Liberum arbitriū quomodo ſe extēdit ad oēs actus hūmanos: ſcȝ qui procedūt a voluntate deliberata ratione. ibidē §. x. per totum.

Liberat de⁹ ſuos a ſex malis mūdi ꝛ quō. j. par. ti. v. c. iiij. §. iij. poſt principium.

Liberātur anime de purgatorio quattuor modis. ibidem. c. v. §. iij. per totum.

Libertas peccādi eſt vndecim⁹ grad⁹ ſupbie: ꝛ in quo ipſa cōſiſtit. ij. p̄. ti. iij. c. iij. §. xiiij. p̄ to.

Libertas vel imunitas eccleſie deſcribit. s. ſub lr̄a E. ſcȝ eccleſia. et. iij. par. ti. xij. c. iij. p̄ totū.

Libertas ſpūalis ſiue ſeruitus pōt in hoie attēdi dupliciter. iij. p̄. ti. xvj. c. j. §. j. poſt prin.

Contra libertatem eccleſiaſticā facientes ſtatuta ꝛ ſeruari ea facientes et ſcriptores eorū et officiales iudicantes ſm̄ ea excōmunicati ſunt maiori ſententia: hoc vlterius declaratur iij. par. ti. xxiiij. c. xvij. per totum.

Liberā volūtatē quō homo habet vt ſequi deū poſſit. j. par. ti. j. c. vij. §. j. per totum.

Libertas hominis cum voluntate notabiliter diſtinguitur. ibidem.

Liberalitas quō enumerat inter virtutes annexas iuſticie: duplex eſt materia ſiue obiectū liberalitatis: et ꝙ ipſa virtus ſit oſtenditur et probatur. iiij. par. ti. v. c. xvij. ante §.

Liberalitatis actus quomodo eſt bene vti pecunia: que pertinent ad iſtam liberalitatē: et ꝙ iſta liberalitas non eſt ſpecies iuſticie: ſed pars potentialis. ibidem §. j. per totum.

Liberalitas quomodo fieri debet rationabiliter iuxta illud ps̄. Diſperſit dedit pauperib⁹. ibidem §. ij. per totum.

Liberalitas quomodo eſt durabilis in ſeculuȝ ſeculi: quomodo manet iſta duratio et in quo conſiſtit: et oſtenduntur multi magni viri in exemplū qui iſtam liberalitatē habuerunt ꝛc. ibidem §. iij. per totum.

Liberalitas quomodo eſt multum cōmendabilis ſiue laudabilis: quomodo ab oībus laudatur: ꝛ cum eſt multū laudabilis tamen non eſt maxima virtutum. Et quomodo liberalitas tendit ad aliquod bonum dupliciter. ibidem §. iiij. per totum.

Liberalium artium inuentores qui fuerunt: ꝛ qui bene vel male ſenſerunt. j. parte titu. j. ca. iij. §. iiij. per totum.

Libellus qui ſcribitur in iudicijs ꝛ in litiū conteſtatione: vtrū ſit de ſubſtantia ordinis iudiciarij: quid in ipſo libello debet cōtineri: cui ꝛ quādo eſt offerēdus iſte libellus: ꝛ eſt duplex libellus. iij. par. ti. ix. c. xiij. circa finem.

Libellus repudij q̄s erat: quādo licebat repudiare vxorē ꝛc. iij. par. ti. xiiij. c. x. §. iij. p̄ totū.

Libri optimi q̄ ſunt qui valent ad dilatādū materias ſermonū. iij. p̄. ti. xviij. c. vj. §. j. per totū.

Libros veteris teſtamenti quō diuidūt hebrei

per ordinē. Et nouū teſtamētū quō diſtinguit
in quattuoꝛ partes.ibidē.§.ij.per totum.
Libꝛi qui dicunt apocriphi ab eccleſia: vbi ha=
betur in iure de ipſis: vnde cōponitur apocri=
phus/ꝗ dicitur apocripha. Et liber dicit du=
pliciter apocriphus.ibidem.§.iij.per totū.
Liber ſententiarū quid tractat ſiue de quibus
ſcribit.j.par.ti.j.c.iij.§.j.circa medium.
Libellū famoſum facientes vel cantilenas quo=
modo ſunt puniendi ſi manifeſte depꝛehēdun
tur ꝛc.ij.par.ti.viij.c.iiij.§.j.per totum.
Libꝛos vtrū vendere debet theologus vel pꝛe=
dicatoꝛ tpe neceſſitatis et dare pauperibꝰ: ex
quibꝰ fructū facit.ij.par.ti.j.c.ij.§.iiij.p totū.
Libertus quis dicit: ꝛ quis ingenuus: quomō
libertus reducitur in ſeruitutē pꝛopter ingra
titudinē: declaratur ſub quintuplici differen=
tia.iij.par.ti.iij.c.vj.§.x.per totum.
Libidinoſa ꝯcupiſcentia quibus modis fit: qñ
moꝛtale: quot modis fit ꝛc.ij.par.ti.v.c.j.§.ix.
per totum. Uide etiam.x.§.et pꝛincipaliter.j.
ſub littera L.ſcꝫ luxuria.
Libido quō cōſumit in homine ſeptē: ſcꝫ tēpo=
ralē ſubſtantiā: mūdialē gloꝛiā: moꝛtalē vitā:
mentalē intelligentiā: quietē ꝛ mūdiciā ſpūa=
lem: ꝛ inducit eternā penā.ibidē.§.xj.p totū.
Libidinoſus aſpectꝰ deſcribit iuxta illd. Qui
viderit mulierē ad cōcupiſcendū eā iam me=
chatus eſt eam ꝛc.ibi.§.vij.per totum.
Libidinoſa cōſummatio que eſt.ibidem.§.x.
Ligamen quō impedit matrimoniū declarat p
tria notabilia.iij.par.ti.j.c.ix.per totum.
Ligare ꝛ ſoluē quō dꝛ ſacerdos tribꝰ modis: et
quō vario mō abſoluit.iij.p.ti.xvij.c.xxj.p to.
Ligādi atqꝫ ſoluēdi ſacerdotalē ptātē quō xp̄s
dedit diſcipulis ſuis.iij.p.ti.xxij.c.iiij.§.j.p to.
Lingue ꝛ oꝛis diſpoſitio quadrupliciter deſcri
bitur: ſcꝫ per cauſam finalē/materiā/foꝛmā/ꝛ
circūſtantiā.j.par.ti.ij.c.iiij.§.j.per totū.
Linguā cuſtodire ne erret eſt maxima difficul=
tas. ꝓbatur.j.par.ti.ij.c.iiij.§.iiij. Uide.j.ſub
locutione vbi tangitur regula vera.
Lilio quō ꝯparat vginitas. ſex folia in lilio qd
ſignificāt. tria grana i lilio qd ꝛc. dant plures
ſctiſſime vgines i exēplū ꝗ iſta ſeruauerūt ꝛc.
iij.p.ti.iiij.c.vj.§.vj.poſt med.ibi. Habet aūt.
Limbus dꝛ dupliciter: ſcꝫ patrū et paruuloꝛū:
quomodo differūt ad ſitum: quomodo anima
chꝛiſti deſcendit ad limbū patrū. Et in limbo
paruuloꝝ ꝙuis nō videat deus: tñ inde nō ha
bent penā ꝛc.j.p.ti.viij.c.j.§.iiij.ibi. Sic etiā.
Limbus/infernus/ꝛ purgatoriū cū eoꝛūdē pe=
nis deſcribunt.j.par.ti.iij.c.vij.§.iiij.p totū.
Litteris ſecularibus vel doctrine poetarū vtrū
liceat ſtudere vel eis vti: quomodo licet ꝛ quō
non ꝛc.ij.par.ti.iij.c.vij.§.vij.per totum.

Litteras papales qui falſificant excōicati ſunt
maioꝛi ſentētia ꝛ pape reſeruat abſolutio. Et
qui ſcienter ipſis vtuntur ſimul excōmunicati
ſunt.iij.par.ti.xxiij.c.xiij.xiiij.xv.etiā.xvj.
Litium cōteſtationes quomodo et quādo pꝛo=
hibetur ꝛc.ij.par.ti.iiij.c.ix.§.ij.
Litis cōteſtatio vnde habet exoꝛdiū: quid eſt li
tis cōteſtatio: a quo ꝛ quomō fieri debet. vtrū
ſit de ſubſtantia oꝛdinis iudiciarij: oblatio li=
belli quid eſt: quid in ipſo debet cōtineri: quō
offerendus.iij.par.ti.ix.c.xiij.per totum.
Litigioſus quis dicit: et ex triplici cauſa liti=
gioſus ꝓhibet oꝛdinari.iij.p.ti.xiij.c.iij.§.x.
Litigioſi ſenes et moꝛdaces quomodo inepti
ſunt ad amicitiam.iiij.par.ti.v.c.xx.§.vj.ante
medium.ibi. Senes autem.

¶ Locatoꝛ dicitur qui rei ſue
vſum alteri pꝛo pꝛecio cōcedit: declarat vlte=
rius quō in hmōi poteſt cōmitti pctīn multi=
pliciter: ꝛ in quattuoꝛ caſibꝰ licite locatoꝛ po=
teſt expellere cōductoꝛē ꝛc.ij.p.ti.j.c.xv.§.vj.
Locationis et conductionis vitiatoꝛia manus
deſcribitur: ꝛ quid ſignificant eius quinqꝫ di=
giti ſiue modi.ij.par.ti.ij.c.j.§.xviij.per totū.
Loca ꝗ ſunt ꝗ dicunt religioſa gaudētia pꝛiui=
legijs clericoꝝ.iij.par.ti.xxiij.c.v.§.vj.p totū.
Locis varijs religioſus exiſtens ſe vario modo
habere debet.iij.par.ti.xvj.c.viij.§.vj.p totū.
Locoꝝ ſacroꝝ effractoꝛes excōicati ſunt maio
ri ſententia.iij.par.ti.xxiij.c.xij.per totum.
Locutio quadruplex benedicta quomodo erit
in patria.j.par.ti.ij.c.iiij.§.iij.per totum.
Locutiōis quō ſunt ſeruāde ſex circūſtātie qui
vult bene loqui ꝛc.j.par.ti.ij.c.iiij.§.iiij.p to.
Locutio lingue deſcribit p thema ex pſal.qō ꝛ
de ipſa declaratur.j.par.ti.ij.c.iiij.ante.§.
Locutio quare ſoli homini data eſt inter oīa
animalia: ꝛ circa diſpoſitionē oꝛis ꝛ lingue cō
ſiderant quattuoꝛ/ ſcꝫ cauſa finalis/materia/
foꝛma/ꝛ circūſtantie.ibidem.§.j.per totum.
Locutione vel vbo quadruplici quō oīs crea=
tura bñdicit deū ꝛc.ibidem.§.ij.per totū.
Locutio gloꝛie quomodo diſtincta erit a locu=
tione vite pꝛeſentis: ꝛ quomodo ibi erit qua=
druplex locutio benedicta.ibidē.§.iij.p totū.
Locutionē malā ſiue ad malū vſuꝫ lingue: quo=
modo ꝯſequitur moꝛs coꝛpoꝛalis ꝛ anime. Et
quomodo loquēs cōſiderare debet cui loquit
vbi loquit ꝛ quomodo.ibidē.§.iiij.per totū.
Locutione indebite facta innumerabilia mala
ꝓcedere poſſunt: ꝛ ſicut oīs locutio nr̄a ex lr̄is
alphabeti cōponit: ita ex lingua tot pctā oꝛiū=
tur quot lr̄e alphabeti.ibidem.§.v.per totū.
Locutio inutilis ꝗre et quō eſt reſpuēda.j.par.
ti.iij.c.vij.§.v.poſt pꝛin.ibi. Reſpice retro.

Locutio nrã quõ ſignificat̃ p labia: quõ ipſa vario modo debet eſſe ordinata.iiij.p.ti.ij.c.iiij. ante mediũ.ibi.Quinta regula dirigit.
Locutio familiaris quõ eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.iiij.par.ti.iiij.c.vj.§.ij.ante finẽ.
Multiloquiũ dr̃ filia gule: quomõ ipſa deſtruit affectũ ⁊c.ij.par.ti.vj.c.iiij.§.iiij.per totũ.
Locutiõis vide varia.j.ſub lr̃a V.ſ.Vbo ocioſo.
Locutio pluralis duoꝝ numero eſt ꝯtenta. Eſt vna de reg.iur. que ⁊ declaratur.j.par. ti.xx. ca.vnico.ſub lr̃a P.ſcʒ pluralis locutio.
Locutionẽ quã habent angeli q̃ eſt iſta locutio: quõ vnꝰ loquit̃ alteri ⁊c.iij.p.ti.xxxj.c.vj.§.ij.
Locupletari nõ debet aliq̃s cũ alterius iniuria vel iactura. Eſt vna de reg.iu.que declarat̃.j. par.ti.xx.c.vnico.ſub lr̃a L.ſcʒ locupletari.
Logica diuidit̃ in duo: ⁊ ſubdiuidit̃ multiplr̃.j. p.ti.j.c.iij.§.iij.poſt med.ibi.Logica diuidit̃.
Longanimitas quomodo dicit̃ fructus ſpũs: iuxta illud ad Gal.vj. Fructus ſpũs eſt longanimitas.iiij.par.ti.v.c.xxj.§.j. poſt mediũ. ibi.Quintus fructus.

Lucis ſiue luminis duodecim ꝓprietates deſcribuntur: quomodo comparantur ad duodecim gratias datas a deo. iiij.par.ti.ix.c.j.§.ij.per totum.

Lucifer ſupremꝰ angelus quomodo voluit eſſe ſimilis ſiue equalis deo.ij.par. tit.iij.c.j.§.iij. ante medium.ibi.De ruina luciferi.
Ludus alee ꝙ pctm̃ ſit oſtendit̃ ⁊ probat̃: quid intelligitur ſub noĩe alee ludo: ꝙ pctm̃ mortale eſt ꝓbari poteſt ex pena: ⁊ de quibus ⁊c. ij.par.ti.j.c.xxiij.§.ij.iij.⁊.iiij.per totum.
Lucrũ turpe vnde dr̃/a q̃bus exercet̃: quõ talia opa ſunt ꝓhibita cũ ludus importat quandã feſtinã actionẽ. Eſt triplex ludus: et ex quibꝰ iſti ꝓueniũt.ibidẽ.c.xxiij.ante.§.per totũ.
In tribus caſibꝰ quis reſtituere tenetur quod acquiſiuit ex ludo ex iure diuino: ⁊ quomodo fieri debet reſtitutio: ponũtur deſup aliquorũ opiniones.ij.par.ti.j.c.xxiij.§.iij.
Utrũ cũ non ſit reſtituendũ an ſit de neceſſitate ſalutis pauperibꝰ erogandũ vel de honeſtate conſilij: ponuntur deſuper diuerſorũ opiniones.ij.par.ti.j.c.xxiij.§.iiij.per totum.
Ludus alee homini cõfert tria mala: ⁊ in taxillis quot ſunt puncta tot ſcelera ex eo procedunt: et quomodo vnum grauius altero.ibidem.§.vj.vij.⁊.viij.per totum.
Quid iuris cũ altercantibꝰ duobꝰ: et vtrũ tale lucrum ſit licitum.ibidem.§.ix.
De acquiſito p meretriciũ qđ ꝑtinet ad turpe lucrũ quõ debet reſtitui.ibidẽ.§.x.per totũ.
Pro quo notandũ ꝙ tale lucrũ p meretricium acceptũ nõ eſt reſtituẽdũ illis a q̃bus eſt datũ ſm intẽtionẽ be.Tho.do.Rich.et Pe.de pa. ſʒ debet de eo fieri elemoſyna.et ex cõſilio pauperibꝰ eſt erogandũ. Licet em̃ datio vel acceptio ipſius lucri in ſe nõ ſit turpis: tñ actꝰ ille ꝓ quo preciũ dat̃ turpis eſt. licet em̃ acceptio hmõi precij ſit ab eccleſia ꝓhibita: hoc tñ non fit niſi in deteſtationẽ actus illius: qr̃ fornicatio eſt. Vendẽtes arma q̃bus hoĩes ledantur vtrũ ſit turpe lucrũ.ibidem.§.xj.per totum.
De factoribꝰ ⁊ vẽditoribꝰ alearũ/taxilloꝝ/chartarũ ⁊c.q̃d iuris deſup.ibidẽ.§.xiij.per totũ.
Ementes blada tẽpore meſſis ⁊ alios fructꝰ vt poſtea chariꝰ vẽdãt.dicit Canõ.ꝙ nõ eſt turpe lucrũ: quõ tñ declarat̃ vide ibidẽ.§.xvj.p to.
Emptio bladorũ dupliciter fieri poteſt: aut ꝓpter bonũ cõmune: et ſic eſt meritoria: cuius exemplũ legitur de Ioſeph Gen.xlj. Aut ꝓpter bonũ priuatũ. et hoc cõtingit tripliciter primo ſm prouidentiã vt quis non deficiat: ſecũdo ſm iuſticiã cõmutatiuã: tertio ratione auaricie.vt patet ibidem.§.xvj.per totum.
Lucrum turpe eſt etiã mittendo vel portando arma vel quecũq; mercimonia ad terras ſoldano ſubiectas: et tales ſuper hoc etiam ſunt excõmunicati.ibidem.§.xvij.per totum.
Lucrũ qđ q̃s cõſequit̃ in ſeruiendo vſurario in arte illa ⁊c.qñ eſt turpe lucrũ.§.xviij.p totũ.
Luſoria manꝰ quõ deſcribit̃: ⁊ q̃d ſignificãt eiꝰ q̃nq; digiti ſiue modi.ij.p.ti.ij.c.j.§.xvij. p to.
Turpe luctoria manꝰ quõ deſcribit̃: et q̃d ſignificãt eiꝰ q̃nq; digiti ſiue modi.ibiđ.§.xix.p to.
Utrũ oĩe lucrũ qđ quis fecit ex re rapta vel furata vel iniuſte acquiſita teneat̃ reſtituere vel pauperibꝰ erogare.ij.par.ti.ij.c.ij.§.v.per to.
In ludo acquiſiti fortuna vl̃ caſu qñ fieri debet reſtitutio: ⁊ qñ nõ: ⁊ quõ.ij.p.ti.ij.c.v.§.ij.p to.
Circa ludũ que modeſtia ſit ſeruãda ⁊ circa facta iocoſa.iiij.par.ti.iiij.c.x.§.iij.per totũ.
Lugẽtes q̃ dicunt̃ beati in euãgelio: ⁊ quõ ipſi cõſolabunt̃. Et ponit̃ triplex luctus.ſ.de ꝑpetrata iniq̃tate.de aliena calamitate: ⁊ de dilatata felicitate.iiij.par.ti.vij.c.vj.§.iij.p to.
Lumen glorie vario modo deſcribit̃: quõ deus videt̃ facie ad faciẽ.j.p.ti.iij.c.vj.§.xx.p totũ.
Lumen multiplex deſcribitur. Et quid ſignificant lumina in purificatione beate virginis marie.iij.par.ti.xv.c.xxxiij.per totum.
Lune quomodo comparantur rectores tꝑales vel mediocres prelati eccleſiarũ. Et luna habet quattuor proprietates que appropriãtur ipſis ⁊c.iij.par.ti.xxiij.c.j.§.ij.per totum.
Lux quot modis ꝓcedit a viſu: et ponunt̃ aliquoꝝ errores deſup.j.par.ti.ij.c.iij.ante.§.
Lux quõ multipliciter diuidit̃ ſiue vario modo ſumit̃: ⁊ q̃d ſignificat.iij.par.ti.xviij.c.v.§.iiij. infra mediũ.ibi.Sexto poſſet adduci.

Lux Gen̄.j. Fiat lux. que fuit illa lux: et quomodo lux diuerſimode accipit.iiij.par.tit.ix. ca.j.§.ij.b.parum.j.

Luxuria quō dicit via lutoſa:⁊ quare ⁊ quomō luxurioſi ſimiles ſunt beſtijs ⁊c.j.parte tit.v. ca.iij.§.j.ante med̄.ibi.Tertia via ē difficilis.

Luxuria mediāte quō quis fit quadrupliciter maculatus faciendo ꝯtra ſextū preceptū. Nō mechaberis.j.par.ti.xiij.c.iiij.§.x.per totū.

Luxuria eſt tertiū vitium capitale.hoc nomen luxuria dupliciter ſumitur:quō diffinitur: in quo ꝯſiſtit:⁊ quomodo ⁊ quādo polluitur corpus cum anima ⁊c.ij.par.ti.v.c.j.ante.§.

Luxuria quomodo ſpūaliter incendit templū hominis: ⁊ deſuper introducitur thema cum tribus membris.ibidem.§.j.per totum.

Luxurie occaſiones quō ſunt ocioſitas: nimia quies: ventris ingluuies: vinū immoderate ſumptum:nimia familiaritas:curioſitas ſenſus:⁊ ſuperbia.ibi.§.ij.per totum.

Luxuria quō fit ꝑ ſeptē gradus.ſ.ſenſualis cōplacentie.ibi.§.iiij.v.vj.vij.viij.ix.⁊.x.ꝑ totū.

Luxuria quō cōſumit in hoīe tꝑalē ſubſtantiā/ mūdialē gloriā/corporalē vitā/ mentalē intelligentiā/quietē ⁊ mundiciā:ſpūalem gratiā ⁊ inducit ad gehennā.ibi.§.xj.per totum.

Luxurie filie ſunt cecitas mētis/precipitatio/ incōſideratio/incōſtantia/ amor ſui/odiū dei/ amor ſcli/et deſperatio.ij.ꝑ.tit.v.c.ix.x.xj.xij. xiij.xiiij.⁊.xv. In locis tn̄ ipſis ꝯueniētib⁹ habes de ipſis in iſta p̄ſenti tabula in ꝑticulari.

Magnanimitas quomodo ānectitur fortitudini:⁊ quomodo ipſa diuiditur.iij.par.ti.iij.c.v.ante.§.

Magnanimitās quomō ex ſuo nomine importat quandā extenſionē animi ad aliqđ magnū:ꝙ virtus ſit ꝓbatur:⁊ ꝙ aliquibus videtur ꝙ non ſit virtus quomō hoc intelligitur ⁊c.ibidē.§.j.per totum.

Magnanimitatis ſunt multa ſigna: quō predicatores ipſam hr̄e debēt:⁊ ponunt quinꝗ notabiles ꝓprietates ipſius.ibidē.§.ij.ꝑ totū.

Magnanimitas quomodo eſt virtus:quomodo vitiū ambitionis opponit magnanimitati ⁊c.ij.par.ti.iij.c.vj.ante.§.circa finem.

Magnificentia quid eſt ⁊ circa que cōſiſtit iſta virtus.iiij.par.ti.iij.c.vj.ante.§.

Magnificentia quibus ꝓprie cōuenit:quis dicitur magnificus ⁊c.ibidem.§.j.

Magnificat vario modo exponit:⁊ huius cantici que cauſa materialis:que actualis:⁊ que finalis.iiij.par.ti.xv.c.xxviij.ꝑ to.Et ſecūdus verſus illius cantici exponit.c.xxix.ꝑ totū.

Magnificat quomodo cōcordat cum oratione dnīca.ibidem.c.xxx.per totum.

Magiſter ſnīarū quō cōiter nō tenet in.xiiij.articulis.iiij.par.tit.xj.c.viij. De magiſterio in theologia.vide varia ſub lr̄a D.ſcʒ doctor.

Magiſteriū in theologia;vtrū liceat appetere vel ꝓcurare ⁊c.ij.par.ti.iij.c.v.§.vj.

Maledicere idem eſt qđ malū dicere: quomodo ipſa maledictio vario modo ſumit et quomodo diffinitur.ij.par.ti.vij.c.v.ante.§.

Maledictio deſcribit ꝑ thema cū triplici membro. Et eſt triplex maledictio ex ira ⁊ odio ꝓcedēs in qua reperit pctm̄.ibidē.§.j.per totū.

Maledictio que eſt contra deū ſiue diuinā naturā ſemꝑ eſt mortale: cuius grauitas tripliciter oſtendit ⁊ ꝓbatur ibi.§.ij.per totū.

Maledicere ſctis et angelis eſt pctm̄ mortale: qualiter tales ſunt puniendi:⁊ triplici de cauſa ꝯtingit hoiem maledicere.ibidē.§.iij.ꝑ to.

Maledictio deſcribitur que fit ꝯtra creaturas irrationales.maledictio creature rōnalis fieri poteſt tripliciter: quō aliqui ſcti:vt Job ⁊c. maledixerūt creaturis: quō intelligit quare fecerunt ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.

Maledictiones ſeptem quomodo inuehit dn̄s prelatis eccleſiarū religioſis et predicatorib⁹ hypocritis.ij.par.ti.iiij.c.vij.§.iij.poſt princi. ibi.Septem maledictiones.

Maledicus cōtra deum vel ſanctos quā penā incurrit ſm canones.iij.par. ti.xvij.c.xxj.§.v. ibi.Viceſimuſquartus.

Malorꝫ cōſideratio quō eſt ꝓ remedio nr̄e pacientie.iiij.par.ti.iij.c.vij.§.vj.per totum.

Malorū ſocietas quō viris ſanctis ad duo valet:ꝙ aduerſa leuius portare poſſunt.iiij.par. ti.iij.c.vij.§.v.poſt prin.ibi.Eſt autem.

Malorꝫ ſocietas quare ⁊ quō ſit timēda in preſenti.iiij.par.ti.xiiij.c.vij.§.iij.

Malorꝫ ſocietas quō eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.Bonorꝫ ſocietas ad tria valet.iiij.parte ti.iiij.c.vj.§.ij.ibi.Scđa cauſa deſtructiua.

Malicie peccatū dicit qđ quis facit quaſi ſcienter malū eligens: quomodo aliquo modo in ipſa eſt ignorantia: et tripliciter dicitur quis peccare ex paſſione. Et ex certa malicia eſt grauius peccare ꝙ̄ ex infirmitate ſiue ex ignorantia ⁊c.j.par.ti.vj.c.j.§.ij.per totum.

Malū aliquod quō poteſt accipi vt paruū dupliciter.ij.par.ti.vj.c.vij.§.iij.circa prin.

Malorū ſex genera deſcribūtur que reperiuntur in litteris huius dictionis mundi: ⁊ quid ſignificant.j.par.ti.v.c.iiij.§.j.per totum.

Mandata dei ⁊ hoim ſunt varia a ꝗbus homo nullo modo declinare debet: que dicunt mandata dei eccleſie vel prelatorꝫ: quando dicunt iuſta: quomodo aliqua mādata dei ſunt intelligēda in ſcriptura:que differentia inter mandatū ⁊ preceptum.ij.par.ti.iiij.c.ij.§.iij.

Mandata dei quomodo diuerſi diuerſimode

 16

derelinquunt: alij per impotentiã: alij ꝑ ignorantiã: et alij ꝑ certã ſcientiã: ⁊ q̃ ordinatiões eccleſie vel prelatoꝝ ſub precepto: ⁊ que mortalia vel venialia ⁊c. ibidem. §. ij.

Preceptorũ eccleſie vel prelatoꝝ vide varia. j. ſub littera. P. ſcȝ de preceptis eccleſie.

Mãducationes guloſoꝝ deſcribũtur q̃nq̧ modis. ſ. quõ aliq̃ mãducãt in exceſſiua quãtitate: aliq̃ cũ aliqua qualitate: aliq̃ accurata ſtudioſitate: aliqui ex nimia auiditate: et aliqui ſub tẽporis importunitate. ij. par. tit. vj. c. j. §. v. vj. vij. viij. ⁊. ix. per totum.

Mãſuetudo q̃d eſt: quõ differt a clemẽtia: quõ alio nomine vocatur mititas: quõ iſti dicũtur beati ⁊c. iiij. parte. ti. iiij. c. iij. in principio.

Manſuetudinis fructus ſunt. xij. et quomodo ipſa mãſuetudo dupliciter inducit ad cognitionem dei ⁊c. ibi. §. j.

Mãſuetudo quõ dr̃ fructus ſpũs. ẜm illḋ Gal. vj. Fruct⁹ ſpũs eſt mãſuetudo. iiij. par. ti. v. c. xxj. §. j. circa finẽ. ibi. Octau⁹ eſt mãſuetudo.

Manſuetudo et mititas quõ vnũ ſunt ẜm rem: ſed differũt rõne: et q̃ mãſueti vel mites dicũtur beati. iiij. par. ti. vij. c. vj. §. ij. per totum.

Man⁹ deſcribiꝉ ex Daniele q̃ ſcripſit i pariete Mane thetel phares: ⁊ q̃d iſta ſignificãt. j. p. ti. v. c. ij. §. xj. poſt mediũ. ibi. Hec aũt ſentẽtia

Manus ſiniſtra dicitur leua in canticis: leua aliq̃s vtiꝉ ꝓpter tria: q̃d per hoc ſignificaꝉ: ⁊ quõ dextera man⁹ etiã tria facit que et ſpiritualiter exponũtur. j. par. ti. vj. c. ij. §. vij.

Man⁹ quõ vario mõ capiꝉ in ſcriptura. ſ. feneratoria/raptoria/furatoria/bellatoria/dãnificatoria/ꝑticipatoria/ſacrilega/iniuſte iudicatoria/defraudatoria/falſificatoria/ꝓditoria/ſimoniaca/impeditoria/luſoria/⁊ aiaꝝ ꝓditoria. ij. p. ti. ij. c. j. a. iij. §. vſq̧ ad. xxij. §. iclusiue.

Manuum labore quõ viuere debent religioſi ⁊ labor manuũ quõ ordinatur ad quattuor ⁊c. iij. par. ti. xvj. c. vj. §. iiij. per totum.

Manus violentas iniiciens in clericũ vel pſonã eccleſiaſticã excõicatus eſt maiori ſententia. iij. par. ti. xxiiij. c. j. Et que dicũtur perſone eccleſiaſtice: habes ibidẽ. ti. xxiiij. c. v.

Manumiſſio et ſeruit⁹ eſt multiplex: quid eſt manumiſſio: quis poteſt manumittere. iij. p. ti. iij. c. vj. per totum.

Mari quõ aſſimilatur mũdus ꝓpter amaricationẽ: ꝓpter fluctuationẽ: ⁊ ꝓpter periclitationem: et quõ illud mare ſit trãſeundum ⁊c. ij. par. titu. ij. c. j. in prin. ⁊. §. j. per totum.

Mare hui⁹ mũdi quõ ꝑiculoſum eſt ex ſeptẽ q̃ hõ ſemꝑ timere debet. iiij. par. tit. xiiij. c. vij. p oẽs. §. ⁊ principaľr. §. j. habes varia de mari.

Mari mediãte ⁊ fluctib⁹ quõ erũt ſigna añ iudiciũ diuinũ: vt ptȝ ex euãgelio Luce ⁊c. iiij. par. titu. xiiij. c. xj. §. ij. poſt mediũ ibi. Quintum ſignum ⁊c.

Marito vtrum licet accipere dotẽ a patre vxoris vſurario. ij. par. titu. j. c. ix. §. xij. vide ſub matrimonio varia de iſta materia.

Martyrij toleratio eſt via qua immediate itur ad celum. j. par. tit. v. c. iiij. §. ij. poſt prin. ibi. Quantum ad primum.

Martyres ſine ferro quomodo eſſe poſſumus ibidem circa finem.

Martyrũ ponitur thema ex pſal. qḋ ⁊ de ipſis declaratur: quõ martyres ſtant ante deũ amicti ſtolis albis ⁊c. iij. par. ti. xxxj. c. ix. ante. §.

Martyrium quõ requirit cauſam rationalem propter deũ: et martyriũ large ſumendo põt dici quadruplex. ibidem. §. j. per totum.

Martyriũ quõ requirit penã mortis: et poniꝉ triplex gen⁹ martyrij. ſ. occiſionis tantũ corporalis: affectionis internalis: et affectionis et opis. Et martyriũ mentis eſt triplex. ibidẽ. §. ij. Et martyriũ quõ requirit conſtantiam vſq̧ in finem. Et triplex eſt fructus ſiue vtilitas martyrij. ibidẽ. §. iij. per totum.

Martyrij aureola quõ req̃rit penã: cauſam et voluntatẽ: qui meruerũt iſtã aureolã ⁊ q̃ non ⁊c. iij. par. ti. xxx. c. viij. §. j. per totum.

Martyriũ quõ eſt bellũ particulare: et eſt martyrium voluntatis tm̃: operis tm̃: ⁊ operis et voluntatis ſimul: et qui martyrizati ſunt iſto martyrio. iiij. par. ti. iij. c. iij. ante. §.

Martyrij rõ ſtricte ſumpta quõ req̃rit gratiã ſiue charitatis beniuolẽtiã: ⁊ mortis penã: et fidei cauſam ⁊c. ibidẽ. §. j. per totum.

Martyriũ large ſumẽdo pro morte violẽta põt dici quadruplex martyrium: ⁊ martyrium ſumendo pro magno labore et ſine ſanguine eſt triplex ⁊c. ibidem. §. ij. per totum.

Mathematica quõ conſideraꝉ: quid tractat et quõ ſubdiuidiꝉ. j. par. ti. j. c. iij. §. j. circa finẽ.

Matricida quã penã incurrit ẜm canones. iij. par. tit. xvij. c. xxj. §. v. ibi. Quartuſdecimus.

Matutine quando poſſunt dici in ſero ⁊c. iij. p. ti. xiij. c. iiij. §. iiij. circa medium.

Matrimoniũ ſiue ꝯiugiũ a quo ⁊ quõ fuit inſtitutũ: et viri ſctiſſimi ⁊ mulieres in ipſo replebanꝉ: in quo conſiſtit bonũ mr̃imonij: ⁊ poniꝉ thema ex pš. qḋ ⁊ declaraꝉ. iij. p. ti. j. c. j. añ. §.

Matrimoniũ ſpũale figuratum per carnale tripliciter cõſideraꝉ: primũ eſt anagogicũ ad qḋ terminatur: ſecũdũ allegoricum per qḋ ipm procuratur: tertiũ eſt tropologicũ per qḋ premiũ adipiſcitur. ibidem. §. j. per totum.

Matrimonium ſiue coniugium carnale quale eſſe debet. Et matrimonium carnale vtrum beatum: deſuper ponũtur tria notabilia ibidem. §. ij. iij. iiij. ⁊. v. per totum.

Matrimonij duodecim ſunt impedimenta. Et vtrū ſapiēti ſit ducēda vxor. ibidē. §. iij. p totū.
Matrimoniū acceptādo quō vir dz eſſe in interiorib⁹ timoroſus: in operib⁹ ꝟtuoſus: et in laborib⁹ ſtudioſus. ibidem. §. iiij. per totum.
Matrimoniū aſſumēdo qualis debet eſſe vxor: vnde dr vxor: cui aſſimilat bona vxor: quō dz eſſe fertilis varijs fructibus: et qualiter iſta exercet ꝛc. ibidem. §. v. per totum.
Matrimonij effectus ad quid ordinatus eſt: quō optimi ꝛ ſancti parentes habuerūt peſſimos filios: et econtra: et quō parentes debēt eſſe ſollicití de filijs vt bona faciant et mala caueant. ibidem. §. vj. per totum.
Matrimoniuȝ deſcribitur per thema ex Geñ. quod et de ipſo declaratur: quō vario modo diffinit: quō fuit inſtitutū a deo: quō dicit ſacramentum: ꝛ que eſt forma huius ſacramenti. ibidem. c. ij. ante. §.
Matrimonij error quis eſt: per que matrimonium dirimitur. Et eſt triplex error: ſcȝ perſone: fortune: et conditionis. ibi. §. j.
Matrimonij ſcdm impedimētū ſi ſint ſeruilis cōditionis in quib⁹ conſiſtit talis error: qñ et quō et in qb⁹ caſibus iſta ſeruit⁹ dirimit matrimoniū: quis dr verus ſeruus. ibi. c. iij. p to.
Matrimonij tertiū impedimentū eſt votū ſolēne ꝛ nō ſimplex: de qb⁹ votis intelligit: qualr peccat talia faciens: quid tenetur facere talis ꝛc. ibidem. c. iiij. per totum.
Matrimoniū impediūt et dirimūt cōtractū crimina q̄ p ordinē declarant ibidē. c. v. per to.
Matrimoniū quomodo impedit cultus diſparitas: de quib⁹ intelligitur: qñ ꝛ quō ligat ꝛc. ibidem. c. vj. per totum.
Matrimoniū impedit violentia ſiue met⁹. Eſt eñ triplex coactio: ꝛ metus cadēs in cōſtantē virum eſt quadruplex. ibidem. c. vij. per totū.
Matrimoniū impedit ſacer ordo: et in quibus caſib⁹ declaratur per tres conditiones. ibidē c. viij. per totum.
Mr̄imoniū impedit ligamē: quō ꝛ qñ ligat: ponūtur deſup tria notabilia. ibidē. c. ix. per to.
Matrimonium quomodo impedit publice honeſtatis iuſticia: hoc declarat per triplex notabile. ibidē. c. x. per totum.
Matrimoniū quō impedit affinitas: ponūtur deſuper opiniones varioꝝ. Et cōtrahēs ſcienter in aliquo gradu affinitatis excōicat⁹ eſt vſqꝫ ad quartū gradū: vtrū papa in hoc caſu poſſit diſpenſare ꝛc. ibidem. c. xj. per totum.
Mr̄imoniū impedit impotētia coeūdi. Et ſunt tres ſpēs ipotētie: ſcȝ naturalis: accidētalis: ꝛ maleficialis: ꝛ qñ p tale ꝛc. ibi. c. xij. p totū.
Matrimoniū impedit cognatio legalis. Et ponit triplex cognatio, ſ. carnalis ſiue naturalis que dicit cōſanguinitas: ſpiritualis que dicitur compaternitas: et legalis que dr adoptio ibidem. c. xiij. xiiij. ꝛ. xv. per totum.
Matrimonium clandeſtinū quō ꝓhibet: ꝛ qb⁹ ꝓhibet: qualiter peccant ꝯtra ſtatutū eccl'ie q̄ eſt illi⁹ pcti pēna ꝛc. ibidē. c. xvj. Et clādeſtina deſpōſatio fit ſex modis. ibidē. §. v. p totū.
Matrimoniū quomodo impedit votū ſimplex ſed non dirimit cōtractum qualiter talis peccat ꝛc. ibi. c. xvj. §. j. per totum.
Matrimonium quō et quando impedit aliqua crimina que per ordinē enumerātur et declarantur ibi. c. xvj. §. iiij. p totū.
Matrimoniū ſiue nuptie quib⁹ tpib⁹ fieri non poſſunt: qualiter ſunt puniēdi taliter cōtrahētes: qualiter ſacerdos debet puniri q̄ dat eis benedictionem. ibidem. c. xvij. per totum.
Matrimoniū quō primo initiat per ſponſalia: ratificat per verba de preſenti vel p alia ſigna cōſummat per carnalē copulā: quāto tpe contrahi poſſunt ſponſalia. ibidem. c. xviij. añ. §.
Spōſalia de iure ꝛ ſine pctō ſoluunt in nouem caſibus: vtrū teneant ſponſalia iuramento firmata p metū facta q̄ cadit in conſtātē virū: et adhuc i alijs trib⁹ caſib⁹ ſoluunt. ibi. §. j. p to.
Spōſalia poſſunt cōtrahi ſex modis: ꝛ illō impedit vel dirimit votū ſolēne. ibidē. §. ij. p to.
Matrimoniū quō ꝯtrahitur pꝟba de preſenti que requirunt ad iſta: quō inter abſentes poſſit cōtrahi: in qua etate cōtrahi poſſunt: quō requirit in cōtrahēdo expreſſio cōſenſus per verba vel equipollentia. ibi. c. xix. ante. §.
In matrimonio per verba de preſenti quomō intelligitur expreſſio cōſenſus per exteriora ſigna. ibidem. §. j. per totum.
Matrimoniū effect⁹ contracti per verba de preſenti inter fideles eſt multiplex. ibidem. §. ij. iij. ꝛ. iiij. per totum.
Matrimoniū cōtractū ſub cōditione certo modo vel cauſa qñ tenet ꝛ qñ non: que ſunt conditiones. ibi. §. v. per totum.
Finis ꝛ intentio q̄ habet in cōtrahendo matrimoniū qñ meritū ꝛ qñ pctm̄: et de fine et intētione ponuntur quinqꝫ cōcluſiones: additur adhuc ſexta: que per ordinē declarant. ibi. §. vj. vij. viij. ix. x. ꝛ. xj. per totum.
Matrimonialis act⁹ eſt mortale in nouē caſib⁹ ibidē. c. xx. §. j. ij. iij. iiij. v. vj. vij. viij. ꝛ. ix. p to.
Quattuor ſunt caſus in quibus coniunx nō tenetur reddere debitum alteri petēti: nec peccat non reddendo. ibi. §. x. per totum.
Mr̄imonialis act⁹ i ſex caſib⁹ eſt pctm̄ veniale: ponit deſup due opiniōes. ibi. §. xj. per totū.
Matrimonialis act⁹ in quib⁹ caſib⁹ eſt meritori⁹ nullū tñ peccatū: ꝛ qñ nec meritori⁹ nec demeritorius, ibidem. §. xij. per totum.

Matrimonialis act⁹ quomõ dꝫ excuſare a pctõ ꝑpter tria bona mrimonij:ꝛ actuū humanoꝝ eſt triplex differentia: et quõ ſumit ſufficiētia horū bonoꝝ excuſantiū.ibi.§.xiij.

¶ De vario diuortio.

¶ Matrimoniuꝫ carnale ſiue ſpirituale per religionē vel prelationē ſiue ratum tm̄ ſiue conſummatū/diſſoluit per mortē naturalem ſm ius cõmune:probatur ꝛ declaratur multipliciter.iij.par.ti.j.c.xxj.ante.§.

Matrimoniū carnale cõtractū ꝑ verba de preſenti quo ad vinculū diſſoluit per ꝓfeſſionem tacitā vel expreſſam in religione: ꝛ ponuntur quattuor caſus in qbus licet ꝯiugato ingredi religionem: ꝛ vtrū ꝓbationis tempus in tali debeat abbreuiari.ibidem.§.j.per totum.

Cõiugatus ingreſſus religionem quādo tenet exire:ꝛ quando non poteſt:quādo eſt liber ad abeundū vel remanendū: ꝛ in tribus caſibus egreſſus tenet reingredi ꝛc.ibi.§.ij.per totū.

Utrū per mortē naturalē vel ꝑ ꝓfeſſionē in religione ſit alius modus ſoluendi matrimoniū ꝯtractū per verba de preſenti quo ad vinculū ponunt deſuꝑ quattuor cõcluſiones: ꝛ de ſctõ Johan.euāge.ꝛc.ibidem.§.iij.per totum.

Mrimonio legitimo ꝯſūmato ꝛ cõtracto alter ꝯiugū dimitti nõ põt quo ad vinculū vt poſſit cū alio cõtrahere.ibidem.§.iiij.per totum.

Uir non poteſt vxorē ꝛ econuerſo dimittere ſiue accuſare de fornicatione ſiue de adulterio niſi in ſeptem caſibus:ꝛ ad que vitia vlterius extenditur: et iſta diuiſio fieri poteſt dupliciter.ibi.§.v.ꝛ.vj.per totum.

Uir quādo ꝛ quomodo tenetur ſequi vxorem ꝛ ex qua cauſa: ꝛ ſiliter etiā mulier ex qua cauſa tenet ſequi virū ꝛc.ibi.§.vij.per totum.

Uxor in matrimonio vota abſtinentie et peregrinationis et hmõi facta ante matrimoniū contractum ſiue poſtea non tenetur nec debet adimplere cõtradicente viro: ſed ſi vir vouet tenetur implere.ibi.c.xxij.ante.§.

Unus cõiugum nõ poteſt ſine cõſenſu alterius facere votū peregrinatiõis vel factū implere: excipiuntur tamen aliqui.ibidem.§.j.

Matrimonio vir ꝛ vxor quomodo iudicant ad paria vota caſtitatis:ꝛ tale votum fieri poteſt tripliciter.ibidem.§.ij.per totum. De cõtinentia ipſoꝝ vide ibidem.§.iij.ꝛ.iiij.per totū.

Dos que datur viro a muliere pro onere matrimonij q̃diu durat: et ſunt due ſpecies dotis ꝛc.ibi.c.xxiij.ante.§.

Maritus in quibus caſibus lucratur dotem.ibi.§.j.ꝛ.ij.per totum.

Dos cui eſt reſtituēda ꝛ qñ.ibi.§.iij.ꝛ.iiij.ꝑ to.

Maritus vel eius heres in reddenda dote an poſſit detrahere expenſas: et que eſt donatio propter nuptias:ꝛ que ſtatuta in hmõi donationibus.ibi.§.v.vj.vij.viij.ꝛ.ix.per totum.

Cõiugatoꝝ vitia ſummatim tam viroꝝ q̃ mulierū que cõcernūt cõiugiū que mortalia ſunt: ſunt numero.xxv.ibi.c.xxiiij.ꝛ.xxv.

Matrimonij cauſa ꝑncipalis eſt filiatio.de ipſa vide.s.ſub lra F.ſcꝫ filiatio.ꝛ ibi.c.xxvj.ꝑ to.

Legitimatio filiorū illegitimorū deſcribit.s.ſub lra L.ſcꝫ legitimatio.et ibi.c.xxvij.ꝑ to.

Matrimoniū ꝯtrahens exiſtens in ſacris vxor eius ſi libera eſt redigenda eſt in ſeruitutem.iij.parte ti.iij.c.vj.§.iiij.circa finem.

Matrimonij accuſatio q̃liter fit qñ alter accuſatur de impedimēto qđ in eo eſt vel fuit: qui matrimoniū accuſare poſſunt: q̇ ꝓhibent ab iſta ꝛc.iij.par.ti.ix.c.viij.§.iiij.ꝛ.v.per totū.

Matrimonij dona vide.s.ſub lra D.ſcꝫ donatio.et.iij.par.ti.x.c.iiij.per totum.

Matrimonij actus quomodo non impedit ſacram cõmunionem ꝛc.iij.par.tit.xiij.c.vj.§.x.poſt prin.ibi. Actus coniugalis.

Matrimonij ſacrm quõ eſt ꝑpter cõſeruationē generis hūani ꝛc.iij.par.ti.xiiij.c.j.§.vij.ꝑ to.

Matrimoniū quomodo eſt ſacramentū:in quo conſiſtit fructus natiuitatis in matrimonio: quomodo coniugati ſunt benedicti a chriſto: quomodo benedicuntur a ſacerdote in miſſa deputata ꝛc.iij.par.ti.xiiij.c.ix.ante.§.

Matrimonio celebrato quõ cõiuges ſe habere debent adinuicē:ꝛ vxor debet regi manſuete: corrigi ſecrete:ꝛ diligi complete.ibi.§.j.

Matrimonialiter mulieri nunq̃ licuit vno et eodē tempore habere plures maritos: probatur hoc ibidem.c.x.in prin.et.§.j.per totum.

Matrimonialiter nūq̃ licuit nec licet vni viro hře plures vxores:probat ibidē.§.ij.ꝑ totū.

In matrimonio nunq̃ licuit vxorē repudiare excepta cauſa fornicationis:ꝛ tūc ſolū quo ad thorū: ꝛ in duob⁹ caſibus licebat viro dimittere vxorē:ꝛ ecõuerſo.ibi.§.iij.per totum.

Matrimonium cõtrahens in gradibus prohibitis vel ꝯſtituti in ſacris:excõmunicati ſunt maiori ſententia.iij.par.ti.xxiiij.c.xxxiiij.

Matrimoniū cõtrahentes de preſenti: et ante carnis copulam ſe facientes ordinari ꝛc. ſunt ſuſpenſi ꝛc.iij.parte ti.xxvij.c.iiij.ante mediū.ibi. Contrahentes matrimonium.

Matrimonio celebrato quomodo vir ſe debet habere in varijs ad vxorē/ad filios/ꝛ ad familiam.iiij.par.ti.ij.c.v.per totum.

Matrimonio coniuncti quomodo caſtitatē habere poſſūt:quomodo ipſa caſtitas tripliciter eſt cõmendabilis: ꝛ ſunt ipſius quattuor fructus: et tria debēt caueri in iſto ſtatu que ſunt cõtra caſtitatē.iiij.par.ti.iiij.c.vj.§.iiij.ꝑ to.

In mr̃imonio ꝯiugalis amoꝛ fundatꝫ in duob⁹. Et quō ſe hr̃e debēt adinuicē ⁊c.j.parte ti.vj. ca.ij.§.ij.ante mediū.ibi.Quartus eſt amoꝛ.
Mr̃imonij ꝯiugalis vnitas ꝓbatꝫ ex ſcriptura: et neceſſaria eſt ad gñis humani multiplicatione.ibi.§.v.āte mediū.ibi.De ſcḋa vnitate.

Mechanica ars vnde dicitꝫ et quomodo habet ſeptem ſpecies.j.par.ti.j. ca.iij.§.iij.in pꝛincipio.
Mediū viſus vt bene oꝛdinatū ſit quattuoꝛ reqꝛ runtꝫ:⁊ quō ꝑ quattuoꝛ media deū videre poſſum⁹ ⁊ ei⁹ magnalia.j.par.ti.iij.c.iij.§.ij.ꝑ to.
Medio quītuplici quomodo dn̄s ieſus opatus eſt ſalutē: ſcꝫ in medio diuinali:in medio virginali:in medio tēpoꝛali:in medio locali: ⁊ in medio virtuali.iij.par.ti.xxxj.c.ij.per totū.
Medio quomodo aliquo modo cōſiſtit virtus: ſed non vno ⁊ eodē modo ⁊c.et quomodo multa impedimēta ſolent occurrere hm̄oi volenti tenere medium.iiij.par.ti.j.c.ij.§.j.
Medijs quattuoꝛ modis videre poſſum⁹ dn̄m ieſum ⁊ ei⁹ magnalia.j.ꝑ.ti.iij.c.iij.§.ij.ꝑ to.
Mediatores in negociationib⁹ ⁊ cambijs quomodo ⁊ quādo faciunt fraudem: vel non bene exercēt eoꝛūdem officium in varijs cauſis ⁊c. iij.parte ti.viij.c.iiij.§.j.per totum.
Medicoꝝ ſtatus ſiue officiū deſcribitꝫ ꝑ thema ex pſal.qḋ et de ipſis declaratꝫ. pꝛimo de deo: ſecūdo de ipſis qui fuerūt pꝛimi autoꝛes medicine artis:etiā quomō quidā ſancti vſi ſunt medicinalibus ⁊c.iij.par.ti.vij.c.j.ante.§.
Medicoꝝ pꝛofeſſio ſiue exercitatio ꝙ veneranda ſit ꝓbatur:et quomodo medicus honoꝛandus honoꝛe ſubuenientie/obedientie/⁊ reuerentie ⁊c.ibidem.§.j.per totum.
Medicus eſt triplex/ſcꝫ ſupernaturalis/ſpiritualis/et carnalis: et qui ſunt iſti medici. Et triplex medicina coꝛpoꝛalis deſcribitur que ſpūaliter exponitur.ibi.§.ij.per totum.
Medici quō multū delinquūt in ſua arte circa varios infirmos:aliqñ ex ignoꝛātia: aliqñ ex negligentia: et aliqñ ex malicia:⁊ que requiruntur ad medicū.ibi.c.ij.ante.§.
Medici quādo ⁊ quomodo moꝛtaliter peccant circa infirmos: quomō ſe regere debent erga infirmos circa ieiuniū ⁊c.ibidē.§.j.per totū.
Medici vel alij dātes aliquas medicinas pꝛegnantibus ad ꝓcurandū aboꝛſum ⁊ moꝛtē ei⁹ vt occultetur pctm̄ quomodo ⁊ qualiter moꝛtaliter peccāt:⁊ quō ſeinuicē regere debēt circa pauperes infirmos.ibidē.§.ij.per totū.
Medici iuſte mercedē ſiue ſalariū ſui laboꝛis petere poſſunt:mouentꝫ circa iſta alique queſtiones:⁊ quomodo ſe regere habēt circa pauperes infirmos.ibi.§.iij.per totum.
Medici quomodo tenentur ſiue obligantur ad pꝛecepta decreti:quomodo varij diuerſimode ſeruant:ponuntur deſuper alique queſtiones et quib⁹ interdicitur.ibi.§.iiij.per totum.
Medici non admittantur ad pꝛacticam artis niſi iurati ⁊ legitimo mr̃imonio nati:⁊ quare. ibi.§.v.per totum.
Medici quare non illicite recipiūt ſalariū ſiue ſtipendiū ꝑ infirmitate quā ſciūt eſſe incurabilē. Et quō tutius eſt infirmo et melius hr̃e plures medicos ꝙ vnū ⁊c.ibidē.§.vj.ꝑ totū.
Medicoꝝ pctā enumerantꝫ in qbus cōiter ſunt culpabiles:⁊ ſunt numero decē.ibi.§.vij.ꝑ to.
Medicinalis ars ⁊ ſcientia iuris: que illarum digniox.iij.par.ti.v.c.ij.§.iiij.per totum.
Meditationes tres adiuuant nos ad ſperandum et non ad deſperandū.iiij.parte titu.vij. ca.ij.§.iiij.v.⁊.vj.per totum.
Meditatio moꝛtis frequēs quomō homini ad multa valet.iiij.par.ti.xiiij.c.viij.§.vij.ꝑ totū
Memoꝛia ſumitꝫ dupl̄r:⁊ quō ſaluatꝫ ratio memoꝛie quantū ad hoc ꝙ eſt pꝛeteritoꝝ in intellectu ⁊c.j.ꝑ.ti.ij.c.ix.et ꝑ oēs ſequētes.§.agitꝫ de varia memoꝛia iuſti.iuxta illud. In memoria eterna erit iuſtus.qḋ tripliciter exponitꝫ.
Memoꝛiam quomodo impediunt pꝛoſperitas mundialis/curioſitas criminalis/⁊ voluntas carnalis ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Memoꝛia pꝛeteritoꝛū quomodo requiritur ad pꝛudentiam:⁊ quattuoꝛ ſunt q̄ valent ad bene memoꝛandū.iiij.par.ti.ij.c.ij.§.j.per totū.
Memoꝛia pꝛeteritoꝝ quō ꝑtinet ad pm̄ā partē pꝛudentie:et octo ſunt quoꝛū debemus reminiſci inter cetera.ibidē.§.iiij.per totum.
Memoꝛiā hominis quomodo vario modo tentat diabolus ſiue ſenſum hominis.iiij. parte ti.xiij.c.ij.§.iij.poſt pꝛin.ibi.Scḋo inuadit.
Membꝛoꝛū ſuoꝝ actuum quomodo homo deo reddet rationē in moꝛte vel in die iudicij.iiij. parte ti.xliij.c.ix.§.ij.per totum.
Membꝛū genitale quare nō obedit rōni:⁊ motus i eo ſurgūt nolēte hoīe:qḋ ē ex pena peccati ⁊c.j.ꝑ.ti.iiij.c.x.§.ij.circa fi.ibi. De mēbꝛo.
Mendaciū quomodo eſt cauendū:quomō mendaces dicūtur filij diaboli: ⁊ qñ diabolus decipit ꝑ mendaciū.ij.par.ti.x.c.j.ante.§.
Mendaciū qñ ḋr/quō diffinitꝫ/qs ḋr mendax:⁊ tria mala cōcurrūt cū mendacio: ad qḋ verba hoīs ſunt foꝛmata:⁊ ponitꝫ quadruplex ſimulatio:⁊ qñ eſt pctm̄ ⁊ qñ non.ibi.§.j.per totū.
Mendaciū quomodo diuiditur in diuerſa alia vitia ſiue peccata: mendacium poteſt cōſiderari dupliciter: quomodo quis tenetꝫ veritatē dicere in iudicio.ibidem.§.ij.per totum.
Mēdaciū quō ſeuere punitꝫ a deo:ꝯtrariatꝫ charitati tripl̄r:qñ eſt pctm̄ moꝛtale: et qñ inficit

intellectum:minuit affectū:et tollit dei aſpectum.ibi.§.iij.per totum.

Promiſſionē ſimplicē.ſ.abſq; iuramēto vel voto:qn̄ tenetur quis reddere:et quō et qn̄ non incurrit mendaciū. Et vtrū aliquis tenet̄ de neceſſitate ſalutis implere qđ ſimpliciter ꝓmiſit ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.

Mendacio qui vtitur clarū eſt ꝙ decipere vult quō diffinitur:vbi ꝓhibet̄:quō caueri debet: in omni mendacio deficit veritas.ij.par.titu.j.c.xviij.§.j.ij.ꝛ.iij.per totum.

Mendacium quomodo debemus erubeſcere.iiij.par.ti.iiij.c.j.§.vij.

Mēdaciū quō eſt vitādū ꝓpter tria ex ꝑcepto decalogi.Et quō quadrupl̄r fit cōtra hoc ꝑceptum ꝛc.j.par.tit.xiiij.c.iiij.§.xij.per totum.

Mēdaciū ſi ſciēter dicit ꝑdicator in ꝑdicatiōe verbi dei mortal̄r peccat ꝛc.iij.par.ti.xviij.c.iij.§.iij.poſt prin.ibi.Cur igit̄ permaxime.

Mendicantium fratrum religio vario modo deſcribitur.j.ſub littera.R.ſ.religio.

Mēdicare quō licet ꝛ quō nō:circa mēdicitatē duo ſūt ꝯſiderāda.iij.p.ti.xvj.c.vj.§.iij.ꝑ to.

Mendicantium ordinum fratres vtrū debeāt aſſumi in magiſtros in theologia.iij.par.tit.v.c.ij.§.viij.per totum.

Mentis exceſſus deſcribitur.j.ſub littera.R.ſcꝫ raptus.ꝛ.iiij.par.ti.x.c.vj.per totum.

Mentis inquietudo ponit̄ a.b.Greg.inter filias auaricie:ad quā pertinet inordinata ſollicitudo circa temporalia.ij.parte ti.j.c.xxv.ſub lr̄a.S.ſcꝫ ſollicitudo.vide de ipſa.

Mentis cecitas deſcribitur in particulari.ſ.Cecitas.ꝛ.ij.par.ti.v.c.ix.§.j.per totum.

Mentis martyrium deſcribitur ſiue in quo cōſiſtit.iij.par.titu.xxxj.c.ix.§.ij.ante medium ibi.Secundum martyrium.

Mētales oculi illuminant̄ ſiue aperiūt̄.vij.modis.j.par.ti.iij.c.v.§.j.per totum.

Mētes hoīm quō lacerāt ꝛ occupant diuitie.j.par.ti.v.c.iij.§.j.āte mediū.ibi.Scđa via eſt.

Mentem cum ſuperat ira triplex excidium facit.ij.par.ti.vij.c.j.§.iij.per totum.

Mēſiū kalēde:none ꝛ idꝰ:a qbꝰ ſunt inſtitute ꝛ quare:ꝛ qđ ſignificāt.iij.par.ti.vj.c.iij.§.v.

Menſtruata in redditione debiti quō et qn̄ facit peccatū et quantū:et qn̄ fieri poteſt abſq; pctō ꝛc.iij.par.ti.j.c.xx.§.v.per totum.

Menſura falſa vtentes quam penam incurrūt ſm canones.iij.parte titu.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Decimuſſextus.

Mēſuris ꝛ pōderibꝰ quō fallacie fiūt:ꝛ q̄ pena illoꝝ q̄ iſta faciūt:ꝛ quō teneant̄ ad reſtitutionem.ij.parte ti.j.c.xviij.§.vj.per totum.

Mercatores et artifices quō in plateis faciūt vſuram et dolum,ij.parte titu.j.c.vj.§.ij.ante medium.ibi.In ſecūda platea.

Mercatores quō cōmuniter ſunt inuoluti varijs emptionibꝰ/vēditionibꝰ/vſura/cambio/contractibꝰ mutui:ideo de iam ſignatis vide hic ꝛ in tabula in litteris ſibi aptatis.Et principal̄r vide infra ſub littera.N.ſcilicet negociator.ibi principaliter de ipſis agitur ꝛc.

Mercatoꝝ manꝰ quō deſcribit̄:ꝛ qđ ſignificāt ipſiꝰ digiti ſiue modi.ij.p.ti.ij.c.j.§.iij.ꝑ totū.

Mercatorum ſtatus deſcribitur per thema ex pſ.qđ ꝛ de ipſis declaratur.iij.par.tit.viij.c.j.ꝛ.j.ſub.N.ſcilicet negociator.

Mercatoꝝ diuerſoꝝ cōtractus quando ſunt liciti ꝛc.ij.parte ti.j.c.vij.ꝛ a.v.§.vſq; ad.x.

Meretricio acquiſitū quō ſit reſtituendū ſiue quibꝰ dandū.ij.par.ti.j.c.xxiij.§.x.per totum.

Merces quomodo debet dari laborantibꝰ ſm laborē quo ad qualitatē:quo ad quantitatē:ꝛ quo ad diuturnitatem:et labor poteſt intelligi maior vel minor tripliciter.j.p.tit.v.c.ij.§.xj.a principio vſq; ad medium quaſi.

Merces quō redditur per ſententiam iudicis vnicuiq; ſm opera ſua quantum ad bonos et quantum ad malos ꝛc.ibidem.§.xj.ante medium.ibi.Poſt vocationem.

Meritoꝝ fructus.ſ.bonoꝝ ſpiritualiū ſunt tripartiti.ſ.merita agendoꝝ:merita geſtoꝝ:et merita ſiue ſubſidia alioꝝ.j.par.titu.vij.c.iij.§.iij.ante medium.ibi.Secundum genus.

Meritoriū poteſt aliqđ eſſe dupliciter:in quo cōſiſtit meritū:ſeptē modis cōtingit mereri:ꝛ quō homo poteſt mereri per exteriora.j.par.titu.iiij.c.xij.§.vij.etiam.vj.ꝛ.c.xiiij.§.ij.

Meritū hoīs apud deū ꝙ eſſe nō poteſt niſi ſm preſuppoſitionem diuine ordinationis:hoc oſtenditur.Et ꝙ meritum et demeritum ad idem referūtur ꝛc.iiij.par.tit.ix.c.vij.ante.§.

Mereri quare nullus homo poteſt vitam eternam in innocentia cōſtitutus ſine gratia dei:et quomodo in gratia conſtitutus meretur ꝑ opera ſua vitam eternam ex condigno ex parte gratie.ibidem.§.j.per totum.

Mereri nullus poteſt alteri primā gratiam ex condigno:ſed merito congrui:hoc oſtenditur ibi.§.ij.per totum.

Meriti principium quomodo eſt gratia ꝛ principalꝰ per charitatem q̄ per alias virtutes:ꝙ nullꝰ ſibi poteſt mereri poſt lapſum ꝛc.quō homo poteſt mereri gratie augmentum ꝛc.ibi.§.iij.per totum.

Merito quō ſubiacent bona tp̄alia et bonū humanū eſt duplex ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.

Mereri vel demereri quō homo poteſt per liberum actū voluntatis.j.par.tit.iiij.c.xiiij.§.iij.ante medium.ibi.Quantum ad ſecundam.

Metaphoris quomō vtit̄ ſacra ſcriptura ſiue

doctrina triplici de cauſa vtit̃ ds metaphori ca locutiõe: ⁊ quare diuina tradũt nobis ſub ſimilitudinib⁹.iiij.par.ti.xj.c.ij.§.xj.per totũ

Metaphyſica quid tractat et in que diuiditur j.parte ti.j.c.iij.§.j.

¶ Microcoſm⁹ id eſt minor mund⁹ quare dr hõ.j.p.ti.j.c.vij.§.j.circa pn.

Militia deſcribitur per thema ex põ. quod et de ipſa declaratur: et ponuntur deſuper tria notabilia.iij.par.ti.iiij.c.j.

Militia clericalis que eſt ſiue in quo conſiſtit: contra quos eos oportet bellare: et cum qb⁹ armis ⁊c.ibi.§.ij.per totum.

Militia ſpũalis q̃ eſt ſiue in quo cõſiſtit:contra quos gerit̃ iſtd bellũ:q̃ ſunt hoſtes:quõ talis debet pugnare ⁊c.ibidẽ.§.iij.⁊.iiij.per totum

Milites ſuos qualiter de⁹ adiuuat:⁊ qualiter eos armat varijs xtutib⁹.ibidẽ.§.v.per totũ.

Militia laicalis ſiue militia in ſe non eſt deliſ ctum:ſed ꝓpter predã militar e eſt peccatum ⁊c.ibidem.§.vj.per totum.

Miles quõ ſe virtuoſe debet habere ſcʒ recognoſcendo fortitudinẽ ſuã a deo: fidem hoſti ſeruare:pura intentione pugnare: victis hoſtibus miſericordiam preſtare:⁊ quod eſt ius militare.ibidem.§.vij.per totum.

Miles quõ debet ſe abſtinere a rapinis: quõ nunc milites moderni dediti ſunt varijs vitijs ⁊c.quid bonus miles facere debet: q̃ eſt conſecratio militum.ibi.§.viij.per totum.

Miles quomodo ſuſcipere debet iuſtũ bellum. Ad bellũ vt iuſtũ ſit tria requirũtur: de iſtis bellis vide varia.s.ſub B.ſcʒ bellũ. et ibidẽ. c.ij.⁊.iij.per totum.

Milites qui ſunt qui gaudẽt priuilegio clericali ⁊c.iij.parte ti.xxij.c.v.§.iij.poſt medium ibi.De militib⁹ gaudentibus.

Militia ad qd principalr̃ eſt inſtituta:quõ prudẽtiã habere debẽt.iiij.p.ti.ij.c.vj.§.iij.p totũ

Minor fratrũ regula in multis paſſibus declaratur:vbi ligat ad mortale et vbi non. iij. pte ti.xvj.c.j.§.viij.per totum.

Minores quõ habere poſſunt nudũ vſum facti ponũtur deſuper quattuor concluſiones que et declarantur.iiij.par.ti.xij.c.iiij.§.ix. p totũ

Minores fratres excõicãt̃ ſi admittãt ad diuina tpe interdicti illos de tertio ordine ipſoꝝ: et quõ hoc intelligit̃.iij.p.ti.xxiij.c.lxij.p to. De ipſoꝝ priuilegijs.vide.ĩ.ſub P. De predicatorũ fratrũ priuilegijs.vide ibidem.

Miniſtrorũ conſecratio in veteri lege erat triplex:et quõ figurant iſti miniſtros noue legis j.par.ti.xiiij.c.v.§.ix.per totum.

Miniſtri altaris ſiue ſacerdotes quales debẽt eſſe ⁊c.iij.parte ti.xiiij.c.vij.per totum.

Miniſter baptiſmi quis eſt:et qs poteſt in neceſſitate baptiʒare et quis non ⁊c.iij.parte ti. xiiij.c.xiij.§.iiij.per totum.

Miniſtrare ſiue diſpenſare qs habet ſacramẽtum euchariſtie:a quib⁹ debet ſumi ⁊c.iij.parte ti.xiiij.c.xij.§.iiij.per totum.

Miniſtrare qui ⁊ quõ poſſunt in diuinis ⁊c.iij. par.tit.xxviij.c.j.§.j.per totum.

Miniſtrator ſacroꝝ qs dr:⁊ quõ ipſa ſunt neceſſaria.iij.p.ti.xiiij.c.xj.§.vij.viij.⁊.ix.per totũ.

Miniſtro malo exiſtẽte qui recipit ſacra ab eo vtrũ peccat ⁊c.ibidẽ. c. xiij.§. v. vltra mediũ.

Miraculũ ſi ꝓprie accipiatur ſol⁹ de⁹ facit ⁊c. declarat̃ vlterius de ipſis trãſmutatiõib⁹ in creaturis ⁊c.j.par.ti.vj.c.xiij.§.iiij. ante mediũ.ibi.Septima dicitur fraudulentia.

Miraculoꝝ opatio quõ vario mõ approbat veritatẽ fidei:⁊ quõ miracula in xpiana religione fidẽ proteſtant̃ innumerabilr̃:⁊ quõ vario modo facta ſunt miracula.iiij.par.tit. viij. c. j.§.ij.circa principium.

Miracula faciendi poteſtatẽ qñ et quõ chriſt⁹ dedit diſcipulis ſuis. iij.par.ti.xxij.c.iiij.§.j. ante mediũ.ibi.De poteſtate faciendi.

Miſeriã euadendi quõ eſt tertia deſperatio: q̃ et ꝓbat̃ ex ſcriptura: et eſt triplex miſeria de qua quis deſperat ſe poſſe euadere/ſcʒ miſeria tpalis:culpe criminalis:⁊ anguſtie mentalis.ij.par.ti.ix.c.xv.§.iij.per totum.

Miſerias triplices quomodo habebũt dãnati ⁊c.j.par.ti.v.c.iij.per totum.

Miſerias diuerſas quomodo habent damnati in inferno.j.par.ti.iij.c.vij.§.iij.

Miſerie ſex quõ ſunt in hoc mũdo a quib⁹ de⁹ ſuos liberat.j.par.ti.v.c.iiij.§.ij. per totum.

Miſeratio diuina quomodo eſt pro remedio noſtre patientie.iiij.par.tit.ij.c.vij.§. ix. per totum.etiam.§.x.aliqua.

Miſericordia ꝓprie quid eſt:quõ diffinit̃: que diffinitio in tria mẽbra diuiditur:et quõ ipſa miſericordia tripliciter deſcribitur ſm ſuas proprietates.iiij.parte tit.v.c.xviij.ante.§.

Miſericordia quõ mouet hoiem ad miſerẽdũ: et que ecõtrario ad miſeriã pertinẽt:⁊ q̃ad verã miam. Et triplex eſt miſeria ad quã reſpicit miſericordia: que mouent ad miſericordiam ⁊c.ibidem.§.j.per totum.

Miſericordia quõ generat triſticiam ſiue dolorẽ cõpaſſionis:ꝙ ipſa virtus ſit oſtenditur. Et quõ naturaliter inducunt ad miſericordiam amicitia ad aliũ:ſilis conditio:ſapiẽtia:ſenectus: debilitas ⁊ timiditas.ibi.§.ij.per totũ.

Miſericordia quem effectum foris oſtendit in dando elemoſynas.ibidem.§.iij.per totum.

Miſericordie opera corporalia ſunt ſeptẽ. ibi .§.iiij.per totum.

Mie opa ſpūalia ſunt ſeptē.ibi.§.iiij.per totū.
Quō iſta duo cōparant adinuicē: qd.ſ.illorū eſt potius.ibidem.§.vj.per totum.
Miſericordia q̄ ſm ſe eſt maxima virtutū: oſtē ditur aliquā virtutē eſſe maximā dupliciter:ꝛ que hoꝝ intelligit de mia.ibi.§.vij.per totū.
Mia quō multū cōmendat ex actu ipſius q̄ eſt elemoſyna: deſup ponit thema. ibi.§.viij.p.t.
Mia mediāte quomō homo aſſimilat deo. Et quō opa dei maxime tripliciter lucent ex mia in celo/in inferno/et in mūdo. Et quō ſua mia preuenit nos ꝛc.ibidem.§.ix.per totum.
Miſericordiā et elemoſynā facere nos inuitat ſcriptura:incitat natura:ꝛ animat rationalis creatura. Et quomodo dare vel faci... debet cum animo recto:de licito acquiſito:ꝛ indigē tie ſubiecto.ibidem.§.x.per totum.
Miſericordie et elemoſyne fructus quis eſt: et quantus:ꝛ quō aliqui per ipſam magna cōſe cuti ſunt.ibidem.§.xj.per totum.
Miſericordia ponit p̄ qnta beatitudine. Mat. v. Jn quib⁹ debem⁹ eſſe miſericordes. Et p̄n cipal'r in trib⁹.iiij.p.ti.vij.c.vj.§.vj.p totum.
Miſericordiā ꝛ opera miſericordie ꝛ elemoſy ne effectum vide.ſ.ſub E.ſ.elemoſyne.
Octo ſunt que nos inducunt vt miſericordiam habeamus.iij.parte.titu.xviij.c.vj.infra prin cipium.ibi. Si agatur de miſericordia.
Miſſa quō nichil eſt ſolēni⁹ et nichil digni⁹ in ter oīa officia que agunt in eccleſia:qꝛ ipſam dn̄s Jeſus inſtituit: qui nobis tradiderūt or dinē celebrandi: quid ſignificat introit⁹/mini ſtri/epl'a/euāgeliū ꝛc.iij.par.ti.xiij.c.v.añ.§.
Miſſa qualiter deuote ſit inchoanda: Vſus cōi ter ſumit ex pſal. quomō per kyrie eleyſon po pulus preparat ad deuotionē: quid ſignificāt collecte: et quid ſignificat q̄ quinquies ſe ſa cerdos vertit in miſſa: ſepties ſalutat ꝛc. ibi dem.§.j.per totum.
Miſſe mediū hꝫ tres partes: ſcꝫ offertoriū/pre fationem/ꝛ cōmunionē:et quid ſignificant no bis:quare Alleluya et Gloria in excelſis pre termittit: et in paſcha Alleluya geminat ꝛc. ibidem.§.ij.per totum.
Miſſe offertoriū quid ſignificat:quare premit titur ante prefationē:ꝛ vnde dicitur:quid no bis ſignificat quod dicit: Suſcipe ſancta trini tas: quid thus:quid orationes ante prefatio nem ꝛc.ibidem.§.iij.per totum.
Miſſe prefatio quomō ſignificat preparationē ad cōmunionē:ꝛ Sanct⁹ quomō dicit: ꝛ quid ſignificat nobis. Canon in miſſa exponitur:et quid nobis ſignificat: quid ſignificāt ſigna in canone:ꝛ orationes p̄ papa ꝛ aliis. Et princi paliter totus Canon exponitur, ibideꝫ.§.iiij. per totum.
Jn miſſa pater noſter breuiter exponit: quid ſignificat Agn⁹ dei:quid pax:quid cōmunio: quid Jte miſſa eſt ꝛc.ibi.§.v.per totum.
Miſſa in eccleſia celebratur quinq; de cauſis ꝛ que requiruntur ad debitam celebrationem miſſe:que materia miſſe: quomodo peccat in pane fermentato celebrans.ibi.c.vj.ante.§.
Miſſam celebrās ſi percipit vinū eſſe corruptū agreſte:vel vinum non eſſe poſitum in calice: quid tunc faciet ꝛc.ibidem.§.j.per totum.
Miſſam legendo ſacramentū conficit in Vbis ꝛ ſermonibus xp̄i:que forma verboꝝ:que de bet eſſe forma vini: ſi mutent forme quid tūc faciendū:ponunt deſuper varia notabilia cuꝫ queſtionibus.ibidem.§.ij.per totum.
Miſſe varij defectus qualiter debeant repara ri ſi deficiunt in miſſa: quid tunc faciendum. ibidem.§.iij.per totum.
Miſſa in quo loco debet celebrari:qua hora ſi ue tēpore: quomodo: que celebrās debet p̄ui dere:ꝛ que cauere: et ſolēnis celebratio miſſe trib⁹ horis inſtituta eſt ꝛc. ibidē.§.iiij.p totū.
Miſſam celebrare vel cōmunicare non licet ni ſi ſemel in die:et quid per hoc ſignificat: exci piunt ſex caſus in quibus licet pluries cele brare: et veſtes ſacerdotis et miniſtrorū quid ſignificant.ibidem.§.v.per totum.
Miſſe celebrationi ſi aliqua defuerint que re quiruntur ad ritū celebratiōis:potius debet dimittere miſſam etiā in die feſto q̄ celebrare p̄batur:ꝛ veſtes ſacerdotis venire non debēt ad vſum ſecularium.ibi.§.vj.per totum.
Miſſe celebratio vel cōmunio tria requirit: et accedere ad ſacra cū mortali poteſt eſſe tripli citer.ibidem.§.vij.per totum.
Miſſe celebratio ꝛ ſacra cōmunio quō requirit actualem deuotionē: quō dicitur eſſe deuota: in quo cōſiſtit iſta deuotio: quō intelligitur ſu mere ieiuno ſtomacho ꝛc.ibidē.§.viij.p totū.
Miſſa celebrata vel cōmunione facta quō opꝫ deo gratias agere de tanto beneficio p orátio nes ꝛ deuotiones.ibidem.§.ix.per totum.
Miſſa vel cōmunio requirit mūdiciā corpora lem p̄pter reuerentiam tanti ſacramēti: quō actus cōiugalis hoc impedit vel pollutio no cturna ꝛc.ibidem.§.x.per totum.
Miſſam celebrādo quid ſacerdos facere debet ſi recordatur ſe eſſe excōmunicatū / vel ſuſpē ſum/vel nō ieiunum/ vel in aliquo mortali ꝛc. ibidem.§.xj.per totum.
Utrū liceat ſacerdoti a celebratiōe miſſe oīnī no abſtinere.ibidem.§.xij.per totum.
Miſſa quō p̄deſt multis multipliciter:quomō xp̄s ibi eſt in ſacramento: quō cōuertitur xp̄i corp⁹ i panē ꝛ vinū: quare xp̄s oculis carnali bus videri nō pōt ꝛc.ibidē.§.xiij.ꝛ.xiiij.p to.

Quatuoꝛ ſunt inductiua ad frequēter celebrā dum: quādo vel quō quis poſſit aliquādo abſtinere: que ſunt que nos retrahunt a celebratiōe: et quō diuerſi diuerſimode diſpoſiti ſunt ad celebrationē ꝛc. ibi. §. xv. per totum.

Duodecim mirabilia reperiūtur in iſto ſuperſanctiſſimo ſacramēto altaris. ibidem. §. xvj. per totum.

Miſſam celebrando quō permaxime ſacerdos repꝛeſentat dn̄m Jeſum ꝛ eius incarnationē/ conuerſationē/paſſionē/moꝛtē/et aſcēſionem: ꝛ veſtes ipſius quid ſignificant. iij. parte. titu. xiiij. c. vij. §. iij. per totum.

Miſſam cantās et non cōmunicās quam penā incurrit ſm canones. iij. par. ti. xvij. c. xxj. §. v. ibi. Decimuſnonus.

Miſſam celebrans ſi ſanguinem xp̄i effuderit/ quā penam incurrit ſm canones. ibidem. §. v. ibi. Triceſimuſtertius. per totum.

Miſſa ꝑ defunctis vtrum equaliter valeat defuncto vna ſicut alia: vtrum ſuffragia ſpecialiter ꝓſint ſingulis. j. par. ti. x. c. ij. §. iij. ꝑ totū.

Utrū ꝓmittēs ſigillatim diuerſis vnā miſſam ſatiſfaciat celebrando vnā miſſam: talis celebrās poteſt excuſari quinꝗ modis. Et eſt duplex differētia inter participiū qđ eſt ad merēdum: ꝛ illud quod eſt ad ſatiſfaciēdū ꝛc. ibi. §. iiij. per totum.

Utrū ſoluēs ꝑ multis tot ſuffragia quot debet multis oib9 ſigillatim libereꝫ: ꝛ quedam alie queſtiōes ponūꝫ de ſuffragijs. ibidē. §. v. ꝑ to.

Miſſam peragendo quomodo varie negligētie occurrunt tam a clericis ꝙ a laicis ꝛ religioſis: ꝛ pꝛincipaliter tres que per oꝛdinē declarantur. ij. parte titu. ix. c. x. ante. §.

Miſſam audire in die feſto quomō ſit pꝛeceptū ab eccleſia: circa iſtam materiā ponunꝫ quedam queſtiones ꝛ dubia: ꝛ qui excuſantur ab iſto pꝛecepto. ibidem. §. j. per totum.

Miſſe integre auditionis ponīꝫ thema ex pſal. qđ ꝛ declaratur: ꝗ excuſanꝫ ab auditiōe miſſe quō ſe quilibet habere debet ſub miſſa cū confeſſiōe: cū oꝛatiōe: cū attētiōe ꝛc. ibidē. §. ij. ꝑ. t.

Miſſe celebrationis pꝛeciū ſufficiens nunꝙ licitum eſt accipere: ꝛ quō ſe in iſto caſu regere debet ſacerdos ꝛc. ij. parte. titu. j. c. v. §. xvj. ante medium. ibi. Pꝛo celebratione.

Miſſam celebrando quomodo oꝛdinanꝫ ad ſacramēta: et quomodo ibi datur poteſtas miniſtrandi ſacramēta: quid eſt ſacramētū: et quō tripliciter noīaꝫ ꝛc. iij. pte. ti. xiiij. c. xj. ante. §.

Miſſio angeli ad beatam virgineꝫ deſcribiꝫ. j. tabula ſequēti. ibi. Angelus. ꝛ. iiij. parte titu. xv. c. ix. per totum.

Mititas quomodo alio nomine nominaꝫ manſuetudo: qui mites dicuntur beati. iiij. par. ti. iiij. c. iij. ante. §. et. §. j. in fine.

Mites qui dicuntur beati ex euangelio Mat. v. et qui ſunt iſti mites: de quibus intēdit hoc euāgeliū ꝛc. iiij. par. ti. vij. c. vj. §. ij. per totū.

¶ Modeſtia quō eſt pars temperātie

Modeſtia quō eſt pars temperātie: quomodo quatuoꝛ modeſtie ſunt moderande: quomodo ipſa eſt virtus circa cōpoſitionem exterioꝛum motuū: et in quo cōſiſtit. iiij. parte titu. iiij. c. x. ante. §.

Modeſtia quomodo ſit ſeruanda circa actus ꝛ motus carnales: vnde diciꝫ modeſtia: quomō ipſa cauet indecentiam in verbo/riſu/ꝛ motu coꝛpoꝛis: et que ſunt cauenda in motu coꝛpoꝛis. ibidem. §. j. per totum.

Modeſtia que ſeruari debet in oculis: que mala eueniunt ex incauto viſu: ꝛ que ſunt ſeruāda circa iſta ꝛc. ibidem. §. ij. per totum.

Modeſtia que ſit ſeruanda circa ludos et circa dicta vel facta iocoſa: ꝛ quō licet et quō nō ꝛc. ibi. §. iij. per totum.

Modeſtia quō ſit ſeruanda circa habitū ꝛ cultum veſtiū: quoꝝ immoderatio dupliciter fit: inoꝛdinatio affectus in iſtis eſt vicioſa tripliciter: ꝛ circa defectum poteſt eſſe duplex inoꝛdinatio. ibidem. §. iiij. per totum.

Moyſes quomō vidit dominū in rubo: et quō eum inſtruxit de tribus ꝛc. j. parte titu. iij. ca. vj. §. xiiij. per totum.

Moyſes quomodo fuit lucerna et ſtella mariſma/ ꝛ maximus pꝛophetarū et patriarcharū. iij. parte. tit. xxxj. c. vij. vltra mediū. ſ. ante pꝛimū. §. ibi. lucerna.

Moſayca lex oꝛiginaliter deſcribitur. j. parte. titu. xiiij. et in particulari vide de ipſa ſub littera L. ſcꝫ lex moſayca.

Mollicies ꝛ mollis in quib9 differūt: et in quo conſiſtunt mollicies ſiue molle ꝛc. ij. parte. ti. v. c. xij. §. iiij. b. per totum.

Mollis quis diciꝫ ꝛ vnde: quid diciꝫ molle ꝛc. iiij. parte titu. iij. c. viij. §. j. poſt pꝛincipium.

Monaſteria quomodo ep̄s debet viſitare: cum quot ꝛ cum quibus perſonis ꝛc. iij. par. ti. ix. c. v. §. vj. poſt mediū. ibi. in. c. vt iuxta.

Monaſteria et eccleſie regulariū tam viroꝝ ꝙ mulierū quō ſint vitāda: de quib9 interrogādum ꝛc. iij. par. ti. xx. c. vj. §. ij. ꝛ. iij. per totū.

Monaſterij pꝛo ingreſſu aliquid recipiētes vel dantes excōmunicati ſunt maioꝛi ſentētia: qđ tamen vlterius declaratur. iij. parte. ti. xxiiij. ca. lxvij. per totum.

Monaſteria monialiū oꝛdinis fratrū pꝛedicatoꝝ ꝛ minoꝝ intrātes in caſu non cōceſſo excōicati ſunt maioꝛi ſententia: quō hoc intelligitur: ꝛ facientes cantilenas vel libellum famoſum cōtra pꝛedictos fratres ſꝫiliter excōi-

cati ſunt ⁊c.iij.par.ti.xxiiij.c.lxx.per totū.
Monaſtica pꝛudētia q̄ eſt ſiue in quo conſiſtit: deſcribunt circa eā nouē regule q̄ dirigūt totā vitā humanā.iiij.par.ti.ij.c.iiij.per totum.
De quibuſdā pꝛomiſſionibus ⁊ cōuentionib⁹ q̄ aliq̄n fiunt pꝛo monaſterij ingreſſu religionis vel collegij ⁊c.quando iſta inducant ſimoniā.ij.par.ti.j.c.v.§.xix.per totum.
Monachoꝝ vide varia.j.ſub lr̄a R.ſcꝫ religionis:q2 ibi pꝛincipaliter de ipſis tractatur.
Moneta quō multipliciter falſificat̄: ⁊ habens ius cudēdi monetā dicit̄ eā defraudare trib⁹ modis.ij.par.ti.j.c.xviij.§.iiij.etiam.v.
Moneta antiqua in qua conſtituti fuerint ſunt ſoluēdi cenſus:niſi ſit in alterius monete ſolutione pꝛeſcriptiū: quod et gloſatur et declaratur.iij.par.ti.xij.c.iiij.§.ij.poſt pꝛincipiū.
Moneta quomodo falſificat̄ tripliciter: et que ſit pena falſificantiū quomodo falſi ⁊c.ij.par.ti.j.c.xviij.§.v.vj.vij.⁊.ix.per totum.
Monialiū cōſecratio ſiue virginū deſcribit̄ ſub lr̄a V.ſcꝫ virginū. et.iij.par.ti.ij.c.ij.per totū.
Moniales q̄ debent ſub clauſura moꝛari nō vocentur ad iudiciū ꝑſonaliter ex quacūq; cauſa etiā ſi velint: al's totū qđ fit eſt irritū: ꝓbatur iij.par.ti.ix.c.j.§.iiij.circa finem.
Moniales dimittētes habitū ſuū etiā ſi expellantur de monaſterijs ſuis: ⁊ detur eis licētia extra monaſteriū manere tenētur habitū deferre.iij.par.ti.xvj.c.vj.in fine.ante.j.§.
Moniales nō mendicantiū non debent plures recipere ad monaſteriuꝫ q̄ꝫ nutrire poſſint de pꝛouentib⁹ monaſterij:quomodo pꝛelati ꝓuidere debent de ipſarū clauſura: et quomodo manere debent in ꝑpetua clauſura: ⁊ quō viſitari debent ⁊c.ibidem.c.vij.§.iij.per totū.
Moniales oꝛdinis p̄dicatoꝝ ⁊ minoꝝ pꝛofiteri poſſunt infra annū ſi etatem habent: ꝓbatur ibidē.c.iij.infra mediū.ibi.Itē nota.ante.§.
Monialē cognoſcēs quam penam incurrit ſm̄ canones.iij.parte titu.xvij.c.xxj.§.v. ibi. Decimuſoctauus.
Monialis quot annos hr̄e debet q̄ eligi poteſt in abbatiſſam vel pꝛioꝛiſſam:q̄ pꝛecedere debent in electione:nunq̄ꝫ in earūdē electionib⁹ debet fieri collatio zeli ad zelū. quid ſit faciendū q̄n appellat̄ ⁊c.iij.p.ti.xix.c.ij.§.vij.p totū.
Monialib⁹ quō ꝓuidere debēt ep̄i vel ali⁹ p̄latus cui cōmiſſe ſunt vt oīa bn̄ fiāt circa intrantes:circa acceſſum: circa egreſſuꝫ:q; obſeruēt regulā:q; caueāt familiaritates ⁊c.iij.p.ti.xx.c.ij.§.iij.an̄ međ.ibi. Monaſterioꝝ moniali ū.
Moniales quō debēt viſitari p ſupioꝛes: ⁊ q̄ ſūt ab ipis interrogāda.iij.p.ti.xx.c.vj.§.iij.p to.
Monialium viſitatoꝛes in officio eoꝛūdem impedientes poſt monitionē excōmunicati ſunt maioꝛi ſententia: quod tamen vlterius declaratur.iij.par.ti.xxiiij.c.xliiij.per totum.
Moniali ū clauſure quomodo diligenter ſit inuigilandū: ⁊ quomodo familiaritates ſunt cauende ⁊c.ij.par. ti.v.c.viij.pꝛecipue in fine capituli. hoc eſt.§.iij. poſt pꝛin. Vide etiā varia de ipſis ſub lr̄a V.ſcꝫ virginibus.
Monti trāſfigurationis quō aſſimilat̄ religio: et q̄d ſignificāt ibi Petrus ⁊ Jacobus ⁊ Johānes ⁊c.iij.par. ti.xvj.c.x.§.ix. vltra mediū. ibi. Figuratur etiam ſtatus.
Mons tripliciter deſcribit̄.ſ. mons humilitatis/ fraterne charitatis/⁊ ꝯtēplationis ⁊ iocūditatis.iiij.par.ti.xv.c.xxvij.§.j.ij.⁊.iij.p totū.
Moꝛalia p̄cepta legis moyſi deſcribunt̄ vario modo.j.ſub lr̄a P.ſcꝫ pꝛecepta moꝛalia.
Moꝛales virtutes ſunt iuſticia/ foꝛtitudo/⁊ tēperātia:quomodo dicunt̄ moꝛalia: quomodo cardinalia: ⁊ quomō pꝛincipatus ⁊c.iiij.par. ti.j.c.j.§.vj.etiam.vij.aliqua.
Moꝛa ſua cuilibet eſt nociua.Eſt vna de regu/ iur.que ⁊ declaratur.j.par. ti.xx.c.vnico. ſub littera M.ſcꝫ moꝛa.
Non eſt in moꝛa qui poteſt exceptiōe legitima ſe tueri.Eſt ſimiliter vna de reg.iur.que etiā declaratur ibidē ſub lr̄a N.ſcꝫ non eſt.
Moꝛū modeſtia deſcribitur.s̄.ſub modeſtia.
Moꝛoſa delectatio in actu luxurie quomodo fit ⁊ quādo: ⁊ quomodo eſt peccatū talia cogitare ⁊c.ij.par.ti.v.c.j.§.v.per totum.
Moꝛtalia pctā quō cognoſcunt̄ a venialibus p quinq; regulas.iij.par.ti.xvij.c.xviij.p totū.
Moꝛtalis pctī nocumenta ſunt numero.xxiij. j.parte ti.vij.c.iij.
Moꝛtale pctm̄ ſiue veniale quomō aliq̄n trāſit actu ſed remanet reatu et quādo.j.par.ti.vij. ca.ij.ante.§.circa finē.ſcꝫ ibi. Sciendū q;. De pctō vide.j.ſub lr̄a P.ſcꝫ pctm̄. multo plura.
Moꝛtali pctō decedēs oſtenditur ſex rōnibus iuſte dānandus.j.par.ti.v.c.iij.§.ij.per totū.
Moꝛtale pctm̄ cōmiſſum in die feſto multo grauius eſt q̄ꝫ al's ⁊c.ij.par.ti.ix.c.vij.§.iij.p totū.
Moꝛtale peccatū eſt actus matrimonij in nouē caſibus.iij.par.ti.j.c.xx.a.j.§.vſq; ad.x.
Moꝛtale vel veniale quō dr̄ negligētia: ⁊ moꝛtale dr̄ dupliciter.ij.par.ti.ix.c.iij.§.iij.p to.
Moꝛs ſiue ſeparatio anime a coꝛpoꝛe deſcribitur per thema ex pſal.et deſup ponuntur tria membꝛa.j.par.ti.v.c.j.ante.§.
Moꝛs criminalis q̄d eſt:quō eſt ineuitabilis: ⁊ ꝓpter q̄d homo incurrit moꝛtē.ibidē.§.j.p to.
Moꝛs īfernalis q̄ eſt: in quo ꝯſiſtit illa moꝛs: ⁊ moꝛs illa pꝛobat̄ in ſcriptura.ibidē.§.ij. p to.
Moꝛs coꝛpoꝛalis eſt irremediabilis:pꝛobatur hoc ex ſcriptura: ⁊ quō homo poteſt ꝯſiderari ſm̄ ſuū triplicem ſtatū.ibidē.§.iij.per totū.

Incorruptibile dr aliqd triplicit: et quõ homo hʒ neceſſitatẽ moriendi.ibidẽ.§.iiij.per totũ.
Mortis corporalis ſunt tres nũcij: ꝛ mors bonoꝝ etiã ex iprouiſo deſcribit ibidẽ.§.v.p to.
Miſerie deſcribũtur q̃ mortẽ antecedũt: ponit triplex defectus: ꝛ ſex defect⁹ hois in ſenectute quãtũ ad exteriora et ſigna aliqua debilitatis ſenſuũ ꝛ miſerie: ꝛ cõditiones mortẽ cõcomitãtes ꝛ ſequẽtes.ibidẽ.§.vj.per totum.
Mors vel vite terminus vtrũ poſſit ꝓlongari vel abbreuiari: ꝛ ꝙ eſt triplex vite terminus: et quõ ꝛ qñ fieri poteſt.ibidẽ.§.viij.per totũ.
Mors ꝓpria quõ eſt debite expectãda: ꝙ mors aliena equanimiter eſt tolerãda: ꝛ ꝙ mors frequenter eſt rememorãda.ibidẽ.§.ix.per totũ.
Mortis incertos propter tres rationes voluit nos deus eſſe.eodẽ.§.ix.circa principium.
Mors ipſa debet expectari non ſolũ patienter ſed ꝛ letãter: probat multis exẽplis. Et mors nõ debet timeri ꝑpter tres rõnes.ibidẽ.§.ix. ante mediũ.ibi. Debet aũt ipſa mors ꝛc.
Mors qñ pie expectatur. ibidẽ.§.ix.vltra medium.ibi. Expectatur debite.
Mors alioꝝ quõ equanimiter eſt tolerãda. Et circa hoc tria ſeruãda.ibidẽ.§.x.per totũ.
Decẽ rõnes aſſignant ꝑpter quas qs põt cõſolari et nõ nimis cõtriſtari de alioꝝ morte.ibidẽ.§.x.ante með.ibi. Poſſunt aũt aſſignari.
Mors ꝙ frequẽter eſt rememorãda ꝓbatur: ꝛ hmõi recordatio ad multa valet: ꝓbat multis autoritatib⁹ ꝛ exemplis.ibidẽ.§.xj.p totũ.
Mors ſpũalis eſt triplex / ſcʒ criminalis indefectionis / clauſtralis conuerſationis / ꝛ infernalis cruciationis: ꝛ mortuo aſſimilatur peccator propter tria.ibidem.§.xij.per totũ.
Morientis ꝓceſſus moralizatur ꝛ declaratur pro nobis eodem.§.xij.poſt principiũ.ibi. De primo moriente ꝛc.
Mors quomodo etiã vocatur religio: et regulares vulgariter dicũtur mortui: ꝛ ſeculares viuẽtes: ꝛ oſtendit ꝛ ꝓbatur oppoſitũ de malis ſecularib⁹: ꝛ quare religioſi dicũtur mortui.ibidem.§.xiij.per totum.
Mors tertia eſt infernalis cruciatio: ꝙ hec deteſtanda eſt probat multis autoritatibus. Et vtrũ ſit licitũ requirere ab aliquo moriente ꝙ reuelet ei ſtatũ ſuũ poſt mortẽ.ibi.§.xiiij.p to.
Mors ſpiritualis que fit per culpã quomodo ſucciditur: ꝛ quoꝝ eſt illa mors.j.par.ti.iiij.c.xv.§.j.poſt mediũ.ibi. Si autẽ exponatur.
In morte ſunt tria nouiſſima: ſcʒ aie ſeparatio / ſeparate ad deũ ꝑ̃ſentatio / ꝛ ꝑ̃ſentate ſententie illatio: et quõ multiplex bellũ ſuperuenit aie in ſeparatiõe a corpore.j.par.ti.v.c.ij.ante.§.
Morientẽ diabol⁹ quõ in morte ꝑ̃cipue aggredit holem grauiſſime ꝛ aſtutiſſime tentãs: et quare ꝛ de qbus ꝛ quõ ponit obſidionẽ et alia ad deſperationẽ inducẽtia.ibidẽ.§.j.p totũ.
Morientẽ quomodo amici ꝛ conſanguinei vario modo coanguſtant ꝛ in quib⁹ ꝛ quomodo cum exemplo.ibidem.§.ij.per totum.
Morte veniente ſenſus hois quõ deficiũt paulatim: et quõ boni ꝛ mali vident angelos: ſed diuerſimode: ꝛ quomodo mors malis eſt mala: bonis eſt bona.ibidem.§.iij.per totum.
Aia ſeparata in morte quõ ante deũ preſentat et quõ ibi de⁹ ab ea de diuerſis exigit rõnẽ: et principaliter de ſex ꝛc.ibidẽ.§.iiij.per totũ.
Judicis ſententia deſcribitur quã dabit poſtꝙ receperit rationẽ a diuerſis et de diuerſis: et quare hoc ſup omnia eſt horrendum et expaueſcendũ ꝛc.ibidem.§.v.per totum.
Mortuo homine in iudicio quomõ iudex dabit mercedẽ vnicuiqꝫ ſm opera ſua: ꝛ quomõ vtriſqꝫ apparebit: ꝛ que improperabit ꝛc.ibidem.§.xj.ante mediũ.ibi. Poſt vocationẽ.
Aie ſex ſunt qbus relinquendo mũdũ in morte imediate itur ad celũ.j.p.ti.v.c.iiij.§.ij.p to.
Judex ſupernus quomodo in morte dabit ſententiam pro his qui deſcendunt ad purgatorium.j.par.ti.v.c.v.per totum.
Anima ſeparata in morte quõ varia cognoſcit diuerſimode.j.par.ti.v.c.vj.per totum.
De mortuoꝝ ſuffragijs vide.j̄.ſub lra P.ſcilʒ purgatoriũ.et.s̄.ſub lra M.ſcʒ miſſa.
Moriens reſuſcitatus nõ tenet iterũ baptizari nec cõfirmari: nec ad vxorẽ propriã redire ꝛc. iij.par.ti.j.c.xxj.circa mediũ.ante.j.§.
Morte adueniente quomõ quis ſe debet diſponere: que ordinare: quomodo executores ponere: que cauere / que ſalubriter ꝓuidere / que dare: quomodo ordinare teſtamentum ꝛc.iij. par.ti.x.c.j.§.ij.etiam.iij.aliqua.
Morienti quare ꝛ quomodo expedit facere penitentiam / confeſſionem / et ſatiſfactionẽ: que ſacerdos ab ipſo debet inquirere: que impediunt morientẽ: et quomodo ſe habere debet circa ſacramenta ꝛc.iij.par.ti.x.c.ij.p totũ.
Moriens quõ ſe vario modo hſe dʒ circa teſtamentũ.hoc habes.j̄.ſub lra T.ſcʒ teſtamentũ.
Mortis in extremitate ſunt tria que inducunt religioſo magnam conſolationem.iij.par.tit. xvj.c.x.§.vij.per totum.
Mors quõ timẽda eſt ꝑpter ei⁹ ineuitabilitatẽ: ꝑpter eius velocitatẽ: ꝑpter ei⁹ facilitatẽ: ꝑpter eius certitudinẽ: ꝛ ꝑpter ei⁹ occupabilitatẽ: ꝑpter demonũ vexabilitatẽ: ꝛ ꝑpter cõſequẽtiũ qualitatẽ.iiij.par.ti.xiiij.c.viij.p to.
Mortis frequens meditatio quõ ad multa valet.ibidem.§.vij.poſt principium.
Mors quõ ꝛ quare eſt timenda ꝑpter ſeptẽ genera rerũ: ꝛ quomodo homo de ſeptẽ deo redd

det ratione in morte. ibidem. c. ix. per totum.
Morte quomodo ſeparatur anima a corpore &c. j. parte titu. v. c. j. Et quomodo poſt morte preſentatur ante deu &c. habes ibide. c. ij. §. iiij.
Mortis horribilitas quomo eſt in auaris &c. ij. parte titu. j. c. iij. §. vj. per totu.
Mortuus in quibus caſibus pot excomunicari. iij. parte. ti. xxiiij. c. lxxv. §. j. Et quomodo pot abſolui. hec habes ibidem. c. lxxvij. §. j.
Mos put eſt terminus iuris quo multipliciter diffinitur &c. j. parte titu. xvj. c. j. §. j. per totu.

¶ Mulieru diuerſa vitia deſcribuntur ſm ordine alphabeti adaptata. iij. parte titu. j. c. xxv. per totum.

Mulieru conditiones exiſtetiu in matrimonio vide. s. ſub Matrimonio.
Mulier ſiue femina ſine pudicitia eſt quinta abuſio inter duodecim abuſioes: que bona importat pudicitia: ſed ſi illa dimittit ſequuntur multa mala. j. parte titu. v. c. ij. §. viij. ante mediu. ibi. Quinta abuſio.
Mulier adulterans tria mala facit. j. parte tit. xvij. c. iiij. §. x. modicum poſt mediu. ibi. Mulier adulterans.
Mulier ſi coceperit per adulteriu vel ſupponit ſibi alienum partu: quicquid expedit pro nutritione illius: et ad id in quo ſuccedit putatiuo patri tenetur ad reſtitutione: quia furtum comiſit: et quomo & quando tenetur dicere viro. ij. parte titu. j. c. xviij. §. viij. per totum.
Mulieri. ſ. Eue in ſpeciali tres pene ex pte corporis ſunt inflicte. ij. par. ti. iij. c. j. §. ix. p totu.
Mulieru ornatus deſcribitur vario modo. j. ſub lra O. ſ. Ornatus. & ij. parte. ti. iiij. c. v. p totu.
Mulier perdit virginitate per hoc quod corrupitur mente et corpore altero de tribus modis: qui p ordine declarantur. iij. par. titu. ij. c. j. §. ix.
Mulieres quomodo et quado poſſunt euocari ad iudicium/ vel trahi cauſa teſtimonij vel ad alia &c. iij. parte. ti. ix. c. ij. §. iiij. poſt medium.
Mulieru tria ſunt genera que tentantur facilius de bonis viris quam alie. iij. par. tit. xvj. c. j. §. x. ante mediu. ibi. Nota tertio ſm Humbertum.
Mulieru conſortiu quam piculoſum eſt: quo debet vitari &c. ibide. §. x. circa fine. ibi. Vitadu eſt.
Mulieribus quare interdicitur pdicatio. iij. par. titu. xviij. c. iij. §. j. circa finem. ibi. Ab eccleſia mittitur quis.
Mulieres quare ſcriptura non coſueuit genealogizare ſicut viros: & concordat doctores circa iſtam materia diuerſificantes &c. iiij. parte titu. xv. c. iiij. §. iij. poſt prin. ibi. Si vlterius.
Multiloquiu dicitur ſecunda filia gule: et quo per multiloquiu deſtruitur affatus. ij. par. tit. vj. c. iiij. §. iiij. vide etiam. s. Locutio.
Multitudini cuilibet quomo neceſſaria eſt iuſtitia: pmo ex parte finis: ſcdo ex parte gubernantis a quo regitur multitudo: tertio ex parte multitudinis que ex multis perſonis colligitur. iiij. par. titu. v. c. iij. §. v. per totum.
Mundi varia pericula deſcributur per thema ex pſal. et tria circa mundu notantur: ſcz qualitas mundialis: malignitas criminalis: & ſuffragabilitas ſaluatoris. ij. par. ti. ij. c. j. ante. §.
Mudus quo aſſimilatur mari pter tria: ſcz pter amaricatione: pter fluctuatione: & propter periclitationem. ibidem. §. j. per totum.
Mudus quo totus poſitus eſt in maligno: quo diuerſi in hoc ſubmerguntur &c. ibide. §. ij. p totu.
Mundo iſto quo habere poſſumus tres naues cum quibus ad celum perueniamus: ſcz naue eccleſie vniuerſalis: nauem religionis: cu naui penitentiali: que pulchre declarantur. ij. par. titu. ij. c. j. §. xxiij. xxiiij. et. xxv. per totum.
Mudo quomodo quis gloriatur: in quo ſtat mudi gloria &c. ij. parte. ti. iiij. c. j. §. j. poſt mediu. ibi. In mundo gloriatur.
Mudi amor a beato Grego. ponitur pro ſexta filia luxurie. In quo conſiſtit hoc peccatu &c. ij. parte titu. v. c. xiiij. ante. §.
Mudi amator ponitur thema ex pſal. quod et de ipſis declaratur: quomo varia appetutur ab amatoribus mundi &c. ibidem. §. j. per totum.
Mudus quod cotinue deficit oſtenditur et pbatur. Et mundi corruptio oſtendi pot ex ſcripturis / et figuris / & experientijs. ibidem. §. ij. per totu.
Mudus quare eſt cotenne dus et no amadus: vilitas & abominabilitas mundialiu quo apparet triplici reſpectu. ibidem. §. iij. per totu.
Mudo. i. mudanis quo nulla pbitas ſit: & quanta pcta oriuntur ex amore mudi oſtedit p Aug. & alijs auctoritatibus. ibide. §. iiij. per totu.
Mudu quo reliquit xps. iuxta illud Relinquo mundu &c. j. par. ti. v. c. iiij. in principio.
Mundus quomodo ſm aliquos dicitur per antifraſim: eo quod mundicia caret: pbatur multipliciter: & ſex genera maloru reperiuntur in ipſo notata per ſex ſuas litteras. ibi. §. j. per totu.
Sut aut ſex vie quibus relinquedo mudu in morte immediate itur ad celu. ibide. §. ij. p totu.
Mudi quomo ſunt ſex miſerie a quibus deus ſuos liberat &c. ibidem. §. iij. per totum.
Quatuor oſtendunt mundi gaudiu no eſſe bonum: ſcz falſitas caſus: ignorātie ſtatus: gaudij tranſitus: & multiplicitas reatus. j. par. ti. vj. c. v. §. iij. per totum.
Mudus quomodo improprie dicitur tentare hominē. ſ. materialiter: et quomodo mudus immittit duplicē aciem bellando. ſ. aduerſus bonos &c. j. par. titu. vj. c. xiij. §. j. poſt mediu. ibi. Mundus etiam tentare dicitur.

Mundus eſt triplex:primus eſt deus: ſecũdus mundus preſens:ꝛ tertius eſt homo.j.parte. titu.j.c.vij.§.ij.circa principium.
In mũdo quõ exit homo ad opus ſuum tribus modis:ſcꝫ ad opus virtuale deo principaliter mouente: ad opus criminale diabolo interna liter ſuggerente: ꝛ ad opus naturale ingenio naturaliter agente.iij.par.ti.viij.c.j.p totũ.
Mundi quõ ſunt victoſe occaſiones: victoſe cõ uerſationes:et victoſe aſſuefactiones.iij.par. titu.xxj.c.x.§.j.per totum.
Mundus quõ nos impugnat in preſenti dupli ci telo: et quõ debemus iſtis reſiſtere.iiij.par. titu.ij.c.ij.§.v.poſt mediũ.ibi.In tertio.
Mundi etates ſunt ſeptẽ: ꝛ quõ comparanꝭ ad ſeptẽ beatitudines.iiij.p.ti.vij.c.v.§.vij.p to.
Mundus quomodo contra nos mittit duplicẽ aciem ad bellãdum.iiij.par.titu.xiij.c.ij.poſt princi.ibi.Temptat nos mundus.
Mũdi timor deſcribiꝭ.j.ſub T.ſ.Timor.ꝛ.iiij. par.titu.xiiij.c.ij.per totum.
Mũdi iſtius quõ ſunt ſeptẽ pericula que homo ſemp debet timere.iiij.par.tit.xiiij.c.vij.p to.
Mundi fatuitas oſtenditur vana ex ſeptẽ.iiij. par.ti.xiiij.c.vij.§.ij.per totum.
Mundus quomodo conflagrabiꝭ per ignẽ ante iudicium diuinũ: quare fiet iſta purgatio: quomodo per ignem:qualis erit iſte ignis:et quomodo iſte ignis purgabit elemẽta ꝛc.iiij. parte titu.xiiij.c.xj.§.iij.per totum.
Mũdana vita ſiue ſecularis quomodo inducit cõfuſionẽ vite ſpũalis ex ↄſideratiõe ſue actio nis:ꝛ hoc tripliciter.j.p.ti.iij.c.vij.§.viij.p to.
Mũdi de principio quot anni fluxerunt vſqꝫ ad xp̃i incarnationẽ: quot a principio mũdi vſqꝫ ad diluuiũ:quot vſqꝫ ad Abraam ꝛc.iij.parte titu.xxxj.c.ij.§.iij.poſt principiũ immediate.
Mũdicia cordis de qua in Mattheo que eſt: et de triplici mũdicia.iiij.par.titu.vij.c.vj.ꝛ ei⁹ oppoſitum.ſ.immũdicia deſcribitur.ij.parte. titu.vj.c.iiij.§.vj.per totum.
Mundicia corporis quõ requiritur ad ſacram cõmunionẽ.iij.par.ti.xiij.c.vj.§.vij.per totũ.
Munera quomodo excecãt ſapiẽtes:et quomõ acceptio munerũ multa grauia damna infert ꝓximo.iij.par.titu.ix.c.j.§.ij.circa medium. ibi.De his iudicibus.
Munerũ interuentio quõ eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.iiij.par.ti.iiij.c.vj.§.ij.circa finẽ.
Murmur et indignatio ſunt due filie ire: quõ ſunt reſecãde:quõ concurrũt cũ ira ꝛc.ꝛ exem plum poniꝭ deſuper.ij.par.ti.vij.c.ij.ante.§.
Murmur tripliciter deſcribiꝭ:quõ diuerſi con tra deũ murmurauerũt:ꝛ qui male ꝛ qui non.
Murmuratio importat querelã:ꝛ triplex que rela reperitur in ſcriptura contra deum.Et deſcribitur murmur contra deũ: contra prela tum:ꝛ contra ſociũ.ibidem.§.j.ꝛ.ij.per totũ.
Murmur contra deum tripliciter deſcribiꝭ:ſcꝫ de nimia ſeueritate: de nimia benignitate: et de aeris inequalitate.ibidem.§.iij.per totũ.
Murmur quomodo vario modo punitur a deo ibidem.§.iiij.per totum.
Murmur deſcribiꝭ de q̃ Mat.xx.Et murmura bãt aduerſus patrẽfamilias:quõ intelligiꝭ.j. par.ti.v.c.ij.§.xj.añ mediũ ibi.Quõ aũt dicit.
Muſicoꝝ ꝛ hiſtrionatus vſus vtrũ licit⁹ ſit: qñ ꝛ quõ ꝓhibeꝭ.Utrũ faciẽtes inſtrumẽta mu ſicalia vel vendentes peccent:ꝛ quõ ꝛ quantũ peccatũ.ij.par.ti.j.c.xxiij.§.xiiij.et.xv.p totũ.
Muſicorũ cantus in cantãdo ꝛ pulſando in di uinis officijs a ſanctis doctoribus eſt inſtitu tus: quomodo debet exerceri ad dei laudẽ/et nõ ad vana ꝛc.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.xij.p totũ.
Muſicorum cãtu quomodo fraus cõmittitur. ibidem.ꝛ.ij.par.titu.xiij.c.iiij.§.ix.
Mutare cõſiliũ quis non põt in alteri⁹ detrimẽ tum. Eſt vna de regulis iuris que et declaraꝭ j.par.ti.xx.c.vnico.ſub M.ſ.Mutare.
Mutatio legum deſcribiꝭ ſi lex humana poſſit mutari:ꝛ qñ.j.par.ti.xvij.c.vnico.§.ix.p totũ.

¶De mutuo.

¶Multiplex modus vſurarũ eſt qui in mutuis expreſſis cõmittitur: ꝛ in pi gnorib⁹ et in ſecuratorib⁹:ꝛ in ſocietatib⁹ ꝛc. habes valde latam materiã deſuper.ij.parte. titu.j.c.vij.per omnes.§.
Quid de eo qui cõſuluit alicui vt mutuet fene ratori vt feneret ꝛc. ibidẽ.c.ix.§.ij.per totum.
Nũquid nõ licet accipere mutuo ſub vſura ꝛc. ibidem.c.ix.§.xiiij.per totum.
Mutilatus quomodo diciꝭ irregularis ad re ceptionem ordinum:quando et quomodo põt admitti ꝛc.iij.parte.ti.xxviij.c.v.per totum.

Natiuitas xp̃i ſiue part⁹ beatiſſime virginis vario modo deſcribiꝭ.iiij. parte.ti.xv.c.xxxj.ꝛ per oẽs ſuos.§.
Naturalia bona que ſunt:et quõ de ipis homo reddet deo rationẽ in ſe paratione anime a corpore.j.par.ti.v.ca.ij.§ iiij.poſt princi.ibi.Quantũ ad primũ dicit.
Naturalis amor: quis eſt:in quibus eſt:ꝛ qñ et quõ inter eos eſt differentia ꝛc.j.parte ti.vj.c. ij.§.ij.poſt princi.ibi.De primo dicit.
Naturalis vnitas quomodo neceſſaria eſt ad hominis conſeruationẽ.j.parte.ti.vj.c.ij.§.v. poſt princi.ibi.De prima inquit Athanaſius.
Naturalis lex quomodo ꝓbatur ex ſcriptura. Hec ei naturalis lex eſt multiplex et quare.ſ. parte.titu.x.c.j.§.iiij.poſt principium.ibi.De lege naturali.

Naturalis filiatio q̄ eſt: in quo cōſiſtit. iij. parte titu. j. c. xxvj. §. vj.

Naturalis iuris diffinitio que eſt: et octo ſunt effect⁹ naturalis iuris. j. par. ti. xiij. c. ij. §. xj.

Naturalis timor deſcribit̄ vario modo. j. ſub lr̄a C. ſc3 timor. et. iiij. par. ti. xiiij. c. vij.

Natura ſupior quō ſe tripl̄r h3 ad naturā infe⸗riorē ꝛc. ij. par. ti. xxx. c. iiij. vltra med. ante. §.

Natura. i. naturalis ratio quō nos incitat ꝛ pe⸗ne cogit ad dilectionem dei. iiij. parte titu. vj. ca. iij. §. ij. poſt prin. ibi. Quantū ad ſecūdū.

Naturalia bona que ſunt tripartita. j. parte ti. vij. c. iij. §. ij. per totum.

Uitiū cōtra naturā deſcribit̄ ſub lr̄a P. ſc3 pec⸗catum. et. ij. par. ti. v. c. iiij. per totum.

Nauigatio eſt ſpecies artis mechanice: et que pertinent ad iſtud officium ꝛc. j. parte ti. j. ca. iij. §. iij. ante medium.

Nauis triplex deſcribit̄. ſ. nauis eccl'ie vniuer⸗ſalis: nauis vite ſingularis: ꝛ nauis peniten⸗tie virtualis: que pulchre declarantur. ij. par. ti. ij. c. j. §. xxiij. xxiiij. ꝛ. xxv. per totum.

Neceſſitatis articulo ab ex

cōmunicationis ſententia abſoluti: ſi poſtea cum poſſint ſe illis nō preſentent qui ordina⸗rie abſoluere poſſunt: excōicati ſunt maiori ſententia. iij. par. ti. xxiiij. c. xlvij. per totū.

In argumentū trahi nequeūt que propter ne⸗ceſſitatem aliquādo ſunt conceſſa. Eſt vna de reg. iur. que ꝛ declaratur. j. par. ti. xx. c. vnico. ſub littera J. ſc3 in argumentum.

Qd non eſt licitū in lege neceſſitas licitum fa⸗cit. Eſt vna de reg. iur. que ꝛ declaratur ibidē ſub lr̄a J. Qd non eſt licitum ꝛc.

Ex neceſſitate vtrum aliquid velit voluntas: ꝛ quomō illa neceſſitas repugnat voluntati ꝛc. j. par. ti. iiij. c. j. §. ij. ꝛ. iij. per totum.

Negari nō debet ſacr̄m adultis amentib⁹ vel freneticis in amentia: ſi ante amentiā habue⸗runt propoſitū. j. par. titu. iij. c. xiiij. §. iij. ante medium. ibi. Notandū tamen q̄ adultus.

Negligentia eſt vitiū ptinens ad torporē ɔtra precepta: et ponit̄ inter filias accidie: quomō ipſa diffinitur ꝛc. ij. par. ti. ix. c. iij. ante. §.

Negligētia/pigritia/deſidia/incōſtātia/torpor ꝛ omiſſio quō inter ſe differūt: qs dr̄ negligēs et qn̄ eſt mortale vel veniale ꝛc. ibidē. §. j. p to.

Negligētia quō cauſat̄ ex quattuor vitijs. ſ. ex imprudentia/ex accidia/ex auaricia/ꝛ ex inor⸗dinato ſui amore. ibidem. §. ij. per totum.

Negligētia qn̄ eſt mortale vel veniale. Et mor⸗tale dicit̄ dupliciter ꝛc. ibidē. §. iij. per totū.

Negligentia boni operis deſcribitur p thema ex pſalmo quod ꝛ de ipſa declaratur cum tri⸗plici membro. ibidem. c. iiij. ante. §.

Negligētia mediante quō oēs declinauerūt ſc3 a veritate/a pietate/a ſummi boni incōmu⸗tabilitate: et quomodo oēs pctōres declinant ƒm oēs caſus declinationis. ibidē. §. j. p totū.

Negligentia deſcribitur quo ad omiſſionē bo⸗ni debiti modi ſcil3 circūſtantie debite: et que negligentia ſit grauior: an tēporis vel loci vel fructus ꝛc. ibidem. §. ij. per totum.

Negligētia deſcribit̄ quo ad omiſſionē boni p̄⸗ſentis: ꝛ negligentes ſumus ad bene operādū et fortes ad male operandū propter tres ra⸗tiones. ibidem. §. iij. ꝛ. c. v. vj. vij. ꝛ. viij.

Negligentia p̄latoꝝ deſcribit̄. j. ſub lr̄a P. ſc3 prelatus. et. ij. par. ti. ix. c. v. per totum.

Negligētia fraterne correctionis deſcribit̄. s. ſub littera C. ſc3 correctio fraterna. et. ij. par. titu. ix. c. vj. per totum.

Negligētia circa celebrationem feſtoꝝ deſcri⸗bitur. s. ſub littera F. ſc3 feſtorum. et. ij. parte titu. ix. c. vij. per totum.

Negligentia ſumptionis ſacramentoꝝ p̄cipue confeſſionis deſcribitur. s. ſub lr̄a C. ſc3 con⸗feſſio. et. ij. par. ti. ix. c. viij. per totum.

Negligentia circa ſacram cōmunionē deſcribit̄ tur. s. ſub lr̄a E. ſc3 euchariſtia. et ibidē. c. ix.

Negligētia circa auditionē miſſe deſcribit̄. s. ſub lr̄a M. ſc3 miſſa. et. ij. par. ti. ix. c. x. p totū.

Negligentia circa auditionem predicationis deſcribitur. j. ſub lr̄a P. ſc3 predicatio. et. ij. parte ti. ix. c. xj. per totum.

Negligētia in horis canonicis deſcribit̄. s. ſub lr̄a H. ſc3 horis. et. ij. par. ti. ix. c. xij. per totū.

Negligentia quomodo procedit ex amore ſui inordinato ꝛc. ij. parte ti. ix. c. iij. §. ij. poſt me⸗dium. ibi. Quarto procedit.

Negociationis genus eſt triplex/ſc3 mūdialis et ſceleſta/ſpūalis ꝛ honeſta/tēporalis et mo⸗deſta. ij. par. ti. j. c. xvj. ante. §.

Negociatio mūdana quō plena eſt multis vi⸗tijs. Et ſeptupliciter negociationē large ſumē do eſt iniqua: ꝛ q̄re negociatio aliquib⁹ inter⸗dicit̄: ꝛ de mēdacijs eorūdē. ibidē. §. ij. p totū.

Negociatio qn̄ eſt licita et quō mali tripl̄r fa⸗ciūt oppoſitū: vn̄ accipiendus eſt debit⁹ valor rei: q̄ ſit latitudo cōpetens valoris rei: ꝛ qn̄ ſit exceſſus valoris rei. ibidē. §. iij. per totum.

Negociator doloſus ſiue deceptor tria mala fa⸗cit in negociando ſiue vendēdo. ibidē. c. xvij.

In negociationib⁹ vel al's ſit fraus ſex modis/ ſc3 in q̄ditate/in ſui quātitate/ in ei⁹ qualita⸗te/ſoluēdi tarditate/in p̄cij ad res mutabilita⸗te/ꝛ bone intētiōis prauitate. ibid. §. iij. iiij. v. vj. vij. viij. ix. ꝛ. x. ſit mētio de ɔmutatiōib⁹ reꝝ

Negociatoꝝ ſiue feneratoꝝ manus quō deſcri⸗bitur: quid ſignificant eius quinqꝫ digiti ſiue modi. ij. par. ti. ij. c. j. §. iij. per totum.

De negociatoꝝ tutoꝛib⁹ et curatoꝛibus ꝛc.qui fecerūt fraudes et damna varia nomine alieno ꝛc.vtrū p eos debet fieri reſtitutio.ij.parte ti.ij.c.iiij.§.iij.per totum.

Negociatoꝛ quis ꝓpꝛie dicit: ꝛ poteſt eſſe triplex genus negociationis: vel de pecunia ad pecuniā: vel de mercimonio ad mercimonia: vel de mercimonio ad pecuniā:et quō dicitur cambium ꝛc.iij.par.ti.viij.c.iij.ante.§.

Negociatoꝛes ſeculares quomodo ſe aliquando exercent vt varia lucrentur: ꝛ ſi debite faciunt non eſt illicitū.ibidē.§.j.per totum.

Negociatoꝛes quō in ſecuritatib⁹ q̄s multipliciter faciūt bñ vel male faciūt. ibidē.§ ij.p to.

Negociatoꝛes quō ſe habēt in pmutationib⁹: et quō ꝛ qualiter fiūt ꝛc.ibidē.§.iij.per totū.

Negociatoꝛes quō ſe habēt emēdo varia mercimonia ꝛ q̄ bñ vel male faciūt.ibid.§.iiij.p to.

Negociatoꝛes exiſtētes in vijs qñ cōfiteri poſſunt alijs/ꝛ qñ nō ꝛc.iij.p.ti.xvij.c.iiij.ifra pn.

Negocijs ſecularibus quomodo abſtinere debent clerici:et que negocia ipſis ꝓhibent.iij.par.ti.xiij.c.j.§.j.circa principium.

Negociatio vbi ꝛ qñ ꝓhibetur clericis: et quō a ſpecie mali ſe cauere debent.ij.parte ti.j.ca.xvj.§.ij.ante mediū.ibi.Scdo negociatio.

Nigromantia eſt genus ſuperſtitionis vbi demones expreſſe inuocātur ad manifeſtādū futura ꝓpter varias cauſas: hoc nullo modo eſt licitum nec tacite nec expreſſe ꝛc.ij.par.ti.xij.c.j.§.iiij.ꝛ.v.per totū.

Nobilitatꝭ animi ſigna quō ſunt liberalitas/māſuetudo/virilitas/magnanimitas/ꝛ gratitudo.ij.par. tit.iiij.c.iiij.§.vj. poſt med.ibi.Signa aūt hui⁹ ꝟe nobilitatis.

Nobilitates animi ſunt tres q̄ deſcribunt ſub noīe mulieris.j.par.ti.j.c.ij.§.ij.per totum.

Nobilitatis pꝛopꝛie nature conſideratio:quomodo eſt remediū pꝛo noſtra patientia in aduerſis.iij.par.ti.iij.c.vij.§.xiij.per totum.

Nocumēta peccati moꝛtalis que ſunt.j.parte titu.vij.ca.iij.

Nocumenta ſeu effect⁹ peccati venialis.j.par. titu.x.c.j.§.iiij.

Nocturna pollutio deſcribit vario modo.ī.ſub littera P.ſcꝫ pollutio.

Nomē dei quomodo ſumitur ad quattuoꝛ: ſcꝫ ad ſanctificationē/ad confeſſionem / ad auxilij imploꝛationem/ꝛ ad dicti ſui confirmationem.j.par.titu.xiiij.c.iiij.§.iij.ante medium. ibi.Sciendum autē ꝙ nomen.

Nomen dei multipliciter deſcribit: ſcꝫ p eſſentiam/per adoptionē/et per falſam eſtimationem ꝛc.iij.par.ti.xxx.c.j.

Nomen pape mutatur in ſui creatione triplici de cauſa.iij.parte ti.xxij.c.viij.ante medium. ibi.Notandum etiam.

Noīa diaboloꝝ ſiue demonū ſunt ſeptē:ꝛ quid iſti ſignificent ſiue q̄d figurāt.iij.par. ti.xviij. ca.v.§.iij.vltra mediū.ibi.Et pmus demon.

Notoꝛius foꝛnicatoꝛ q̄s dr.Et dupliciter dr alíqꝺ notoꝛiū crimē ꝛc.iij.par. ti.xxvij.c.iij.p to.

Notoꝛia manifeſta accuſatiōe nō indigēt: ꝛ eſt triplex notoꝛiū/ſcꝫ facti/iuris/ꝛ p̄ſumptiōis. Et qñ iudex debet procedere ſup notoꝛio crimine ꝛc.iij.par.ti.ix.c.viij.§.j.per totum.

Notarij debent habere tres cōditiones quarū autoꝛitate fiunt notarij:quomō debent hoīes admonere ꝛc.iij.par.ti.vj.c.iij.ante.§.

Notarij in eoꝛū creatione quomodo iurant ſex ſeruare.ibi.§.j.per totum.

Notarios q̄ poſſunt creare ꝛ quare:ꝛ notarius inſtitut⁹ a laico vtrū poſſit cōficere inſtrumentū:ꝛ que ipſis dicunt.ibidē.§.ij.per totum.

Notarij et procuratoꝛes quomodo modeſte ſe habere debent in exigendo ſalariū: ꝛ quō debet ſolui ſalariū ꝓcuratoꝛis.ibi.§.iij.p totū.

Notarij qui et ꝓcuratoꝛes ſunt quomodo debent procurare ſalariū:qualiter conuentio fit cum ipſis fienda:quomodo laboꝛ ipſoꝝ debet taxari ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.

Nouē ſunt q̄ requirunt ad publicū inſtrumētū que publicū inſtrumentū debet in ſe cōtinere: que in ipſo debēt ſignari ꝛc.ibidē.§.v.p totū.

Notarioꝝ ꝛ ꝓcuratoꝝ vitia p oꝛdinē deſcribūt in q̄bus ſunt culpabiles.ibidē.§.vj.per totū.

Notarij ſiue procuratoꝛes in q̄bus cōmuniter offendunt ꝛc.ibidem.§.vij.per totum.

Quid de notarijs q̄ ſcienter ſup vſuris cōficiūt inſtrumenta.ij.par.ti.j.c.ix.§.vj.per totū.

Notariatus clericis in ſacris cōſtitutis penit⁹ eſt interdictus ꝛc.iij.par.ti.xiij.c.ij.§.ij.p to.

Noticia noſtra quomō applicatur ad aliquam rem tribus modis.j.par.ti.iij.c.x.§.j.

Nouicij qualiter ſint recipiendi : et quomodo debent inſtitui ſm.xij.regulas quas chꝛiſtus egit erga diſcipulos cum fuerunt cū eo vt nouicij.iij.par.ti.xvj.c.vij.§.iiij.per totum.

Nouicioꝝ habitus quō diſtinguitur ab habitu alioꝝ in aliquib⁹ oꝛdinib⁹/ ꝛ in aliquib⁹ non. Et qñ nouicij recipere poſſunt habitū ꝓfeſſionis ante annū ꝛc.ibidē.c.iij.§.j.circa mediū.

Nouicius in religione quanto tēpoꝛe eſt liber ad eundū quādo poteſt:ꝛ in quattuoꝛ caſibus nō poteſt redire ad ſeculū:que debet proteſtari in anno nouitiatus:quando eſt obligat⁹ ad religionē: qñ poteſt cōtrahere matrimoniū:ꝛ quomodo eſt faciendū de bonis nouicioꝝ ꝛc. ibidē.c.ij.§.iiij.in medio.ibi.Sꝫ reuertamur.

Nouicium a religione reuocās vel impediens quomodo iſte tenetur ad reſtitutionē.ij.par.

ti.ij.c.ij·§·j.poſt prin.ibi.Quantū ad ſcōm.

Nouicij ⁊ iuniores quomodo debēt regi in ieiunijs.ij.par.ti.vj.c.ij·§·iiij.circa finem.

Nouiſſima tria ſunt in morte ſcȝ aie ſeparatio: ſeparate ad deū preſentatio:⁊ p̄ſentate ſentētie illatio.j.par.ti.v.c.ij.per totū.Et.s̄,ſub lr̃a M.ſcȝ morte.habes deſuꝑ in parte.

Nouiſſimo die quō dn̄i reddent rationē de ſibi cōmiſſis.iiij.par.ti.xiiij.c.ix·§·vij.per totū.

Nouitatū preſumptio eſt filia inanis glorie:in quo agitur de ornatu mulierū iordinato vtrū ſit mortale.ij.par.ti.iiij.c.v.ante·§·

Nouum teſtamētū deſcribitur vario modo.s̄,ſub lr̃a L.ſcȝ lege euangelica.et.j.par,tit.xv.ca.vnico.et per omnes·§·

Nouum teſtamentū quomodo diſtinguitur in quattuor partes:et hebrei quō diuidūt vetus teſtamentū.iij.par.ti.xviij.c.vj·§·ij.ꝑ totū.

Numerus de quo Cant.vi.

Sexaginta ſunt regine octoginta ꝯcubine ꝛc.j.par.ti.v.c.ij·§·ix.an̄ finē.ibi.Et de his tribꝰ.

Nuptie in q̄bus fuit beata virgo q̄d ſpūaliter ſignificāt:q̄d ſpūaliter ſignificāt ſex hydrie poſite i iſtis nuptijs.iiij.par.ti.xv.c.xxxviij.ꝑ to.

Nuptie penitentiū que ſunt:⁊ quid ſignificant ibi ſex hydrie.ibidem.c.xxxix.per totū.

In nuptijs mundū deſerentiū ⁊ ſe deo dedicantiū quō beata virgo preſens eſt: ⁊ quid ſignificant ſpūaliter ſex hydrie.ibi.c.xl.per totū.

Nuptie ſiue matrimoniū deſcribitur vario modo et ad longū valde.s̄.ſub lr̃a M.ſcȝ matrimonium. Et de nuptijs ſpiritualibꝰ vide aliqua.iij.par.ti.j.c.j·§·j.quaſi per totum.

Nuptie quando et quibus tēporibus interdicuntur.iij.par.ti.j.c.xvij.per totum.

O Littera ſex modis deſcribit̃:ſumpta ex Salomone dicente. Si te ignoras o pulcherrima mulierū.j.parte ti.j.c.ij·§·j.quaſi per totum.

Obduratio contra miſericordiā

Obduratio contra miſericordiā ſiue inhumanitas ponitur a beato Grego.inter filias auaricie: in quo hoc vitiū conſiſtit : et quomodo opponitur miſericordie.ij.parte ti.j.c.xxiiij.per totum.

Obduratio ꝙ̄ periculoſa ſit oſtenditur et probatur.j.parte titu.iiij.ca.xiij·§·iij.poſt mediū.ibi.De ſeptimo.

Quō deus dr̃ aliquos obdurare vel cecare: hoc duo importat.j.par.ti.vj.c.xij.per totum,

Obdurationi quomodo opponitur elemoſyna cōtra miſericordiā ꝛc.iiij.par.ti.v.c.xviij·§·ij.ante medium.ibi.Actus autem.

Obdurationē cordis quomō producit odiū ꝛc.ij.parte ti,viij.c,iij·§·v.

Obedientia ꝙ virtus eſt generalis ⁊ ſpecialis: oſtenditur ⁊ ꝓbatur.iiij.par.ti.v.c.xj.ante·§·

Obedientia quō diffinit̃:quomō ipſa ſola fidei meritum poſſidet:quō ipſa eſt excellentiſſima virtutū moraliū ſed theologice virtutes ſunt ea excellētiores ⁊ quare ꝛc.ibidē·§·j.per to.

Obedientia quō habet ſeptē conditiones ſiue gradus ſm̄ Bern̄. et quō ipſa eſt ſcala Jacob per quā aſcenditur ad celū.ibidē·§·ij.ꝑ totū.

Obedientiam quomodo inducunt / ratio naturalis:creatura vniuerſalis: ſcriptura diuinalis:et vtilitas plurimalis. Et in quibus quis debet obedire ſuperioribus ⁊ in quibus non.ibi·§·iij.per totum.

Obedientie votum quomodo ab aliquibꝰ impugnatur ꝙ nō bene fit:allegando aliqua pro ipſis: ſed hoc per ſanctum Tho.tripliciter reprobatur: et oppoſitum oſtenditur.iiij. parte titu.xij.c.ij·§·j.per totum.

Obedientia cōſiſtit in tribus/ſcȝ in reuerentia in iudicio/⁊ in precepto : quando ⁊ quomodo iſta ligant ſubditū: et duplici de cauſa ſubditus nō tenetur obedire ſuperiori etiam in licitis ꝛc.iiij.par. ti.ix.c.xij.ante·§·poſt mediū.ibi.Obedientia autem.

Obedientie trāſgreſſio qn̄ eſt mortale ⁊ qn̄ nō: et tripliciter q̄s agit cōtra votū obedientie: ⁊ ſemꝑ peccat mortaliter: in q̄bus ſubditus nō tenetur obedire ſuo ſuperiori:quō ipſi tenent̃ obedire ep̄is.et vtrū tenetur obedire ad prelaturam.iij.par.ti.xvj.c.j·§·ix.per totum.

Inobedientia deſcribit̃.s̄.ſub lr̃a J.ſcȝ inobedientia.et.ij.par.ti.iiij.c.ij.per totum.

Obliuiſci dei ſui ⁊ proximi faciunt tria.j.par.titu.ij.c.ix·§·ij.b.

Non eſt obligatoriū cōtra bonos mores p̄ſtitū iuramentū.Eſt vna de reg.iur.que ⁊ declaratur.j.par.ti.xx.c.vnico.ſub N.ſcȝ non eſt ꝛc.

Oblatio in eccl̃ia deſcribit̃:quare oīs chriſtianus aliquid debet deo offerre in miſſa:hoc nomen oblatio eſt extenſiuū ad oēs res: ⁊ poteſt cōtingere ꝙ aliq̄s ad oblationes teneat̃ quadruplici ratione:quoꝝ oblationes ꝓhibentur accipere ꝛc.iij.par.ti.xij.c.xj.per totum.

Omiſſa bona ſunt innumera.i.ſine numero : et quomodo de ipſis reddemꝰ deo rationē in nouiſſimo:⁊ que ſunt.j.par. titu.v.c.ij·§·iiij.poſt prin. ibi. Quinto ponit rationē.vide etiā varia.j̄.Omiſſio.per totum.

Obſeruatio feſtiuitatum deſcribitur.s̄. ſub littera F.ſcȝ feſtorum.

Obſeruantia q̄ ſumitur ꝓ ſuperſtitione deſcribitur.j̄.Superſtitio.

Obſides q̄ ſunt vel dicuntur : quis poſſit dari in obſidem vtrum laicus/clericus/ſecularis/ vel religioſus ; et a quo poſſit dari ꝛc.ij.parte

titu.x.c.j.§.v.per totum.

Obſtinatio in peccato ꝙ periculoſa ſit. Et ſunt multa notanda per que ipſa remouetur ꝛc.ij. parte titu.viij.c.ix.per totum.

Obſeruãtia quomodo diffinitur a Tullio: que ſunt neceſſaria ad eandẽ: quib⁹ perſonis debetur iſta: que ſub iſta obſeruantia cõprehenduntur ꝛc.iiij.par.ti.v.c.x.per totum.

Occaſionẽ damni qui dat

damnũ quoqꝫ dediſſe videtur. Eſt vna de reg. iur. que ꝛ declaratur.j.parte titu.xx.c.vnico. ſub lr̃a O.ſcꝫ qui occaſionem.

Occaſiones q̃ cauſantur ꝛ augentur ex amore carnali ad mulieres ꝛ mulierũ ad viros q̃ ſũt et vnde ꝓcedunt: et quomodo ille occaſiones ſunt vitande.iij.parte ti.xvj.c.j.§.x.circa medium.ibi. Nota de vitandis occaſionibus.

Occaſio damni poteſt quis alteri eſſe quadrupliciter.ij.par.ti.ij.c.ij.§.j.circa prin.

Occaſiones vitioſe quomodo ſunt in hoc mundo ꝛc.iij.par.ti.xvj.c.x.§.j.per totum.

Occidendis propter ſua ſcelera publica nõ eſt neganda cõmunio ſi eos penitet: ꝛ ſi ꝑfitenẗ: ꝛ quibus al's eſt neganda vel non neganda ꝛc. iij.par.ti.xiiij.c.xij.§.iij.per totum.

Non occides: eſt quintũ preceptum decalogi: et perpetratur quattuor modis: ſcꝫ interiori deliberatione / exteriori locutione / manuali actione / et notabili omiſſione.j.parte ti.xiij. ca.iiij.§.ix.per totum.

Occiſionũ vide varia.ĩ.ſub lr̃a H. ſcꝫ homicidium.et.ij.par.ti.vij.c.viij.per totum.

Occidens ſiue interficiens ſacerdotẽ quã penam incurrat ſm canones.iij.par.tit.xvij.ca. xxj.§.v.ibi. Triceſimuſſextus.

Ocioſitas eſt filia accidie que eſt valde reprehenſibilis: precipue tẽpore gratie: probat.ir hoc: et de ipſa ponitur thema ex pſal. quod et de ipſa declaratur cũ triplici membro.ij.par. titu.ix.c.xiiij.ante.§.

Ocij vitium quantum malũ facit in homine: multiplicem ſtulticiam habet in ſe ocioſus: ꝛ ꝙ notabilis ſit precioſitas temporis ꝛc. ibidem.§.j.per totum.

Ocium quomodo ſequitur eternũ ſupplicium probatur et oſtenditur varijs autoritatibus. ibidem.§.ij.per totum.

Ex ocio quõ multiplex malũ contingit homini oſtendiẗ multis autoritatib⁹.ibidẽ.§.iij.p to.

Ocio quõ deſtruitur caſtitas: ꝛ quõ ipſa debet expelli.iiij.par.ti.iiij.c.vj.§.ij.circa prin.

Ocioſorũ verboꝝ quomodo deo reddemus rationẽ in die iudicij: de quibus verbis intelligitur iſta autoritas.j.par. ti.v.c.ij.§.iiij.vltra medium.ibi. Quarto exigetur ratio.

Oculus vt bñ videat oportet vt habeat quattuor conditiones que ſpiritualiter intelligũtur.j.par.ti.iij.c.iij.§.j.per totum.

Oculi mẽtales quomodo ſeptẽ modis illuminantur ſiue aperiunẗ.ibidẽ.c.v.§.j.per totũ.

Oculos ſpũales quõ opꝫ hr̃e ante / retro / intus et extra.ibidem.c.vij.ante.j.§.et poſt ꝑ oẽs.§.

Quattuor requirũtur ad hoc vt oculus ſit ſimplex ꝛ rectus: ꝛ quid intelligitur per iſtũ oculum.j.par.ti.iiij.c.vj.§.j.per totum.

Oculorũ que modeſtia ſit ſeruanda: quomodo ſit modificanda: et que ꝛ quanta facit oculus ſiue viſus: que omnia fundantur in ſcriptura. iij.par.ti.iiij.c.x.§.ij.per totum.

Oculus anime quomõ dicitur intellectus: quõ pie ꝛ fructuoſe ſit exercendus: quõ eſt duplex oculus anime ꝛc.j.par.ti.iij.c.ij.per totum.

Oculus eſt multiplex.ſ.corporalis / ꝓſidentialis / rationis / naturalis / affectionalis / intentionalis / cõtemplationis / cõſcientialis / diuinalis / et doctrinalis.ibidem.§.j. Uide etiã.j. varia ſub littera U.ſcꝫ viſus.

Odium quod eſt amori cõ=

trarium prout eſt naturale quid importat et vnde cauſatur. Et eſt triplex genus odij: ſcilꝫ domini dei / viri iuſti / ꝛ hominis ꝑuerſi.j.par. titu.vj.c.iij.ante.§.

Odit deus ſed ſine permutatione: probatur ex ſcripturis ꝛ figuris ſacre ſcripture vario modo: quid ſit odiũ dei ꝛc.ibidẽ.§.j.per totũ.

Odit iuſtus ſed cum diſcretione: ꝛ quõ ad tria mala iuſti habent odiũ.ibidẽ.§.ij.per totũ.

Odit impius ſed cum malignitate: quomodo mali odiũt deum ꝛ proximũ ꝛ animũ ſuum: et in quibus locis ſacre ſcripture illud odiũ ꝓhibetur.ibidem.§.iij.per totum.

Odium ꝙ eſt grauius peccatũ ꝙ ira probatur per Auguſtinũ in regula.j.par.tit.xj.c.vj.§.j. poſt prin.ibi. Item odium eſt grauius.

Odia reſtringi ꝛ fauores cõuenit ampliari. Eſt vna de reg.iur. que ꝛ declaratur.j.par.tit.xx. ca.vnico.ſub lr̃a O.ſcꝫ odia.

Odium eſt prima filia inuidie: vnde frequẽter oritur: ꝙ odium oriatur ex inuidia declaratur per ſctm̃ Thomã: et quomõ ꝛ quãdo eſt mortale pctm̃.ij.par.ti.viij.c.iij.ante.§.

Odium deſcribitur per thema ex pſal. quod et de ipſo declaratur cum triplici membro deſuper.ibidem.§.j.per totum.

Odiũ quõ parit peſſimã retributionẽ: ꝛ ſex differentie malarũ retributionũ.ibidẽ.§.ij.p to.

Odiũ quõ recipit maximã punitionẽ.ſ.tpalẽ / ſpũalem / ꝛ eternalẽ.ibidẽ.§.iij.per totum.

Odium quomodo eijcit optimã dilectionẽ: et quomõ cõtrariaẗ charitati: et triplex eſt odiũ

ſcʒ ſui et diſcernēdū:dei ⁊ abhorrendū: ⁊ ꝓxi mi et fugiendū.ibidē·§·iiij.per totum.

Odium quō producit cordis obdurationē:crudelitatis actionē:et dānificationis malignationē:et qui odium et rancorem ex corde dimittunt: quō multiplicem fructum inde habent.ibi·§·iiij.per totum.

Odiens proximū vtrū poſſit cōicare. Reſpondetur ꝙ ex illatione inuidie quattuor ſolent oriri in hoie:ſcʒ odium in corde:effectus odij in opere : ſignum in ore:et actio iniurie. ibidem·§·vj.per totum.

Odorat⁹ ſpūalis quō in ſe hʒ crudelitatē:multā guloſitatē:⁊ carnalē ſuauitatē:q̄ ſunt ſpūales infirmitates aie.j.p.ti.ij.c.iij·§·iiij. p totū

Odoratu quō diabol⁹ tētat hoiem: ⁊ quō hō illis debet reſiſtere.iiij.parte titu.xiij.c.iij·§·ij. infra mediū.ibi.Quantum ad odoratum.

Offerre quomodo quis po

teſt ſeipſum deo tripliciter:et quō poteſt fieri dei ſacrificium ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xxxv·§·j.ij. iij.iiij.v.vj.vij.viij.⁊.ix.per totum.

Offertoriū in miſſa quare premittiẗ in miſſa ante prefationē et vnde diciẗ ⁊c. Et de varijs oblationib⁹ vide varia.iij.p.ti.xij.c.xj.p totū.

Offenſionis tempore quare debemus ſperare in deum.iiij.par.titu.vij.c.j·§·v. infra mediū. ibi.Quarto debemus.

Officialiū dnoꝝ ſiue pncipū varia vitia deſcribūtur in quib⁹ ipſi et eoꝝ dni cōmuniter ſunt culpabiles.iij.par.ti.iij.c.iiij.per totum.

Officialium epiſcopoꝝ officiū vario modo deſcribitur.j. ſub littera. V. ſcʒ Vicarij epiſcoporum.⁊.iij.par.ti.xix.c.x·§·ij.per totū. ⁊.iij. parte tit.xx.c.ij·§·iij.circa finem.ibi.Vicariū autem vnum vel plures.

De officialibus iudicum vide. s. ſub iudicio ſeculari ⁊c.

Officiū ſiue beneficiū quō eſt renūciandū:et in quorū man⁹ ⁊c.iij.par.ti.xix.c.v·§·j.p totum

Officijs diuinis quomodo inſiſtere debent clerici ⁊c.iij.par.ti.xiij.c.j·§·iij.

Oleum ſacrū ſiue extrema

vnctio deſcribiẗ vario mō.j.ſub lra.V.ſcʒ Unctio.⁊.iij.p.ti.xiiij.c.viij.p totū.⁊.c.xv.p totū.

Omiſſionis peccatū alicu=

ius boni pro eo tempore alicui imputatur ad culpā quando non facit quod debet:et quare et q̄diu durat peccatū omiſſiōis.j.par.ti.vij. c.ij·§·iij.modicū poſt prin.ibi.Notandū etiā.

Omiſſio in quo differt a negligentia:⁊ quomō dicitur omiſſio.ij.par.tit.ix.c.iij·§·j. poſt medium.ibi.Omiſſio differt.

Omiſſio eſt triplex ſcʒ omiſſio boni preteriti: omiſſio debiti modi:⁊ omiſſio boni preſentis quomodo iſta vario modo cadunt ſub pctō: ⁊ bona opera dimittunẗ varijs modis ⁊c.ibidē c.iiij·§·j.ij.⁊.iij.per totum.

Omiſſio quō importat pretermiſſionē debiti eo ꝙ omiſſio nō eſt originale pctm̄:⁊ quō ipſa opponitur virtuti iuſticie negatiue. iiij. par. ti.v.c.j·§·j.in medio.ibi.De omiſſione.

Omiſſio fraterne correctionis qn̄ eſt mortale ⁊c.ij.par.ti.ix.c.vj·§·ij.per totum.

Omiſſio feſtoꝝ:ſacroꝝ:annualis cōfeſſionis: eucharistie ſumptionis:miſſe celebrationis: predicationis ⁊ horarū canonicarū deſcribiẗ ij.par.ti.ix.c.vij.v:ij.ix.x.xj.⁊.xij. per totum.

Uide etiā de omiſſiōe varia.s.ſub negligētia.⁊ ij.p.tit.ix.c.iiij·§·ij.⁊.iij.etiā.c.v.vj.vij.⁊.viij.

Opera q̄ fiunt ex certa ſciē

tia ſiue in bonis ſiue in malis quō reputanẗ ad meritū vel demeritū.j.p.ti.iiij.c.xiiij·§·iij. in penultima diuiſiōe.ibi.Quātū aūt ad opa.

Opera exteriora quō dupl'r pertinere poſſunẗ ad gratiā.j.par.tit.xv.c.vnico·§· iiij. modicū poſt mediū.ibi.Sic igitur exteriora opera.

Opus ſine ratione factū nec eſt meritoriū nec demeritoriū.j.p.tit.iiij.c.xiiij·§·iij.poſt prin. ibi.Quantū ad ſecundam.

Operatio dei eſt triplex que non cōſideratur a pctōribus.ſ. operatio qua cuncta regit : qua aliquos deſerit:et qua vniuerſa cognoſcit. ij. par.titu.v.c.xj·§·ij.per totum.

Opera bona negligēter facientes qn̄ ⁊ quō eſt mortale ⁊c.ij.par.tit.ix.c.iij·§·iij. per totum.

Operādo bona negligentes ſum⁹: ⁊ fortes ad mala operādū ꝓpter tres rōnes.ij.par.ti. ix. c.iiij·§·iij.ante medium.ibi.Qd ſumus.

Opus ſuū accedit homo in mūdo iſto trib⁹ modis.ſ.ad opus virtuale deo principal'r mouēte:ad op⁹ criminale diabolo internaliter inſtigante:et ad opus manuale ingenio naturali agente.iij.parte tit.viij.c.j. ante·§· circa medium.ibi. Ubi ſciēdum.

Opera exteriora quō ſunt diſcutienda: et quō ꝓbare debet vnuſquiſq; opus ſuū ſi rectū eſt in intentione:ſi licitū ex improhibitione: et ſi congruum eſt in diſcretione.ibi·§·j. per totū.

Opatio hois exterior quō poteſt dici ſuauis: quō delectatio pficit op⁹:⁊ opationū hūanaꝝ inueniẗ triplex differētia.ibidē·§·ij.p totum.

Operum quō habere oportet inſtantiā⁊ perſeuerantiam.ibidem·§·iij.per totum.

Opera que ſunt de genere bonorum extra charitatem facta nunq̄ reuiuiſcunt:ſed mortificata per mortale reuiuiſcunt:talia de genere bonorum facta in mortali valēt ad quinq;.iiij. par,ti.xiiij.c.xx·§·iiij.per totum.

Opus religioſi perfectius eſt ceteris paribus triplici ratione ſcꝫ ratione donationis: rõne multiplicationis: et ratione confirmationis iij.parte titu.xvj.c.x.§.viij.per totum.
Orationes nr̃e quõ ſignificant per manus: et quõ opera noſtra varia ordinare debem⁹.iiij. par.tit.ij.c.iiij.poſt mediũ.ibi.Sexta dirigit.
Opera miſericordie.vide.ſ.ſub lr̃a.E. ſcꝫ Ele moſyna. et ſub littera. M. ſcꝫ Miſericordia.
Opera dei quõ ſunt valde ſtupẽda: ⁊ de quib⁹: et quare.iij.par.ti.xiiij.c.iiij.§.j. per totum.
Operum ceſſatio in diebus feſtiuis quomodo hoc intelligitur: ⁊ que dicũtur opera ſeruilia ij.par.titu.ix.c.vij.§.v.per totum.
Opinionũ diuerſorũ magiſtrorũ tenentiũ diuerſas opiniones auditores vtrũ excuſantur a peccato ſi opiniones ſuoꝝ tenent quãdo nõ ſunt bone.iij.par.ti.v.c.ij.§.ix.per totum.
Oratio quõ eſt actus virtutis religionis: tres fuerunt errores antiquorũ circa orationẽ: et quõ deus nos vult orare: propter quod nos ad ipſam inuitat propter tria.iiij.par.titu.v.c.viij.ante.§.
Oratio qd eſt: quõ ſumit triplr: ⁊ quõ dꝫ ꝓcedere q bene vult orare.ibidẽ.§.j. per totum.
Oratio ad quẽ eſt dirigenda ſiue porrigenda: quare oratio ſit ad deũ: et quare ad ſanctos ⁊ ad angelos.ibidem.§.ij.per totum.
Oratione quid eſt petendũ: ꝙ peti poſſunt bona ſpũalia: tpalia et mala penalia: ſed diuerſi mode. Additur adhuc alia triplex expoſitio deſuper ibi.§.iij.per totum.
Orare cui conueniat: vnde dicitur oratio: quõ diffinitur: quõ differunt oratio ⁊ petitio: ⁊ angelis bonis et ſanctis in patria conuenit orare et pro nobis orant: qꝺ tripliciter probatur ibidem.§.iiij.per totum.
Orare quõ qs dꝫ ꝓ ſeipſo: ꝓ defunctis: et pro viatorib⁹: quas cõditiões habere debẽt: quõ pro aliis orare debẽt ⁊c.ibidem.§.v. per totũ
Quibus tẽporib⁹ eſt orãdũ ſm illud Lu.xviij. oportet ſemper orare: quõ illud intelligitur: quõ vnus qui ſemper orat tria facit: quomõ mane/meridie/et veſpere orare debet: ⁊ que debet facere ⁊c.ibidem.§.vj.per totum.
Oratio quõ fieri debet cũ fide et ſecuritate: et quas conditiones orãs debet habere que in ſcriptura fundantur.ibidem.§.vij.per totum
Oratio quõ valet ad meritorũ acqſitionẽ: quõ ad peti ſatiſfactionẽ: quõ ad animi cõſolationem et refectionem: et quõ ad petiti impetrationẽ: et quõ oratio dñetur celo: terre: et mari et inferno.ibidem.§.viij.per totum.
Oratio vtrum fienda ſit cum voce: et quõ tria prima precepta pertinent ad virtutem religionis ⁊c.ibidem.§.ix.per totum.
Oratio quõ ſit dirigẽda ſiue porrigẽda ad ſanctos.j.par.ti.iij.c.vij.§.iij.per totum.
Orõnis quõ requirit duplex attẽtio: ⁊ quõ qs debet attẽdere ad orationẽ: ⁊ orõ ſi debet eſſe meritoria q̃ ad hoc requirũtur: ⁊ quõ euagat quis in orõne.iij.par.tit.xiij.c.iiij.§.viij.ꝑ to.
Orõ: ieiuniũ: vel elemoſyna qꝺ hoꝝ eſt magis ſatiſfactoriũ.iij.p.tit.xiiij.c.xx.§.iij. per totũ.
Orationes nr̃as vocales quõ ſancti vidẽt ſiue quõ cognoſcũt: ⁊ vtrũ dñi cognitione beata cognoſcãt orõnes noſtras: ⁊ ꝓpter quinqꝫ cauſas decẽs eſt vt orõnes ad ſanctos dirigam⁹ ⁊c.iij.par.ti.xxx.c.iiij.§.iiij.per totum.
Oratio vt fiat non eſt danda pro ea elemoſyna tanq̃ ex hoc quis intendat emere orationem ſed per gratuitum beneficium.ij.par.tit.j.c. v.§.xvij.circa principium.
Ordinis ſacr̃m quõ diffinit: quõ dr̃ ſignaculũ: quõ neceſſariũ: quare determinate traditur ordinatio ⁊c.iiij.par.ti.xiiij.c.xvj.ante.§.
Ordo ſacer q̃uis diſtinct⁹ eſt in ſeptẽ partes, eſt tamẽ vnũ ſacramentũ: ⁊ ꝙ plenitudo hui⁹ ſacramẽti eſt in ſacerdotio: quõ hoc ſit intelligendũ.ibidem.§.j.per totum.
Ordines quot ſunt: ordinati quõ ſunt mediatores inter deũ et populũ: vñ dr̃ ſacramẽtũ vnctionis: quõ differũt inter ſe: quomodo ordines dicũtur ſacri.ibidem.§.ij.per totum.
Ordine quolꝫ quõ cõfertur gr̃a: qꝺ etiã ꝓbat: et ordo ſacer confert maiorẽ gratiã in diſpoſito q̃ alia ſacramenta.ibidem.§.iij.per totũ.
Ordinatiõe cuiuſlibet ordinis in quo actu imprimitur character: et aliquorum ordinũ eſt tantum vnus actus ſiue officium: aliorum vero plures ⁊c. Et diaconus quid facere habet ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.
Ordinatione fienda quid ſit agendum cum omittitur aliquid de forma ſtatuta: et que ſunt de ſubſtantia ordinationis ⁊c. ibidem.§.v. per totum.
Prima tonſura non eſt ordo: ſed diſpoſitio ad ordines: in quo conſiſtit iſta diſpoſitio: a quo debet dari prima tonſura et qua die: et quibus nõ debet dari ibidem.§.vj.ꝑ totũ.
Ordines minores vtrum abbates benedicti poſſunt dare abſqꝫ alio priuilegio ⁊c.ibidẽ.§. vij.per totum.
Ordo ſacer quõ eſt ep̃atus et ſacerdotiũ q̃uis ſit vnus ordo: nõ tamen eodẽ die conferuntur ibidem.§.viij.per totum.
Ordinum ſingulorum actus et officia deſcribuntur.ſ.oſtiariũ: lectoris: exorciſte: acholyti: ſubdiaconi: diaconi: ſacerdotis ⁊ ep̃i.ibidẽ.§. ix.per totum.
Ordinationẽ accedẽs ſacerdos debet habere

ſex veſtes ad celebrandū: ꝛ quomō iſte ſunt, de neceſſitate: ꝛ quō ipſi miniſtri debēt ipſis vti in miniſterio dei ꝛc. ibidem. §. x. per totum.

Ordinē cōferēs ep̄s alicui indigno quare peccat mortaliter. Jdē eſt de prelatis religioſorū qui faciūt ordinari indignos: ꝛ aliquis dr̄ indignus dupliciter. ibidē. §. xj. per totum.

Ordines celebrando quō ſcrutiniū fieri debet: ponit duplex ſcrutiniū. ibidē. §. xij. per totū.

Ordinat⁹ ſine examinatione aut eſt dign⁹ aut indign⁹: quō in illis peccat. ibidē. §. xiij. p to.

Ordinē ſuſcipiens vel exercens in mortali q̄re mortaliter peccat. ibidē. §. xiiij. per totum.

Ordinandi in qua etate debent eſſe: quomodo et quādo diſpēſatur in illis: quādo tales ſunt ſuſpenſi ꝛc. ibidem. §. xv. per totum.

Ordines ſacri quotiēs in anno cōferri poſſunt tā maiores q̄ minores. ibidē. §. xvj. p totū.

Ordines ſacri in quo loco debent conferri: et quomodo aliqui nō bene ſuſcipiunt ordines. ibidem. §. xvij. per totum.

Ordines ad ſuſcipiendū quō prelati debēt cogere ſubditos: quomō fieri debet iſta coactio: quomodo poſſunt cogi p penā iuris: quō per ſubtractionē bñficiorꝝ ꝛc. ibidē. §. xviij. p totū.

Ordines celebrādo et circa ordinationes quō ſe ep̄s habere debet vario modo et ad varios actus illi⁹ bñficij. iij. par. ti. xx. c. ij. §. j. p totū.

Ordinati in ſacris ꝛ religioſi ꝓbati ordinis dicunt eccleſiaſtice pſone: ꝛ gaudēt duplici priuilegio clericorꝝ. iij. par. ti. xxiij. c. v. §. j. ꝛ ante.

Ordinatus ſimoniace quomodo eſt ſuſpenſus a diuinis: qua pena ſunt puniendi ꝛc. iij. par. ti. xxvij. c. ij. ꝛ. c. iiij. aliqualiter. ĵ. nota.

Ordines accedentes q̄ non debent promoueri propter varios defectus corporꝝ: et quantum debet expectari ad eorūdē ꝓmotionē. iij. par. titu. xxviij. c. v. per totum.

Ordinatio ſacrorꝝ deſcribit per thema ex pſal. qđ ꝛ de ipſa declarat. iij. p. ti. xiiij. c. j. ante. §.

Ordinatione ſacramenti quomodo deus multipliciter prouidit de multiplicatione ſpūali fideliū. iij. par. ti. xiiij. c. j. §. vtij. per totum.

Ordinis ſacramentuꝫ deſcribitur per thema: quod ꝛ de ipſo declaratur: et quot ſunt ordines ꝛc. iij. par. ti. xiiij. c. vij. per totum.

Ordinatus ab ep̄o de quo audiuit poſt ex relatione aliquorꝝ q̄ cōmiſit vitium ſimonie: ideo nolebat ab epiſcopo illo ad ſuperiores ordines ꝓmoueri: quid facere debet ille in officio ſuo ſuſcepto. ij. par. ti. j. c. v. §. xxv. ante mediū ibi. Et nota vt dicitur in directorio.

Ordo ſacer quomodo impedit matrimoniū: et in quibus gradibus declaratur ſub trib⁹ concluſionibus. iij. par. ti. j. c. viij. per totum.

Ordinari ꝓhibentur litigioſi ꝑpter tres cauſas. iij. par. ti. xiij. c. iij. §. x. per totum.

Ordines minores vtrum dare poſſunt abbates benedicti abſq; alio priuilegio ꝛc. iij. par. titu. xiij. c. xvij. §. vj. per totum.

Ordinarius iudex q̄s poteſt eſſe: et quomodo ordinarij qui ſubſunt epiſcopo ſi ferat ſententiam: quomodo ep̄s ꝛ ipſi ſe regere habent in ipſa. iij. par. ti. ix. c. v. ante. §.

Ordinarij iudices q̄ ſunt: vel q̄ dicunt q̄ habēt ordinariā iuriſditionē. ibidē. §. j. per totū.

Ordinarij quomodo ꝑmaxime dicūtur ep̄i: hi quomodo debent punire crimina: ꝛ inuocare cū expedit brachiū ſeculare: quomodo debēt querere de vitijs ꝛc. ibidē. §. ij. per totum.

Ordinarius q̄ ſcit nō vt iudex vel vt homo: ſed vt de⁹ ſubditū eſſe criminis reum: quō talem debet arguere vel iudicare. ibidē. §. iij. p totū.

Ordinarij quid facere debent erga habentes plura beneficia curata vel dignitates ꝛc. ibidem. §. vij. per totum.

Ordinarij quō bona eccleſiarū vel dignitates que vacāt quō debent eſſe ſolliciti circa ea vt bene de ipſis prouideatur ꝛc. Et archiep̄s nō poteſt ſibi conſtituere officialē in dioceſi ſuorꝝ ſuffraganeorū. ibidem. §. viij. per totum.

Ordinare quomodo quilibet debet vitam ſuā per nouē regulas directiuas totius generis humani. iij. par. ti. ij. c. iiij. per totum.

Ordinarie habet quilibet fidelis tres ſacerdotes ad confitendū. iij. par. ti. xiiij. c. xix. §. xviij. circa medium. ibi. Sed nota.

Ordinationes eccleſie vel prelatorꝝ cū fiūt ſub pena excōicationis poſtq̄ fuerint ꝓmulgate et acceptate moribus vtentium: ligant tranſgreſſores ad mortale. ij. par. tit. iiij. c. v. §. viij. et modicū ante finē. ibi. Ad illud etiam.

Ordinari⁹ ꝯfeſſor vniuſcuiuſq; q̄s eſt: cui vnuſquiſq; in ſtatu ſuo tenet cōfiteri: vt papa/cardinales/plati ꝛc. iij. par. ti. xvij. c. ij. §. ij. p to.

Organorum pulſus ſiue cantus a quo habuit originem: et pulſare in organis ad dei laudē non eſt prohibitum ꝛc. iij. parte ti. viij. c. iiij. §. xij. poſt prin. aliqualiter. ĵ.

Ornatus mulierū exterior deſcribitur per preſumptioneꝫ: que eſt filia inanis glorie: in quo agitur de ornatu mulierū inordinato: vtrum ſit mortalis. ij. par. ti. iiij. c. v. ante. §.

Ornatus iſte immodeſtus q̄ plus reperitur in mulieribus ꝓbatur ex ſcriptura: ꝛ duplex ratio quare illud vitiū immodeſtie ꝛ ſupflui ornatus magis reperitur in mulierib⁹ q̄ in viris: et que mala ex tali ornatu ꝓueniūt ꝓbat per exempla. ibidem. §. j. per totum.

Ornatus iſte mulierū quō ꝑpetratur exterius circa veſtes ex ꝓphetia Eſa. iij. ibidē. §. ij. p to.

Ornatu exteriori quō pōt offendi deus preter

morē ꝯſuetū ꝓpter inoꝛdinatū affectū:ꝛ propter nimiū defectū.ibidē.§.iiij.iiij.ꝛ.v.ꝑ totū.
Oꝛnatus veſtiū quō poteſt eſſe pctm̄ ꝓpter inoꝛdinatū affectū ꝛ quantū ad ſupabūdantiā:ꝛ hoc tripliciter accidit.ibidē.§.iiij.per totū.
Oꝛnatu exterioꝛi veſtiū quomodo homines variis coloꝛibus vtuntur ad modū templi qđ eſt templū diaboli:ꝛ quomodo hoc reprehendit quib⁹ ꝛ quō decet ꝛc.ibidem.§.vj.per totū.
Oꝛnatus mulierū ſm moꝛem patrie vanus et ſupfluus vtrū ſit moꝛtale:quō dn̄s illū oꝛnatū grauiter punit:et quomō duo in hmōi oꝛnatu ſunt attendenda ꝛc.ibidē.§.vij.per totum.
Oꝛnatu aliquo modo duo vitia poſſunt inueniri:quomodo ꝛ qualiter dicit͛ pꝛouocatiuus: quantū pctm̄:quomō moꝛtalia ſunt:ꝛ quomō non:ꝛ quomodo decet.ibidem.§.viij.ꝑ totū.
Oꝛnamentoꝝ venditoꝛes vt ſertoꝝ/coꝛonarū/ fucoꝛū/capilloꝛū:omnes peccant ꝛc.quid de ipſis dicit ius:et quale peccatum.ij.par.tit.j. ca.xxiij.§.xiij.per totum.
Oꝛnatus ſupfluus in veſtimentis quantū peccatum eſt:ꝛ quantū peccant facientes vel qui accōmodant aliis ꝛc.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.iiij. poſt medium.ibi.Eſt autem ꝛc.
Oꝛnatum duplicem quomodo debent habere clerici:q̄bus figurant͛ eoꝛū oꝛnamenta:qualiter ſe habere debent nō poꝛtando veſtes inciſas ꝛc.iij.par.ti.xiij.c.iij.§.v.per totū.
Oꝛnatus moꝝ deſcribit͛ vario modo.s͂.ſub lr̄a M.ſcʒ modeſtia.et.iiij.par.ti.iiij.c.x.
Oꝛnatu exterioꝛi quomodo reperit͛ ambitio. ij.par.ti.iij.c.v.§.vij.per totum.
Oꝛnare eccleſiam cuius intereſt ꝛc.iij.par.tit. xij.ca.x.§.ij.
Oꝛnamenta epiſcopoꝝ cum quibus celebꝛant quomodo deſignant aliqua ſpiritualia ꝛc.iij. parte titu.xx.c.ij.§.ix.
Oꝛiginale peccatū deſcribitur.ī.ſub lr̄a P.ſcʒ peccatū oꝛiginale.et.j.par.ti.viij.per totū.
Oꝛiginali pctō vtrū btā virgo ꝯcepta ſit ꝛc.ha bes varia ibi.c.ij.ꝛ.iij.et poſt deſup ſermonē.
Oꝛigines pcti ſunt ſeptē.j.ꝑ.ti.vij.c.ij.§.v.ꝑ to.
Oꝛientē reſpiciendo adoꝛamus triplici de cau ſa.iij.par.ti.xij.c.ij.poſt mediū.ante.§.
Oꝛis ꝛ lingue diſpoſitio quō deſcribit͛ ꝑ cauſaꝫ: materiā:foꝛmā ꝛ circūſtātiis.j.ꝑ.ti.ij.c.iiij.§.j. poſt pꝛin.ibi.Circa diſpoſitionē autē.

¶ Oſcula amplexus vel tact⁹ impudicus quādo ſunt moꝛtalia vel venialia: et quando fiunt cū cōſenſu in malum:quantū tunc peccatum ꝛc.ꝙ periculoſa.ij.parte tit.v. ca.j.§.ix.etiam.x.§.aliqua nota.
Oſtenſiones amicitie ſunt quattuoꝛ.iiij.parte ti.v.c.xx.§.iiij.poſt mediū.ibi.Et notandū.

Pacifici qui dicunt͛ beati Matth.v.et quomodo vocabunt͛ filij dei.Et circa pacē tria notant͛:ſcʒ pacis ſublimitas/pacis itegritas/ꝛ pacis auiditas.iij.par.ti.vij.c.vj.§.vij.per totum.
Pax inquantū eſt actus interioꝛis charitatis: quomō differt a cōcoꝛdia:ꝛ eſt pax tꝑalis:ſpiritualis:ꝛ internalis.Et quomodo pax exclu dit triplex bellū.iiij.par.ti.vj.c.viij.ante.§.
Pax quomodo eſt effectus ſiue actus volunta tis ꝛ nō virtutis ſpecialis.Et quō ſalua pace poteſt eſſe diſſentio in opinionibus inter habentes charitatē.Et quid ſignificant tres lr̄e huius nominis pax.ibidē.§.j.per totum.
Pacem quomodo om̄ia appetunt ſm Augu. et Diony.Et eſt triplex mala pax:ꝛ talis pacis ſunt multe ſpecies que ꝛ diffiniuntur ibidem.§.ij.per totum.
Pax deſcribit͛ ſm illud pſal.Pax multa diligentibus legem tuā:et quomodo boni habēt pacem:et quomodo mali ꝛc.ij.parte titu.vij. ca.iiij.§.iij.per totum.
Pax quomodo dicit͛ fruct⁹ ſm apl̄m Gal.vj. quibus figuratur ꝛc.iiij.parte tit.v.c.xxj.§.j. ibi.Tertius fructus eſt pax.
Patientia quō diffinit͛ ab Aug.et quō ipſa ha bere debet quattuoꝛ ꝟtutes q̄ notant͛ in verbis apl̄i.In oīb⁹ exhibeam⁹ noſmetipſos ꝛc. in multa patientia.iiij.par.ti.iij.c.vij.ante.§.
Patienter vtrum iniurie ſemper ſint ſuſtinen de.ibidem.§.j.per totum.
Patientia laudat͛ qꝛ pugnantē inexpugnabiliter armat:qꝛ hoſtē foꝛtiter expugnat:qꝛ de ipſo notabiliter triūphat:et quia vincentē feliciter coꝛonat.ibidem.§.ij.per totum.
Patientie dant͛ quindecim remedia potiſſime exemplo ſaluatoꝛis nobis oſtēſa in exemplū. ibidem a.iij.§.vſqꝫ ad.xviij.§.per totum.
Patientie fruct⁹ ſunt ſex quoꝛū tres ptinēt ad pctōꝛes:ꝛ tres ad iuſtos.ibidē.§.xviij.ꝑ totū.
Patientia quomō dicit͛ fructus ſpūs.Gal.vj. et in quo cōſiſtit.iiij.parte ti.v.c.xxj.§.j.ante mediū.ibi.Eſt ergo quartus.
Patienter aduerſa tolerare ſiue tribulatiōes eſt via qua immediate itur ad celū.j.par.ti.v. ca.iiij.§.ij.vltra mediū.ibi.Quinta via eſt.
Pacta quomō debēt ſeruari in diuerſis.ij.par te ti.j.c.xvij.§.viij.per totum.
Paganoꝝ erroꝛes deſcribūtur vario modo in quibus errāt:quoꝛū erroꝛes etiā vario modo ſoluuntur.ij.par.ti.xij.c.vij.§.iij.per totum.
Paganoꝝ philoſophoꝛū vel poetarū doctrine ꝙ non pꝛoſint ad ſalutē:pꝛobatur hoc ad longum.iij.par.ti.xj.c.iiij.per totum.
Pagani ſiue gētiles philoſophi quō vario mo do errant cōtra fidē.ibidē.c.v.ante.§.

Paganoꝝ errores ſiue ſarracenoꝝ errores vario modo deſcribunt ibidem·§· j. per totum.

Pagani quō ſubſunt pape: ⁊ quare papa non pōt auferre dn̄ia ⁊ iuriſditiões ab ipſis quas iuſte detinēt ⁊c.iij.p.ti.xxij.c.v·§·viij. ꝑ totū.

Palatiū epī hꝫ tantā immunitatē ꝙ null⁹ pōt inde trahi niſi in certis caſib⁹.iij.ꝑ.ti.xij.c. iij·§·j.añ mediū. ibi. Jtē ꝯfugiēs ad palatiū.

Palle altaris de qua materia eſſe debēt:debēt eſſe due cui lꝫ illas explicare: nec mulieres nec moniales debēt eas tāgere ⁊c.iij.par. ti. xiij.c.vj·§·v.circa með.ibi.Jtē debēt ibi eſſe.

Palliū epiſcopoꝝ qd ſpūaliter ſigt.iij.par.tit. xx.c.ij·§·ix.infra princi.

Pallium epiſcoporū vnde ſumptū eſt:ad quid ipſis datur ⁊c.ibidē.c.iij·§·j.poſt prin. incipe ibi.Addere archiepiſcopis.

Pallio quō et quare vtit papa patriarche⁊ archiepī:qñ ipſi debēt vti pallio:qd eſt palliū:a quo dꝫ peti:et in quot mēſib⁹:qd dat ipſis in datione pallij: quibus dieb⁹ archiep̄s debet ipſo vti ⁊c.ibi.c.iiij·§·ij.per totum.

Panem triplicem dedit chriſt⁹ iude ad eſum pro maximo beneficio: in quib⁹ nobis dedit exemplū vt ſimilia faciamus ⁊c.ij.par.ti.j.c. xxij·§·ij.iij.⁊.iiij.per totum.

De pane euchariſtie vide.ſ.ſub.E.ſcꝫ Euchariſtia.⁊ ſub.M.ſcꝫ Miſſa.

Pape ſtat⁹ ſiue ſummorū pōtificū deſcribit ꝑ thema ex pō.qð ⁊ de ipſis declarat; ⁊ quō papa coronatus eſt gloria et honore: et quō conſtitutus ſuper opera manuū ſuarū ⁊c.iij.par. titu.xxij.c.j.per totum.

Pape poteſtas ꝙ ſpecialiter eſt a deo et ſingularius et excellentius.ibidem.c.ij.ante·§·

Pape abuſio ꝙ nō a deo ſit probat: ſed a malicia et prauitate hoim. Et abuſus poteſtatis fit tripliciter.ibidem·§·j.per totum.

Pape poteſtas ꝙ ſingulari⁹ eſt a deo q̄ alie poteſtates hoc oſtēditur quātū ad electionem: quantū ad eius gubernationē: et quantū ad impugnationē: ⁊ quō papa ſignatur ꝑ montē de quo Exo.xix.ibidem·§·ij.per totum.

Pape q̄ poteſtas eſt ſm illud xp̄i. Tibi dabo claues ⁊c.ꝙ neceſſariū eſt habere vnū ſucceſſorē Petri: quid ſignificāt claues ⁊ que ſunt et quō per penitentiā deleantur peccata ⁊c. ibidem·§·iij.per totum.

Pape poteſtas in eccleſia quid importat:quō habet ſtatuere in eccleſia ex rationabili cauſa ⁊c.ibi.c.iij.ante·§·

Pape iuriſditio ſiue poteſtas q̄ eſt in declarādis dubijs:q̄ ſunt de iure diuino vel naturali: et que de iure humano:et dubia declarare in aliqb⁹ cōtingit dupliciter.ibidem·§·j.ꝑ totū.

Papa quō habet poteſtatē ſeu iuriſditionem circa poſitiua precepta.ibidem·§·ij.per totū.

Papa quomodo habet poteſtatē ſiue iuriſditionē in ſentētiando de ſubditis:⁊ ꝙ debeant haberi pro talibus prout ſententiauit.ibidē ·§·iij.per totum.

Papa quā poteſtatē habet ſiue iuriſditionem ex verbis chriſti dicētis.Tibi dabo claues regni celorū. Et ꝙ eccl'ie poteſtas et autoritas nō eſt inſtituta autoritate ꝓpria:qð ꝓbatur: et quomodo differt ab alijs principibus.ibidem·§·iiij.per totum.

Papa quā plenitudinē poteſtatis habet erga alias poteſtates inferiores: ⁊ ōis poteſtas eccleſiaſtica alia a papa ſubeſt ei quo ad tria. ibidem·§·v.per totum.

Papales ponunt aliqui errores qui excludūtur ⁊ cōfundūtur.ibidē·§·vj.per totum.

Pape poteſtas ſiue iuriſditio tēporalis ⁊ ſpūalis q̄ eſt:eccleſiaſtica eſt triplex:prima eſt immediate a deo:ſcða deriuat a papa in inferiores prelatos:tertia eſt in miniſteriū data. ibidem·§·vij.per totum.

Papa quā poteſtatem habet a clauibus collatis btō Petro a chriſto ⁊ excellētius q̄ ep̄s. ibidem. c.iiij.ante·§·

Papa quō ſeptē poteſtates accepit a clauib⁹ ſcꝫ baptizādi:predicādi:ligādi:cōfirmādi:miracula faciēdi:ptātes ꝑfecte ꝯſeruandi:⁊ ptātes iuriſditionales ſentētiādi.ibidē·§·j. ꝑ to.

Papa vtrum poſſit renunciare papatui.ibidē ·§·ij.per totum.

Papa vtrū poſſit deponi pro quocūq; notorio crimine ⁊c.ibidem·§·iij.per totum.

Pape poteſtas q̄ eſt maior oī alia creatura:tñ poſt xp̄m quō aliquo modo ſe extendit ad celeſtia:terreſtria: ⁊ infernalia.ibi.c.v.ante·§·

Papa vtrum eſt maior angelo in iuriſditione ibidem·§·j.per totum.

Papa ꝙ eſt maior angelo in ſacramentoꝝ adminiſtratione et myſterio et in premio. ibi·§· ij.iij.⁊.iiij.per totum.

Papa quomodo debet ſctōs canonizare:deſuper vide.ſ.ſub littera. C. ſcꝫ Canonizatio.et ibidem·§·v.per totum.

Papa quam poteſtatem habet erga inferos: quō poſſit eos educere de purgatorio etiam per indulgentiam.ibi·§·vj.per totum.

Papa vtrum per cōmunicationem indulgentie plenarie poſſit contritos et confeſſos ſic a tota pena ⁊ culpa abſoluere ꝙ non tranſeant per ignem purgatorij.ibi·§·vij.per totum.

Papa quā poteſtatem habet ſuꝑ hos qui ſunt in terra.ſ. ſuper paganos : ꝙ pagani ſubſunt pape probatur : et quare papa non poteſt auferre dominium et iuriſditiones a paganis. ibidem·§·viij.per totum.

Papa quā poteſtatē habet ſup iudeos: prohi
bēdo fidelib⁹ vt nulla cōſortia cū eis habeāt:
quō ſuſcipit eos ad baptiſmū: quō debent co
gi ad laborandum.ibidē.§.ix.per totum.
Papa quā ptātē habet ſuper hereticos ſigna
tos p boues: quō eos quadrupliciter punit.
Et vtrum dubius in fide ſit cenſendus hereti
cus. dubium eſſe in fide contingit quinqꝫ mo
dis.ibi.§.x.per totum.
Pape quō ſubijciūt ſciſmatici: quō priuet eos
duplici poteſtate: qui dicuntur ſciſmatici ⁊c.
ibidem.§.xj.⁊.xij.per totum.
Papa quā ptātē hꝫ in xp̄ianos ꝑcipue ſuper
impatores ⁊ circa imperiū: quō eū ꝯfirmat ſi
catholic⁹ eſt: ſi nō quō deponit: qs papa p̄mo
alemānis dedit imperatorē ⁊c.ibi.§.xiij.xiiij.
xv.⁊.xvj.⁊.ꝫ.ſub littera.I.ſcilicet imperator
Papa quā ptātē hꝫ in alios reges ⁊ principes
ppl'i xp̄iani: ⁊ vtrū ei ſubijciunt reges quātū
ad tpaliū recognitionē: quō a ſententijs regū
ad papā appellatur.ibi.§.xvij.per totum.
Papa quā poteſtatē habet in clerū: vtrū papa
peccet mortaliter in acceptione perſonarū: et
ſi papa a principibus moueat ad conferendū
eccleſiaſtica beneficia tripliciter cōtingit ibi
eſſe vitium.ibidem.§.xviij.per totum.
Papa vtrū poſſit aliquos iuſte ad penā infer
ni damnare.ibidem.§.xix.per totum.
Papa quā poteſtatē habet in ordinando bn̄fi
cia eccleſiaſtica.ibi.§.xx.per totum.
Papa quā poteſtatē habet in creandis nouis
religionib⁹.ibi.§.xxj.per totum.
Papa quā ptātē hꝫ in dādo exēptiones qbuſ
cūqꝫ a ſuis ordinarijs prelatis. Et tria cōſide
rāt i exēptiōe: et fuit valde cōgruū aliqua col
legia ⁊ religiōes eximere ⁊c.ibidē.§.xxij.p to.
Papa vtrū eſt prim⁹ et maximus oīm epiſco
porū et patriarcharū.ibidē.c.vj.ante.§.
Papa vtrū in totā eccleſiā chriſti vniuerſalem
prelationem habeat.ibi.§.j.per totum.
Papa vtrum eſt caput vniuerſalis eccleſie ⁊c.
ibi.§.ij.per totum.
Papa vtrum eſt ſponſus vniuerſalis eccleſie
ibi.§.iij.per totum.
Utrum reges et principes chriſtiani et per cō
ſequens oēs fideles teneātur eſſe ſubditi pa
pe ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.
Utrū eſt de neceſſitate ſalutis ſubeſſe romano
pontifici.ibidem.§.v.per totum.
Pape vtrū magis ſit obediēdū q̄ alteri cuiuſ
cūqꝫ poteſtati inferiori.ibi.§.vj.per totum.
Papa vtrū ſuccedat btō Petro in ea pfectiōe
ptātis ⁊ dignitatis vicariat⁹ xp̄i qua beatus
Petr⁹ a xp̄o caput et paſtor vniuerſalis eccle
ſie fuit in eccl'ia ſublimat⁹.ibidē.§.vij.p totū.
Papa vtrum habet in eccleſia plenitudinem
poteſtatis.ibi.§.viij.per totum.
Pape poteſtas vtrum deſcendat in alios pre
latos.ibi.§.ix.per totum.
Papa vtrū poſſit vti poteſtate clauiū in quēli
bet de eccleſia.ibidē.§.x.per totum.
Papa vtrū pōt cōcedere alicui q̄ qs vtaṫ ptāte
clauiū i eū i foro cōſcie.ibidē.§.xj. per totum.
Papa vtrum poſſit concedere alicui poteſta
tem vt vtatur in eum poteſtate clauium in fo
ro exteriori.ibi.§.xij.per totum.
Papa vtrū ſit ꝓpri⁹ ſacerdos dicend⁹ aliquo
mō cuiuſlꝫ parrochie.ibidē.§.xiij. per totum
Papa vtrū eſt prelat⁹ immediatus cuiuſlibet
fidelis.ibidem.§.xiiij.per totum.
Papa vtrū poſſit cōmittere alicui ꝑdicare et
confeſſiones audire: et vti poteſtate clauium
irrequiſitis proprijs ſacerdotibus parrochia
libus.ibi.§.xv.per totum.
Papa vtrū preter duos ordines inſtitutos a
deo.ſ.epoꝝ ⁊ ſacerdotū prochialiū poſſit inſti
tuere tertiū ordinē ⁊c.ibidē.§.xvj.per totum.
Papa vtrum poſſit compellere collegia gene
ralium ſtudioꝝ vt ad eoꝝ ſocietatem religioſi
admittantur.ibidem.§.xvij.per totum.
Papam vtrū maxime reſpicit ordinatio ſyno
dorū et vniuerſitatum.ibi.§.xviij. per totum.
Papa vtrū autoritatē vn̄s eccl'ie in determi
natiōe fidei principalr hꝫ.ibi.§.xix. per totū.
Papa vtrum habeat confirmare ſentētias ſy
nodorum.ibidē.§.xx.per totum.
Papa vtrum ſubijciatur ſtatutis conciliorū.
ibi.§.xxj.per totum.
Papa vtrū poſſit mutare ſentētias ſctōꝝ pa
trū in ꝯcilijs generalib⁹ per regulas vel eccle
ſie prelatos.ibidē.§.xxij.per totum.
Papa vtrū habeat plenitudinē poteſtatis diſ
penſandi in oībus.ibidem.§.xxiij. per totū.
Papa ſolus diſpenſat in quinquaginta caſib⁹
qui per ordinem enumerantur ⁊ declarantur
ibidem.c.vij.per totum.
Papa quō eſt oībus miſerabilior ⁊ quare ⁊ in
quib⁹: et nomē pape mutatur in ſui creatiōe
triplici de cauſa.ibidem.c.viij.per totum.
Que differentia inter papam et conciliū. deſu
per vide.ꝫ.ſub.C.ſcꝫ Concilium. Et.iij.par.
titu.xxiij.c.j.⁊.ij.per totum.
Papalium litterarum falſatores excommuni
cati ſunt maiori ſententia.iij.par.tit.xxiiij.c.
xiij.per totum.
Papa quomodo condere habet canones.iiij.
par.ti.xiij.c.iiij.§.iiij.per totum.
Papalis dignitas in eccleſia ſiue in orbe an
tecedit dignitatem imperialē: qd̄ tripliciter
probatur.j.par.ti.iiij.c.x.§.iiij.per totum.
De papatu contendentibus tpe ſciſmatis ha
bes.j.in lata materia ſub littera.S.ſ.ſciſma.

¶Papa eligere poteſt ſibi confeſſorē qui eū abſoluat in foro penitentiali.iij.parte.titu.xvij.c.ij.in principio.
¶De pape vicarijs habes.j.ſub littera.V.ſ.Vicario.ꝛ.iij.par.ti.xix.c.x.§.j.per totum.
¶Pape electio vario mō deſcribiť.ſ.ſub littera C.ſcꝫ Cardinalium.ꝛ.iij.parte.titu.xxj.ca.ij.§.vj.vij.viij.ix.x.ꝛ.xj.per totum.
¶Paradiſi gaudiū quō deſignať ꝑ illud Math. Intra in gaudiū dñi tui. Hoc gaudiū oſtēdūt glorioſum quatuor.j.parte. titu.vj.ca.v.§.iij.ante finem.ibi.Quinto ꝛ vltimo.
¶Paradiſo quomodo aſſimilať religio:ꝛ per ea que ſunt in paradiſo. iij.parte. ti.xvj.c.x.§.ix.infra princi.ibi.De primo ponit.
¶Paradiſo quomodo angeli aſportant aīas ꝛc.iij.parte.titu.xxxj.ca.v.§.iij.quaſi in fine. ibi.Quarto dicuntur.
¶Paradiſi gaudiū quod eſt ſiue in quo conſiſtit. Et quatuor oſtēdunt illud gaudiū eſſe glorioſum.j.parte titu.vj.c.v.§.iij.per totum.
¶Paſtorum eccleſiarū vita vario modo deſcribitur.j.ſub littera P. ſcꝫ Prelatorū ſtatus.ꝛ.iij.par.titu.xix.c.j.per totum.
¶Paſtorū tabernacula deſcribūtur ex canticis Salomonis.Et quid ſignificāt hedi ꝛc.j.par.titu.j.c.ij.§.v.per totum.
¶Paternitas quadruplex eſt venerāda:ſcꝫ carnalis/preſidētialis/tēporalis/ſacramētalis.j.parte tit.xiij.c.iiij.§.vj. Et de honore eorūdem habes ibi.§.vij.ꝛ.viij.
¶Parentalis amor magnus eſt: et tanto maior quāto ſtrictior parētela:et quare.Et amor parentū diuturnior eſt ꝙ filiorū. Et quare filij ꝑ plures annos differunt in amore parentum:ꝛ amor parentū qui nō eſt a ſpirituſancto inducit multa mala ꝛc.j.par.titu.vj.ca.ij.§.ij.ante mediū.ibi.Tertius eſt.
¶Parētales familie que ſunt:et quomodo cum pueri nō habenť a parētibꝰ ſunt affectādi ꝛc.j.parte titu.vij.c.iij.§.ij.in princi.
¶Parētum primorū ſuperbia in quo fuit: ꝛ eorꝫ peccatū.ſ.ſupbia nō fuit ſimpľr grauius alijs peccatis hoim:hoc ꝓbať.Et ſupbia Eue fuit grauiꝰ triplici rōne.Et Ade fuit grauiꝰ pctm̄ alia triplici ratiōe.ij.p.ti.iij. c.j.§.iiij.ꝑ totū.
¶Parētibus quomodo licet in certis caſibus filios exheredare : ſed non licet liberos factos monachos repellere ab hereditate ꝛc.iij.par.titu.x.c.iij.§.iij.per totum.
¶Parentes quomodo ꝓuidere debēt vario modo filijs legitimis ac illegitimis.iij.par.tit.x.c.iij.§.iiij.h. vide tamen de ſucceſſione filiorū ſiue heredum ibidem.§.iiij.per totum.
¶Parentes frangētes ſponſalia filiorū ſuorum quam penam incurrūt ſm̄ canones.iij.parte.titu.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Viceſſimuſſecundus.
¶Parētes quomodo tripliciter ſunt honorādi: ſcꝫ reuerentiam exhibendo:obediētiam faciēdo:ꝛ in neceſſitatibus ſubueniendo.iiij.parte titu.v.c.ix.§.j.ꝛ.ij.per totum.
¶Parētum dilectio deſcribitur vario modo.ſ.ſub.D.ſcꝫ dilectio.ꝛ.iiij.par.tit.vj.c.iiij.§.vij.viij.ꝛ.ix.per totum.
¶Parentes quomodo ſe habere debent in regēdo ad filios.Et ſunt tria ad que iuuenes naturaliter ſunt inclinati: quomodo parētes ipos regere debēt vt ab iſtis ſe caueant ꝛc.iiij.par.titu.ij.c.v.§.iij.per totum.
¶Parētes optimi ꝛ ſancti quō habuerunt filios peſſimos et ecōuerſo.Et quō parētes de filijs ſolliciti eſſe debent vt bona faciant ꝛ mala caueāt.iij.par.ti.j.c.j.§.vj.poſt prin.immediate
¶Propter parētū obſequia vtrū ingreſſus religiōis ſit dimittēdus:ꝛ ꝙdiu debet differre illud obſequiū ꝛc.iij.par.ti.xvj.c.ij.§.j.ꝑ totū.
¶Paterfamilias quā prudētiā debet habere in gubernādo familiā: ꝛ quō ſe habere debet ad vxorem ꝛc.iiij.par.ti.ij.c.v.§.j.ꝛ.ij.per totū.
¶Patres religionū primi qui fuerūt: quomodo dicunť celi:quomodo aſſimilantur onagris:ꝛ quare ꝛ quō iſti ſunt ꝗ exēplo mūdū illuminauerūt ꝛc.iij.par.ti.xxxj.c.x.§.iiij.per totum.
¶Pater miſericordiarū deus quomodo ſuos liberat a ſex malis mūdi.j.par. tit.v.c.iiij.§.iij.añ mediū.ibi. Dicit aūt pater miſericordiaꝝ.
¶Pater noſter in miſſa breuiter et notabiliter exponitur.iij.par.ti.xiij.c.v.§.v.per totum.
¶Pater noſter quomō concordať cū Magnificat:in quo continet materia vnius quadrageſime.iij.par.titu.xv.c.xxx.per totum.
¶Cōtra phariſeos ꝛ hypocritas inuehit dñs ſeptem maledictiones: ꝛ cōtra illos qui ꝑ ipos figurātur.ij.parte.titu.iiij.c.vij.poſt prin.ibi. Septem maledictiones.
¶Partus beatiſſime ꝟginis deſcribiť ꝑ thema ſiue ꝑ modū ſermōis.iiij.par.ti.xv.c.xxxj.
¶Paruulorū ſtatus deſcribiť:qui ſcꝫ deſcendūt ad limbū.j.par.ti.viij.c.j.§.iiij.per totum.
¶Paſſio xp̄i ad memoriā reuocata triplicē bonū effectū facit in anima. iij.par. tit.iij.c.vij.§.iiij.per totum.
¶Paſchalis agnus moralizať cū om̄i ritu comeſtionis ꝛc.j.par.ti.xiij.c.v.§.vij.per totum.
¶Paſſiones iuuenū vnde naturaliter ꝓueniūt: quomodo ab iſtis debēt retrahi ꝑ parētes ꝛc.iiij.parte titu.ij. c.v.§.iiij.ibi. Sunt autē tria. etiam.§.iiij.ꝛ.v.
¶Paſſiones anime que ſunt: ꝛ que cauſa ipſaꝝ.j.parte titu.vj.c.ij.per totum.
¶Paſſiōis triſtitia quō ꝛ quare eſt moderāda.j.p.ti.vj.c.vj.§.j.circa pn̄.ibi.Quātū ad pm̄ū.

De paſtoribꝰ ſiue p̄latis vide varia.j.ſub P.ſ. prelatis.⁊.iij.p.ti.ix.c.j.quaſi per totū.Et.iij. par.ti.xxxj.c.x.§.ij.de bonis paſtoribus.

Patriarche et primates quomō ſunt maiores q̄ archiep̄s ⁊ minores papa:que eſt differentia inter eos: qui ꝓprie dicuntur primates ⁊ habent quatuor priuilegia ⁊c.iij.par.tit.xx.c. iiij.de pallio ipſoꝝ vide ibi.§.ij.per totum.

Patriarcharū et ep̄oꝝ ꝓprius ſacerdos quis ꝓprie dicit̄ cui cōfiteri poſſunt:et a q̄bus eos abſoluere poſſunt ⁊c. iij.p.ti.xvij.c.ij.§.ij.p to.

Patriarche ⁊ ꝓphete quō xp̄m figurauerunt: quō Adā ⁊ ceteri patriarche multū cōmēdāt̄ cū Johāne baptiſta. iij.p.ti.xxxj.c.vij.p totū.

Patronatus que poteſtas eſt:quadruplex ius cōpetit patronis:et patronus ſi laicus eſt debet preſentare infra quatuor menſes:ſi eccleſiaſtica pſona eſt tunc infra ſex menſes ⁊c. iij. parte.titu.xij.c.xij.ante.§.

Patronus quomodo debet preſentare eū qui valens eſt: patronus non poteſt ſeipſum preſentare ⁊c.ibidem.§.j.per totum.

Jus patronatus transfert̄ in alterum quatuor modis: vtrū poſſit pignori obligari: ad quos pertinet patronatus: que eorum auctoritas. ibidem.§.ij.per totum.

Jus preſentandi vtrum poſſit preſtari a parrochianis in eccleſia parrochiali: et plures ſunt vie a iure inuente per quas eccleſie ꝓuidetur de rectore ⁊c.ibidem.§.iij.per totum.

Patroni quō debēt habere ſollicitam curā de eccleſijs:quō fit preſentatio per patronos:tribus modis ſpernit̄ patronus: ponūtur deſup alique queſtiōes ⁊ notabilia.ibi.§.iiij.p totū.

Patronatꝰ tranſlatio quomodo ⁊ qualiter fit: ⁊ quando rationabile:⁊ de venditione et ſucceſſione transferentium ⁊c.ibi.§.v.per totum.

Patronus eccleſie qualiter quis fit:et quomō ⁊ quare ⁊c.ibidem.§.vj.per totum.

Queſtiōes notabiles ⁊ varia ponunt̄ circa acquiſitionē patronatus ⁊c.ibidē.§.vij.p totū.

Patroni ſi diſcordant ille preficiet̄ qui plurīū patronoꝝ voces habet: quod vlterius ad longum declaratur ibidem.§.viij.per totum.

Jus patronatus quare vendi vel emi non pōt alr̄s ſimoniā cōmittit: quid eſt ius patronatꝰ: et ex patronatu cōpetit patrono quadruplex ius ⁊c.ij.par.titu.j.c.v.§.xxiiij.per totum.

Paupertas quō ponitur inter conſilia dn̄i: et ponitur circa ipſam aliquorū error qui et deſtruit̄: quō paupꝫtas in diuitijs ſit cōſiderāda: ⁊ q̄ eſt bona ⁊ q̄ nō ⁊c.iiij.p.ti.xij.c.iij.ante.§.

Paupertatē voluntariā ſectando eſt quadruplex modus.ibi.§.j.per totum.

Circa paupertatē xp̄i ⁊ apoſtolorū quomō fraticelli vario modo errabāt: quorum errores etiam vario modo damnant̄ per vnā extrauagantem: ⁊ a quodam ordinis predicatorū/ad longū declarant̄ ibi.c.iiij.per totum.

Paupertas vtrum facit eſſentialiter ad perfectionē: quomodo paupertas accipit̄ dupliciter:⁊ perfectio quedam perſonalis/ ⁊ quedaꝫ ſtatualis: ponunt̄ deſuper ſex cōcluſiōes que ⁊ declarantur ibidem.§.xij.per totum.

Utrū hr̄e aliq̄d in cōi diminuat de p̄fectiōe:ponunt̄ deſuper tres cōcluſiones.ibi.§.xiij.p to.

Q; habere aliqua in cōmuni nō diminuat ſtatum perfectionis ꝓbatur: ponunt̄ deſup alique cōcluſiones que ⁊ notabiliter declarāt̄ ibi.§.xiiij.per totum.

Q; habere aliqua in cōmuni non diminuat de perfectione ſtatus prelatoꝝ: ꝓbatur multipliciter.ibi.§.xv.per totum.

Utrum xp̄s et apoſtoli habuerūt aliqua in cōi: ponuntur deſuper ſex cōcluſiones que ⁊ vario modo declarant̄ ibi.§.xvj.per totum.

Q; xp̄s ab initio conceptiōis habuit dominiū omniū rerum ꝓbatur vario modo ⁊ ad lōgū. ibi.§.xvij.per totum.

Q; habuit dominiū acquiſitū quarundā rerū: ꝓbatur vario modo.ibi.§.xviij.per totum.

Q; xp̄s habuit dominiū acquiſitum aliquarū rerum ex dono alterius; ꝓbatur vario modo. ibi.§.xix.per totum.

Q; apoſtoli emiſerunt votū paupertatis ꝓbatur multipliciter ibi.§.xx.per totum.

Q; apoſtoli habuerunt aliqua in cōmuni q̄tū ad ius ⁊ dominiū ꝓbatur multipliciter ibidē §.xxj.per totum.

Q; apoſtoli poſt reſurrectionē et aſcēſionē xp̄i habuerūt aliq̄ in cōi: ꝓbat̄ cōtra iſtā cōcluſionē vario mō.ibidē.§.xxij.⁊ p oēs ſequētes.§.

Paupibus quibꝰ dat̄ iudiciaria poteſtas ſedēdi cū xp̄o in iudicio ⁊c.iiij.par.ti.xiiij.ca.xj.§. vj.in medio.ibi.Aduertendū autem.

Paupertatis gradus qui ſunt.iiij.par.ti.xiiij. c.xj.§.vj.infra mediū.ibi. Ponit Alb.⁊ ibidē. ti.xv.c.xxiiij.§.j.poſt p̄n.ibi.Primꝰ ſmo xp̄i. ⁊.iij.p.ti.xvj.c.j.§.iij.poſt med.ibi.Sic igit̄.

Paupertas ſpiritus pōt ſumi ⁊ exponi tripliciter:⁊ hoꝝ eſt regnum celoꝝ: primo per verā humilitatē:ſecundo p inordinati affectus remotionē: tertio per totalem mūdi abdicationem.iiij.par.titu.vij.c.vj.§.j.per totum.

Pauper ſuperbus eſt octaua abuſio inter.xij. abuſiones diuerſoꝝ.j.parte.titu.v.c.ij.§.viij. ante mediū.ibi.Octaua abuſio eſt.

Paupertas non cauſat perfectionē religiōis: quō paupertas dicit̄ inſtrumentū religiōis: ⁊ quō tribꝰ gradibus religiōis cōpetit triplex gradus paupꝫtatis.iij.par.ti.xvj.c.j.§.iij.p to.

Paupertas in religione quō eſt ſeruanda ſiue

proprietate:qualiter circa ipſam peccat:quid
dr ꝓpriū:habere ꝓpriū eſt mortale:ꝛ prelat⁹
nō poteſt in hoc diſpenſare.ibidē.§.xi.ꝑ totū.

Pauperib⁹ quomodo ꝛ qualiter ſubueniendū
ſit per elemoſynā ꝛ per alia opera miſericor-
die.ij.par.ti.i.c.xxiiij.§.i.ij.ꝛ.iij.per totū.

Pauperib⁹ nō eſt danda elemoſyna pro orōne
ab eis faciēda tanꝗ ex hoc ꝗs intēdat emere
orōnem eorꝫ:ſed ꝑ beneficiū gratuitū.ij.parte
ti.i.c.v.§.xvij.poſt prin.ibi.Scdo nota.

Pauperib⁹ quō eſt dñs ſollicit⁹ ad ꝓuidēdū:
quō ipſe xp̄s rex regū paup fuit:et illā oſtēdit
verbis ꝛ factis:vnde dr pauper:et vnde dicit
mendicus ꝛc.iij.par.ti.xi.c.i.per totū.

¶Peccata mortalia quō aſſi

milant aliqbus beſtijs.i.par.ti.i.c.i.§.iij.poſt
mediū.ibi.Sed ſi hic viuit vitioſe.

Peccata cōmiſſa quō homo reſpicere debet ꝛ
de ipſis ſatiſfacere.i.par.ti.iij.c.vij.§.v.ꝑ to.

Pctm̄ quō facit volūtatē hoīs durā vt lapis.i.
ꝑ.ti.iiij.c.xiij.§.ij.poſt pn̄.ibi.Quātū ad pmū.

De peccatis admiſſis ꝛ cōmiſſis ꝛ de omi ꝟbo
ocioſo: quō de ipſis reddemus deo rationē in
nouiſſimo.i.par.tit.v.c.ij.§.iiij.poſt medium.
ibi.Quarto exigetur ratio.

Pctm̄ ꝗd eſt. Et cauſa pcti pōt eſſe triplex.ſcꝫ
iterior/exterior/ꝛ iferior ꝛc.i.ꝑ.ti.vi.c.i.āte.§.

Peccati actu quomodo eſt triplex ignorātia.
ibi.§.i.per totum.

Peccatū ex malicia dr pctm̄ qḋ ꝗs facit quaſi
ſcienter malum eligens:quō aliquo modo eſt
ibi ignorantia: qn̄ quis dicit peccare ex paſ-
ſione:ꝛ pctm̄ ex malicia eſt grauius alio pec-
cato triplici ratione.ibidē.§.ij.per totū.

Peccatum ex infirmitate vel paſſione dicit ex
ſimilitudine infirmitatis corporalis: quomō
paſſio impedit rationē:ꝛ paſſio impedit cōſi-
derationē tripliciter.ibi.§.iij.per totum.

In pctō ꝙ gaudiū ſit ꝓbatur ex ſacra ſcriptu-
ra: quod gaudiū oſtendunt eſſe inſanū quat-
tuor.i.par.ti.vi.c.v.§.iij.ante mediū.ibi.Se-
cundo eſt gaudium peccati.

Peccati cauſa non eſt deus directe neqꝫ indi-
recte:ꝛ ꝙ deus dr excecare vel obdurare duo
importat: et tripliciter aliꝗd poteſt eſſe cauſa
peccati.i.par.ti.vi.c.xij.per totum.

Pctm̄ vnū ꝯtingit eſſe cauſaꝫ alteri⁹ ſm quat
tuor gn̄a cauſarū.i.par.ti.vi.c.xiij.§.vij.ꝑ to.

Pctm̄ quō vario modo diffinit ſm doctores:
quō pctm̄ vario modo ꝯſiderat ꝛ ꝗ ſunt cauſe
principales peccati.i.par.ti.vij.c.i.per totū.

Peccata ſex modis diſtinguunt abinuicē.ſ.ex
parte reatus/ex parte gradus/ex parte reſpec
ctus/ex parte nominis / ex parte originis/ et
ex parte radicis.ibi.c.ij.per totum.

Reatus quid eſt: ad quas penas obligat pctm̄
mortale:veniale ꝛ originale.Et peccatū mor-
tale ſiue actuale ſiue veniale aliquando tran-
ſit actu:ſed remanet reatu.i.par. titu. vij.c.ij.
poſt medium.in prin.ibi.Et quia dictum eſt.

Peccata quomodo diuidūtur in peccatū cogi
tationis:locutiōis:ꝛ operationis:ꝛ aliquādo
additur peccatum cōſuetudinis. Et ſunt tria
genera peccatorū ꝛ octo gradus peccati. Et
quomodo peccatuꝫ diuiditur ſm gradus ꝛc.
ibidem.§.i.per totum.

Peccare quō homo dicitur in deum: in proxi-
mum:ꝛ in ſeipſum ꝛc.ibidem.§.ij. per totum.

Peccatum quomodo diuiditur in delictū cō-
miſſionis:omiſſionis:ꝛ tranſgreſſionis:quare
prius eſt omiſſio ꝙ cōmiſſio:vtrū in quolibet
peccato ſit aliꝗs actus ꝛc.ibideꝫ.§.iij. ꝑ totū.

Peccatorū ſunt quinqꝫ radices: quare dicun-
tur radices:ꝛ paſſio que eſt radix peccati quo
modo diſtinguitur.ibi.§.iiij.per totum.

Peccata principalia ꝛ capitalia ſunt ſepteꝫ ex
quibus alia omnia oriuntur:quare dicunt ca
pitalia ꝛ vnde procedunt ꝛc.ibidē.§.v.ꝑ totū.

Peccata mortalia ſiue capitalia quomodo fi-
gurantur in ſeptem gentibus que habitant in
terra promiſſionis:ꝗ eſt iſta terra: contra quā
chriſtus tria bona fecit homini: que ſunt iſte
gentes nomine/quibus peccatis aſſimilātur.
ibi.§.vi.per totum.

Peccati mortalis nocumēta ſunt.xxiij. que cū
magna mala ſunt quomodo cogitur peccator
deū multipliciter orare ꝛc.ibidē.c.iij.ꝑ totū.

Peccati cogitatio quō fit ꝓpter quattuor cau
ſas/ſcꝫ vel ad cognoſcendū/cauendū/delectā-
dum/et ꝑpetrandū.i.par.ti.ij.c.viij.§.iiij.poſt
mediū. ibi. Cogitatio peccati fit ꝛc.

¶Peccatū originale quid eſt

ſm Aug. et quid ſm bea. Tho. et ꝗd eſt ma-
terialiter peccatū originale ꝛ quare ꝛc.i.par.
titu.viij.c.i.ante.§.

Peccatum originale eſt vnum in eſſentia: ſed
multiplex in effectu: quomodo inficit plures
potentias anime:ꝛ participatur equaliter ab
omnibus ꝛc.ibidem.§.i.per totum.

Peccati originalis pena que eſt quantum ad
animā.ibi.§.ij.per totum.

Peccatū originale nunc tollitur per baptiſmū
in nouo teſtamento: in veteri autē per fidem
parentum.Et aliqua de circūciſione iudeorū.
ibidem.§.iij.per totum.

Status pueroꝝ deſcendentiū ad limbū qui nō
ſunt purgati ab originali:eoꝝ ſtatus deſcribi
tur cū duplici limbo.ibi.§.iiij.per totum.

Beata virgo vtrū cōcepta ſit in pctō originali: deſup vide ibi.c.ij.ꝛ.iij.per totum.

¶ **Peccatū actuale dicit᷑ mortale** ex eo ꝙ priuat aiam dei inhabitatione p gratiā ex qua anima viuit ſpūaliter: ꝛ de ipſa quinqꝫ ſunt videnda.j.par.ti.ix.c.j.ante.§.

Opinio ſtoicoꝝ circa pctā que fuit: ꝛ q̄ ꝛ quanta ſit grauitas peccati mortalis: qñ circūſtantie aggrauāt pctā. Et ponit᷑ duplex opinio de circūſtātijs: ꝛ quomodo pctm̄ vnū eſt grauius altero.ibi.§.j.ꝛ.ij.per totum.

Nota.xvj.regulas vniuerſales ad cognoſcendū peccata mortalia vel non. Ad quid tales regule valent.ibi.§.iij.per totum.

Peccati mortalis nocumentū qđ eſt: ꝛ bonum nature humane poteſt dici tripliciter: quattuor ſunt anime potētie: quō pctm̄ dicit maculā in aia: et quare iſta macula manet in aia etiā tranſeūte actu peccati.ibidē.c.ij.p totū.

Pctā mortalia enumerant᷑ p ordinē ꝛ quibus in figura figurabant᷑.ij.parte in prologo.

Peccata mortalia quō ſunt ſeptē capita draconū: quib⁹ paratur ve damnationis.ibidē.

Peccatū mortale cōmiſſum in die feſto multo grauius eſt ꝙ̄ alio die: probatur.ij.par.ti.ix.ca.vij.§.iij.poſt principium.

Peccatū mortale cognoſcit᷑ a veniali p quinqꝫ regulas.iij.par.ti.xvij.c.xviij.per totū.

Peccati mortalis ſunt tres differentie tanꝙ̄ tres mortes: que denotant᷑ p tres terminos: ſcꝫ abire/ſtare/et ſedere ꝛc.ij.par.titu.iij.c.v. circa medium.ante.§.

Peccata mortalia quō aſſimilant᷑ ſeptē vitijs difficillimis.j.par.ti.v.c.iij.§.j.per totum.

Peccata capitalia aſſimilantur ſeptem demonibus.iij.par.ti.xviij.c.v.§.iij.circa medium. ibi.Et primus demon.

¶ **Peccatū veniale vnde dicitur.** Et aliqđ peccatū poteſt eſſe veniale tripliciter ꝛc.j.par.ti.x.c.j.ante.§.

Peccatum veniale cōmitti non potuit in ſtatu innocentie vt cōmuniter ponitur de quib⁹ ſit intelligendū: et impoſſibile eſt ꝙ peccatū veniale ſit in aliquo cū originali ſolo abſqꝫ mortali ꝛ quare.ibi.§.j.per totum.

Peccatorū primi motus qui ſunt in ſenſualitate ſunt venialia: et quomodo in homine eſt triplex appetitus: quomodo aliqñ preueniūt iudiciū rationis ꝛc.ibidem.§.ij.per totum.

Peccatū veniale ſi effici poſſit mortale: ꝙ veniale fieri poteſt mortale tripliciter poteſt intelligi: et actus peccati dupliciter ad aliquid diſponit: ꝛ veniale nō poteſt fieri mortale niſi per accidens ꝛc.ibidem.§.iij.per totum.

Peccati venialis effectus ſiue nocumentū eſt multiplex: quomodo pctm̄ veniale dimittit᷑ ꝛ cōtritio requirit᷑ ad remiſſionē venialis: cōtritio poteſt accipi tripliciter: ꝛ quādo tunc dimittitur ꝛc.ibidem.§.iiij.per totum.

Pctā venialia dimittunt᷑ octo modis.verſus.
Confiteor/tundo/conſpergor/conteror/oro.
Signor/edo/dono/per hec venialia pono.
Et quomodo plus p illos modos ꝙ̄ per alios ibidem.§.v.per totum.

¶ **Peccatum cōtra naturam** eſt tertia ſpecies luxurie: ꝛ grauiſſimū ſuper oēm luxuriā. Et diuidit᷑ in quattuor ſpecies: ſcꝫ in mollicię/ſodomiā/innaturalē/ꝛ beſtialē q̄ plurib⁹ modis ꝯtingere poſſunt: ꝛ qđ illoꝝ altero grauius eſt.ij.par.ti.v.c.iiij.ante.§.

Occaſio culpe abominate ꝯtra naturā quō interpretat᷑ p illud nomē Jabin ꝛc.ꝛ poſt p multa exempla ꝛ autoritates.ibidē.§.j.per totū.

Peccatorū taliū grauitas ꝛ abominatio maxima quomodo comprehenditur in quinqꝫ que per ordinem enumerantur: et quare vocatur contra naturā.ibidem.§.ij.per totum.

Septē notant᷑ q̄ aggrauant culpā illā.ibi.§.iij.

Jn.c.v.vj.vij.ꝛ.viij. agitur de inceſtu/ſtupro/raptu/ꝛ ſacrilegio. Deſup vide in litteris ſibi aptatis.

Peccatum contra naturā quomodo vario modo agitur in matrimonio et quantū peccatū.iij.par.ti.j.c.xx.§.iij.per totum.

Peccatum contra naturā faciens quā penam incurrit ſm canones.iij.par.ti.xvij.c.xxj.§.v. ibi.Tertius canon.

¶ **Peccata clamantia in celū** ſunt homicidiū/ſodomia/et oppreſſio pauperum.ij.par.ti.vij.c.iij.§.ij.infra principiū.

¶ **Peccatū in ſpiritūſctm̄ deſcribit᷑** vario modo.ꝫ. ſub lr̄a B.ſcꝫ blaſphemia.et.ij.par.ti.viij.c.vij.ꝛ.viij.per totū.

Peccati ſtatus quomodo dicit᷑ mare propter inquietudinē: ꝛ quare ꝓfundū: ꝛ vnde dr̄ peccatū in ſpm̄ſctm̄: quō homo p timorē ab illo ſe debet auertere ꝛc.ibi.ti.viij.c.viij.§.j.p totū.

Peccata nr̄a varia quō ſunt mūdanda ad modū purificationis iudeoꝝ: qꝛ purgatio iudeorū ſignificat purgationem peccatorū noſtrorum.j.par.ti.xiiij.c.v.§.viij.per totum.

Peccatū non dimittitur niſi reſtituatur ablatum. Eſt vna de reg.iur.que ꝛ declarat᷑.j.par.ti.xx.c.vnico.ſub lr̄a P.ſcꝫ peccatum.

Peccati venia nō dat᷑ niſi correcto. Eſt vna de reg.iur.q̄ ꝛ declarat᷑.ibi.ſub lr̄a P.ſcꝫ pctī.

Pctm̄ quodlibet quō excecat mentē: ꝛ quō homo p pctm̄ fit ſilis beſtijs: ꝛ quomō p pctm̄ fit ſeruus diaboli: ꝛ eſt i ipſius poteſtate.ij.par.

in ꝓlogo ante mediū. ibi. Inſuꝑ q꜄ peccatū.
Peccati defenſio eſt octauus gradus ſupbie: ⁊ in quib⁹ hominibus reperit magis iſta defenſio. ij. par. ti. iij. c. iij. §. xj. per totum.
Peccati libertas eſt vndecimus gradus ſupbie: ⁊ in quo cōſiſtit. ibidem. §. xiij. per totū.
Peccandi cōſuetudo eſt duodecimus gradus ſuperbie: et quare ⁊ quomodo eſt periculoſa. ibidem. §. xv. per totum.
Peccata dimiſſa quomodo redeunt ꝓpter ingratitudinē: ⁊ quomodo dicūtur redire ⁊c. ij. parte. titu. iij. c. ix. §. iiij. per totum.
Peccati impedimenta duo ſunt que hoīem retrahere poſſunt. ij. parte. titu. viij. c. viij. §. j. vltra mediū. ibi. Ex parte vero peccati.
Peccati duricia vel obſtinatio quō eſt multū periculoſa: ⁊ multa ſunt inducentia ad cauendum hanc duriciā. ij. par. ti. viij. c. ix. per totū.
Peccata ſiue vicia dominoꝝ ſiue pncipū deſcribunt vario modo. iij. par. tit. iij. c. iiij. per totū.
Peccat religioſus grau⁹ in eodē genere peccati mortalis vel venialis qđ cōmittit ꝙ laicus triplici ratiōe: ⁊ quare citius reſurgit. iij. p. ti. xvj. c. j. §. viij. circa fi. ibi. Et nota ƒꝫ Tho.
Peccatū quomodo diuidit in peccatū cordis / oris / ⁊ operis: ⁊ quomodo inter ſe differūt. iij. par. ti. xvij. c. xvij. §. vj. per totum.
Peccata dimiſſa a deo nunꝙ redeunt per culpam ſequentem: nec quo ad penam. iij. parte titu. xxix. c. j. §. iij. per totum.
Peccator reſurgere non poteſt ſine dei gratia ꝓbatur. iiij. par. titu. ix. c. v. §. ij. per totum.
Peccato ꝙ nemo reſiſtere pōt ſine dei gratia: ꝓbatur ad longum ibidem. §. iij. per totum.
Peccatum quō timendū ſit ⁊ vitandum ꝓpter ſeptem mala que peccatum facit ſiue inducit. Et ꝙ deo peccatum diſplicet patet ex ſepteꝫ. iiij. parte titu. xiiij. c. vj. §. j. per totum.
Pctm̄ quō inducit hoī ſeptē nocumēta: ideo timēdū. ibidē. §. ij. iij. iiij. v. vj. vij. ⁊. viij. p totū.
Peccatoꝝ noſtroꝝ deo reddem⁹ rationē in nouiſſimo. iiij. par. ti. xiiij. c. ix. §. vj. per totum.
Peccata mortalia ⁊ venialia quō poſſunt purgari in ꝑſenti. iiij. par. ti. xiiij. c. x. §. ij. p totū.
Peccata ſiue vicia mulierū deſcribunt in gñe ƒꝫ ordinē alphabeti adaptata. iij. p. ti. j. c. xxv.
Peccata quomodo multiplicant per amorem ſuiipſius. ij. par. ti. v. c. xiij. §. iij. per totum.
Peccatoꝝ abſolutio quō requirit cōtritioneꝫ. iij. par. ti. xiiij. c. xviij. per totum.
Peccatū mortale cōmiſſuꝫ in die feſto eſt multo grauı⁹ ꝙ al's ⁊c. ij. p. tit. ix. c. vij. §. iij. p totū.
Pctōꝝ aſſimilat mortuo ꝓpter tria: ſcꝫ ꝓpter cōſimilē defectū: ꝓpter ſimilē effectū: ⁊ ꝓpter cōſimilē aſpectū. j. par. ti. v. c. j. §. xij. per totū.
Peccator quomodo aſſimilat pincerne Pharaonis: ⁊ quid deſuper ſignificant tres ꝓpagines. j. parte. titu. v. c. ij. §. ix. poſt mediū. ibi. Cum autem ſic bene exercetur.
Peccator decedens cum peccato mortali oſtēditur ſex rationibus ipſum iuſtiſſime damnatum. j. par. ti. v. c. iij. §. ij. per totum.
Peccātibus eſt neceſſarius ⁊ vtilis timor dei: ⁊ quare. j. par. ti. vj. c. x. §. v. circa principium.
Peccator vexat ⁊ detrimētū patitur in bonis ſpiritualibus que ſunt in triplici differentia. j. parte titu. vij. c. iij. §. iij. in prin.
Peccator quomodo vexatur in anime ſeparatione a corpore / et refrigeriū habere non pōt: ſed magis anguſtias: ⁊ hoc ex triplici ratiōe. ibidem. §. iiij. per totum.
Peccator ꝓpter mortale a deo quomodo punitur non ſolū in preſenti / ſed etiaꝫ in futuro. Et hec pena eſt aliquo modo finita ⁊ aliquo modo infinita. j. parte. titu. ix. c. iij. ante. §.
Peccator quāto magis expectatur ad penitētiam ⁊ nō reuertit / tanto durius punit: ꝓbat varijs auctoritatibus. ibidem. c. iij. §. iiij. poſt mediū. ibi. Quanto autē peccator.
Defleat peccator q꜄ offendens in vno fact⁹ eſt omniū reus. Eſt vna de reg. iur. que ⁊ declaratur. j. par. titu. xx. c. vnico. ſub. D. ſ. Defleat.
Peccator quō hꝫ in ſe triplicem defectū quem nō cōſiderat ipſe. ij. par. tit. v. c. xj. §. j. per totū.
Peccatores quō declinant ƒm oēs caſus declinandi: ſcꝫ nominatiuo / genitiuo / datiuo ⁊c. ij. p. ti. ix. c. iiij. §. j. poſt mediū. ibi. Nota ƒꝫ Alb.
Peccator quā penā meret ꝓ peccato mortali: ⁊ quō deus recipit contritionē ⁊c. quō ab illis abſoluitur ⁊c. ij. par. titu. xvij. c. xxj. §. iiij. poſt mediū. ibi. Peccator poſtꝙ eſt.
Peccatores vtrū habent prudentiā. iiij. parte titu. ij. c. j. §. iij. per totum.
Pctōres quō hr̄e poſſunt tres fruct⁹ patiētie: ſcꝫ p intellect⁹ excecati illuminationē: p volūtatis deprauate pmutatiōeꝫ: ⁊ p cōcupiſcētie refrenatiōeꝫ. iiij. p. ti. iij. ca. viij. §. xviij. in prin.
Pctōres quō diligēdi ſunt ex charitate: et ꝙ̄ in ipſis odire debemus. iiij. par. ti. vj. c. iiij. circa mediū. ante. §. ibi. Qđ peccatores ſunt.
Peccator quō oſtēdit eſſe fatuus ex via / ex cura / ex mēſa / ex domo ſua / ex pugna / ex gloria / ⁊ ex opere. iiij. par. ti. xiiij. c. vj. §. vj. per totū.
Peccator quomodo ſpoliat ſpiritualiter ſeptē bonis a diabolo que figurātur per ornamēta templi. ibidem. §. vij. per totum.
Pecunia ſimoniace recepta ꝓ ordine dato vel beneficio: vel ꝓ ſcriptura: vel ꝓ ingreſſu religiōis: quid cū ipſa pecunia fieri debet. ij. par. ti. j. c. v. §. vij. per totū. ⁊ aliqua. §. xx.
Pecunia pōt dari vel recipi ꝓ ſpūali re vel circa ſpūalia ⁊ ſine ſimonia quinqꝫ modis. ij. par.

ti.j.c.iiij.§.ij.ibi.Munus aūt a manu.etiā.§.j.

Pecunia bene vti quō hoc eſt actus liberalitatis:et duplex eſt vſus pecunie: quare pecunia cadit ſub ratione vtiliū: ⁊ que pertinēt ad iſtā liberalitatē.iiij.par.ti.v.c.xvij.§.j.per totū.

Pecunie liberalitas:vide varia ſub littera.L. ſcȝ liberalitas. ⁊ ibi.c.xvij.per totū. Et etiam vide.ſ.ſub littera.D.ſ.diuitibus ⁊c.

Pecūia licite pōt recipi a ſcholarib⁹: ꝓbaꝛ.ij.p.ti.j.c.v.§.xvij.poſt međ.ibi.Nota ſexto ꝙ.

Pecūiales reddit⁹ vtrū licet hereditarie emere ad vitā ⁊c.ij.p.ti.j.c.viij.§.xv. ⁊.xvj.p totū.

Pecunias habentes cōmunitatū vt reddituarij ſiue camerarij : quō ipſi aliqn fraudē committunt:⁊ quō ⁊ qn licite exigere poſſunt ſalarium ſuū.ij.parte.titu.j.c.xvij.§.vij.vltra medium.ibi.Sed quid de camerarijs.

Pedagia qui habēt imponere ⁊ qui nō niſi auctoritate ſuperioris:que interdicunꝛ:⁊vtrum pedagium ꝓhibitum recipiēs ſit excōicatus. iij.parte.titu.xij.c.iiij.in prin.et.§.j.ante medium.ibi.Ex ca.eccleſijs.

Pedagia iniuſte ⁊ ſine cauſa imponētes ⁊ recipiētes rapinā cōmittūt:⁊ religioſi ⁊ eccl'iaſtici nō tenēꝛ ad ipa ꝓbaꝛ.ij.p.ti.j.c.xij.§.vj.p.t.

Pedagiorū et teloneorū vocabula deſcribunꝛ ibidem.c.xiij.§.vj.⁊ vltra.

Pellifices ſiue pelliparij quō aliqn male exercent ipſorum officiū.iij.par. titu.viij.ca.iiij.§.iiij.circa finem.ibi.Pelliparij quoqȝ ſatis.

Penitentie debent eſſe tres conditiōes vt ds in dei bonitate iuſtificeꝛ.j.par.ti.xiij.c.ij.§.vij infra mediū.ibi.In penitentia.

Penitētibus quō vtilis eſt timor dei:⁊ q̄ bona ipis adducit.j.par. ti.vj.c.x.§.v.circa princi.

Penitens quilibet quō ſe preparare debet ante mortē: quō facere debet confeſſionē: quō ſatiſfactionē:et que ſacerdos aliquādo ab ipſis debet querere ⁊c.iij.par.titu.x.c.ij.per totū.

Penitētia quō eſt ſacr̄m:quō eſt res ⁊ ſacr̄m:⁊ quō eſt tm̄ res.iij.par. titu.xiiij.c.xvij.ante.§.

Penitentie actus quomodo reuiuificat opera mortificata per peccatū: ponunꝛ deſuper alique queſtiones que ⁊ declaranꝛ:quomō quis reſurgere debet per penitētiā a peccato mortali.ibi.§.j.per totum.

Penitentia quomō diffinitur ſm beatū Greg. ⁊ Ambro.ibidem.§.ij.per totum.

Penitentie fructus ſiue effectus quis eſt:quō penitētia delet omnē culpam actualē/mortalem/⁊ venialem: ⁊ quando vnū peccatū dimittitur ſine alio.ibi.§.iij.per totum.

Penitentie impedimenta que ſunt:que impedimēta interiora penitentie.Et deſperationē venie inducūt tria: ⁊ dantur tria remedia cōtra illa.ibidem.§.iiij.⁊.v.per totum.

Penitentia quomodo debet habere tria genera partiū:ſcȝ partis potentialis/eſſentialis/⁊ integralis.ibidem.§.vj.per totum.

De penitentie partibus integralibus:ſcȝ cōtritiōe/cōfeſſiōe/⁊ ſatiſfactiōe. vide ſub.C.⁊.S.

Penitētiā ſiue ſatiſfactionē impoſitā poſt abſolutionē debitā factam in peccato mortali/ vtrum in toto vel in parte teneꝛ homo iterare.iij.par.ti.xiiij.c.xx.p totū.⁊ precipue.§.ij.

Penitētiam imponēdo qualiter ibi ſe habeat cōfeſſor ne auctoritas eccleſie vileſcat:⁊ ne poteſtas clauium contemnaꝛ: ꝓ peccato occulto nō debet imponi penitētia manifeſta: ⁊ prius debet iniungere penitētiam ꝙ facere abſolutionē.iij.par.titu.xvij.c.xx.§.j.per totum.

Penitētiam vel ſatiſfactionē impoſitā in mortali factam in toto vel in parte an teneaꝛ homo iterare:vtrum valet in foro eccleſie militātis:⁊ quomodo per contritionē abſoluiꝛ quis a peccatis.iij.par.ti.xvij.c.xxj.§.iiij.per totū.

Penitētie effectus miniſter eſt ſacerdos : quō eſt remiſſio peccati actualis ⁊c.iij.p.ti.xxij.c.ij.§.iij.circa finē.ibi.Eſt ergo quarta opinio.

Penitentia ſolennis quō inducit irregularitatem ⁊ quare : et ꝓ quo crimine imponiꝛ talis penitentia.iij.par.ti.xxviij.c.vj.§.j.per totū.

Penitens vtrū magis debet eſſe gratus ꝙ innocens.iij.par.titu.v.c.xij.infra mediū.ante §.ibi.Si autē queratur.

Penitētia quō non ſolū eſt ſacramētū/ ſed etiā virtus:quō ipſa diffiniꝛ:ꝙ virtus ſpecialis ſit ꝓbatur:quō ita ptinet ad iuſtitiā vindicatiuā iiij.par.ti.v.c.xiiij.in prin.⁊.§.j.ij.⁊.iij.p totū.

Penitentie virtutes ſiue vtilitates ſunt:virtutū reſtitutio: meritorū reſtauratio: peccatorū emūdatio:anime renouatio: tribulationū cuttatio:bonorū eccleſie participatio: ⁊ premiorꝫ preparatio.ibi.§.iiij.per totum.

Penitētie excellentia quō nō ſolū ptȝ ex multiplici fructu:ſed ⁊ principalr̄ ex trib⁹.ſ.qr eſt in principali potētia:qr eſt nobis vniuerſalis ⁊ qr omniū virtutū prima ⁊c. ibidē.§.v.p totū

Penitens ⁊ quilibet electus quō habeat moueri inter timorē ⁊ ſpem:vt nec preſumat nec deſperet.ibidem.§.vj.per totum.

Penitētium nuptie que ſunt: ⁊ quid ſignificāt ſex hydrie in iſtis nuptijs.iiij.par.titu.xv.ca.xxix.§.j.⁊.ij.per totum.

Pro penitentia ſiue confeſſione quō nichil debet exigi.ij.par. titu.j. c.v.§.xvj.circa mediū. ibi.Item nec ꝓ penitentia.

Penitētia virtualis quō aſſimilaꝛ naui:et q̄ exigunꝛ ad verā pniam.ij.p.ti.ij.c.j.§.xxv.p totū

Penitentis hominis fortitudo quō ꝓuenit ex quatuor.ij.par.titu.ix.c.xv.§.iij.circa mediū. ibi.Tertium eſt fortitudo.

Penitentiaȝ infructuoſam qñ cōfitēs facit de peccatis cōfeſſis: ⁊ vtrū teneť iterare penitentiā vel cōfeſſionē. ij. par. ti. ix. c. viij. §. iiij. ꝑ to.

Penitentē vel ꝯfitentē qñ nō intelligit ꝯfeſſoꝛ/ qd tūc facere debet. iij. par. ti. xvij. c. xv. ꝑ to.

Penitētiariū in curia romana: quā autoꝛitatē abſoluendi habent. iij. par. ti. xvij. c. xiiij. ꝑ to.

Penitentiales canones qui ſunt: ⁊ ſunt numero. xlvj. et per oꝛdinem declarantur. iij. parte titu. xvij. c. xxj. §. v. per totum.

Pena ſpūalis quō eſt infligēda ꝑ diſtinctionē/ ſcȝ an imponiť a canone/an imponiť ab hoīe: hoc declarať. j. ꝑ. ti. iiij. c. xiiij. §. ij. poſt mediū. ibi. Notandum ꝙ in penis.

Penarū benignioꝛ eſt interpꝛetatio facienda. Eſt vna de regu. iur. que ⁊ declaratur. j. parte ti. xx. c. vnico. ſub lr̄a J. ſcȝ in penis.

Pena ꝓ crimine exterius cōmiſſo eſt determinata a iure: quō illa ſubdiſtinguiť. j. ꝑ. tit. iiij. ca. xiiij. §. iiij. ante mediū. ibi. Etſi pena.

Pena grauis īfligiť homini nō ſolū ꝓpter grauitatē culpe: ſed etiā ꝓpter alias cauſas. Et circa quantitatē peccati quadruplex gradus eſt attendēdus ⁊c. j. par. ti. xiiij. c. vj. §. iij. poſt mediū. ibi. De penis que inferebanť.

Pena quā mereť pctoꝛ ꝓ pctō moꝛtali ꝗ eſt et quō deus recipit cōtritionē. et quō abſoluiť a peccatis ⁊c. iij. par. ti. xvij. c. xxj. §. iiij. ꝑ totū.

Pene quare et quomodo homini infliguntur a deo ꝓpter pctā. iij. par. ti. xxix. c. j. ante. §.

Penas infert deus homini in pn̄ti vita qncꝫ de cauſis. ibidem. §. j. per totum.

Penā patiť quis a deo in pn̄ti vita nō ſolū ꝓ culpa ſua: ſed etiā ꝓ aliena ex triplici ratione ⁊ quare ⁊ quomodo homo ſuſtinere debet iſta patienter. ibi. §. ij. per totum.

Peccata dimiſſa a deo quō nunꝙ redeūt ꝑ culpā ſequentē nec quo ad penā. ibi. §. iij. ꝑ totū.

Pena nunꝙ infertur pꝛo culpa mentali tm̄ in foꝛo humano ſiue ſeculari ſiue eccl'iaſtico. Et culpa exterioꝛ quomodo variatur quadrupliciter. ibidem. §. iiij. per totum.

Pena ſpūalis ꝗ infligitur homini in foꝛo eccleſiaſtico eſt quadruplex. ibi. §. v. per totum.

Pene coꝛpoꝛales ꝗ infliguntur homini in foꝛo humano ſunt multiplices. ibi. §. vj. per totū.

Pena ſubſtātie coꝛpoꝛalis quō inferť homini in foꝛo eccleſiaſtico ⁊ ſeculari: ⁊ quare ⁊ ꝓpter que ⁊c. ibi. §. vij. per totum.

Pene ⁊ culpe hoīs excuſationes ſunt ſeptem. Et poſtꝙ ſemel punitus eſt nō debet amplius puniri ⁊c. ibi. §. viij. per totum.

Penis multiplicib⁹ quō viſitat de⁹ in pꝛeſenti et in purgatoꝛio: ⁊ pctā puniuntur tripliciter: et quomodo punit ſcientes. ibi. c. ij. per totū.

Penarū ꝯſideratio quas mūdani ſuſtinent ꝓ pctis adimplēdis vel tpalib⁹ quō eſt remediū nr̄e patientie. iiij. ꝑ. ti. iij. c. vij. §. xiiij. ꝑ totū.

Pene infernales deſcribūtur. s. ſub lr̄a J. ſcȝ infernus. et ſub lr̄a D. ſcȝ damnatoꝝ.

Pene tres ſunt mulieri inflicte ex parte coꝛpoꝛis. ij. par. ti. iij. c. j. §. ix. per totum.

Percuſſio duplex ꝓhibetur clericis: epiſcop⁹ non debet aliquē ꝑ ſe verberare: ſed ꝑ aliū qñ quis meruit: quō vario modo debet coꝛrigere ſubditos ⁊c. iij. par. ti. xiij. c. iij. §. ix. per totū.

Percutiens clericum vel religioſum quō ⁊ qñ incurrit canonē. iij. par. ti. xxiiij. c. j. ꝑ totū.

Perdere nō debem⁹ timere bona tpalia ꝓpter ſeptē ꝯditiōes terrenoꝝ. iiij. ꝑ. ti. xiiij. c. ij. ꝑ to.

Perfectionē quō attigere pōt aīa: ⁊ de triplici termīo quē debet notare. j. ꝑ. ti. j. c. ij. §. v. ꝑ to.

Perfectionis ſtatu quō deus vocat aliquos vt abꝛaam. Gen̄. xij. et quomodo ſignificat ſtatū religionis ⁊ perfectionis. j. par. ti. v. c. ij. §. vj. ante mediū. ibi. Quantū ad ſecundū.

Perfectionē trinā quō deſiderat aīa. j. par. ti. j. ca. ij. §. j. circa finē. ibi. Triū enim pfectionū.

Perfectio ꝟtualis ē via qua imediate itur ad celū: in quo conſiſtit ipſa pfectio: ꝗ ſunt ipſius effect⁹ ⁊ ſigna: ⁊ qs ei⁹ ⁊c. j. par. ti. v. c. iiij. §. ij. ante mediū. ibi. Quarta via eſt.

Perfectionis ſtat⁹ eſt a xp̄o effectiue inchoatus: quō nūc ſtatus ſumiť: quid dꝛ pfectū: quō eſt in varijs ſtatib⁹ ⁊c. iij. ꝑ. in ꝓlogo. §. v. ⁊. vj.

Perfecti ⁊ religioſi de quibus ſtare debent in iudicio ſiue contendere. iij. par. ti. vj. c. j. §. iij. ante medium ⁊ poſt.

Perfectionis ſtatus in religione in quo conſiſtit. Eſt enim triplex pfectio: ad quā illarū oꝛdinatur religio: ſed ⁊ eius pfecta charitas dꝛ triplex. iij. par. ti. xvj. c. j. per totū. ante. §.

Perfectionis ſtatū qñ qs diciť hr̄e: quō aliqui ſunt in ſtatu perfectionis: vt epi ⁊ religioſi: et quare plus epi ꝙ religioſi: ⁊ ad pfectionē ꝑtinet aliqd tripliciter ⁊c. ibi. §. j. per totū.

Perfectionē religionis non minuit habendo aliquid in cōmuni. ibi. §. iij. per totum.

Perfectus quō religioſus fit ꝑ ꝓfeſſionē que in diuerſis religiōib⁹ diuerſimode expꝛimiť. ibidē. §. iiij. circa mediū. ibi. Fit autē quis.

Perfectio hominis in quo conſiſtit imitando ſcȝ deum. iiij. par. ti. xj. c. ij. §. ij. ante medium. ibi. Ubi notandum.

Perfectio quomō ſumitur dupliciter ſcȝ quedam pſonalis ⁊ quedā ſtatualis: que eſt perfectio patrie ⁊ que vie: ⁊ ꝗ naturalis: ⁊ quō religioſi ⁊ pꝛelati debēt eſſe pfecti: ⁊ quō pfectio vario modo accipitur. ibidē ti. xij. c. iiij. §. xij. a pꝛincipio vſqꝫ ad medium.

Perfectiōis pauptas ꝗ eſt et hr̄e aliqua in cōi vtrū diminuit pfectionē ⁊c. habeť deſuꝑ ma-

teria valde longa ibi.et ꝑ oēs ſequētes.§.
Peregrini ⁊ viatores etiā negociatores ſi ſine licētia curatoꝝ ꝓfecti ſunt nō poſſunt ab alijs abſolui: ſed ſi habeāt licentiā poſſunt.iij.par. ti.xvij.c.iiij.āte mediū. ibi. Quart⁹ caſus eſt.
Pericula ſiue futura mala quō quis iſta reſpicere debet.j.par.ti.iij.c.vij.§.vj.per totum.
Pericula precauere et eis obuiare quō ptinet ad tertiā partē prudētie:⁊ quomō patimur in preſenti vita pericula iſta in q̄druplici pugna ſpūali.iiij.par.ti.ij.c.ij.§.v.per totum.
Pericula ſeptē ſunt in preſenti vita que ſemꝑ timeri debent.iiij.par.ti.xiiij.c.vij.per totū.
Periuri excluduntur a iuramento:⁊ ſic etiam excluduntur a iudicio ⁊c.ij.par.ti.x.c.iiij.§.ij. ante medium.ibi.Secūdi ſunt periuri.
Periurij grauitas oſtendit̄ ex quattuor: ſcꝫ ꝙ ex eo deus inhonorat̄:q: omī lege vetat̄:quia proximus damnificat̄:⁊ q: faciens multiplici pena caſtigatur.ij.par.ti.x.c.vij.ante.§.
Periuriū quid eſt:q: iſte nō excuſat̄ a mortali: et trib⁹ modis ꝓprie q̄s ꝑiuriū incurrit:vnde et mortaliter peccat.ibidem.§.j.per totum.
Periurium quomodo prohibetur omī lege ſcꝫ intrinſeca/moſaica/ euāgelica/canonica/⁊ politica.ibidem.§.ij.per totum.
Propter ꝑiuriū quare et quō proximus dānificat̄:⁊ nō excuſat̄ a mortali. Et q̄d de exigēte iuramentū vtrū peccet.ibidē.§.iij.per totū.
Periuriuꝫ quomodo ⁊ qualiter multipliciter punitur:quomodo ſcꝫ in foro eccl'ie:⁊ quomō in foro ciuili.ibidem.§.iiij.per totum.
Periurus quā penā incurrit ſm canones.iij. par.ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Quintuſdecimus.
Permutationes beneficioꝝ ⁊ prebendarū deſcribūtur.s.ſub lr̄a B.ſcꝫ beneficia.et.iij.par. ti.xv.c.iij.in prin.et.§.j.per totum.
Perſecutores quō ſūt ſcđi mali operij i vinea dñi.ſ.in eccleſia:⁊ q̄ ⁊ quō eccleſia dei paſſa eſt decē magnas ꝑſecutiones: ⁊ a q̄bus ⁊c.j.par. ti.v.c.ij.§.viij.circa međ.ibi.Scđi nequiter.
Perſecutionē patientes propter iuſticiā qui ⁊ quomodo dicuntur beati: quomodo ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ.Et in quo conſiſtit illa beatitudo iiij.par.ti.vij.c.vj.§.viij.per totum.
Perſeuerantia quid eſt: et circa que conſiſtit. iiij.par.ti.iij.c.viij.ante.§.
Perſeuerātie duo ſunt extrema: ſcꝫ mollicies et ꝑtinacia.ibidem.§.j.per totum.
Perſeuerantie ſunt quattuor effectus: habet eñ ſola optata impetrare: inſueta in naturā mutare:acquiſita cōſeruare:⁊ virtutes oēs in bono cōfirmare.ibi.§.ij.per totum.
Perſeuerantia in auxilio dei ⁊c. quō dicit̄ triſpliciter.iiij.ꝑ.ti.ix.c.v.§.vj.infra principiū.
Perſeuerantia in bono quomodo eſt via qua immediate itur ad celum.j.par.ti.v.c.iiij.§.ij. poſt medium.ibi.Quinta via.
Perſeuerātie laus in q̄ ꝯſiſtit.ij.ꝑ.ti.v.c.xij.§. iiij.j.principiū.ibi.Pro cuius declaratione.
Perſone eccleſiaſtice q̄ dicant̄ q̄ gaudent duplici priuilegio clericoꝝ: q̄ ſunt ꝟe eccl'iaſtice ꝑſone ⁊ q̄ ſub dubio.iij.ꝑ.ti.xxiij.c.v.per totū.
Perſonis eccleſiaſticis man⁹ violētas inijcientes excōmunicati ſunt maiori ſentētia.iij.par te ti.xxiiij.c.j.per totum.
Perſonas eccleſiaſticas compellentes et eorū bona excōmunicati ſunt maiori ſententia. ibi ca.xxj.xxij.xxiij.xxiiij.xxv.⁊.xxvj.per totū.
Perſonarū acceptio in iudicio quomodo ipſa prohibetur:⁊ etiā ipſa ꝓhibetur ex ſcriptura cū exemplo.ij.par.ti.j.c.xix.§.ij.et.c.xx.
Perſonalis vnitas ꝓbatur ex ſcriptura:⁊ quō hec neceſſaria eſt ad peccatoris redemptionem.j.par.ti.vj.c.ij.§.v.⁊.vj.per totum.
Participatoria manus quomodo deſcribit̄:et quid ſignificant eius quinq̧ digiti ſiue modi. ij.par.ti.ij.c.j.§.viij.per totum.
Participatio quib⁹ modis fit in rapinis/ furtis ⁊c.ij.par.ti.j.c.xij.xiij.xiiij.⁊.xv.Uide multo plura.j.ſub lr̄a R.ſcꝫ rapina.
Participare quis poteſt quadrupliciter cum excōmunicatis ⁊c.iij.par. tit.xxv.c.j.in principio.et.§.j.per totum.
Participātes cū iudeis citra caſus ꝓhibitos quō ſunt puniendi.ij.ꝑ. ti.xij.c.iij.§.iij.ꝑ totū.
De participatiōe vſure ſiue cooperatione:quō quis tenet̄ ad reſtitutionē.ij.ꝑ.ti.j.c.ix.ꝑ to.
Pertinacia eſt filia vane gl'ie:q̄ opponit̄ ꝟtuti ꝑſeuerātie ſm exceſſum:in quo cōſiſtit ꝑtinacia:q̄s đr ꝑtinax ⁊c.ij.par.ti.iiij.c.vj.ante.§.
De ꝑtinacib⁹ ponit̄ thema ex pſal. quō ꝑtinax cōparat̄ aſpidi ꝓpter tria:quō aliq̄ magni ꝑtinaces fuerūt:⁊ quō ſancti viri cauere ſe debēt a ꝑtinacia.ibi.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Pertinax quomodo ꝯtemnit prelati fulminantis ſententiā excōīcationis:quomodo aſſimilatur veneno.ibi.§.iiij.per totum.
Pertinax quis dicit̄:vnde dicit̄ ꝑtinax:⁊ vnde naſcitur hoc vitium.iiij.par.titu.iij.c.viij.§.j. circa medium ibi. Pertinax autē dicitur.
Peſtis nulla maior ꝙ familiaris inimicus: et quare:⁊ queſtio quedam de iuda.ij.par.tit.j. ca.xxij.§.j.per totum.
Petitiones quō formare debemus ad deū ⁊c. deſuper vide varia.s.ſub lr̄a O. ſcilꝫ oratio. et.iiij.par.ti.v.c.viij.§.iij.per totum.
Peti quomō debet ſcientia a deo:deſuꝑ datur modus ⁊ forma ⁊c.iij.par.ti.v.c.j.per totum.
Petrus apoſtolus quomō preceſſit alios apoſtolos in ſeptē poteſtatibus.iij.parte tit.xxij. ca.iiij.§.j.et poſt međ.ibi. Septima ⁊ vltima:

¶ Pictores nō ſecūdū quātitatē laboris ſed ꝯm induſtriā exigere poſſunt ſalariū: ꝛ quō ꝛ in qbus frequenter fraudē cōmittunt in ſuis operib⁹ ꝛc.iij.p.ti.viij.c.iiij.§.xj.circa mediū.ibi.Pictores non ſolum.
Pythagorica precepta que ſunt: ꝛ quō ſunt fugienda.iiij.par.ti.v.c.xx.§.ix.per totum.
Pietas quō diffinit a Tullio: et deſcribit tripliciter.ſ.proprie ꝓ cultu ꝛ honore ꝛc. et quō vnuſqſqꝫ ad eā tenet.iiij.par.ti.v.c.ix.ante.§.
Pietas quō requirit honorē parentū: ꝛ iſte honor tripliciter intelligitur.ſ. eis reuerentiam exhibendo/obedientiā faciendo/ ꝛ in neceſſitatibus ſubueniendo.ibi.§.j.ꝛ.ij.per totū.
Pietatis bonū quō habet tres dignitates ſiue excellentias: ſcꝫ quantū ad ſuā regulā: quātū ad ſuā differentiā: ꝛ quantū ad efficaciaꝫ ſiue vtilitatē.iiij.par.ti.xv.c.j.ante.§.
Pietatis donū quomodo habet in via quinqꝫ actus: ſed vnū principalem: ꝛ alios quattuor ſecūdarios.ibi.§.j.per totum.
Pietas quō remanet in patria: q̄ vtilitas ipſi⁹ pietatis: quō ad oia valet ꝛc.ibi.§.ij.p totū.
Pignora vtrū licet emere a manifeſtis vſurariis.ij.par.ti.j.c.viij.§.xvij.per totum.
Pignus ſi aliquis accepit vnde habuit emolumentū temporale: ſi hoc egit cōtra voluntatē pignorantis furtum cōmiſit: quid proprie eſt pignus: creditor tenetur oēs fructus pignoris reddere ꝑceptos deductis expenſis in bona fide ꝛc.ibi.c.xv.§.iij.per totum.
Pigritia dicitur filia accidie cui aſſimilatur: ꝛ in ſcriptura pigritia frequenter ſumitur pro accidia ꝛ negligentia ſuper omiſſione bonorū operū.ij.par.ti.ix.c.xiij.ante.§.
Pigritia iſta ſiue tarditas ad bonū eſt mala ꝛ periculoſa in trib⁹: ſcꝫ in exhibēdo ſe ad ꝯuerſionē: in faciendo cōfeſſionē: in ꝓſequēdo opationē.ibi ante.§.ꝛ.§.j.ꝛ.ij.p totū.etiā.§.vj.
Pigritia in quo differt a negligentia: ꝗs dicit piger ꝛc.ij.par.ti.ix.c.iij.§.j.per totū.
De pigritia vide.s.ſub lr̄a N.ſ.negligētia ꝛc.
Pigritia ſiue ſegnicies quō eſt ſpecies timoris naturalis: ꝛ in quo cōſiſtit ꝛc.iiij.p.ti.xiiij.ca.iiij.§.ij.vltra mediū.ibi.De ſegnicie que.
Phyſica ſciētia.i.naturalis ſciētia ꝗd tractat: quō ſubdiuidit ꝛc.j.p.ti.j.c.iij.§.j.circa med.
Philoſophia vera in trib⁹ cōſiſtit.ſ.in religione morib⁹ ꝛ doctrina: ꝛ vario mō ſubdiuidit: ꝛ qui pricipaliter ipſum amplexati ſunt: et quō piculoſum eſt nimiū inſiſtere in doctrinis gentiliū.iiij.par.ti.xj.c.iiij.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.p totū.
Philoſophorū errores ꝯ fidē vario mō deſcribunt in ꝗbus ipſi errabāt ꝛc.ibi.c.v.p totū.
Pincerna pharaonis quos figurat: ꝛ ꝗd ſignificant tres ꝓpagines.j.par.ti.v.c.ij.§.ix.poſt medium.ibi.Cū autem ſic bene.

¶ Placere alteri poteſt fieri quadrupliciter: quādo iſtud fit bono modo ꝛ quando non ꝛc.ij.par.ti.x.c.ij.§.j.poſt princi. ibi.Quantū ad primū ſciendum.
Planete ſunt ſeptem quoꝝ quilibet habet ſuū celum per quod facit curſum ſuū: ꝛ quomodo vario modo habet influētias ſup corpora humana ꝛc.ij.par.ti.xij.c.x.§.ij.per totum.
Planete quō circūdant ſolē: et ꝗd iſta ſignificant: ꝛ ponunt.xij.ſigna zodiaci: ꝛ quomō xp̄s trāſiuit p iſta ſigna operādo noſtrā ſalutē ſemper in medio.iij.par.ti.xxxj.c.ij.§.iiij.p totū.
Platea in ciuitate eſt triplex: eſt eī̄ platea nobiliū ꝛ campſorū: eſt platea artificū ꝛ mercatoꝝ: ꝛ platea ludentiū ꝛ tēploꝝ: ꝛ quō in oībus iſtis fit vſura ꝛ dolus.ij.p.ti.j.c.vj.§.ij.p totū.

¶ Poetarū ſcientias ſiue eorū doctrinas vtrū licet ſtudere vel ipſis vti: et quō ꝛ qñ/ꝛ qñ nō.ij.p.ti.iij.c.vij.§.vij.p to.
Politica ſiue ciuilis ars deſcribit: ꝛ oſtēditur oēm hoiem naturaliter eſſe politicū ꝛ ciuilē: ꝛ q̄ ois homo naturaliter eſt politicus ꝛ ciuilis dupliciter oſtēdit: que ſunt ad iſta neceſſaria iiij.par.ti.ij.c.vj.§.ij.vide etiam.c.iij.
Politialis vnitas quomodo neceſſaria eſt ad multitudinis directioneꝫ.j.par. ti.vj.c.ij.§.v. ante medium.ibi.De tertia.
Pollutio nocturna vtrū ſit pctm̄: tripliciter de ea loqui poſſumus: aut ꝯm ſeipſam: aut ꝯm cauſam: aut ꝯm ſequelā.Et poteſt eſſe triplex cauſa huius pollutionis.ij.par.ti.vj.c.v.p to.
Pollutio extra vas debitū ſiue extraordinarie eſt pctm̄ mortale.iij.par.ti.j.c.xx.§.vj.p totū.
Pollutio nocturna quō ꝛ qñ impedit celebrationē vel cōmunionē: pollutio poteſt accidere vni ex quadruplici cauſa: qñ tūc impedit que exprimitur.iij.par.ti.xiij.c.vj.§.x.per totū.
Pollutio in ſomnis quare in ſe non eſt peccatum.j.par.ti.iij.c.viij.§.iij.infra medium.ibi. Tertio cauſatur.
Ponderib⁹ ꝛ mēſuris quō aliqñ fit fraus: que pena defraudantiū: ꝛ quō ꝛ qñ tales tenentur ad reſtitutionē.ij.par. ti.j.c.xviij.§.vj.p totū.
Populus ſine diſciplina ꝛ plebs ſine lege ſunt due abuſiones inter duodecim abuſiones diuerſorū.j.par. ti.v.c.ij.§.viij. ante mediū.ibi. Undecima abuſio.
Populare bellum q̄ periculoſum eſt.ij.parte ti.vij.c.vij.§.iij.per totum.
Populus quid eſt ꝯm Tullium: ꝛ eorūdem leges ꝛ iudicialia precepta vario modo deſcribuntur.j.par.ti.xiij.c.vj.§.iij. Uide etiam.j.

ſub lr̃a P.ſcȝ preceptis iudicialibus.
Portio legitima in teſtamentis eſt triplex: et quomõ debet diuidi inter heredes ⁊c.iij.par.titu.x.c.iij.§.ij.per totum.
Portio canonica deſcribitur.ĵ.ſub littera S.ſcilicet ſepultura.
Porticus qntuplex de qbus Job.v.in qbus iacebat multitudo languentiũ q̃ ſpũaliter exponunt:⁊ q ſpũaliter in iſtis porticib⁹ iacẽt infirmi.j.par.ti.ij.c.iij.§.ij.iij.iiij.v.⁊.vj.per totũ.
Porte hieruſalẽ ſex deſcribunt:⁊ qd ſpũaliter ſignificant.j.par.ti.ij.c.iij.§.vij.per totũ.
Poſſeſſor male fidei vllo tp̃e nõ preſcribit. Eſt vna de reg.iur.que ⁊ declaratur.j.par.tit.xx.ca.vnico.ſub lr̃a P.ſcȝ poſſeſſor.
Sine poſſeſſione preſcriptio non procedit. Eſt vna de reg.iur. que ⁊ declaratur ibi ſub littera S.ſcȝ ſine poſſeſſione.
Pro poſſeſſore habetur qui dolo deſijt poſſidere. Eſt vna de reg.iu.que ⁊ declaratur ibi ſub littera P.ſcȝ pro poſſeſſore.
Poſſeſſionis vſus quõ deſcribitur:que ⁊ vlterius declarat.iij.par.ti.iij.c.iij.§.ij.per totũ.
Poſſeſſio ciuitatis deſcribitur pulchre.ij.par.ti.j.c.xxij.§.vij.⁊.viij.per totum.
Poſſeſſiones ordinis fratrũ predicatorꝝ deſcribuntur:vtrum ſcȝ licet habere ⁊c.iij.parte ti.xvj.c.j.§.xij.⁊.xiij.per totum.
Circa poſſeſſiões ⁊ vſus rerũ ⁊ cõicationẽ adinuicẽ:quõ lex antiqua circa illa varia ſtatuit.j.par.ti.xiiij.c.vj.§.iij.ante med.ibi.Circa res.
Poſtulatio prelatorũ deſcribitur vario modo ſub lr̃a E.ſcȝ electio.et.iij.p.ti.xix.c.iij.p to.
Potentie aie deſcribunt ſub lr̃a A.ſcȝ anima.
Potẽtie aiales cũ naturales ſint ſm Aug. ſũt bona media qbus bñ ⁊ male vti poſſum⁹:⁊ he ſunt tres pñcipales q̃ vario mõ declarant.j.p.ti.viij.c.iij.§.ij.ante med.ibi.Potẽtie aiales.
Poteſtas ſacramẽtalis eſt triplex / ſcȝ autoritatis:excellentie/⁊ miniſtratus:quõ deus ſibi aliqua ſeruauit: quomõ alijs de diuerſis poteſtatẽ dedit ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xiij.§.v.p to.
Poteſtatis abuſus quomodo fit per prauam adeptionẽ: per prauã eius executionẽ: et per prauã intentionẽ.iij.par.ti.xxij.c.ij.§.j.p to.
Poteſtas pape deſcribit.ŝ.ſub lr̃a P.ſ.pape.
Poteſtas ſeptuplex data fuit apl̃is a xp̃o ſcilȝ baptizãdi/predicandi/ſoluẽdi/ ⁊ ꝯfirmãdi ⁊c.iij.p.ti.xxij.c.iiij.§.j.vſq ad mediũ q̃ſt.De poteſtate ſiue dñio vide.ŝ.ſub lr̃a D.ſcȝ dñio.
Poteſtas qua quis alijs preeſt donum eſt non paruũ a dño cõceſſum qd ꝓbat:quõ in hoc habent quãdã ſilitudinẽ cũ deo:et quõ hec ptãs ſiue dñiuȝ ſepe p pctã tollit ꝓbat.j.par.ti.vij.ca.iij.§.j.circa finẽ.ibi.Poteſtas quoq.
Poteſtas pape deſcribitur.ŝ.

Practica vnde dr:in quib⁹ ſcientijs diuidit ⁊c.j.par.ti.j.c.iij.§.ij.p totũ.

Prebende canonia ⁊ beneficia deſcribũtur vario modo.ŝ.ſub lr̃a B.ſcȝ beneficiũ.et.iij.par.ti.xv.c.iij.per totum.
Prebendati in duabus eccleſijs in qua tenentur dicere horas canonicas.iij.parte tit.xiij.ca.iiij.§.ij.ibi.Prebendarius autem.

Precepta moralia legis veteris in cõmuni deſcribũtur:⁊ vtrũ cadũt ſub precepto ⁊c.j.par.ti.xiiij.c.iij.ante.§.
Precepta moralia ſunt de actibus virtutum: ſed actus humanus non poteſt eſſe virtuoſus niſi fiat cum debito modo:modus virtutis cõſiſtit in tribus ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Precepta moralia quomõ ſunt de his q̃ pertinent ad bonos mores q ſcȝ cõueniũt rõni: poſſunt tñ diuerſimode diuidi.ibi.§.ij.per totũ.
Preceptorum obſeruatio erit cũ dilectione et ſeruans quodcũq preceptorum non exiſtens in charitate damnatur ⁊c.
Actus charitatis põt dupliciter accipi: quare iſta precepta opȝ ſemp cuſtodiri:quomodo in ipſis fieri debet diſpenſatio.ibi.§.iij.p totũ.
Preceptorũ moraliũ fundamentũ et principiũ charitas eſt: ⁊ intantũ aliquid cadit ſub precepto inquantũ habet rationẽ debiti: et illud debitũ eſt duplex ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.
Decalogus q cõtinet decẽ precepta oſtẽdit ex ſcriptura:quõ iſta precepta ſunt ſeruãda:⁊ de pctõ trãſgreſſionis: ⁊ quare nõ plura vel pauciora p̃cepta fuerũt data ⁊c.ibi.§.v.per totũ.
Precepta moralia quõ ipſa addita ſunt i decalogo ⁊ q̃ ſunt:⁊ de qbus tractãt:q̃ per oĩa fundant ⁊ ꝓbant ex ſcriptura.ibidẽ.§.vj.p totũ.

Precepta decalogi deſcribuntur: quorũ tria pertinent ad dei dilectionem. Primũ eſt. Non habebis deos alienos coram me:deſuper ponitur thema ⁊ declaratur.j.par.ti.xiiij.c.iiij.ante.§.
Preceptũ primũ antiqui pagani tranſgrediebant.ſ.faciendo deos alienos:ita nũc mali fideles eos imitãtes ſiliter colũt.ibi.§.j.p to.
Quattuor ſunt rationes qbus (excluſo cultu falſorũ deorꝝ) debemus verũ deũ colere: q̃ declarantur ⁊ ꝓbantur ibidẽ.§.ij.per totum.
Preceptũ ſecũdũ erat. Nõ aſſumes nomẽ dei tui in vanũ:quõ pctõres ꝯtra hoc preceptũ faciunt:⁊ quõ nomẽ dei ſumit ad quattuor.ſ.ad ſanctificationẽ/cõfeſſionẽ/ auxilij iplorationẽ et ad dicti ſui ꝯfirmationẽ.ibi.§.iij.per totũ.
Preceptũ tertiũ erat. Memẽto vt diẽ ſabbati ſanctifices: preceptũ erat filijs iſrael ſabbatũ

cuſtodire ꝓpter quattuoꝛ rōnes: et opus qđ fieri debet in feſto vt ſanctificetur eſt quadruplex.ibidem.§.iiij.per totum.

Preceptū quartū erat. Honora parētes:quare ponitur preceptū de honore parētū: ⁊ debitū filij ad patrē eſt adeo manifeſtū ꝙ nulla poteſt tergiuerſatiōe negari:⁊ q̄re.ibi.§. v. p to.

Paternitas veneranda eſt quadruplex. ſ. carnalis:preſidētialis: tpalis:⁊ ſacralis: ⁊ q̄ filij iſtis parentibꝰ facere debēt.ibi.§.vj.p totum

Parētes quō debēt a filijs honorari. Iſte honoꝛ eſt.quadruplex.ſ.obedietie:reuerētie: beneficētie/ et tolerantie.ibidē.§.vij.per totum

Premiū illoꝝ vario mō deſcribit: et q̄ ſeruant iſtud quartū preceptū.ibidē.§.viij.per totum

Preceptum quintū erat. Non occides:quō et de quibus occiſio intelligit. Et triplex erroꝛ deſuper deſcribitur: ⁊ homicidium perpetratur quattuoꝛ modis.ibi.§.ix.per totum.

Preceptū ſextū erat. Nō mechaberis: q̄ pctā includunt ſub mechia: quadrupl'r fit q̄s maculatꝰ p luxuriā faciēs cōtra hoc preceptum. Sūt aūt diuerſe ſpecies luxurie:⁊ vir q̄ adulterat tria mala facit:⁊ ſimiliter mulier.ibi.§.x.

Preceptū ſeptimū erat. Nō furtū facies:quid intelligit furti noīe: et quattuoꝛ modis fit cōtra hoc preceptū:et ad hoc varia ſubduntur. ibidem.§.xj.per totum.

Preceptū octauū erat. Nō loqueris cōtra fratrē tuū falſum teſtimoniū:mēdaciū eſt vitādū ꝓpter tria: ⁊ quadrupl'r fit cōtra hoc p̄ceptū Nō loq̄ris falſum teſtimoniū.ibi.§.xij.p totū

Preceptū nonū erat. Nō cōcupiſces rē ꝓximi tui: ꝓpter quattuoꝛ rōnes dʒ q̄s abſtinere ab iſta cōcupiſcētia:et tripl'r talis cōcupiſcentia rerū eſt pctm̄ moꝛtale. ibi.§. xiij. per totum.

Preceptū decimū erat. Nō deſiderabis vxorē ꝓximi tui: duo in hoc p̄cepto intelligunt: q̄d intelligit p domū:⁊ q̄d per vxorē: ⁊ huiꝰ cōcupiſcētie multiplex eſt gradꝰ.ibi.§.xiiij.p totū

Precepta oīa hō implere non pōt ſine grā dei oſtendit ⁊ probat.iiij.par.titu.ix.c.v. ante.§.

¶ Precepta cerimonialia legis

moyſi oīno ceſſant in nouo teſtamento: et ſeruari nō debēt: ſʒ ſolū quantū ad moꝛalem expoſitionem. Et quō precepta cerimonialia determināt moꝛalia ⁊c.j.p.tit.xiiij.c.v. aň.§.

Precepta ipſa cerimonialia fm illud Oſee viij.c.ſcribā eis:quō ſunt multiplicata:et illa precepta cerimonialia diuidūtur in quattuoꝛ genera.ibidem.§.j.per totum.

Sacrificia veteris legis quare ſunt inſtituta ⁊ quid ſignificāt:et aſſignat triplex ratio illoꝝ quare talia aīalia vel alia offerebantur:⁊ genus ſacrificioꝝ eſt triplex.ibi.§.ij.per totum.

Preceptoꝝ cerimonialiū ſcđa pars q̄ dicitur ſacrificia q̄ pertinebāt ad templū ⁊ vaſa eius Et eſt triplex tēplū.ſ.materiale:ſpūale:et ſupernale q̄bus ſignificant:et quō diſtinguebātur templū ⁊c.ibi.§.iij.per totum.

Preceptoꝝ cerimonialiū tertiū genꝰ conſiſtebat in cibis:in veſtibꝰ:⁊ quibuſdā alijs ꝓhibitis: huiꝰ obſeruātie in cibis et veſtibus triplex rō pōt aſſignari:⁊ aīalia iudeis ꝓhibita q̄d nobis ſpūal'r ſignificāt ⁊c.ibi.§.iiij.p totū.

Preceptoꝝ moꝛaliū quartū genꝰ erat ſacroꝝ q̄ tm̄ erāt ſigna ſacrarū rerū: q̄ dicunt iſta ſacramēta:et quedā ſacramēta ptinebāt ad totū populū:et quedā ad miniſtros que ſpūaliter exponuntur ibidem.§.v.per totum.

In ſexto.§.habetur de circūciſione:de ipſa vide.ſ.ſub lra.C.ſcʒ circunciſio.

In ſeptimo.§.habet de agno paſchali et ſua comeſtione.de ipſa vide.ſ.ſub lra.A.ſ. Agnus

In octauo.§. agitur de purificatione iudeoꝝ que nobis ſpiritualiter moꝛalizatur. de ipſa vide.j.ſub purificatione.

In nono.§.agitur de cōſecratione ſacerdotum ⁊c.et q̄d nobis ſpūaliter ſignificāt:deſuper vide.j.ſub.S. ſcʒ Sacerdotum.que oīa ptinebant ad precepta cerimonialis.

¶ Precepta iudicialia legis

moyſi vbi originalr habet:i tribꝰ dr̄nt iudicialia a cerimonialibꝰ.j.par.ti.xiiij.c.vj. ante.§.

Preceptoꝛum hoꝝ moꝛaliū fit quadruplex diſtinctio fm diſtinctionē oꝛdinationis humane: et quō eccleſia aliqua de iſtis preceptis ſumpſit:et que.ibidem.§.j.per totum.

Iudicialia p̄cepta legis moſaice deſcribunt q̄ ptinēt ad principes: ⁊ quō circa bonā oꝛdinationē principū duo ſunt attēdēda:et quō aliq̄ ex diuina oꝛdinatiōe ſumpſerūt principatū:⁊ quō ſe reges⁊ pricipes hr̄e debēt.ibi.§.ij. p t.

Precepta iudicialia deſcribūtur quātū ad populares fm Tulliū. Ad rōnē ppl'i ptinet cōicatio adinuicē que eſt duplex: quō lex ſtatuit poſſeſſiones:et quō lex ſtatuit ſubuentionē et octo genera penarum.ibidē.§.iij.per totum.

Precepta iudicialia deſcribūtur q̄ reſpiciunt extraneos: cū extraneis poteſt eſſe ꝯuerſatio duplex:⁊ tripliciter offerebat iudeis occaſio vt cū extraneis pacifice cōicarēt ⁊c.ibi.§.iiij.

Precepta indicialia deſcribuntur quantum ad domeſticos: vt filios vxorē et ſeruos:quō bene ſunt regendi:⁊ quō in domeſtica cōione ſunt tres combinationes.ibi.§.v.per totum.

¶ Precepta eccl'ie deſcribun

tur q̄n obligāt ad moꝛtale: et aliqua vniuerſalia ſunt q̄ extēdunt ad oēs fideles:⁊ aliqua

Digitized by Google

ad certos ſtatus perſonarum:et ſunt numero duodecim.j.p.ti.xviij.c.vnico.§.ij. per totum.

Precepta ⁊ mãdata dei ⁊ eccl'ie vel prelatorũ quõ itelligũt ⁊c.deſup vide.s̃.ſub.M.ſcʒ mã data et.ij. par.titu.iiij.c.ij.§.ij.⁊.iij. per totũ.

Precepta negatiua ⁊ affirmatiua quõ inter ſe differunt:et quõ et quando hoies obligantur ad ea.ij.par.tit.ix.c.vj. poſt medium. ante.§.

Preceptũ qd dat p̃lat⁹ in viſitatiõib⁹ monaſteriorum vel al's ꝙ ſibi dicatur ꝙ ſi qs ſciuerit aliqua ad corrigẽdũ ⁊c. quõ iſtd p̃ceptũ ſit intelligẽdũ ſiue ſeruãdũ ⁊c.ij.p̃te tit.ix.c.vj.§.iiij. ante medium.ibi.Item quando prelatus.

Precepti ſentẽtia quõ conſiſtit in maioritate: obediẽtia ⁊ neceſſitate precepti.iij. par. titu. ix.c.xij.ante medium.ibi.Sentẽtia precepti.

Precepta q̃ ponunt a btõ Aug. in regula quõ intelligunt.iij.par.ti.xvj.c.j.§.v.circa mediũ

Precepta q̃ ponũt in regula bti Bñdicti quõ intelligunt.iij.par.ti.xvj.c.j.§.vij.per totum.

Preceptis prelatorum quomodo ⁊ quãdo qs non tenetur obedire.ibi.§.ix.principaliter vltra medium.ibi.Secundo modo.

Preceptorum poſitiuorum quã p̃tãtẽ ⁊ iuriſditionẽ habet papa.iij.par.tit.xxij.c.iij.§.ij. per totũ.

Precepta dei hõ non poteſt implere ſine ipſi⁹ gratia.hoc p̃bat.iiij.parte titu.ix.c.v.

Precepta pythagorica que ſunt ⁊ quõ ſunt fugienda.iiij.parte titu.v.c.xx.§.ix. per totum.

Precepto eccleſie vtrum ſatiſfaciat qui ſemel communicat in anno ⁊c.ij.parte titu.ix. c. ix. ante.§.quaſi per totum.

Preceptũ et cõſiliũ quõ differũt a ſeipſis ⁊c. j. par.titu.xv.c.vnico.§.vij.per totum.

Preceptum quõ ſit audire miſſam in die feſto Et circa iſtã materiã ponũtur q̃dã queſtiões et dubia et qui excuſantur ab iſto precepto.ij. parte titu.ix.c.x.§.j.⁊.ij.per totum.

Precipitatio ponit pro ſcda filia luxurie: quõ ex eadẽ et ex aliis pctis p̃cedit:in quo conſiſtit:qd p̃tinet ad precipitationẽ:et ipſa deſcribit ⁊ declarat p̃ xbũ ps̃.ij.p.tit.v.c.x.ante.§.

Precipitatio in verbo cordis in quo conſiſtit: quõ cõtra eandẽ delinquit: ⁊ quõ dr ad ſimilitudinẽ in rebus corporalibus quaſi ſimilitudinarie ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Precipitatio in verbo oris precipue in tribus debet caueri.ſ.in proferendis ſentẽtiis:in dubiis decidendis:et in ſecretis edicendis ibidem.§.ij.per totum.

Precipitatio quõ ſit in opere: ⁊ quõ ſit domãda ſiue conſideranda.ibidẽ.§.iiij. per totum.

Predicationis negligẽtia

ꝙ peccatũ ſit probatur:q̃ negligentia tripliciter cõmittitur,ſ,predicationi nõ intẽdendo predicationeʒ nõ audiẽdo : ⁊ predicationẽ nõ retinẽdo vel nõ faciẽdo.ij.p.ti.ix.c.xj.ante.§.

Predicationis negligẽtia quõ cõmittit circa illũ q̃ aſſiſtit predicatiõi:ſed mẽs extrauagat et circa alias vanitates mũdi vel curioſa q̃rẽdo.Et plus prodeſt predicatio q̃ ſumptio corporis chriſti ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Predicationis negligẽtia quõ cõmittitur nõ audiendo ſermones:et principalr circa quos Et fructus verbi dei ſunt duodecim quibus omnib⁹ priuãtur qui non audiunt ſermones ſed negligunt.ibi.§.ij.per totum.

Predicationis negligentia quõ cõmittitur in non retinendo vel non faciendo : dantur plures in exẽplũ qui predicationẽ audiebant.Et quomodo ignorantia non excuſat ⁊c.cum notabili exemplo in fi.ibi.§.iij.per totum.

Predicatio verbi dei quõ habet viginti priuilegia.iij.parte ti.xviij.c.j.§.ij.per totum.

Predicatio quare interdicitur mulieribus ꝙ non predicẽt.iij.par.tit.xviij.c.iij.§.j.circa fi. ibi.Mulieribus autem.

Predicatorũ ſtatus deſcri

bitur per thema ex ps̃.quod et de ipſis declaratur.iij.par.titu.xviij.c.j.ante.§.

Predicator quomodo aſſimilatur celo:⁊ vt digne predicet quõ debet habere conditiones celorũ ſpiritualiter ⁊c.ibi.§.j. per totum.

Predicator quõ debet predicationem enarrare aliis: ꝙ audientes intus intelligant et guſtent per deuotionem.Et predicatio habet viginti priuilegia ⁊c.ibidem.§.ij. per totum.

Predicator quomodo debet enarrare gloriã dei.ibi.§.iij.per totum.

Predicatores ſiue inquiſitores quõ ſe habere debent in inquiſitione contra hereticos. ibi. c.ij.per totum.

Predicatio deſcribitur per thema quod et de ipſa declaratur ibidem.c.iij.ante.§.

Predicationis excellentia que eſt ſiue in quo conſiſtit:quõ eſt precipuum officium in eccelſia:et quare eſt multis priuilegiis dotata : et quomodo predicatores dicuntur angeli ⁊ p̃phete.ibi.§.j.per totum.

Predicator vt digne predicet quõ habere debet dilectionẽ interius ardẽtem: exterius cõuerſationẽ relucentem:et cognitionẽ ſcientie competentem.ibidem.§.ij.per totum.

Predicationis congrua materia q̃ eſſe debet: quõ debet predicare:ſi mẽdaciũ ſcienter predicat mortaliter peccat: que eſt vera materia predicationis:et quõ chriſtum tripliciter cognoſcere debem⁹ in ſermone.ibidẽ.§.iij.p to.

Predicatio quomodo fieri debet cum debitis circunſtantiis ⁊ cũ diſcretione : et quõ predi=

cator inducere debet populum vt faciat que predicat.ibidem.§.iiij.per totum.
Predicator a quib⁹ defectib⁹ ſe cauere debet predicando:⁊ ſunt numero decē: et per ordinem declarantur ibi.c.iiij.per totum.
Predicationis vera forma q̄ eſt:⁊ ponunꝫ ſeptē modi ꝓcedendi in predicatione q̄ pulchre et notabiliter declaranꝫ.ibi.c.v.per totum.
Predicationis materiā quō quis debet dilatare ex libris autēticis eccleſie et apocriphis daꝫ ſup hoc varius modus.ibi.c.vj.per totū.
Predicandi poteſtatē quō ⁊ qn̄ chriſtus dedit ſuis diſcipulis.iij.parte tit.xxij.c.iiij.§.j. poſt prin.ibi.Secundā poteſtatem.
Predicator vel theologus habens multos libros ex quibus fructificet: vtrū debeat illos vendere famis tempore vel dare indigentibus.ij.par.ti.j.c.ij.§.iiij.per totum.
Predicatori ꝓ predicatione nō licet pecuniā recipere:ſed licet victū recipere ⁊c.ij.par.ti.j. ca.v.§.xvij.poſt prin.ibi.Nota tertio.
Contra predicatores prelatos eccleſiarū ⁊ religioſos hypocritas inuehit dn̄s ſeptem maledictiones.ij.par. ti.iij.c.vij.§.iij. poſt prin. ibi.Septem maledictiones.

Predicatoꝝ fratrū deſcri

buntur varia et gratioſa priuilegia ad longū valde:et ſimiliter ſororū vbi in multis ſuntgratioſe priuilegiati.j.par.ti.xix.c.ij.per totū.
Predicatores fratres ⁊ minores ſunt ita priuilegiati ꝙ nec ratione delicti: nec cōtractus poſſunt cōueniri.j.par. ti.xix.c.j.§.iij. in fine. ibi.Et propter hoc.et.c.ij.in prin.
Predicatores ffēs q̄ vadūt ⁊ cōuerſanꝫ apud vſurarios q̄ nō habēt niſi de vſuris: vel apud raptores vt eos ducant ad reſtitutionē ſiue ꝑ ꝑdicationē ſiue ꝑ ꝑſuaſionē: quō h̄ ſit itelligē dū.ij.p.ti.j.c.xij.§.xviij.circa fi.ibi.Ffēs etiā.
Predicatores ffēs ⁊ minores quō glorianꝫ de duplici vxore ſcʒ Lya ⁊ Rachele:intelligētes per eaſdē vitā actiuā ⁊ contēplatiuā:⁊ de primis eorūdē patrib⁹: quō fratres minores in aliquibus errāt. Et de carmelitis ⁊ auguſtinenſibus aliqua habes.ij.par. ti.iij.c.iiij.§.ij. prope mediū.ibi.Predicatores vero.
Predicatores quare ⁊ qn̄ tenentur dicere vigilias mortuoꝝ ⁊c.iij.par. titu.xiij.c.iiij.§.iij. circa finē.ibi.In ordine predicatoꝝ.
Predicatores quō tenenꝫ ad canonicā portionem ⁊ quō non declaraꝫ ꝓ ipſis notabiliter ꝑ ſedecim notabilia.iij.par.ti.x.c.v.§.vij.p to.
Predicatores quō ⁊ quare habēt mediā paupertatē.iij.p.ti.xvj.c.j.§.iij.modicū ſupra an̄ finē.
Predicatores fratres quō militāt ſub regula btī Auguſtini:quō differūt ab alijs religioſis in cōſtitutionibus.iij.par.ti.xvj.c.j.§.v.
Predicatores fratres quō caute ꝓfitenꝫ: qꝛ ſm regulā: ⁊ quō trāſgreſſio ipſoꝝ nō obligat eos ad culpam ſed ad penam.iij.parte ti.xvj. ca.j.§.iiij.circa medium.
Predicatoꝝ fratrū ꝯſtōnes:in ꝓlogo habetur circa finē ꝙ ꝯſtōnes ipſoꝝ nō obligant eos ⁊c. niſi ex cōtemptu:q̄s ſit iſte cōtemptus ⁊ quō ⁊ qn̄ eſt mortale.iij.p.ti.xvj.c.j.§.ix.per totū.
Predicatores fratres quare obliganꝫ ad maiorem paupertatē ꝙ̄ monachi.iij.par.tit.xvj. ca.j.§.xj.circa mediū.ibi.Quarto nota.
Predicatoꝝ fratrū ordini vtrum licet habere poſſeſſiōes et reddit⁹ annuales in cōmuni ⁊c. iij.par.ti.xvj.c.j.§.xij.per totum.
Predicatores fratres poſſunt adire hereditatem parentum ex priuilegijs Clementis.iiij. immo nec poſſunt exheredari.xix. q.iij.c.fin. iij.par.ti.xvj.c.j.§.xij.ibi.Nota ſeptimo.
Predicatorū fratrū ꝯſtitutio in aliq̄b⁹ paſſib⁹ declaraꝫ:⁊ principaliter q̄liter peccāt trāſgrediendo ꝑcepta in virtute ſpūſſancti: vel pena excōicationis: quō ꝯſtitutiones ligant ad culpā:⁊ vtrū tenenꝫ facere ꝯtenta in regula ⁊ cōſtitutiōib⁹ eoꝝ ⁊c.iij.par.ti.xvj.c.j.§.xiij.p to.
Predicatorum fratrū ⁊ minoꝝ ſorores quedā ꝓfiteri poſſunt ante annū ſi etatem habent: probaꝫ.iij.par.ti.xvj.c.iij.ante meḋ.ante.§.
Predicatoꝝ fratrū regularis obſeruātia ⁊ religio ꝑfectior eſt alijs religionibus nō mendicantibus/⁊ quare:et non ſolū ipſi fratres carthuſien. ſed cuiuſcūq̄ ordinis fratres ad ordinem predicatoꝝ venire poſſunt ⁊ nō ecōuerſo.Et ex predicatoꝝ ordine exeūtes ad altiorē ordinē quā penā incurrūt:⁊ quomodo ſunt reuocandi ⁊c.iij.par.ti.xvj.c.iiij.§.iiij.per totū.
Predicatores ⁊ minores poſſunt vbicūq̄ ſint in altari portabili celebrare abſq̄ epoꝝ locoꝝ licētia ſine parrochialis tn̄ preiudicio.iij.par. ti.xvj.c.ix.§.j.infra meḋ.ibi.Notandū etiā.
Predicatores ⁊ minores quomodo audire debent confeſſiones pretextu Cle.dudū.iij.par. ti.xvij.c.viij.per totum.
Predicatores preſentati quomodo differūt a curatis in poteſtate audiendi confeſſiones:et ꝙ̄diu durat poteſtas eoꝝ audiendi confeſſiones ⁊c.iij.par.ti.vij.c.x.per totum.
Predicatores quō habent varias indulgētias pro eorūdē ſermonib⁹.iij.par. ti.xviij.c.j.§.j. ante finem.ibi.Decimonono.
Predicatoꝝ ⁊ minoꝝ ordinū nulli fratri ex electione/poſtulatiōe/poſtulatiōe/ſiue vocatiōe ad ꝑlaturā extra ordinē ſuū ī diſcordia facta ius aliq̄d nō acquiriꝫ:nec ipſe ꝯſentire poteſt ſine licētia habita.iij.par. ti.xix.c.ij.§.vij.in prin.
Ffēs ⁊ ſorores de tertia regula bea.Dn̄ici ſub

quo papa ſunt pͥmo approbati: qñ ⁊ quare in=
ſtituti ſunt: quē habitū debēt portare: quō de=
bent viuere: quātū peccāt trāſgrediendo regu
lā vbi morari pñt ⁊c.iij.p.ti.xxiij.c.v.§.v.p to.
Magiſter ordinis predicatoꝝ in toto ordine: ⁊
quilibet prior ꝓuincialis ⁊ eiꝰ vicarius in ſua
ꝓuincia poſſunt fratres ſuos p ſedē apl'icam
deputatos ad ꝑdicandū crucē vel ad inquirē=
dū cōtra hereticā prauitatē reuocare ⁊ remo=
uere ⁊c.iij.par.ti.xxiij.c.viij.vltra mediū.
Predicatores excōicant cū alijs mēdicantibꝰ
capientes loca ad habitandū: vel dimittētes
ſine licētia pape: quō ipſi fratres edificare poſ
ſunt in locis ſuis ⁊c. et qñ mutāt loca q̄d ſecū
portare poſſunt ⁊c.ibidē.c.lx.per totum.
Fratres de tertia regula bti Dñici audire poſ=
ſunt diuina tēpore interdicti.ibi.c.lxij.in fine.
Intrātes monaſteriū monialiū ordinis ꝑdica=
torū excōicati ſunt maiori ſentētia in caſu nō
conceſſo: ⁊ de quibus intelligitur.iij.parte ti.
xxiij.c.lxx.circa principium.
Facientes libellū famoſuꝫ vel cantilenas ꝯtra
dictos fratres ſiliter excōicati ſunt.ibidem.
Dicentes vel defendentes ꝙ dicti fratres non
ſunt in ſtatu perfectionis ſimiliter excōmuni=
cati ſunt.ibi prope medium.
Qui exercent violentias in locis fratrū predi
catorum et minorum ſimiliter excōmunicati
ſunt.ibidem circa medium.
Retinētes apud ſe apoſtatas ordinis ſimiliter
excōmunicati ſunt.ibidem ante finem.
Item fratres minores recipiētes fratres pre=
dicatores ad eorūdem ordinem ſine licentia
pape ſimiliter excōmunicati ſunt.ibidē.
Itē magiſtri rectores artiſtarū ⁊ ſcholares ſtu
dij pariſienſis qui publice vel occulte fratres
predicatores ⁊ minores a cōſortio vniuerſita=
tis excludere moliuntur.ibidem in fine.
Predicatores nō poſſunt excōicari: nec ſuſpen
di: nec interdici ab epīs vel alijs ꝑlatis eccle=
ſie: niſi ſup hoc habeāt ſpecialem autoritatē a
papa: cogi nō poſſunt vt epoꝝ cōſtitutionibus
ſubijciant: et multi doctores in iure hoc pro=
bant.iij.par.ti.xxiij.c.lxxv.§.j.vltra mediū.
Predicatores ex ſpeciali ꝑuilegio poſſunt ab=
ſoluere ſeculares ab excōmunicatione ingre=
di volentes ipſum ordinē: niſi caſus eſſet pa=
pe reſeruatus.iij.parte tit.xxiij.c.lxxvj.ibi.
Septimo excōmunicatus.
Predicatores quō abſoluere poſſunt ſuos ab
excōicatione/irregularitate/ſuſpenſione ⁊c.et
eos q̄ ad ipſum ordinē ingrediunt: ⁊ quō cum
ipſis facere debēt ⁊c.iij.p.tit.xxiij.c.lxxj.§.j.
circa finem.ibi. Magiſter ordinis.
Predicatores q̄ priuilegia habēt tpe īterdicti
quō interdictū ſeruare debēt: excipiunt tres
caſus in q̄bus aliquis vel aliqui excipiunt ab
ipſis priuilegijs: quō diuina celebrare poſſunt
cū miniſtris: ponunt varij caſus circa iſtā ma
teriā ⁊c.iij.par.ti.xxvj.c.v.§.j.per totum.
Predicatores non poſſunt ſuſpendi a quocūq;
prelato: ⁊ ſi fecerit irritū eſt ⁊ inane: ⁊ quō ab=
ſoluere poſſunt fratres ſuos a ſuſpenſione ⁊c.
iij.p.ti.xxvij.c.iiij.poſt með.ibi. Nota ꝙ ſnie.
Magiſter iohānes de nigro monte ordinis fra
trū predicatoꝝ quomodo diſputauit cum gre
cis ⁊ eos vicit ⁊c.iij.parte ti.xj.c.vij.§.iij. in=
fra medium vſq; ad finem.
Predicatores abſolui poſſunt ab irregularita
tibus ab archiepīs in ſuis dioceſibus ſi fue=
rint requiſiti: vel a ſuperioribus ſui ordinis.
iij.par.ti.xxviij.c.vj.§.viij.in medio.
Predicatoꝝ ⁊ minoꝝ ordinū patres vbi predi
cauerūt quō ſucceſſerūt alijs ordinibus: quō
iſti tenent ſtatū mediū propter actiuā et con=
templatiuā vitā: quomodo dicunt celi ⁊c.iij.
parte titu.xxxj.c.x.§.iiij.circa principium.
Predicatores qui habent aliqua in cōi ꝙ non
diminuit perfectionē pauptatis ⁊ religionis:
probatur.iiij.par.ti.xij.c.iij.§.xiiij.per totū.
Beatus Dñicus Pe. ⁊ Tho. etiam quomodo
pugnabāt cōtra varios errores.iiij.par.ti.xj.
ca.vij.§.v.poſt með.ibi. Nota ꝙ iſti.
Prelatoria animaꝝ manus quō deſcribitur ⁊
quid ſignificant eius quinq; digiti ſiue modi
predationis.ij.par. ti.ij.c.j.§.xxij. Cetera vi=
de.j.ſub lr̄a R.ſcꝫ rapina.
Pregnans mulier q̄ in partu morit quō ſit cū
ea faciendū.iij.par.ti.x.c.v.§.ix.circa finē.
Pregnantibus dantes medicinas vt ꝓcurent
aborſum et mortē eius vt occultetur peccatū
quantū pctm̄ cōmittunt: quō ſe in illis regere
debent.iij.par.ti.vij.c.ij.§.ij.per totum.
Prelatoꝝ ſtatꝰ ſiue dignitas deſcribit p thema
ex pſal.qō ⁊ de ipſis declarat.iij.p.tit.xix.c.j.
Prelati quō debēt excludere ambi= (ante.§.
tionē: et vnde dr̄ epſ.ibi.§.j.per totum.
Prelati quō debent vocari a dño ad prelaturā
ſiue dignitatē: ⁊ qualis debet eſſe qui vocatur
ad dignitatē ſiue ad ꝑlaturā.ibi.§.ij.p totū.
Ad prelaturā quō vocatꝰ fuit Aaron p quadru
plex ſignū in virga oſtēſuꝫ: ſic ſpūaliter vocari
debēt nr̄i ꝑlati ad ꝑlaturā.ibi.§.iij.per totū.
Prelatus quō dꝫ eligi: ad quos ꝑtinet de iure
electio: q̄ nō poſſunt eligere ⁊ vocē nō habēt in
electiōe q̄ nō ſunt ſubdiaconi.ibið.c.ij.ante.§.
Prelatoruꝫ regimen ſiue officium deſcribitur
per thema ex pſal.quod ⁊ de ipſis declaratur
iij.par.ti.xix.c.xj.ante.§.
Prelatus quō debet querere nō ſuā ſed ſubdi
torū vtilitatē.ibi.§.j.per totum.
Prelatꝰ quō debet ſe hr̄e in exercitio ꝑlature

rectā.ſ.intentionē habendo.ibi.§.ij.per totū.
Prelatus quō debet prebere ſuis exēpla ꝓbitatis.ibidem.§.iij.per totum.
Prelatus quō ſe regere debet in ſua vita et in modo viuendi:que apud ſe cogitare debet in regimine ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.
Prelatus quō ſe habere debet in regimine/in variis ſuis actibus.ibi.§.v.per totum.
Prelat⁹ quō debet eſſe diſcret⁹ in correctiōe ⁊ in zelo admonitionis:et quō dꝫ eſſe gloria patrie ꝑ vocē predicationis.ibi.§.vj.per totum.
Prelat⁹ ſiue paſtor quō ſe regere debet in admonendo ſubditos diuerſa diuerſis ⁊c. ibidē .§.vij.per totum.
Prelati inferiores ſiue rectores quō figurant per lunā et ſtellas ⁊ ꝓprietates lune de ipſis declarantur.iij.par.ti.xxiij.c.j.§.ij.⁊.iij. ꝑ to.
Prelati curati quō et quare dicūtur celi: quō et quare figurantur per arietes:per leonē: ꝑ gallū:et eorū proprietates ipſis applicantur iij.par.titu.xxxj.c.x.§.iij.per totum.
Prelati ſiue dn̄i quō deo reddent rationem in extremis de diuerſis ſibi cōmiſſis.j.par.tit. v.c.ij.§.iiij.poſt mediū.ibi. Sexto exigetur.
Prelati et rectores quō diſpenſare habent in legibus et eas interpretari:et diſpēſare poſſunt cū ſubeſt rōnabilis cauſa:⁊ quibus:et in quibus prohibetur diſpenſatio ⁊c.j.par.titu. xvij.c.vnico.§.xx.per totum.
Prelati q̄ ſe ſubſcribūt et ſigillāt vſuris q̄d ſit fiendum.ij.par.ti.j.c.ix.§.vij.per totum.
Prelatus vtrū peccet in cōferendo bn̄ficiū bono pretermiſſo meliori.ij. parte tit.j.c.xx.§.j.
Prelatura vel pro poteſtate non licet aliquid accipere.ij.parte tit.j.c.v.§.xvij. ante mediū ibi. Nota quarto ꝙ.
Prelatus vtrū poſſit cōmittere conſanguineo ſuo curā ſue eccleſie poſtpoſito meliori.ij.parte titu.j.c.xx.§.ij.per totum.
Prelatorum quomō inuenitur quadruplex ſuperbia.ij.parte tit.iij.c.iiij.§.j.per totum.
Contra prelatos eccleſiarū predicatores et religioſos hypocritas quō inuehit dn̄s ſeptem maledictiones.ij.par.tit.iiij.ca.vij.§.iij. poſt prin.ibi.Septem maledictiones.
Prelatus ſiue paterfamilias ſi neſciat crimina manifeſta ſubditorum qꝛ negligenter inq̄rit: et ſic nō punit et illi pereunt non excuſatur talis.ij.parte ti.v.c.ix.§.ij. poſt medium. ibi.Secundo vt ignorantia.
Prelatorū negligētia ꝙ̄ periculoſa ſit oſtenditur variis autoritatibus: quō dn̄o deo debēt obedire:et quō negligētiā eorundem officiis excludere debent.ij.par.ti.ix.c.v.ante.§.
Prelati ſi repellant ſcientiā digni ſunt ipſi repelli a deo.ibi.§.j.per totum.
Prelati quō admonendi ſunt ad dei obedientiam:et quō ſe habere debent in punitiōe criminum ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Prelatus quō ex ſuo officio habet prouidere ſubditis i neceſſariis:inq̄rere ſubditoꝝ vitia: et corrigere eoꝝ crimina:⁊ quattuor ſunt cauſe diſſimulādi ⁊ nō corrigēdi.ibidē.§.iij.ꝑ to.
Prelati quō excluduntur a iuramēto:et ponūtur nouem caſus in quib⁹ debēt prelati et ſacerdotes iurare.ij.ꝑ.tit.x.c.iiij.§.ij.ante medium.ibi.Tertij ſunt ſacerdotes.
Prelatus vel ordinarius qui ſcit non vt iudex vel homo ſed vt deus ſubditū eſſe criminis reum:quomodo talem debet arguere.iij. parte titu.ix.c.v.§.iij.per totum.
Prelatus vtrū teneꝫ ꝓcedere ad inquiſitionē qn̄ nō ſperat inde ꝓfectū: et quō vario modo ſe hr̄e dꝫ circa admonitionē et correctionem ſubditoꝝ ⁊c.iij.ꝑ.ti.ix.c.vij.§.viij. per totum.
Prelati et clerici quō donare poſſunt:et quantum et quibus:et de quibus.iij.parte titu. x. c.iiij.§.iiij.in medio.
Prelati quō eligere ſibi poſſunt ꝯfeſſorē ꝓprium:⁊ a q̄b⁹ ille poſſit eos abſoluere.iij.par.ti. xvij.c.ij.§.ij. ante mediū. ibi. Prelati exēpti
Prelati quō ſignificātur per paſtores: de q̄b⁹ Cāticoꝝ.j.pma ꝑ. ti.j.c.ij.§.v.poſt mediū.ibi Pro horum declaratione.
Prelatis in dignitate cōſtitutis quō tria debētur.iiij.par.titu.v.c.x.vltra mediū. ante.§. ibi.Tria ergo debentur.
Prelatis quis honor debetur. ibi.§.j. et. ij. per totum.
Prelati qui habēt aliqua in cōmuni ꝙ hoc nō minuit ſtatū perfectionis eorundē:probatur multipliciter.iiij.ꝑ.ti.xij.c.iiij.§.xv.per totū.
Prelature impoſite quō et qn̄ nō teneꝫ ſubditus obedire.iij.parte ti. xvj.c.j.§.ix. poſt medium.ibi.Ad prelaturam autem.
Prelati quō reddent rationē de variis in nouiſſimo.iiij.par.ti.xiiij.c.ix.§.vij.per totum.
Prelatura ſiue dominiū infideliū ſuper fideles poteſt dupliciter conſiderari: et prelatio et dominium introducta ſunt a iure humano ⁊c.ij.parte titu.xij.c.ij.§.j. per totum. De prelatis vide etiam ſub littera. D. ſcꝫ Dn̄is.
Prelatus quomodo habere debet triplicem conſiderationem ſcilicet circa ſubditum vt reguletur:circa virtuoſum vt imitetur:et circa prauum vt excitetur.ij.parte titu.v.c.xj.§.iij. per totum.
Premia varia deſcribuntur vario modo ſub littera.B.ſcilicet Beatitudo ⁊c.
Preparatio ad celebrationem vel ad communionem quomodo et qualiter fieri debet. iij. parte titu.xiij.c.vj.§.vij.viij.ix.⁊.x.per totū.

Preparatio ad gratiā deſcribit̄.ſ̄.ſub lr̄a.G. ſcʒ Gratia.ꝛ.iiij.parte tit.ix.c.iiij.quaſi ꝑ totum.ꝛ.c.v.§.iiij.per totum.

Preparare quō quilibet penitens ſe debet ad mortē:quomodo facere debet confeſſionē ꝛc. iiij.parte titu.x.c.ij.per totum.

Preſbyterorum. vide varia. j. ſub littera. S. ſcilicet Sacerdos.

Preſcriptio legitima quattuor reqrit: q̄ pſcribi nō poſſunt:ipſa duob⁹ modis interrūpitur et in ſeptē caſib⁹ ipſa nō currit nec interrūpit̄ ſed quieſcit:et quo tp̄e ipſa incipit currere.ij. parte titu.j.c.xv.§.vij.per totum.

Preſentare quō debēt electores electū:quam penā incurrunt hoc nō facientes ꝛc.iij.parte tit.xix.c.ij.§.j.per totum.

Preſumptio quō multipliciter ſumit̄:q̄ eſt virtus magnanimitatis et ambitionis vitiū opponitur magnanimitati.ij.ꝑ.ti.iij.c.vj. āte.§.

Preſumptio deſcribit̄ tripliciter ſm̄ illud Judith.vj.de ſe et de ſua ꝟtute preſumētes humilias: quō et qualiter hoc fit in bono ꝛ ī malo ꝛ in qua etate dr̄ preſumptio.ibi.§.j.ꝑ totū

Preſumptio an ſit grauius peccatū: an puſillanimitas ſibi contraria: iſta duo conſiderari poſſunt tripliciter.ibi.§.ij.per totum.

Preſumptio quō deſcribitur ſm̄ illd̄ pſ̄. Ego dixi in abundātia mea. Et eſt triplex preſumptio: ꝛ q̄ preſumptiones ſunt culpabiles et q̄ non.ibidem.§.iij.per totum.

Preſumptio quō punitur a deo:et quō de⁹ ab iſtis dupl̄r faciē ſuam auertit.ibi.§.iiij.ꝑ totū

Preſumptio etiā accipit̄ ꝓ decimo gradu ſuperbie:ꝛ in quo conſiſtit: ꝛ q̄ pertinēt ad preſumptionē.ij.par.tit.iij.c.iij.§.x.per totum.

Preſumptio nouitatū dr̄ filia inanis glīe: in quo conſiſtit illud vitium. Et agitur de inordinato ornatu mulierū.ij.ꝑ.ti.iiij.c.v. ꝑ totū.

Preteritorū memoria quō pertinet ad primā partē prudentie:et ſunt octo quorū debemus inter cetera reminiſci.iiij.par.tit.ij.c.ij.§.iiij. Cetera quere.ſ̄.ſub.M.ſcʒ Memoria.

Primates ꝛ patriarche ſunt minores papa et maiores archiepīs: q̄ eſt differētia inter eos: habent quattuor priuilegia ꝛ in octo caſibus habent iuriſditionem in ſubditos ſuoꝝ ſuffraganeorum: et qui proprie dicuntur primates iij.par.titu.xx.c.iiij.per totum.

Primitie q̄ ſunt:ꝛ q̄d decime:et quare primitie dantur: ꝛ quō hoīes ad eas obligātur ſiue teneantur.ij.par.tit.iiij.c.iij.§.iij. per totum.

Primiceri⁹ ſiue cātor q̄s eſt: quō ſubeſt archidiacono ꝛ archipreſbytero:qd̄ eſt eius officiū quō facere debet mādatum archidiaconi ꝛc. iij.par.ti.xix.c.viij.per totum.

Principes ꝛ dn̄i quō ſe habere debēt ī regimine:quas virtutes habere debēt: quō habere debēt variā prudentiā:ꝛ que mala prouenīūt ex ipſoꝝ imprudētia.iiij.ꝑ.tit.ij.c. vj. ante.§.

Princeps quō ex virtute prudētie ſtudere debet vt.ſ.deo placeat:ppl̄o pro poſſe ſatiſfaciat reipublice ꝓuideat:et leges iuſtas et poſſibiles condat.ibi.§.j.per totum.

Principum ſubditi ſiue politia ꝛc. vide ibi.§. ij.per totum.

Principib⁹ quō p̄cipue neceſſaria eſt clementia : īducūt ad hoc decē exēpla pulchra q̄ etiā ꝑ ordinē declarant̄.iij.ꝑ.ti.iiij.c.ix.§.j. ꝑ totū

Princeps quis eſt ſm̄ ph̄m: quō ipſe in ſe pollere debet oī virtute iuſticie:et quō dʒ eſſe exēplaris ſcʒ ad ſapientiā acquirendā:ad auariciam deteſtandam: et ad luxuriam fugiendā iiij.par.ti.v.c.iiij.§.ij.per totum.

Principādi quō ſunt p̄cipue tres ptātes: q̄ et per ordinē declarant̄ ibidē.§. iij. per totum.

Decet conceſſum a principe beneficiū eſſe mānſurum. Eſt vna de reg.iur. q̄ et declaratur.j. par.titu.xx.c.vnico ſub.D.ſ.Decet.

Principum ſiue dn̄orum propri⁹ ſacerdos q̄s dicitur:cui confiteri tenentur.iij.par.ti. xvij. c.iij.§.j.circa principium.

De principib⁹ ſiue dn̄is vide etiā varia. ſ̄. ſub D.ſcʒ Dn̄is.ꝛ.ſ̄. ſub lr̄a. P. ſcʒ Prelatura.

Principes quō ſe vario modo habere debent in iuſticia.iiij.ꝑ.tit.v.c.iiij.§.j. etiā ꝑ totū ca.

Princeps ſecularis q̄ illegitimis eſt quō legitimat ꝛc.iij.ꝑ.ti.j.c.xxvij.§.vj.per totum.

Priuilegiū dr̄ alia lex priuata:eſt ꝛ priuilegiū datū a deo:ꝛ priuilegiū ab hoīe: et priuilegia per quē cōcedi poſſunt.j.ꝑ.tit.xix.c. j. ante.§.

Priuilegiorū interpretatio vbi ꝟba ſunt obſcura ſiue ambigua ad quē ſpectat.cuius eſt condere:q̄ ſunt priuilegioꝝ ſpecies:aliḋ eſt reale aliud eſt pſonale:ꝛ aliud corpale ꝛ q̄ dr̄ia iter priuilegiū ꝛ cōfirmationē.ibi.§.j.ꝛ.ij. ꝑ totū.

Priuilegium non valet ſeu euacuatur decem modis.ibi.§.iij.per totum.

Qui dicūt ſe exēptos allegātes priuilegia req̄ſiti ab ordinario tenēt̄ tradere in ſcriptis ꝛc. Et nota ꝙ q̄dā ita ſunt ꝓuilegiati ꝙ nec rōne delicti nec rōne contract⁹ conueniri poſſunt. ibi.§.iiij.per totum.

Priuilegia ordinis fratrū predicatorum habentur ibidem.c.ij. per to. vide tamen multo plus.ſ̄.predicatorum fratrum.

Priuilegium pſonale perſonā ſequit̄:ꝛ extinguitur cum perſona. Eſt vna de regu.iur.que et declaratur.j.parte tit.xx.c. vnico. ſub P. ſcilicet Priuilegium.

Priuilegia eccleſiarū et perſonarū eccleſiaſticarum quō diuiduntur et quomō diſtinguuntur : que priuilegia ſunt data a papa: et q̄ a b

imperatore:quō intelligūtur rc.iij.parte.tit. xij.c.iij.§.iiij.circa mediū.ꝛ.§.v.aliqua.

Priuilegium hꝫ romana curia ꝙ nō appellari pōt a papa ad ei⁹ ſucceſſorē: neqꝫ ad cōcilium generale rc.iij.par.ti.xxiij.c.iij.quaſi ꝑ totū.

Priuilegia predicatoꝝ in cōmuni ſunt.xix.iij. par.titu.xviij.c.ſ.§.ij.per totū.vide etiā de eccleſie ꝑuilegijs.iij.p.ti.xxiij.c.iij.§.j.ꝛ.ij.ꝑ to.

Priuilegijs eccleſiaſticis quomō gaudent clerici.iij.parte.titu.xxiij.c.v.

Priuilegia eccleſiarū ꝛ perſonarū eccľiaſticaꝝ que ſunt:ꝛ quō contra eaſdem ſit rc.iij.parte. titu.ij.c.iij.§.iiij.ꝛ.v.per totum.

Procurator/aduocat⁹/iuriſcōſultus quō poſſunt peccare multipliciter in iudicio vel alr̄: ꝛ attēdiẗ moderamē ſalarij eorūdē circa quatuor:et ꝓcuratores aduocātes ī cauſa vſurarij peccāt mortalr̄.ij.p.ti.j.c.xix.§.viij.ꝑ totū.

Procuratores religionū quomodo inculpanẗ de aliquibus.iij.parte.titu.xvj.c.j.§.xj.vltra mediū.ibi.Nota ſexto.

Procuratoꝝ officium ꝛ notariorū deſcribitur vario modo.ꝫ.ſub littera N.ſcꝫ Notarius.et iij.parte titu.vj.c.iij.quaſi per totum.

Procurare honores ꝛ dignitates ꝙ periculoſum ſit: quō ſibi homo cauere debet ab hmōi. ij.parte.titu.iij.c.v.§.ij.per totum.

Proditio poniẗ a beato Greg. inter filias auaricie:quō vario modo deſcribitur:et declaraẗ vario modo.ij.par.titu.j.c.xxij.ante.§.

Proditio eſt magnū ſcel⁹ ſumme odioſuꝫ deo ꝛ hominibus:que mala ex eadem oriunẗ: ipſa ꝓditio fit trib⁹ modis.ibidē.§.v.ꝛ.vj.ꝑ totū.

Queritur cum quis iniuſte poſſidet ciuitatem vel caſtrum:ſi ciuis vel ſubditus talis iniuſti poſſeſſoris : vel alius occulte opereẗ vt amittat talem ciuitatē vel caſtrū: et recuperet dn̄s eius ſi peccet.ibidem.§.vij.per totum.

Utrum hoſtem capitalem alicui⁹ dn̄i vel communitatis iniuſte agentis/vel bellātis cōtra ipſum dn̄m vel ciuitatem ſit licitum ꝓditorie occidere.ibidem.§.viij.per totum.

Proditoria man⁹ quomodo deſcribiẗ: ꝛ quid ſignificāt eius quinqꝫ digiti ſiue modi.ij.par. titu.ij.c.j.§.xiiij.per totum.

Prodigalitas vnde ꝓceditꝫin quo cōſiſtit hoc viciū:quō opponitur varijs vicijs: quare auarus magis diciẗ illiberalis ꝙ ꝓdigus:ꝛ grauius peccatum eſt auaricia ꝙ ꝓdigalitas tri plici ratione.ij.parte titu.vj.c.viij.ante.§.

Prodigalitas deſcribiẗ per thema ex pſal. qđ et de ipſa declaratur cum triplici membro rc. ibi.§.j.per totum.

Prodigalitatis vicium in quo conſiſtit: ꝛ quō ꝓdigus diſſipat ſubſtātiam ſuam tripliciter. ibi.§.ij.per totum.

Prodigalitatis nocumentū quod eſt cum notabili exemplo.ibidem.§.iiij.per totum.

Profeſſio quō fit ad modū homagij : in quorū manus fieri debet:quid eſt ꝓfeſſio:quādo nō hꝫ effectum:quantū tempus poſtulat:qui ꝓfiteri poſſunt ante annum:quādo mala ꝓfeſſio tenet.iij.parte titu.xvj.c.iij.ante.§.

Profeſſio tacita fit multis modis:ꝛ que eſt diſtinctio inter habitum nouiciorū et aliorum: quomodo obligat tacita profeſſio: quādo ante annum recipere poſſunt habitum ꝓfeſſoꝝ. ibidem.§.j.per totum.

Profeſſio impuberū quō deſcribiẗ: quando.ſ. parentes recipere poſſunt filios ingreſſos ad religionē: ꝛ quando hoc facere nō poſſunt:qs annus eſt aptus ad ꝓfeſſionē:qui multis annis manere poſſunt ante ꝓfeſſionē:ꝛ ꝓfeſſus tacite in quibus caſibus tenetur ad tria vota religionis.ibidem.§.ij.per totum.

Profeſſionis fruct⁹ ſiue vtilitas que eſt : quid mereẗ:ꝛ quare vtilior eſt ingreſſus religionis ꝙ ꝑegrinatio terre ſancte.ibidem.§.iij.ꝑ totū

Profeſſus ſi fuerit ſeruus in religione quādo dn̄s poſſit eum repetere ꝛ quot annis: cū quibus bonis:etſi exiuerit cum dn̄o quādo teneẗ reintrare.ibidem.§.iiij.per totum.

Profeſſus in monaſterio vbi ſplendide viuiẗ ꝛ non ſm regularem vitam:quomodo ille obligatus eſt ad illum ordinē: quando debet manere ꝛ quando non rc.ibi.§.v.per totum.

Per ꝓfeſſionem quō quis ꝓprie ꝛ perfecte fit religioſus:que in diuerſis religiōibus diuerſis modis exprimiẗ.iij.par.titu.xvj.c.j.§.iiij. poſt mediū.ibi. Fit autē quis ꝓprie et ꝑfecte.

Per ꝓfeſſionē tacitā vel expreſſam quō diſſoluitur vinculū matrimonij cōtractū per verba de preſenti.iij.par.titu.j.c.iiij.

Proficere volens quomō ſe habere debet ſm nouem modos.iij.par.titu.xvj.c.viij.§.ij.

Proficere quomodo debent incipiētes/ꝓficiētes/ꝛ perfecti.j.parte. titu.vj.ca.ij.§.iiij.ante mediū.ibi.De vnitate ſm triplicem.

Prohibētes ſubditis ſuis ne faciant obſequia corporalia ꝑſonis eccleſiaſticis excōmunicati ſunt maiori ſententia. Et quō intelligiẗ hec ꝓhibitio.iij.par.ti.xxiiij.c.xviij.per totum.

Cū quid ꝓhibeẗ/ꝓhibenẗ omnia que ſequunẗ ex illo.Eſt vna de regu.iur.que et declaraẗ.j. par.titu.xx.c.vnico ſub.C.ſcꝫ Cum quid.

Promereri homo non pōt vitā eternā ſine grā dei:hoc ꝓbatur.iiij.par.ti.ix.c.v.§.j.per totū.

Promiſſio ſimplex abſqꝫ iuramento vel voto quomodo et quando quis tenetur reddere/ꝛ quando non:ꝛ vtrum aliquis teneẗ de neceſſitate ſalutis implere quod ſimpliciter ꝓmiſit. ij.parte titu.x.c.j.§.iiij.per totum.

Promiſſis in malis fidem nõ expedit obſerua
ri. Eſt vna de regu.iur.que ⁊ declarat.j.parte
titu.xx.c.vnico.ſub.J.ſ.In malis ꝓmiſſis.vi
de etiam.j.ſub littera.U.ſcʒ Uotum.
Promiſſorũ iuramentũ vario modo deſcribit
⁊ aliqui caſus ponũtur vbi ligat ad obſeruã-
dum:⁊ vbi non:⁊ quõ ⁊ qñ ſuper iſtis põt fieri
abſolutio.ij.par.ti.x.c.vj.a prin.vſqȝ ad.j.§.
Prophete ⁊ patriarche qui fuerũt/⁊ quot:quõ
multipliciter et vario modo cõmendant:quõ
ipſi xp̃m figurabant.Et Johã.baptiſta multũ
cõmendat.iij.parte titu.xxxj.c.vij.ante.§.
Prophete quõ antiquitus dicebant vidẽtes:
quõ Johãnes bapti.dicit ꝓpheta:et quomõ
ꝓphetia diuiditur in viſionem ⁊ extaſim:quõ
varij vario modo viderũt ⁊c.ibidem.§.ij.poſt
mediũ.ibi.Unde prophete antiquitus.
Prophete quomodo deũ viderunt:et nos quõ
ex eorũ relatu deũ videmus.j.par.ti.iij.ca.vj.
§.xiiij.xv.xvj.xvij.⁊.xviij.per totum.
Prophetarũ eximius quõ ⁊ quare dicitur Da
uid:vnde dicit ꝓpheta ⁊c. ⁊ quõ Moyſes di-
citur maximus ꝓphetarũ.iij.par.titu.xiij.c.
iiij.§.ix.vltra mediũ.ibi.De pſalmis Dauid.
Propriũ in religione qđ dicit:habere ꝓprium
cuilibet religioſo quõ eſt peccatũ mortale.iij.
par.titu.xvj.c.j.§.viij.
Prelatus quomodo non põt diſpẽſare in pro-
prio habendo ⁊c.iij.par.ti.xvj.c.j.§.xj.a prin.
vſqȝ ibi.Tertio nota.
Proprietas rerũ quomodo deſcribit ⁊ decla-
ratur.iij.par.titu.iij.c.iij.§.iij.
Proprius ſacerdos quis dicit:a quo quis de-
bet abſolui:et quõ propriũ ſacerdotes poſſunt
abſoluere.iij.par.titu.xvij.c.j.
In quibus caſibus licet vnicuiqȝ alteri ꝙ pro-
prio ſacerdoti confiteri:etiam ſine ipſius licẽ
tia.iij.par.titu.xvij.c.iiij.
Proprius ſacerdos epiſcoporũ ⁊ patriarcharꝫ
quis dicitur:cui tenentur confiteri.iij.par.ti.
xvij.c.ij.§.ij.per totum.
Proprius ſacerdos imperatoris quis dicit:
cui tenetur confiteri.iij.par.tit.xvij.c.iij.p to.
Proprius ſacerdos vtrum ſit papa aliquo mo
do dicẽdus cuiuſlibet parrochie.iij.par.titu.
xxij.c.vj.§.xiij.per totum.
Propriũ confeſſorẽ quomodo poſſunt ſibi eli-
gere prelati:⁊ a quibus ille poteſt abſoluere.
iij.parte.titu.xvij.ca.ij.§.ij.ante medium.ibi.
Prelati exempti.
Proprius ſacerdos quis dicitur:et quõ confi-
tentes tenent recipere licẽtiam ab ipſo ꝓ cõ-
feſſione faciẽda.iij.parte.titu.xvij.c.j.in med.
ibi.Sed nota.
Proſperitas mũdialis quõ facit obliuiſci dei
ſui ⁊ ꝓximi.j.parte.titu.ij.c.ix.§.ij.per totũ.
In ꝓſperis afflictio eſt filia inuidie.Et deſcri-
buntur ipſius quinqȝ peſſime conditiones.ij.
parte.titu.viij.c.ij.per totum.
Prouidere quomodo prelatus debʒ ſuis ſub-
ditis in neceſſarijs:quomõ corrigere vicia.ij.
par.titu.ix.c.v.§.iij.per totum.
Prouidẽtia que eſt reſpectu futurorũ:quomõ
ponitur ꝓ principali parte prudẽtie.iiij.par.
titu.ij.c.ij.§.iij.per totum.
Prouidere bona quõ cõtingit dupliciter:vt.ſ.
cognoſcant in ſeipſis/⁊ in cauſis ſuis.ibidem
§.iij.ante mediũ.ibi.Sciendũ eſt ꝙ ꝓuidere.
Prouiſores eccleſiarũ quomodo debent viſita
ri a prelatis:⁊ de quibꝰ ſunt interrogandi.iij.
par.titu.xx.c.vj.§.j.⁊.v.per totum.
Proximo quõ quis gloriat:et que eſt iſta glo-
riatio ⁊c.ij.par.titu.iiij.c.j.§.j.ante medium.
ibi.Gloriatur ſecundo.
Proximi odiũ quantũ peccatũ eſt:⁊ triplici de
cauſa hʒ ds ꝓximũ odio.ibi.ti.viij.c.iij.§.iiij.
poſt mediũ.ibi.Et notandum ſm Durãdum.
Proximi dilectio que cõprehẽdit ſub ſe:quis
intelligitur nomine ꝓximi:quomodo ꝓximũ
diligere debemus:⁊ quomodo peccatores di
ligendi ſunt ex charitate:et quid in ipſis odi-
re debemus.iiij.par.titu.vj.c.iiij.ante.§.
Proximi dilectio per ſeptẽ nos inuitat:et quõ
multiplex emolumentũ ſit homini ex tali dile
ctione.ibidem.§.iij.per totum.
Proximorũ dilectio quo ordine fieri debet:et
vtrũ vnus ſit magis diligẽdus ꝙ alter.ibidẽ
§.iiij.Cetera habes.s.ſub.D.ſcʒ Dilectio.
Proximus quõ debet diligi.iuxta illud Dili-
ges ꝓximũ tuũ ſicut teipſm.in quo ſtat iſta di
lectio:⁊ quõ tangit iſte modꝰ dilectiõis:et ra
tio in iſto ꝑcepto.ibidẽ.c.v.§.iiij.per totum.
Proximũ quõ diligere debemꝰ ſicut xp̃s dile-
xit nos.dicens:Hoc eſt preceptum meũ vt di-
ligatis inuicem ſicut dilexi vos.quõ xp̃s hoc
fecit:et quõ nos hoc facere debemus.ibidem
ca.v.§.v.per totum.
An ſit magis meritoriũ diligere deum ꝙ ꝓxi-
mum.ibidem.c.vj.§.iij.per totum.
Proximo quõ quis iniuriat multiplr ꝑ inordi
natũ amorẽ ſuiipſiꝰ.ij.par.ti.v.c.xiij.§.ij.p to.
In ꝓximũ quõ quis peccat:et quõ in deum:et
quõ in ſeipſum.j.par.ti.vij.c.ij.§.ij.per totũ.
Proximus quomodo debet amari/⁊ ſibi velle
bonum.iij.par.tit.xxx.ca.vj.ante medium.in
prin.ibi.Sciendum ꝙ amare.
Prudentia in quo conuenit cum arte:⁊ in quo
differt.iiij.par.titu.j.ca.j.§.v.poſt mediũ.ibi.
Prudentia ſm beatum Tho.
Prudentie quõ annectũtur tres virtutes ſm
pħm:ſcilʒ eubolya/ſineſis/⁊ gnomin.ibidẽ.§.
vj.circa mediũ.ibi.Dicunt etiã principales.

Prudentia quō prefigit mediū omni virtuti: et quō domus fortitudinis ſtabilienda eſt variſs virtutibus ꝛc.iiij.par.ti.ij.c.j.ante.§.ꝑ totū.
Prudētie partes integrales que ſunt. Et quō per prudentiam quis regere debet ſeipſum ꝛ multitudinē. Et ſunt tres ſpecies prudentie. ibidem.§.ij.per totum.
Prudētia vtrū eſt in pctōꝛibus: eſt triplex pru dentia: ſcꝫ falſa/ vera/ et pfecta: ꝙ prudētia eſt in oībus qui habent gratiā ꝓbatur/ ꝛ eſt duplex prudentia.ibidē.§.iij.per totum.
Prudentia habet ſe ad virtutes moꝛales triſ pliciter.ibidem.§.iiij.per totum.
Prudentia quomodo requirit memoꝛiā/ intelligentiam/ ꝛ ꝓuidentiā. Et ſi prudens eſt animus tuus tria precogita.ibidē.c.ij.ante.§.
Prudētia quomodo requirit memoꝛiā preteritoꝝ: ꝛ quattuoꝛ ſunt que valēt ad bene memoꝛandū.ibi.§.j.per totum.
Prudentia quō requirit intelligentiam: quō ipſa eſt pars prudētie: ꝛ quō oꝛdinatio ſui cōſiſtit in arte.ibidem.§.ij.per totum.
Prudentia quō requirit ꝓuidentiam que eſt reſpectu futuroꝝ: et prouidere bona cōtingit dupliciter: et quomodo ſollicitudo ꝑtinet ad prudentiam.ibidem.§.iij.per totum.
Prudētie primā partē quomodo reſpicit memoꝛia preteritoꝝ: ꝛ octo ſunt quoꝝ debemus inter cetera reminiſci.ibidem.§.iiij.ꝑ totū.
Ad prudentie tertiā partē quomodo pertinet precauere pericula ꝛ eis obuiare: ꝛ quomō in preſenti vita patimur pericula in quadruplici pugna ſpūali.ibi.§.v.per totum.
Per prudentiaꝫ quō quilibet homo ſe habere debet quantū ad ſingularē ꝑfectionē: quantū ad familie gubernationē: et quantū ad ſuoꝝ cōciuiū cōmunicationē.ibi.c.iij.per totū.
Per prudentiā quō ꝗs vitā ſuā regere debet ꝑ nouē regulas directiuas.ibidē.c.iiij.ante.§.
Prudentiā quadruplicē quomō habet ſerpēs quā vnuſquiſqꝫ in ſe habere debet. ibidē.§.j. per totum. Ad prudentiā monaſticam quattuoꝛ requiruntur.ibi.§.ij.per totum.
Prudentia yconomica in quo conſiſtit et prudentia et regnantia in quo conſiſtit. ibi. ca.v. et.vj.per totum.
Prudētie partes ſunt eubolya/ ſyneſis/ ꝛ gnomin.ibi.c.vij.per totum.
Prudentia in regendo ſeipſuꝫ et alios que eſt ſiue in quo conſiſtit.j.parte titu.j.c.iij.§.ij.circa principium.
Prudētie actus eſt triplex qui neceſſarius eſt cuilibet.ij.par.tit.v.c.xj.poſt principium.ibi. Triplex eſt actus prudentie.
Prudentiā triplicem quomodo habere debet clericus.iij.par.ti.xiij.c.iij.§.iiij.per totū.
¶ Pudicitiam quam habere debent clerici in moꝛibus ꝛ in verbis: et pudicitia vnde ſumitur: quomodo pudicitia attenditur circa ſigna venereoꝛum ꝛc.iij.parte titu.xiij.c.iij.§.vij.per totum.
Pudicitia ꝟginū deſcribit.j.ſub V.ſcꝫ virgo.
Pueri in qua etate excluduntur a iuramento: etſi iurant quomodo peccant ꝛc.ij.parte ti.x. ca.iiij.§.ij.circa prin.ibi. Et primi.
Pueri ante annos pubertatis nō ſunt obligati ad vota ꝛc.ij.par.ti.xj.c.ij.§.vj.poſt princi. ibi. Secūdo pueri ante annos.
Pueri iudeoꝛū et infideliū non ſunt baptizandi inuitis parentibus: quod probant triplici ratione. Qui autē ſuſceperunt fidem ſiue baptiſmū quomodo ſunt ſeparandi a parentibus ꝛc.ij.par.ti.xij.c.ij.§.iiij.per totum.
Pueri infideliū vtrum ſint baptizandi inuitis parentibus.iij.par.ti.xiiij.c.xiij.§.ix.poſt medium.ibi. Quantū ſcꝫ ad baptiſmū.
Pueri ſiue iuuenes quomodo debēt regi a parentibus: que mala in ipſis dominanł: a quibus parentes ipſos retrahere debent: quomō ſunt inducendi ad bonū: et tria expediunt ad iuuenilem perfectionem ꝛc. iiij.parte titu.ij. ca.v.§.iij.iiij.ꝛ.v.per totum.
Pueritia quomodo dicitur ſecūda etas hominis: ꝙdiu durat iſta etas: ꝛ quid ſpiritualiter ſignificat.iiij.parte titu.vij.c.v.§.vj.poſt principium.ibi. Secunda etas.
Puerpera ꝙcitius purgata eſt poſt partū poteſt intrare templū ſi vult ex deuotiōe ꝛ abſqꝫ peccato: quod probatur.iij.par.ti.j.c.xx.§.iiij infra medium.ibi. Poteſt etiam.
Pulchritudo ſpūalis quomodo eſt eadē cū honeſtate ꝛc.iiij.par.ti.iiij.c.j.§.ix.per totū.
Ad pulchritudinis rationē quomō requirūtur charitas ꝛ cōcoꝛdia: in quo cōſiſtit pulchritudo ſpūalis.ibi.c.vj.§.j.circa medium.
Punire ꝛ vindicare quomodo rectoꝛes debēt vitia.iij.par.ti.v.c.xiij.§.ij.per totum.
Punitur quis a deo in preſenti vita: aliqñ nō pro ſua culpa/ ſed pro aliena: et hoc triplici ratione.ij.par.ti.xxix.c.j.§.ij.per totū.
Puniunł pctā tripliciter.ij.parte ti.xxix.c.ij. circa mediū.ibi. Itē nota ꝙ puniunł pctā.
Punitur peccatoꝛ a deo propter moꝛtale: non ſolum in preſenti vita/ ſed etiam in alia vita. j.par.ti.ix.c.iij.per totum.
Punietur peccatoꝛ tanto durius quanto magis expectatur ad veniam ſi non reuertitur. j.parte ti.ix.c.iij.§.iiij.poſt mediū.ibi. Quanto autem peccatoꝛ.
Pupilloꝝ ꝛ viduarū reſpectus qualis eſſe debet.iij.parte titu.ij.ca.iij.et quomodo debent

ſubueniri.ibi.§.j.poſt medium.

Purgatoriũ oſtenditur eſſe ex ſacra ſcriptura de quib⁹ iſta autoritas intelligitur:locus purgatorij non inuenitur expreſſe determinatus in ſacra ſcriptura:et ꝙ ibi eſt duplex pena ⁊c.j.parte titu.x.c.ij.ante.§.

Purgant̃ autẽ anime ſola diuina iuſticia ignẽ incendente ⁊ quoꝝ miniſterio. Et q̄dã venialia ſunt maioris adherẽtie ꝙ̄ alia: ideo in eis ignis fortius figitur ⁊ duabus de cauſis anima recedens a corpore penam purgatorij ſuſtinet.ibidem.§.j.per totum.

Quattuor modis anime defũctorũ ꝑ ſuffragiũ nr̃m iuuant̃:⁊ que eoꝝ meliora ſunt: ⁊ ſuffragiũ ꝑ malos aliq̄ñ valet aliq̄ñ nõ: ⁊ vtrũ proſint facienti ⁊c.ibidem.§.ij.per totum.

Utrũ miſſa ꝓ defũctis equaliter valet defũcto vna ſicut alia: ⁊ q̄dã alie q̄ſtiones de alijs ſuffragijs determinant̃ ibi.§.iij.per totum.

Utrũ ꝓmittẽs ſingillatim vnã miſſaꝫ liberet̃ ⁊ ſatiſfaciat celebrãdo vnã ꝓ oĩbus:talis celebrãs poteſt excuſari q̄nq̄ modis: ⁊ duplex eſt differẽtia inter principiũ q̇d eſt ad merẽdũ:et illud q̇d eſt ad ſatiſfaciendũ ⁊c.ibi.§.iiij.ꝑ to.

Utrũ ſoluẽs ꝓ multis tot ſuffragia quot debet oĩbus ſingillatim liberetur. Et vtrũ ſoluens ſuffragia in mortali liberetur:vel vtrũ teneatur iterare ⁊c.ibi.§.v.per totum.

Ad purgatoriũ quomodo ſeruabitur anima in morte ſine mortali decedens a ſupremo iudice.j.parte titu.v.c.v.ante.§.

Anima decedẽs ſi nõ eſt hic plene purgata nõ eſt apta ad regnũ celoꝝ:ideo digna ad purgatoriũ: quattuor ſunt afflictiones animarũ in purgatorio: et ꝙ̄diu eſt in purgatorio priuat̃ dei viſione cũ vno exẽplo.ibidẽ.§.j.per totũ.

Quare itur ad purgatorium:⁊ quadruplex eſt aqua cupiditatis per quã tranſeuntes de hoc mũdo anime cũ aqua gratie opꝫ ꝙ trãſeant ꝑ ignẽ purgatorij.ibi.§.ij.per totum.

De purgatorio quomõ educantur anime ꝑ modũ interceſſionis: per modũ redemptionis:ꝑ modũ proprie ſolutionis: et per modũ aliene pro eis afflictionis.ibi.§.iij.Et de cognitione anime ſeparate habes.ſ.ſub lr̃a A.

Purgatoriũ quomodo punit animas ⁊ ꝓpter peccata.iij.par.ti.xxxij.c.j.ante.§.

Q purgatoriũ ſit ꝓbatur ex ſcriptura: ⁊ quomodo quedam anime purgantur pro peccatis ⁊c.ibidem.§.j.per totum.

Purgatorij quõ eſt duplex gen⁹ penarũ ⁊ que differẽtia i illis penis:quõ poſt reſurrectionẽ iſte locus vacuus manebit ⁊c.ibidẽ.§.ij.ꝑ to.

Purgatorij igne vel in iferno quõ aĩe crucientur: circa hoc eſt quintuplex mod⁹ dicẽdi ſ᷑m q̄nq̄ opiniões moderno.ibi.§.iij.⁊.iiij.ꝑ to.

In purgatorio quomodo ꝯſolantur anime per noſtra ſuffragia pro quibus ibi puniuntur ⁊c.ibi.c.ij.ante.§.

Omnia ſuffragia que fieri poſſunt pro animabus in purgatorio ꝯtinentur in quattuor modis.ibi.§.j.per totum.

Q ſuffragia valẽt defunctis ſed nõ oĩbus:hoc probat̃ ⁊ declarat̃ vlterius ibi.§.ij.ꝑ totũ.

Utrum ſuffragia que ꝑ malos fiunt ꝓſint animabus in purgatorio.ibidẽ.§.iij.per totũ.

Utrum ſuffragia proſint ei qui facit ipſa pro alijs ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.

Utrum obſit defuncto ſi omittant̃ ſuffragia ab eo mãdata ⁊c.ibidem.§.v.per totum.

Utrum ſuffragia tantũ ꝓſint his pro q̄bus nõ fiunt quantũ his ꝓ q̄bus ſpecialiter fiunt: ꝙ ſuffragia valent defunctis dupliciter probatur.ibidem.§.vj.⁊.vij.per totum.

Purgatoriũ quomodo eſt timendũ:ponuntur ſeptẽ purgatoria.iiij.par.ti.xiiij.c.x.per totũ.

Purgatoriũ eſſe eſt neceſſarium credere.ibidem.§.v.

Purgatoriũ in quo loco credit̃ eſſe.ibidẽ.§.vij.

Purgatoriũ ſancti patricij deſcribit̃: vnde illud dicit̃ purgatoriũ ⁊c.ibidem.§.viij.

Purgatur quis citius in religione ꝙ̄ in ſeculo:ſcꝫ per exercitia ſpiritualia:⁊ per exercitia corporalia:⁊ per exercitia temporalia.iij.parte titu.xvj.c.x.§.vj.per totum.

Purgatio eſt triplex:⁊ que licita.iiij.par.titu.xv.c.xxxiiij.§.ij.per totum.

Purgatio canonica coram iudice eſt triplex:⁊ quomodo purgatio fieri debet:et que:cũ quo quis ſe debet purgare: ⁊ que forma iuramẽti in purgatione.iij.par.ti.ix.c.x.per totum.

Purgatio beate virginis multipliciter deſcribitur cum multiplici lumine pro illo feſto ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xxxiij.per totum.

Purgationes veteris legis ad q̄d ordinabant̃ et quid nobis ſpũaliter ſignificãt:ſiue quomõ ſpũaliter figurant noſtrã purificationẽ.j.par.ti.xiiij.c.v.§.viij.per totum.

Puſillanimitas eſt filia accidie: quomõ ipſa deſcribitur: et de eadem exponitur thema ex pſal.ij.par.ti.ix.c.xvj.ante.§.

Puſillanimitas in hoc cõſiſtit cũ quis ſe ſubtrahit a bonis que facere poſſit:⁊ quomõ hoc fit: ⁊ qualiter illi puniuntur:ipſa puſillanimitas habere poteſt triplicẽ cauſam vnde oritur cum exemplo.ibidem.§.j.per totum.

Puſillanimitas ſecũdo in hoc conſiſtit ſcilicet quando quis timet amittere bona temporalia:vnde per hoc declinat a virtute: quod eſt peccatum: ⁊ quomodo ex iſto procedunt multa mala.ibi.§.ij.per totum.

Puſillanimitas tertio in hoc ꝯſiſtit ꝙ quis it

timet mortẽ corporis et afflictionem ꝙ deum offendit vt euitet huiuſmodi genera penarũ. ibi.§.iij.per totum.

Querelam quõ importat murmuratio. Et triplex querela reperit in ſcriptura contra deum. ij.par. titu.vij.c. iij.§.ij.per totum.

Querere dignitates vtrũ ſit licitũ. ij.par.ti.iij.c.v.§.iij.iiij.v.ꝛ.vj.per totum.

Quis quomodo vario modo capit in ſcriptura ſacra ſiue intelligitur.j.parte.titu.v.c.j.infra principium.

Quidditas hois pulchre ꝛ vario modo deſcribitur per queſtiones Salomõis.j.par.titu.j. c.vij.§.j.ij.ꝛ.iij.

Quid eſt homo:cui ſilis:quõ ſe hꝫ:vbi eſt:et cũ qb⁹ ſocijs.iiij.pte. ti.xiij.c.vij.§.iij.poſt pnci.

Ratio et intellect⁹ in hoie nõ poſſunt eſſe diuerſe potẽtie: quod ꝓbatur.j. par.titu.iij.c.viij.§.j.per totum.

Ratio inferior et ſuperior quõ inficiunt:et quõ in ipſis eſt peccatũ:vnde cauſatur defectus.ibi.§.ij.per totum.

In ratione ſuperiori ꝛ inferiori ꝙ peccatum ſit probatur: et ꝙ ligatio rationis poteſt cauſari ex quinqꝫ.ibidem.§.iij.per totum.

Ratio anime hꝫ tria facere:ſcꝫ cognoſcere/deliberare/ꝛ iudicare.ibi.c.ix.per totum.

Rationis actus dupliciter poteſt conſiderari. ibi.titu.iiij.c.j.§.ij.

Rationi quõ obedit ſenſualitas: et obedit deo tripliciter:ꝛ ratio triplicem regulam adhibet ſenſualitati.j.par.ti.iiij.c.xvj.§.ij.per totum.

Rationẽ quomodo recipiet dñs in extremis a nobis:ꝛ de quib⁹.j.par.titu.v.c.ij.§.iiij.ante mediũ.ibi.Cum igitur anima.

Ratio triplex quaſi nos cogit ad diligẽdũ deũ ſuꝑ omnia:ſcꝫ ratio ꝓuidẽtie ꝛ largitatis:ratio varie bonitatis ipſius: ꝛ ratio attinẽtie et ꝓpinquitatis.iiij.parte. ti.vj.c.iij.§.v.ꝑ totũ.

Rationẽ quomõ vario modo tentat diabolus. iiij.parte.titu.xiij.ca.iij.§.iij.ante mediũ.ibi. Accedit quarto tentator.

Rationẽ quomodo homo reddet deo in morte de varijs rerum generibus.iiij.par.titu.xiij. c.ix.per totum.

Ratio internalis quomodo eſt ſpeculũ ſummi boni in quo nunc deus videtur.j.par.titu.iij. c.vj.§.vj.per totum.

Rationis actus in agẽdis ſunt quatuor: ꝛ quõ impediunt per quatuor filias luxurie.ij.par. ti.v.c.ix.ante mediũ. in princi.ibi.Sunt autẽ rationis.

Radices peccatorꝫ ſunt quinqꝫ:ꝛ quare dicunt radices.j.par.ti.vij.c.ij.§.iiij.per totum.

Rancor quomodo reperitur in affectu/effectu ꝛ actione contra iniuriãtem.ij.par.ti.ij.c.ij.§. iij.ante finẽ.ibi.Item nota ſm Pe.

Rapina quomodo excludit ab homine: ꝛ appetitus rapine ꝓhibetur in lege diuina:ꝛ punit iudicio dei preciſe: ꝛ ipſa ꝓhibetur in lege diuina ꝛ humana:et in vtraqꝫ lege punit grauiter.ij.parte titu.j.c.xij.§.ij.per totum.

Rapina quomodo cõmittitur in vſurpatis dominijs:in publicis bellis : in manifeſtis latrocinijs:in pedagijs indebitis: ꝛ iniuſtis dãnis ibidem.§.iij.iiij.v.ꝛ.vj.per totum.

Rapina quomodo diffinitur:quomodo rapina ſumitur multipliciter.ibi.§.viij.per totum.

Rapina eſt grauius peccatũ furto triplici ratione.ibidem.§.ix.per totum.

Raptoris pena que eſt:quomodo et quãdo poſſunt ſibi negari ſacramenta ꝛ ſepultura.ibidẽ §.x.per totum.

Qui participant in crimine rapine/furti vel ſacrilegij/vel iniuſte dãnationis mortaliter peccant:ꝛ quibus modis ſit participatio.ibidem §.xj.xij.xiij.xiiij.ꝛ.xv.per totum.

Quicunqꝫ rapinam ſcienter emit vel furtũ qd ꝑtinet ad participationẽ : talis incurrit multa mala ꝛ incõmoda.ibidem.§.xvj.per totũ.

Si quis comedit vel al's ſumpſit de rapina vel furto: tenet ad reſtitutionẽ. ibidẽ.§.xvij.ꝑ to.

Uxores que comedũt/bibunt/ vel viuunt de rapina vel alijs male acquiſitis tenentur ad reſtitutionem:quomõ hoc ſit intelligendum ꝛc. ij.parte ti.j.c.xij.§.xviij.per totum.

Raptoris/ vſurarij/ vel aliorꝫ qui reſtitutioni ſunt obligati filij filie ꝛ familia quõ excuſant quinqꝫ modis.ibi.§.xix.per totum.

Rapina deſcribitur cũ participantib⁹ in ea: et tallijs ſiue preſtantijs que imponunt iniuſte: et exactionibus indebitis que fiũt a dominis ſiue officialib⁹:quõ tenẽtur ad reſtitutionem ibidem.c.xiij.per totum.

Raptor manus quomõ deſcribitur : ꝛ quid ſignificant eius quinqꝫ digiti ſiue modi.ij.parte ti.ij.c.j.§.iiij.per totum.

Rapta vel furata quõ ꝛ qualiter ſunt reſtituenda/datur ſextuplex differẽtia ſiue modus ꝛc. ij.parte ti.ij.c.ij.§.iiij.per totum.

Rapina vel furtũ prius ſunt reſtituenda ꝙ̃ vſura:vel alia debita propter offenſionem:expropriationem:ꝛ compulſionem.ij.parte ti.ij.ca. vij.§.j.poſt principium.

Raptor ꝗ capit vi mulierẽ efficit ſeru⁹ rapte ꝛ oportet ꝙ ſe redimat.iij.pte ti.iij.ca. vj.§.iiij. circa mediũ.ibi.Iure autem canonico.

Raptus virginum eſt ſexta ſpecies luxurie:vnde dicitur:quõ cõmittitur:quandoqꝫ cõcurrit cum ſtupro:quandoqꝫ ſine ſtupro:ꝛ quandoqꝫ ſtuprum ſine raptu.ij.pte ti.v.c.vij.ante.§.

Pena talis raptoris que eſt ſm leges et iura. Et quõ ſit intelligẽda ⁊c.ibi.§.j.per totum.

Raptus deſcribitur qui pertinet ad cõtemplationem: de ipſo ponitur thema ⁊ declarat. Et ponitur principaliter de Beniamin qui fuit filius Joſeph:q̃ ſignificat beatũ Paulũ apl'm iiij.parte titu.x.c.vj.ante.§.

Thema illud diuiditur per tria mẽbra de beato Paulo/⁊ ꝓ ipſius raptu: ſcʒ ꝙ ei⁹ cõuerſio eſt venerãda:eius cõuerſatio obſeruãda:⁊ ei⁹ ſpeculatio admirãda. ibi.§.j.ij.⁊.iij.per totũ.

Utrum in hoc raptu anima ipſius fuit a corpore ſeparata vel exiſteret in corpore:quõ deum tunc vidit ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.

Raſura clericoꝝ in capite q̃d ſignificat.iij.pte. titu.xiij.c.iij.§.xiiij.modicũ infra principium.

Reatus quid eſt:⁊ ad quas

penas obligãt mortale/vel veniale/et originale.j.parte.titu.vij.c.ij.poſt mediũ. ante.§.ibi. Et q2 dictum eſt ꝙ.

Reatus ſpiritualiter eſt duplex qui per peccatum incurrit.ij.par.ti.iij.c.j.§.vij.circa finẽ.

Reconciliatio eccleſie quõ et q̃n fieri debet.iij. par. ti.xij. c.vj.§.v.⁊.vj.per totũ. Uide pl⁹ de iſta materia.ſ.ſub littera.E.ſ.Eccleſia.

Rebellio eſt decim⁹ gradus ſuperbie:⁊ in quo cõſiſtit.ij.par.titu.iij.c.iij.§.xiij.

Rebellio deſcribitur.ſ.ſub lr'a.J.ſ.Jnobediẽtia.q2 ꝓ vno capiunt.ij.par. ti.iiij.c.ij.p totũ.

Rebus quomodo intimus exiſtit deus quinqʒ modis.iij.par.titu.xxx.c.ij.§.ij.per totum.

Recreatio corporis quomodo ſit fienda cũ modeſtia:⁊ quomodo licet et quõ non.iiij.par.ti. iiij.c.x.§.iij.per totum.

Recidiuationis in peccatũ ſunt ſeptẽ nocumẽta. iij.par.ti.xiiij.c.vj.§.ij. vſqʒ ad.viij.§.p to.

Rectores et dñi quomodo punire debẽt varia vicia.iij.par.ti.v.c.xij.§.ij.p totũ.Uide plus de ipſis.ſ.ſub littera.D.ſcʒ Dñs. ⁊ ſub littera.P.ſcʒ Prelatus. Et principaliter.ij.par. titu.ix.c.v.per totum.

Rectorum ⁊ curatorum iuramẽtum deſcribit q̃d faciunt ſuis ſuperioribus: ſm tñ diuerſitatẽ locorũ diuerſimode hoc ſeruat. ij.par. titu.x. c.v.§.iij.per totum.

Rectorũ/cõmunitatũ/et dominorũ ſiue p̃ncipũ varia vicia vario modo deſcribunt.iij.par.ti. iij.c.iiij.per totũ.⁊.c.vj.§.xj.⁊ principaliter.§. xij.ibi tangitur regula de ipſis.

Rectoribus reipublice quatuor ſunt neceſſaria iij.par.titu.iij.c.j.§.ix. Et quomodo introductum ſit dominiũ.ibi.c.ij.per totum.

Rectores non iuuantes vel impedientes in inquiſitiõibus hereticorum excõmunicati ſunt maiori ſentẽtia.iij.par.ti.xxiij.c.vj.per totũ.

Redemptio ſpiritualium an fieri debet.ij.par. titu.j.c.v.§.xiij.per totum.

De redditibus.

Quid ſi quis emat redditũ

vnius caſtri: vel alium redditum ad vitã ſuã: vel ſuorum heredum:vel al's ad incertũ tempus:eſt ne vſura ⁊c.ij.parte titu.j.ca.viij.§.xj. per totum.

Redditus pecuniales an liceat emere hereditarie ſiue ad vitam:et quadrupliciter põt eſſe vicium in cõtractu.ibi.§.xv.⁊.xvj.per totum.

Utrum licitum ſit recipere redditus quos cõmunitas concedit annuatim ſoluẽtibus preſtantias:et an liceat emere talia iura declaratur p.viij.queſtiones:quarũ prima eſt iſta ⁊c. ibi.c.xj.ante.§.

Utrum recta cõſcientia poſſint talia onera indici:et ad eorũ ſolutionẽ compelli cũ aſſignatione incrementi prelibati. ibi.§.j.per totum.

Utrũ dicti ſoluẽtes onera memorata licite participẽt tale incrementũ.ibidem.§.ij.per totũ.

Utrũ vigore deuotionis/remiſſionis/⁊ liberationis ſupradicte excuſentur a reſtitutione: ⁊ liberentur a peccato.ibi.§.iij.per totum.

An dicti ſoluentes licite vendant ius quod habent in dicto. M.vigore talis crediti.ibidẽ.§. iiij.per totum.

Utrũ alij ab eis licite emãt.ibidẽ.§.v.per totũ.

Utrum licite ab eis percipiant incrementũ q̃d prius percipiebant.ibidem.§.v.per totum.

Quid de illis qui ꝓ alijs a quibus q̃nqʒ certã quotam ꝓ quolibet floreno/q̃nqʒ nichil percipiũt ſoluũt preſtantias: ⁊ in illoꝝ loco quo ad tale creditum diſtribuunt.ibi.§.vj.per totũ.

Quid ſi cõmunitas ſic nouos cõſtituit creditores:puta q2 vendidit annuũ redditum ad rationẽ quorũcunqʒ creditorũ ad vitam emẽtis ⁊ alteri⁹ ab eo nominandi cũ pactis.ibi.§.vij.

Que quidẽ queſtiões ad lõgũ declarãtur per varias queſtiones:et continuat de iſta materia venditionis et emptionis reddituũ late a §.viij.vſqʒ ad.§.xxxiij.per totum.

Redditus vendere vel cõcedere alicui ad vitã nullus prelatus religioſus põt/niſi vtilitas ⁊ neceſſitas loci expoſcat: et de cõſenſu conuẽtus ⁊c.iij.par.ti.xij.c.v.circa finem.ante.§.

Reddituarij vel camerarij cõmunitatũ habentes recipere pecuniã a diuerſis quõ aliquando fraudem in iſtis cõmittunt: ⁊ quomodo et quãdo licite exigere poſſunt ſalarium ſuũ. ij. parte.titu.j.c.xvij.§.vij.vltra mediũ.ibi.Sed quid de camerarijs.

Regimen dominoꝝ temporaliũ deſcribitur late.iij.par.titu.iij.per totum. ⁊.iiij.parte. ti.ij. c.vj.per totum.

Regiminis in ſubiectos quomodo deo reddemus rationem in nouiſſimo.iiij.parte ti.xiiij.ca.ix.§.vij.per totum.
Regina quõ dr̃ eccleſia ꝑpter aliquas ꝓprietates regine.iij.parte in ꝓlogo.§.j.ꝑ totum.
Regina quõ eſſe poteſt quelibet aia cuiuſlibet fidelis ſtans a dextris dei ꝛc.ibidẽ ante.j.§.
Regere quis ſeipſum nõ poteſt bene aut familiã vel ciuitates niſi habeat iſtas virtutes ꝛc.j.parte titu.j.c.iij.§.ij.per totum.
Regere quomodo quis ſeipſum debet per nouem regulas directiuas ſm totam vitã ſuam iiij.parte ti.ij.c.iiij.per totum.
Regi quomodo debet familia ꝑ patrẽfamilias et quã prudentiã ipſe habere debet circa domeſticos ꝛc.iiij.par.ti.ij.c.v.quaſi per totũ.
Regere quõ debet quis ſeipm̃ ꝛ multitudinẽ ꝑ prudentiã ꝛc.iiij.par.ti.ij.c.j.§.ij.per totũ.
Regule quattuor approbate ſunt ab eccleſia ꝛ cõſtitutiones religioſorũ: ꝛ quomodo inter ſe differũt.iij.par.ti.xvj.c.j.§.iiij.vltra mediũ.
Regule quattuor approbate ſunt ab eccl'ia ſub quib⁹ militãt oẽs religioſi eccleſie catholice: et ſub regula beati Auguſtini q̃ militãt: ꝛ quõ inter ſe differũt ꝑ diuerſas cõſtitutiones que habentur in iſta regula per modũ precepti: ꝛ quomodo iſta precepta intelligũtur.ibi.§.v.
Regula.b.Auguſtini quõ obliget ꝓfitentes: ꝛ quõ ſtat lex eiuſdẽ regule.ibidẽ.§.vj.ꝑ totũ.
Sub regula.b.Bñdicti q̃ monachi militãt.vbi iſta regula habeꝛ in iure: ꝛ vtrũ cõtenta in iſta regula ſint in precepto: ita ꝙ ex trãſgreſſione alicuius ex cõtentis in regula peccet monachus mortaliter.ibi.§.vij.per totum.
Regula bti Franciſci militãt fratres minores et eadẽ regula in multis paſſib⁹ declaraꝛ: vbi ligat ꝓfitentes ad mortale: ꝛ vbi nõ circa varias materias.ibi.§.viij.a pn̄.vſq₃ poſt með.
Regula beati Baſilij fuit prima regula: ꝛ q̃ ſub ipſa militãt: quõ carmelite aliqua extraxerũt ex ipſa regula: et aliqua addidit quidã papa que ſeruanꝛ ſm ordinationẽ dñi Hugonis ordinis p̄dicatoꝝ.ibidẽ.§.viij.vltra mediũ.
In regula beati Auguſtini eſt paſſus: nec ſolo tacito affectu ſed etiam aſpectu ꝛc.iſta declarantur ibidem.§.x.per totum.
In regula eſt quidam paſſus qui dicit. Et ſint vobis oĩa cõmunia. Iſta exponuntur ibi.§.xj.vltra medium.
Regule tertie beati Dñici de fratribus ꝛ ſororibus eiuſdẽ regule habentur varia notabilia.iij.par.ti.xxiij.c.v.§.v.per totum.
De tertia regula bti Franciſci habeꝛ vtrũ gaudent priuilegio clericali.ibidẽ.§.iiij.ꝑ totum.
Regule iuris deſcribunꝛ ſũmatim collecte ſm ordinẽ alphabeti.j.par.ti.xx.c.vnico.ꝑ totũ.
Regule quinq₃ ponuntur quibus cognoſcũtur peccata mortalia a venialibus.iij.parte titu.xvij.ca.xvij.per totum.
Regule ſeptem dantur ſm quas aperiꝛ intellectus in multis ad intelligendũ ſacras ſcripturas.iiij.par.ti.xj.c.ij.§.xiij.per totum.
Regule ſedecim ponunꝛ ꝑ quas cognoſciꝛ vbi ſunt pctã mortalia: ꝛ vbi nõ: ꝛ ad q̃d tales regule valent.j.par.ti.ix.c.j.§.iij.per totum.
Regnorũ ꝛ ciuitatũ dñium quõ eſt introductũ: quõ trãſlatum eſt de vna ciuitate in aliã: ſiue de vno dñio ad aliud: ꝛ quomodo licite acquiritur ꝛc.iij.par.ti.iij.c.ij.per totum.
De regibus vide varia.ſ. ſub lr̃a P. ſc₃ principum.et ſub lr̃a D.ſc₃ dominis.
Regum ꝛ principum proprius ſacerdos quis dicitur cui confiteri tenentur.iij.par.tit.xvij.ca.iij.§.j.per totum.
Rex iniquus eſt nona abuſio inter.xij.abuſiones diuerſoꝝ: que ſpectãt ad dignitatẽ regiã: vnde dr̃ rex iniquus: ꝛ q̃d eſt equitas.j.parte ti.v.c.ij.§.viij.ante með.ibi.Nona abuſio.
Reges quomodo nunc inunguntur ab epiſcopis ꝛc.iij.par.ti.xiiij.c.viij.§.ij.circa mediũ.
Rei in iudicio vide varia ſub littera J. ſc₃ iudicio humano.
Religionis ſtatus vnde nominatur: religio ſumitur quadrupliciter: vnde deriuaꝛ religio ꝛ vnde diciꝛ: et in quo conſiſtit perfectio: quis eſt finis religionis: et ipſa perfectio eſt triplex.iij.parte titu.xvj.c.j.ante.§.
Religionis ſtatus quõ ꝑtinet ad cõditionẽ libertatis vel ſeruitutis: q̃ñ quis proprie diciꝛ eſſe in ſtatu ꝑfectionis: ad perfectionẽ ꝑtinet aliq̃d tripliciter.ibi.§.j.Et ſtat⁹ religionis poteſt ꝯſiderari tripliciter: ꝛ religio vna quomõ precellit aliã tripliciter: q̃ illaꝝ eſt ꝑfectior in actibus exterioribus ꝛc.ibidẽ.§.ij.per totũ.
Religionis ꝑfectionẽ nõ minuit habẽdo aliq̃d in cõi: ꝙ ꝑfectio nõ cõſiſtit in pauꝑtate ꝓbaꝛ: quõ religionis inſtrumentũ diciꝛ pauꝑtas: et tres ſunt gradus pauꝑtatis.ibi.§.iij.ꝑ totũ.
Religioſus factus rector eccleſie ſecularis: ſi talis eccl'ia pleno iure ſpectat ad monachos: predictus monachus manet in ea ſubiectus abbati: ꝛ ſeruat omnia vt prius p̄ter tria.ibi.ca.vj.§.viij.per totum.
Religioſoꝝ eſt triplex genus: ſc₃ ſerabite: anachorite: ꝛ cenobite. Et quã vitã illi ducebãt: ꝛ quõ fit quis ꝓprie ꝛ perfecte religioſus ꝑ ꝓfeſſionẽ que in diuerſis ordinib⁹ diuerſis modis exprimiꝛ: ꝛ que eſt differentia inter regulas ꝛ cõſtitutiones ꝛc.ibidem.c.j.§.iiij.
Religioſus quomodo grauius peccat in eodẽ genere pcti mortalis vel venialis quod cõmittit q̃ laicus in tribus caſibus: et quare citius

reſurgit.ibi.§.viij.circa finē.ibi.Et nota.
Religioſoꝝ obedientia deſcribit̄ vario mō ſub lr̄a O.ſcꝫ obedientia.et ibidē.§.ix.per totū.
Religioſorū caſtitas deſcribit̄ vario modo ſub lr̄a C.ſcꝫ caſtitas.et ibidem.§.x.per totum.
Religioſoꝝ paup̄tas deſcribit̄ vario modo ſub lr̄a P.ſcꝫ paupertas.et ibi.§.xj.per totū.
De religionis ingreſſu vtrū ſit habēda magna deliberatio:circa q̄ tria declarant̄:quātū merent̄ qui inducūt aliquē ad religionē:⁊ quō ſe ꝗs debet i religiōe exercitare.ibi.c.ij.ante.§.
Religionis ingreſſus vtrū ſit dimittendus ꝓpter obſequia parentum:ꝙdiu debet differre illud obſequiū ⁊c.ibidem.§.j.per totum.
De religionis ingreſſu quantuꝫ ad epiſcopos/ archidiaconos/ ⁊ alios curatos quando ſunt obligati ad vota.ibi.§.ij.per totum.
Religionē quomodo aliqui non ſunt apti ad recipiendū: etſi illi intrant quomodo ſit cū illis faciendum.ibi.§.iij.per totum.
Qui religionē vouit intrare qñ poteſt implere et qñ nō: quot annos talis debet habere:quō parentes poſſunt offerre filios impuberes ad religionē: ⁊ nouicius quādo exire poteſt ante profeſſionē:⁊ qñ nō.ibi.§.iiij.per totum.
Religioſorū varia profeſſio deſcribit̄.s̄.ſub lr̄a P.ſcꝫ profeſſio.Et ibidem.c.iij.per totum.
De religione vna ad aliā ire niſi ꝓpter magnā neceſſitatē aut vtilitatē quare non eſt laudabile: poteſt tn̄ aliquis de vna religione ire ad aliā ex triplici cauſa.ibi.c.iiij.per totum.
Quomodo licet tranſire canonicū regularē ad monachos vel ecōuerſo.ibidē.§.j.per totū.
Religioſi ſiue monachi quō debēt ire ad regendū eccleſias ſeculares: quare monachus non poteſt eſſe canonicus ſecularis. Et ſi petierit ꝗs ire ad arctiorē religionē ⁊ penituerit: vtrū primi poſſunt eū recipere.ibi.§.ij.per totū.
Religioſoꝝ bona ſic trāſeuntiū cuius erūt:⁊ in quo tpe:⁊ religioſi mendicātes ſi tranſeūt ad ordinē nō mendicantiū: etiā de licentia pape gratiā amittunt.ibi.§.iij.per totum.
Religio fratrū mendicantiū quare eſt pfectior omī non mendicante.ibidē.§.iiij.per totū.
Religioſi eiecti ⁊ fugitiui vbi inuēti fuerit ſub cuſtodia debent reuocari: et quō ſe hr̄e debet monaſteriū in reaſſumptione.ibi.c.v.p totū.
Religioſi quas excōmunicationes aliquando ſpecialiter incurrūt.ibidē.§.v.per totum.
Religioſi quomodo ſe habere debent in habitu/in ſtudio/in elemoſynis/in mendicatione/ in labore manuū/in eſu carnium/ in cōtractibus ſiue in obligationibus: et in rebus oblatis.ibi.c.vj.per totum.
Religioſus quomodo nō poteſt eſſe iudex nec per compromiſſum poteſt recipere arbitriū:⁊ quomō hoc debet intelligi: et factus eṗs quō tenet̄ ad obſeruātias regulares. ibi.§.v. poſt mediū.ibi.Religioſus ſimplex.
De religioſis p̄latis vt abbatib⁹ ⁊ abbatiſſis vide.s̄.ſub lr̄a A.ſcꝫ abbas ⁊c.et ibi.c.vij.
Religioſi quō ſe habere debēt in diſciplina / in ambulādo/in ſtādo/in habitu/in geſtu:et quō ſe diuerſimode habere debent in diuerſis locis ⁊ in ſilentio.ibi.c.viij.per totum.
Religioſi ſiue monachi in eccleſijs vbi habitāt populus p monachū nō regatur: ſed capellanus qui populū regat ab eo per cōſiliū monachoꝝ inſtituatur ⁊c.ibi.c.ix.§.iij.per totum.
Religio cōmendat̄ : qꝛ ibi viuit homo purius/ cadit rarius/ſurgit velocius/incedit cautius quieſcit ſecurius/ irroratur frequentius/purgatur citius/moritur cōfidentius/⁊ remuneratur copioſius. Que oīa p ordinē declarantur ibi.ca.x.et a.j.§.vſqꝫ ad.viij.§.incluſiue.
Religio quomō comparatur paradiſo voluptatis/terre promiſſionis/et monti transfigurationis.ibi.c.x.§.ix.per totum.
Religioſi quare plus vocant̄ fratres ꝙ monachi : quō habitare debet in q̄druplici vnione: et eſt triplex vnitas.ibidē.§.x.per totum.
Religioſus nō debet audire ꝓfeſſionē etiā eoꝝ qui habēt licentiā eligendi ſibi cōfeſſorē quēcūqꝫ:etiā ſi habeat a papa ſine autoritate ⁊ licentia ſui p̄lati.iij.par.ti.xvij.c.vij.p totū.
Religioſo vtruꝫ acquirat̄ ius religionis extra ordinē ſuū.iij.par.ti.xix.c.ij.§.vij.per totū.
Religioſoꝝ loca tā viroꝝ ꝙ mulierū qñ per ſuperiores ſunt viſitanda : et que neceſſaria ab ipſis debent interrogari ⁊c.iiij.parte titu.xx. ca.vj.§.ij.⁊.iij.per totum.
Religionib⁹ nouis creandis quā poteſtatē habet deſup papa.iij.par.ti.xxij.c.v.§.xxj.p to.
Religioſi oēs q̄ habēt ꝓbatū ordinē dicuntur pſone eccleſiaſtice ⁊ gaudēt duplici priuilegio clericoꝝ.iij.par.ti.xxiij.c.v.§.j.ante ⁊ poſt.
Religioſi ⁊ clerici excōicati ſunt maiori ſententia qui inducūt ad ꝓmittendū de mutatione ſepulture vel non mutatione:quod tamē vlterius declarat̄.iij.par.ti.xxiiij.c.lj.per totū.
Religioſi ⁊ clerici in dignitate cōſtituti audientes leges ⁊ phyſicā excōmunicati ſunt maiori ſententia.ibi.c.lij.per totum.
Religioſi ꝓfeſſi dimittētes temere habitū ſue religionis vel eūtes ad ſtudia ſine licētia ſuoꝝ ſuperiorū excōicati ſunt maiori ſententia : de quibus intelligitur ⁊c.ibi.c.liij.per totum.
Religioſi dantes ſacramentuꝫ euchariſtie ſiue extreme vnctionis vel ſolēnizantes matrimonium ſine licentia parrochiani ſiue epī excōicati ſunt maiori ſententia.ibi.c.liiij.per totū.
Religioſi excōicant̄ retrahentes hoīes verbis

a ſolutione decimarū.ibidē.c.lv.per totum.
Religioſi excōmunicantur nō ſeruantes inter-
dictū qđ ſeruat matrix eccleſia:et que dicitur
matrix eccleſia.ibi.c.lvj.per totum.
Religioſi excōmunicantur nō facientes ꝯſcien
tiā his qui cōfitentur eis de decimis cū certo
modo.ibi.c.lvij.per totum.
Religioſi excōmunicantur q̄ non habent admi
niſtrationem ⁊ conferunt ſe ad curias princi-
pum.ibi.c.lviij.per totum.
Religioſi excōmunicantur tenētes arma infra
ſepta monaſterij ſine licētia abbatis:de q̄bus
et quomodo hoc intelligit.ibi.c.lix.per totū.
Religioſi fauentes beguinis in ſtatu reprobo
excōmunicati ſunt maiori ſententia: de q̄bus
hoc intelligitur.ibidē.c.lxj.per totum.
Religioſi q̄ cōcedūt alicui ad vitā vel ad certū
tēpus iura/reddit⁹/poſſeſſiōes ⁊c.niſi in duo-
bus caſibus:ſuſpenſi ſunt a diuinis.iij.par.ti.
xxvij.c.iiij.ante med.ibi.Religioſi q̄ cōcedūt.
Religionū primi patres q̄ fuerūt:quō adinuicē
ſucceſſerūt:⁊ q̄bus locis et q̄ plus participāt i
vita actiua et ꝯtēplatiua:quō dicunt celi:quō
aſſimilant onagris.iij.p.ti.xxxj.c.x.§.iiij.p to.
Religio ſctā quō figuratiue vocat mors:regu-
lares vulgariter dicunt mortui ⁊ ſeculares vi
uentes:cui⁹ oppoſitū oſtendit.Et quare reli-
gioſi dicunt mortui.j.par.ti.v.c.j.§.xiij.p to.
Religionis ſtatū et pfectionē quō a deo vocati
accedimus figurat Geñ.xij.p Abraam.Egre
dere de terra tua:que tria exponuntur.j.par.
ti.v.c.ij.§.vj.per totum quaſi.
Ad religionē quomodo ptinet virtualis per-
fectio: ⁊ ſi eſt tunc eſt via qua immediate itur
ad celum; in quo cōſiſtit iſta pfectio:que ſunt
ipſius effectus et ſigna.j.parte tit.v.c.iiij.§.ij.
ante medium.ibi.Quarta via eſt.
Religioſorū vnio probatur ex ſcriptura:⁊ mo-
naſterium vnde dicit:⁊ triplex bonum in ipſo
inuenitur ⁊c.j.par. ti.vj.c.ij.§.v. circa mediū.
ibi.De quinta vnitate.
Religionem volentes intrare vel alia bona fa-
cere:quomodo vario modo tētat diabolus in
cōuerſionis initio.j.par. tit.vj.c.xiij.§.iij.poſt
medium.ibi.Et in principio.
Religioſoꝝ bonū deſcribitur iuxta illud. Ecce
ꝗ̄ bonū ⁊c.et ponitur triplex bonū.j.par.ti.vj
ca.ij.§.v.ibi.De quinta vnitate.
Religionis a ꝓpoſito aliquē reuocās vel impe
diēs quō tenet ad reſtitutionē ⁊c.ij.par. ti.ij.
ca.ij.§.j.ante mediū.ibi.Quantū ad ſecūdū.
Religionis pro ingreſſu ſiue viroꝝ ſiue virginū
nō licet aliq̄d exigere vel accipe quaſi preciū:
ſponte tamē oblata quantacūq; ſint nō inter-
ueniente aliqua corrupta intentione licet re-
cipere.Et varia circa iſtam materiam ponun
tur.ij.par.ti.j.c.v.§.xviij.xix.⁊.xx.per totū.
Religioſis ⁊ clericis vbi ⁊ quō ꝓhibetur nego
ciatio:et ꝙ abſtinere debent non ſolū a malis
ſed etiā a ſpecie mali.ij.parte tit.j.ca.xvj.§.ij.
ante mediū.ibi.Secūdo negociatio.
Religio quomodo aſſimilatur naui ⁊ quare: et
quomodo tripliciter rapinā ſiue furtum ſolēt
facere religioſi in naui religionis:⁊ quomodo
et quare religio comparatur naui propter ſe-
ptem ⁊c.ij.par.ti.ij.c.j.§.xxiiij.per totum.
Religioſorū quomodo inuenitur quadruplex
ſupbia.iij.par.ti.iij.c.iiij.§.ij.per totum.
Religionis vel ſanctitatis habit⁹ vel clericat⁹
quō ſignificat ſtatū in quo quis obligatur ad
opera pfectionis:⁊ quō religio nominat ſtatū
pfectionis ex intentione ⁊c.ij.par.ti.iiij.c.vij.
ante.§.ibi.Sciendū etiam.
Religioſis prelatis eccleſiarū ⁊ predicatorib⁹
hypocritis dñs inuehit ſeptē maledictiones.
ij.parte ti.iij.c.vij.§.iij.circa principium. ibi.
Septem maledictiones.
Religioſi et clerici quō p ſacrilegiū luxurie p-
dunt honorē angelice miniſterialitatis:⁊ quō
deo ſunt dedicati: eorū vita ad quid ordinata
eſt: quomodo cauere debent a mulierū fami-
liaritate ⁊c.ij.par.ti.v.c.viij.§.iij.per totū.
Religioſis quomō ſunt aliqua ieiunia determi
nate inſtituta p regulā ſiue p cōſtitutiones:et
qñ ⁊ quō nō obligant ad ieiunia.ij.p.ti.vj.c.ij.
poſt mediū.ibi.Ex iure humanali.
Religiōe ſuſcepti nouicij ⁊ iuniores quō debēt
regi i ieiunijs.ij.par.ti.vj.c.ij.§.iiij.circa finē.
Religio quō dicit matrimoniū vel in quo figu-
rat cū matrimonio.iij.par.tit.j.c.j.§.j.in fine.
ibi.Poteſt etiam adaptari.
Religionē licet alteri cōiugū ingredi in quat-
tuor caſib⁹:vtrū tēpus ꝓbatiōis in tali debeat
abbreuiari ⁊c.iij.par.ti.j.c.xxj.§.j.per totū.
Religionē cōiugatus ingreſſus qñ tenet exire
et quādo non poteſt:⁊ qñ eſt liber ad exeundū
vel ad manendū et in tribus caſibus tenetur
reingredi.ibi.§.ij.per totum.
Religioſi nō mendicantes ⁊ mendicantes vtrū
poſſint et debent in magiſtros aſſumi.iij.par.
ti.v.c.ij.§.viij.per totum.
Religioſi ⁊ pfecti quomodo debent ſtare ⁊ con
tendere in iudicio ſua repetēdo.iij.par. ti.vj.
ca.j.§.iij.modicum infra medium.
Religioſi et clerici qualiter debent inquiri in
iudicio vel a iudice ⁊c.et qualiter debent cor-
rigi exceſſus eorūdem ⁊c.iij.parte titu.ix.ca.
vij.§.vij.⁊.viij.per totum.
Religioſi filij quomodo non poſſunt excludi ab
hereditate paterna.iij.parte titu.x.c.iij.§.iij.
poſt principium.
Religioſus de conſenſu ſui prelati poteſt eſſe

executor teſtamenti.iiij.par. ti.x.c.iij.§.ix.circa medium.ibi.Nota.vij.

Religio aliqua vtrum poſſit inſtitui ad hoſpitalitatem ꝛc.iij.parte titu.xi. c.ij. poſt princi. ibi.Queritur autē ſecūdo.

Religio ꝓut eſt virtus quō diffinit a tullio.Et quomō hoc nomē religio habet triplicē deriuationē ꝛc.iiij.par.ti.v.c.vij.ante.§.

Religionis actus ꝙ eſt cultus dei quō ipſi exhibetur.Et eſt triplex cultus:et ꝙ requirunt ad colēdū deū in cultu religionis ꝛc.ibi.§.j. ꝑ to.

Religio iſta quomō eſt virtus ꝛ ſpecialis vna ꝛ maxima moraliū: quō latria idem eſt qꝺ religio:ꝛ quid ſignificat ꝛc.ibidē.§.ij.per totū.

Cū religione iſta quō eſt ſanctitas.Et quō ſanctitas tripliciter ſumit.ibidē.§.iij.per totū.

Religioſorum paupertas ꝛ perfectio deſcribitur.s.ſub lra P.ſcʒ paupertas. Et.iiij.parte .ti.xij.c.iiij.§.xij.et ꝑ oēs ſequentes.§.

Religio fratrū predicatoꝝ deſcribit in ſpeciali.s.ſub lra P.ſcʒ predicatoꝝ fratrum.

Reliquie antique nō debent oſtendi extra capſam:quomō ꝛ qñ quis eas debet venerari:ꝛ ipſas emere vel vendere eſt ſimoniacum:quō corpora ſanctoꝝ de locis ſunt transferēda ꝛc. iij.parte ti.xij.c.viij.per totum.ante.§.

Reliquie et imagines quomō debent venerari ſiue adorari.et qua adoratione ꝛc.ibi.cap.ix. per totū. Et aliqua de ipſis reliquijs.ij.parte ti.j.c.v.§.xxiij.in fine.Et de ſanctoꝝ canonizatione vide.s.ſub lra C.ſcʒ canonizatio.

Reliquie ſanctoꝝ ꝛ veſtes quō debēt adorari ꝛ venerari.iij.par.ti.xij.c.ix.per totum.

Remedia multa dant ꝯtra multas tētationes diaboli.iiij.par.ti.xiij.c.iij.§.iiij.per totum.

Reminiſci quomō debemus inter cetera octo. iiij.par.ti.ij.c.ij.§.iiij.per totum.

Renūciatio ꝗd eſt:ꝙ ſemel renūciauit amplius eligi nō poteſt:et quō renūcianti eſt cōpetens ꝓuiſio facienda ꝛc.iij.par.ti.xix.c.v.ante.§.

Renūciatio beneficij vel officij eccleſiaſtici qualiter fieri debet: in cuius manꝰ fieri debet ꝛc. ibi.§.j.per totum.

Renūciatio que fit in ſcriptis qualiter et quomodo eſt facienda:quando intelligitur renūciaſſe:quando quis fraudulenter renūciat beneficio ꝛc.ibidem.§.ij.per totum.

Renunciari que poſſunt: deſup ponūtur varie queſtiones ꝛ notabilia.ibidē.§.iij.per totū.

Renūciare quis poteſt ꝛ in quoꝝ manus:et qñ renūciatio nō poteſt reprehēdi:ponunt deſup exempla ſanctiſſimoꝝ viroꝝ ꝙ renūciauerunt varijs dignitatibus ꝛc.ibi.§.iiij.per totū.

Renūciatio ſm doctores ꝗd eſt:ꝗs effectus renūciationis:in quoꝝ manus fieri debet: ꝛ debet eſſe volūtaria ꝛc.ij.par.ti.j.c.v.§.xj.ꝑ to.

Renunciari quomō debet epiſcopatus:ꝛ ex ꝗbus caſibus admittenda vel petenda ſit renūciatio epiſcopatus ꝛc.iij.parte ti.xix.c.v.poſt prin.et.§.j.ꝛ.iiij.per totum.

Renūciare vtrum papa poſſit papatui.iij.par. titu.xxij.c.iiij.§.ij.per totum.

Repreſalie dicit quoddā bellū particulare qꝺ fit ad defenſionē corporis myſtici:quō hoc eſt interdictum:quando licite fieri poſſunt:ꝛ pro modico non indicūtur repreſalie ꝛc.iij. parte titu.iiij.c.iiij.per totum.

Reprobatio ꝛ electio dei quō valde eſt timēda et quare.iiij.par.ti.xiiij.c.xij.§.iiij.ꝑ totū.

Repudiū vxoris quomodo lex ꝑmiſit: ꝛ in noua lege nō ſeruatur.j.par. ti.xiiij.c.vj.§.v.vltra mediū.ibi.Sciendū autem.

Libellus repudij quis erat: quādo licebat repudiare vxorē ꝛc.iij.par.ti.xiij.c.x.§.iij.ꝑ to.

Reſcriptū quid eſt: ꝗs poſſit cōdere reſcriptū: ſuꝑ ꝗbus rebus reſcripta interpretant: ſi ſuꝑ ipſis dubitare cōtingat: que poteſtas aut ius eorū:quanto tēpore durat eoꝝ autoritas:que reſcripta ſunt generalia et que ſpecialia ꝛc.j. parte ti.xvij.c.vnico.§.xvij.per totum.

Reſiſtere quādo ꝛ quomodo ꝗs debet in bello particulari vel alꝭ. deſuꝑ vide.s.defendere. et.iij.parte ti.iiij.c.iij.per totum.

Reſiſtere quomodo homo debet homini malo ſiue ſeuienti impugnanti cum duplici telo ꝛc. iiij.parte tit.ij.c.ij.§.v.infra medium. ibi. In quarto certamine.

Reſiſtere quomodo homo debet in tentationibus diaboli: et quomodo ipſe a nobis illuditur.iiij.par.ti.xiij.c.iij.§.iiij.per totum.

Reſpicere quomō homo debet octo ſm illud Luc.viij. Reſpice illum qui ſcʒ vult bene viuere.j.par.ti.iij.c.vij.per totum.

Reſtitutionis differentia eſt triplex / ſcilʒ deceptiua/damnatiua/ꝛ retributiua. Et reſtitutio deceptiua habet ſeptem deceptiones cum exemplo.ij.parte titu.ij.c.j.§.xxv.a principio vſqꝫ ad medium quaſi.

Reſtitutionē nō ſufficit ad ſalutē cōmittere alteri ꝙ̄ ei qui poteſt ſatiſfacere: quod ꝓbatur ſeptēplici ratione.ibidem.§.xxv.a medio vſqꝫ ad capitale.ſcʒ Tertia eſt retributiua.

Circa reſtitutionem videnda ſunt octo: que in hoc verſu continentur. Quis / quid/vbi/ per quos/cui/cur/vel quomodo/quādo. Et damnū poteſt inferri alicui quadrupliciter:ꝛ quomodo talis tenetur ad reſtitutionem.ij.parte titu.ij.c.ij.ante.§.

Reuocans aliquē a meliori bono: puta a religione ꝛc.quō tenet ad reſtitutionē:ꝛ poteſt alteri eſſe occaſio damni quadrupliciter:et quō talis tenet ad reſtitutionē.ibi.§.j.per totū.

Quattuor modis cōtingit q̄ dānificatio fit. ſ. per occiſionē/mutilationē/vulnerationē/ verberationē/et violētam detentionē: et quō de iſtis eſt fienda reſtitutio.ibi.§.ij.per totum.
Fame et honoris dānificatio quadruplr fit:et quō de iſta fiēda eſt reſtitutio.ibi.§.iij.p totū.
Rerū exteriorū dānificatio quō eſt reſtitutio fienda:et de quib⁹:et quō.ibi.§.iiij. p totum.
Utrum omne lucrum quod quis facit ex re rapta/furata/male acq̄ſita ⁊c.tenetur pauperibus erogare.ibi.§.v.⁊.vj.
Reſtituere vtrū tenentur clerici illos fructus quos voluptuoſe conſumūt non facientes ſeruitia in eccleſia.ibi.§.vij.per totum.
Reſtitutio vbi ſit faciēda: hoc diſtinguitur.ibi c.iij.per totum.
Reſtitutio per quos fieri debet et de certis et incertis:ponūtur deſuper varie q̄ſtiones que et declarātur ibidē.c.iiij.p totū ante.§.
Reſtitutio quō fienda eſt de re ablata vel aīs illicite acq̄ſita: ponuntur deſuper variorum opiniones ⁊c.ibi.§.j.⁊.ij.per totum.
Reſtitutione rei fienda quō aliquis ſe habere debet.ibi.c.v.§.iij.per totum.
Reſtitutio cur ſit fienda: ponunł deſup varie q̄ſtiones: habēs mala ablata niſi reddat aut ſufficiētē faciat cautionē nō poteſt liberari a ſua cautione niſi vt reſtituał ⁊c.oſtēditur hoc ſeptem probationibus.ibi.c.vj.per totum.
Reſtituendi datur modus et forma: circa quā tria conſiderantur.ibi.c.vij.ante.§.
Reſtitutio certorū quō fieri debet cum quodā ordine: et ſm triplicem voluntatē creditoris contingit debitorē habere ſubſtantiam eius: et talia prius ſunt reſtituenda q̄ vſura ꝓpter tria ⁊c.ibi.§.j.ij.et.iij.
Reſtitutio quō fieri debet per vxorē q̄ cōcepit filiū in adulterio quē vir reputat eſſe ſuum: ⁊ quattuor ſunt ſigna que reddūt talē matrem ſuſpectam ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.
Reſtitutio qn̄ fieri debet: ponunł deſuper varij caſus:qn̄ et quō quis ad hoc tenetur:et de quibus: tractanł circa iſtā materiā tam tēporalia q̄ ſpūalia ⁊c.ibi.c.viij.per totum.
Reſtitutioni obligātur raptorum vel vſurariorum filij vel familie de bonis ipſoꝝ viuentes poſſunt tamen tales excuſari per quinq̄.ij.p.titu.j.c.xij.§.xix.per totum.
Reſtitutionē quō qs tenetur alteri de quadruplici dāno.ij.p.tit.ij.c.ij.§.j.ij.iij.⁊.iiij. p totū.
Reſtitutio detractionis deſcribitur vario modo.ſ.ſub littera.D.ſcꝫ Detractio.⁊.ij.parte. titu.viij.c.iiij.§.iii.per totum.
Rerū cōmutatio ſm pħm eſt duplex.ij.par. ti. j.c.xvj.§.ij.poſt prin.ibi.Eſt aūt duplex.
Rerū ꝯmutatiōes in negociando quō et qualr fieri debent.ibi.c.xvij.§.x.per totum.
Rerū valor vario modo diuiditur/ſubdiuidił/ et declarał.ibi.ca.xvj.§.iij.ante medium.ibi. Et pro maiori declaratione.
Rerum dñium vario modo deſcribitur.ſ. ſub littera.D.ſcꝫ Dominium.
Rerū eccliaꝝ alienatio vtrū fieri dꝫ ⁊c.vide.ſ. ſub lrā.A. ſcꝫ Alienatio.⁊.iij.par.tit.xij.c.v.
Reſurrectio vltima deſcribitur vario modo.ſ. ſub littera. J. ſcilicet Judicio diuino.et. iiij. parte titu.xiiij.c.xj.per totum.
Reſurgere a pctō quare religioſus pōt veloci⁹ q̄ laicus.iij.par.ti.xvj.c.j.§.viij. circa finem.
Reſurgere quomodo quis debet p penitentiā iij.par.tit.xiiij.c.xvij.§.j.per totum.
Ad reſurgendū quō valēt lectio frequēs:exhortatio feruens:⁊ exemplatio vrgens: que tria principaliter inueniūtur in religionibus. iij. par.tit.xvj.c.x.§.ij.per totum.
Poſt reſurrectionē corporū vtrū btitudo ſanctorum maior erit q̄ modo.iiij.parte tit. xxx. c.vj.§.ij.per totum.
Reſurgere homo a pctō nō pōt ſine gratia: hoc oſtēdił ⁊ ꝓbał.iiij.par.ti.ix.c.v.§.ij.per totū.
De dotib⁹ corporū gl̄ificatoꝝ.vide ibidē.c.vij.
Rhetorica q̄ ſciētia eſt: vn̄ dr rhetor:⁊ quomō ſubdiuidił.j.par.titu.j.c.iij.§.iij.circa finem.
Retrahunt hominē duo a peccatis. ij.par. tit. viij.c.viij.§.j.ij.et. iij. per totum. etiā ante.§.
Retributio a deo eſt triplex.ſ.temporalitatis/ penalitatis/et eterne felicitatis.j.par.ti.iiij. c.vj.§.j.infra međ.ibi.Sed notandum.
Retributionē peſſimā quō parit odium:⁊ ſunt ſex differentie malarū retributionū.ij.par.ti. viij.c.iij.§.ij.per totum.
Reuerentialis timor deſcribitur.ſ. ſub littera T.ſcꝫ Timor reuerētialis.⁊.iiij.par.tit.xiiij. c.xiiij.per totum.
Reuelans ſiue denudās confeſſionē quā penā ſacerdos pro illa meretur ſm canones.iij. p. ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Uiceſimuſquintus.
Reuocans aliquē a meliori bono:ſcꝫ a religione ⁊c.quō iſte debet ſatiſfacere:⁊ quantū peccatum eſt. ij.par. titu.ij.c.ij.§.j.poſt prin.ibi: Quantum ad ſecundum.
Reuocatio in donatiōibus deſcribił.ſ.ſub littera.D.ſcꝫ Donatio. ⁊.iij. parte titu.x.c.iiij.

Riſio deriſio ſiue irriſio deſcribitur.ſ.ſub littera.D. ſcilicet Deriſio.et ij.par.titu.vj.c.vij.per totum.
Rixa ſm Gregoriū eſt filia ire:vn̄ dr rixoſus:⁊ tripliciter exponitur:⁊ qđ eſt rixa: et vnde dr ⁊c.ij.par.titu.vij.c.vij.ante.§.⁊.§.j.⁊.ij.Cetera de rixa vide.ſ.ſub lrā.B.ſcꝫ Bellum.
Rixa dicił bellū particulare: quomō antiquē

inter ſe habuerunt rixas:et de bello ſiue rixa videndum eſt eius ortum/actum/ et nocumẽtum.ibi.§.ij.per totum.

¶Romana eccl'ia habet priuilegium illud: ꝙ nullus appellare poteſt a papa ad eius ſucceſſorẽ:neqꝫ ad conciliũ gña le ꝛc.ꝛ quomodo habet quinqꝫ priuilegia.iij.par.titu.xxiij.c.iij.quaſi per totum.

Romanã eccleſiã dicẽtes nõ eſſe caput omniũ aliarũ eccleſiarũ: et nõ poſſe cõdere canones et decreta:ꝛ ei nõ eſſe obediẽdum / excõicati ſunt maiori ſentẽtia.iij.par.ti.xxiij.c.x.ꝑ to.

Romipetas ſpoliãtes excõmunicati ſunt maiori ſententia: et pape reſeruatur abſolutio.ibi.c.xxj.per totum.

Rome quid poſſunt ibi penitentiarij.iij.parte titu.xvij.c.xiiij.per totum.

Romano põtifici ſubeſſe vtrũ ſit de neceſſitate ſalutis.iij.parte titu.xxij.c.vj.§.v.de ipſo videad longũ.s.ſub littera.P.ſcꝫ Papa.

Ruſticorũ ſiue agricolarũ ſiue villanorũ ars ꝛ opus multũ eſt neceſſariũ vite humane: quõ tales iã ſunt aſtuti:quõ vario modo cõmittũt fraudes: in qbus cõmuniter ſunt culpabiles ꝛc.iij.parte titu.vlij.c.iiij.§.xiij.per totum.

Sabbati ſanctificatio deſcribiꝛ vario modo.s.ſub littera.F.ſcꝫ Feſtorũ.ꝛ.ij.parte titu.ix.c.vij.per totum. Et de ſabbati ſctificatione vide etiã varia notabilia.j.parte titu.xiiij.c.iiij.§.iiij.per totum.

Sacerdotes primi qui fuerunt in lege nature: in lege moſaica:et in lege gratie.j.parte ti.v.c.ij.§.vij.circa mediũ.ibi. Secũdo prouidet.

Sacerdotũ in veteri lege erat triplex cõſecratio:ꝛ q̃ ornamẽta eorũdẽ:et quõ macule ipſis prohibite ſignificãt mũdiciã ſacerdotũ noue legis ꝛc.j.par.ti.xiiij.c.v.§.ix.per totum.

Sacerdos in mortali diuina tractans ꝛ adminiſtrans eccleſiaſtica ſacramenta ꝛ alia quomodo ſacrilegium incurrit.ij.parte titu.j.c.xxj.§.v.ante medium.ibi.Sacrilegium etiã.

Sacerdos quomodo per ſacrilegium luxurie perdit honorẽ dñice poteſtatis ꝛc.ij.par.tit.v.c.viij.§.ij.per totum.

Sacerdotes et prelati quomodo excluduntur a iuramẽto: ꝛ ponũtur nouem caſus in qbus ipſi debent iurare.ij.par.tit.x.c.iiij.§.ij.circa medium.ibi.Tertiũ ſunt.

Sacerdotes quõ ſpũaliter dicunꝛ medici:quõ ipſi curãt ſuos infirmos:quomõ et quãdo iſti medici multo precioſiores ſunt medicis corporalibus ꝛc.iij.parte ti.vij.c.j.§.ij.ante medium.ibi.Medicus ſpiritualis.

Sacerdotum vide varia notabilia ſub lr̃a.C. ſcilicet Clericis.ꝛ.iij.parte titu.xiij.c.iij.per totum.ſ.de cõuerſatione eorundem.

Sacerdos quõ ſe vario modo habere debet in celebratione miſſe:deſuper vide varia notabilia.s.ſub littera.M.ſcilicet miſſa.et.iij.par.ti.xiij.c.v.ꝛ.vj.ꝛ per eundẽ.§.ſimiliter.

Sacerdotũ ordo deſcribiꝛ ꝑ thema ex pſ.qð ꝛ de ipſo declaraꝛ:ꝛ ille ordo q̃uis in plures diuidaꝛ:eſt tñ vnũ ſacꝛm vnitate finis:quot ſunt ordines ꝛc.iij.par.titu.xiiij.c.vij.ante.§.

Sacerdotes quõ ſemꝑ apud oẽs fuerũt in magno honore: vnde dr ſacerdos:ſacerdos quõ ſe hr̃e dꝫ i agẽdis circa ſctã ſacꝛa:ꝛ circa oẽs: ꝛ quõ oſtẽdere dꝫ ducatũ.ibi.§.j.ꝑ totũ.

Sacerdotes qualiter ſe habere debent in habitu ſiue veſtitu:quomodo ſacerdos debet eſſe indutus iuſticia propter tria: quas maculas non habere debet:et ſacre veſtes ſacerdotis quid ſignificant.ibi.§.ij.per totum.

Sacerdotes ſi induti fuerit iuſticia de qua immediate.s.quõ tunc exaltabũtur in alia vita quõ ſacerdos in miſſa repreſentat totã incarnationẽ chriſti. Et veſtes ſacerdotis quõ ſignificant chriſti paſſionem.ibi.§.iij.per totũ

Sacerdos quã ptãtẽ recipit i ordinatiõe.iij.ꝑ.tit.xiiij.c.xvj.§.iiij.vltra með.ibi. Sacerdos

Sacerdotis officiũ qð eſt:quõ oĩa ſacꝛa (ſiſꝛ habet miniſtrare preter duo:quõ poteſt bñdicere et quõ non: quomodo poteſt abſoluere.ibi.§.ix.infra mediũ.ibi.De preſbytero.

Sacerdos dꝫ habere ſex veſtes neceſſarias ad celebrãdũ quo ad neceſſitatẽ precepti: quõ ꝛ miniſtri debẽt illis vti ꝛc.ibidẽ.§.x.per totũ.

Sacerdos propriꝰ quis dicitꝛ:et quõ tenentur confitentes recipere licentiã ab ipſo pro confeſſione.iij.parte ti.xvij.c.j.in medio.

Sacerdos dicitur ligare et ſoluere tribus modis:et quomodo abſoluit vario modo.iij.parte titu.xvij.c.xxj.per totum.

Sacerdos fornicationem faciens quã penam incurrit ſꝫm canones.ibi.§.v.poſt princi.ibi.Primus canon.

Sacerdos cognoſcens filiam ſuã ſpiritualem quam penam incurrit ſꝫm canones.ibi.§.v.ibi.Secundus.

Sacerdos qui intereſt clandeſtino matrimonio quam penam incurrit ſꝫm canones.ibi.§.v.ibi.Quartus.

Sacerdos denudãs cõfeſſionẽ quã penã incurrit ſꝫm canones.ibi.§.v.ibi.Viceſimuſqntus.

Sacerdotẽ interficiens quã penã incurrit ſꝫm canones.ibidem.§.v.ibi.Triceſimuſſextus.

De archipꝛ̃sbyteris habes.s.ſub lr̃a.A.ſ.Archipꝛ̃sbyter.ꝛ.iij.ꝑ.ti.xix.c.vij.quaſi per totũ.

Sacerdotalẽ poteſtatẽ ligandi ꝛ ſoluendi quã xp̃s dedit diſcipulis ſuis.iij.parte titu.xxij.

ca.liij.§.j.āte me&.ibi.Quātū ad qntā ptātē.
Sacerdos quomodo ſe regere debet in abſolutionibus ⁊c.deſup vide.s.ſcʒ Abſolutio.
Sacerdos qd facere debet in miſſa ſi recordet ſe excōmunicatum vel ſuſpenſum vel nō ieiunum: vel in aliquo mortali.iij. parte tit.xiij. ca.vj.§.xj.Cetera vide.s.ſub Miſſa.
Sacerdoti vtrū liceat omni die a celebratione miſſe abſtinere ⁊c.ibi.§.xij.per totum.
Sacerdos in miſſa quomodo diuerſimode repreſentat dñm ieſum ⁊ eius incarnationē/cōuerſationem/paſſionem/mortem / ⁊ aſcenſionem. Et quid veſtes ipſius ſignificāt.iij.par. titu.xiiij.c.vij.§.iij.per totum.
Sacrorū ordinatio deſcribit̄ p thema ex pſal. qd ⁊ de ipſa declarat̄.iij.par. ti.xiiij.c.j.āte.§.
Sacramentorū ordinatio quomodo ꝓceſſit ex incarnatione diuini verbi: ⁊ quādo hoc factū eſt ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Sacramentoꝝ inſtitutio ſiue ordinatio quomō ſanat infirmos: qs medicus: qui infirmi ⁊c. ibi.§.ij.per totum.
Sacramētoꝝ virtualis opatio quō ſanat ſeptē ſpūales infirmitates hominū:et quomō ſeptē ſacramēta denotantur in verbis ps. Vox dñi ſup aquas ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Sacramenti ꝯfirmatio in baptiſmo quomodo et qualiter fortificat hominē: et quis eius effectus.ibi.§.iiij.per totum.
Sacramentū euchariſtie quō eſt cibꝰ reficiēs ⁊ medicina ſanans infirmitatē.ibi.§.v.per to.
Sacramentū ꝯfeſſionis quō euacuat ſupfluos humores pctōꝝ p cōtritionē/ cōfeſſionē/⁊ debitā ſatiſfactionē ⁊c.ibi.§.vj.per totum.
Sacramentū matrimonij quomodo eſt ꝓpter cōſeruationem generis humani: ⁊ quomodo extinguitur iſta flāma.ibi.§.vij.per totum.
Sacramentū ordinis quomō miſericors deus per illud ꝓuidit de multiplicatiōe fideliū ⁊c. ibi.§.viij.per totum.
Per ſacramentū vnctiōis extreme quō anima de hac vita volat ad celū.ibi.§.ix.per totū.
Sacramēta quomodo ordinātur in miſſa: quō dat̄ ibi poteſtas miniſtrādi ſacramēta: qd eſt ſacramentū:quō ſacrm̄ dicit̄ rememoratiuū ⁊ pronoſticū ⁊c.iij.par.ti.xiiij.c.xj.ante.§.
Sacramēta quō dicunt̄ eſſe cauſa gr̄e:circa qd ponunt̄ due opiniones ibi.§.j.per totum.
Sacramenta noue legis et ſacramēta veteris legis quō differūt: q̄diu durabāt ſacramenta veteris legis.ibi.§.ij.per totum.
Sacramēta quō ex ope opato multipliciter cōferant gr̄am.ibidem.§.iij.per totum.
Sacra quare debebāt inſtitui nō debito neceſſitatis:⁊ quare non debebant inſtitui in ſtatu innocētie:ſed in tpe gr̄e.ibi.§.iiij.per totū.
Sacramenta eccleſie a quo fuerūt inſtituta vel a quibus ⁊c.ibi.§.v.per totum.
Sacramentorū primus effectus eſt character: quomodo diffinit̄ character:qd eſt character quō imprimit̄ in ſacris.ibi.§.vj.per totum.
Sacramentoꝝ circa effectus ponunt̄ due opiniones:⁊ quare gratia ſacramētalis differt a gr̄a que eſt in virtutibus ⁊c.ibi.§.vij.p totū.
Sacramenta quō ſunt neceſſaria: et qs eſt miniſtrator ſacramentoꝝ.ibi.§.viij.⁊.ix.p totū.
Sacramentoꝝ eſt triplex poteſtas:⁊ vtrū quis peccat recipiens ſacra a malo miniſtro ⁊c.iij. par.ti.xiiij.c.xiij.§.v.per totum.
Sacramēta veteris legis quō tm̄ erāt ſigna ſacrarū rerū q̄ fuerūt:q̄ ad totū ppl̄m ptinebāt: et q̄ ad miniſtros.j.par. ti.xiij.c.v.§.v.p totū.
Sacramēta nō debēt negari adultis/amētibꝰ/ vel freneticis in amentia:ſi ante amentiā habuerint ꝓpoſitū.j.par.tit.iiij.c.xiiij.§.iij.ante mediū.ibi.Notandū tamē q̄ adultus.
Sacramentū altaris curioſe inſpiciens ⁊ facit̄ ſacerdoti videt̄ magna irreuerētia ⁊c.ij.p.ti.j. c.xxj.§.v.vltra mediū.ibi.Videt̄ etiā magna.
De ſacramentis vel etiā de ſacramentalibꝰ ex vſu eorū vtrum falſitas vel fictio vel mutatio fieri debet ꝓpter ſcandalū vitandū ⁊c.ij.par. ti.vij.c.iiij.§.vij.per totum.
Sacroꝝ negligētia quō eſt multū reprehēſibilis ⁊ dānabilis.ij.par.ti.ix.c.viij.per totū.
Sacro euchariſtie vide varia.s.ſub lr̄a E.ſcilʒ euchariſtia.et ſi̅r̄iter de ſacro altaris.
Sacramentales gratie propter ſex rōnes non ponuntur in euāgelio nec in actibꝰ apoſtoloꝝ quomodo beata virgo recepit ſacramenta eccleſie: et quare ſcriptura reticuit ⁊c.iiij.parte ti.xv.c.xvj.§.ij.per totum.
Sacramēti altaris vide varia notabilia.s. ſub lr̄a E.ſcʒ euchariſtia.et ſub lr̄a M.ſcʒ miſſa.
Sacramētoꝝ quomodo eſt triplex poteſtas ⁊c. iij.par.ti.xiiij.c.xiij.§.v.per totum.
Sacris ordinibus cōſtitutus ꝯtrahens matrimonium:vxor ſi libera eſt redigēda eſt in ſeruitutē:qd probatur.iij.par.ti.ij.c.vj.§.iij.circa finem.ibi.Si exiſtens.
Sacra ſcriptura quō eſt remediū vel ꝓ remedio ꝓ nr̄a patiētia.iiij.par.ti.iij.c.vij.§.v.p to.
Sacram ſcripturā addiſcendo ſex ſunt que ad hoc valent: que figurātur per ſex gradus per quos aſcendebatur ad thronū ſalomonis: et tria ſunt que impediūt perfectionē ſtudij.iiij. par.ti.iiij.c.xj.§.j.per totum.
Sacra ſcriptura quō nos inuitat ad diligendū deū.iiij.par.ti.vj.c.iij.§.ij.in principio.
Sacre ſcripture nobilitas vario modo deſcribitur.j.ſub littera S.ſcʒ ſcriptura. et.iiij.par. titu.xj.c.ij.per totum.

Sacrificia veteris legis ad quid ſunt inſtituta aſſignatur deſuꝑ triplex ratio: ⁊ triplex eſt genus ſacrificioꝝ: ⁊ quid ſignificant iſta ſacrificia.j.par.ti.xiiij.c.v.§.ij.per totum.
Sacrificiū qđ pertinet ad idolatriā deſcribit: et ſicut eſt triplex hoīs bonū: ita triplex ſacrificiū: vbi oſtendunt iſta ſacrificia: ⁊ quomodo nos debem⁹ iſta ſacrificia offerre deo.iij.par.titu.xij.c.ix.§.iij.per totum.
Sacrificiū quomodo quis vario modo fieri poteſt offerendo ſe tripliciter deo.iiij.par.ti.xv.ca.xxxv.et a primo.§.vſqꝫ ad.ix.§.incluſiue.
Sacrilegium quō aliqñ diuerſimode ponit: vñ dicit ſacrilegiū: ⁊ quare eſt ſpeciale pctm̄ diſtinctū ab aliis pctis.ij.par.ti.j.c.xxj.ante.§.
Sacrilegiū quomō diuidit in diuerſas ſpecies ſm diuerſas rōnes ſanctitatis rerum ſacrarū quib⁹ irreuerentia exhibetur.ibi.§.j.p totū.
Sacrilegorū triplex pena deſcribitur q̄ in iure reprobatur.ibi.§.ij.per totum.
Qui detinēt legata facta eccleſiis vel aliis piis locis ⁊ non ſoluunt ſacrilegium committunt: ⁊ quomodo qui alienat ſcienter bona eccleſie peccat mortaliter.ibi.§.iij.per totum.
Sacrilegioꝝ tria genera ſpūaliter ſunt deflenda in eccleſia militanti.ibi.§.v.vj.⁊.vij.p to.
Sacrilegiū quantū deo diſplicet: et ſacrilegiū etiam cōmittitur cū tollitur ſacrū de nō ſacro et ecōuerſo.ibi.§.viij.per totum.
Qui participāt in ſacrilegio rapine / furti / vel iniuſte damnificationis mortaliter peccant: ⁊ quibus malis in iſtis fit participatio.ij.parte ti.j.c.xij.§.xj.xij.⁊.xiij.per totum.
Sacrilega manus quomodo deſcribitur: et qđ ſignificāt eius quinqꝫ digiti ſiue modi.ij.par.titu.ij.c.j.§.ix.per totum.
Sacrilegium quid eſt ſcꝫ quando ſumitur pro ſeptima ſpecie luxurie: ⁊ quomodo cōcurrere poteſt cum diuerſis ſpeciebus luxurie: et triplicem honorem quomodo perdit perſona ſacrilega ⁊c.ij.par.ti.v.c.viij.per totum.
Sacriſte officiū deſcribitur vario modo.s̄.ſub littera C.ſcꝫ cuſtos eccleſiarum.et.iij.parte titu.xix.c.ix.per totum.
Sagittarioꝝ officiū ſiue exercitiū deſcribitur: et vbi ⁊ quādo prohibet ſub ſententia.ij.par.titu.j.c.xxiij.§.xij.per totum.
Sanguinē humanū fundere pro ſui defenſione poteſt eſſe q̄ttuor modis.ij.p.tit.vij.c.viij.§.j.vide plura ſub lr̄a D.ſcꝫ defendere eſt.
Sanguinem chriſti effundens in altari quā penam incurrit ſm canones.iij.parte titu.xvij.ca.xxj.§.v.ibi.Triceſimuſquartus.
Salarū moderamen attēditur circa quattuor.ij.parte titu.j.c.xix.§.viij.vltra medium.ibi.Quarto peccatur.
Salarium aduocatorū quomodo ſit dandū ⁊c.iij.par.titu.vj.c.ij.§.iiij.De ſalario iudicū ⁊c.vide ſub littera J.ſcꝫ iudicio.
Salomonis gloria vario modo deſcribit ex variis ca.Regū.ij.par.ti.v.c.xiiij.§.ij.infra medium.ibi.Et vt magis particulariter.
Saluādis quomodo tria ſunt neceſſaria.j.par.titu.iij.c.vj.§.xviij.b.
Ad ſalutis conſecutionē quomodo neceſſaria eſt eccleſiaſticalis vnitas.j.par.ti.vj.c.ij.§.v.ante medium.ibi.De quarta.
Salutatio angelica quomodo facta eſt ad beatam virginē: ⁊ quomodo antiquitus etiā ſalutabantur p ſalutationē Aue ⁊c.iiij.par.ti.xv.ca.xiij.p totū.Deſuꝑ vide etiā plus.j.in tabula ſpeciali de btā virgine poſt iſtā tabulā.
Sāctoꝝ exempla quō ſunt reſpicienda vt ſimilia agantur.j.par.ti.iij.c.vij.§.vij.per totum.
Sanctoꝝ canonizatio deſcribit vario modo.s̄.ſub littera C.ſcꝫ canonizatio.et.iij.par.ti.xij.ca.viij.§.j.⁊.ij.per totum.
Sāctorū adoratio deſcribitur vario modo ſub lr̄a A.ſcꝫ adoratio.et ibi.c.ix.per totum.
Sancti ⁊ angeli quomodo vident humanitatē chriſti: quomodo vident in deo oīa: quomodo vident noſtras orationes: et quare debemus orationes noſtras dirigere ad ſanctos ⁊c.iij.par.ti.xxx.c.iiij.§.iij.⁊.iiij.per totum.
Sanctoꝝ beatitudo deſcribit vario modo ſub littera B.ſcꝫ beatitudo.
Sancti quō habent dilectionē et gaudiū in deo viſo ⁊ amato.iij.par.ti.xxx.c.vj.per totum.
Sancti quomodo dicuntur celi ⁊ etiam quare.iij.par.ti.xxxj.c.x.per totum.
Sancti quomodo cōfortabuntur in iudicio ex viſione diuina ⁊c.iiij.parte titu.xiiij.ca.v.§.x.per totum.Deſuper vide.s̄.ſub littera J.ſcꝫ iudicio diuino.
Sancti quomodo dicūtur porte celi.iiij.parte ti.xv.c.xx.§.xij.per totū.De ſanctoꝝ dotibus vide.s̄.ſub lr̄a D.ſcꝫ dotes.
Sanctitas quomodo multū cōmēdatur ex conditione ipſius arboris.j.parte ti.iiij.c.xv.§.j.ante medium.ibi.Quantū ad primū.
Sanctis viris quomodo valet ſocietas maloꝝ ad duo vt aduerſa leuius portare poſſint ⁊c.iiij.par.ti.iij.c.vij.§.v.quaſi per totum.
Sanctificatio ſabbati deſcribitur vario modo ſub littera F.ſcilicet feſta.
Sanctitas quomodo eſt eadē cum virtute religionis ſm eſſentiam: ⁊ ſanctitas quomodo ſumitur tripliciter.iiij.par.ti.v.c.vij.§.iij.p to.
Sapientie donū inchoatur p thema quod ⁊ de ipſo declarat: ⁊ eſt ſapientia eſſentialis et increata: pſonalis ⁊ incarnata: ⁊ humanalis et variata.iiij.par.ti.x.c.iij.ante.§.

Sapiētia eſſentialis ⁊ increata que eſt: quō ꝓ- cedit ad extra ⁊c. ibidem. §. j. per totum.
Sapiētia pſonalis ⁊ incarnata cui ꝓprie attri buit̄ ⁊ q̄ eſt / ⁊ vnde ꝓdijt ⁊c. ibidē. §. ij. ꝑ totū.
Sapiētia humanalis et variata ad quē ptinet et quō ſapientia dr̄ triplex. ſ. criminalis q̄ eſt reproboꝝ: ꝟtualis q̄ eſt bonoꝝ: ⁊ cōmunialis que eſt amborum. ibi. §. iij. iiij. ⁊. v. per totum.
Sapiētie ꝓprietates ſiue effectus ſunt ſeptē: et quō iſti effectus ſiue proprietates pertinēt ad ſapientiā. ibi. §. vj. per totum.
Sapiētia / ſcientia / ⁊ intellectus inquantū ſunt virtutes: et inquantum ſunt dona ſpūſſancti quō differūt inter ſe. iiij. par. ti. j. c. j. §. v. ꝑ to.
Sapiētia q̄dā dr̄ diabolica: q̄dā terrena: ⁊ q̄dā animalis: q̄ ꝑ ordinē declarant̄. ij. par. ti. v. c. xv. §. ij. circa mediū. ibi. Primam appellat.
Sapiētia quō per tria acq̄ri poteſt in religiōe iij. par. ti. xvj. c. x. §. iij. per totum.
Sapiētie documentoꝝ quō deo reddem⁹ rōnē in nouiſſimo. iiij. parte ti. xiiij. c. ix. §. v. ꝑ totū
Sapiens vtrum debet ducere vxorē hoc notabiliter declaratur. iij. par. ti. j. c. j. §. iij. poſt medium. ibi. Sed vtrum ſapienti.
Sapiētia eccleſie quō maxime apparet in tribus. iij. par. in prologo. §. ij. per totum.
Sapientiā quō reſpicit cognitio. iiij. par. titu. x. c. vij. in prin. ⁊. §. j. ij. iij. ⁊. iiij. per totum.
Sarracenis deferēs arma ⁊c. ſeruus efficitur capientiū. iij. par. ti. iij. c. vj. §. iiij. circa mediū ibi. Item per ius canonicum.
Saracenis deferens arma excōicatus eſt maiori ſentētia. iij. parte tit. xxiiij. c. xxx. per totū
Saracenorū errores vario mō deſcribūtur in quibus errant. iiij. par. ti. xj. c. vj. §. j. per totū
Sartores ſtāpatores quō multipliciter in officio eorūdē fraudē cōmittunt. iij. par. ti. viij. c. iiij. §. iiij. vltra medium. ibi. De ſartoribus.
Satiſfactio quō diffinit̄ a varijs doctoribus: de quib⁹ q̄s poteſt ſatiſfacere: quō ſatiſfactio fit per opera penalia: ⁊ tria ſunt genera ſatiſfactionū ⁊c. iij. par. titu. xiiij. c. xx. ante. §.
Satiſfactio quare fieri non poteſt ꝑ opa extra charitatē facta: et vtrum vnus poſſit pro altero ſatiſfacere. ibi. §. j. per totum.
Satiſfactionē vel penitētiā impoſitā poſt abſolutionē debitā factā in peccato mortali / vtrū tenet̄ homo iterare: vtrū valet in foro militantis eccleſie ⁊c. ibi. §. ij. per totum.
Satiſfactoriū q̄d mai⁹ eſt an oratio vel elemoſyna vel ieiuniū. ibidem. §. iij. per totum.
Opera q̄ ſunt de genere bonorū extra charitatem facta nō reuiuiſcunt: ſed mortificata per mortale reuiuiſcunt per ſequentē penitentiā et alia de genere bonorū facta in mortali valent ad quinq̄ ibidem. §. iiij. per totum.
Satiſfacere nemo pōt in quattuor caſib⁹. ij. ꝑ. ti. j. c. xv. §. j. īfra pn̄. ibi. Nota q̄ in quattuor.
Satiſfactiōis ſunt q̄nq̄ modi. ij. par. ti. ij. c. vj. vltra med. ibi. Itē nota ſm quoſdam.
Satiſfacere quō q̄s tenet̄ de contumelia ⁊c. ij. par. tit. vij. c. vj. §. v. per totum.

Scandalum quō oritur ex clamore inordinato: et quō diffinitur: q̄ diffinitio ad lōgum declaratur et ꝓbatur: ⁊ vnde dicit̄ ſcandalū ⁊c. ij. par. ti. vij. c. iiij. ante. §.
Scandalū quō aliq̄n a nobis remouere poſſumus: oſtēditur per autoritatē pš. de qua tria mēbra ponuntur ibi. §. j. ij. iij. ⁊. iiij. per totum
Scandalū eſt triplex. ſ. actiuū et infra intentionē: paſſiuū et ꝓpter defectionē: et occaſionatiuum preter intentionē: et q̄n mortale et veniale: et in quibus reperitur illud ſcandalū ⁊ quomodo ⁊c. ibi. §. iiij. per totum.
Scādali gr̄a vtrū bona ſint dimittēda. Eſt vna de reg. iur. deſuꝑ exponit̄ q̄ ſonat. Vtili⁹ ſcandalum naſci ꝑmittit̄ q̄ veritas relinquatur. ibi. §. v. per totum.
Vtrū bona tꝑalia ſint dimittēda ꝓpter ſcandalū eorū a quib⁹ repetunt̄. ibi. §. vj. per totum.
Vtrum falſitas vel fictio vel mutatio ſacramēti vel ſacramētaliū et vſus eorūdē fieri debet ꝓpter ſcandalū vitandū. ibi. §. vij. per totum.
Scie donū deſcribit̄ ꝑ thema ex pš. q̄d ⁊ de ipo declaratur. iiij. parte titu. xvj. c. vnico. ante. §.
Scientie donū quid eſt et quō ſciētie donū ordinatur ad quattuor. ibi. §. j. per totum.
Scientia humana et prudentia ⁊ ſciētia prout eſt donū quō differūt: ⁊ quō ſcientia eſt alicui noxia ex ꝑte cognoſcibilis tripl'r. ibi. §. ij. ꝑ t.
Scientie donū in q̄bus habet eſſe et quō hmōi donum ordinatur ad duo. ibi. §. iij. per totum
Scientie donū quō eſt approbatio beatitudinis: ⁊ quō ſciētia humana conuenit in nōie cū ſciētia que eſt donum ⁊c. ibi. §. iiij. per totum.
Scientias ſeculares q̄ quilibet ſtudere debet ꝓbatur notabil'r: et ad longū ibi. §. v. ꝑ totū.
Scientia dei quomodo eſt alterius generis a ſcientia noſtra: quomodo eminens eſt ⁊c. quō permaxime conſiſtit in dilectione dei: ⁊ in ei⁹ imitatione ⁊c. ibi. §. vj. per totum.
Scientiam hanc quare omni mūdane ſcientie preponere debem⁹: in quo conſiſtit iſta ſciētia ⁊c. ibi. §. vij. per totum.
Scientie dono quomodo diſtinguere poſſum⁹ inter diuinas inſpirationes ⁊ diabolicas ſuggeſtiones: ⁊ quomodo diabolus immittit homini varias ſpirituales tētationes ⁊c. ibi. §. viij. et. ix. per totum.
Scientia: ſapientia: et intellectus inquantum ſunt ꝟtutes: ⁊ inquantū ſunt dona ſpūſſancti

quõ differũt inter ſe.iiij.par.ti.j.c.j.§.v.p to.
Scientia quõ debet acquiri et poſtulari a deo: deſup datus modus et forma:et quis finis il lius debet eſſe ꝛc.iij.par.ti.v.c.j.ante.§.
Scientia quare et quõ a deo eſt expectanda et quõ poſtulanda.ibidem.§.j.per totum.
Scientijs acqrendis qs ordo debet ſeruari et qui modi quantũ ad doctores: et quantũ ad ſcholares:quõ habere debet cõpoſitionẽ: diſpoſitionẽ et cognitionẽ.ibi.§.ij.ꝛ.iij.per totũ
Scientias varias quõ a natura accedunt doci les ſm qualitatem cõplexionũ:qδ oſtenditur ſm quattuor complexiones hominis.iij.par te titu.viij.c.j.§.ij.infra principium.
Scientie ſiue doctrine gentilium philoſophorũ et poetarũ quõ nõ proſunt ad ſalutem.iiij. par.titu.xj.c.iiij.per totum.
Sciſma deſcribiẽ vbi tractaẽ de duob⁹ gerẽtibus ſe ꝓ papa qd tunc faciẽdũ ſit ꝓ ſerenitate cõſcie:vñ deriuaẽ ſciſma:quõ deſcribiẽ vel diffiniẽ:vñ noiaẽ:quõ eſt ſpãle peccatũ:qui di cuntur ſciſmatici ꝛc.ij.p.titu.iij.c.xj.ante.§.
Sciſma abſq; dubio eſt pctm̃ mortale ꝛ quare probatur etiã vario modo:et ponuntur multa exempla vbi multi dãnati ſunt propter ſciſ ma ꝛc.ibidem.§.j.
Sciſmatici quõ priuantur ab eccľia poteſtate ordinis et cõſecrationis.ſ.quo ad licitũ vſum et eſt duplex ſpũalis ptãs.ibi.§.ij.ꝛ.iij.p totũ
Sciſmatici quõ priuantur etiã poteſtate admi niſtrationis et in dignitatib⁹ cõſtituti priuãtur omnib⁹.ibidem.§.iiij.per totum.
Sciſmatici quare per iudiciũ eccleſiaſticũ excõmunicantur: ꝛ per poteſtates ſeculares di uerſimode coercẽtur:quõ ſciſmaticus in duo bus peccat ꝛc.ibi.§.v.per totum.
Quid ſi duo vel plures in eccleſia gerentes ſe pro papa ꝛ qlibet eoꝝ habet ſuã ſequelã:quis illoꝝ dr̃ ſciſmatic⁹: et ponunẽ varia ſciſmata que cõtigerunt in varijs electionibus ꝓpter papatũ ꝛc.ibidẽ.§.vj.per totum.
Nũ aũt in dicto ſciſmate ſic dubio nullus eſſet cõdẽnãd⁹ cuicũq; illorũ triũ adhereret pura cõſcia:deſup ponũẽ qnq; ꝯcluſiões.ibi.§.vij.
Snie excõicatiõis q̃ ferunẽ ab vna parte cõtra aliã ferri nõ debẽt ꝛ quare ꝛc.ibi.§.viij.p to.
Sciſma qδ regnabat anno dñi.M.cccc.xl.fuit cõciliũ Baſilieñ.vtrũ fuit verũ ꝯciliũ:ꝙ papa erit ſupra conciliũ:ponunẽ ibidẽ miſerie q̃ in illo cõcilio contigerunt:ꝛ quis de iſtis duob⁹ fuit verus papa ꝛc.ibi.§.x.per totum.
De ſciſmate ponũtur tria.ſ.ipſius enormitas ſecundo vnitas regiminis ꝛc.ibidem.§.xij. xiij.et.xiiij.per totum.
Sciſmatici quõ ſubijciũtur pape:quõ eos priuat duplici poteſtate:q̃ dicũtur ſciſmatici ꝛc. iij.par.titu.xxij.c.v.§.xj.etiã.xij.aliqua.
Scholares quõ ſe habere debent in acquirendo ſcientiã:quõ eos oportet habere bonitatẽ diſciplinã et humilitatẽ: ponuntur multi ma gni in exemplũ q̃ hoc fecerunt.iij.parte titu. v.c.j.§.ij.ꝛ.iij.per totum.
Scholaribus vtrum magiſtri poſſunt impone re collectã vel exigere pro feſto celebrãdo vel non celebrando.ibi.c.ij.§.v.per totum.
Scholariũ vitia enumeranẽ vltra cõta in qbus cõiter ſunt culpabiles.ibidem.§.xj.per totũ.
Scholariũ ſiue ſtudẽtiũ vitia rephẽſibilia deſcribũẽ circa eoꝝ ſtudiũ.ibidẽ.§.xij.per totũ.
Scribe ꝛ phariſei quõ errabãt circa iudicialia pcepta.j.par.ti.xv.c.j.§.vj.circa me.ibi.Circa iudicialia.vide etiam ſub lra.J.ſ.Judeis.
Cõtra ſcribas et phariſeos quõ dñs inuehit ſe ptẽ maledictiones:et cõtra illos qui per illos ſignificãtur.ij.par.ti.iiij.c.vij.§.iij.poſt prin. ibi.Septem maledictiones.
Scriptura diuinalis quõ eſt ſpeculũ p qδ nũc deũ videm⁹:et q̃ ſunt partes ipſius ſpeculi.j. par.titu.iij.c.vj.§.viij.per totum.
Scriptura ſacra quõ eſt remediũ vel pro reme dio nr̃e patiẽtie.iiij.par.ti.iij.c.vij.§.v.p totũ
Scripturã ſacrã ad diſcendũ ſex ſunt q̃ ad hoc valẽt:q̃ figurãtur per ſex gradus p quos aſcẽ debatur ad thronũ Salomonis: et tria ſunt que impediũt perfectionẽ ſtudij.iiij.parte ti. iiij.c.xj.§.j.per totum.
Scriptura ſacra quõ nos inuitat ad gratiarũ actionẽ.iiij.par.ti.v.c.xij.§.j.circa principiũ.
Scriptura ſacra quõ nos inuitat ad dilectionẽ dei.iiij.par.ti.vj.c.iij.§.ij.in princi.
Scriptura ſacra quõ dr̃ etiã ſapiẽtia.iiij.par. ti.x.c.iij.§.vj.circa finẽ.ibi.Eſt etiã ſciendum
Scripture varie quõ dant teſtimonia de trini tate in deo.iiij.par.tit.x.c.vij.§.iiij.p totum.
Scriptura ſacra quomodo deſcribitur per the ma ex pŝ.quod et de ipſa declaratur.iiij.par te titu.xj.c.ij.ante.§.
Scripture ſacre autoritas maior eſſe nõ poteſt quia eſt a deo reuelata ꝛc.quod probatur ibi .§.j.per totum.
Scripture ſacre magna vtilitas quomodo pa tet ex effectu et quare:quõ varios illuminat: quõ dat claritatẽ.ſ.eternã:et viã perueniendi ad eandem.ibi.§.ij.ꝛ.iij.per totum.
Scripture ſacre noticia quomodo requirit hu militatem ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.
Scriptura ſacra quomodo fuit neceſſaria ad humanam ſalutem.ibi.§.v.per totum.
Scriptura ſacra ſiue doctrina quõ eſt ſcientia vna et ſpeculatiua et practica: et ponitur du plex genus ſcientiarum et vnde procedũt ꝛc. ibi.§.vj.per totum.

Scripture ſacre obiectum eſt deus:oſtenditur ibi.§.vj.per totum.
Scriptura hec ſiue doctrina ꝙ nobilioꝛ ſit alijs ſcientijs: ⁊ ſapientia permaxime dicit̃: ꝓbat̃ ibi.§.viij.per totum.
Scriptura ſacra quomodo permaxime dicit̃ ſapientia:que eſt differentia huius doctrine ⁊c. ibidem.§.ix.per totum.
Scripture ſacre doctrina quõ eſt argumẽtatiua:quid eſt argumentari ex auctoꝛitate.ibidẽ §.x.per totum.
Scriptura ſacra quomodo vtit̃ metaphoꝛis:et triplici de cauſa vtitur metaphoꝛica locutiõe: ⁊ quare diuina nobis tradunt̃ ſub ſimilitudinibus.ibidem.§.xj.per totum.
Scriptura ſacra quõ exponit̃ quadruplici ſenſu: ſcꝫ litterali/allegoꝛico/tropologico/⁊ anagogico:et quid iſta quatuoꝛ ſignãt.ibidem.§.xij.per totum.
Scripturã ſacrã ad diſcendũ dant̃ ſeptẽ regule ſiue ſeptẽ claues.ibi.§.xiij.per totum.
Scripture ſacre multiplex vtilitas deſcribit̃ ꝑ thema:qđ ⁊ de ipſa declarat̃ ibi.c.iij.ante.§.
Scripture ſacre vtilitatem ⁊ fructum quõ nullus enarrare poteſt: quõ eſt pomeriũ et piſcina mundialiũ:quõ eſt puteus aquaꝝ viuẽtiũ. ibi.§.j.per totum.
Scripture ſacre fructus pulcherrime deſcribũtur quos ꝓducit: quomodo varijs diuerſimode ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Scriptoꝛes quibus modis fraudẽ committũt. iij.par.titu.viij.c.iiij.§.xj.in pꝛincipio.
In ſcriptis ſiue in bullis papalibus/ vel inſtrumentis/vel in litteris/vel in libꝛis ⁊ alijs ſcripturis quomõ ⁊ qualiter falſificatio fit varijs modis.ij.par.titu.j.c.xviij.§.vij.per totum.
Scrupuloſa cõſciẽtia varie deſcribit̃.j.par.tit. iij.c.x.§.ix.ꝑ to.vide.ſ.ſub lra.C.ſ.Cõſciẽtia.
Scurrilitas dicit̃ quarta filia gule:quid intelligitur per ſcurrilitatem:vnde ꝓuenit:quõ per ſcurrilitatem incõpoſitus geſtus fit:quõ dicit̃ peccatum.ij.par.ti.vj.c.iiij.§.v.per totum.
Scrutiniũ in electiõe deſcribit̃ vario modo.ſ. ſub electiõe.⁊.iij.par.ti.xix.c.ij.§.iij.per totũ.
Scrutiniũ quomodo fieri debet in oꝛdinatiõibus:⁊ ponitur duplex ſcrutiniũ.iij.par.ti.xiiij ca.xv.§.xij.per totum.
Scuto triplici ꝓtexit de⁹ ſuos:⁊ adhuc protegit: ſcꝫ beniuolentie internalis/ patiẽtie vniuerſalis/⁊ ſapientie veritatis. ij.par.titu.xij. c.vij.§.j.per totum.
¶Seculares litteras vt doctrinas poetaꝝ vtrũ liceat ſtudere vel eis vti. ij.par.tit.iij.c.vij.§.vij.per totum.
Secretũ acceptũ ſub ſigillo quãtũ ligat. ij.par. ti.j.c.xxij.§.v.vltra mediũ. ibi. Tertio modo.
Secreta aliqua ſi quis ſuſcipit qualiter peccat ea reuelãdo.iij.par.ti.xvij.c.xxij.§.ij.ꝑ totũ.
De ſeculi amatoꝛibus vide varia.ſ.ſub.M.ſcꝫ Mũdi amatoꝛib⁹.⁊.ij.ꝑ.ti.v.c.xiij.§.j.ꝑ totũ
Seditio ⁊ diſcoꝛdia ciuitatum ⁊ caſtroꝝ deſcribitur vario modo ſub littera.D.ſ.Diſcoꝛdia. ⁊.ij.par.titu.iiij.c.viij.per totum.
Sedet deus tripliciter in hoībus cõtẽplatiuis ⁊ celeſtibus.j.par.ti.iij.c.vj.§.xvj.per totum.
Senectutis quõ ſunt plures miſerie et defect⁹ ꝙtum ad mẽbꝛa exterioꝛa.j.par.ti.v.c.j.§.vj. poſt pꝛinci.ibi.Deinde ponit.
Senectutis miſerie ꝙuis multe ſint/ tñ ſunt alique que ipſam decoꝛãt:⁊ ſunt quinq̃.ibidẽ .§.vij.per totum.
Senes boni que facere debent.j.par.tit.v.c.ij. §.viij.poſt pꝛincipium.
Senibus quare debet dari extrema vnctio.iij. par.titu.xiiij.c.xv.§.vj.in fine.
Senes et litigioſi et moꝛdaces quõ inepti ſunt ad amicitiã.iiij.par.tit.v.c.xx.§.vj.ante med.
Senectus dicitur ſexta etas hoīs: ⁊ que eoꝛundem aliquando opera. iiij.par. ti.vij.c.v.§.vj. vltra mediũ.ibi.Sexta etas.
Senſualitas quadrupl'r deſcribitur: quatuoꝛ de ipſa notantur.j.par.titu.iiij.c.xvj.
Senſualitas ſm magiſtrũ quomodo diffinit̃: ⁊ mot⁹ ſenſualitatis in duo tendit:⁊ duo ad eandem pertinent:⁊ quomodo ipſa figurat̃ in pꝛimis parentibus.ibi.§.j.per totum.
Senſualitas quõ ſehꝫ ad rationẽ:⁊ quomõ ſibi ſubijcit̃:⁊ quõ ratio obedit deo: ⁊ ratio triplicem regulam dat ſenſualitati.ibidem.§.ij.
Senſualitate quõ poteſt fieri peccatũ veniale: non tñ moꝛtale: et ꝙ in ſenſualitate poſſit eſſe veniale ꝓbatur tripliciter:et quõ motus ſenſualitatis illiciti poſſunt dupliciter cõſiderari: ꝙ in ſenſualitate nõ eſt pctm̃ moꝛtale ꝓbatur triplici rõne.j.ꝑ.ti.iiij.c.xvj.§.iij.per totũ.
Senſualitatis illiciti mot⁹ quãto tp̃e in nobis durãt:⁊ ꝙ null⁹ naturaliter liberari põt a pꝛedicta coꝛruptione ꝓbat̃ tripliciter: ⁊ quõ cõcupiſcentia in quibuſdã plus ⁊ in quibuſdam minus inuenit̃ ⁊c.ibidem.§.iiij.per totum.
Senſualis amoꝛ quid eſt:et quomodo inclinat̃ ad quatuoꝛ ſenſus hominis: et quomodo iſti ſunt repꝛimendi.j.parte. titu.vj. c.ij.§.ij.ante mediũ.ibi.Secundus eſt amoꝛ.
Senſus hominis.ſ.viſus/audit⁹ ⁊c. quõ deſcribuntur per quinq̃ poꝛticus:de quibus in Johanne:⁊ quõ in ipſis ſpiritualiter iacent infirmi varijs languoꝛibus.j.par.titu.ij.c.iij.§.j.⁊ ſequenti per totum.
Senſitiua cognitio quomodo oꝛdinat̃ ad duo. ij.par.titu.iij.c.vij.§.iij.in pꝛincipio.

Senſus exteriores quō impugnat diabol⁹: ſiue quō tentat hoīem.iiij.par.tit.xiij.c.iij.§.ij.
Senſum hominis ſiue memoriā quomodo vario modo tentat diabolus.iiij.parte.titu.xiij.c.iij.§.iij.per totum.
Senſus hominis quomodo figuranẗ p portas hieruſalem:et quid ſpiritualiter ſignificant.j.par.titu.ij.c.iij.§.vij.per totum. ꝛ ibidem.c.v. habes de ſenſibus exterioribus hominis.
Senſus hoīs quō diabolus decē modis tētat.iiij.par.ti.xiij.c.iij.§.ij.ꝛ.iij.per totum.
Senſus hoīs quō deficiunt paulatim in morte j.parte.titu.v.c.ij.§.iij.per totum.
Senſum quadruplicē quō hꝫ ſacra ſcriptura.ſ. litteralem/allegoricū/tropologicū/ꝛ anagogicum: et iſti quatuor quid ſignificant ſiue quid tractāt.iiij.par.ti.xj.c.ij.§.xij.per totum.
Sententiarū liber quid tractat:ſiue de quibus deſcribit.j.par.titu.j.c.iij.§.j.ante medium.
Sententiarū magiſter cōmuniter non teneẗ in xiiij.articulis.iiij.par.ti.xj.c.viij.ante.§.
Sententia iudicis quomodo poteſt eſſe iniuſta tripliciter.iij.par.titu.ix.c.j.§.j.circa finem.
Sentētia non pōt ferri niſi in conuictū vel ſpōte cōfeſſum. Et eſt triplex:ſcꝫ interlocutoria/diffinitiua/ꝛ precepti. Et ſentētia precepti cōſiſtit in tribus/ ꝛ obediētia ipſius ſimiliter in tribus.ibi.c.xij.ante.§.
Sentētia diffinitiua debet ꝓferri a iudice ꝛ nō ab alio:al's non valet:ꝛ qui inde excipiunẗ: in quo loco:ꝛ quō ferri debet:et quomō ſentētia ſubleuaẗ quatuor modis.ibi.§.j.per totum.
De vna ꝛ eadem ſententia quando vtraqꝫ pars pōt appellare ꝛc. ibidēꝫ.c.xiiij.§.ij. circa finē. Et vide.ſ.ſub littera.J.ſcꝫ Judicio.
Separandi quō ſunt pueri infideliū a parentibus ſi baptiſmū ſuſceperint.ij.par.ti.xij.ca.ij.§.iiij.circa finem.
Sepulturā vnuſqſqꝫ eligere pōt apud quēcūqꝫ locū qui hꝫ ius ſepeliēdi:ꝛ in quo anno: ꝛ qui inde excipiunẗ:qui eligere pñt:ꝛ quō induct⁹ ad vouēdū eſt obligat⁹.iij.par.ti.x.c.v.aū.§.
Sepeliri vbi debeat ille ꝗ decedit nulla electa ſepultura:clerici ſepeliri debent in ſuis eccleſijs ꝛc. ꝛ qui exierit cauſa recreationis/et ibi moritur vbi debeat ſepeliri.§.j.per totum.
Sepulture ius eſt quod cōpetit eccleſie ad ſepeliēdū aliquos in cimiterio ſuo:ꝛ vnde ꝓuenit:ꝛ facientes pacta de nō recipiēdo aliquos ad ſepulturam quomodo debet ſeruari:ꝛ non licet accipere pecuniā.ibi.§.ij.per totum.
Sepultura deſcribiẗ quo ad canonicā portionē: qñ quis alibi eligit ſepulturam ꝙ in eccleſia parrochiali/debet eccleſia habere canonicam portionem:ꝛ quantū ꝛ de quibus debeẗ: ꝛ qui inde excipiunẗ,ibidem.§.iij.per totū.
Canonica portio eſt duplex: ꝛ quib⁹ debetur/ꝛ de quibus/ꝛ quantū.ibidem.§.iiij.per totū.
Canonica portio de quibus rebus debet dari: de quib⁹ intelligiẗ:qui excipiunẗ:quib⁹ danda eſt illa portio:ꝛ de quibus debet dari:et de leproſis qui extra moriunẗ vtrum de ipſis debeat dari.ibi.§.v.per totum.
Cum defunctus reliquit ſue eccleſie decē ꝛ alteri mille: quō ꝛ qñ de iſtis mille debꝫ dari canonica portio:et cum quis elegit ſepulturam in ꝓpria eccleſia ei nichil dās/ſed alijs: quid tunc ſit faciendum.ibidem.§.vj.per totum.
Ad canonicā portionem quō fratres minores et predicatores teneñẗ:hoc declaratur ad longum ꝛ notabiliter quō et quando non ſunt ad hoc obligati.ibi.§.vij.per totum.
Sepeliri qui ꝓhibenẗ in eccleſia/vel in cimiterio/vel loco ſacro:ꝛ ſi ſepeliunẗ quō ſunt exhumandi:qualiter peccāt hoc facientes: quō tales excōmunicationē incurrūt.ibi.§.viij.p to.
De his de quibus eſt dubium vtrum debeant ſepeliri in loco ſacro vel non:quid faciendum ſit: ꝛ ꝗd de muliere que moriẗ in partu.ibi.§.ix.per totum.
Sepultura hoſpitalariorū deſcribiẗ vario modo.ſ.ſub littera.H.Hoſpitalariorū.ꝛ.iij.par.titu.xj.c.ij.§.ix.per totum.
Sepeliendi qui ſunt in eccleſia:et de quib⁹ intelligitur.iij.parte.titu.xj.c.iij.in princi.ibi. Item ꝙ nullus.
Sepelientes hereticos et eorū fautores excōmunicati ſunt maiori ſententia.iij.parte.titu.xxiiij.c.v.per totum.
Sepeliētes interdictos/excōicatos/vel publicos vſurarios excōmunicati ſunt maiori ſententia:quo tēpore facere poſſunt abſqꝫ tali ſententia: quō tales debēt puniri.ibi.c.xxxiij.p.t.
Sepultura mutāda vel nō mutanda qñ clerici vel religioſi aliqͦs inducūt vt hoc ꝓmittāt excōicati ſunt maiori ſentētia. ibidē.c.lj.p totū.
Sepulchrū quomodo diciẗ domus ꝛc. vtilitas ſepulture in loco ſacro eſt triplex: quomodo ꝛ qñ debet ibi ſepeliri:ꝛ ꝙ laudabile eſt habere curam de ſepultura ſua ꝛ ſuoꝝ.iij.par.titu.x.c.j.§.iij.per totum.
Circa ſepulturā quō ſimonia cōmittiẗ: ſepultura ſumitur multipliciter: ꝛ de exequijs nichil debet exigi/ ſed pie debēt cōſuetudines obſeruari: ꝓbatur.et quō faciētes pactum ſimoniā cōmittunt.ij.par.ti.j.c.v.§.xxij.per totum.
Sepulchrum xp̄i quomodo anima ſit deuota:ꝛ que ad hoc neceſſaria.iiij.par.titu.xiiij.c.iiij.§.iij.poſt princi.per totum.
Sequi quomodo homo debet deū in ꝑfectione per dilectionem. iiij.par. titu.xj.c.ij.§.ij.ante mediū.ibi.Ubi notandum.

Sequi ſiue imitari quomodo anima debet deū hoc oſtenditur ex natura ratione ⁊ ex ſcriptura.iiij.par. tit.xvj.c.vnico.§.v.infra principiū immediate.etiam.§.vj.aliqua.

Sequi quō homo poſſit deū factorē ſuū:⁊ q̄d eſt homo ⁊c.j.par.ti.j.c.viij.§.j.ij.⁊.iij.

Sequi quando ⁊ quomodo vir tenet᷑ vxorē: ex qua cauſa mulier tenet᷑ ſequi virū ⁊c.iij.par. titu.j.c.xxj.§.vij.per totum.

Sequi vtrū ſerui vbiq̄ teneantur dn̄m ad bellum.iij.par. tit.iiij.c.ij.§.ij.poſt medium.ibi. Item queritur an ſerui.

De ſermonib⁹ verbi dei vide.ſ.ſub lr̄a P. ſcʒ de predicatione verbi dei.et.iij.parte ti.xviij. ca.j.ij.iij.iiij.v.⁊.vj.

Serpēs quō hʒ triplicē prudētiā quā vnuſq̄ſq̄ in ſe hr̄e debet.iiij.par.ti.ij.c.iiij.§.j.p totū.

Sericū vendētes vel habētes quō ⁊ q̄n fraudē ⁊ dolū cōmittūt:⁊ quō illa ars honorabilis eſt in humana ciuilitate:q̄n licite exercet᷑ ⁊c.quō aliq̄n decipiūt ⁊c.iij.par.ti.viij.c.iiij.§.v.p to.

Seruitus deſcribit᷑ p thema ex pſal. quod ⁊ de ipſa declarat᷑: de ſeruitute large loquendo eſt triplex ſeruitus/ ſcʒ numinis/criminis/⁊ hominis.iij.par.ti.iij.c.vj.§.j.ij.⁊.iij.per totū.

Seruus eſt q̄s dʒ multis modis.ibi.§.iij.p to.

Seruus q̄s efficit᷑ de iure ſiue ex iure multipliciter:q̄ᷣ vario modo declarat᷑ ibi.§.iiij.p to.

Seruus quō quis fit emptione:et ad hoc ꝙ q̄s ſit ſeruus ſex requiruntur.ibidem.§.v.

Serui qui dicunt᷑ vel ſunt ſerui a natiuitate ⁊c. ibi.§.vj.per totum.

Seruoꝝ ↄſeruatio qualis eſſe debet: qualis dʒ eſſe ꝓuiſio apd̄ eos p dn̄os:⁊ tales nō poſſunt ordinari vel liberari vel religionē intrare ſine licentia:⁊ q̄ pena taliū ⁊c.ibi.§.vij.per totū.

Serui quomodo liberi fieri poſſunt multis modis.ibi.§.viij.per totum.

Seruoꝝ manumiſſio quō multis modis fit: q̄ requirunt᷑ ad manumiſſionē:q̄s poſſit manumittere ⁊ quis non.ibi.§.ix.per totum.

In ſeruitutē quomodo reducitur libertus ꝓpter ingratitudinē:⁊ quis dicitur libertus:et quis ingenuus:hoc declaratur ſub multiplici differentia.ibi.§.x.per totum.

Serui non tenentur vbiq̄ ſequi dn̄m ad bellū. iij.parte ti.iiij.c.ij.§.iij.poſt medium.

Seruitus quomodo dirimit matrimoniū: hoc habes ſub lr̄a M. ſcʒ matrimoniū.et.iij.par. titu.j.c.iij.per totum.

Seruus ſi ꝓfeſſus eſt in religione quomodo et quando dn̄s ſuus poteſt eum repetere ⁊c. iij. parte ti.xvj.c.iij.§.iiij.per totum.

Seruus quis dicit᷑ irregularis et quomodo ꝙ ſcʒ non poteſt promoueri ad ordines.iij.par. titu.xxviij.c.vj.§.vj.per totum.

Seruus eſſe quō cōueniens eſt ꝓpter appetit⁹ corruptionē: ꝓpter intellectus depreſſionē: ⁊ ꝓpter rerū tēporaliū adminiſtrationē: et quō ipſi ſe habere debēt ad dn̄os ſuos ⁊ ecōuerſo. iij.parte ti.ij.c.v.§.vj.⁊.vij.per totum.

Serui fidelitas conſiſtit in tribus: vt ſcilʒ bona non diſſipet:non defraudet:⁊ multiplicet. iiij.parte ti.v.c.xvj.poſt medium.ibi. Quantum ad tertium.

Seruilis timor deſcribitur vario modo.j. ſub littera T.ſcilicet Timor. et.iiij.parte ti.xiiij. ca.v.per totum.

Sibylla quomō vario modo prophetauit de chriſto ⁊ de eius paſſione ⁊ de chriſti fide ⁊c.iiij.parte ti.viij.c.j.§.iij.ante medium.ibi. Item ex doctrinis.

Signa zodiaci ſunt.xij.ſcʒ aries/taurus/gemini ⁊c.et quomō pinguntur ⁊ q̄d ſignificant ⁊c. iij.par.ti.xxxj.c.ij.§.iiij.per totum.

Signa de nobilitatis anime ſunt liberalitas/ manſuetudo/vtilitas ⁊c.ij.par.tit.iiij.c.iiij.§. vj.poſt medium.ibi. Signa autē huius.

Signo quadruplici Aaron oſtenſus eſt in virga ⁊ vocatus a dn̄o: ⁊ quid ſpūaliter hoc ſignificat.iij.parte ti.xix.c.j.§.iij.per totum.

Signa octo ſunt per que quis poſſit eſtimare ſe eſſe in gratia.iij.par. tit.xviij.c.v.§.vij.poſt medium.ibi. Si proponatur.

Signa decem ſunt quibus ſe homo ſimilē fecit iumentis.j.parte titu.j. c.ij.§.v. ante mediū. ibi. Hic autem prius nota.

Signa ſeptē ſunt p que cognoſci poteſt homo per coniecturam ſi ſit bonus vel malus.j.par. ti.iiij.c.xv.§.iij.per totum quaſi.

Signa ſacrarum rerum quomodo erant tm̄ ſacramenta veteris legis ⁊c. j.parte titu. xiiij. ca.v.§.v.per totum.

Silentium quomodo eſt multū vtile ⁊ neceſſarium cunctis: quomodo precipue religioſis. iij.parte ti.xvj.c.viij.§.vij.per totum.

Symbolum fidei deſcribitur.ſ. ſub littera F. ſcilicet fides.et.iiij.parte titu.viij.c.iiij.§.iij. et.iiij.per totum.

Similitudines nouem quas habet anima ſiue participet cum deo.j.parte titu.j.c.j.§.j.per totum.et.§.ij.

Similitudo ſiue equalitas deſcribitur qua primus angelus voluit eſſe ſimilis deo:et eſt triplex.ij.parte titu.iij. ca.j.§.iij. ante medium. ibi. Pro declaratione.

Similitudo dei eſt triplex/ſcilicet eſſe/noticie/ et potentie.ibi.§.iiij.per totum.

Similis quomodo ſupremus angelus lucifer voluit eſſe deo ⁊c. ij.parte titu.iij. cap̄.j.§.iij. ante ⁊ poſt medium.

Simonia deſcribitur ꝑ thema ex pſal. quō ipſa eſt pꝛincipalioꝛ et deteſtabilioꝛ cūctis ⁊c. et ꝑ que remouet̄. ij. par. ti. j. c. iiij. ante. §.

Simonia qđ eſt: quō multipliciter male fit in emptiōe ⁊ vēditiōe ſpūaliū: q̄ dicunt̄ ſpūalia ꝓ qbus dare vel recipe pecuniā vt ꝓciū eſt ſimonia: ⁊ q̄ dicunt̄ annexa ſpūalibus. ibi. §. j. ꝑ to.

Simonia quō aſſimilat̄ pecunie: ⁊ quō pecunia pōt dari vel recipi ꝓ ſpūali licite et ſine ſimonia quiqꝫ modis. ibidē. §. ij. ꝑ totū. Multiplex eſt autē ꝯditio q̄ incurrit̄ ꝑ ſimoniā: qđ declaratur cū exemplo in fine. ibi. §. iij. per totū.

De ſimonia ad longū valde tractatur circa ſacramenta ſingula ⁊ circa bñficia ⁊ circa actus ſpūales. ij. par. ti. j. c. v. ante. §. poſt pꝛin.

Simonia quō diffinit̄ ⁊ quō volūtas ibi ponit̄: et ſpūale dicit̄ aliquid tripliciter: ⁊ ſpūali annexū dicit̄ dupliciter. ibi. §. j. per totum.

Simonia quare eſt moꝛtale pctm̄: quare papa nō poteſt diſpenſare in ſimonia. ibi. §. ij. ꝑ to.

Quicūqꝫ recipit aliqđ ſpūale vl' ſpūali annexū ꝓ aliquo tempoꝛali vel pecunia vel pꝛece vel obſequio ſimoniā cōmiſit ⁊ moꝛtaliter peccauit: ⁊ nichil hoc excuſat. ibi. §. iij. per totum.

Pꝛeces q̄ dicunt̄ mun⁹: quō inducūt ſimoniā: deſuꝑ ponit̄ diſtictio a doctoꝛib⁹. ibi. §. iiij. ꝑ. t.

Munus ⁊ obſequiū quō diſtinguunt̄ ſm doctores: ⁊ quō in iſtis fit ſimonia. ibi. §. v. ꝑ totū.

De munere a manu qđ eſt pecunia large ſumēdo pecuniā ꝓ reb⁹ mobilib⁹ ⁊ immobilibus: quō in iſtis cōmittit̄ ſimonia: ⁊ ad iudicandā ſimoniā cū dubitat̄ vtrū qs coꝛrupta mēte dederit munera. Rñdet̄ deſuꝑ. ibi. §. vj. ꝑ totū.

Pecunia recepta ſimoniace ſiue ꝓ oꝛdine dato/ bñficio/ ſepultura/ vel ꝓ igreſſu monaſterij quid cū ipſa pecunia fieri debet. ibi. §. vij. ꝑ to.

In cōtractib⁹ vel in alijs actib⁹ qui cōpꝛehendunt̄ ſub noīe emptionis ⁊ vēditionis quō in ipſis cōmittit̄ ſimonia. ibi. §. viij. per totum.

Simonia deſcribitur que fit per mediatoꝛem. ibi. §. ix. per totum.

Tranſactio quō aliqñ inducit ſimoniā in ſpūalib⁹: ſed qđ eſt trāſactio ⁊c. ibidē. §. x. per totū.

In renūciatione quomodo aliqñ cōmittitur ſimonia. ibi. §. xj. per totum. vide ſub lr̄a R. ſcꝫ renunciatio in particulari.

In cautione vel ꝓmiſſione vel in collatione oꝛdinis beneficioꝝ vel alioꝝ ſpūaliū: quomodo in iſtis cōmittitur ſimonia. ibi. §. xij.

In redemptione ſpūalium quomodo cōmittitur ſimonia. ibi. §. xiij. per totum.

De locatione vel conductione in eccleſiarū beneficijs ⁊ venditionibus fructuū qui ⁊ quādo facere poſſunt ⁊c. ibi. §. xiiij. per totum.

Spūalia quedā dicūtur per comparationē ad ſpiritūſanctū: et quedā ꝑ cōparationē ad ſpūm humanū: que vendi vel emi poſſunt/ ⁊ vbi cōmittitur ſimonia. ibi. §. xv. per totum.

Spūalia quedā ſunt ꝑ cauſam: vt baptiſmus/ euchariſtia/ ꝓmiſſio ꝓ ꝓfeſſione/ aut pꝛo ſacramēto oꝛdinis q̄ ſunt cauſe gr̄e: quō in iſtis cōmittitur ſimonia. ibi. §. xvj. per totum.

Spūalia quedā dicunt̄ effectiue: qꝛ ꝓcedūt ex ſpūali gr̄a ⁊ ad eandē diſponūt: vt ꝓphetare/ pꝛedicare/ ingreſſus religionis ⁊c. in iſtis cōmittitur ſimonia. ibi. §. xvij. per totum.

De ſimonia pꝛo ingreſſu religionis habes varia. ſ. ſub littera R. ſcilꝫ religio. et ibidem. §. xviij. xix. ⁊. xx. per totum.

Simonia quomodo cōmittit̄ in ſpūali annexo: cū ſcilꝫ pꝛo ipſis datur quodcūqꝫ munus: quō hoc vario modo fit. ibi. §. xxj. per totum.

Simonia deſcribitur que aliqñ cōmittit̄ in ſepultura que multipliciter ſumit̄: ⁊ quomodo in iſtis ſit faciendū. ibi. §. xxij. per totum.

Vaſa ſacra et veſtes ſacre ſiue paramenta vel monſtrantie ſiue reliquie: quomodo ⁊ quādo vendi poſſunt ſine ſimonia. ibi. §. xxiij. ꝑ totū.

Ius patronatus qꝛ annexū eſt ſpūali ideo emi vel vēdi nō poteſt: aliter cōmittit̄ ſimonia: qđ eſt ius patronat⁹: ⁊ ex patronatu competit patrono quadruplex ius. ibidē. §. xxiiij. ꝑ totū.

Simoniacoꝝ pena in iudicio eccl'iaſtico ſm iura pꝛincipaliter eſt triplex: ⁊ qui oꝛdinatus eſt ab epō ſimoniace qđ facere debet: ponunt̄ deſuꝑ quinqꝫ notabilia. ibidē. §. xxv. per totū.

Simoniaca manus quō deſcribit̄ ⁊ qđ ſignificant ei⁹ qnqꝫ digiti. ij. par. ti. ij. c. j. §. xv. ꝑ to.

Simoniaci in oꝛdinib⁹ vel beneficijs excōicati ſunt maioꝛi ſnīa. iij. par. ti. xxiiij. c. lxv. ꝑ totū.

Excōicātur nō reuelantes ſimoniā. ibi. c. lxvj.

Simonia mediante quomō incurritur ſuſpenſio. iij. par. ti. xxvij. c. ij. per totum.

Simonia quō vario mō incurrit̄ in electione. ij. par. ti. j. c. v. §. xxj. circa mediū. ibi. Itē cū dat̄.

Simplex ⁊ rectus vt oculus fit quattuoꝛ requiruntur ⁊c. j. par. ti. iiij. c. vj. §. j.

Simulatio deſcribit̄ q̄ cōmittit̄ in mēdacio: et quomodo ⁊ qñ eſt peccatū: eſt quadruplex ſimulatio/ quādo dicit̄ fictio/ ⁊ quando in ſimulatione ponitur duplicitas. ij. par. ti. x. c. j. §. j. ante mediū. ibi. Sciendum inſuper.

Simulata cōfeſſio quādo eſt gradus ſuperbie. ij. par. ti. iij. c. iij. §. xij. per totum.

Sindereſis triplici modo deſcribitur ſcꝫ eius quidditas: ⁊ impeccabilitas ⁊ inextinguibilitas. j. par. ti. iij. c. ix. quaſi per totum.

Sindereſis quomodo nō poteſt peccare triplici ratione/ ſcilꝫ oppoſitionis/ operationis/ et imitationis. ibidem circa medium.

Sindereſis effectus ſunt duo ſcꝫ inclinatio ad bonū: ⁊ diſplicētia mali culpe: vtrū poſſit ex=

..ngui:ꝛ hec extinctio pōt intelligi q̄druplex. ibidem poſt mediū.ibi.circa tertium ſcꝫ.
Sindereſis quomodo dicitur lex noſtri intellectus.j.par.titu.xiij.c.j.circa mediū.ante.§.
Singularitas quō eſt quintus gradus ſupbie: in quo conſiſtit q̄tū ad ſeculares:ꝛ q̄tū ad religioſos:et que mala ex ipſa ꝓcedunt.ij.par.titu.iij.c.iij.§.viij.per totum.
Circa ſynodū quō ep̄s debet eſſe ſollicit⁹ vt oi anno fiat:quō in illa clerici debent ammoneri excluſis laicis:ſynodalia legant̄ ꝛc.iij.par.ti.xx.c.ij.§.iij.infra mediū.ibi.Singulis annis.
Synodus vniuerſalis ꝛ particularis deſcribit̄ vario modo ſub littera.C.ſcꝫ Conciliū.et.iij.parte titu.xxiij.c.iiij.per totum.
Sobrietas que eſt: et quō eſt ſpecialis virtus.iiij.par.ti.iiij.c.v.in prin.
Sobrietas quō eſt intellectualis luminis conſeruatiua: carnalis cōcupiſcentie repreſſiua: ſenilis etatis decoratiua: ꝛ humane pacis nutritiua: et que mala prouenint ex ebrietate.ibidem.§.j.per totum.
Sobrietas quibus pl⁹ alijs cōpetit:maxime.ſ. rectoribus/ pſonis eccleſiaſticis/ ꝛ iuuenib⁹.ibi.§.ij.per totū.etiam ſub littera.A.ſcꝫ Abſtinentia.ꝛ ſub littera.I.ſcꝫ Ieiunium.et ſub littera.G.ſcꝫ Gula.
Socialis amor quō aliquo modo dicit̄ amicitia:ꝛ ꝓbatur ex ſcriptura:inter quos iſte fuit: ꝛ ſi nō ducit̄ a ſpūſctō quō incidit i varia pctā.j.p.ti.vj.c.ij.§.ij.infra mediū.ibi.Sext⁹amor.
Societas maloꝝ quōm ſanctis viris valet ad duo:propter qđ aduerſa leuius ferre poſſunt.iiij.par.titu.iij.c.vij.§.v.quaſi per totum.
Societas malorū quō eſt cauſa deſtructiua caſtitatis: et quō ſocietas bonorū ad tria valet.iij.p.ti.iiij.c.vj.§.ij.aſi med.ibi.Scđa cauſa.
Societates vel vniuerſitates cū.ſ.iurāt ſe aliquid facturas vel nō facturas quib⁹ modis ꝛ qn̄ ſunt ad h̄ obligate.ij.p.ti.x.c.vj.§.iiij.p to.
Sodomia cū alijs vicijs cōtra naturā deſcribit̄ ſ.ſub littera.P.ſcꝫ Peccata contra naturā.ꝛ.ij.par.titu.v.c.iiij.per totum.
Sol quō habꝫ ꝓprietates.ſ.ꝙ eſt impaſſibilis/ incōtaminabilis/ꝛ medicū habēs de materia que tria applicant̄ ad predicatoreꝫ verbi dei.iij.parte.titu.xviij.c.iij.§.ij.poſt medium.ibi.Scđm quod requiritur.
Sol quō hꝫ quatuor ꝓprietates:ꝛ quid nobis ſpūaliter per illas deſignatur.iij.par.ti.xxiij.c.j.§.j.per totum.vide etiam.§.iiij.
Sol quomodo eſt circūdatus planetis: quid p hoc ſignificat̄:et quomodo xp̄s ſol iuſtitie currens per omnia.xij.ſigna operatus eſt ſalutē noſtram.iij.par.titu.xxxj.c.ij.§.iiij.per totū.
In ſole ꝛ luna quō erūt ſigna ante diuinū iudiciū:ꝛ quid moraliter ſignificat̄ p ſolē.iiij.par.titu.xiiij.c.xj.§.ij.ante mediū.ibi.Erūt ſigna.
Sol quō ꝛ quare dicit̄ xp̄s: ꝛ principal̄r ꝓpter tres ratiōes.iiij.par.ti.xv.c.xxxiij.§.j.p totū.
Solariū ſpūale quadrupl̄r deſcribit̄.j.p.tit.iij.c.x.§.vj.ante mediū.ibi.Solaria hui⁹ dom⁹.
Solaris ann⁹ quō hꝫ quatuor tēpora: quatuor tempora mundi quomodo varianṫ:quid ſignificant.iij.par.titu.xiij.c.iiij.§.ix.ante mediū.ibi.ſcꝫ Et nota ſm Guil.
Sollicitudo tēporalis nimia quō inquietat mētem:ꝛ eſt ſollicitudo criminalis ꝛ repudiāda: tēporalis ꝛ moderāda:ꝛ ſpiritualis ꝛ amplexanda:ꝛ quare.ij.par.titu.j.c.xxv.ante.§.
Sollicitudo crimīalis ſiue moralis quō eſt triplex.ibi.§.j.per totum.
Sollicitudo temporalis quō ꝛ qn̄ ſit moderanda:ꝛ que excludit.ibi.§.ij.per totum.
Sollicitudo ſpūalis quomodo et quare hec eſt amplexāda:et quomodo circa hec ſpiritualia debet ſollicitari erga deū/erga ſeipſum/ ꝛ erga ꝓximū.ibidem.§.iij.per totum.
Sollicitudo ſecularis ſiue mundana quō precipue ingerit̄ homini circa tria.iij.par.ti.xvj.c.j.§.j.vltra mediū.ibi.Sifiter ſollicitudinis.
Sollicitudo humana quomodo occupat̄ ſm cōmunē modū loquendi erga tria.iiij.par.titu.xij.c.ij.in princi.per totum.
Sollicit⁹ quō dꝫ eſſe ep̄s circa bona mobilia ꝛ immobilia.iij.par.ti.xx.c.ij.§.iij.ꝛ.iiij.p totū.
Somnus quomodo diffinitur a philoſopho.j.par.titu.ij.c.vij.ante.§.
Somnia vnde oriantur: ꝛ ponuntur.xix.cauſe ſomniorū.ibi.§.j.per totum.
Somn⁹ accidie eſt triplex: ſcꝫ naturalis corporalis/vicij ꝛ perditionis/ ꝛ ficte cōtemplationis.ij.par.titu.ix.c.ij.§.ij.per totū.vide etiam ſub littera.A.ſcꝫ Accidia.
Somnioꝝ cauſa in diuinatiōe eſt duplex:ꝛ quō ſubdiuidit̄:ꝛ quō angel⁹ bonus ꝛ angel⁹ malus ſe habent ad hm̄ōi:que eſt cauſa taliū ſomniorū.etiam.ij.par.tit.xij.c.j.§.vij.per totum.
Somnij effectus quis eſt:ꝛ ꝙ ſomnia futurorū euētuū qn̄ꝗ ſunt cauſa: qn̄ꝗ ſunt ſigna: qn̄ꝗ neꝗ cauſa neꝗ ſigna: ſed per accidens caſuale.j.par.titu.ij.c.vij.§.ij.per totum.
Somnia ſiue apparitiōes in ſomnijs ſiue de bonis ſiue de malis quō eſt peccatū/ꝛ quō non:ꝛ quō multi illudunt̄ in ſomnijs.ibi.§.iij.p to.
Somnus quō moraliter in ſcriptura ſignificat pigritiā criminalē:cōtemplationē ſupernalē:ꝛ migrationē mortalē.ibi.§.iiij.per totum.
In ſomnis fantaſie vnde aliquādo oriuntur: et quō homo etiam per ſeipſum cauſat mutationē fantaſie.j.par.titu.ij.c.vj.§.vj.per totum.

Soꝛtilegus quā penam incurrit ſꝫ cañ.iij.par. ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi.Trigeſimuſſecūd⁹. Uide etiam.j.ſub lra.S.ſ.ſuperſtitiōis varia circa iſtā materiā.⁊.ij.par.titu.xij.c.j.ꝑ to.⁊.c.viij.

¶ Specula ſeptē deſcribūtur per que nūc deus videtur in preſenti: que val de pulchꝛe declarant.j.par.titu.iij.c.vj.a.iiij. §.vſq₃ ad.xj.per totum.

Speculū ſummi boni quod eſt amoꝛ naturalis. j.par.titu.iij.c.vj.§.v.per totum.

Spectaculoꝛum inſpectio vtrum ſit moꝛtalis. ij.par.titu.iij.c.vij.§.v.per totum.

Speculatiui ⁊ pꝛactici ſ̄tuale exercitiū deſcri bitur.j.par.ti.iij.c.vj.§.j.ij.⁊.iij.per totum.

Species mala cauēda eſt ꝓpter tria.ij.par.tit. j.c.xvj.§.ij.ante mediū. ibi. Scdo negociatio.

Spes quomodo eſt ſecūda virtus theologica:⁊ eſt ſpes naturalis/virtualis/et criminalis: et ſpes ſm ꝙ accipit in bonū accipitur quadru= pliciter.iiij.par.titu.vij.c.j.ante.§.

Spes quando accipit in malū tunc eſt triplex: ſc₃ cōfidentia de ſeipſo:cōfidentia de alio: cōfi dentia de aliquo vano. ibidem.§.j.per totū.

Spes que eſt virtus quomodo diffinit a magi ſtro ſententiarū : que diffinitio diuidit in tria membꝛa: ⁊ quod mediū ſiue modus pertingē di ad pꝛemiū.ibi.§.ij.⁊.iij.per totum.

Spes quomodo operatur magna bona.ſ.dile= ctionis effectiua:delectatiōis ꝓductiua:ope= rationis pfectiua:⁊ pꝛemiationis collatiua: ⁊ quomodo ſpes adiuuat ad operādū tripliciter.iiij.par.titu.vij.c.j.§.iiij.per totum.

Sperare quomō debem⁹ in deū noſtrū in tem= poꝛe tentationis:in tēpoꝛe afflictiōis:in tem= poꝛe defectiōis:et in tempoꝛe offenſionis.ibi. §.v.per totum.

Spes put eſt virt⁹ theologica non fuit in xp̄o: nec eſt in celo:hoc ꝓbat:quare in angelis non eſt ſpes:ꝙ in damnatis nō eſt ꝓbat: ⁊ ꝙ ſpes eſt in viatoꝛibus ꝓbat triplici ratione:pꝛimū pt₃:q: xp̄s tam in ratione cōpꝛehenſoꝛis ꝙ in ratione viatoꝛis ab inſtanti ſue cōceptiōis co gnouit eſſentiam diuinā: ⁊ etia₃ fruebatur ea quam habuit ſibi in viſione hypoſtatica cōiun ctam : ergo xp̄s non habuit in ſe ſpem. etiam ibidem.c.ij.ante.§.

Spes quomodo eſt virtus theologica diſtincta ab alijs: ⁊ que habēt excitare ⁊ iuuare actum eius.ibi.§.j.per totum.

Sperare vtrum licet in hoīe vel in aliquo crea to.ibi.§.ij.per totum.

Actus ſpei quō data ſunt pꝛecepta in veteri te= ſtamento:⁊ quare.ibidem.§.iij.per totum.

Ad ſperandū quō adiuuant tres ſpecies medi= tationū ſiue cōſiderationū.ſ. diuine bonitatis ⁊ largitatis circa nos:cōſideratio noſtre o.... roſitatis: et conſideratio beatoꝛū ſuffragioꝛū. ibi.§.iiij.v.⁊.vj.per totum.

Spei obiectū quod eſt ipſa beatitudo. deſup vi= de.ſ.ſub littera.B.ſ.Beatitudo.et ibid.c.iij.

Spes qn eſt pꝛincipalis cauſa ad lucrū in mu= tuo facit hominē vſurariū : qd ꝓbatur.j.par. titu.iiij.c.xiiij.§.ij.ante mediū.ibi.Et nota.

Spes quod eſt pꝛima ſpecies paſſionis iraſcibi lis:et quod circa obiectum ſpei quatuoꝛ cōſide rant cōditiones.j.par.ti.vj.c.vij.ante.§.

Spes eſt triplex:ſc₃ naturalis/virtualis/et cri minalis:⁊ ſpes in malū eſt etiam triplex:et ꝙ ſpes in hoīe eſt fallax.etiam ibi.§.j.per totū.

Spiritualia que ſunt ſiue que dicunt ſpiritua= lia:⁊ ꝓ quibus dare vel recipere pecuniam vt pꝛeciū ſimonia eſt:⁊ que dicunt ſpūalia/⁊ que ſpiritualibus annexa.ij.parte.titu.j.c.iiij.§.j. poſt mediū.ibi.Dicunt autē.⁊.§.ij.per totū.

Spirituale aliquid dicitur tripliciter : ſc₃ eſſen tialiter/cauſaliter/⁊ actualiter:et ſpūale anne xum dicit dupliciter. ij.par.ti.j.c.v.§.j.ꝑ totū

Quicunq₃ recipit aliquid ſpūale vel ſpūali an= nexū ꝓ aliquo tēpoꝛali vel pecūia/vel poteſta te/vel obſequio ſimonia₃ cōmittit: et moꝛtalr peccat:⁊ nichil i hoc excuſat.etiā ibi.§.iij.p.t.

Spūalia ſicut nec vēdi nec emi poſſunt: ita nec redimi: qd ꝓbatur:⁊ quod in hoc peccat moꝛ= taliter.ibidē.§.xiij.ꝑ to.⁊vide.ſ.ſub ſimonia.

Spūalia quod quedā dicūtur ꝑ cōparationē ad ſpiritūſanctū:⁊ quedā alia ad ſpm humanū: ⁊ de iſtis vēdi et emi poſſunt.ibi.§.xv.per totū.

Spiritualia quedā ſunt cauſe:vt ſacramenta q̄ ſunt cauſe gratie: quomō in iſtis ſimonia com mittitur.ibidem.§.xvj.per totum.

Spiritualia quedā dicunt effectiua:q: ꝓcedūt ex ſpeciali gratia:⁊ ad eā diſponūt: vt ꝓphe= tare/pꝛedicare/ingreſſus religiōis.quomō in iſtis cōmittitur ſimonia.ibi.§.xvij.per totum.

Pro vſu ſpiritualis poteſtatis ſiue ꝑlature nō licet aliquid accipere. ibi.§.xvij.ante mediū. ibi.Nota quarto.

Quomodo circa ſpūalibus annexa cōmittitur ſimonia:cum ſc₃ ꝓ ipſis datur quodcūq₃ mu= nus:⁊ hoc vario modo fit.ibi.§.xxj.per totū.

Spiritualia bona quomodo ſunt tripartita. ſ. par.titu.vij.c.iij.§.iij.per totum.

Spūales pene quod ſunt inſligēde.j.par.tit.iiij. c.xiiij.§.ij.circa finē.ibi. Notādū ꝙ in penis.

Spirituale ſuffragium eſt duplex.j.par.tit.vij. c.iij.§.iij.per totum.

Spiritualiter quis illuminatur ſepte₃ modis. j.par.titu.iij.c.v.§.j.per totum.

Spiritualis militia que eſt:ſiue in qb⁹ cōſiſtit. iij.par.ti.iiij.c.j.§.iij.⁊.v.per totum.

Spūalis libertas vel ſeruitus quomodo pōt in

hoie attendi dupliciter.iij.par.ti.xvj.c.j.§.j.
Spiritualiter quomõ violatur eccleſia.iij.par. titu.xij.c.vj.§.iij.in princi.
Spiritualis filiatio eſt triplex.iij.parte titu.j. ca.xxvj.§.iiij.per totum.
Spirituale viſum impediunt vel auferũt ſeptẽ j.parte ti.iij.c.iiij.§.ij.per totum.
Spiritualis mors tripliciter deſcribiť.j.parte titu.v.c.j.§.xij.per totum.
Spiritualis cecitas quomõ eſt triplex.ij.parte titu.v.c.ix.§.j.per totum.
In ſpũali pugna quõ impugnamur in preſenti vita a quattuor.iiij.par.ti.ij.c.ij.§.v.p totũ.
Spũalis honeſtas quõ cõuenit ⁊ differt cũ vtili ⁊c.iiij.par. ti.iiij.c.j.§.vij.viij.⁊.ix.per totũ.
Spũalia bona q̃ ſunt de q̃bus dñs exiget rõnẽ in ſeparatiõe aie a corpore ſunt numero.x.figurata per.x.mnas de q̃bus Luc.xix.j.parte ti.v.c.ij.§.iiij.aň meď.ibi.De bonis ſpũalib⁹.
Spũales elemoſyne q̃ ſunt faciende ſiue dãde. iiij.par.ti.v.c.xviij.§.v.per totum.
Spũales tentationes quomodo diabolus mittit in hominẽ:et quõ per donũ ſcientie diſcernere poſſumus inter ipſius ſuggeſtiones ⁊ diuinas inſpirationes.iiij.par.ti.xvj.c.vnico.§. viij.⁊.ix.per totum.
Spiritusſanctus apparuit in forma colũbe ſup baptiſmi inſtitutionem propter tria:⁊ colũbe proprietates adaptantur ad ſeptem dona.iiij. parte ti.xiiij.c.ij.§.iij.per totum.
Spũsſanctus quõ varijs nominibus nominať in ſcriptura:⁊ q̃d iſta ſignificant.iiij.par.ti.viij ca.v.§.iiij.circa finẽ.ibi.Septimo poteſt.
Spũsſanctus quomõ eſt miſſus ad beatã virginem.iiij.par.ti.xv.c.x.per totum.
Spũs quomodo dicitur multiplex:ſcz flatus ⁊ aereus : angelicus : ſupernalis:anime rationalis:cetuſq̃ cõgregationis ſpũalis:⁊ feruoris mẽtalis/vitalis/naturalis/⁊ deitatis eternalis ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xxix.§.ij.per totum.
Spũsſanctus quomodo venit ad beatã virginẽ cum apłis.iiij.par.ti.xv.c.xlj.per totum.
Spũs fructus deſcribiť vario modo.ʒ.ſub lr̃a F.ſcz fructus.et.iiij.par.ti.v.c.xxj.per totũ.
Spũs quõ vnitur corpori dupliciter ⁊c.j.parte ti.ix.c.iij.§.j.poſt prin.ibi.Spũs autem.
Spũsſancti dona deſcribuntur vario modo.ʒ. ſub littera D.ſcilicet dona.
Spoliantes romipetas excõicati ſunt maiori ſententia.iij.par.ti.xxiiij.c.xxj.per totum.
Spoliator quõ diciť diabolus:⁊ quõ intrat tẽplũ hoĩs ſpũaliter accipiendo ibi ſeptẽ bona: que ſignificantur p illa que habebanť in templo.iiij.par.ti.xiiij.c.vj.§.vij.per totum.
Sponſalia frangentes parentes filiorũ quam penam incurrunt ẜm canones.iij.par.ti.xvij. ca.xxj.§.v.ibi.Vigeſimusſecundus.
Sponſalia deſcribuntur vario modo.ʒ.ſub littera M.ſcilz matrimonium. et.iij.parte tit.j. ca.xviij.et.§.j.⁊.ij.per totum.
Sponſa chriſti quõ efficitur aia in baptiſmo: ⁊ qui bona ab eo tunc recipit.j.par. ti.j.c.j.§.ij. poſt medium.ibi. Nono anima eſt.
Sponſus vniuerſalis eccleſie vtrũ ſit papa.iij. parte titu.xxij.c.vj.§.iij.per totum.
Spuens in faciẽ clerici excõmunicatus eſt maiori ſententia.iij.parte titu.xxiiij.c.j.§.j.vltra medium.ibi.Spuens in faciem.
Spurij q̃uis ab omĩ bñficio excludanť ẜm leges:tamen epi intereſt facere ꝙ vtriq̃ parentes eis neceſſaria miniſtrent ẜm ꝙ ſuppetunt facultates.iij.parte ti.x. c.iij.§.iiij. modicum infra medium.ibi.Spurij autem.

In ſtatera quomodo vario modo fit fraus/deceptio/ ⁊ mẽdaciũ ⁊c.ij.parte titu.j.c.xviij.§.j.ij.⁊.iij.
In ſtando qualẽ cõpoſitionẽ habere debet religioſus:et que ſunt reprehenſibilia in homine quieſcente:⁊ ſunt numero.x.que p ordinẽ declarantur.iij.par.ti.xvj.c.viij.§.iij.per totũ.
Status triplex deſcribiť/ſcz incipientiũ/proficientium/⁊ perfectoꝝ:⁊ quomodo illi debent proficere.j.parte ti.vj.c.ij.§.iiij.poſt prin. ibi. De vnitate ẜm triplicem ⁊c.
Status in eccleſia ſumiť tripliciter: ⁊ quomodo circa ſtatũ ſpũalem tria notantur:⁊ decuit in eccleſia ⁊c.iiij.par.in prologo.§.iiij.p totũ.
In ſtatibus varijs quõ religioſus ſe vario modo habere debet.iij.par. ti.xvj.c.viij.§.j.p to.
Status hominis eſt quadruplex/ſcz preſidentes/incipientes/proficientes/ ⁊ perficientes: quõ ipſi habere debent quattuor virtutes.de q̃bus Eccli.xxiiij.Ego mater pulchre dile.⁊c. iiij.parte ti.xv.c.ij.§.j.⁊.ij.per totum.
Status eccleſie ſiue cõciliũ quõ figurať p ſolẽ/ lunã/⁊ ſtellas:⁊ qui p iſta ſpũaliter intelliguntur ⁊c.iij.par.ti.xxiij.c.j.§.j.ij.⁊.iij.per totũ.
Status eccłie deſcribiť vario modo.ʒ.ſub littera E.ſcz eccleſia.et.iij.parte in ꝓlogo.
Stellarum genus eſt triplex/ſcz ſtella cometa/ ſtella erratica/et ſtella ſingularis et mirifica. ij.par.ti.xij.c.x.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Stella de qua Mat.ij.Vidimus ſtellã eius ⁊c. iſta vario modo deſcribitur:⁊ aliquorum opi. circa eandem.ibi.§.iij.per totum.
Per ſtellã xp̃s ſe magis manifeſtauit triplici de cauſa.ibidem.§.iiij.v.⁊.vj.per totum.
Stella iſta quomodo erat differẽs ab alijs ſtellis in tribus que deſignant conditiones virtuoſas iuſtorum.ibi.§.vj.
Stellis quomodo cõparantur inferriores do

ctores: et quomodo prelati: ꝛ quomō proprie-
tates ſtellarū ad ipſos applicant̄ ꝛc.iij.parte
ti.xxiij.c.j.§.iij.vide etiam.§.v.
In ſtellis quō erūt ſigna ante iudiciū diuinū: ꝛ
quid ſignificatur ꝑ ſtellas ꝛc.iiij.par.ti.xxiiij.
ca.xj.§.ij.ante medium.ibi.Tertium ſignū.
Stella magorū de qua Mat.ij.deſcribitur: ſcʒ
quid fuerit iſta ſtella ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.xxxij.
in prin.et.§.j.ij.ꝛ.iij.per totum.
Stella quare ꝛ quomodo dicit̄ fides.iiij.parte
titu.xv.c.xxxij.§.iij.per totum.
Stipēdiorū officiū in varijs caſib⁹ deſcribit̄.ſ.
ſub lr̄a B.ſcʒ bellis.et.iij.par.ti.iiij.c.ij.ꝑ to.
Studentes ſiue ſcholares quomō debēt poſtu-
lare ꝛ ꝓcurare ſcientiā per bonitatē: diſcipli-
nam et humilitatē: quomodo debent vacare
acquiſitioni: ponunt̄ multi magni in exemplū
qui hoc fecerūt.iij.par.ti.v.c.j.per totum.
Studiorū ordinatio precipue i theologia ꝛ iure
canonico pertinet ad papā. Et ponit̄ quadru
plex ratio quare prelati eccleſiarū ꝛ capitula
mittant aliquos dociles ad ſtudiū vbi primū
ſtudiū fuit inchoatū.ibidem.c.ij.§.j.ꝑ totū.
Studentiū vide etiā varia ſub S.ſcʒ ſcolarib⁹.
Studiū religioſorū quale debet eſſe: et quō ſtu-
diū cōpetit religioni tripliciter: et ꝙ ſtudiū eſt
religioſis aptū ꝛc.iij.par.ti.xvj.c.vj.§.j.ꝑ to.
Studioſitas quō eſt pars temperantie: quō eſt
virtus: vnde dr̄ ſtudioſitas: ꝛ ꝙ ſit pars tēpe-
rantie ꝓbatur: quō circa cognitionē ſtudij po
teſt attendi duplex bonū. Et in quo cōſiſtit ſtu
dioſitas.iiij.par.ti.iiij.c.xj.per totum.
Nota ꝙ ſex ſunt q̄ multū valent ad ſtudendum
ſacram ſcripturam ꝛc. Et tria ſunt que impe-
diunt ꝑfectionē ſtudij.ibi.§.j.per totum.
Circa ſtudiū ꝛ circa ſtudentes ponunt̄.x.repre
henſibilia.iij.par.ti.v.c.ij.§.xij.per totum.
Studere vtrū liceat litteras ſeculares vel eis
vti.ij.parte ti.iij.c.vij.§.vij.
Stulticia que cōtraria eſt dono ſapientie eſt fi-
lia luxurie: ꝛ que ad eandē pertinēt oſtendun
tur: et ſtulticia illud nomen a quo eſt ſumptū:
quis dicit̄ ſtultus: in quo differt ſtultus a fa-
tuo ꝛc.ij.parte ti.v.c.xv.ante.§.
Stulticia quedā dr̄ ſpūalis ꝛ gratioſa q̄ ꝛ pro-
bat̄ ex ſcriptura: ꝛ qui iſti ſunt ꝛc.ibi.§.j.ꝑ to.
Sulticia ſecūda dr̄ ſpecialis ꝛ criminoſa: et dr̄
filia luxurie que cōtrariat̄ vere ſapientie: quō
ſtulti deſpiciūt ſapientiā: ꝛ quomō iſta ſtulti-
cia homines decipit.ibi.§.ij.per totum.
Stulticia tertia dr̄ generalis et opprobrioſa: q̄
intelliguntur ꝑ iſtā ſtulticiā: ꝙuis quodlibet
pctm̄ poſſet dici ſtulticia: tn̄ precipue ſcriptu-
ra aliquos ſtultos nolat: ꝛ ponunt̄ ſcd̄o ſtulti-
cie que fundant̄ ex ſcriptura.ibi.§.iij.ꝑ totū.
Stulticiam multiplicem quomodo in ſe habet
ocioſus ꝛc.ij.par.ti.ix.c.xiiij.§.j.per totum.
Stupor quomodo eſt ſpecies timoris natura-
lis: in quo cōſiſtit ꝛc.iiij.par.ti.xiiij.c.iiij.§.ij.
ante medium.ibi.De ſtupore dicitur.
Stuprū eſt quinta filia luxurie ꝛ in quo ꝯſiſtit:
quomodo aliquando ſumitur: quare eſt ſpe-
ciale peccatū: quare eſt ſpecies determinata
et diſtincta a luxuria: q̄ mala ex ipſo aliquan-
do fiant ꝛc.ij.parte ti.v.c.vj.ante.§.
Stuprator vtrū teneatur in aliquo ſatiſfacere
et in quo: q̄ pena in iudicio finaliter illis de-
betur ꝛc.ibi.§.j.per totum.

¶ Subditus in quib⁹ tenetur

obedire ſuo prelato ꝛ in quibus non.iij.parte
ti.xvj.c.j.§.ix.vide etiā.ſ.ſub obedientia.
Subdelegati officium vario modo deſcribitur
in cauſis ſuis ſub lr̄a L.ſcʒ legati.et.iij.parte
titu.ix.c.iij.per totum.
Subdiaconus quid facere debet in actu ſuo et
officio: ꝛ dr̄ primus ordo ex ſacris: quomō in-
dicitur ipſis cōtinentia: et nullus ordinari ad
actū diuinū debet niſi ītitulatus.iij.ꝑ.ti.xiiij.
ca.xvj.§.ix.ante mediū.ibi.De ſubdiacono.
Subiectus legi poteſt aliqd̄ eſſe dupliciter: et
oēs ſubijciunt̄ legi humane: ꝛ quomō intelli-
gitur illud. Princeps ſolutus eſt legibus ſu-
is.j.parte ti.xvij.c.vnico.§.v.per totum.
Subſtitutio in hereditate in teſtamētis vario
modo deſcribitur.ī.ſub lr̄a T.ſcʒ teſtamentū.
et.iij.parte ti.x.c.iij.§.x.per totum.
Succeſſio in hereditate deſcribitur vario mo-
do.ī.ſub littera T.ſcʒ teſtamentū.et.iij.parte
titu.x.c.iij.§.iiij.per totum.
Succubus ꝛ incubus ꝛc.vide aliqua.iiij.parte
ti.iiij.c.viij.§.iiij.circa finē.ibi. Item nota.
Sufferre cōtumeliā quō ꝛ qn̄ debēt ꝛc.ij.parte
ti.vij.c.vj.§.iiij.vide etiā.ſ.Contumelia.
Suffragium ſpūale eſt triplex: ſiue exiſtentium
extra mortale eſt triplex ſuffragium.j.parte
titu.vij.c.iij.§.iij.per totum.
Suffragiū triplex quō habet homo / ſcʒ chriſti
inquantū homo / virginis marie ꝛ aliorū btōꝝ:
et quō illud ſuffragiū excitat et iuuat nos ad
ſperandū ꝛc.iiij.par.ti.vij.c.ij.§.v.per totū.
Suffragiū multiplex quomodo habem⁹ a deo
ad reſiſtendū diabolo ꝛ varijs tentationibus.
iiij.par.ti.xiij.c.iij.§.iiij.per totum.
Suffragia defunctorū deſcribūtur vario modo
ſub P.ſcʒ purgatoriū.et ſub lr̄a M.ſcʒ miſſa.
Suffragijs noſtris non poſſunt iuuari aīe ſen-
tentiate ad inferuū.j.parte titu.ix.c.iij.§.iiij.
ante mediū.ibi.Sciendum vlterius.
Suffragijs quib⁹ deijcit̄ ſiue illudit̄ diabolus
a nobis.iiij.par.ti.xiij.c.iiij.§.iiij.per totū.
Superiori aliqd̄ dari vt iuſticiā ſeruet in cauſa

ſpūali ꝛc.ſimonia eſt:qḋ ꝛ ꝓbatur.ij.par.ti.j.
ca.v.§.xvij.circa meḋ.ibi.Nota quinto.
Superiori in quibus ꝛ quomodo ſubditus te=
netur ſibi obedire: et in quibus non.iij.parte
ti.ix.c.xij.vide etiam.s̄.Obedientia.
Sumptio venerabilis ſacramenti euchariſtie
deſcribit vario mō.s̄.ſub lr̄a E.ſ.euchariſtia.
Superbia deſcribit per thema ex pſal.qḋ et de
ipſa declarat: ꝛ ꝙ ipſa eſt mater ꝛ regina oim̄
vitiorum.ij.par.ti.iij.c.j.ante.§.
Supbia ꝙ pctm̄ ſit oſtēdit:ꝛ qḋ eſt ſupbia:quō
eſt mortifera ꝛ quō eſt prima:ꝛ quō ſupbia po
teſt dupliciter cōſiderari.ibi.§.j.per totū.
Supbia ꝙ maximū pctm̄ eſt oſtendit ꝑ autori=
tatē pſal.ꝙ ſuperbia ſit grauiſſimū oim̄ pctōꝝ
probat octo rationibus.ibi.§.ij.per totū.
Supbiā q̄ vult declinare q̄ remedia hr̄e debet:
et ſupbia luciferi deſcribit ꝛc.ibi.§.iij.ꝑ totū.
Supbia primorū parētū q̄ fuit:ꝛ eoꝝ ſupbia nō
fuit ſimpliciter grauius alijs pctis hominū:ꝛ
ſupbia eue fuit grauius pctm̄ triplici rōne: et
ex alia parte ade ex alia rōne.ibi.§.iiij.ꝑ totū.
Pene ſecute ex illa ſupbia que fuit cauſa trāſ=
greſſionis diuini mandati ſunt multiplices:ꝛ
primo quo ad totum genus humanum eſt tri
plex.ibi.§.v.per totum.
Due pene ſunt ſecute primis parentib⁹ ex trāſ
greſſione mandati.ibi.§.vj.ꝛ.vij.per totū.
Uiro ſcꝫ ade precipue fuit inflicta triplex pena
ex parte corporis.ibi.§.viij.ꝑ totū. et mulieri
ſcꝫ eue in ſpeciali tres pene ex parte corporis
ſunt inflicte ex ſupbia.ibi.§.ix.per totū.
Superbie ſpecies ſunt quattuor qbus iſte figu
rantur.ibi.c.ij.ante.§.
Supbie prima ſpecies que eſt: quō impugnat
hominē:qbus figurant:ꝛ plura notantur que
exprimunt grauitatem illius peccati: et ſunt
numero.xj.ibi.§.j.per totum.
Superbie ſcḋa ſpecies que eſt:cui aſſimilatur:
dant deſup autoritates.ibi.§.ij.per totū.
Supbie tertia ſpecies que eſt ꝛ q̄ periculoſa:ꝛ
que differentia inter electos ꝛ reprobos in ſu
perbiendo.ibi.§.iij.per totum.
Supbie quarta ſpecies que eſt ꝛ in qbus con=
ſiſtit:quib⁹ aſſimilat cū exemplo:ꝛ quomodo
deus illos humiliauit ꝛc.ibi.§.iiij.per totū.
Superbia quare dicitur ventus cōtrarius:hoc
oſtenditur tribus rationibus et probationi=
bus ꝛc.ibi.§.v.per totum.
Contra ſuperbiā dant ſex remedia que ꝓbant
varijs autoritatibus ꝛc.ibi.§.vj.per totū.
Plura exempla recitant vbi deus humiliauit
ſuperbos:ꝛ ſunt numero.xij.ibi.§.vij.ꝑ totū.
Superbia quare ꝛ quomodo dicitur via mon=
toſa:ꝛq̄ laborioſa ſit oſtenditur cum quadā ſi=
militudine cum lepore.j.parte titu.v.c.iij.§.j.
poſt principium ſtatim.
Superbos varios quomodo deus vario modo
humiliauit qui reperiuntur in ſcripturis.iiij.
parte ti.xiiij.c.iiij.§.iiij.per totum.
Supbie gradus declarant qui ponūtur a bea=
to Bernardo.ij.par.ti.iij.c.iij.per totum.
Supbia quō homini aduerſat ꝛ quō deo:ꝛ que
mala ex ipſa ꝓcedūt ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Supbia quō reperit in platis: in religioſis: in
clericis ꝛ laicis:ꝛ in quolibet illoꝝ reperitur
quadruplex ſupbia.ij.par.ti.iij.c.iiij.ꝑ totū.
Subtilitatis dos glorificatoꝝ corpoꝝ deſcribi
tur.s̄.Dos.et.iij.par.ti.xxx.c.vij.§.ij.ꝑ totū.
Subſannatio quō differt a deriſione ꝛc.ij.par.
titu.vj.c.vij.et vide.s̄.Deriſione.
Subueniendū quō ſit in elemoſynis miſerijs
alioꝝ ꝛc.iiij.par.ti.v.c.xviij.§.ij.per totū.
Superſtitionis vitium quomodo contrariatur
virtuti religionis: quid importat ſuperſtitio:
cultus autem diuinus ordinatur ad tria: et
ſm̄ hoc ponitur triplex genus ſuperſtitionis.
ij.parte ti.xij.c.j.§ j.per totum.
Supſtitionis ſcḋm genus eſt diuinatio:quare
eſt mortale:vbi prohibetur:ꝛ quomodo eſt tri
plex genus diuinationis.ibi.§.ij.per totum.
Supſtitionis genus etiam eſt nigromantia in
qua demones vario modo inuocant et ꝓpter
varias cauſas ꝛc.ibi.§.iiij.ꝛ.v.per totum.
Supſtitionis ꝛ diuinatiōis genus eſt aſtrono=
mia:ad quid ꝑtinet iſta ꝛc.ibi.§.vj.per totū.
Duplex eſt cauſa ſomnioꝝ in inuocatione que
et diuiditur:et quō angelus bonus ꝛ angelus
malus ſe habent ad hmōi ꝛc.ibi.§.vij. ꝑ totū.
Ad ſcḋam cauſam ſupſtitionis quō ꝑtinēt au=
guria:vbi ꝓhibetur:in quo cōſiſtit:ꝛ ex qbus
cauſatur ꝛc.ibi.§.viij.per totum.
Supſtitionis et diuinationis genus eſt etiā de
ſortib⁹:ꝛ quō hoc fit ꝛ qbus modis: ꝛ quomō
poteſt in hmōi ſortib⁹ reperiri pctm̄:que per=
tinent ad ſortem ꝛc.ibi.§.ix.per totum.
Supſtitionis genus aliud eſt quā vocant ob=
ſeruantiam que ad varia exercetur: vt patet
ibi.§.x.xj.xij.xiij.xiiij.ꝛ.xv.per totum.
Supſtitio deſcribit ꝑ thema ex pſal. quod ꝛ de
ipſa declarat: ꝛ de ipſa ponunt tria/ſcꝫ ipſius
ſceleris grauitas/criminis multiformitas/ ꝛ
operis inutilitas.ibi.c.viij.per totum.
Suſpenſio quomodo cōtrahitur ꝛ quid eſt:tri=
pliciter qs dicit ſuſpenſus/ſcilꝫ quo ad ſe tm̄:
quo ad alios nō quo ad ſe:ꝛ ꝓprie quo ad ſe ꝛ
quo ad alios.iij.par.ti.xxvij.c.j.per totum.
Suſpenſio qbus caſibus incurritur ꝛ precipue
propter ſimoniā: quō pene nō ſunt extendēde
cōtra illū q eſt ſimoniace ordinatus:ꝛ in qbus
eps poteſt diſpenſare.ibi.c.ij.per totum.
Suſpenſio quō incurrit ꝓpter fornicationem

notoriā:et dupliciter dicit notoriū: quō talis ſacerdos debet vitari in diuinis:ꝛ in quibus.
Quare eccleſia magis inducit ipſam ꝯtra iſta ꝙ cōtra alia:ꝛ quō non tenentur concubinariꝭ vitari niſi denūciati.ibi.c.iiij.per totum.
Suſpenſionem quomodo quis incurrit vel ſimpliciter vel ſm quid/in multis ꝛ variis caſib⁹ et in variis ſtatibus hoim:qui p ordinē declarantur ad longū ibi.c.iiij.per totum.
Suſpenſio/excōicatio/ꝛ interdictū in quo cōueniūt:ꝛ in quo differūt.iij.par.ti.xxvj.c.j.p to.
Suſpenſi in quibus caſibus ſunt fratres predicatores a diuinis.iij.par.ti.xxvij.c.iiij.poſt medium.ibi.Fratres predicatores.
A ſuſpenſione quomodo fieri debet abſolutio.iij.parte titu.xxvij.ca.iiij.infra medium.ibi.Item nota ꝙ abſolutio.
Suſpitioſum vel temerariū iudiciū tripliciter deſcribit/ſcꝫ ei⁹ cauſa/eius malicia/ et quare prohibita:quid ipſa importat:ex quib⁹ ſignis oritur ꝛc.ij.par.ti.iij.c.viij.§.j.per totum.
Suſpitio eſt triplex/ſcꝫ temeraria/ꝓbabilis/ꝛ violenta.iij.par.ti.ix.c.xij.ante.§.in fine.
Suſurratio a beato Grego. ponitur ꝓ quarta filia luxurie:quomodo deſcribitur:in quibus cōueniūt detractio ꝛ ſuſurratio: quomodo appellatur ꝛc.ij.par.ti.viij.c.v.per totum.
Suſurratio deſcribit per thema:quis dicit ſuſurro:cui aſſimilatur: ꝛ quomodo ſuſurro excludit beniuolentiā diuinalē:tollit amicitiam humanalē ꝛc.ibi.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.per totū.
Tabernacula paſtorū ſpūaliter ꝛ pulchre deſcribuntur: de quib⁹ in canticis.j.parte ti.j.c.ij.§.v.
Tabellionum ſiue notariorū officiū vario modo deſcribitur.ſ.ſcꝫ Notariorum.et.iij.par.ti.xj.c.iij.per totum.
Tactus ipudicus oſcula vel amplexus ꝙ fiunt cū ꝯſenſu in malū ꝛc.ij.par.ti.v.c.j.§.ix.p totū
Tactus manuum tria mala facit.j.parte tit.ij.ca.iij.§.vj.per totum.
Per tactū quomodo diabolus vario modo tentat hoiem:et quomodo homo ſe debet cauere ab hmōi tactu.iiij.parte ti.xiij.c.iij.§.ij.circa finem.ibi.Quantū ad tactum.
Tacita ꝯfeſſio quomodo fit multis modis.iij.parte titu.xvj.ca.iij.§.j.ij.ꝛ.iij.cetera vide.ſ.Profeſſio.
Talenta deſcribūtur de quibus Matth.xxv.et quid ſignificant.j.parte titulo.ij.ca.j.§.vij.quaſi per totum.
Talenta quinqꝫ que ſunt/ꝛ que ſunt duo:et qd ſignificant.j.parte titu.v.ca.ij.§.iiij.ante medium.ibi.Sunt aūt bona naturalia.et.j.par.titu.ij.ca.j.§.vij.
Talentū eſt triplex ſm catholicon,ij.par,tit.v.ca.xiij.§.ij.vltra mediū.ibi.Ubi ſciendū.
Tarditas deſcribitur.ſ.ſub lra P.ſcilꝫ pigritia.et.ij.par.ti.ix.c.xiij.per totum.
Taxillorꝫ ludus deſcribitur etiā.ſ.ſcꝫ Ludus.

Theatrica ars ꝙ eſt et quomodo ſubdiuiditur.j.parte titu.j.ca.iij.§.iij.prope medium.

Tediū accidie eſt triplex/ſcꝫ preſentis vite/tribulationis ꝛ anguſtie: et actionis virtuoſe.ij.parte ti.ix.c.ij.§.j.p to.vide etiā.ſ.Accidia.
Telo duplici quō homo malus ſiue ſeuiens impugnat proximū: et quō debet iſtis reſiſtere.iiij.par.ti.ij.c.ij.§.v.īfra med.ibi.In quarto.
Temerariū iudiciū eſt ſpeciale petm̄: ex quib⁹ procedit:ꝛ illud iudiciū ꝓut eſt actus iuſticie tripliciter reddit vitioſum.Et triplex eſt iudiciū temerariū.ij.par.ti.iij.c.viij.ante.§.
Temerariū iudiciū quid eſt: ꝛ circa hoc declarantur tria:primo eius cauſa:ſcdo quanta ſit:tertio quare ꝓhibita eſt ꝛ vnde ꝓcedit:ꝙ ſunt ipſius gradus:qn̄ eſt mortale ꝛ veniale:ꝛ triplex eſt ſuſpitio:ꝛ que dicit temeraria: ꝛ ꝙ ad temerariū iudicium.ibi.§.j.per totum.
Temerarie quō deus iudicatur ab hoie: ꝛ quō hoc intelligitur ꝛc.ibi.§.ij.per totum.
Temerarie ſeipſum iudicare qbus modis fit:quale petm̄:ꝛ in quo hoc ꝯſiſtit.ibi.§.iij.p to.
Tēperātia circa quā materiā verſat:ꝙ ſunt ei⁹ partes ſubiectiue:ꝛ ꝙ ei⁹ partes potentiales.iiij.p.ti.iiij.c.j.ij.ꝛ.iiij.vide etiā.ſ.Abſtinētia
Temperantia qn̄ eſt virtus theologica: in quo tunc conſiſtit:que habet regulare:et que ſunt eius partes ꝛc.j.parte tit.j.c.iij.§.ij.poſt medium.ibi.Temperantia conſiſtit.
Tēporalia bona ſūt diuitie/honores/ fama ꝛc.que dantur homini ad bn̄placitū dei:ꝛ quō de ipſis reddemus deo rationē.j.par.tit.v.c.ij.§.iiij.poſt medium.ibi.Bona temporalia.
Temporalia bona etſi minima ſint reſpectu aliorum ꝛc.et quomō diſtribuenda ſunt.j.par.titu.vij.ca.iij.§.j.per totum.
Temporalia bona quomodo cadūt ſub merito.iiij.par.ti.ix.c.vij.§.iiij.per totum.
Temporalia perdere non debem⁹ timere propter ſeptem conditiones terrenorū.iiij.parte titu.xiiij.c.ij.per omnes.§.
De tpalib⁹ reb⁹ quō homo deo reddet rationē in nouiſſimo.iiij.par.ti.xiiij.c.ix.§.iij.p totū.
Tēporalis fortitudo deſcribitur.ſ.Fortitudo.et.iiij.par.ti.xiij.c.ij.§.j.per totum.
Tēporale dn̄ium deſcribit vario mō.ſ.Dn̄iuꝫ.
Tēpus p̄ſens ꝙ pɔcioſuꝫ ſit oſtēdit.ij.par.ti.ix.c.xiiij.§.j.an med.ibi.Tertia ſtulticia ocioſi.
Tempus mundi in quattuor diſtinguit ꝛc.iij.parte titu.xiij.ca.iiij.§.ix.

Tẽporis breuitas quõ eſt remediũ pro noſtra patiẽtia.iiij.par.tit.iij.c.vij.§.xij. per totum.
Tẽporis qualitas quõ nos inuitat ad gratiaꝝ actionẽ.iiij.par.tit.v.c.xij.§.j.infra međ. ibi. Tertiũ quod inuitat.
Tp̃e quadruplici quõ ſperare debemꝰ in deũ ꝛc.iiij.par.ti.vij.c.j.§.v.añ međ.et poſt ꝑ totũ
Tẽpus preſens ꝙ periculoſum ſit oſtendiꝭ ex quattuor.iiij.par.ti.xiiij.c.vij.§.v.per totum.
De tẽpore cũ ſuis adiacentijs quõ deo reddemus rõnẽ.iiij.par.ti.xiiij.c.ix.§.iij.per totum
Templum eſt triplex ꝛc.j. parte titu.xiiij.c.v. .§.iij.poſt princi.
In tẽplo militãtis eccleſie quõ ſunt tria genera ſacrilegiorũ deflenda ſcʒ ſpiritualr.ij. par. titu.j.c.xxj.§.v.vj.et.vij.per totum.
Tẽplũ vñ đr:ad qđ inſtitutũ eſt: quõ illud templũ violaꝭ ſpũaliter ꝛ corporaliter ꝛc.ibi.§.vj. per to. Uide etiã de tẽplo id eſt eccl'ia noſtra varia notabilia ſuper eccleſia per totum.
Tẽtatio diaboli deſcribitur ẜm quã đr aliquo mõ eſſe cauſa pcti: quõ diabolꝰ deo ꝑmittẽte opari põt circa diuerſas potẽtias aie ꝛc.j. ꝑ. ti.vj.c.xiij. Quinq̧ ſunt q̃ tẽtãt.ſ.deꝰ/hõ/caro/mũdꝰ ꝛ diabolꝰ:ſed diuerſimode ex varijs cauſis: ꝛ quõ periculoſum eſt nulla tẽtatione pulſari:et tentatio aliqua eſt difficilis ad vitandum propter tres cauſas.ibi.§.j.ij.iij.iiij. et.v.vide etiam.ŝ.diabolus.
Tentatis vtilis eſt timor dei. hoc probatur.j. parte titu.vj.c.x.§.v.circa medium.
Tẽtari nõ debẽt appetere infirmi ꝓpter tres rõnes.ibi.c.xiij.§.v.añ međ.ibi.Rõne demũ.
Tentare deũ eſt ſpeciale pctm̃ qđ ſcʒ ex ſuꝑbia ꝓcedit et ex preſumptiõe.ij.ꝑ.ti.iij.c.x. añ.§.
Tẽtare deũ qđ eſt:quõ hõ deũ tẽtat aliqñ verbis:aliqñ factis: ꝛ quõ aliq̃ vario mõ deũ tentauerunt ex ſcriptura: et qualiter eſt peccatũ deũ tentare ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Tentãt aliq̃ dei potẽtiã ſiue poteſtatẽ: ꝛ aliqui dei ſapiẽtiã vel veritatẽ:aliq̃ dei patientiã vel bonitatẽ.ibi.§.ij.iij.ꝛ.iiij.per totum.
Tẽtatio carnis quõ eſt moleſta virginibꝰ/ viduis / et continentibus:et quomodo tales in iſtis debent pugnare et viriliter reſiſtere. iij. parte titu.ij.c.ij.§.iij.per totum.
Tentatio ſubtilis deſcribitur ad capiendũ virginẽ et alias perſonas ſpirituales: a qbꝰ ſe tales cauere debẽt: ꝛ q̃ valẽt ad hoc vt in eodem ſtatu maneant ꝛc.ibi.§.viij.per totum.
Tẽtãtur tria genera feminaꝝ facilꝰ de bonis viris ꝙ alie mulieres.iij.parte titu. xvj.c.j.§. x.ante mediũ.ibi. Nota tertio.
Tẽtatiõis tp̃e quõ ſpare debemꝰ in deũ.iiij. ꝑ. ti.vij.c.j.§.v.añ međ.ibi. Et nota ꝙ dicitur.
Tẽtatio humana deſcribiꝭ ꝑ thema ex pš.quõ ſcʒ tẽtamur ab hoie malo:quõ a mundo vano quomõ ab exteriori ſenſu : quõ a carnali appetitu : quõ a diabolo:et quõ ab antixp̃o.iiij. parte titu.xiij.c.iij.ante.§.
Tẽtatio quomodo inſurgit homini a diabolo quadrupliciter: et quõ ipſe quattuor aſſimilatur in tentationibꝰ.ibi.§.j.per totum.
Tentatiões diaboli ſunt decẽ ꝑ quas hoies tẽtat:quõ tẽtat ꝑ viſum/auditũ/odoratũ/ guſtũ et tactũ.ibi.§.ij.per totum.
Tẽtat quoq̧ ꝛ vẽtilat aiam diabolꝰ q̃nq̧ ſenſibus:ſcʒ hois imaginatiuã: ſenſum memorie ꝛc.per varia vitia carnis cum vno exemplo in fine.ibi.§.iij.per totum.
Tẽtatiõibꝰ diaboli quõ ſit reſiſtẽdũ:quõ vario mõ a nobis illudiꝭ: et quõ a nobis deijciꝭ.ibi.§.iiij.ꝑ totũ.
Tẽtatiõis fructꝰ ſiue vtilitates ſunt decẽ quas hõ conſequitur ſi ip̃e illis bene reſiſtit ꝛc.ibi.§.v.per totum.
Tẽtatiões ſpũales quõ immittit diabolꝰ in hominẽ: ꝛ quõ ꝑ ſciẽtie donũ diſcernere poſſumꝰ inter ipſiꝰ ſuggeſtiões ꝛ inter diuinas inſpirationes ꝛc.iiij.ꝑ.ti.xvj.c.vnico.§.viij.ꝛ.ix. ꝑ to.
Tenacitatis ſunt.vij.differẽtie.ij. ꝑ.tit.j.c.j.§.iiij.i međ.
Theologia ꝛ ius canonicũ quõ differũt in modo cõſiderandi quantũ ad q̃nq̧ iij.parte ti.v.c.ij.§.ij.per totum.
Quid magis expediẽs an inſiſtere ſcie theologie/ aut ſaluti animarũ.ibi.§.iij.per totum.
De theologia ſiue ſacra ſcriptura vide varia notabilia ad lõgũ.ŝ.Scriptura ſacra ꝛc. etiã
Teloneũ vñ đr:q̃s põt ꝓce dere ꝛ iponere: ꝛ quõ peccãt qui iniuſte imponunt.ij.parte tit.j.c.xiij.§. vj. per totum. j.ꝑ.ti.c.iij.§.j.ꝛ.ij
Telones et pedagia quãdo licite exiguntur et quando non:vel quãdo iuſte ſubtrahuntur et quando non:hoc declaratur per diſtinctiões: et ſimiliter de ꝑſonis eccleſiaſticis. ibi.§. vij. et.viij.per totum.
Tepiditas perfecti hois pulchre deſcribitur: et quõ ſit cauenda ꝛc.j.par.tit.j.c.ij.§.v.circa prin.vſq̧ ad medium.
Terre ꝓmiſſionis quõ aſſimilaꝭ religio: ꝛ habitatores in ipſa qđ ſignificãt.iij.par.tit.xvj. c.x.§.ix.ante međ.ibi. Aſſimilaꝭ ſecundario.
Terrenoꝝ amor nimiꝰ quõ eſt cauſa pctõꝝ et damnationis.j.par.titu.v.c.iij.§.j.in prin.
In terris quõ erunt ſigna ante diuinũ iudiciũ iiij.par.ti.xiiij.c.xj.§.ij.circa medium.
Terminus quis requirẽdus ſit a viris ꝑfectis et reſpõdeꝭ ꝛ declaraꝭ.j.par.ti.j.c.ij.§.v.ante mediũ.ibi. Scđo ergo querebatur.
Theſaurizare vel theſauros recõdere fieri poteſt triplici de cauſa: ꝛ qñ licitũ:ponitur deſuper thema ex pš.qđ et de ipſa declaraꝭ cũ triplici mẽbro ꝛ declaratiõibꝰ.ij.ꝑ.ti.j.c.ij.ꝑ to.

Teſtamētū ſuū quō qs diſponere debet et ordinare de domo ꝛ familia et ſubſtātia: qd dr teſtamētū: ꝛ ſequēs teſtamētum derogat priori niſi in duob⁹ caſib⁹. iij. par. tit. x. c. iij. ante. §.

In teſtamēto quō qlibet tenetur aliquos heredes inſtituere: ꝛ quō ſine inſtitutione heredū nō eſt teſtamētū: qd ꝓbatur ibi. §. j. per totū.

In teſtamētis quō eſt triplex legitima portio: et quomodo illa diuidenda eſt inter heredes ibidem. §. ij. per totum.

Ab hereditate excludunt heredes ſi ſint aliq in quinqꝫ caſib⁹: et ex quib⁹ cauſis poſſunt filij per patrē exheredari: et filij facti monachi nō poſſunt exheredari. ibi. §. iij. per totum.

Inteſtat⁹ dr quis decedere quattuor modis: q̄diu durat ſucceſſio in hereditate: quo ordine fit ſucceſſio ab inteſtato: qualis ordo inter deſcendentes quo ad ſucceſſionem ab inteſtato ꝛc. ibi. §. iiij. per totum.

Teſtamēti executio qualiter fieri debet: ꝙ heredes debēt infra annū a die ammonitionis adimplere volūtatē defuncti: ꝛ ad quos plus ſpectat de relictis diſponere. ibi. §. v. ꝑ totū.

Utrum filius vel alius extraneus inſtitut⁹ heres in teſtamētis ſi nō implet relicta ad pias cauſas priuetur tota hereditate etiam legitima. ibidem. §. vj. per totum.

Teſtamētū quod fit corā ſacerdote ſuo parrochiali et duobus vel tribus idoneis teſtibus: vtrum ſit validum. ibi. §. vij. per totum.

Teſtamētū vel vltima volūtas ad pias cauſas factū corā duobus teſtib⁹ valet: qd multipl'r declaratur et probat᷑: qui debēt eſſe teſtes et cuius etatis. ibi. §. viij. per totum.

Teſtamentorū executores quō plurib⁹ noīb⁹ nominātur: quō poſſunt cogi poſt ſuſceptam executionem: qui hec facere poſſunt: quomō cogi debent ꝛc. ibi. §. ix. per totum.

In teſtamētis quō eſt triplex ſubſtitutio heredis: q̄dā dr vulgaris: q̄dā pupillaris: quedā exēplaris: ꝛ q̄dā cōpēdioſa ꝛc. ibi. §. x. ꝑ totū.

In teſtamētis qs ordo eſt tenēd⁹ i ſoluēdo creditoribus aut legatarijs: ꝛ ſi plures heredes ſint quō illis debent dari ꝛc. ibi. §. xj. ꝑ totum

Utrū defunct⁹ inde patiat᷑ detrimētū qꝛ tardātur ſua legata: vtrum executor tardare dꝫ do nec res meli⁹ vēdat: ꝛ vtrū peccat: ꝛ vtrū pena impoſita a teſtatore poſſit exigi. ibi. §. xij. ꝑ t.

Teſtamētū q̄ facere poſſunt: et q̄ ꝓhibētur facere teſtamentū. ibidem. §. xiij. per totum.

Teſtamentū quō poſſunt facere clerici ſeculares: et quomodo ſeptem teſtes in teſtamento regulariter requiruntur: quādo fallit hoc ꝛc. ibi. §. xiiij. per totum.

In teſtamentis q̄ fiunt deſcribūtur vario modo, ſ. donationes, ꝛ ibi, c, iiij. per totum.

In teſtamentis legata pijs locis non ſoluētes ſed retinentes ſacrilegiū cōmittunt et peccāt mortaliter: quod dupliciter probatur. ij. parte titu. j. c. xxj. §. iij. per totum.

Teſtamentū vetus quō diuidunt hebrei ꝑ ordinē: et nouū teſtamentū quō diſtinguitur in quattuor ptes. iij. par. ti. xviij. c. vj. §. ij. ꝑ totū

Teſtes quō admittant᷑ in inq̄ſitiōe/accuſatiōe denūciatiōe: et purgatione canonica: et regulariter duo teſtes ſufficiunt: q̄n valet teſtimonium vnius: et quādo plures requiruntur q̄ duo vel tres ꝛc. iij. par. titu. ix. c. xj. ante. §.

Teſtis qs eſſe poteſt: que cōditiōes req̄runtur in teſtib⁹: q̄ principaliter ſunt in eis cōſiderāda: vtrū quis poſſit admitti pro teſtimonio in ſua cauſa ꝛc. ibi. §. j. per totum.

Teſtes quō debent eſſe cōcordes: q̄n diſcordia teſtiū infirmat teſtimonium et q̄n nō: quando teſtis cōtradicit ſibiipſi ꝛc. ibi. §. ij. per totum

Teſtimoniū q̄n debet dici: q̄ pena falſi teſtis: q̄n ꝛ quō ꝓſumit᷑ dol⁹ de ipſo: quō dꝫ interrogari: met⁹ nō excuſat falſum teſtē: q̄n verum teſtimoniū credi poſſit. ibi. §. iij. per totum.

Teſtis quō pōt falſum deponere ꝛ verū: ꝛ nec verū nec falſum in omnib⁹ predicamētis notatis ab Ariſto. in li. de predica. ibi. §. iiij. per totum. Et de teſtib⁹ vide etiā varia. iij. parte titu. ix. c. xvj. §. vj. quaſi per totum.

De teſtibus in iudicio. vide. ſ. Judicio hūano

Teſtes inducuntur propter tria. ij. par. ti. ix. c. vj. §. iiij. ante med. ibi. Inducūtur aūt teſtes.

Teſtimonioꝝ multiplicatio quō oſtēdit vario mō ỽitatē fidei. iiij. ꝑ. ti. viij. c. j. §. iij. per totū

De teſtimonio falſo habes varia. ſ. de preceptis decem. Et. j. parte tit. xiiij. c. iiij. §. xij. Uide etiam hec. ſ. de teſtibus.

¶ Timor deſcribit᷑ vario modo: cauſa timoris eſt duplex: et ſex ſpecies paſſionum ponuntur ſm Damaſ. j. parte tit. vj. c. x. ante. §.

Timoris obiectū qd eſt: timor de ſe eſt de malo culpe: de quib⁹ alijs eſt timor ꝛ de qb⁹ non et quattuor ſunt mala que magis timent᷑: et quō de⁹ timeri debet ſm tria. ibi. §. j. per totū

Timoris defectus quis eſt: et deſcribitur triplex conditio vel varietas hominum: ꝛ qui timidi et qui non ꝛc. ibi. §. ij. per totum.

Timor inter alia cauſat nobis tria: cōtractionem efficit: timorē elicit: ꝛ operationem impedit ꝛc. ibi. §. iij. per totum.

Ex timore diuino quō nobis tria bona prouenīunt. ibi. §. iiij. per totum.

Timor domini quomodo vtilis eſt peccantib⁹ penitentibus: tribulatis/et contemplatiuis. ibi. §. v. per totum.

Timor puſillanimitatis deſcribit.ſ.puſillanimitas.et.ij.par.ti.ix.c.xvj.per totum.
Timor dñi ꝙ donū eſt ſpūſancti probat ꝑ Eſa. et ad timorē dñi quō inducimur ex ſcriptura theologicali:ex rōne iternali:ex figura ſpūali: ex creatura vniuerſali:ex actiōe ſupnali: ⁊ ex punitione diuinali.iiij.par.ti.xiiij.c.ſ.ꝑ totū.
Timor mūdanus quis eſt: ꝙ ad multa grauia ſcelera inducit oſtendit ibi.c.ij.ante.§.
Timere nō debet homo amittere terrena propter ſeptem cōditiones terrenoꝝ que ad longum declarantur ibi.per omnes.§.
Timor humanus ſiue carnalis ꝗs eſt: et ſeptē rationib⁹ abijciendus eſt iſte timor carnalis que ꝑ ordinē declarant ibi.c.iij.et ꝑ oēs.§.
Timor naturalis q̄re ꝑmo debet poni: ponunt deſup diuerſe opiniones ⁊c.ibi.c.iiij.
Timor iſte hꝫ ſeptē ſpēs.ſ.ſegniciem/erubeſcētiā/verecūdiā/admiratione/ſtuporē/agoniā/ et tremorē:⁊ quare tot ſunt.ibi.§.ſ.⁊.ij.ꝑ to.
Timet naturaliter leo ſeptē:q̄ ſignificāt timores iuſtoꝝ:quō timere debēt.ibi.§.iij.ꝑ totū.
Timorē quō diabolus vario mō imittit in corda aliquorū:quō rex eſt ſup oēs filios ſupbie: quō ſupbiā imittit in alios ⁊c.ibi.§.iiij.ꝑ to.
Timor quādoꝗ dicit ſeruilis:quō eſt cauēdus quomō iſte timor bonus eſt:que frequēter ſequuntur ex illo timore.ibi.c.v.ante.§.
Timor initialis quis eſt ſiue in quo ꝯſiſtit:que bona veniunt ex ipſo:⁊ quomodo ipſo timore homo varia debet timere.ibi.c.vj.per totū.
Timere quomodo homo debet in preſenti vita propter ſeptē pericula que ſunt in hoc mūdo.ibi.c.vij.per totum.
Timor filialis in quo cōſiſtit: in quo differt ab initiali ⁊c.ibi.c.xiij.ante.§.
Timor iſte quomodo operat in anima.vij. genera bonoꝝ.ibi.c.ſ.per totum.
Timor reuerētialis in quo cōſiſtit ꝗ et ꝓbatur ex ſcriptura: et quō iſte timor reuerētie ⁊ admirationis ꝓcedit ex ſeptē que excellētiſſime in deo reperiuntur.ibi.c.xiiij.per totum.

Tonſura prima nō eſt ordo ſed diſpoſitio ad ordines:ꝗs eſt capax: quare non eſt ordo: qua die debet dari: et a quibus debet dari ⁊ quibus non ⁊c. iiij.parte ti.xiiij. ca.xvj.§.vj.per totum.
Torcular ſicut premit vinum et premendo ſeparat vinum a ſuperfluitate:ita lex conſcientiam remordēdo ſeparat virtutes a vitijs ⁊c. ſ.parte tit.v.ca.ij.§.vij.circa finem.ibi.Tertio prouidit.
Torpor in ꝗbus differt a negligentia; ⁊ in quo cōſiſtit iſte torpor.ij.par.titu.ix.ca.iij.§.ſ.vide etiā.ſ.accidia ⁊ pigritia ⁊ negligentia.

Tranſitus clericorū de vna eccleſia ad aliam ⁊c. deſcribitur.ſ.beneficia. et.iij.par.ti.xv.c.ij.§.ſ.
Trahi ⁊ non trahi ꝗ poſſunt de eccleſia.iij.par. titu.xij.c.iij.§.ſ.
Tractus cordis deſcribit.ſ.cor. de tractu de quo in Iohanne. Nemo venit ad me niſi tractus.vide.ſ.per to.fer.iiij.poſt penthe.
Tranſitus de vna religione ad aliā quomodo fit.iij.par.ti.xvj.c.iiij.per totum.
Tranſitus de vno ordine non mendicantiū ad ordinē mendicantiū quomodo fit: ⁊ de bonis tranſeuntiū ꝗd ſit faciendū.ibi.§.iiij.ꝑ totū.
Tranſit⁹ clericoꝝ de vna eccleſia in aliā:vel de vno beneficio ad aliud ⁊c. qualiter fit.iij.par. titu.xv.ca.ij.per totum.
Tributa et cenſus eccleſie vario modo deſcribuntur.ſ.cenſus.et.iij.par.ti.xij.c.iiij.ꝑ totū.
Tribulationes patienter tolerare eſt via qua immediate itur ad celū:quod ꝓbatur multis autoritatibus et figuris ⁊c.ſ.parte titu.v. ca. iiij.§.ij.poſt medium.ibi.Quinta via.
Tribulatio magna quomodo erit tēpore antichriſti.iiij.par.ti.xiij.c.iiij.per totum.
Tribulatis ꝙ vtilis eſt timor dei: probatur ex ſcptura.ſ.ꝑ.ti.vj.c.x.§.v.ibi.Tertio eſt vtilis.
Trinitatis myſteriū quō hic tripliciter videre poſſumus.iiij.par.ti.x.c.vij.§.iiij.quaſi ꝑ to.
Trinitatis myſteriū quomodo oſtendūt nobis tres figure.ibi.§.v.per totum.
Trinitatis ſanctiſſime veſtigiū quō nobis manifeſtat in oībus creaturis:primo in generali ſcdo in ſpeciali:tertio i ſingulari.ibi.§.vj.ꝑ to.
Trinitas tota quō opata eſt myſteriū incarnationis.iiij.par.ti.xv.c.xxſ.§.ij.per totum.
Trinitatis myſteriū quomodo vidit Abraam in viſione triū virorū.Gen.xviij.ſ.parte ti.iij. ca.vj.§.xviij.infra prin.ſtatim.
Trinus de⁹ ⁊ vnus deſcribit nobis ꝑ thema ex pſal.quō ſcꝫ ſcti vidēt trinitatē: quō ipſa trinitas eſt obiectū felicitatis:quō philoſophi vario modo deſcripſerūt.iij.par.ti.xxx.c.ij.ꝑ to.
Triſticia ſiue dolor dr ſexta paſſio.⁊ ꝑ accidēs ꝯtingit ꝙ triſticiā aliꝗs magis fugiat ꝙ delectatiōes appetat:⁊ hoc tripl̄r:q̄ magis cauſāt ipſaꝫ:⁊ q̄ remedia ꝯ ipſaꝫ.ſ.ꝑ.ti.vj.c.v.ante.§.
Triſticie ſeptē ſunt gnā ꝗ ꝑ ordinē declarant:⁊ que retinēde ⁊ que remouēde.ibi.§.ſ.ꝑ totū.
Triſticia de alieno bono poteſt cōtingere quattuor modis.ij.par.ti.viij.c.ſ.quaſi ꝑ totū.

Turpe lucrum vario modo deſcribit.ſ.lucrū. et.ij.par.ti.ſ.c.xxiij.ꝑ totū.
Turpiter lucratoria manus ꝗ eſt:⁊ quid ſignificant eius quinꝗ digiti ſiue modi.ij.parte titu.ij.ca.ſ.§.xix.per totum.

Turpitudo eſt duplex/ vna dicitur vitioſa/alia dicit quaſi penalis: et in qbus iſte cōſiſtūt.iiij. par.ti.iiij.c.j.§.ij.infra pn̄.ibi.Eſt aūt duplex.

Turpiloquium quomodo eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.iiij.parte ti.iiij.c.vj.§.ij. ibi.Tertia cauſa.vide etiam.s.Locutio.

Turpis cōfabulatio quādo eſt mortale ꝛ quando non.ij.par.ti.v.c.j.§.viij.per totum.

Tutores negociatorū qui fecerunt fraudes ꝛc. vtrum tenentur ad reſtitutionem.ij.par.ti.ij. ca.iiij.§.iij.per totum.

Vanū dicit quadruplex / ſcꝫ falſum/ iniuſtū ſiue illicitū/inutile ſiue indiſcretū: ꝛ qđ nō cōſequit finē ſuū ad quē ordinat.j.p.ti.xiiij.c.iiij.§. iij.āte med.ibi.Freqnter pctōres.

Vanitas eſt triplex/ ſcꝫ penalitatis/iniqtatis/ et inſtabilitatis.j.par.ti.ij.c.viij.§.iij.p totū.

Vanus aſpectus ꝛ curioſus ad quāta mala inducit.ij.par.ti.iiij.c.vij.§.vj.per totum.

Vana gloria deſcribitur.s. inanis gloria ꝛc.ij. parte titu.iiij.c.j.per totum.

Valor rerū eſt duplex/ſcꝫ naturalis et vſualis: qui ꝛ diuerſimode ſubdiuiditur.ij.par. titu.j. ca.xvj.§.iij.ante med.ibi. Et ꝓ declaratione.

Vaſa ſacra vt calices/veſtes ꝛc. hmōi poſt conſecrationē vendi nō poſſunt: ꝛ quomodo vlterius ſit faciendū.ij.par.ti.j.c.v.§.xxiij.p totū.

Velum conſecratū virginū

ſm canones eſt quintuplex/ſcꝫ ꝓfeſſionis/cōſecrationis/ordinationis/prelationis/ꝛ continentie ꝛ obſeruationis: quidā addunt ſextū probationis.iij.parte ti.ij.c.ij.§.ij.per totum.

Venatio habet tres ſpecies que declarātur.j. parte titu.j.c.iij.§.iij.ante medium.

Venditio ad terminū deſcribitur p thema ex pſal.Terminū poſuiſti ꝛc. et eſt termin⁹ precij iuſtificati/precij augmentati/ꝛ precij minorati.ij.par.ti.j.c.viij.et.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.p totū.

Venditionis ꝛ emptiōis adhuc deſcribunt varijs modi in diuerſis partib⁹ ꝛ in diuerſis ꝛ varijs mercantijs.ibidē.§.v.vſq ad.§.xiij.p to.

In venditionibus ꝛ emptionibus quomō fraudes cōmittunt: vide.s.fraudes.et.ij.par.ti.j. ca.xvij.§.iiij.vſq ad.§.ix.per totum.

In venditionibus ꝛ emptionibus quō cōmittitur ſimonia.ij.par.ti.j.c.v.§.viij.per totū.

Vendentes vel facientes arma quibus homines leduntur: vtrum ſit licitum vel turpe lucrum.ij.parte ti.j.c.xxiij.§.xj.per totum.

Venditores ornamentorū vt ſertorū/coronarū/fucorū/capillorū ꝛc.quid dicit ius ꝛ quale peccatum ꝛc.ij.parte ti.j.c.xxiij.§.xiij.per totū.

Vēdi qn̄ ꝛ quō poſſunt vaſa ſacra/veſtes/monſtrātie ꝛc.ſine ſimonia.ij.par.ti.j.c.v.§.xxiij.

Veneratio eccleſiarū deſcribit vario modo.s. Eccl'ia.et.iij.par.ti.xij.c.vij.p totū.Et de veneratiōe imaginū ꝛ reliquiarū habes ibi.c.viij.

Venialia pctā vtrū qs tenet ꝯfiteri. Rn̄det notabiliter.iij.par.ti.xiiij.c.xix.§.xiiij.qſi p totū

Venialis peccati nocumentum quid ſit.j.par. ti.x.c.j.per totum.

Venialia pctā quō cognoſcunt a mortalib⁹ per quinq regulas.iij.par.ti.xvij.c.xviij.p totū.

Veniale peccatū ſiue mortale aliquādo tranſit actu ſed remanet reatu ꝛc.j.parte tit.vij.c.ij. circa medium.ante.§.

Venialia peccata quomodo dimittuntur octo modis qui per ordinē declarantur: ꝛ per iſtos modos pctā venialia plus dimittuntur ꝙ per alia bona opera.j.par.ti.x.c.j.§.v.per totū.

Veniale pctm̄ qn̄ eſt actus mrimonij ꝛ principaliter in ſex caſib⁹.iij.par.ti.j.c.xx.§.xj.p to.

Ad veniā quanto magis peccator expectat et non reuertitur durius punietur.j.parte ti.ix. ca.iij.§.iiij.poſt med.ibi. Quāto aūt pctōr.

Venie deſperatio deſcribitur vario modo. s. Deſperatio. et principaliter.iij.parte ti.xiiij. ca.xvij.§.iiij.ꝛ.v.quaſi per totum.

Venire ad nos vtrū poſſunt anime defunctorum.j.parte ti.ix.c.iij.§.iiij.per totum.

Vento quadruplici quomodo aſſimilatur ſpecies ſuperbie: ꝛ quomodo cōtrariatur homini.ij.parte ti.iij.c.ij.per totum.

Venti quattuor deſcribūtur.de qbus Dan.vij. qui pugnabāt qđ ſpūaliter ſignificāt.iiij.par. titu.xiiij.c.vij.§.j.poſt prin.ſtatim.

Verbi dei auditus ſiue predicationis ſunt.xij. fructus: qbus priuant q non audiūt predicationē ſed negligūt.ij.par.ti.ix.c.xj.§.ij.p totū.

Verbū hominis eſt triplex/ſcꝫ mētale/verbale et litterale: ita chriſtus q eſt verbū patris tripliciter poteſt cōſiderari.iij.parte titu.xviij. ca.iij.§.iij.circa med.ibi.Materia aūt ipſius.

Verbo quadruplici ois creatura quomodo benedicit deū.j.parte ti.ij.c.iiij.§.ij.per totū.

De om̄i verbo ocioſo quō homo reddet deo ratiōnē: de quo dn̄s in Matth.quomodo intelligitur hec autoritas: et quō verbū tripliciter exponit in mentale/vocale/et manuale.j.par. ti.v.c.ij.§.iiij.poſt mediū.ibi. Quarto exiget. et.iiij.p.ti.xiiij.c.ix. et.ij.par.ti.vj.c.iiij.§.iiij.

De verbis vide principaliter.s.locutio.

Verba.vij.deſcribuntur que chriſtus moriens dixit in cruce.iiij.par.ti.x.c.j.§.v.per totū.

Verecūdia quō eſt pars integralis tēperantie: quid eſt verecūdia: vtrū ſit virtus ꝛc.et vnde ꝓuenit ꝙ homines verecūdant de pauptate/ ignobilitate ꝛc.iiij.par.ti.iiij.c.j.§.ij.p totū.

Verecūdia illud nomē large ſumendo quō eſt virtus ꝛ quō nō eſt virt⁹: quō cōſiſtit in medio

quomodo varij habent verecundiã: et q̃ ſunt ſigna vere virtuoſe verecũdie.ibi.§.iij.p totũ.
Hoies quare maxime verecũdãtur corã v̄tuo-ſis/ſapientib⁹ ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.
Verecũdia de quibuſdã eſt vitãda: de q̃buſdã poſterganda: de quibuſdã moderanda: et de quibuſdã ꝓcurãda ꝛc.ibi.§.vj.per totum.
De q̃b⁹ homo debet erubeſcere: ꝛ ſunt numero xvj.ꝛ accipiunt̄ originaliter ex eccl̄iaſti.xxxj. que per ordinẽ declarant̄ ibi.§.vij.per totum
Verecũdia et erubeſcẽtia quõ freq̄ẽter ſumit̄ vnũ ꝓ altero: quõ ſunt ſpecies timoris natu-ralis: in quo ↄſiſtit ꝛc.iiij.p.ti.xiiij.c.iiij.§.ij. in med.ibi. De verecũdia ꝛ erubeſcẽtia.vide etiam.s.Euchariſtia.
Verecũda quõ dꝫ eſſe cõfeſſio: ꝛ de quo plus dꝫ h̄re verecũdiã ꝛc.iij.p.ti.xiiij.c.xix.§.ix.p to.
Veritas eſt triplex.ſ.vite/doctrine/et iuſticie/ et quãdo eſt dimittenda propter ſcandalũ.ij. parte titu.vij.c.iiij.§.v.per totum.
Veritatẽ vtrũ teneat̄ inq̄ſit⁹ a iudice de oibus aperire et manifeſtare de q̃b⁹ interrogat̄.iij. par.titu.ix.c.vij.§.v.per totum.
Veritas quõ numerat̄ a ph̄o inter alias virtu-tes: ꝛ quõ ab ipſo diffinit̄: quõ ipſa v̄itas du-pliciter accipit̄: quõ ipſa cõnectitur cũ iuſti-cia in duobus ꝛc.iiij.parte tit.v.c.xv.ante.§.
Veritas quõ eſt triplex.ſ.vite/doctrine/et iu-ſticie: ꝛ quomodo quelibet harũ differt a veri tate ꝛc.ibi.§.j.per totum.
Veritas quõ mirã dignitatẽ habet: a quo ori-ginaliter eſt ſiue ꝓcedit: ꝛ exponit̄ illud Pa cẽ et veritatẽ diligite: ꝛ q̃ requirũtur ad veri tatẽ vite/doctrine/ꝛ iuſticie.ibi.§.ij.per totũ.
Veritas quõ liberat hoiem a miſeria obſcura-tiõis: a miſeria ignoratiõis: a miſeria deprava tiõis: ꝛ a miſeria dãnationis.ibi.§.iij.per to.
Veritas quõ remuneratur et in quo conſiſtit. ibi.§.iiij.per totum.
Veritati quomodo aſſentitur trib⁹ modis.iiij. par.titu.viij.c.iij.per totum.et ſpecialiter an te.§.ibi.Quantum ad ſextum.
Veritas quomodo eſt obiectũ fidei ꝛc.iiij.par te titu.viij.c.iiij.per totum.
Veſtium inordinatio quõ triplex eſt vitioſa: et quõ ſunt modeſtie ſeruande in veſtibus.iiij. parte titu.iiij.c.x.§.iiij.per totum.
Veſtes iudeorũ in eorũdẽ ſacrificijs moraliʒã-tur: et quid nobis ſpũaliter ſignificant.j.par. titu.xiiij.c.v.§.iiij.per totum.
Sine veſtib⁹ ſacris nõ dꝫ celebrare ſacerdos: et veſtes ſacerdotis ꝛ miniſtroꝝ q̃d ſignificãt et veſtibus ſacris aut vaſis nullo modo debẽt vti ſeculares ꝛc.iij.par.tit.xiij.c.vj.§.v.vltra medium.ibi.Item ſine veſtibus.
Veſtes ſacre ſacerdotum in miſſa ſpiritualiter quid ſignificant.iij.parte titu.xiij.c.vij.§.ij. circa medium.ibi.Facere bonum.
Veſtes ſacerdotis quomodo repreſentant chri ſti paſſionem.ibi.§.iij.per totum.
Veſtes ſex habere debet ſacerdos in diuinis: et quomodo iſte ſunt de neceſſitate ꝛc.iij.par te ti.xiiij.c.xvj.§.x.per totum.
Veſtis ſiue habitus religioſorũ deſcribitur va rio modo.s.Habitus.
Veſtiũ modeſtia quõ ſit ſeruãda.iiij.p.ti.iiij.c. x.§.iiij.Vide ẽt ſup ornatu veſtiũ.s.Ornatu.
Per vexationẽ quõ hõ poſſit pctã purgare in preſenti.iiij.parte tit.xiiij.c.xij.§.iij.per totũ.

Vicarii nomen in decretis

quomodo ſumitur: quis poteſt eſſe vicarius iij.par.titu.xix.c.x.ante.§.
De vicario pape vbi habet̄ in iure: quõ talis poſſit abſoluere: an poſſit cõferre beneficia in vrbe ꝛc.et nõ minus debet poſſe vicari⁹ pape in vrbe q̃ vicarius epi.ibi.§.j.per totum.
De vicario epoꝝ vbi tractat̄ in iure: de q̃b⁹ caſi bus ſe habet intromittere: q̃ bñficia conferre nõ põt: ꝛ cũ eps eſt excõicat⁹ nec ipſe nec offi-ciales ſui cognoſcẽt de cauſis: cũ idẽ ſit conſi ſtoriũ: quid tunc ſit faciendũ.ibi.§.ij.per totũ
Vicariũ nõ poteſt ſibi ſubſtituere prelat⁹ quõ hoc intelligit̄: et vicarius nõ poteſt ſibi ſubſti tuere vicariũ ꝛc.ibi.§.iij.per totum.
Per vicariũ quis poteſt deſeruire in certis ca ſibus: q̃uis ipſe regulariter deberet reſidere qui per ordinẽ declarant̄: et q̃n iſti caſus non habent locũ ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.
Vitia quomõ debent puniri per rectores.iiij. par.titu.v.c.xiij.§.ij.per totum.
Vitia cõtra naturã deſcribũtur.s.Pctã.et.ij. par.titu.v.c.iiij.per totum.
Vitia cõiugatoꝝ tã viroꝝ q̃ mulierũ ſunt nu-mero.xxv.q̃ cõcernũt coniugiũ: et q̃ cõſequen ter ſunt mortalia ꝛc.iij.par.ti.j.c.xxiiij.p totũ
Vitia mulierũ quõ tot ſunt quot littere alpha-beti: q̃ adaptate ſunt iſtis lr̄is.ibi.c.xxv.p to.
Vitia dñoꝝ principũ ꝛ rectoꝝ cõitatũ vario mõ deſcribuntur.iij.par.titu.iij.c.iiij.per totum.
Vitioꝝ inq̄ſitio quõ et qualiter fieri debet in iudicio: ꝛ in quib⁹ caſibus.iij.par.ti.ix.c.vij. .§.j.et.ij.Vide etiam.s.Peccata.
Vitia quõ prohibet lex humana ſed non omia ꝛc.j.par.titu.xvij.c.vnico.§.iiij.per totum.
Viduitas deſcribitur per thema ex pſ.quod ꝛ de ipſa declaratur.
Vidua vnde dicitur et quare: quõ interpretat̄ vidua: quis fructus viduarũ: et que dicitur vi-dua ꝛc.iij.parte titu.ij.c.iij.ante.§.
Viduitas quõ a deo poſſidetur: ꝛ eſt triplex ge-nus viduarũ: quedã diaboli: quedam mundi:

et quedam dei:et viduas adiuuari quomodo mandat diuina autoritas.ibi.§.j. per totum.
Vidua quō cōſolatur a deo:et qualr inſtruit in ſtatu ſuo ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Viduitas quō recreat in ꝓle:et qualr ſe debet ordinare in ſtatu ſuo.ibi.§.iij.per totum.
Vidue et virgines caſte viuere volētes a qbus debent abſtinere: et ſex gradus ponuntur cū quibus proueniunt ad perfectam caſtitatem ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.
Vidualis ſtat⁹ deſcribit:vidue nomē quō mul tiplr dr:tria ſunt inducētia ad ſtatū viduale:⁊ vidua tria dz obſeruare ꝓ ſtatu ſuo.iiij.p.tit. iiij.c.vj.§.v.vide etiā.s.de ꝯtinētia ⁊ caſtitate
Vie difficiles ſunt.viij.ſ.via mōtoſa/ſpinoſa/lu toſa/tenebroſa/tumultuoſa/ſumptuoſa/⁊ te diofa.j.parte titu.v.c.iij.§.j. per totum.
Vie ſex ſunt p quas in morte immediate itur ad celum.ibi.c.iiij.§.ij.per totum.
Cū qd vna via ꝓhibet alicui ad id alia via ad mitti nō debet. Eſt vna de regu.iur. q̄ ⁊ decla ratur.j.par.ti.xx.c.vnico.ſub.c.ſ. Cum quid.
Via hoīs eſt triplex:prima qua in mūdū ingre ditur:ſcda qua in mundo progreditur:tertia qua de mundo egreditur:et quō angeli cuſto diunt homines in iſtis viis.iij.parte tit.xxxj. c.vj.§.vj.et.vij.per totum.
Via ad chriſtū quō eſt amor.j.par.ti.vj.c.ij.§. j.vltra medium.ibi.Nota ꝙ amor.
In via charitatis quō diuerſi diuerſimode am bulant.j.parte titu.xj.c.j.§.iij.per totum.
Villanorū ſiue agricolarū ars ſiue op⁹ eſt mul tiplex et neceſſariū vite humane:quō ipſi nūc ſunt aſtuti faciēdo frudes et dolos: et aliqua vitia enumerātur in quib⁹ cōmuniter ſunt rei ⁊c.iij.parte titu.viij.c.iiij.§.xiij.per totum.
Vilia de ſe dicere et oſtendere actu vel minora ſiue defectuoſa poteſt fieri tripliciter.ij.par. titu.iiij.c.viij.§.j.poſt prin.ibi.Notādū tamē.
Vilitas et diminutio hominis deſcribit.j.par. titu.j.c.vij.§.iij.per totum.
Vindicta prout eſt virtus prout eam deſcribit Tulli⁹:et que ſunt in iſta vindicatione cōſide randa.iiij.parte titu.v.c.xiij.ante.§.
Vindictā ꝓprie ſumendo quō eſt vtus ſpecia lis : vnde ꝓcedit ſiue qd eſt: quō iſta punitio vindicte eſt facienda:⁊ quō crudelitas oppo nitur huic virtuti.ibi.§.j.per totum.
Vindicare ſiue punire quō debent rectores vi tia:quō vindicta eſt licita et virtuoſa:que vin dicta non prohibetur ⁊c.ibi.§.ij. per totum.
Vindicta vtrū ſit ferēda in malos:⁊ vtrū plat⁹ poſſit iniuriā ſibi factā vindicare.ibi.§.iij.p to.
Vinea deſcribitur:de qua Mat. xx. Miſit eos in vineam ſuā.quid vinea iſta ſignificat.j.par te titu.v.c.ij.§.vj.per totum.⁊.vij.in prin.
Vinea iſta qn habuit initiū et hoīes fideles cu iuſcūqꝫ nationis et tpis quō vinee dicuntur ⁊ cultores hui⁹ vinee ⁊c.quō tpe grē fuit iſta vi nea mirabiliter dotata.ibi.§.vij. per totum.
Vinee iſti quō ꝓuidit de⁹ de trib⁹ ad ipſi⁹ vtili tatē: figurat p ſepē/turrim/ ⁊ torcular.ibi.§. vij.circa mediū.ibi.Prouidit autem.
Vinee iſti⁹ operarij q̄ ſunt:q̄ hoīes: ⁊ quō ope rant in iſta vinea:⁊ qb⁹ iſti figurant:⁊ ponun tur duodecim abuſiones circa iſtā materiam ⁊c.ibi.§.viij.per totum.Per vineā quō figu ratur eccl̄ia et multiplici de cauſa.ibi.§.ix.
Vinea vt fructificet quō indiget triplici ope re:et quid ipſi ſignificāt.ibi.§.ix. ante mediū ibi.Ad hoc autem ꝙ.
Vinea cū exercet et colit optime fructificat:et exponit deſup qdā figura ex geneſi de pincer na pharaonis et trib⁹ ꝓpaginib⁹: qd ſignifi cant iſte.ibi.§.ix.infra mediū.ibi. Cū aūt ſic.
In vinea eccl̄ie quō aliqui ſegniter laborant ⁊ quibus figurantur ⁊c.ibi.§.x.per totum.
In vinea iſta laborantib⁹ quō ipſis debet dari merces quo ad qualitatem: quo ad quantita tē:⁊ quo ad diuturnitatē.ibi.§.xj. per totum.
Vinum triplex quō deficiebat ante aduentum chriſti:⁊ quid ſignificat iſtud vinū ⁊c.iiij. par te titu.xv.c.xlij.§.j.per totum.
Violatio tēpli materialis quō fit.iij.par.titu. xiiij.c.vj.§.vij.per totum.
Violatio tēpli ſpūalis deſcribit.s.ſ.Eccl̄ia. et iij.par.ti.xij.c.vj.§.iiij.v.vj.vij.et.viij. per to.
De violatorib⁹ feſtiuitatū habes.s.Feſtoꝝ.et ij.par.titu.ix.c.vij.§.ij.iij.iiij.et.v.per totum.
Violētia ⁊ metus quō impediunt matrimoniū ⁊c.iij.parte titu.j.c.vij.per totum.
Violari quō dicitur libertas vel immunitas ec cleſie.iij.parte titu.xij.c.iij.§.v.per totum.
Violātes immunitatē eccl̄iaꝝ quā penā incur runt ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Vir in adulterio quō tria mala facit.j. par.tit. xiiij.c.iiij.§.x.poſt me.ibi.Vir aūt adulterās.
Viro ade triplex pena fuit inflicta in corpore propter ſuperbiā tranſgreſſionis.ij.parte tit. iij.c.j.§.viij.per totum.
Vir quō ſe habere debet ad vxorem: et quomō regere debet familiā ⁊ pueros ⁊c.iiij.par. ti. ij.c.v.p to.deſuper vide pl⁹.s.matrimonium.
Viris ſctis quō valet ſocietas maloꝝ ad duo: vt aduerſa leuius ſufferre poſſint.iiij.par.tit. iij.c.vij.§.v.quaſi per totum.
Virilitas dicit q̄nta etas hominis: quomodo tunc homo debet viuere:et quid ſpiritualiter ſigt illa etas.iiij.parte titu.vij.c.v.§.vj. circa medium.ibi.quinta etas.
Viri quare et quomodo dicūtur angeli.j. par titu.j.c.ij.§.ij.modicum poſt prin.

Vir que ſeruare debet in matrimonio: ⁊ qualis debet eſſe.iij.par.titu.j.c.j.§.iiij.per totum.
Virginitas deſcribit̃ p thema ex pſal. qđ et de ipſa declarat̃.iij.parte.titu.ij.c.j.ante.§.
Virgo vnde dicit̃: ⁊ ipſa virginitas laudatur ⁊ cōmendatur.ibi.§.j.⁊.ij.per totum.
Virginitas quō coronatur: et que pugna eſt in virginitate.ibi.§.iij.per totum.
Ad virginitatē ſeruandā quō in diuerſis temporibus hoīes diuerſimode ſe habuerunt.ibi.§.iiij.per totum.
Virginitas quomō homini ineſt ſicut alie virtutes morales.ibidem.§.v.⁊.vj.per totum.
Virginitas quomodo poſſidet̃ ſex mediis.ibi.§.vij.per totum.
Virginitas quō cōmendat̃: et lȝ non ſit ſimplr excellētior aliis virtutibus/eſt tñ multū commēdabilis ⁊ preeminēs ex ſex.ibi.§.viij.p to.
Virginitas tribus modis perditur: et nunq̄ reparatur.ibi.§.ix.per totum.
Virginitas quō non perdit̃ per quācunq̄ corruptionē inuoluntariā corporis: etiā ſi concipiat ⁊ pariat: q̄ ad hoc cōſenſus requiritur: ⁊ integritas carnis quomodo per illuſionē diaboli perditur.ibi.§.x.per totum.
Virginū cōſecratio ad quem pertinet: quid eſt iſta cōſecratio: quare alique moniales nō cōſecrant̃ ab epō: et quō epš velādo virgines nō ſibi ſed xp̄o deſponſat.ibi.c.ij.ante.§.
Virgo quō poteſt eſſe aliqua tripliciter: ſcȝ materialiter/formaliter/⁊ materialr et formaliter ſimul.ibi.§.j.per totum.
Virginū velum ſm canones eſt quintuplex: et quidam addunt ſextum velum.ibi.§.ij.p totū.
Virginū ⁊ viduarū continētia in tentatiōe carnis que eſt ⁊ quanta: ⁊ quō non opȝ deſperare in iſtis moleſtiis: ⁊ quare datur iſte ſtimulus: et quomodo opȝ reſiſtere.ibi.§.iij.per totum.
Virgines in quibus debent inſtrui ab infantia a quibus ſibi debent cauere.ibi.§.iiij.p totū.
Virgines quō et qualiter ſe exercere debent in variis laboribus.ibi.§.v.per totum.
Virginū cautela q̄ et quāta eſſe dȝ.ibi.§.vj.p.t.
Virgo quā cuſtodiā habere debet circa ſenſus exteriores.ibi.§.vij.per totum.
Ad virginē capiendam quomō diabolus vtit̃ multis ſubtilibus tentatiōibus ꝓ earundem ruina: ⁊ a quibus tunc virgines ſe debēt cauere: ⁊ que valent ad obſeruandū eundē ſtatum.ibi.§.viij.per totum.
Virgo lapſa inſtruit̃: vt intelligens malū ſuum vehemēter doleat.ibidem.§.ix.per totum.
Virginē corrumpens vel ſeducēs extra matrimoniū quomodo tenetur ad reſtitutionem.ij.parte titu.ij.c.ij.§.j.circa finem.
Virgo quō per ſacrilegiū perdit honorē velſice ſponſalitatis.ij.par.titu.v.c.viij.§.j.per totū.
Virginitas diffinitur ab Aug. vnde ſumit̃ hoc nomen virginitas: quō ſe debet cauere a delectatione venereorū: quō virginitas amittitur q̄tum ad aureolā.iiij.par.ti.iiij.c.vij.ante.§.
Virginitas quare eſt ſpecialis virtꝰ: quare virginitas non eſt in precepto ſed in conſilio: qđ vlterius declarat̃ ibi.§.j.per totum.
Virginitas q̄ excellentior ſit caſtitate ꝓbatur tripliciter. Et lȝ virginitas ſit melior cōtinentia cōiugali/ pōt tñ coniugatus eſſe equalis ⁊ melior ꝟgine duplici ratiōe.ibi.§.ij.per totū.
Virginitas vtrū ſit excellētiſſima virtutū: ⁊ excellētiſſimū pōt aliqđ dici dupl'r.ibi.§.iij.p.t.
Virginitas deſcribit̃ p thema ex pſal. qđ et breuiter de ipſa declaratur ibi.§.viij.ante.§.
Virginitas quō coronat̃: quō in diuerſis tēporibus hoīes diuerſimode ſe habuerūt ad virginitatē ſeruādam: q̄ virginitas ſit per infuſionē ſicut ⁊ alie virtutes morales ꝓbatur: et votum eſt de eſſentia ꝟginitatis.ibi.§.j.p to.
Virginitas quomodo quinq̄ modis poſſidet̃.ibi.§.ij.per totum.
Virginitas quō ⁊ quantū cōmendat̃: quō virgines adducent̃ xp̄o: et lȝ non eſt ſimpliciter excellētior oībus aliis ꝟtutibus/eſt tñ in genere tēperantie multū cōmendabilis in preeminentia ex ſex.ibi.§.iij.per totum.
Virginitatē perdit mulier per hoc q̄ corrumpitur mente ⁊ corpore tribus modis: et qñ nō perdit̃ virginitas p quācūq̄ corruptionē inuoluntariam corporis.ibi.§.iiij.per totum.
Virginitas quomodo cōparat̃ lilio ꝓpter tria: qñ dicitur inter ſpinas: quid ſignificat ſtipes: quid ſex folia: et quid tria grana aurea: dant̃ plures ſanctiſſime ꝟgines in exēplū que hoc fecerunt.iiij.par.titu.iiij.c.vj.§.vj.per totū.
Virga quomodo oſtēſus eſt Aaron in quadruplici ſigno: que ſpiritualiter exponunt̃ de prelatis.iij.par.titu.xix.c.j.§.iij.per totum.
Virtutis nomē quō homo habere debet imitādo xp̄m ſm ꝓportionem inter deum ⁊ animā.j.par.titu.j.c.j.§.ij.per totum.
Virtus quomodo diffinitur: in qua diffinitiōe tāgunt̃ quatuor bona que ex virtute cauſant̃.iiij.par.titu.j.c.j.ante.§.
Virtutes quomodo diuerſimode diuidunt̃ ſm diuerſos reſpectus: ponunt̃ aliquorū opiniones de virtutibus.ibi.§.j.per totum.
Virtutes acquiſite ex quibus actibus cauſant̃ ⁊ quomodo virtus hominis perficit ipſum ad bonum.ibi.§.ij.per totum.
Virtutes infuſe que ſunt: quomō iſte diffiniūt̃ ab Aug. quomodo per virtutes theologicas perficitur anima: ⁊ quomodo virtutes infuſe differūt a virtutibus acquiſitis.ibi.§.iij.p to.

Uirtutes quō diuidūt.ſ.alie dicūt intellectua-
les/alie morales/alie theologice: ⁊ quō diſtin
guunt ex oppoſito.ibi.§.iiij.per totum.
Quomodo differunt ſapiētia/ſciētia/⁊ intelle-
ctus inquantū virtutes ⁊ inquantū dona ſpiri
tuſſancti.ibi.§.v.per totum.
Uirtutes morales ſunt tres:quō dicunt mora-
les et cardinales:mos duo ſignificat: quō he
virtutes dicūt principales.ibidē.§.vj.per totū
Uirtutes cardinales ſunt quatuor.ibi.§.vj.vl-
tra mediū. et de iſtis eſt duplex opinio aliqr.
ibi.§.vij. ⁊ quō iſte quatuor diuidunt in qua-
tuor differentias.ibi.§.viij.per totum.
Uirtutes theologicales ſunt tres:q̄ illas nō ha
buerūt: ⁊ quō precepta dant in diuina lege de
actiōib⁹ fidei/ſpei/et charitatis.ibi.§.ix.p to.
Uirtutes qui vult acquirere quomō tria debet
obſeruare.ibidem.c.ij.ante.§.
Uirtus omīs quō aliquo modo cōſiſtit in me-
dio:ſed nō vno ⁊ eodem modo: ⁊ quō virt⁹ de
ſui ratione ordinat hominē ad bonum:et quō
multa impedimēta occurrūt homini qui vult
tenere mediū.ibi.§.j.per totum.
Uirtutes q̄ bona in nobis opant.ibi.c.iij.p to.
Uirtutes quō vnus hȝ magis intenſe q̄ alter ⁊
nō equaliter: et q̄ virtus in vno ſit maior q̄ in
alio ptȝ p quatuor ratiōes.ibi.c.iiij.per totū.
Uirtutes quō ſic ſunt catenate adinuicē/vt vna
ſine alia haberi non pōt: ⁊ quō hoc intelligit:
⁊ quō virtutes theologice cōnexe ſunt adinui
cem.ibi.c.v.per totum.
Uirtutes vtrū durant poſt hanc vitā hoc decla
rat: ⁊ quō ſola charitas manet.ibi.c.vj.p totū
Uirt⁹ acquiſita ⁊ infuſa quō diſtinguūt.j.par.
ti.xj.c.ij.§.iij.circa mediū.ibi.Et ſi qs arguat
Uirtutis modus quō conſiſtit in tribus.j.par.
titu.xiij.c.iij.§.j.per totum.
Uirtutes cardinales et thelogicales q̄ ſunt: et
in qb⁹ cōſiſtunt.j.par.ti.j.c.iij.§.ij.quaſi p to.
Uirtuoſi quare magis ſtudēt caſtitati q̄ ſobrie
tati.iij.par.ti.ij.c.j.§.viij.circa finem.
Uiſitatio que fieri debet per epōs ⁊ p prelatos
eccleſie deſcribit per thema:qō et de ipſa de-
claratur.iij.par.ti.xx.c.v.ante.§.
Uiſitatio quomodo fieri debet ex affectu chari
tatiuo ⁊ ꝓ vtilitate ſubditoꝝ:que ſunt in iſtis
cauenda.ibi.§.j.per totum.
Uiſitatio quō fieri debet vniuerſaliter ⁊ cū mo
dorū varietate.ibi.§.ij.per totum.
Uiſitatio quomō fieri debet cū correctiōe defe-
ctuum qui in ipſa inueniunt : cū miſericordia
⁊ ſeueritate.ibi.§.iij.per totum.
Uiſitatiōis quam formā tenere debēt archiepi
⁊ prelati ad ſubditos.ibi.§.iiij.per totum.
Uiſitatio deſcribit per.xxv.notabilia que ⁊ de
ipſa ad longū declarant ad varios caſus ⁊ ſta
tus ipſius viſitatiōis : quō poſſunt exigere in
viſitatiōib⁹:⁊ a qb⁹ ⁊ quātū ⁊c.ibi.§.v.p totū
In viſitatiōibus de quibus fiende ſunt inquiſi
tiones ad diuerſos ſtatus: quō et quo ordine
inquiſitio fieri debet:qui defect⁹ primo debēt
videri.ibi.c.vj.ante.§.
Uiſitationes eccleſiarū ſine cura quō fieri de-
bent:que in ipis debēt inquiri.ibidē.§.j.p to.
Uiſitatio monaſteriorū et eccleſiarū regularū
tam monachorū q̄ monialiū quō fieri debet:
que ſunt ab ipſis interroganda ⁊ ordinanda.
ibi.§.ij.⁊.iij.per totum.
Uiſitari quomō debent hoſpitalia: et de quib⁹
ſunt interrogandi.ibi.§.iiij.per totum.
Uide de viſitatiōe varia notabilia.ibi.§.vj.vij.
⁊.viij.per totum.
Uiſitatores monialiū in officio eoꝝ impedien-
tes poſt monitionē excōmunicati ſunt maiori
ſententia.iij.par.ti.xxiij.c.xliij.per totum.
In viſitatiōib⁹ monaſteriorū qn̄ plat⁹ p̄cipit q̄
ſibi dicat qō quis ſciuerit ad corrigendū:quō
iſtud p̄ceptū ſit intelligēdū.ij.par.ti.ix.c.vj.§.
iiij.aliqualr infra princi.ibi.Itē qn̄ prelatus.
Uiſitari quō debēt monaſteria per epōs que il
lis ſunt ſubiecta: cū quot pſonis ⁊ cū quibus.
⁊ quot perſonis indiget ꝓ viſitatione monia-
lium.iij.par.titu.ix.c.v.§.vj.vltra mediū.ibi.
In.c.vt iuxta.ſummatim dicitur.
Uiſitatio corporalis quō fit: quedam opiniōes
ponunt circa viſum:et lux quō non egreditur
a viſu niſi quatuor modis.j.p.ti.ij.c.iij.an.§.
Uiſio quō fit per receptionē: ⁊ quō ad viſionem
corporalē neceſſe eſt per ordinē quatuor con-
currere.ibi.§.j.per totum.
Uiſu ſpūali quō vario modo delinquit ſiue pec
cat:ſiue q̄ mala ex ipo ꝓueniūt.ibi.§.ij.p totū
Uiſus mediū vt bene ordinatū ſit conſiderāda
ſunt quatuor que ſpiritualiter exponuntur.j.
par.ti.iij.c.iij.§.ij.⁊.iij.per totum.
Uidere quō poſſum⁹ deū ⁊ ei⁹ magnalia p qua
tuor media.ibi.§.ij.infra princi.ſtatim.
Uiſum aie ſpūalē impediūt vel auferūt ſeptē.j.
par.ti.iij.c.iiij.et principalr.§.ij.quaſi p totū.
Uiſus quō ſpūaliter recuperat ſiue illuminat:
ponunt principaliter ſeptē modi cū quib⁹ vi-
ſus illuminat.ibi.c.v.per totum.
Uidere ſi anima vult deū a quib⁹ ſit cauendū:
⁊ in quibus vacandū.ibi.c.vj.§.j.per totum.
Per viſum intelligere debemus deū:et quō in
eū dirigere debemus.ibi.§.ij.⁊.iij.per totum.
Uideri quō deus poſſit a nobis per ſeptē ſpecu
la in preſenti : ſcȝ ſ̄m illud apoſtoli Uidemus
nunc per ſpeculū in enigmate.ibidem.§.iiij.v.
vj.vij.viij.ix.x.⁊.xj.per totum.
Uidere quomodo poſſum⁹ deum in diſpoſitiō-
ne innitentis/inſtruentis/ſtantis/ſedentis/

deambulantis/comedentis/⁊ regentis.ibi.§.xiij.vſqȝ ad.§.xix.per totum.

Uidere quō quis debet intus in conſcientia vt rectificet: extra circa creata vt cōpenſetur: ſupra celeſtia vt adiuuet: infra ſupplicia vt non intret: retro ad cōmiſſa vt non recidiuet: ad dexterā ad ſanctoꝝ exempla vt ſimilia faciat: et ad ſiniſtrā prauoꝝ ⁊c.ibi.c.vij.per totum.

De viſu icauto ſiue aſpectu vide varia.ſ. Aſpectus.et.ſ.Oculus.

Uiſio diuina per fidem quomodo eſt tota merces. Et quomodo deus diuerſimode videt et cognoſcitur ⁊c.iij.parte ti.xxx.c.ij.§.j.ij.⁊.iij.

Uiſio diuina in pſenti deſcribit quō videlȝ deꝰ videri nō poteſt ex puris naturalibꝰ: quō patres veteris teſtamēti deū non plene viderūt: nec in nouo teſtamēto ⁊c.ibi.c.iiij.ante.§.

Uiſio iſta quō eſt btā vel quō dr btā: ⁊ in quo cōſiſtit: q̄ requirunt ad ſpecies iſtius btē viſiōis ad deū clare videndū ⁊ deifice.ibi.§.j.ꝑ totū.

Quid videtur in deo vere ꝯgrue in vita beata: quomodo potentia abſoluta poſſit deus clare videre ⁊c.ibi.§.ij.per totum.

Uiſio deſcribitur quō ſcȝ nunc anime beatoꝝ ⁊ angeli oculo intellectuali in deo vidēt humanitatē xpi aſſumptā a verbo in vnitate pſone: ⁊ quomō chriſtus dabit ſanctis gloriā quinqȝ ſenſuum corporis.ibi.§.iij.per totum.

Quō ſancti vidēt in deo oia: quō ſancti vident orones nr̄as: ⁊ quō ꝓpter q̄nqȝ cauſas decēs eſt vt dirigamus orones nr̄as ad ſanctos: et quō ſancti varia vident in deo.ibi.§.iiij.ꝑ to.

Uidentes quare noiabant ꝓphete: ⁊ quō varia viderūt in viſione ⁊c. iij.par. ti.xxxj.c.vij.§.ij. vltra medium.ibi.Unde prophete.

Uiſus icautus quomodo eſt cauſa deſtructiua caſtitatis.iiij.parte tit.iiij.c.vj.§.ij. vltra medium.ibi.Quarta cauſa.

Uiſu oculoꝝ que modeſtia ſit ſeruādaꝫ et que ⁊ quāta facit viſus: que oia fundantur in ſacra ſcriptura.ibi.c.x.§.ij.per totum.

Uiſu quō diabolus vario mō tētat hoieȝ.iiij.p. ti.xiij.c.iij.§.ij.aſ með. ibi.quātū aūt ad viſū.

Ad viſionē dei quō aſcēditur p.vij. gradus ⁊c. iiij.p.ti.xv.c.xvij.§.j.ante með.ibi.Triplex ḡ.

Uitari non tenentur excōmunicati niſi fuerint denunciati.iij.par.ti.xxv.c.iij.per totum.

Uitari nō debent ſacerdotes cōcubinarij in diuinis niſi ſint publice denūciati: qd dicit notoriū: et quis notorius fornicator ⁊c.iij.parte ti.xxvij.c.iij.in fine.ibi.Nota quinto.

Uita ſecularis quomodo inducit ꝯfuſionē vite ſpūali ex cōſideratione ſue actionis: ⁊ hoc tripliciter.j.parte ti.iij.c.vij.§.viij.

Uita recta ſiue ſanctitas quomodo habetur ex tribus.j.parte ti.xiij.c.j.§.j.per totum.

Uite terminus vtrum poſſit ꝓlongari vel abbreuiari.j.parte ti.v.c.j.§.viij.per totum.

Uita noſtra quomodo ꝯſiſtit in humilitatis intellectu: in puritatis affectu: ⁊ in veritatis effectu: que tria plus inueniuntur in religione. iij.parte ti.xvj.c.x.§.v.per totum.

Uita noſtra vt recta ſit neceſſe eſt quattuor facere.iiij.parte ti.ij.c.j.§.iiij. prope finem.ibi. Inuenerunt autem quattuor.

In vita nr̄a quō patimur pericula in quadruplici pugna ſpūali: ſcȝ a carne inficiente: et ab hoſte deficiente: a mundo retinente: ⁊ ab hoie ſeuiente.iiij.par.ti.ij.c.ij.§.v.per totum.

Uitā ſuā quō vnuſqſqȝ regere debet ꝟm nouem regulas directiuas totiꝰ vite humane ꝑ quas optime ſtat.iiij.par.ti.ij.c.iiij.per totum.

Uite pſentis ſtatus miſerabilis quō eſt pro remedio nr̄e patiētie.iiij.p.ti.iij.c.vij.§.viij.ꝑ to.

Uitā eternā ꝙ quis ꝓmereri nō poteſt niſi dei gr̄a: hoc ꝓbat.iiij.par.ti.ix.c.v.§.j.per totū.

In vita preſenti quomodo homo ſemꝑ debet timere propter.vij.pericula mūdi.iiij.parte ti. xiiij.ca.vij.per totum.

In vita preſenti quō flagellat deꝰ hoiem q̄nqȝ de cauſis.iij.par.ti.xxix.c.j.§.j.per totum.

Uiuebāt diutius homines ante diluuiū ꝙ nūc propter ſex cauſas.j.parte tit.v.c.j.§.v. vltra medium.ibi.Quinto ⁊ vltimo.

Uita cōtēplatiua deſcribit ꝑ thema ex pſal.qð tripliciter diuidit: ſcȝ ꝙ vita btā oibus prepoⁿit: vita plurima pſens oſtēdit: ⁊ ꝙ vita mixta vt precipua eligit.iiij.par.ti.x.c.iiij.ante.§.

De vita cōtēplatiua ponit opinio aliquoꝝ.ſ.ꝙ tres fuerūt: quō ſignificant ꝑ lyam ⁊ rachelē: et ꝙ due ſufficiūt hoc oſtendit ibi.§.j.ꝑ totū.

Uita ꝯtēplatiua ſimpliciter loquēdo eſt melior ꝙ actiua: ꝓbat ⁊ iducunt ſup hoc octo rōnes: q̄ ad longū declarant: et quō q̄s in opibꝰ actiuis aliq̄ñ plus poſſit mereri ⁊c.ibi.§.ij.ꝑ totū.

Uita mixta quō exercet q̄ illā habuerūt ſingulariter/ad quos ſpecialiter ꝑtinet vita iſta.Et vtrū xp̄s magis dilexit Petrū vel Johānem euangeliſtam.ibi.§.iij.per totum.

Uita contemplatiua iterū deſcribit per thema ex pſal.qð ⁊ de ipſa declaratur ⁊ diuiditur in membra.ibi.c.v.ante.§.

Uita cōtemplatiua quomodo debet impetrari a deo per orationes.ibi.§.j.

Ad vitā cōtemplatiuā quō requirit mortificatio paſſionū ⁊ vitioꝝ.ibi.§.ij.per totum.

Ad vitā cōtemplatiuā quō requirit ꝯſideratio eleuationis: ⁊ quomodo anima tribꝰ cōſiderationibus volat verſus deū.ibi.§.iij.per totū.

Ad vitā contemplatiuā quomodo requirit delectatio per ſpeculationes: quomodo requies ſit ponenda in deo ⁊c.ibi.§.iiij.per totum.

Vita actiua quomodo figuratur per Marthã:
quomodo beata virgo habuit iſtam vitam ⁊c.
iiij.parte ti.xv.c.xliij.§.j.per totum.
Vita cõtemplatiua quomodo figuratur ꝑ ma=
riam magdalenã ⁊c.et quomodo beata virgo
habuit iſtã vitã ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Vita fruitiua q̃ eſt ſiue in quo ꝯſiſtit ⁊ qui ſunt
ipſius gradus ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Viuẽtes de bonis vſurarioꝝ/furũ/raptorũ/vel
alioꝝ iniuſte poſſidẽtiũ:quõ tales poſſunt ex=
cuſari ꝑ q̃nq̃z.ij.par.ti.j.c.xij.§.xix.per totũ.

¶Unctio extrema ſiue ſacra=
mentũ deſcribiť per thema ex pſal.quod ⁊ de
ipſa declarať.iij.par.ti.xiiij.c.viij.ante.§.
Unctus ſacro oleo quomõ chriſtus eſt: et quo=
modo hanc vnctionẽ vniuerſalem habent oẽs
veri fideles.ibi.§.j.per totum.
Quomodo inungũtur cathecumini ſacro oleo
⁊ ſacerdotes:⁊ in veteri teſtamẽto reges:quõ
nũc reges inunguntur ab epis: q̃d ſignificãt:
quõ altaria inunguntur ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Unctio extrema quõ eſt vnũ de ſeptẽ ſacris: et
diciť oleũ infirmoꝝ:ad q̃d dať ipſis: vñ ſumiť
effectus hui⁹ ſacri:quõ hoc ſacrm impinguat
animã:de oleo pugilũ.ibi.§.iij.per totũ.
Unctiõis extreme ſacrm inſtituit xp̃s:ſed bea.
Jacob⁹ ꝓmulgauit:⁊ inũctio eccl'ie eſt triplex
Jſtud oleũ ſacerdotũ triplex quõ habeť ex de
cre.Cũueniſſet.ex̃ de ſac.vnc.ibi.c.xv.ante.§.
Unctiõis materia remota eſt oleũ oliuarũ: q̄re
iſtud oleũ eſt aptũ ad iſtã vnctionẽ: ⁊ q̃ eſt ma
teria ꝓpinqua hui⁹ vnctiõis:quõ papa poſſet
mutare olei cõſecrationẽ ⁊c.ibi.§.j.per totũ.
Unctionis forma quõ fieri debet in vnctione:⁊
que eſt forma.ibi.§.ij.⁊.iij.per totum.
Unctionis extreme effect⁹ quis eſt: quare da=
tur:et quomodo in aliquo caſu non eſt neceſ=
ſarium.ibi.§.iiij.per totum.
Unctiõis miniſter eſt ſolus ſacerdos: ⁊ nullus
ali⁹ inũgere põt:quõ debet inũgere ſuos ⁊ nõ
alienos:quõ inculpať q̃ñ nõ vult ire:et excõi=
cati de licẽtia poſſunt inungi.ibi.§.v.ꝑ totũ.
Unctio extrema q̃bus debet dari ⁊ quare:⁊ q̃=
bus infirmis nõ eſt danda:quõ ſit faciendũ q̃ñ
dubitať an infirmus viuit: et quõ ⁊ q̃ñ poteſt
dimitti vel interdici.ibi.§.vj.per totum.
Unctio extrema in q̃bus partib⁹ corporis de=
bet dari:⁊ quare ⁊ qui nunq̃ habuerũt mem=
bra corporis:quomodo cum illis eſt faciendũ
in vnctione ⁊c.ibi.§.vij.per totum.
Unctionis extreme ſacramento quomodo ani
ma volat ad celum: et quis eius effectus ⁊c.
iij.parte ti.xiiij.c.j.§.ix.per totum.
Unio quomodo deſcribiť a bea.Diony.et de=
clarať ꝙ duplex eſt vnio amantis ad amatũ:⁊
quomodo vnio tripliciter ſe habet ad amo=
rem ⁊c.j.par.ti.vj.c.ij.§.iiij.circa prin.
Ad vnitatẽ quõ requiruntur quinq̃z:et q̃nq̃z ſunt
vnitates:⁊ quomõ quinq̃z fructus ſequunť ex
bona vnitate ⁊c.ibi.§.iiij.ante mediũ.ibi.De
vnitate incipientium.
Ad vnitatẽ ꝓficientiũ quõ concurrũt q̃nq̃z.ibi=
dẽ.§.iiij.vltra med.ibi.De vnitate ꝓficiẽtiũ.
Unitas ꝑfectoꝝ quõ ſit ſeruãda: et quõ aliqui
excludunť ab iſta vnitate:⁊ q̃ ad eandẽ valẽt.
ibidẽ.§.iiij.in fine.ibi.De vnitate ꝑficientiũ.
Unitas multiplex quõ diuerſis eſt neceſſaria:⁊
quõ ſumiť neceſſariũ ⁊c.ibidẽ.§.v.circa prin.
Unitas ſeptuplex deſcribiť que variis neceſſa
ria eſt:ſcilʒ vnitas naturalis/cõiugalis/poli=
tialis/eccleſiaſticalis/ regularis/pſonalis/et
eſſentialis/ ſiue diuinalis.ibi.§.v.ãte mediũ.
ibi.Sciendum autẽ ſeptẽplicem.
Unitatẽ quadruplicẽ quomodo ſeruare debẽt
religioſi ⁊c. adhuc triplex vnitas.iij.parte ti.
xvj.ca.x.§.x.per totum.
Uniuerſitates ſiue ſocietates q̃ñ iurãt ſe aliq̃d
facturas nũquid poſſunt ſibi dimittere:q̃bus
modis fieri poteſt: et quando licet et quando
non.ij.par.ti.x.c.vj.§.iiij.per totum.

¶Vocat ip̃e deus in preſenti
vltro ad laborandũ in eccl'ia:⁊ quõ vario mo=
do vocat aliquos ad neceſſarioꝝ obſeruatio=
nẽ: aliquos ad ꝑfectoꝝ cõuerſationẽ:et aliq̃s
ad plurimoꝝ gubernationem:⁊ quõ vocat ad
tria obſeruanda:⁊ quõ iſtã vocationẽ facit tri
pliciter.j.par.ti.v.c.ij.§.vj.per totum.
Sicut vocati fuerũt apoſtoli ter a dño: ſic etiã
vocatur q̃s a dño ad prelaturã tripliciter ⁊c.
ibi.§.vj.vltra mediũ.ibi.Tripliciter autẽ.
Vocatus eſt Aaron a dño ⁊ electus quadrupli
ci ſigno: et quid ſpũaliter ſignificat.iij.parte
ti.xix.ca.j.§.iij.per totum.
Volare quomodo poteſt anima verſus deũ tri
bus cõſiderationibus:que ⁊ notabiliter decla
rantur.iiij.par.ti.x.c.v.§.iij.per totum.
Voluntas nõ eſt eminentior intellectu ſimpli=
citer/ſed ſm q̃d: et eminentia alicuius ad al=
terũ põt dupľr attẽdi.j.par.ti.iiij.c.j.ante.§.
Voluntate prior eſt intellectus quo ad actũ ſm
ordinẽ nature ⁊ ſimpliciter:quod probatur:⁊
quomodo voluntas hominis accipit quaſi in
viros legitimos ſenſus:et ſi voluntas moueat
intellectum.ibidem.§.j.per totum.
Voluntas vtrum velit aliquid ex neceſſitate:
et quando illa neceſſitas repugnat voluntati.
ibi.§.ij.per totum.
Voluntas quomodo non vult omnia ex neceſ=
ſitate.ibi.§.iij.per totum.
Volũtariũ inuoluntariũ ⁊ actus volũtatis tri=

pliciter deſcribunt: ⁊ quõ aliquo modo repeꝛiunt in brutis.i.par.ti.iiij.c.iij.§.i.per totũ.
Voluntariũ quõ aliquid dicit dupliciter: ſcʒ directe ⁊ indirecte.ibidem.§.ij.per totum.
Inuoluntariũ dicitur qđ quis nullo modo vult: qđ ⁊ vlterius declarat: ⁊ duplex eſt actus voluntatis.ibi.§.iij.per totum.
Mixtũ ex voluntario ⁊ inuoluntario qñ hoc fit. ibi.§.iiij.per totum.
Qđ fit ex ignorãtia dicit etiã mixtũ ex voluntario ⁊ inuolũtario: ⁊ quõ intelligit.ibi.§.v.p.t.
De voluntario ⁊ inuolũtario ⁊ mixto ex vtroq; quõ multa habent in iure.ibi.§.vj.per totũ.
Voluntas quomodo mouet in finem: et ea que ſunt ad finem: ⁊ quomodo voluntas reſpicit finem tripliciter.i.par.ti.iiij.c.iiij.ante.§.
Voluntas ſiue velle quõ ⁊ quid eſt voluntas: ⁊ voluntas ꝓut deſignat actum ipſius volitiue potentie ꝓprie eſt finis.ibi.§.i.per totum.
Volũtatis actus ſiue motus quõ eſt a deo a potentia volitiua: ab intellectu ipſius volentis. ⁊ qñq; ab appetitu ſenſitiuo.ibi.§.ij.per totũ.
Voluntas quomodo mouet ad actũ ſuũ: et quõ dupliciter mouetur.ſ.ad exercitiũ actus / ⁊ ad ſpecificationẽ actus.ibi.§.iij.per totum.
Voluntatis ſecũdus actus dicitur frui.de ipſa vide.s̃.Frui.Et ibi.c.v.per totum.
Voluntatis terti⁹ actus quõ eſt intẽtio: de ipſa vide.s̃.ſub lra.I.ſ.intẽtio. ⁊ ibi.c.vj.per totũ
Volũtatis actus quomodo eſt electio.ibi.c.vij. per totum.
Voluntatis imperiũ quid eſt: qđ eſt imperare: ⁊ radix libertati quõ eſt volũtas.ibi.c.x.añ.§.
Volũtatis imperiũ quomodo extendit ad actũ appetitus ſenſitiui: et ad mẽbꝛa coꝛpoꝛis.ibi. §.ij.per totum.
Voluntas humana quomodo frequenter dicit coꝛ: ⁊ vbi et quõ ſub nomine coꝛdis tractat de exercitio volũtatis.ibi.c.xiij.ante.§.
Voluntati noſtre quomodo cooperat de⁹ ſeptẽ modis vt eam ducat ad rectam perfectionem. ibidem.§.i.per totum.
Voluntas ⁊ opus exterius quomodo ſe habẽt adinuicem ꝗtum ad meritũ vel demeritum. i.parte.titu.iiij.c.xiiij.
Voluntas ſine opere ꝙ tantũ valet in malo ⁊ in bono / quantũ valet cum opere: ⁊ vtrũ voluntas habeatur ꝓ facto.ibi.§.i.per totum.
Volũtas vtrum ſolum habeatur ꝓ opere exteriori in malis.ibi.§.ij.
Opus exterius factũ ſine voluntate.ibi.§.iij.
Voluntas quomodo reperitur cum opere exteriori: et quomodo naturaliter precedit actum exterioꝛem.ibidem.§.iiij.
Voluntas bene diſpoſita quomodo cõparat arboꝛi.ibidem circa mediũ.ibi. Comparat etiã mens ⁊c.cum.§.ſequenti.
Voluntate bona exiſtẽte quõ non poſſunt ꝓcedere ab ea mala opera.ibidem.c.xv.ante.§.
Voluntatis ꝓbitas vnde oritur: quõ aſſimilat arboꝛi: quõ plantat: quid ſignificãt ſtipes: qđ rami: quid coꝛtex: quid folia: quid fructus: qđ floꝛes: quid terra: quid radi⁹ ſolaris.ibi.§.i. per totum.
Voluntas bona quomodo nõ poteſt fruct⁹ malos facere: que ſit planta: quomodo facit malos fructus.ibi.§.ij.per totum.
Voluntatis fructus quomodo diſcernãtur an boni ſint vel mali.ibi.§.iij.per totum.
Voluntas ſiue affectus iuſti quõ ſe cõfoꝛmare debet cũ dei voluntate: ⁊ quõ ẜm quatuoꝛ cauſas debemus voluntatem noſtram ſiue velle deo cõfoꝛmare.i.parte.titu.xij.c.i.§.iij. etiam iiij.⁊.v.aliqua.
De volũtate diuina ponitur illud.i.Timoth.i. Vult deus omnes hoies ſaluos fieri. Et quõ in lege dñi eterna fuit voluntas iuſti. ibidem §.vj.per totum.
Voluntatis quõ eſt duplex actus: prim⁹ eſt appetitus finis: ſecũdus eſt appetitus eoꝝ que ſunt ad finem: ⁊ quõ ſe habent ad filias luxurie.ij.parte.titu.v.c.ix.ante.§.
De voluntate vltima in teſtamẽtis vide varia s̃.teſtamẽtũ.⁊.iij.par.ti.x.c.iij.§.viij.per totũ.
Volũtatis humane bonitas in actib⁹ ſuis quõ dependet ex obiecto: ex ratiõe voluntatis: ex lege eterna: et ex hoc ꝙ confoꝛmat voluntati diuine.i.par.ti.iiij.c.xij.§.iiij.per totum.
Voluntas vltima ſiue teſtamentũ ad pias cauſas quõ valet coꝛam duobus teſtibus factum qđ multipliciter ꝓbatur et declaratur: ꝗ debent eſſe teſtes: ⁊ cui⁹ etatis.iij.par.ti.x.c.iij. §.viij.ante mediũ.ibi.Item ſicut in relictis.
Voluptas carnalis quomõ obliuiſci facit dei ſui ⁊ ꝓximi.i.par.titu.ij.c.ix.§.ij.poſt mediũ. ibi.Tertium quod impedit.
Qꝫ in voluptate cõſiſtat beatitudo eſt impoſſibile: ponuntur deſup tres rationes.iiij.parte titu.vij.c.iiij.§.vj.per totum.
Voracitas quare tripliciter ꝓhibetur clericis ⁊ quando veraciter ex charitate ꝓdeunt cõuiuia / quomodo ſe ibidem regere debẽt.iij.par. titu.xiij.c.iij.§.iij.per totum.
Votum deſcribitur ẜm illud Vouete ⁊ reddite dño. quomodo per votum offerimus deo munera: quomodo talis vouens ad votũ eſt obligatus.ij.par.titu.xi.c.i.ante.§.
Votũ quid eſt: quõ nullus cogitur ad vouẽdũ: quõ exponit vouere ẜm glo. ⁊ quõ opus factũ cũ voto eſt magis meritoꝛiũ ꝙ factũ ſine voto: ꝓbatur triplici ratiõe: ⁊ quõ hoꝛtamur ad vouendũ exẽplis ſanctoꝝ.ibi.§.i.per totum.

Vota quõ ſint reddenda cũ debita acceleratiõe cũ perfecta ſolutione:⁊ cũ recta diſcretiõe. Et plura ſunt quorũ vota nõ ſunt obligatoria niſi ratificentur a ſuis ſuperioribus: quõ aliqui ſtulte vouent.ibi.§.ij.per totum.

Votum quare ꝓprie deo eſt faciendũ et quõ:et que eſt differẽtia inter votũ ⁊ ꝓmiſſionẽ: quõ orõnes ad ſanctos ſunt dirigẽde: et quõ de triplici bñficio deo ⁊ ſanctis reddemus vota ⁊c. ibi.§.iij.per totum.

Votum quõ diffinitur: quõ quis eſt obligatus ad votum qđ vouit: et ꝓmiſſio que fit in voto quõ intelligitur:quõ ad votum requirit deliberatio: qñ vota non obligant: tria debent cõcurrere ad eſſentiam voti:et impediẽs aliquẽ a voto quantũ peccatũ.ibi.c.ij.ante.§.

Votũ quõ diuidit in cõe ſiue neceſſitatis: ⁊ ſingulare ſiue volũtatis: quõ p iſta vota obligamur:qñ poſſunt frangi iſta vota. Aliud eſt vouere caſtitatẽ/ ⁊ aliud nõ ꝯtrahere mrimoniũ ⁊ vouẽs intrare religionẽ ꝓpter debita quare iſte nõ dȝ in ſeculo manere.ibidẽ.§.j.p totũ.

Voti trãſgreſſio volũtaria eſt mortale: ꝓbat. ⁊ grauius peccatũ eſt trãſgreſſio voti ꝙ tranſgreſſio iuramẽti: quotiẽs frãgit votũ/totiens peccat mortalr:⁊ qñ ꝗs vouit non bibere vinũ quõ hoc ſit diſtinguendũ.ibidẽ.§.ij.per totũ.

Ex voto facere aliquod bonũ eſt magis meritoriũ: ⁊ vtrum religionẽ intrans obligat⁹ eſt ad talia ante ꝓfeſſionẽ: ⁊ qñ quis peniteat de voto quõ adhuc tali eſt magis meritoriũ : quod ꝓbatur ibidem.§.iij.per totum.

Ad vota licita ſiue illicita quõ obligamur etiã de conditione.ibidem.§.iiij.per totum.

Ad vota quomodo tenetur heres cuius eſt hereditas.ibi.§.v.per totum.

Ad vota quõ quedã perſone non ſunt obligate niſi ratificẽtur ab alijs:⁊ pñt irritari. Et religiõis votũ quõ eſt tãte altitudinis/ ꝙ oĩa alia in ipm cõmutari pñt:⁊ que differẽtia inter irritationẽ ⁊ diſpẽſationẽ.ibidem.§.vi.per totũ

Voti redẽptio/cõmutatio/ ⁊ diſpẽſatio quõ inter ſe differũt:⁊ qre ⁊ quõ tales nõ obligãt ad vota:⁊ qđ hoꝝ triũ eſt maius.ibi.§.vij.p totũ.

In votũ religiõis quõ auctoritate iuris omnia alia cõmutant:⁊ ſine diſpenſatiõe vota perſonalia quõ mutent in religiõe:et ſimiliter vota realia ⁊ ſpecialia:et qñ ⁊ quõ pater nõ põt vouere filium ad religionẽ ſine cõſenſu matris: ⁊ quando poteſt.ibi.§.viij.per totum.

Votorũ diſpẽſatio ad quẽ ꝑtinet:que forma ad hoc requirit ⁊ cauſa:qđ myſteriũ:⁊ ꝓfeſſus in laxiori ordine nõ debet ad arctiorẽ vouere niſi petita licentia.ibi.§.ix.per totum.

Utꝝ vouẽs ieiunare i die feſto alicui⁹ ſcti ſi illđ feſtũ in dñica venerit tenet illo die ieiunare.

Utrũ vouens non comedere carnes vel panes in feſto alicuius ſancti : ad quod hoꝝ magis tenetur.ibidem.§.x.per totum.

Votum ſolẽne dirimit mrimoniũ ⁊ nõ ſimplex: de qb⁹ votꝫ itelligit:qualr peccat talia faciẽs ꝗd tenet facere talia vouẽs.iij.p.ti.j.c.iiij.p.t.

Votum ſimplex impedit matrimoniũ cõtrahẽdum:ſed nõ dirimit contractũ: talis mortaliter peccat:et nichilominus adhuc tenetur implere votum ⁊c.ibidẽ.c.xvj.§.j.per totum.

Vota varia cõiugatoꝝ deſcribunt.ſ.matrimonium ⁊c.ibi.c.xxij.per totum.

Votũ in religione eſt triplex:et quõ homo p votum ſe offert deo.iij.par. titu.xvj.c.j.§.j.ꝓpe finem.ibi.Inter ipſa.

Voto mediãte quõ aliqui diuerſimode obligãtur ad religionem:⁊ qui/⁊ qui non ⁊c. ibi.c.ij. §.iij.⁊.iiij.per totum.

Votũ ſimplex ſi ꝗs violauerit quã penã incurrit ſm canões.iij.p.ti.xvij.c.xxj.§.v.ibi.dnt⁹.

In votis varijs quomõ papa vario modo diſpẽſat:⁊ vbi non.iij.par.titu.xxij.c.vij.ibi.Duodecimus de voto.

Votũ quod fit cũ iuramento vario modo in varijs caſibus deſcribitur.ij.par.titu.x.ca.vj.tñ ibi principaliter.Sextus caſus.

Votũ ſimplex ꝗs hñs ſi cõtrahit mrimoniũ exigere non põt debitũ:ſed exact⁹ tenet reddere. Et votũ qđ eſt ſolẽnizatũ habẽs nõ põt exigere neqꝫ reddere abſqꝫ mortali:abſqꝫ tñ diſpenſatione.iij.par.ti.j.c.xx.§.viij.per totum.

Vouẽs intrare religionẽ quãdo poteſt implere ⁊ quãdo non:quot annos talis debet habere. iij.par.titu.xvj.c.ij.§.iiij.per totum.

Vox iſta deſcribit que citabit mortuos ad diuinũ iudicium:qualis.ſ.erit vel ꝗd:quare dicit illa vox tube:quare in voce archãgeli:quõ fiet iſta vox.iiij.par.ti.xiiij.c.xj.§.iiij.per totum.

Uſura deſcribit per thema

ex pſal.quod et de ipſa declaratur: quõ quilibet fidelis ſummopere ſe cauere debet ab ipſa ⁊ quõ vſurarius male tripliciter vexat.ij.par. titu.j.c.vj.ante.§.

Uſura quõ palliatur ⁊ excuſatur ꝓpter fraudulentiam p vſurarios:quid ſit vſura:⁊ quadruplici ratione eſt contra legem nature:etiã contra legem humanã:et quõ vſura eſt contra legem diuinalem.ibidem.§.j.per totum.

Uſura quõ extẽdit copioſiſſime:⁊ quare et quõ deſignant per plateas:⁊ quõ illoꝝ ſunt varie platee in quibus fit vſura. ibi.§.ij.per totum.

Uſura quõ cõtinuatur:quõ eſt periculoſiſſima: quõ tripliciter iſta cõtinuatio eſt periculoſiſſima cũ exemplo in fine.ibi.§.iij.per totum.

Uſurarioꝝ multiplex modus deſcribitur : quĩ

cõmittitur in mutuis et pignoꝛibus ꝛc. quo=
modovſura eſt voꝛago:difficulter deſeritur:ꝛ
vnde dicitur vſura.ibi.c.vij.ante.§.
Uſura quõ diffinit:q̃d dicit lucrũ et q̃d mutuũ
et ipſoꝛ mala deſcribuntur ibi.§.j.per totũ.
Uſura q2 eſt cõtra legẽ diuinã ꝛ naturalẽ: ideo
nec p papã poſſet diſpenſari vt ſine pctõvſura
exerceat ab aliquo:nec vllus p hoc excuſat: ꝛ
argumenta in ꝯtrariũ ſoluunt.ibi.§.ij.p to.
Caſus deſcribitur vbi vſura ꝓhibetur in iure.
ibi.§.iij.per totum.
Quis autẽ ſit iudex cõpetens in cauſa vſura=
rioꝛũ:ꝛ ad quos magis ſpectat determinatio
dubioꝛ de vſuris:an tam ad theologos q̃ ad
canoniſtas ꝛc.ibi.§.iiij.per totum.
Uſurarioꝛ modus multiplex deſcribit qui cõ=
mittit in mutuis expꝛeſſis ꝛ pignoꝛib9 ꝛ in ſo
cietatibus ꝛ in cambijs p varias queſtiones.
ibidem a.§.v.vſq3 ad.viij.c.per totum.
Utrũ ſit licitũ emere pignoꝛa a manifeſtis vſu=
rarijs q̃ ex lapſu tpis ad eos puenerunt rõne
vſure nõ ſolute.ibi.c.viij.§.xvij.per totum.
De cooperatione ꝛ participatione vſure:quõ ꝛ
q̃n quis ad reſtitutionẽ tenet.ibi.c.ix.ante.§.
Quid de ſeruitoꝛibus vſurarioꝛ q̃ nichil aliud
habeut niſi vſuras.ibi.§.j.per totum.
Quid de eo q̃ accipit vſuras nomine alieno:vt
tutoꝛ/curatoꝛ/vel ꝓcuratoꝛ.ibi.§.iij.p totũ.
Quid de famulis qui de mandato dñi dant pe
cuniam ad vſuram debitoꝛibus vt ſuſcipiant
pecuniam ab eis.ibi.§.iiij.per totum.
Quid de illo qui cũ vellẽ mutuare gratis in=
duxit me vt darẽ ſub vſuris.ibi.§.v.per totũ.
Quid de notarijs qui ſcienter ſub vſuris cõfi=
ciunt inſtrumenta.ibi.§.vj.per totum.
Quid de pꝛelatis qui ſubſcribũt ſe et ſigillant
cedulas vſurarias.ibi.§.vij.per totum.
Quid de ciuitatibus vel vniuerſitatibus mu=
tuantibus ad vſurã nũquid tenẽtur ad reſti=
tutionem.ibi.§.viij.per totum.
Sed q̃d de quinq3 ꝓ centenario que dat tutoꝛ
pupillo.ibi.§.ix.per totum.
Utrum talis poſſit dicere tutoꝛi tãto tempoꝛe
habuiſti pecuniã meam peto pꝛo ea lucrum:
ſed vſuras nolo.ibi.§.x.per totum.
Utrum licet creditoꝛi recipere debitũ q̃d vſu=
rarius ei debet.ibidem.§.xj.per totum.
Utrũ liceat marito recipere dotẽ a patre vxo=
ris vſurario.ibidem.§.xij.per totum.
De pꝛoſenetis ſiue cenſualibus vtrũ peccẽt cũ
ſint mediatoꝛes ad fenus:ꝛ vtrum teneantur
ad reſtitutionẽ.ibidẽ.§.xiij.per totum.
Nunquid liceat accipere mutuum ſub vſura.
ibi.§.xiiij.per totum.
Uſurarij manifeſti excõmunicati ſunt nõ ſim=
pliciter:ſed quo ad tria: et qui dicũtur mani=
feſti vſurarij.ibidem.c.x.ante.§.
Uſurarij manifeſti nõ poſſunt recipi ad ꝯfeſſio
nẽ vel ad ſepulturã:q̃uis dicant ſe velle reſti=
tuere:ꝛ quõ in iſtis ſit faciendũ.ibi.§.j.p to.
Quid de vſurario qui cauere voluit/ ſed pueu
tus moꝛte ꝛc.ibidem.§.ij.per totum.
Ponuntur adhuc alie queſtiuncule de ipſis in
varijs euentibus ſiue cauſis.ibi.§.iij.iiij.v.vj
vij.ꝛ.viij.per totum.
Uſurarioꝛum/raptoꝛ/et alioꝛ qui reſtitutioni
ſunt obligati filij ſiue ꝛ familia viuẽtes de bo
nis ipſoꝛũ excuſari poſſunt pꝛopter quinq3.ij.
parte ti.j.c.xij.§.xix.per totum.
Utrũ manifeſto vſurario pꝛeſtãte cautionẽ de
reſtituendis vſuris ſi ad p̃ces eius aliquis ꝓ
eo fideiubeat/ teneat ip̃e fideiuſſoꝛ creditoꝛi=
bus ad vſurã.ij.par.ti.ij.c.ij.§.vj.per totum.
Facientes ſtatuta q vſure ſoluantur vel ſolute
non repetãtur:aut reſtituantur et iudicantes
ſm ea excõmunicati ſunt maioꝛi ſententia.iij.
parte titu.xxiiij.c.xxix.per totum.
Uſurarius quis ſit cũ ſola ſpe quando eſt pꝛin
cipaliter ad lucrũ in mutuo:q̃d ꝓbatur.j.par.
ti.iiij.c.xiij.§.ij.ante med.ibi.Et nota.
Uſurpatio occulta eſt triplex/ ꝓſidentie/doctri
ne/ꝛ ſubſtantie.ij.par.ti.j.c.xiiij.§.ij.per totũ.
Uſus q ſit act9 volũtatis oſtẽdit ꝛc.et vſus ali
cui9 rei q̃d impoꝛtat ꝛc.j.par.ti.iiij.c.xj.ante.§.
Uti quõ denoiat quãdã opationẽ: quõ dicit fre
quentiã opationis: et q̃n dicit reſpectu eoꝛ q̃
oꝛdinantur ad finẽ.ibidẽ.§.j.ꝛ.ij.per totũ.
Uſus q nõ ſolũ eſt in via ſed etiã in patria quo
ad quedã: ꝛ quomodo vſus dei differt ab vſu
noſtro in duobus ꝛc.ibidẽ.§.iij.per totũ.
Uſufructus quõ deſcribit ſm iuriſtas:ꝛ quõ le
giſte accipiũt vſum ꝛc.iij.p.ti.iij.c.iij.§.j.p to.
Uſus q̃s eſt in religiõe q̃n pꝛelat9 dat inferioꝛi
aliqua ad vſum: ꝛ q̃ eſt differẽtia inter vſum ꝛ
vſufructũ: et eſt duplex vſus:et q̃n religioſus
nichil dare debet de iſtis ſine licentia.ibidem
ti.xvj.c.j.§.xj.poſt med.ibi.Nota.iiij.ꝛ.v.ꝛc.
Uſus licitus vtrũ poſſit ſeparari a iure.iiij.par
te titu.xij.c.iiij.§.vj.vij.ꝛ.viij.
Uſum nudum facti quomodo fratres minoꝛes
habere poſſunt: ponũtur deſuper quattuoꝛ cõ
cluſiones.ibidem.§.ix.per totum.
Utrum in vſu cõſumptibilibus poſſit ſeparari
licitusvſus a ꝓꝓꝛietate ſiue dominio rei.ibi=
dem.§.x.ꝛ.xj.per totum.

¶ Uxoꝛes qualit ſe vario mo
do habere debent ad virum vide.s.matrimo
nium et etiã de mulieribus.

Uxoꝛẽ vtrũ debeat ducere ſapiens ꝛc.iij.p.ti.j.
ca.j.§.iiij.poſt med.ibi.Sed vtrũ ſapienti ꝛc.
Uxoꝛ quomodo debet regi a viro manſuete/

corrigi ſecrete:ꝛ diligi complete.iij.parte tit. xiiij.ca.ix.§.j.per totum.

Uxores plures nūꝗ licet marito habere in matrimonio.ibidē.c.x.§.ij.per totum.

Pũs quomodo ſe humiliauit in quattuor oſtenditur.j.par.ti.iij.c.iij.§.iij.
x circa finē.ibi.Quartus color niger.

Xp̄s quomodo veniet ad iudiciū propter tria.j.parte titu.iij.ca.vj.§.xvij. circa medium.ibi.Ueniet autem.

Xp̄s eſt caput eccleſie ꝛ oim hominū ſm diuerſos gradus.iij.par.ti.xxxj.c.j.per totum.

Xp̄s quō operatꝰ eſt ſalutē in quiutuplici medio.iij.par.ti.xxxj.c.ij.per totum.

Xp̄i paſſio ad memoriā reuocata triplicē effectū facit in aia.iiij.par.ti.iij.c.vij.§.iiij.ꝑ to.

Circa xp̄i paſſionē quomodo notāde ſunt ſeptē circūſtantie.iiij.par. tit.xv.c.xlj.§.ij.ante medium.ibi.Notandū ꝙ ſeptem ſunt.

Xp̄s quō a diuerſis deriſus fuit in paſſione ꝛ illuſus:ꝛ quō adhuc ipſe deridet̄ quotidie a diuerſis.ij.par.ti.vj.c.vij.§.j.ij.ꝛ.iij.per totū.

Xp̄m in quo figurat aaron ſummus ſacerdos. j.parte tit.vj.c.ij.§.v.poſt medium.ibi.Bonū delectabile notatur.

Xp̄i ſepulcrū quō poteſt eſſe aia deuota: et que ſunt ad hoc neceſſaria.iij.parte,ti.xiiij.c.iiij.§. iij.poſt prin.ibi.Et quia in corpore.

Xp̄i ſponſa quomodo efficit̄ aia in baptiſmo:ꝛ que bona ab ipſo tūc recipit.j.par.ti.j.c.j.§.ij. circa finem.ibi.Qꝛ etiam in baptiſmo.

Xp̄s oſtēdit iude magnā familiaritatē.ij.parte titu.j.ca.xxij.§.j.ꝛ.ij.per totum.

Xp̄s quomodo ſollicitus eſt pauperū in hoſpitali: quomodo hoc verbis ꝛ factis oſtēdit ꝛc. iiij.parte titu.xj.c.j.ante.§.

Xp̄s vtrū plus dilexit petrū ꝙ̄ iohānē.iiij.par. ti.x.c.iiij.§.iij.circa finē.ibi.Et cū querit̄.

¶ Ydolatria deſcribitur vario modo.ʒ̄. Idolatria. et.ij.parte titulo.xij. ca.j.§.ij.per totum.

Elus qui eſt effectꝰ amoris quō diffinitur a philoſopho ꝛ a theologo ꝛc.
ʒ j.par.ti.vj.c.ij.§.vj.circa prin.

Zelus ꝙ cauſetur ſiue ꝓducatur ab amore intenſo oſtendit̄ autoritate/ ratione/ꝛ diſtinctione: ꝛ quid zelare pro deo: et quid ꝓ amico ꝛc.ibidem.§.vj.ante mediū. ibi.Cauſatur autē ſeu producitur.

Zelus eſt triplex/ſcʒ ꝓ deo/ꝓ amico/ ꝛ ꝓ carnali bono ꝓprio:et vbi bene ꝛ vbi non ꝛc.ibidem.§.vj.ante mediū.ibi.Eſt igit̄ triplex.

Zelus ꝙ proprie non ſit aliud ꝙ̄ intēſus amor refutans cōſortium in amato : quomodo hoc intelligitur: ꝛ exponitur deſuꝑ iſta autoritas Exod.xx.Ego ſum deus zelotes viſitans.ibidem.§.vj.ante mediū.ibi.Sciendū etiam.

Zelotipus circa vxorē ſeptē facit :ꝛ ſic iſta deꝰ facit circa animā quā diligit. ibidē.§.vj. poſt mediū.ibi.Quantū ad primū nota.

¶ Explicit tabula materiarum totius ſumme venerabilis dñi Antonini ꝛc.

¶ Incipit tabula de btā virgine:ꝛ primo de feſtis ipſius ſm ꝙ occurrūt per circulū anni. Et primo de purificatione.

De iſto feſto habes ſermonē in forma.iiij.par.tit.xv.c.xxiiij. per to. Item ꝓ alio ſermone eiuſdē.ibi.c.xxxiiij.per totū. Itē ꝓ alio ſermone eiuſdem diei vide ibi.c.xxxv.ꝑ totū.

De annūciatiōe. De iſto feſto habes ſermonē in forma.iiij.par. ti.xv.c.viij. per totū. Item ꝓ alio ſermone eiuſdē feſtiuitatis vide ibi.c.ix.per totū. Et de ſalutatione angelica vide ibidem.c.xiij.

De viſitatione. De iſta feſtiuitate habes ſermonem in forma.iiij.par.ti.xv.c.xxvij.ꝑ totū. vide etiā aliqua ſuper epiſtolam huius diei. ibi.c.xxxvj.§.ij.

De aſſumptione. De iſto die habes ſermonē in forma.iiij.par.ti.xv.c.xliij.per to. Itē ꝓ alio ſermone eiuſdē vide ibidē.c.xliiij.ꝑ to. Item pro alio ſermone eiuſdē diei vide ibidē.c.xlv. ꝑ to. Iteʒ ſi placet recipe allegorice ſex eiuſdē diei.vide.j.ꝑ.ti.vj.c.ij.§.vj.vij.viij.ix.x.ꝛ.xj.

De natiuitate. De iſto feſto habes ſermonē in forma.iiij.par.ti.xv.c.v.per to. Itē ꝓ alio ſermone eiuſdē diei.ibi.c.vj.per totum ca.

De preſentatione. De iſto feſto vide varia.iiij. parte titu.xv.c.vj.§.ij.

De conceptione. De iſta feſtiuitate habes ſermonē in forma.iiij.par. ti.xv.c.iij.per to. Itē ꝓ alio ſermone eiuſdē.ibi.c.iiij.per to. Item ꝓ alio ſermone eiuſdē feſtiuitatis vide.j.par. ti.viij.c.ij.per totū. Item ꝓ alio ſermone vide ibi.c.iij.per totum.

In cōi de beata virgine. Itē ꝓ omi ſermone de beata virgine ꝓ quacūꝗ ipſius feſtiuitate vide.iij.par.ti.xxxj.c.iij.per to.et.c.iiij.per totū. Item plura alia multa colligere potes ad ſupradictos ſermones ex tabula de btā virgine hic inferius ſm ordinē alphabeti collecta.

¶ Sequitur tabula in particulari de beata virgine ſm ordinē alphabeti.

Aduocata peccatorū quomō eſt maria:quomodo poſt deū habet oīpotentiā ꝛ virtutes oim patriarcharum ꝛ aliorū magnoꝝ ſanctorū in veteri ꝛ nouo teſtamēto.iiij.parte

titu.xv.ca.xiiij.§.vij.per totum.
Angelus gabriel quō miſſus fuit ad beatā virginē triplici rōne.iiij.par.ti.xv.c.ix.§.j.p to.
Angelus iſte de quo ordine miſſus eſt: quō interpretatur gabriel ꝛc.ibidē.§.ij.per totū.
Angelus iſte q̄ ſpecie miſſus eſt ad beatā virginē: quō indutus erat ꝛc.ibidē.§.iij.per totū.
Angelus iſte quo tempore miſſus eſt: quoto anno ab initio mundi: ꝛ qua hora miſſus eſt ꝛc. ibidem.§.iiij.per totum.
Angelus iſte ad quē locū miſſus eſt: et que fuit ciuitas: qō eius nomen ꝛc.ibidē.§.v.p totū.
Angelus iſte qua locutione locutus eſt ad beatiſſimā virginem: quomodo eam ſalutauit dicens ꝛc.ibidem.§.vj.per totum.
Angelica ſalutatio deſcribitur: quomodo ſcilꝫ ipſa facta eſt: ꝛ quomodo per aue: et qd ſignificat aue ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.xiij.ante.§.
Angelus quomodo dixit illud aue ex parte dei et quid ſignificāt littere aue: ꝛ quomodo fuit vario modo ſine ve: et ve etiā vario modo exponitur.ibidem.§.j.ij.iij.iiij.ꝛ.v.per totum.
Angeloꝝ choros quomodo aſcendit beata virgo.iiij.parte ti.xiiij.c.xliiij.per totum.
Angelica generatio quomodo bn̄dicit mariā: et quomodo principaliter in ſua aſſumptione ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.xxiiij.§.ij.per totum.
Annūciatio dn̄ica ad beatā virginē quomodo facta eſt ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.viij.ante.§.
In annūciatione iſta quomodo deus honorabatur tripliciter.ibidem.§.j.per totum.
Annunciatio iſta fuit neceſſaria ꝛ congrua facta marie propter eius triplicē cōmendationem.ibidem.§.ij.per totum.
Annūciatio iſta quō fuit neceſſaria ad nr̄e vtilitatis cōſecutionē ꝛc.ibidem.§.iij.per totū.
Annunciatio dn̄ica adhuc ſemel deſcribitur: quomodo ſcꝫ angelus miſſus eſt ad beatā virginem.ibidem.c.ix.per totum.
Annūciatio iſta quō fuit ſuprema ac cōplementum oīm nūciationū ꝛc.ibidē.§.j.per totum.
Arca quomodo eſt beatiſſima virgo: et que in arca fuerunt materialiter iſta fuerunt in ipſa ſpūaliter.iiij.par.ti.xv.c.xiiij.§.iiij.per totū.
Artes liberales oēs quō habuit beata virgo ꝛ oēm aliā ſcientiā tā theologicam q̄ oēs alias ſcientias.iiij.par.ti.xv.c.xix.§.ij.per totū.
Aſſumptio beate marie virginis deſcribitur p thema cū declarationibꝰ.iiij.par.ti.xv.c.xliij.
Item pro alio ſermone de eadem.ibidē.c.xliiij et.xlv.per totum.
Aſſociata quomodo fuit tripliciter beata ꝟgo dn̄o.iiij.parte ti.xv.c.xxj.§.j.per totum.
Aue quomodo per illud facta fuit ſalutatio ad beatam virginem: ꝛ quid ſignificat aue: quomodo angelus dixit aue ex parte dei: et quid ſignificant tres littere aue.iiij.parte titu.xv. ca.xiij.§.j.ij.iij.iiij.ꝛ.v.per totum.

¶ Beatitudines octo de quibus in Mattheo et luca quomō illas habuit beata virgo.iiij.parte tit.xv.ca.xxiiij.§.j.ante mediū.ibi.Primus ſermo xp̄i.et poſt p totū.
Benedictionē quadruplicē quomō habuit btā virgo.iiij.parte ti.xv.c.xxiij.ante.§.
Benedictio marie quō euacuat maledictionē noſtrā que fuit triplex.ibidē.§.j.per totum.
Benedictionē fecūditatis ſiue ſuperexaltatiōis quō habuit beata virgo ꝛc.ibidē.§.ij.p totū.
Benedictionē ſingularē quō habuit btā virgo: et hoc tripliciter.ibidem.§.iij.per totum.
Benedictionē laudantiū quomodo habuit btā virgo: et quomō triplicē benedictionē habuit ſup oēs mulieres.ibidem.§.iiij.per totum.
Benedictio marie quomodo habuit quattuor ſignificata: ꝛ quomō fructus marie bn̄dictus eſt tripliciter.iiij.par.ti.xv.c.xxv.§.ij.p totū.
Benedictio nature quomodo fuit in maria ꝛc. ibi.§.iij.per totum.
Benedicta quomodo eſt btā virgo apud omnē generationē.iiij.par.ti.xv.c.xxiiij.ante.§.
Benignitatis fructum quomodo habuit beata virgo.iiij.parte tit.xv.ca.xxvj.§.j.poſt medium.ibi.Septimus eſt.
Bonitatis fructū quō habuit btā virgo.iiij.p. ti.xv.c.xxvj.§.j.ante mediū.ibi.Sextus eſt.

¶ Cāticum beate virginis ſcꝫ Magnificat quomodo deſcribitur.iiij.parte titu.xv.c.xxviij.ꝛ.xxix.per totum.
Caput ſiue principiū feminarū quō fuit beata virgo ꝛ eſt.iiij.p.ti.xv.c.xxiij.§.iij.circa prin.
Charitatem quantā habuit beatiſſima virgo: quid ſignificatur p fimbrias aureas.iij.parte titu.xxxj.c.iij.§.ij.per totum.
Charitatē quomodo habuit beata ꝟgo: et quō exceſſit oēm creaturā in charitate: ꝛ tria exiguntur ad hoc vt charitas viatoris perficiatur ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.xvij.§.ij.per totum.
Charitatis fructum quomō habuit beatiſſima virgo.iiij.parte ti.xv.c.xxvj.§.j.
Charitatis gradus quomodo habuit beatiſſima virgo.iiij.parte ti.xv.c.xxvij.§.ij.
Certificata quomō fuit beata virgo vario modo de ſua promiſſione.iij.par.ti.xxxj.c.iij.§.j. poſt prin.ibi.Fuit autem certificata.
Ciuitas quomodo dicit̄ beata virgo: ſcꝫ ꝑpter plenam vnionem: propter congruam prouiſionem: propter rectā gubernationē.iiij.parte titu.xv.c.iij.§.j.per totum.
Ciuitas dei quomodo dicit̄ beata virgo: quia eā deus fundauit: qꝛ deꝰ eius poſſeſſionē cōti

iuuauit:⁊ qꝛ deus eã inhabitauit.ibi·§·ij.p to.
Conceptio beate virginis deſcribitur p modũ ſermonis.iiij.parte tit.xv.c.iij.⁊.iiij.per totũ. et.j.parte ti.viij.c.ij.⁊.iij.per totum.
Cõceptus qualiter chriſtus fuit in vtero beate virginis: quomodo ibi ſtetit ⁊ quot dieb⁹ ⁊c. iiij.parte ti.xv.c.xxij·§·j.per totum.
Compaſſionis fructũ quomodo habuit beatiſſima virgo ⁊c.iiij.parte ti.xv.c.xxvj·§·ij.
Cõiugij triplex bonũ quomodo habuit beatiſſima virgo.iiij.par.ti.xv.c.xxiij·§·iij.
Cõtemplationis montẽ quõ aſcẽdit beata virgo ⁊c.iiij.parte ti.xv.c.xxvij·§·iij.per totum.
Continẽtie fructũ quõ habuit btã virgo.iiij.p. ti.xv.c.xxvj·§·j.circa fi.ibi.Undecim⁹ fruct⁹.
Cõuerſationẽ qualẽ habuit btã virgo exiſtens in tẽplo dei:et q̃ in tẽplo fuerunt materialiter fuerũt in ipſa ſpũaliter.iij.par.ti.xxxj.c.iiij.
Coronã ſeptem ſtellarũ quomodo habuit beata virgo:⁊ quid iſte ſtelle ſignificant.iij.parte tit.xxxj.c.iij·§·iij.Et.iiij.parte titu.xv. ca.xx. a·§·iij.vſqꝫ ad·§·xv.incluſiue.

Deſpõſatio beatiſſime virginis

ginis vario modo deſcribitur per varia notabilia.iiij.par.ti.xv.c.vij.et per oẽs·§.
Deſponſari quomõ xp̃s voluit matrẽ ſuã multiplici de cauſa.ibidem·§·j.per totum.
Dies creationis impleti ſunt in maria ⁊c. iiij. parte titu.xv.c.iiij·§·ij.per totum.
Dignitatem triplicem quomodo habuit beata virgo in ſua cõceptione ⁊c.iiij.parte tit.xv. ca.iij·§·iij.infra mediũ.ibi.Et hec dignitas.
Dignitas ſiue excellẽtia beate virginis que et quanta fuit.ibidẽ.c.xxij·§·iiij.per totum.
Doctoꝝ generatio quomõ vario modo bñdicit beatã virginẽ.iiij.par.ti.xv.c.xxiiij·§·iiij.p to.
Dolores beate virginis deſcribuntur quos vario modo habuit in paſſione filij ſui.iiij.parte titu.xv.c.xlj.per totum.
Dñs quõ fuit cum beata virgine: ſm illud Luce.j.Dñs tecũ.ibi.c.xxj.⁊.xxij.per totum.
Dominus quomodo tripliciter fuit cum beata virgine.ibidem.c.xxij.per totum.
Dominus quomodo fuit cum maria carnẽ ſcꝫ ab ea aſſumendo:quomodo conceptus fuit in vtero ⁊c.ibidem·§·j.per totum.
Dñs quomodo fuit cũ maria ꝓlem de ea exaltando : et quomodo vocatum eſt nomen eius ieſus.ibidem·§·ij.per totum.
Dominus quomodo fuit cum maria ad ipſam magnificandã: ⁊ quomodo dominus.xij.magna fecit cuꝫ beatiſſima virgine.ibi.ca.xxij.§. viij.per totum.
Dona ſpirituſſancti quomodo habuit btã virgo : que ad longum declarantur.iiij.parte titulo.xv.ca.xviij.per totum.

Eccleſie ſtatuꝫ quõ habuit

beata virgo/ſcꝫ virginum/coniugatoꝝ/ ⁊ viduarũ.iiij.parte ti.xv.c.xiij·§·v.per totum.
Eternalis generatio quomodo benedicit mariam ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xxiiij·§·j.per totũ.
Exaltationes ſex quomodo habuit beata virgo:iuxta illud.Exaltata eſt ⁊c.iij.par.ti.xxxj. ca.iij·§·iij.circa fi.ibi.Undecimũ puile.
Exaltata quomodo eſt ſancta dei genitrix ſuꝑ omnẽ creaturã et ſuper choros angeloꝝ.iiij. parte ti.xv.c.xx·§·xv.per totum.
Euangeliũ quõ fecit mentionẽ de btã virgine. Et principaliter Mat.j. de genealogizatione ipſius.iiij.parte ti.xv.c.iij·§·iij.per totum.
In epiphania dñi quomodo ſe habuit btã virgo cum filio ſuo: ⁊ de ſtella/et de magis quid fecerũt ⁊c.iiij.parte ti.xv.c.xxxij.per totũ.

Famoſitate diffuſiſſima

quomodo fuit beata virgo.iiij.parte titu.xv. ca.xxij·§·vij.per totum.
Fecũditatis benedictio in maria quõ fuit triplex.iiij.parte ti.xv.c.xxiij·§·ij.per totum.
Feminarũ caput ⁊ principiũ quomõ fuit beata virgo: et quomodo triplex bonũ reperitur in feminis.iiij.par.ti.xv.c.xxiij·§·iij.circa prin.
Feſta per annũ quomodo tot habet beata virgo quot ⁊ habet xp̃s.iiij.p.tit.xv.c.xxiiij·§·iij. infra medium.ibi.Demũ octo ſunt.
Fidem quomodo habuit beata virgo eo ꝙ illi dicebat. Beata q̃ credidiſti. quomõ fides eſt de nõ viſis:⁊ que beata virgo vidit in deo ⁊c. iiij.parte ti.xv.c.xvij·§·j.per totum.
Fides prout eſt gratia gratis data quomodo fuit in beata virgine.iiij.parte titulo.xv.cap̃. xix·§·iij.et ibidem.c.xvij·§·j.
Fidei fructũ quomodo habuit beatiſſima virgo.iiij.parte titu.xv.ca.xxvj·§·j.vltra mediũ. ibi.Nonus fructus.
Filius dei quomodo miſſus eſt ad beatiſſimã virginem: quare filius dei miſſus eſt:⁊ quare ad virginem miſſus eſt. iiij. parte titu.xv. ca. vij.per totum.
Filius dei quare potius incarnatus fuit in virgine ꝙ̃ pater vel ſpirituſſanctus. ibidem·§·j. per totum.
Filius dei quare miſſus eſt ad beatam virginem : et conueniens fuit vt carnem reciperet de virgine ꝓpter tres rationes ⁊c. ibidẽ·§·ij. per totum.
Filius dei quare ad virginẽ miſſus eſt:⁊ cõueniens fuit chriſtũ cõcipi de btã virgine ꝓpter quattuor rationes.ibidẽ·§·iij.per totum.
Foꝛtitudinis donum quomodo habuit beata

virgo.iiij.par.tit.xv.c.xviij.§.iiij.per totum.
Fructus Marie quomodo eſt benedictꝰ: deſu per ponitur thema quod ad longum declaratur.iiij.parte titu.xv.c.xxv.
Fructꝰ naturalis ſiue corporalis btē vgis quō fuit et quō eſt benedictus.ibi.§.ij.per totum.
Fructus marie quō eſt benedictꝰ benedictiōe nature et gratie et glorie: quodlibet horū eſt triplex.ibi.§.iij.per totum.
Fructꝰ marie quō eſt bñdictꝰ tripl'r.ſ. quantū ad principiū et cauſam: quantū ad eſſentiam et quantū ad efficientiā.ibi.§.iiij. per totum.
Fructꝰ varios quō habuit btā vgo: ⁊ qd ſignificant iſti fructus ⁊c.ibi.c.xxvj.per totum.
Fructus quidem ſpiritꝰ ꝗ beata virgo habuit probatur: et hi fructus per ordinem enumerantur ibi.§.j.per totum.

¶ Gaudiu fructū quō habuit beatiſſima virgo.iiij.parte titu.xv.c.xxvj.§.j. ante medium.ibi.Secundus fructus.
Gaudium multiplex quō habuit beata vgo in natiuitate.iiij.parte tit.xv.c.xxxj.§.j. ꝑ totū.
Gaudium beate virginis multipliciter deſcribitur ex illo. Exultauit ſpiritus meus in deo ⁊c.iiij.parte titu.xv.c.xxix.⁊.§.j.per totum.
Generationes oēs quō benedicant beatā virginē ⁊c.iiij.parte ti.xv.c.xxiiij.per totum.
Generatio eternalis euāgelica ⁊ humana quō beatam virginē benedicit.iiij.parte titu. xv. c.xxiiij.§.j.ij.⁊.iij.per totum.
Gladius doloris quō pertranſiuit animā btē virginis: et de multiplici gladio.iiij. parte titu.xv.c.xxxvj.per totum.
Gloriā omnē quō habuit beata virgo ⁊ ceteris excellentiorem ⁊c.iiij.parte tit.xxxj. c.iij.§.j. poſt prin.per totum.
Gratie perfectionis quō fuerūt in btā virgine ex interpretatione nominū. xv. regū ꝓbatur iiij.par.titu.xv.c.vj.§.j.per totum.
Gratias quattuordecim quō habuit beata virgo cū quibus ſubuenit quadruplici ſtatui hominū.ibidem.§.iij.per totum.
Gratia plena quō fuit beata virgo ex illo. Aue gratia plena.iiij.parte tit.xv.c.xv.per totum
Gr̄e plenitudinē quō habuit btā virgo per triplicem beatitudinem.ibidem.§.j.per totum.
Gratiā quomodo beata virgo vario modo inuenit apud deum.ibidem.§.ij.per totum.
Gratia plena quō fuit maria: quō hec plenitudo intelligitur tripliciter: ⁊ quō eſt triplex genus gratiarum quas dedit beate virgini ⁊c. iiij.parte titu.xv.c.xvj.per totum.
Gratia virtuali quomodo plena fuit beata virgo: que fuit iſta gratia ⁊c.iiij.parte titu.xv.c. xvij.per totum.
Gratia plena ſcilicet ſeptē donis quō fuit beatiſſima virgo.ibidē.c.xviij.per totum.
Gratias gratis datas quomodo illas habuit beata virgo.ibidem.c.xix.per totum.
Gratias priuilegiorum quomodo habuit virgo maria.ibidem.c.xx.
Gratie acceptionem triplicem quomodo accepit beata virgo per fructum ventris ſui. iiij. parte titu. xv.c.xxv.§.iij. circa medium. ibi. Benedictio ſecunda.

¶ Humana generatio quō benedicit mariā ⁊c.iiij.ꝑ.ti.xv.c.xxiiij.§.iij. ꝑ t.
Humilitatē quantā habuit btā virgo in actibꝰ ſuis.iij.par.ti.xxxj.c.iij.§.ij.per totum.

¶ Illuminatrix quō dicit̄ maria tripliciter: qꝛ tripliciter illuminat ⁊c. iiij. parte ti.xv.c.xxxiiij.§.iiij.per totum.

¶ Intellectꝰ donum quō habuit beata virgo: et quomodo habuit mirabilem cognitionem intellectus. iiij. parte titu. xv.c.xviij.§.ij.per totum.
In interrogatiōibus quomodo ſe habuit beata virgo ad deū dicēs. Fili quid feciſti nobis ſic ⁊c.iiij.par.titu.xv.c.xxxvij.per totum.

¶ Laudatur beata virgo a diuerſis et quomodo.iiij.parte titu.xv. c. xxiij.
Libri tres deſcribunt̄ in qbꝰ eſt memoria btiſſime virginis.iiij.par.ti.xv.c.iiij. per totum.
Liber quō dicit̄ beata virgo ratione materie: ratione ſcripture: et ratione clauſure.iiij. parte titu.xv.c.v.§.j.per totum.
Liber quomodo eſt beata virgo ſm quadruplicem generationem.iiij.parte tit.xv.c.v.§. ij.per totum.
Liberales artes quomodo habuit beata virgo et omnem aliam ſcientiam.iiij.parte titu. xv.c.xix.§.ij.per totum.
Linguarum varium genus quomodo habuit beata virgo ⁊c.iiij. parte titu.xv.c.xix.§.viij. per totum.
Longanimitatis fructū quomodo habuit beata virgo.iiij.parte titu.xv.c.xvj.§.j. ante medium.ibi.Quintus eſt.
Lunam quomodo beata virgo habuit ſub pedibus: ⁊ quid ſignificatur per lunam.iiij.parte titu.xv.c.xx.§.ij.per totum.
Luna quare et quomodo dicitur beata virgo ⁊c.iiij.parte titu.xv.c.xxxij.§.ij.per totum.

¶ Magna duodecim quomō dominus fecit cū maria que fuerūt figurata per.xij.ſtellas in corona ipſius.iiij. parte tit. xv.c.xxij.§.viij.per totum.
Magnificat Canticū beate vginis deſcribit̄

et aliqua dicuntur magna tripliciter.iiij.parte titu.xv.c.xxviij.per totum.τ.xxix.

Magnificat quomodo concordat cū dn̄ica oratione.ibi.c.xxx.per totum.

Maledictionē noſtrā triplicem quō euacuauit maria.iiij.par.ti.xv.c.xxij.§.j.per totum.

Māſuetudinis fructum quō habuit beata virgo.iiij.parte titu.xv.c.xxvj.§.j. poſt prin. ibi. Octauus fructus.

Mater gratie et miſericordie quō dicit̄ beata virgo.iiij.parte tit.xxxj.c.iiij.§.iij.per totum.

Mater ſctē ſpei quō ē btā v̄go:quō de ipa ſex ſperare debem⁹ que ipſa nobis efficaciſſime procurauit.iiij.parte tit.vij.c.ij.§.v.p totum.

Mater noſtra quō quadrupl'r dicitur btiſſima virgo.iiij.par.titu.xv.c.ij.per totum.

Mater qualis eſt btā virgo ex illo.Ego mater pulchre dilectiōis τc.ibidē.§.j.τ.ij. per totū.

Mater vniuerſoꝝ quō quadrupl'r ē btā virgo iiij.parte tit.xv.c.xiiij.§.iij.per totum.

Mater et v̄go ꝙ ipſa ſimul fuit probat̄ τ oſtenditur τc.iiij.parte ti.xv.c.xx.§.viij.per totum

Mater dei quō dicitur beata virgo.iuxta illud Cum eſſet deſponſata mater Jeſu τc.iiij.parte titu.xv.c.xx.§.ix.per totum.

Mater oīꝫ quō eſt btiſſima v̄go ꝓbat̄ quadruplici cauſa τc.iiij.p.tit.xv.c.xx.§.xj. per totū.

Matrimonium verum vtrū fuit inter mariam et ioſeph:et que requirūtur ad matrimoniū iiij.parte titu.xv.c.vij.§.ij.per totum.

Mediū quō ē btā virgo in quo dn̄s operatus eſt ſalutē.iiij.parte ti.xxxj.c.ij.§.ij.per totum.

In memoria ſeculoꝝ quō eſt beata virgo maria: et tres ſunt libri in quibus eſt memoria de ipſa.iiij.par.titu.xv.c.iiij.per totum.

Meruiſſe quō dicitur beata virgo in omni opere ſuo et in quolibet motu arbitrij.iiij.parte tit. xv.c.xx.§.vj.per totum.

Miſericordiā duplicē quō accepimus a beata virgine.iiij.parte ti.xxxj.c.iiij.p totum.

Miſſio tripliciter deſcribit̄ que ad beatā virginem facta eſt.iiij.parte titu.xv.c.ix.ante primū.§.τ.§.j.τ.ij.per totum.

Modeſtie fructū quō habuit btā v̄go.iiij.p.ti. xv.c.xxvj.§.j.poſt prin. ibi. Decim⁹ fructus.

Montana quomodo beata virgo pertranſiuit ſcilicet vere humilitatis:fraterne charitatis: contemplationis τ iocunditatis.iiij. parte titu.xv.c.xxvij.§.j.ij.τ.iij.

Mulierum benedictionem quō habuit be. virgo τc.iiij.par.ti.xxxj.c.iij.§.j.ante mediū. ibi. Sic omnes mulieres.

¶ Natiuitas glorioſe virginis deſcribitur per modū ſermonis.iiij. par. titu.xv.c.v.τ.vj.per totum.

Nature benedictio quō fuit triplex in bea. virgine.iiij.par.ti.xv.c.xxv.§.iij.per totum.

Nobilitatem triplicē quō habuit beata virgo: in quo ꝯſiſtebat hec nobilitas in carne: τ quō ex triplici dignitate orta eſt.iiij.par. titu. xv. c.xxij.§.ij.et poſt per totum.

Nomen marie deſcribitur per thema: quomō eius nomen ponitur in euangelio τc.iiij.par. titu.xv.c.xiiij.per totum.

Nomen marie quomodo interpretatur τ proprietates illoꝝ a quibus nomen eius deriuatur.ibi.§.j.per totum.

Nomen marie vnde deriuatur: quō fuit figuratum τc.ibi.§.ij.per totum.

Nomen marie habet quinqꝫ litteras: τ q̄d ſpiritualiter iſte ſignificant τc.ibi.§.iij.iiij.v. vj. et.vij.per totum.

Nominis marie ſunt quinqꝫ littere:τ quid ſignificant.iiij.par.tit.xv.c.xxij.§.ix.infra medium ad longum.ibi. Triplici autem.

In nouo teſtamēto quomodo maria oſtēditur et de eiuſdem genealogia. iiij. parte titu.xv. c.iij.§.ij.per totum.

In nuptijs quō erat maria:de q̄b⁹ intelligit̄:τ quid ſignificāt ſpūalr ille ſex hydrie.iiij.par. titu.xv.c.xxxviij.xxxix.et.xl.p totum.

¶ Opera ſex dierum Geneſis primo.quō completa ſunt in. b. virgine. iiij. par.titu.xv.c.iiij.§.ij.per totum.

In originali peccato vtrum ſit concepta beata virgo: vide. ſ. ſub littera. C.de conceptione ipſius.et principaliter. j. parte titu. viij. c.ij. et.iij.per totum.

¶ Pacis fructū quō habuit beata virgo.iiij.parte titu.xv.c.xxvj.§.j.ante medium.ibi. Tertius fructus.

Patientie fructū quomodo habuit beata virgo.iiij.par.titu.xv.c.xxvj.§.j.ante mediū.ibi. Quartus fructus.

Parentes beate virginis cōmendantur ex cōditionibus virtuoſis patriarcharum.iiij.parte titu.v.c.vj.§.j.per totum.

Partus beatiſſime virginis deſcribitur vario modo et ad longum valde.iiij.parte titu. xv. ca.xxxj.per totum.

Paſſioni chriſti quomodo communicata fuit beata virgo.iiij.parte ti.xv.c.xx.§.xiiij. p to.

Peccare quomodo beata virgo nō potuit: ꝓbatur et oſtenditur.iiij.parte titu.xv.c. xx.§. iiij.et.v.per totum.

Pietatis donum quomodo habuit beata virgo:et tres ſunt actus ipſius doni.iiij.par. ti. xv.c.xviij.§.vj.per totum.

Plenitudinē gratie quō habuit beata virgo:

quomodo habuit triplicem plenitudinē. iiij. parte ti.xv.c.xv.§.j.per totum.
Poꝛta celi quō dicit btā virgo:⁊ quō ſcti dicūtur poꝛte celi ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xx.§.xij.ꝑ to.
Priuilegiū multiplex quō habuit btā virgo: ⁊ q̄d ſignificāt.xij. ſtelle q̄s geſtat in coꝛona ⁊c. iiij.par.ti.xv.c.xx.a.§.iij.vſq; ad.xv.per totū.
Priuilegia.xij. quō habuit btā v̄go.iiij.parte ti.xv.c.xxv.§.j.circa mediū.ibi.Vn̄ in oibus.
Priuilegia.xij. deſcribunt que ſuꝑ oia habuit beata virgo.iij.par.ti.xxxj.c.iij.§.iij.
Pꝛophetie donū quomodo habuit beata virgo.iiij.parte ti.xv.c.xix.§.iiij.per totum.
Pulcherrima quomodo fuit btā virgo maria et optime i coꝛpoꝛe diſpoſita:qd̄ multipliciter pꝛobatur.iiij.par.ti.xv.c.x.§.ij.ꝑ to.quaſi.
Pulchꝛitudo bea.virginis deſcribitur ꝑ modū ſermonis.iiij.par.ti.xv.c.xj.per totum.
Pulchꝛitudo particularis beate virginis que et qualis fuit in membꝛoꝝ diſpoſitione/ in coloꝛe ⁊c.ibi.§.j.per totum.
Puritatē in ſūmo quō habuit btā v̄go: et quō intelligit puritas.iiij.ꝑ.ti.xv.c.xx.§.vij.ꝑ to.
Purificatio virginis deſcribitur per modum ſermonis.iiij.parte ti.xv.c.xxxiij. et pꝛo alijs duobus ſer.ibi.c.xxxiiij.⁊.xxxv.per totum.

Regina miſericoꝛdie quo-

modo dicitur beata virgo multiplici ratione. iiij.parte ti.xv.c.xx.§.xiiij.per totum.
Rubus quō ſignificat virginitatē inuiolabilē btē virginis ⁊c.iiij.ꝑ.ti.xv.c.xx.§.x.ante finē.

Sacramenta eccleſiaſtica

quare beata virgo ſuſcepit:quare hoc ſcriptura reticuit:⁊ quid vtilitatis ex ipſis ſacramētis acquiſiuit.iiij.par.ti.xv.c.xvj.§.ij.ꝑ totū.
Salutatio angelica quomō fuit facta ad beatā virginem ab angelo:quomodo antiquitus ita ſalutabantur antiqui per illud verbū Aue ⁊c. iiij.parte ti.xv.c.xiij.per totum.
Sanitatis gratiā quomodo habuit beata virgo.iiij.parte ti.xv.c.xix.§.v.per totum.
Sapientie ſermonē quomodo habuit btā virgo ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xix.§.j.per totum.
Scientie gratiā quō habuit btā virgo ⁊ omniū artium.iiij.parte ti.xv.c.xix.§.ij.per totū.
Scientie donū quomodo habuit btā virgo.iiij. parte ti.xv.c.xviij.§.v.per totum.
Sermonū interpꝛetationē quō habuit btā virgo ⁊c.iiij.parte ti.xv.c.xix.§.ix.per totum.
Sigilla ſeptē de q̄bus Apoca.v. quō ſignificāt bea.virg.et eius ſctiſſimā natiuitatē.iiij.par. ti.xv.c.v.§.j.vltra mediū.ibi.Septē ſigilla.
Sole amicta quomodo dr̄ beata virgo.iiij.parte titu.xv.c.xx.§.j.per totum.
Solēnitates per annū quō beata virgo tot habet quot ⁊ chꝛiſtus.iiij.par.ti.xv.c.xxiiij.§.iij. infra medium.ibi.Denium octo.
Spem quomodo perfectiſſime habuit btā virgo.iiij.par.ti.xv.c.xvij.§.iij.per totum.
Sperare quomodo debemus ſex que btā virgo nobis efficaciſſime impetrat.iiij.par.ti.vij ca.ij.§.v.ante med̄.ibi.Quantū ad ſecūdū.
Spirituſſanctus quomodo miſſus fuit ad beatam virginem.iiij.parte ti.xv.c.x.
Spūſſctūs quō miſſus fuit ad beatā virginem ad ipſius ſanctificationē ⁊c.ibidē.§.j.ꝑ totū.
Spūſſctūs quō ſuꝑuenit in beatā virginem ad oꝑationis ꝑfectionē ⁊c.ibi.§.ij.per totum.
Spūſſanctus quō ſuꝑuenit in mariā ſuper oēs alios ⁊c.ibi.§.iij.per totum.
Spirituum diſcretionē quomodo habuit beata virgo:⁊ quomodo eam ſuꝑ omnes habuit. iiij.parte ti.xv.c.xix.§.vij.per totum.
Spiritus marie quomodo fuit multiplex.iiij. parte ti.xv.c.xxix.§.ij.per totum.
Spūſſanctus quomodo venit ad beatā v̄ginē cum apoſtolis.iiij.par. ti.xv.c.xij.per totum.
Stella maris quomodo ⁊ quare dicit btā virgo: et quomodo aſſimilatur ſtelle maris.iiij. parte ti.xv.c.xiiij.§.j.per totum.
Stella quō dicit beata virgo ex illo Videntes ſtellā magi.ibidē.c.xxxij.§.ij.per totum.
Stellas.xij.ſiue.xij. ſigna quō habuit btā virgo.ibi.c.xx.a.§.iij.vſq; ad finem capituli.

Templū quomodo dicitur

beata virgo vario modo:que in templo Salomonis fuerunt : iſta ſpiritualiter de ea exponuntur.iij.parte ti.xxxj.c.iiij.
In templo quō maria ieſum inuenit:⁊ quō interrogauit.iiij.parte ti.xv.c.xxxvij.per totū.
Terribilis vt caſtroꝛū acies oꝛdinata quomodo eſt beata virgo cōtra inimicos infernales. iiij.par.ti.xv.c.xiiij.§.vj.per totum.
Teſtimoniū quomodo beata virgo vario modo habet: ⁊ eſt virgo ⁊ mater ⁊c.iij.parte titu. xxxj.c.iij.§.j.ante medium.
Timoꝛis donū habuit btā virgo:⁊ q̄s timoꝛ in ea fuit.iiij.par.ti.xv.c.xviij.§.vij.per totū.
Trinitas tota quō operata eſt myſteriū incarnationis.iiij.par.ti.xv.c.xxj.§.ij.per totū.

Viduarum triplex bonum

quomodo habuit beata virgo.iiij.parte ti.xv. ca.xxiij.§.iij.pꝛope finē.ibi.In viduis.
Virgo ⁊ mater quomodo fuit ſimul btā virgo. iiij.parte ti.xv.c.xx.§.viij.per totum.
Virgo virginum quomodo eſt beatiſſima virgo ⁊c.ibi.§.x.per totum.
Virginum triplex bonū quomodo habuit bea-

ta virgo.iiij.parte titu.xv.c.xxiij.§.iij. ſtatim poſt prin.ibi.Et in virginitate.

Virga quare dicit beata virgo:et quomodo in ſcripturis multipliciter eſt bñdicta.iiij.parte ti.xv.c.xxiiij.§.iiij.ante med.ibi.Dicitur aũt.

Sine ve per totum quomodo fuit beata virgo: et deſcribitur triplex ve.iiij.parte titu.xv.ca. xiij.§.iiij.v.⁊.vj.per totum.etiam.vij.

Virtutes cardinales quomõ fuerũt in btã virgine.iiij.par.ti.xv.c.xvij.§.iiij.per totum.

Virtutum operationẽ quomodo habuit beata virgo.iiij.parte ti.xv.c.xix.§.vj.per totum.

Viſitatio marie ad montana deſcribitur.iiij. parte ti.xv.c.xxvij.per totum.

Viſiones varias quõ habuit be.Vgo de deo:⁊ q̃ gradus viſionis ⁊c.iiij.p.ti.xv.c.xvij.§.j.p to.

Vita marie quomodo illuſtrauit cũctas eccleſias:⁊ quõ oĩbus dedit regulã viuendi:⁊ quibus pricipaliter.iiij.par.ti.xv.c.xiiij.§.v.p to.

Vitã actiuã ⁊ cõtẽplatiuã ⁊ fruitiuã quõ habuit btã virgo.iiij.par.ti.xv.c.xliij.§.j.ij.⁊.iij.p to.

Vtilitas maxima deſcribit quã habuit btã virgo.iiij.parte ti.xv.c.xxij.§.vj.per totum.

¶ Finis tabule predicte.

¶ Sequunt autoritates expoſite in ſum.dñi Anto.ſup totã bibliã.Et pmo ſup Geñ.Et hec eſt prima notula tabularũ.

Quia in ſumma dñi Antonini multe et quaſi vniuerſe allegantur et exponuntur autoritates biblie. Idcirco hãc tabulã de autoritatibus biblie in ea allegatis ⁊ expoſitis ſm ordinẽ libroꝝ ⁊ capƚoꝝ biblie dignũ duxi quaſi manualẽ ſeorſum cõſcribere: quatenus lector eã pre manibus habẽs in quocũq; volumine: ſi opus fuerit autoritatẽ quã deſiderat ſcire ac querit intelligere ꝙ totius valeat inuenire. Lre alphabeti ponunt: ſubdiuiſiones capƚoꝝ ⁊ paragraphoꝝ:et vbi ſunt ſubdiuiſiones ibi pma diuiſio eſt a.ſcda b.tertia c.quarta d.et ſic de alijs.

¶ Expoſita libri Geneſeos.

Ex.j.ca. Fiat lux.Que fuit illa lux:quomodo lux diuerſimode accipitur:⁊ quomodo lux habet.xij. ꝓprietates.iiij.par.ti.ix.c.j.§.ij.p to.

Fecitq; deus duo luminaria magna.iij.par.ti. xviij.ca.j.§.j.et vltra.

Spũs dñi ferebat ſup aquas.exponit breuiter de baptiſmo.iij.par.ti.xiiij.c.ij.§.iij.in prin.

Diuiſit deus aquas ab aquis:que ſunt ſub firmamẽto ab his que ſunt ⁊c.exponitur de doctrinis gentiliũ philoſophoꝝ et de ſacra ſcriptura ⁊c.iiij.parte ti.xj.c.iiij.ante.§.in prin.

Faciamus hominẽ ad imaginẽ et ſimilitudinẽ noſtram. quomodo hec imago poteſt cõſiderari dupliciter.iiij.parte tit.x.ca.vij.§.vj.poſt prin.ibi.In creatura.

Faciamus hominẽ ad imaginẽ ⁊c.Anima quõ dicit imago dei tripliciter ⁊c.j.p.ti.j.c.j.§.iij.

Opera ſeptẽ dierũ in hoc primo caꝑ.quomodo comparantur ad ſeptem dona ſpiritusſancti. iiij.parte ti.x.c.j.§.j.per totum.

Ex.ij.caꝑ. Quãobrem relinquet homo patrẽ ſuum ⁊ matrẽ ⁊c.iij.parte ti.j.c.ij.in prin.

Erunt duo in carne vna. exponit.j.parte ti.vj. ca.ij.§.v.ante mediũ.ibi.De ſecũda vnitate.

Ex.iij.caꝑ. Sed ⁊ ſerpens erat callidior cunctis animantibus/et quare.ij.parte titu.viij. ca.iiij.§.j.modicum infra.

Audiuit adam dñm in paradiſo poſt meridiẽ. j.parte ti.iij.c.vj.§.xvij.poſt medium.

Spinas ⁊ tribulos ger.tibi ⁊c.ij.parte ti.v.ca. xiiij.§.iij.circa mediũ.ibi.Tertio oſtendit.

Tu inſidiaberis calcaneo eius.j.parte titu.v. ca.ij.§.j.exponit etiam de inani gloria.ij.par. ti.iiij.c.j.§.iiij.ante mediũ.ibi.In fine vero.

Terram comedes cũctis diebus ⁊c.exponitur de auaricia.ij.par.ti.j.c.j.infra principiũ.

Ex.iiij.caꝑ. Adam vero cognouit Euam vxorem ſuã ⁊ genuit ⁊c. hec filiatio eſt triplex.iij. parte ti.j.c.xxvj.§.vj.

Maior eſt iniquitas mea ꝙ vt veniam merear. exponitur.ij.parte ti.ix.c.xv.§.ij. poſt mediũ. ibi.Tertio deſperat.

Quomodo Cayn punitus eſt propter fratricidium.ij.parte ti.vij.c.viij.§.iij.poſt prin.

Ex.vj.caꝑ. Noe vir iuſtus atq; pfectus.que fuit iſta perfectio ⁊c.iij.par.tit.xij.c.iiij.§.xij. ante mediũ.ibi.Quarto notandũ.

Ex.xij.caꝑ. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua ⁊c.moraliʒatur.j.par.titu.j.c.ij.§.v. poſt principium.

Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua ⁊c. quomodo iſta per omnia figurant ſtatum religionis ⁊ pfectionis.j.parte ti.v.c.ij.§.vj.poſt prin.ibi.Quantum ad ſecundũ.

Ex.xiij.caꝑ. Ne queſo ſit iurgium inter me ⁊ te ⁊c.ij.par.ti.vij.c.vij.§.ij.infra principiũ.

Ex.xvij.caꝑ. Ambula coram me ⁊ eſto perfectus.quomodo accipitur iſta pfectio.iiij.par. titu.xij.ca.iiij.§.xij.ante medium. ibi.Quarto notandum.Et.j.parte titu.v.c.iiij.§.ij.poſt principium.ibi.Quarta via.

Ex.xviij.caꝑ. Dum ſtaret abraam ad ilicem mambre vidit tres viros ⁊c.quomodo hic vidit myſteriũ trinitatis ⁊c.moraliʒatur etiã.j. parte ti.iij.c.vj.§.xviij.infra principium.

Ex.xix.caꝑ. Loth quomodo excuſatur eo ꝙ filias ſuas dare voluit abuſioni ⁊c.j.par.tit.iij. ca.viij.§.iij.prope finem.

Ex.xxij.ca. Tolle filiū tuū quē diligis yſaac: et offeres eum in holocauſtū ꝛc. deſuper habes moralem expoſitionem.j.parte tit.iij.c.vij.§.v.circa principium.

Ex.xxviij.ca. Uidit iacob ſcalā ſtantē:iſta ſcala moralizatur.j.parte ti.iij.c.vj.§.xiij.

Ex.xxix.ca. Lya lippa et fecunda: ꝛ ꝙ rachel nō ſit fecūda:qd iſte ſpūaliter ſignificāt.j.parte titu.iij.c.vj.§.j.circa medium.

Ex.xxxij.ca. Luctamen iacob cū angelo moralizatur.j.par.ti.iij.c.vj.§.xvj.poſt medium. ibi.Tertio dominus.

Qꝫ iacob fuit binomius: qd per hoc ſignificatur.j.par.ti.iij.ca.vj.§.j.ante medium.

Ex.xxxvij.c. Accuſauitqꝫ ioſeph fratres ſuos apd patrem de crimine peſſimo. exponit. iij. par.ti.ix.c.ix.circa mediū.

Fecitqꝫ ei tunicā polymitā.exponitur de dn̄is tpalibus per quattuor virtutes.iij.parte tit.iij.c.j.§.ij.iij.iiij.v.et.vj.

Ex.xl.ca. Pincerna pharaonis poſitꝰ in carcere vidit tres ꝓpagines.pulchre moralizantur iſte tres propagines.j.parte ti. v.c.ij.§.ix. circa medium.ibi.Tertio oportet.

Ex.xliij.c.cir.fi. Joſeph dedit fratri ſuo beniamin qnqꝫ portiōes q̄ applicant ad xp̄m. iij. par.ti.xx.c.iiij.§.iij.vltra medium.

Ex.xlvij.ca. Ubi pharao exactionauit populū ꝛc.applicat ad dn̄os in eoꝝ exactionibꝰ ꝛc. ij.parte ti.j.c.xiij.poſt principium.

¶ Expoſita ex exodo.

Ex.iij.ca. Uadā et videbo viſionē hanc: exponitur ꝓ nobis ſpūalr.j.par.tit.iij.c.vj.§.xiij.

Apparuit autē dn̄s in rubo ꝛc. quō ibi dn̄m vidit : et quō ipſum inſtruxit in tribus.j.parte titu.iij.c.vj.§.xiij.

Ex.v.c. Uiā triū dierū ibimꝰ ī ſolitudine exponit.j.p.ti.v.c.ij.§.vj.infra principiū ſtatim

Ex.vij.c. Ego indurabo cor pharaonis.j.parte ti.iiij.c.xiij.§.iij.ante finē.ibi.De ſeptimo.

Ex.xiiij.ca. Submerſio pharaonis in mari:ꝛ deābulatio filioꝝ iſrael per mare rubrū moralizatur.ij.par.titu.ij.c.j.§.ij.poſt prin.

Ex.xvij.c. Joſue pugnante moyſes eleuauit manꝰ ꝛc.moralizat.ij.p.titu.ix.c.ij.§.iij. poſt prin.

Ex.xx.c. Nō occides.quō intelligit ij.par.ti.vij.c.viij.poſt prin.in med.vide deſuper.ſ.in tabula de preceptis decalogi.

Honora patrem tuum ꝛ matrem tuam: iſte honor tripliciter intelligitur.iiij.parte titu.v.c.ix.§.j.in principio.

Ego dn̄s deꝰ tuꝰ fortis zelotes viſitās iniquitates patrū ꝛc. quō deꝰ deſuper cōmendatur habes.j.par.ti.vj.c.ij.§.vj.infra prin.

Et quō intelligūtur iſta verba vt.ſ. habes. iij. par.titu.xxix.c.j.in medio.ante.§.

Ex.xxiij.c. Nō iniunges manū tuā vt ꝓ impio ꝛc.qd ſignificat manꝰ illa:et qd ſignificāt eiꝰ quinqꝫ digiti.ij.parte titu.ij.c.j.§.xj.

¶ Expoſita in Leuitico.

Ex.v.ca. Si peccauerit aīa ꝛc.qd intelligit ꝑ aiam.j.parte ti.j.c.vj.§.iiij.poſt principium.

Ex.xvj.ca. Aaron tollet ſanguinē vituli ꝛ aſperget digito ſepties ꝛc.quid per hoc ſpiritualr ſignificatur.ij.par.titu.ix.c.xij.§.j.in medio.

Ex.xix.ca. Nō maledices ſurdo nec corā ceco pones offendiculū.exponitur.ij. par. titu. viij.c.iiij.§.j.modicum.ſ.

Non eris criminator nec ſuſurro in populis. exponitur.ij.par.titu.viij.c.v.§.iiij.

Ex.xxi.c. Qui habuerit maculam nō offeret panes deo ſuo ꝛc. applicat ad noſtros ſacerdotes.iij.par.titu.xiiij.c.vij.§.ij.

¶ Expoſita in libro Numeri.

Ex.v.c. Uir habēs ſuſpectā mulierē de adulterio indicet ei purgatiōnē ꝛc. hoc deſcribit ad lfam ꝛ etiā ſpūalr exponit.iij.p.ti.ix.c.x.ſ.

Ex.xxj.ca. Cepit populus tedere ꝓpter laborem itineris:moralizatur. ij. parte tit.ix.c.j. modicum infra princi.

Ex.xxij.ca. De balaā qui iuit ad maledicendū populū ꝛc.hoc moralizat.j. parte tit.iij. c. vij.§.vj.circa principium.

¶ Expoſita in deuteronomio.

Ex.vj.c. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo ꝛc.j.parte titu.j.c.vj.§.iiij.circa medium. et ibidem titu.iiij.c.xiij.§.ij.

Non tentabis dn̄m deum tuum.quid ſit deum tentare.ij.par.titu.iij.c.x.§.j.

Ex.xix.c.Si quis abierit cū amico ſuo ſimpliciter in ſiluam ꝛc. moralizatur. ij. parte titu. ix.c.v.§.iij.ſ.ante finem.

Ex.xxiiij.c. Non accipies loco pignoris inferiorem et ſuperiorem molam. exponitur. ij. parte titu. viij. c. viij.§. j. ante medium. ibi. Periculoſa igitur.

Ex.xxxij.c. Gens abſqꝫ conſilio eſt et ſine prudentia:vtinam ꝛc.exponitur breuiter.ij.parte titu.v.c.x.§.j.in medio.

Incraſſatus et dilectꝰ et recalcitrauit ꝛc.exponitur.ij.parte titu.iij.c.ix.§.j.circa medium.

Uidebit ꝙ infirmata ſit manus. Quid manus illa ſignificat:ꝛ quid eius quinqꝫ digiti.ij.parte titu.ij.c.j.§.xviij.

¶ Expoſita ex Joſue.

Ex.iiij.ca. Elige.xij.viros : et precipe vt tollant.xij.lapides ꝛc. Quid iſti ſignificant habes.ij.parte titu.iij.c.iiij.§.ij.poſt princi.

¶ Expoſita in libro iudicum.

Ex.iij.c. Has gētes nō deleuit dn̄s vt erudiret filios iſrael.j.p.ti.vj.c.xiij.§.iiij.ifra prin.

Ex.vij.c. Pugna gedeonis cū madianitis ꝛc.

tota hiſtoria moralizatur ſpiritualiter.ij.par. ti.v.c.xij.§.iij.circa medium.

Qui bibebāt manu aquā τ q̄ lambebāt.qd iſti ſignificāt.ij.par.titu.j.c.iij.§.j. poſt medium.

Ex.ix.c. Habitatores ſichem egreſſi ſunt τc. exponit᷑ de hereticis.j.p.tit.v.c.ij.§. viij. poſt meḋ.ibi.Tertiū operarij.

Ligna ſimul conuenerunt ad conſtituendū ſibi regem τc.moralizatur.ij.parte titu.iij.c.v.§. ij.circa medium.

Ex.xj.c. Uotū Jepte deſcribitur et declarat᷑ τc.ij.par.ti.xj.c.j.§.ij.poſt medium.ibi.Tertio reddendum eſt.

Ex.xvj.c. Samſone dormiente ſublatis crinibus robur corporis diſceſſit τc.ij.parte tit. ix.c.ij.§.ij.ante medium.

Expoſita ex primo regum.

Ex.iij.c. Heli lucernā dei videre non poterat donec extingueret᷑: exponit᷑ de inuidia.ij.p. tit.viij.c.j.§.iij.ante finē.ibi.Tertio inuidia.

Ex.vj.c. Tollētes duas vaccas q̄ lactabāt vitulos τc.q̄d iſte ſpiritualr̄ ſignificant.habes ij.par.ti.v.c.xij.§.ij.poſt medium.

Ex.x.c. Abijt cū ſaul pars exercit⁹ quorū de⁹ tetigit corda.moraliza᷑.j.p.tit.iiij.c.xiij.§.j. poſt prin.ibi.Tertio operatur.

Ex.xj.c. Jn hoc feriā vobiſcū pacē: vt eruam oim veſtrū oculos dextros.moraliza᷑.ij.par. ti.v.c.ix.§.iij.in medio.

Ex.xvij.c. Dauid quō vicit goliā colligendo quinqȝ lapides τc. quid iſti ſpūaliter ſignificāt.iiij.par.ti.j.c.iij.§.j.circa finem.

Ex.xxij.c. Quis in oibus fidelis eſt τc. Jſta fidelitas tripliciter deſcribitur.iiij.parte tit. v.c.xvj.infra prin.

Ex.xxvj.c. Saul dormiente ablata eſt ſibi haſta et ciphus aque:q̄d iſta ſignificant.habes .ij.par.titu.ix.c.ij.§.ij.in medio.

Ex ſecundo Regum.

Ex.iiij.c. Hiſtoria Jſboſeth tota moraliza᷑.j. par.ti.iiij.c.xiij.§.ij.ante mediū.τ.ij.parte ti. ix.c.ij.§.ij.poſt medium.

Ex tertio Regum.

Ex.xiij.c. circa finē. Quicūqȝ volebat implebat manū ſuā:q̄d man⁹ illa ſignificat:τ q̄d ei⁹ q̄nqȝ digiti.habes.ij.par.ti.ij.c.j.§.xv.

Ex.xix. Helias feſſus obdormiuit ĩ vmbra iunipi.moraliza᷑.ij.p.ti.ix.c.ij.§.iij.infra meḋ.

Ex.xxij.c. Uidi dn̄m ſedētē τc. Quis decipiet achab τc.exponitur ſpiritualiter.j.parte tit. iij.c.vj.§.xvj.infra prin.

Ex Tobia.

Ex.ij.c. Tobias fatigat⁹ τc.excecauerūt ip̄m moraliza᷑.ij.parte tit.v.c.ix.§.j. circa finem.

Ex Judith.

Ex.vj.c. Preſumentes de ſe et de ſua v̄tute gloriātes humilias.exponitur.ij.par.ti.iij.c. vj.ante.j.§.inmediate.τ.§.j.per totum.

Ex heſter.

Ex.ij.c. Heſter humilis τ vaſthi ſupba quid nobis ſpūalr̄ ſignificāt.j.parte ti.j.c.j.in pn̄.

Expoſita ex Job.

Ex.j.c. Nudus egreſſus ſum deutero matris mee.exponitur breuiter.ij.parte ti.iiij.c.v.§. iiij.in fine.

Ex.iij.c. Poſt hec aperuit iob os ſuum τ maledixit diei τc.quō iſta intelligūtur.ij.par.ti. vij.c.v.§.iiij.ante meḋ.etiā precedēti aliqua.

Ex.v.c. Uidi ſtultū firma radice τc.ij.pte tit. v.c.xv.§.iij.circa meḋ. ibi. Octaua terrenis.

Qui diſſipat cogitatiōes malignas ne poſſint implere man⁹ eoꝝ.q̄d man⁹ illa ſiḡt: τ q̄d ei⁹ quinqȝ digiti.habes.ij.parte ti.ij.c.j.§.xiij.

De manu violenti eripit pauperem:quid manus iſta ſignificat: et quid eius quinqȝ digiti habes.ij.parte titu.ij.c.j.§.iiij.

Ex.vj.c. Utinā appenderentur pctā mea q̄b⁹ iram merui τc. exponitur de xp̄o in cruce. ij. par.ti.ix.c.xv.§.ij.circa finem.

Ex.vij.c. Militia eſt vita hoīs ſup terrā: iſta militia ſpūalr̄ deſcribit᷑.iij.par.ti.iiij.c.j.§.ij.

Dies mei velocius tranſierūt q̄ a texente tela ſuccidit᷑:exponitur de morte.iiij.par.ti. xiiij. c.viij.§.ij.poſt principium.

Quādobrē elegit ſuſpēdiū aīa mea. exponit᷑.j. par.titu.j.c.vj.§.iiij.circa medium.

Ex.x.c. Uadā τ non reuertar ad ter.tenebro. τc.exponit᷑.j.parte titu.v.c.iij.per totum.

Tedet animam meam vite mee.exponitur. ij. parte titu.ix.c.ij.§.j.

Ex.xiiij.c. Hō nat⁹ de mulie.bre.vi.tē. τc. exponit᷑.ij.p.ti.v.c.xj.§.j.ſtatim poſt princi.

Replet᷑ multis miſerijs qui quaſi flos egredit᷑ τc.ij.par.ti.iij.c.ij.§.vj.poſt medium.

Ex.xv.c. Tetendit em̄ aduerſus deū manum ſuā.q̄d man⁹ illa ſignificat:τ q̄d eius q̄nqȝ digiti.habes.ij.par.ti.ij.c.ix.§.ix.

Ex.xix.c. Quare me perſequimini ſicut de⁹ τc.exponitur et moralizatur.ij.parte tit. viij. c.iiij.§.ij.poſt prin.

Ex.xx.c. Gaudium hypocrite ad inſtar pūcti τc.exponitur.ij.parte tit.iiij.c.vij.§.iiij. infra prin.cum exemplo.

Ex.xxxj.c. Jgnis eſt vſqȝ ad perditionē deuorans et eradicans τc.exponitur de luxuria q̄ ſeptem conſumit.ij.par.ti.v.c.j.§.xj.

Jn manib⁹ meis adheſit michi macula: quid manus illa ſignificat et quid eius quinqȝ digiti.habes.ij.parte titu.ij.c.j.§.xxij.

Si oſculatus ſum manum meam τc.quid manus illa ſignificat:et quid eius quinqȝ digiti

habes ibidem.§.xvij.

Ex.xxxiij.c. Reſpiciet homies et dicet peccaui ꝛc.exponit.ij.par.tit.vij.c.ij.§.iij.circa mediū.

Ex.xxxiiij.c. Qui regnare facit hoiem hypocritam ꝑpter pctā populi.exponit de antixp̄o in hypocriſi.ij.par.ti.iiij.c.vij.§.iiij.infra princi.

Si direxerit ad eū cor ſuū ſpm̄ illius ꝛ flatū ꝛc. exponit.j.par.ti.iiij.c.xiij.§.j.ꝑpe finem.

Ex.xxxviij.c. Ubi eras qn̄ me laudarent aſtra matutina.j.par.titu.viij.c.iij.circa medium. ibi.Secunda conceptio.

Ex.xxxix.c. Nunquid volet rhinoceros ſeruire tibi.j.par.titu.v.c.j.§.xj.ante finem.

Ex.xlj.c. Cor ei⁹ indurabit tanq̄ lapis.j.parte titu.iiij.c.xiij.§.ij.modicū poſt principiū. et.ij. par.titu.viij.c.iij.§.v.circa principium.

Factus eſt vt nullum timeret:omne ſublime videt.moralizatur.ij.par.titu.iij.ca.ij.§.iiij.poſt princi.ibi.Quinto ſtatuit.

Ipſe eſt rex ſuper omnes filios ſupbie.ij.parte in ꝑlogo poſt principium.

Expoſita in pſalterio.

Ex.j.p̄s.Beatus vir q̄ non abijt in conſi.im.ꝛc. ij.par.titu.iij.c.v.infra principium.

Ex.ij.p̄s.Apprehēdite diſciplinam: ipſa vario mō deſcribit.iij.par.ti.xiij.ca.xvj.vſq ad.j.§.

Erudimini qui iudi.ter.exponitur de prelatis. ij.par.titu.ix.c.v.ante.j.§.

Ex.iiij.p̄s. Iraſcimini et nolite peccare ꝛc.tripliciter nos ad iram habere poſſum⁹ .ij.par. titu.vij.c.j.§.v.in principio.

Signatū eſt ſup nos lu.vul.tui do.j.par.ti.xiij. c.ij.§.x.in princi.ꝛ.ij.par. ti.v.c.ix.§.j.poſt p̄n.

Ex.v.p̄s.Sepulchrum patens eſt guttur eorū. exponitur de guloſis.ij.par.ti.vj.c.iiij.§.j.

Ex.vij.p̄s.Deus iudex iuſtus for.et pa.ꝛc. que exponuntur de bono iudice.iij.par.ti.ix.ca.j. per totum ante.§.

Ex.x.p̄s. Qui diligit iniquitatem odit animā ſuam.ij.par.titu.viij.c.iij.§.iiij.poſt princi.

Ex.xiij.p̄s. Omnes declina.ſimul inuti.facti ſunt.ij.par.titu.ix.c.iiij.per totum.

Ex.xvj.p̄s.Inimici mei animā meā circūdederunt ꝛc.j.par.titu.v.c.ij.§.j.modicū poſt p̄nci.

Ex.xviij.p̄s. Delicta quis intelligit ꝛc.j.parte ti.v.c.ij.§.iiij.poſt mediū.ibi.Quinto ponit.

Ex.xxj.p̄s. Erue a framea de⁹ animā meā. exponitur de xp̄o in ſua paſſione.ij.par.titu.vij. ca.vj.§.ij.vltra medium.

De manu canis ꝛc.quid manus iſta ſignificat: ꝛ quid ei⁹ quinq digiti.ij.par.ti.ij.c.j.§.xx.

Ex.xxij.p̄s.Uirga tua ꝛ baculus tuus ipſa me cōſolata ꝛc.ij.par.tit.ix.c.v.§.iij.vltra mediū. ibi.Adducit adhuc.

Paraſti in conſpectu meo menſam.j.par.titu. iij.c.x.§.vj.poſt mediū.ibi.Quantū ad tertiū.

Ex.xxiiij.p̄s. Delicta iuuētutis mee ꝛc.ij.par. titu.ix.c.iij.poſt princi.

Ex.xxvj.p̄s. Circūibo et immolabo hoſtiā ꝛc. quō homo ſe offerre debet in dei ſacrificium. iiij.p.ti.xv.c.xxxv.a.j.§.vſq ad.ix.§.incluſiue

Expecta dominū viriliter age ꝛc.iiij.par.ti.xiij c.ij.§.v.in princi.

Ex.xxviij.p̄s. Uox dn̄i ſuper aquas ꝛc. applicantur ad ſeptem ſacramenta.iij.par.ti.xiij. c.j.a.iij.§.vſq ad fi.ꝛ etiam.ij.c.per totum.

Ex.xxix.p̄s. Ego dixi in abūdātia mea nō mo. in eternū.ij.par.titu.iij.c.vj.§.iij.

Ex.xxxj.p̄s. Nolite fieri ſicut equus et mulus. ꝛc.ij.par.titu.v.c.v.poſt princi.

Uerūtamē in diluuio aquarū multarū.exponit de ꝑdigalitate.ij.p.ti.vj.c.viij.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.

Ex.xxxiij.p̄s.Mors pctōrū peſſima. quare dicitur in ſuperlatiuo.j.par.ti.v.c.iij.§.iij.in fi.

Ex.xxxiiij.p̄s.Cōfitebor tibi in eccleſia magna in po.gra.lau.te.iij.p.ti.xij.c.j.§.ij.poſt prin.

Humiliabam in ieiunio animā meā: ieiunium aſſumitur ꝑpter tria.ij.par.ti.vj.c.ij.§.vij.

Ex.xxxv.p̄s.Homines ꝛ iumēta ſaluabis dn̄e. j.par.titu.j.c.vij.§.iij.circa finem.

In lumine tuo videbimus lumen.j.par.tit.iij. c.vj.§.xx.ante medium.

Ex.xxxvj.p̄s.Deſine ab ira ꝛ derelinque furorem:noli emulari ꝛc.ij.parte.titu.vij.ca.ij.in prin.per totum.

Ex.xxxviij.p̄s.In imagine ptrāſibit homo:triplex imago deſcribit.j.par.ti.j.c.j.ante.j.§.

Ex.xxxix.p̄s. In capite libri ſcriptuꝫ eſt de me vt facerem voluntatē tuā.j.par.ti.xiij.ca.j.§.j.

Ex.xlj.p̄s.Abyſſus abyſſum inuocat.ij.par.ti. v.c.xiij.§.iij.ante mediū.ibi.Secūdo oſtēdit.

Ex.xliiij.p̄s. Eructauit cor meū ver.bo.iij.par. ti.xviij.c.iij.§.iij.poſt mediū.ibi.Materia aūt

Ex.xlv.p̄s.Uacate ꝛ videte ꝛc.deſcribit de intellectu ſpeculatiuo.j.par.titu.iij.c.vj.

Sanctificauit taber.ſuū altiſſimus.applicatur ad eccleſiam.iij.par.titu.xij.c.vj.

Ex.xlviij.p̄s. Non videbit interi.cum vi.de ſapien.morien.ꝛc.ij.par.titu.j.c.ij.§.ij.poſt p̄n.

Qui confi.in virtu.ſua.exponit de inani gloria ij.par.titu.iiij.c.j.§.j.ij.ꝛ.iij.

In multi.diui.ſuarum gloriantur.ij.par.ti.iiij. c.j.§.ij.per totum.

Sepulchra eorum domus illorum in eternum: iſta domus vario modo deſcribitur.iij.par.ti. x.c.j.§.iij.

Ex.xlix.p̄s.Deus deorum do.locu.eſt et voca. terram.j.par.ti.v.c.ij.§.vj.circa principium.

Peccatori aūt dixit de⁹: quare tu enarras ꝛc. exponitur de hypocritis.ij.par.titu.iiij.c.vij. §.j.ij.iij.ꝛ.iiij.

Cũ adulteris portionẽ tuam ponebas.ij.parte titu.v.c.iij.§.j.ij.ꝛ.iij.
Ex.l.ps. Tibi ſoli peccaui: ꝛ malũ corã te feci.notabiliter exponitur.ij.par. titu.iij.c.viij. §.ij.infra princi.
Spiritu principali cõfirma me. quis eſt ille ſpiritus.iij.par.titu.xiij.c.iij.§.j.in princi.
Ex.lj.ps. Dilexiſti omnia verba precipitationis.ij.par.titu.v.c.x.in prin.ꝛ.§.j.ij.ꝛ.iij.
Ex.lij.ps. Illic trepidauerunt timore vbi non erat timor: qđ tripl'r fit. ij.p.ti.ix.c.xvj.p totũ
Ex.liiij.ps. Uidi iniquita. et contradi.in ciuitate.exponitur vario modo: et notabiliter de diſcordijs ciuitatum ꝛc.ij.parte ti.iiij.ca.viij. §.ij.iij.iiij.ꝛ.v.
Saluum me fecit a puſillanimi. ſpiritus ꝛ tempeſtate. exponitur de ſcrupuloſa conſciẽtia.j. par.titu.iij.c.x.§.ix.
In domo dei ambulauimus cũ conſenſu.j.par. titu.iiij.c.ix.§.ij.
Uiri ſanguinum ꝛ doloſi nõ dimidiabunt dies ſuos.exponitur dupliciter. ij.parte. titu.vij.c. viij.§.j.
Ex.lvij.ps. Supercecidit ignis ꝛ non vide. ſolem.j.par.titu.iij.c.iiij.per totum.
Furor illis ſm ſimilitu.ſerpẽ. ꝛc. exponitur de ptinacibus.ij.par.titu.iiij.c.vj.§.j.
Letabitur iuſtus cũ viderit vindictã. quõ hoc intelligitur.j.par.ti.v.c.ij.§.xj.circa finem.
Ex.lix.ps. Cõmouiſti terrã. ꝛ contur.eã ſa.contri.eius ꝛc.iij.par.ti.xiiij.c.xviij.ante.§.circa mediũ.ꝛ.iiij.p.ti.ix.c.vj.circa mediũ.añ.j.§.
Ex.lxj.ps. Nolite ſperare in iniqui.ꝛ rapi.nolite concu. diuitie ſi afflu.noli.cor appo.exponitur.ij.par.titu.j.c.xij.
Ex.lxiiij.ps. Beatus quẽ elegi.ꝛ aſſumpſi.diuerſimode exponitur.j.par.ti.iiij.c.vij.§.ij.
Inhabitabit in atrijs tuis.j.p.tit.iiij.c.vij.§.v.
Ex.lxvij.ps. Si dormiatis inter medios cleros ꝛc.iij.par.titu.xiij.c.j.
Uiderunt ingreſſus tuos deus.hoc de xp̃o vario modo exponitur.iij.par.titu.xxx.c.ij.
Preuenerũt princi.cõiunc.pſallentibus. exponitur.iij.par.titu.xxx.c.v.
Aſcẽdiſti in altum cepiſti captiuitatẽ. exponit' dupliciter.iij.par.titu.x.c.j.
Ex.lxviij.ps. Qm intrauerunt aque vſq ad aĩam meã.j.par.titu.j.c.vj.§.iiij.in medio.
Quoniã zelus domus tue comedit me. ij.par. titu.viij.c.j.§.j.
Propter inimicos meos eripe me: tu ſcis improperiũ meũ ꝛc.ij.par.titu.vij.c.vj.§.j.
Ex.lxxj.ps. Deus iudiciũ tuũ regi da. j.parte titu.v.c.ij.§.iiij.infra principium.
Erit fir.in ſum.montiũ.exponitur de ſacramẽto euchariſtie.iij.par.titu.xiij.c.v.
Ex.lxxij.ps. Perdidiſti om̃es qui fornicãtur abs te ꝛc.ij.par.titu.v.c.ij.§.j.
Sine cauſa iuſtificaui cor meũ ꝛc. ij.par.tit.vij. c.ij.§.ij.circa mediũ.ibi.Hanc etiam.
Ex.lxxiij.ps. Incenderũt igni ſanctuariũ tuũ ꝛc.exponit' de luxuria.ij.par.ti.v.c.j.§.j.ꝛ.ij.
Superbia eorum qui te oderunt aſcẽdit ſemp. ij.par. ti.iij.c.iij.infra prin.cũ trib' pmis.§.
Ex.lxxiiij.ps. Peccatorꝫ cõfringã cornua ꝛc. exponit' de prelatis.iij.par. ti.xix. c.j.in prin.
Ex.lxxv.ps. Uouete et reddite dño deo. illud notabiliter deſcribitur.ij.par. titu. xj.c.j.§.ij. per totum.
Ex.lxxvij.ps. Adhuc eſce eorꝫ erãt in ore ipſorꝫ ij.par.titu.vj.c.j.infra prin.ꝛ.§.j.ij.ꝛ.iij.
Manducauerunt et ſaturati ſunt nimis.ij.par. titu.vj.c.j.§.v.vj.vij.viij.ꝛ.ix.
Ex.lxxviij.ps. Deus venerũt gentes in hereditatẽ tuã ꝛc.ij.par.ti.j.c.xxj.§.iiij.v.vj.et.vij.
Ex.lxxix.ps. Uindemiant eam omnes q̃ pretergre.viam: extermi.eam aper de ſilua: exponitur de eccleſia.j.par.titu.v.c.ij.§.viij.
Ex.lxxx.ps. Sumite pſalmũ ꝛ date tympanũ ꝛc.ij.par.titu.iiij.c.iij.in princi.
Dimiſi eos ſm deſideria cordis eorũ: ibũt ꝛc. exponit' de ornatu mulierũ.ibidẽ.c.v.poſt pñ.
Ex.lxxxj.ps. Deus ſtetit in ſynagoga deorꝫ ij.p.ti.v.c.viij.§.ij.circa pñ. et.iij.p.ti.xxx.c.j.
Et facies peccatorum ſumitis. exponit'.ij.par. titu.j.c.xix.§.ij.
Ex.lxxxij.ps. Diſperierũt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre.ij.par.ti.v.c.iiij.circa fi. añ.§.
Ex.lxxxviij.ps. Deus q̃ glori.in cõſi. ſanctorꝫ exponit'.j.par.titu.iiij. c.viij.§.ij.circa mediũ. ibi.De conſilio.
Ex.xc.ps. Super aſpi.ꝛ baſi.ambu.ꝛ concul. ꝛc.iij.par.titu.xiij.c.iij.§.j.
Ex.xciij.ps. Qui plantauit au.nõ audi. aut q̃ fin.ocu.non conſiderat.ij.par. tit.v.c.xv.§.iij. ſtatim poſt prin.
Ex.xciiij.ps. Preoccupemus faciem dñi. ij. par.titu.ix.c.xiij.§.ij.in prin.
Ex.xcvj.ps. Inflãmabit in circui.inimi.eius. exponit' de choreizãtib'.ij.par.tit. vj.c.vj.§.j.
Ex.cij.ps. Panis cor hominis cõfirmet.que ex panẽ intelligit.j.par. titu.iiij.ca.xiij.§.ij.ante fi.ibi.Sexto eſt cor.
Draco iſte quem formaſti ad illudendum ei. ij. par.titu.vj.c.vij.§.iiij.in medio. ꝛ.j.par.ti.vj. c.xiij.§.ij.poſt mediũ. et.iiij.par.titu.xiij.c.iij. §.iiij.infra prin.
Hoc mare magnũ ꝛ ſpacioſum.exponit' de mũdo iſto ad varia.ij.par.titu.ij.c.j.
Exibit homo ad opus ſuum ꝛc.exponit' ad varia.iij.par.titu.viij.c.j.ꝛ.§.j.ij.ꝛ.iij.
Ex.cviij.ps. Induantur qui detrahunt michi

pudore. exponitur de detractione.ij.parte ti-tu.viij.ca.iiij.§.j.

Ex.cx.ps. Intellectus bonus omnibus facien tibus eum.j.parte ti.iij.c.vij.in prin.

Ex.cxj.ps. In memoria eterna erit iuſtus.tri pliciter exponit.j.par.ti.ij.c.ix.§.j.ij.et.iij.

Iocundus homo qui miſeretur et cõmodat.iiij. parte titu.v.c.xviij.§.ix.

Ex.cxv.ps. O dñe quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus etc.exponit.iij.par.ti.iij.c.vj.

Ex.cxvij.ps. Fortitudo mea et laus mea dñs. iiij.parte ti.xiij.c.j.§.j.ij.et.iij.

O dñe ſaluum fac etc. quomodo accipitur littera O.j.parte ti.j.c.ij.§.j.poſt prin.

Ex.cxviij.ps. Reuela oculos meos etc. exponitur de illuminatione viſus.j.parte titu.iij. ca.v.et ibidem titu.xiiij.c.ij.

Inclinaui cor meũ ad faciẽ.iuſti.tu. in eter. pro pter retributionẽ.j.par.ti.iiij.c.vj.§.j.in prin.

Pax multa diligẽ.le.tuã: et nõ eſt illis ſcandalum etc.ij.parte ti.vij.c.iiij.§.j.ij.iij.et.iiij.

Dormitauit anima mea pre tedio.ij.par.tit.ix. ca.ij.infra prin.et.§.j.per totum.

Bonitatẽ et diſciplinã etc.iij.p.ti.v.c.j.p totũ.

Supbi inique agebant vſquequaque.applicat ad ſuperbiã.ij.par.ti.iij.c.j.ante.j.§.cũ ſequen.

Declaratio ſermonũ tuorum illu.iiij.p.ti.xj.c.ij.

Ex.cxx.ps. Leuaui ocul.meos in montes.qd intelligit p mõtes.j.par.ti.iij.c.vij.§.iij.in pn.

Ex.cxxj.ps. Letatus ſum in his etc.iij.p.ti.x.c.j.

Ex.cxxvj.ps. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatem fruſtra etc.ij.parte tit.iiij.c.j.§.ij.circa mediũ. ibi.Diuitie ſpirituales.

Ex.cxxviij.ps. Sepe expugnaue.me a iuuen. mea etc.j.par.ti.v.c.ij.§.viij.poſt mediũ.

Ex.cxxx.ps. Dñe non eſt exaltatũ cor meũ.ij. parte ti.iij.c.ij.infra principium.

Ex.cxxxj.ps. Uiduam eius benedicẽns benedicam etc.iij.parte ti.ij.c.iij.

Ex.cxxxij.ps. Ecce quam bonũ.iſtud bonũ tripliciter deſcribit.iij.par.ti.xvj.c.x.et.j.parte ti. vj.c.ij.§.v.circa med.ibi.De quinta vnitate.

Ex.cxl.ps. Corripiet me iuſtus i mia etc.ij.p. ti.ix.c.vj.per totũ.a.j.§.cõſequenter.

Ex.cxliij.ps. Homo vanitati ſimilis factus eſt. j.parte ti.j.c.vij.§.iij.modicum poſt.

Ex.cxliiij.ps. Miſerationes eius ſup oia opa eius.hoc tripliciter itelligitur.iiij.parte ti.v. ca.xviij.§.ix.infra principium.

Expoſita ex Prouerbiis.

Ex.j.c. Prohibe pedem tuũ a ſemitis eius. j.parte ti.xj.c.ij.§.ij.ante finem.

Fruſtra iacit rete ante oculos pẽnatorũ.j.par. titu.iij.c.vij.§.vj.in principio.

Uocaui et renuiſtis etc.pulchre.j.p. ti.v.c.ij.§.vj.

Ex.ij.c. Ambulãt p vias tenebroſas etc.j.par. ti.v.c.iij.§.j.circa med.ibi.Quarta via.

Ex.iiij.c. Uia impiorum tenebroſa.ij. parte ti.v. ca.x.§.iij.circa medium.

Oculi tui videant recta.ij.parte titu.v.cap.xj. poſt principium.

Omni cuſtodia cuſtodi cor tuum.j.parte tit.iiij. cap.xiij.§.ij. ante medium. ibi.Tertio cor eſt cuſtodiendum.

Ex.v.c. Reſpicit dñs viam hominis:et omnes greſſus eius conſiderat.ij.parte ti.v.c.xj.§.ij. ante finem.ibi.De tertio opere.

Ex.vj.cap. Fili mi ſi ſpoponderis pro amico tuo etc.ij.parte titu.ix.c.v.§.iij. modicũ infra. ibi.Debet tertio.

Uade ad formicã o piger etc.ij.parte ti.v.c.xj.§. iij.circa finem.et ibidem ti.j.c.xxv.§.iij. circa medium.ibi.Secũdo debet homo.

Sex ſunt que odit dñs:et ſeptimũ deteſtatur aia eius que exponunt.j.par.ti.vj.c.iij.§.j.in medio.

Nunquid poteſt homo abſcondere ignẽ in ſinu ſuo vt veſtimẽta illius nõ ardeant.ij.par.ti.v. ca.j.§.ij.poſt prin.ibi.Quinta etc.

Qui adulter eſt propter cordis inopiam: perdet animã ſuam.ij.parte titu.v.c.iij.§.j. circa medium.ibi.Tertio ex cauſa.

Ex.viij.c. Nondũ erant abyſſi etc.abyſſus vario modo exponit.j.parte ti.viij.c.iij.in prin.

Ex.ix.c. Sapientia edificauit ſibi domũ:excidit colũnas ſeptem. que ſpiritualiter exponũtur.j.parte titu.iij.c.x.§.vj.poſt prin.

Ex.x.c. In multiloquio nõ deerit pctm. quomodo hoc fit.ij.parte ti.vj.c.iiij.§.iiij.

Ex.xj.c. Ibi ſalus vbi conſilia multa: quomodo hoc intelligitur.j.parte ti.iiij. ca.viij.§.iij. poſt medium.ibi.Sciendum inſuper.

Deſideriũ iuſtorũ omne bonũ exponitur.j.parte ti.vj.c.iiij.§.j.circa mediũ.ibi.De ſecũdo.

Ex.xiij.c. Uult et non vult piger.ij.parte ti.ix. ca.iij.§.j.circa finem.

Aſtutus omnia agit cum cõſilio.j.parte ti.iiij. ca.viij.§.iij.infra principium.

Ex.xvj.c. Si manus ad manũ fuerit non erit innocẽs:quid manus iſta ſignificat:et qd eius quinque digiti:habes.ij.par.ti.ij.c.j.§.vij.

Ex.xviij.c. Antequam cõteratur exaltatur cor hominis.j.parte titu.iiij.c.xiij.§.ij.infra mediũ. ibi.Quarto eſt deprimendum.

Ex.xix.c. Pigredo immittit ſoporẽ. exponit de triplici ſomno.ij.parte ti.ix.c.ij.§.ij.

Ex.xxij.c. Adoleſcens iuxta viã ſuã etc.j.par. ti.v.c.ij.§.viij.poſt prin.ibi.Tertia abuſio.

Ex.xxiij.c. Noli ſubtrahere a puero diſciplinam etc.ij.parte ti.v.c.v.§.iij.infra prin.

Prebe michi fili cor tuũ.j.par.ti.iiij.c.xiij.§.ij. poſt principium.ibi.Quantũ ad ſecundũ.

Ex.xxiiij.ca. Per agrũ hominis pigri tranſi-
ui ⁊c.j.p.ti.v.c.ij.§.x. et.ij.par.ti.ix.c.ij.⁊.§.ij.
ante medium.ibi.Dormitauit ſecũdo.

Cũ detractoribus ne cõmiſcearis.ij.par.ti.viij
ca.iiij.§.ij.circa principium.

Si deſperaueris lapſus in die anguſtie immi-
nuet fortitudo tua.ij.p.ti.ix.c.xv.§.j.circa fi.

Ex.xxvj.ca. Ne reſpondeas ſtulto iuxta ſtul-
ticiã ſuam ⁊c.Reſponde ſtulto iuxta ſtulticiã
ſuam ⁊c.ij.parte titu.v.c.xv.§.iij. ante finem.
ibi. Quintadecima eſt. et tit.vij.c.vj.§.iiij.in
medio. ibi.Secundo aliquando.

Ex.xxvij.c. Tecta pſtillantia in die frigoris ⁊
litigioſa mulier cõparant ⁊c.j.par.ti.iij.c.x.§.
vj.poſt mediũ.ibi.Quantum ad tertiũ.

Meliora ſunt vulnera diligentis q̃ fraudulen-
ta oſcula odientis.ij.parte titu.x. ca.ij.§.ij.in
medio.ibi.Secũdus modus.

Ex.xxix.c. Qui delicate a pueritia ſua nutrit
ſeruum ſuũ ⁊c.ij.parte tit.v.c.j.§.ij. poſt prin.
ibi.Tertia ventris ingluuies.

Ex.xxx.c. Sanguiſuge due ſunt filie dicentes
affer affer: que per illas intelligũtur.ij.parte
titu.iij.c.v.§.iij.infra princi.

Quattuor ſunt minima terre:⁊ ipſa ſunt ſapiẽ
tiora ſapientibus : que ſpiritualiter exponun
tur.iiij.parte ti.ij.c.iiij.§.ij.

Tria ſunt difficilia michi:⁊ quartũ penit⁹ igno
ro ⁊c.et exponunt de ſctiſſima trinitate.iiij.p.
ti.xv.c.xxj.§.ij.ante med.ibi.Quãtũ ad p̃mũ.

Tria ſunt que bene gradiũtur : ⁊ quartũ quod
incedit feliciter.iſta applicantur ad prelatos.
iij.parte titu.xxxj.c.x.§.ij.

Ex.xxxj.c.vel vltimo. Facta eſt q̃ſi nauis inſti
toris/ quomõ eccleſia ſignificat p iſtã nauim.
ij.parte ti.ij.c.j.§.xxiij.infra principium.

Expoſita ex eccleſiaſte.

Ex.j.c. Stultoꝝ infinitus eſt numerus.ij.par
te titu.v.c.xv.§.iij.poſt principium.

Generatio preterit ⁊ generatio aduenit ⁊c.ex-
ponitur de eccleſia.iij.parte in ꝓlogo.§.j.cir-
ca med.et eadẽ par.ti.xij.c.vj.§.j.circa finẽ.

Vanitas vanitatũ ⁊ oĩa vanitas.j.parte ti.ij.
ca.viij.§.iij.poſt prin.et idem eccle.xij.c.

Ex.ij.c. Magnificaui opa mea : edificaui mi-
chi domos et plantaui vineas ⁊c.ij.par.tit.v.
ca.xiiij.§.ij.poſt med.ibi.Defectio mũdi.

Quid eſt inquã homo vt ſequi poſſit regem fa
ctorem ſuũ.j.par.ti.j.c.vij.§.j.ij.⁊.iij.p totũ.

Ex.iiij.c. Ve ſoli q2 cũ ceciderit nõ habet ſub-
leuantẽ:qs dr ſolus.ij.par.ti.viij.c.v.§.iij.poſt
prin.et.iiij.par.ti.v.c.xx.§.ij.poſt prin.

Cuſtodi pedem tuum ingrediens domum dei.
iij.parte ti.xij.c.vij.§.j.infra principium.

Ex.v.c. Qui amat diuitias fructũ non capiet
ex eis.ij.parte ti.j.c.xij.§.vij.in medio.

Ex.vj.c. Vir cui de⁹ dedit diuitias ⁊ ſubſtan-
tiam ⁊ honorem ⁊c.ij.parte titu.vj.c.viij. poſt
medium.ante.j.§.

Ex.vij.c. Noli eſſe iuſtus multũ.ij.par. tit.ix.
ca.v.§.iij.vltra medium.ibi.Debet autem.et
ti.viij.c.vj.§.j.infra principium.

Qui timet deum nichil negligit.j.parte tit.vj.
ca.x.§.iiij.circa mediũ.ibi.Tertio modo.

Inueni amariorẽ morte mulierẽ.ij.parte ti.v.
ca.v.§.iij. poſt med. ante illud. Tertiũ reme-
diũ.et.iij.parte ti.j.c.xxv.infra prin.

Conſidera opera dei q nemo poſſit corrigere
quem ille deſpexerit.ij.par.tit.v.c.xj.§.ij.cir-
ca medium.ibi.De ſecũdo opere.

Melius eſt a ſapiente corrigi q̃ ſtultoꝝ adula-
tione decipi.ij.par.ti.x.c.ij.§.iiij.ante med.

Ex.ix.c. Ciuitas parua ⁊ pauci in ea viri: ve-
nit ↄtra eã rex ⁊c.ij.par.ti.iij.c.ix.§.v.circa fi.

Oleũ de capite tuo non deficiat:qd intelligit p
oleum.iij.par.ti.xiiij.c.viij.§.j.in fine.

Neſcit homo vtrum amore an odio dignus ſit:
deſuper ponuntur aliqua ſigna per que quis
ſcire poſſit ſe eſſe in gratia.iiij.parte titu.vj.
ca.ij.§.vij.et titu.ix.c.iiij.§.iiij.

Ex.x.c. Muſce morientes perdunt ſuauitatẽ
vnguenti.iiij.parte ti.v.c.viij.§.viij.in medio.
ibi.Quantum ad tertium.

Stultus in via ambulãs cũ ipſe inſipiẽs ſit oẽs
ſtultos eſtimat.ij.p.ti.v.c.xv.§.iij.poſt prin.

Si mordeat ſerpẽs in ſilentio nichil eo minus
habet qui occulte detrahit.ij. parte titu.viij.
ca.iiij.§.j.poſt prin.ibi.Quantũ ad primũ.

In pigritijs humiliabitur contiguatio:⁊ in in-
firmitate manuũ perſtillabit domus.ij.parte
titu.ix.c.xiij.infra princi.

Ex.xj.c. Mitte panem tuum ⁊c.ij.parte tit.j.
ca.xxij.§.ij.poſt principium.

Si ceciderit lignum ad auſtrum aut ad aqui-
lonem ⁊c.j.parte ti.v.c.ij.§.v.et.iiij.parte tit.
xiiij.c.viij.§.v.poſt principium.

Expoſita ex canticis.

Ex.j.c. Recti diligũt te.qui dicunt recti.j.par
te ti.xij.c.j.§.iij.poſt prin.ibi.Prima igit cau
ſa.et.iiij.par.ti.xvj.c.vnico.§.ix.circa finem.

Si ignoras te o pulcherrima inter mulieres
egredere ⁊c.moralizatur pulchre.j.par.tit.j.
ca.ij.§.j.ij.iij.iiij.⁊.v.

Ex.ij.c. Fulcite me floribus : ſtipate me ma-
lis ⁊c.j.par.ti.vj.c.ij.§.vij.in principio.

Tẽp⁹ putatiõis aduenit:qd itelligit p putatio
nẽ.j.p.ti.v.c.ij.§.ix.circa med. ibi. Sedo op3.

Capite nobis vulpes paruulas ⁊c.j.par. tit.v.
ca.ij.§.ix.circa mediũ. ibi. Tertio oportet. et
ibidem ti.iiij.c.xiiij.§.iiij.ante finem.

Dilectus me⁹ michi ⁊ ego illi: exponit̃ ſex modis.j.par.tit.vj.c.ij.§.xj.circa mediũ.ibi. Quo autem amor.

Ex.iiij.c. Uulneraſti cor meũ in vno oculorũ tuorũ.j.par.titu.vj.c.ij.§.ix.

Ex.v.c. Comedi fauũ meũ cũ melle meo: exponitur de xp̃o.j.par. ti.iij.c.vj.§.xviij.in princi.

Dilectus meus candidus et rubicũdus ⁊c. qui colores ſpiritualiter exponunt̃.j.par.titu.iij.c.iij.§.iij.⁊.iiij.par.ti.ij.c.iij.per to.ante.§.

Uenter me⁹ intremuit ad cõtactũ ei⁹.j.par.ti.iij.c.xiij.§.j.ante mediũ.ibi. Tertio operat̃.

Aia mea liquefacta eſt vt dile. locu. eſt michi. exponitur ſpiritualiter.j.par.ti.vj.c.ij.§.viij.

Comedite amici ⁊ inebriamini chariſſimi: quõ ⁊ de quib⁹ intelligit̃.j.par.ti.vj.c.ij.§.x.in p̃n.

Ego dormio ⁊ cor meũ vigilat.j.par.ti.ij.c.vij.§.iiij.aũ mediũ.ibi. Quantũ ad ſecundum.

¶ Expoſita ex libris ſapiẽtie.

Ex.j.c. Spiritus eñi ſanctus diſcipline effugiet fictum ⁊c. exponitur de deteſtatiõe hypocriſis.ij.par.titu.iiij.c.vij.§.iiij.in prin.

Deus mortẽ non fecit. quõ intelligitur iſta auctoritas.j.par.titu.v.c.j.§.ix.in fi.

Impij aũt manibus ⁊ v̾bis accerſierũt illã ⁊c. quid manus iſta ſignat: ⁊ quid ei⁹ quinq̃ digiti ſiue modi habes.ij.par.titu.ij.c.j.§.xxij.

Ex.ij.c. Inuidia autẽ diaboli mors introiuit in orbem terrarum.ij.par.titu.viij.c.j.§.iij.ante mediũ.ibi. Secundo inuidia.

Ex.iij.c. Juſtorum anime in manu dei ſunt.j.par.titu.j.c.vj.§.iiij.circa princi.

Ex.iiij.c. Etas ſenectutis vita aĩs via immaculata.j.par.titu.v.c.ij.§.viij.poſt princi.

Incõſtantia cõcupiſcentie trãſuertit ſenſum ſine malicia.ij.par.ti.v.c.ix.poſt mediũ.aũ.j.§.

Ex.v.c. Ambulauimus vias difficiles ⁊c. vij. vie deſcribunt̃.j.par.ti.v. c.iij.§.j.per totum.

Ex.vj.c. Judiciũ duriſſimũ fiet his q̃ preſunt. de q̃b⁹ intelligit̃.ij.p.ti.iij.c.v.§.v.poſt mediũ

Ex.viij.c. Sobrietatem eñi ⁊ prudentiã docet ⁊ iuſtitiam ⁊c.j.par. ti.iij.c.x.§.vj.ante mediũ ibi. Solaria huius domus.

Ex.x.c. Juſtum deduxit dñs per vias rec. ⁊c. ⁊ dedit illi ſcientiam ſanctoꝝ: q̃ fuit iſta.j.par. ti.j.c.ij.§.v.poſt međ.ibi. Scđm extatvidẽdũ. Et.iij.par.titu.v.c.j.ante.§.et.iiij.par.tit.xvj.c.vnico.§.iij.poſt princi.

Ex.xj.c. Diligis eñi omnia que ſunt: et nichil odiſti eorũ que feciſti.j.par.titu.vj.c.iij.§.j.

Ex.xij.c. Tu aũt dñator v̾tutĩ cũ trãqllitate ⁊c. iſtud iudiciũ deſcribit̃.iiij.p. ti.xiiij. c.xij.§.v.

Ex.xiij.c. Uani ſunt aũt omnes hoĩes in quibus non ſubeſt ſcientia dei. quõ hoc intelligit̃ ij.par.titu.iij.c.vij.§.ij.infra princi.

Ex.xiiij.c. Exiguo ligno credũt homines aĩas ſuas: et tranſeũtes mare ⁊c. quid per hoc ſignificatur.ij.par.ti.ij.c.j.§.xxv.in princi.

Ex.xvj.c. Ingrati eni3 ſpes tanq̃ hibernalis glacies coleſcet. ij.par.ti.iij.c.ix.§.vj.poſt p̃n.

Ex.xviij.c. Cum eñi quietũ ſilẽtium cõtineret omnia ⁊c. deſuper ponitur triplex ſilentiũ.iij.par.titu.xxxj.c.ij.§.iij.in medio.

¶ Expoſita in eccleſiaſtico.

Ex.j.c. Religioſitas cuſtodiet / et iuſtificabit cor.iij.par.titu.xvj.c.j.in princi.

Timor dñi expellit peccatũ.j.par.ti.vj.ca.x.§.iiij.poſt prin.ibi. Secundo ex timore.

Ex.ij.c. Ue duplici corde ⁊ manibus male facientibus: quid man⁹ illa ſignat: et quid eius quinq̃ digiti.ij.par.titu.ij.c.j.§.xvj.

Ex.iij.c. Qui honorat patrẽ ſuũ vita viuet longiori.j.par.ti.xiij.c.iiij.§.viij.poſt princi.

Ex.iiij.c. Eſt confuſio adducens peccatum. ij.par.titu.iij.c.iiij.§.iiij.ante mediũ. ibi. Quarto ſuperbiunt.

Ex.vj.c. Multi pacifici ſint tibi: et cõſiliarius ſit tibi vnus de mille. exponitur ꝓ noſtro cõſilio.j.par. titu.iiij. c.viij.§.viij. poſt medium. ibi. Sciendum inſuper.

Amico fideli nulla eſt cõparatio.iiij.par. tit.v. c.xvj.infra prin.ibi. Quantum ad primũ.

Ex.vij.c. Noli querere ab homine ducatũ ⁊c. ij.par.titu.iij.c.v.§.ij.circa prin.

Facere elemoſynam ne deſpicias donec inueniãs iuſtum.ij.par.ti.j.c.xxiiij.§.j.poſt princi.

De negligẽtia tua purga te cum paucis. triplr hoc intelligit̃.ij.par.ti.ix.c.iij.§.iij.ante finẽ.

Ex.x.c. Odibilis coram deo eſt ⁊ hominibus ſuperbia.ij.par.titu.iij.c.iij.§.j.in princi.

Ex.xv.c. Deus ab initio conſtituit hominẽ: ⁊ reliquit illum in manu cõſilij ſui.j.parte. ti.v. c.ij.§.iiij.poſt princi.

Ex.xviij.c. Qui viuit in eternum creauit oĩa ſimul.iij.par.ti.xiij.ca.iiij.§.j.poſt princi. ibi. Quantum ad primũ.

Ex.xx.c. Laſciuus ⁊ imprudens nõ obſeruabit tẽp⁹: et quare.ij.par.ti.ix.c.iij.§.ij.poſt p̃n.

Ex.xxj.c. Qui timet deũ cõuertet̃ ad cor ſuũ. j.par.ti.iiij.ca.xiij.§.ij. circa mediũ ante illud Quarto eſt deprimendum.

Stuppa collecta ſynagoga peccãtiũ ⁊c. ij.par. titu.v.c.v.§.iij.circa finem.

Ex.xxij.c. De ſtercore boum lapidatus eſt piger.ij.par.ti.v.c.xiiij.§.iij.poſt princi.

Ex.xxiij.c. Omnis mulier relinquẽs virũ ſuũ peccabit.ij.par.ti.v.c.iij.infra princi.

Quõ nichil melius q̃ timor dei: qđ multipliciter ꝓbatur.j.par.ti.vj.c.x.§.v.in princi.

Ex.xxiiij.c. Tranſite ad me omnes qui concu

piſcitis me ꝛc.j.par.tit.vj.c.iiij.§.j.circa medium.ibi.De tertio.

Quaſi cedrus exaltata ſum. ſumitur ꝓ themate de aſſumptione beate Marie virginis: ꝛ de eadē declarat.iiij.par.ti.xv.c.xliiij.per totū.

Ex.xxv.c. Tres ſpecies odiuit aīa mea: ꝛ aggrauoꝛ valde aīe illoꝝ. Pauperē ſuperbū: diuitem mendacē: ꝛ ſenem fatuum et inſenſatū. ij.par.titu.iij.c.iij.§.j.infra mediū. Et.j.parte titu.vj.c.iij.§.ij.circa medium.

Ex.xxvij.c. Niſi tenueris te inſtanter in timore dñi cito ſubuertet dom⁹ tua. Iſta domus deſcribitur.iij.par.titu.x.c.j.§.j.

Ex.xxxij.c. Fili mi ſine conſilio nichil facias iſtud cōſilium deſcribitur vario modo.j.par.titu.iiij.c.viij.

Ex.xxxiij.c. Si eſt tibi ſeru⁹ fidelis ſit tibi q̄ſi anima tua. Iſta fidelitas in tribus oſtēditur. iiij.par.titu.v.c.xvj.circa mediū.ibi.Quantū autem ad tertium.

Ex.xxxvij.c. Propter crapulā multi perierunt declarat de gula.ij.p.ti.vj.c.j.§.iij.infra p̄n.

Ex.xxxviij.c. Altiſſim⁹ de terra creauit medicinam.j.parte.ti.iij.c.x.§.x.ante medium.ibi. Eſt igitur quinta regula.

Non dederis in triſtitiā coꝛ tuū/ ſꝫ repelle eā a te.j.parte.titu.v.c.j.§.x.poſt prin.ibi.Secundo dico.

Ex.xxxix.c. Tradet coꝛ ſuum ad vigilandū diluculo.j.par.ti.iij.ca.xiij.§.ij.poſt mediū.ibi. Eſt autem exercendum.

Ex.xli. Erubeſcite a patre ꝛ a matre de foꝛnicatiōe ꝛc. Iſte.xvj.verecūdie deſcribunt.iiij. par.titu.iiij.c.j.§.vij.per totum.

Ex.xlij.c. Melius eſt iniquitas viri q̄ benefaciens mulier.j.par.ti.iiij.c.x.§.iij.ante vltimā diuiſionē. Et.ij.par.tit.v.c.j.§.ij.ante mediū.

Ex.xlv.c. Dilect⁹ deo et hominibus Moyſes moꝛalizatur.j.par.tit.ij.c.ix.§.ij.infra mediū. ibi.Tertium quod ꝛc.

Elegit eum dñs ex omni car.ꝛc.iſta electio vario modo deſcribitur.j.par.ti.iiij.c.vij.§.iij.et huius electionis tria ſunt ſigna.ibidem.

Expoſita ex Eſaia.

Ex.j.c. Manus veſtre plene ſunt ſanguine: q̄d manus iſta ſignat: et q̄d ei⁹ quinqꝫ digiti ſiue modi.habes.ij.par.ti.ij.c.j.§.xix.

Auferte malum cogitationum veſtrarū.ij.par. titu.v.c.j.§.xiiij.

Ex.iij.c. In die illa auferet dñs oꝛnamētū calciamentoꝝ: lunulas ꝛ toꝛques ꝛc. quid iſta ſignant habes.ij.par.ti.iiij.c.v.§.ij.poſt princi.

Ex.xv.c. Nec opera manuū eius cōſideratis ꝛc.ij.par.titu.v.c.xj.§.ij.

Dilatauit infern⁹ animā ſuam.exponit de aīa. j.par.titu.j.c.vj.§.iiij.circa finem.

Expectauit vt faceret fructus ꝛ fecit labruſcas j.par.titu.v.c.ij.§.x.circa medium.

Ex.xj.c. Requieſcet ſuper eū ſpūs dñi ſpūs ſapientie ꝛ intellectus ꝛc. Iſta dona per oꝛdinē deſcribunt.iiij.par.titu.xj.c.j.§.ij.

Ex.xiiij.c. Quō cecidiſti de celo lucifer q̄ mane oꝛiebaris ꝛc. exponitur notabiliter.ij.par. ti.iij.c.j.§.iij.ante mediū.ibi.De ruina luciferi.ꝛ adhuc dupliciter.ibi.c.ij.§.j.poſt princi.

Ex.xxiij.c. Erubeſce ſydon ait mare. j.par.ti. iij.c.vij.§.viij.circa principium.

Ex.xxvj.c. A facie tua dñe cōcepimus ꝛ quaſi parturiuimus.j.par.titu.viij.c.iij.poſt prin. ibi.De prima loquitur.

Omnia enī opera noſtra operatus es in nobis iij.par.tit.viij.c.j.ante.j.§.ibi.De p̄io dicit.

Ex.xxviij.c. Pedibus conculcabit coꝛona ſuperbie ꝛc.ij.par.ti.iij.c.iiij.§.iiij.in princi.

Manda remanda: expecta reexpecta.ij.par.ti. iiij.c.viij.§.v.ante medium.

Ex.xxx.c. Preparata eſt enī ab heri topheth a rege preparata/ ꝓfunda et dilatata. j.par.ti. v.c.iij.§.iij.poſt prin.ibi.Quantū ad tertiū.

Nō declinetis neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad ſiniſtrā ꝛc.ij.par.titu.iiij.c.ij.§.ij.in princi.

Ex.xxxiij.c. Beatus q̄ excutit manus ſuas ab omī munere: quid man⁹ iſta ſignat: ꝛ q̄d eius quinqꝫ digiti habes.ij.par.titu.ij.c.j.§.x.

Angeli pacis amare flebūt. quō intelligitur ꝙ āgeli dolēt.iij.p.ti.xxxj.c.vj.§.vij.circa med.

Ex.xxxviij.c. Morieris tu ꝛ non viues. exponitur de vite termino: vtrum poſſit ꝓlongari vel abbreuiari.j.par.ti.v.c.j.§.viij.

Preciſa eſt velut a texēte vita mea.ij.p.ti.v.c. xiiij.§.ij.ante medium.ibi.Secūdo oſtendit ꝛc.

Ex.xl.c. Omnis caro fenū/ et omīs gloꝛia eius quaſi flos agri.ij.par.ti.v.c.xj.§.j.poſt princi. et ibidem eodē titu.c.xiiij.§.ij.ante medium. ibi.Secundo oſtenditur ꝛc.

Ex.lj.c. Leuate in celū oculos veſtros: ꝛ videte ſub terra deoꝛſum.j.par.titu.iij.c.vij.§.iiij.

Ex.lij.c. Iugiter tota die nomē meū blaſphematur: hoc multipliciter fit.ij.par.titu.viij.c. vij.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij.

Ex.lviij.c. Ecce in die ieiunij veſtri inuenitur volūtas veſtra ꝛc.ij.par.ti.vj.c.ij.§.viij.ix.ꝛ.x.

Et ad illud valet. Quare ieiunauim⁹ ꝛ nō aſpexiſti: humiliauim⁹ aīas noſtras ꝛ neſciſti. Nolite ieiunare vſqꝫ ad hanc diem vt audiat clamoꝛ veſter ꝛc.ij.par.ti.vij.c.iij.§.ij.

Ex.lxvj.c. Celum ſedes mea eſt: quid intelligitur per celum: ꝛ quomodo in iuſtis deus ſedet.j.par.titu.iij.c.vj.§.xiij.

Expoſita ex Hieremia.

Ex.ij.c. Trāſite ad inſulas cethim ꝛ videte: ꝛ in cedar mittite ꝛ ꝯſiderate vehemēter ꝛc. ij. par.ti.v.c.xj.§.iij.circa međ.ibi.Tertio debꝫ.
Onager aſſuet⁹ in ſolitudine in deſiderio anime ſue attraxit ventū amoris ſui: quomodo intelligitur.j.parte tit.vj.c.iiij.§.j. modicum poſt.ibi.Secūdo quia inutilia.
Ex.iiij.c. Et iurabis.viuit dñs in veritate et in iudicio ꝛ in iuſticia ꝛc.ij.p.ti.x.c.iij.§.j.ij.ꝛ.iij
Uſqꝫquo morabuntur in te cogi.noxie.ij.parte titu.v.c.j.§.v.in principio.
Sapientes ſunt vt faciant mala. iſta ſapientia deſcribitur.iiij.parte titu.x.ca.iij.§.iij.in medio.ibi.De ſapientia ꝛc.
Ex.viij.c. Et ſanabāt ꝯtritiōes filie ppl'i mei ad ignorātiā.ij.p.ti.vj.c.iiij.§.iij.infra prin.
Ex.ix.c. Nō glo'ief fortis i fortitudine ſua.iſta fortitudo deſcribif.iiij.p.ti.xiij.c.ij.§.j.in pn̄.
Ex.xij.c. Juſtus qdē tu es dñe ſi diſputē tecū: verūtamē iuſta loquar ad te.ij.parte titu.vij. ca.ij.§.ij.poſt prin.ibi.Secūda querela.
Ex.xvij.c. Prauū eſt cor hominis ꝛ inſcrutabile.j.parte tit.iiij.c.xiij.§.ij.ante mediū.ibi. Tertio cor.et ibidē ti.ij.c.viij.§.j.infra prin.
Ex.xxj.c. Eruite vi oppreſſum de manu calūniantis: qđ manus iſta ſignificat: et quid eius quinqꝫ digiti.ij.parte titu.ij.c.j.§.xj.
Ex.xxxij.c. Et dabo eis cor vnū.j.par. tit.iiij. ca.xiij.§.ij.ante finē.ibi.Septimo ꝛ vltimo.
Ex.xlj.c. Octoginta viri raſi barba et ſciſſis veſtibus ꝛc.moralizantur.ij.parte titu.iiij.ca. vij.§.ij.poſt principium.
Ex.xliij.c. Jngreſſi ſunt in terrā egypti: quia non obedierūt voci dñi.ij.parte ti.ix.c.iij.§.ij. circa medium.ibi.Tertio procedit.
Ex.xlviij.ca. Maledictus qui facit opus dñi fraudulēter: quomō hoc intelligitur.ij.parte titu.ix.c.iij.§.ij.ante finem.
Maledict⁹ q̄ ꝓhibet gladiū ſuū a ſanguine.ij. p.ti.ix.c.v.§.iij.vltra međ.ibi.Tertio debet.
Sublimitatē eius ꝛ arrogantiā ꝛ ſuperbiā ꝛc. ij.parte ti.iiij.c.iiij.§.iij.infra prin.
Requieuit in fecibus ſuis ꝛ non eſt tranſfuſus exponif de accidia.ij.p.ti.ix.c.ij.§.j.infra pn̄.

Expoſita ex lib. Threnorū.

Ex.j.c. Sordes eius in pedibus eius.j.parte titu.v.c.j.§.xj.circa medium.
Manū ſuam miſit hoſtis ad omnia deſiderabilia: qđ manus illa ſignificat: ꝛ qđ eius quinqꝫ digiti.ij.parte ti.ij.c.j.§.vj.
Ex.iij.c. Jnebriauit me abſin.ꝛc.ij.parte ti.ij. ca.j.§.j.ante medium.
O vos oēs qui tranſitis p viā: quomō ibi accipitur illa lr̄a O.j.parte ti.j.c.ij.§.j.poſt prin.
Ex.iiij.c. Filia populi mei crudelis quaſi ſtrutio in deſerto.ij.parte titu.iiij.c.viij.§.ij.poſt medium.ibi.Secundū malum.

Ex Baruch.iii.capitulo.

Ubi ſunt principes gentiū qui dominātur ſup beſtias que ſunt in terra. exponitur et declaratur notabiliter.ij.parte ti.v.c.xiiij.§.ij.poſt medium.ibi.Defectio mundi.

Expoſita ex Ezechiele.

Ex.j.c. Et in medio eius ſimilitudo quattuor animaliū ꝛc. deſuper ſedente ꝛc. que ad longum exponūtur.j.parte ti.iij.c.vj.§.xix.
Ex.iij.c. Fili hoīs ſpeculatorē dedi te domui iſrael.exponif de cura prelatoꝝ.ij.par. tit.ix. ca.v.§.iij.poſt mediū.ibi.Scđo debet.
Ex.iiij.c. Tu fili hoīs ſume tibi laterē et pones eū corā te.exponif de plātis.ij.par.tit.ix. ca.v.§.iij.ante mediū.ibi.Quomodo autē.
Ex.viij.ca. Adduxit me in hieruſalem ꝛc.vbi erat ſtatutū idolū zeli ꝛc. totum moralizatur ij.parte titu.ix.ca.v.§.iij.ante mediū.ibi.Secundo debet prelatus.
Ex.xiij.c. Ue his qui conſuunt puluillos ſub omni cubito manus.j.parte titu.ij.ca.iiij.§.v. poſt prin.ibi.Primum ergo.
Ex.xvj.c. Laui te aqua: et emūdaui ſanguinē tuū ex te: vnxi te oleo ꝛ veſtiui ꝛc. que p ordinē moralizātur de baptiſmo pulchre.j.parte ti.j.c.j.§.ij.poſt međ.ibi.Nono anima ꝛc.
Hec fuit iniquitas ſodome ꝛc.ij.parte titu.v. ca.j.§.ij.infra principium.
Ex.xvij.c. Aquila grādis magnarū alarū ꝛc. moralizatur.j.par.ti.iij.c.iij.§.ij.ante finē.
Ex.xviij.c. Patres noſtri comederunt vuam acerbā ꝛc.ij.parte ti.iiij.c.viij.§.ij.infra prin.
Aīa q̄ peccauerit ipa morief.exponif de pctōre ꝓpter multa.j.par.ti.v.c.j.§.xij.in prin.
Nunqđ volūtatis mee eſt mors impij ꝛc.j.par. titu.xij.c.j.§.vij.poſt principium.
Ex.xxxvj.c. Auferam a vobis cor lapideū ꝛc. j.parte titu.iiij.ca.xiij.§.ij. poſt principiū.ibi. Quantum ad primum.

Expoſita ex Daniele.

Ex.iiij.c. Uiſio regis de arbore moralizatur. j.parte ti.iiij.c.xv.§.j.poſt principium.
Nabuchodonoſor dixit. Nōne hec eſt babylon ciuitas magna ꝛc. quomodo fuit mutatus in beſtiā.ij.par.ti.iij.c.ij.§.ij.circa medium.
Ex.v.ca. Tota hiſtoria balthaſar.cum mane tethel phares.j.parte titu.v. cap̄.ij.§.xj. poſt medium parum.
Ex.vij.ca. Uidebā in viſione mea nocte quattuor beſtias q̄ exponunf.j.p. ti.iij.c.vj.§.xvij.
Uidi q̄ttuor vētos ex mari pugnātes ꝛc. qbus

iſti aſſimilant.ij.p.tit.iij.c.ij.ante.§.et.§.j.ij.
iij.⁊.iiij.Et.iiij.par.ti.xiij.c.vij.§.j.infra prin.
Ex.x.c. Qr vnus angelus diſcordabat ab al=
tero:quomō hoc intelligitur.iij.parte ti.xxxj.
ca.vj.§.iiij.ſed potius.vij.in medio.

ℭExpoſita libri Oſee.

Ex.j.c. Vade ⁊ aſſume tibi mulierem fornica
riam ⁊c.exponitur tripliciter.ij.parte titu.v.
ca.ij.§.ij.circa medium.ibi.Sed tria ⁊c.
Ex.ij.c. Ducam eam in ſolitudinem: ⁊ ibi lo=
quar ad cor eius.j.parte tit.iiij.c.xiij.§.j.poſt
medium.ibi.Sexto operatur.
Ex.iiij.c. Non eſt veritas in terra:nō mia:ſed
maledictū.ij.parte ti.v.c.iij.§.j.circa finem.
Quia tu ſciētiā repuliſti repellā te ⁊c.exponit
de negligentia prelatoꝝ.ij.parte ti.ix.c.v.§.j.
Ex.vij.c. Oēs adulterātes quaſi cliban⁹ ſuc=
cenſus a coquēte.ij.par.ti.v.c.iij.§.j.poſt pn̄.
Ex.xij.c. Spera in deo tuo ſemper. Iſta ſpes
quadrupliciter accipit.iiij.par.tit.vij.c.j.§.v.
ante medium.ibi.Et nota.

ℭExpoſita ex Iohele.

Ex.j.c. Reſiduū eruce comedit locuſta:⁊ reſi=
duū locuſte ⁊c.ij.par.ti.v.c.xiiij.§.ij.ante me=
diū.ibi.Et Bernar.in quodā ſermone.
Computruerūt iumenta in ſtercore ſuo.ij.par.
tit.v.c.xiiij.§.iij.poſt prin.ibi.Qualitas ma=
terie.et ibidem.c.iiij.§.iij.poſt prin.
Ex.ij.c. Sanctificate ieiunium: quid eſt ieiu=
nium ſanctificare habes.ij.parte tit.vj.c.ij.§.
viij.in principio.

ℭExpoſita ex Amos.

Ex.v.c. Odio habuerunt in porta corripien=
tem.ij.parte titu.viij.c.iij.§.iiij.poſt medium.
ibi.Quantum ad primum.
Ex.vj.c. Ve vobis q̄ opulenti eſtis in ſyon.iij.
parte ti.viij.c.iiij.§.iiij.circa finem.

ℭExpoſita ex Iona.

Ex.iij.c. Cōuertatur vir a via ſua mala: et ab
iniquitate que eſt in manibus eoꝝ : quid ma=
nus iſta ſignificat: et quid eius quinqꝫ digiti
habes.ij.parte ti.ij.c.j.§.viij.

ℭExpoſita ex Michea.

Ex.vij.c. Inimici hominis domeſtici ei⁹: ex=
ponitur de cōſanguineis in morte.j.par.ti.v.
ca.ij.§.ij.poſt prin.Et Mat.x.etiā habet eadē
autoritas: que ibi exponit de auaris.ij.parte
ti.j.c.ij.§.ij.ante með.ibi.Scða eſt cecitas.
Vir fratrem ſuum ad mortem venatur: malū
manuum ſuarū dicunt bonum: quid manus
iſta ſignificat:quid eius quinqꝫ digiti : habes
ij.parte titu.ij.c.j.§.xxj.

ℭExpoſita ex Sophonia.

Ex.j.c. Ambulabunt vt ceci:quia dn̄o pecca=
uerunt.ij.parte ti.v.c.ix.§.j.poſt prin.
Ex.iij.ca. Seruient ei humero vno.iij.parte
titu.xvj.c.x.§.x.circa finem.

ℭExpoſita ex Aggeo.

Ex.j.c. Congregauerūt mercedes et miſerūt
eas in ſacculū pertuſum.j.par.ti.vij.c.iij.§.iij.
circa mediū.ibi.Quantū ad ſecundū.

ℭExpoſita ex zacharia.

Ex.viij.c. Ieiuniū quarti : ieiuniū quinti ⁊c.
iſta deſcribūtur quo tēpore ſcꝫ fiebāt.iiij.par.
ti.iiij.c.iij.§.iiij.ante finē.ibi.Et notandū.

ℭEx ſecūdo Machabeorū.

Ex.j.ca. Adaperiat dn̄s cor veſtrū in lege ⁊c.
j.parte ti.iiij.c.xiij.§.j.circa prin.
Ex.v.c. Antiochus quomodo intrauit in tem
plū et ſpoliauit illud diuerſis ornamentis ⁊c.
que moraliȝantur.iiij.parte ti.xiiij.c.vj.§.vij.
poſt prin.ibi.Et que bona ⁊c.
Ex.xij.ca. Sancta ergo ⁊ ſalubris eſt cogita=
tio pro defunctis ⁊c.de quibus intelligit hec
autoritas.j.parte titu.x.c.ij.in princi.Et.iij.
parte ti.xxxij.c.ij.ante.§.

ℭExpoſita ſuper euāgelia et epiſtolas.Et primo ex Mattheo.

ℭEx primo capitulo.

Liber generatiōis ieſu x̄pi filij
dauid. Quare ſcriptura non
conſueuit genealogiȝare mu
lieres ſicut viros ⁊c.et due
alie queſtiones mouētur de=
ſup.iiij.parte ti.xv.c.iiij.§.iij.
quaſi per totum.
Applicant etiā ad beatā virginē ꝓpter varia=
ibidē.c.v.⁊.c.iiij.§.iij.quaſi per totum.
Cū eſſet deſponſata mater ieſu maria.Iſta de=
ſponſatio vario modo deſcribit cū iſto euāge.
iiij.parte tit.xv.c.vij.p totū. Et chriſti natiui=
tas deſcribitur ibidem.c.xxxj.per totū.
Ex.ij.c. Vidimus ſtellam eius in oriente: iſta
ſtella vario modo ⁊ notabiliter deſcribitur.ij.
parte ti.xij.c.x.§.iij.iiij.v.⁊.vj.
Videntes ſtellam gauiſi ſunt gaudio magno val
de.de epi̅ia dn̄i habes etiā ſermonē p hoc the
ma ſiue vt hic.s̄.cū declarationibus ꝓ iſta fe=
ſtiuitate.iiij.parte ti.xv.c.xxxij.per totū.
Ex.iij.c. Penitentiā agite ⁊c. ipſa vario mo=
do deſcribitur.iij.parte ti.xiiij.c.xvij.p totū.
Ex.iiij.c. Circūibat ieſus totā galileā docēs:
q̄d docuit.iij.p.ti.j.c.j.§.j.ifra pn̄. De tētatio
ne vide varia ⁊ pulchra notabilia.s̄.in tabula.
Ex.v.c. Beati pauperes ſpū q̄m ipſoꝝ eſt reg.

celoꝝ ꝛc. Oēs iſte.viij.beatitudines per ordi
nem enumerantur ꝛ ad longū valde declaran
tur.iiij.parte ti.vij.c.vj.per totum.
Beati mites.qui mites dicunꝰ beati.iiij.parte
tit.iiij.c.iij.poſt medium.etiam.§.j.in fine.et
ibidem titu.vij.c.vj.§.ij.
Qui viderit mulierē ad cōcupiſcendum eam.
ij.parte ti.v.c.j.§.vij.
Omnis qui iraſcitur fratri ſuo ꝛc. Iſti gradus
ire deſcribuntur etiã ad propoſitum.ij.parte
ti.vij.c.j.§.ij.per totum.et tangiꝰ hec autori-
tas circa mediū.ibi.Quantū ad tertium.
Odio habebis inimicos.hoc oſtendiꝰ et ꝓbaꝰ
eſſe falſuȝ.ij.par.ti.viij.c.iij.§.iiij.ſ.ante finē.
Ego autē dico vobis nō reſiſtere malo. Sed ſi
quis te ꝑcuſſerit ꝛc.j.parte ti.xv.c.j.§.vj.poſt
medium.ibi.Circa iudicialia.
Nolite iurare neqꝫ ꝑ celū neqꝫ ꝑ terrã. quō hoc
intelligiꝰ.ij.parte tit.x.c.iiij.ante.§.circa me-
diū.et.c.vij.§.ij.poſt med.ibi.Cōtra legē euã.
Si quis vult tecum contendere in iudicio ꝛc.
iij.parte titu.vj.c.j.§.iij.
Dictū eſt antē: quicūqꝫ dimiſerit vxorē ſuã det
ei libellū repudij.de iſto libello vide varia.iij.
parte ti.xiiij.c.x.§.iij.per totum.
Diligite inimicos veſtros. Iſta dilectio deſcri
bitur.iiij.par.tit.vj.c.iiij.§.j.et de ſignis huiꝰ
dilectionis habes ibidē.§.ij. et quomodo iſta
dilectio ſit intelligenda ꝛc.ibidē.c.vj.§.v.
Eſtote ergo vos ꝑfecti ſicut ꝛ pater veſter cele-
ſtis ꝑfectus eſt.iiij.par.ti.xj.c.ij.§.ij.ãte med.
ibi.Ubi notãdū.et alia multa vide deſuꝑ ibi-
dē tit.xij.c.iiij.§.xij. ante med. ibi. Tertia di-
ſtinctio.et de varia ꝑfectione etiã ad ꝓpoſitū.
Octo beatitudines de qͥbus in preſenti ca. de-
ſcribuntur.iiij.parte ti.vij.c.vj.per totum.
Ex.vj.c. Attēdite ne iuſticiã veſtram faciatis
corã hoīb9 ꝛc.ij.par.ti.iiij.c.j.§.iiij.circa ꝑn.
Te autem faciente elemoſynã neſciat ſiniſtra
tua quid faciat dextera tua. exponitur breui-
ter.ij.parte ti.iiij.c.j.§.j.ante finem.
Te aūt faciēte elemoſynã ꝛc.quō ipſa debet da
ri.iiij.p.ti.v.c.xviij.§.x.añ med.ibi.Quãtū ad
ſcdm.Uide etiã varia notabilia.ſ.elemoſyna.
Nolite ſolliciti eſſe ꝛc.de iſta ſollicitudine vide
ꝓ notabili ſermone.ij.par.ti.j.c.xxv.ꝑ totū.
Nolite ſolliciti eſſe ꝛc.exponitur.j.parte ti.xv.
ca.vnico.§.vj.ante finem.
Nolite ſolliciti eſſe in craſtinū.de quo craſtino
intelligitur.ij.parte ti.j.c.xxv.§.ij.
Exterminant enim facies ſuas ꝛc. exponiꝰ bre
uiter.ij.parte ti.iiij.c.iiij.§.j.infra prin.
Nemo poteſt duobꝰ dominis ſeruire. exponiꝰ
breuiter.iij.parte ti.iij.c.vj.§.ij.in medio.
De pater noſter de quo in ꝓſenti ca.vide.ſ.ſub
littera P.ſcꝫ pater noſter.

Ex.vij.c. In quo enim iudicio iudicaueritis
iudicabimini.ij.parte ti.iij.c.viij.§.j.ante me-
dium. ibi. Secundus gradus. vide etiam per
omnes.§.quia eſt ad propoſitum.
Attendite a falſis ꝓphetis qͥ veniūt ad vos ꝛc.
ij.parte ti.iiij.c.vij.§.ij.circa mediū. ibi. Ter-
tia eſt hypocriſis.
Non poteſt arbor bona fructus malos facere:
quid intelligitur ꝑ arborem ꝛc.j.parte ti.iiij.
ca.xv.§.ij.infra principium.
Non poteſt arbor bona ꝛc. ꝓ ſermone vide de-
ſuꝑ.j.parte ti.iiij.c.xv.§.j.et.c.xiij.§.iiij.ꝛ.v.
Nō oīs qui dicit michi dñe dñe intra.in regnū
celorū ꝛc.j.parte ti.iiij.c.xiiij.§.iiij.prope me-
dium.et quare bis dicit dñe.ibidē.et.ij.parte
ti.ix.c.iiij.§.iij.infra principium.
Ex.viij.ca. Non inueni tantã fidem in iſrael:
iſta magnitudo fidei notabiliter deſcribitur
iiij.parte ti.viij.c.iij.§.v.vj.ꝛ.vij.
Aſcendente ieſu in nauiculam ſecuti ſunt eum
diſcipuli eius:applicaꝰ ad religionem.ij.par.
ti.ij.c.j.§.xxiiij.Uide de nauicula vel naui vel
vento alia notabilia.ſ.nauis ꝛ ventus.
Ex.ix.c. Aſcēdēs ieſus ī nauiculã.triplex na-
uis deſcribiꝰ.ij.p.ti.ij.c.j.§.xxiij.xxiiij.ꝛ.xxv.
Surge ꝛ tolle lectū tuū ꝛ vade in domū tuã.do
mus iſta moralizatur.j.p.ti.iij.c.x.§.vj.in ꝑn.
Fides tua te ſaluū fecit:quō ſaluat fides:et eiꝰ
multiplex vnitas deſcribiꝰ.iiij.p.ti.viij.c.j.§.vj
Ex.x.c. Eſtote prudētes ſicut ſerpētes.ij.par.
ti.v.c.xj.infra prin.ca.ibi. Triplex eſt actus.
Eſtote prudentes.deſuꝑ ponūtur.ix.regule di-
rectiue totius vite generis humani.iiij.parte
ti.ij.c.iiij.ante.§.per totum.et.§.j.
Nolite portare neqꝫ ſacculū neqꝫ perã ꝛc.expo
nitur dupliciter.j.par.tit.xv.c.vnico.§.v.poſt
prin.ibi.Iudicialia autem.
Inimici hoīs domeſtici eius. exponiꝰ de ꝯſan-
guineis in morte et de auaricia.ij.parte tit.j.
ca.ij.§.ij.circa med.ꝛ.j.p.ti.v.c.ij.§.ij.poſt ꝑn.
Nolite timere eos qui occidūt corpꝰ ꝛc.iſte ti-
mor vario modo deſcribiꝰ.iiij.p.ti.xiiij.c.iij.
Ex.xj.c. Ecce qͥ mollibꝰ veſtiunꝰ in domibꝰ re
gū ſūt.exponiꝰ.ij.p.ti.iiij.c.v.§.iiij.circa med.
Regnū celoꝝ vim patiꝰ ꝛ violēti rapiūt illud.qͥ
eſt iſta violentia.iiij.par.ti.j.c.ij.infra prin.
Ex.xij.c. Dico aūt vobis qm̄ oē verbū ocioſuȝ
qđ locuti ꝛc.j.p.ti.ij.c.iiij.§.v.in fine. et ibidē
titu.iiij.c.xij.§.iij.ante med.ibi.Secundū ſcꝫ.
Et.ij.par.ti.vj.c.iiij.§.iiij.infra medium.
Omē pctm̄ ꝛ blaſphemia remitteꝰ hoībus ꝛc.
quō hoc ſit itelligēdū.ij.p.ti.viij.c.viij.īfra ꝑn.
Uadit ꝛ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū nequio-
res ſe ꝛc.j.parte ti.vj.c.xiij.§.iij.in prin.
Reuertar in domū meã vnde exiui ꝛc. exponiꝰ
de tētatione pctōris ꝛc.j.par.ti.vj.c.xiij.§.v.

circa finem.ibi.Quod autem.

Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtant: quare et quomodo iſti dicunt fratres dñi:qui principaliter fuerūt: ⁊ quomō alio noie etiā dicunt fratres ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xxxj·§·iij.infra pn̄.

Ex.xiij.c. Aliud trigeſimū/aliud ſexageſimū/ aliud centeſimū. hi deſcribunt ⁊ declarantur iij.parte ti.xxx.c.viij·§·iiij. et.iiij.parte ti.iiij. ca.vj·§·iij.infra prin.etiā·§·iiij.v.⁊.vj.

Simile eſt regnū celorū hoi negociatori q̄renti bonas margaritas.ij.p.ti.j.c.xvj·§·j.in prin.

Simile eſt regnum celorū ſagene miſſe in mare ⁊c. Iſta congregatio vario modo deſcribitur.iij.parte ti.xij.c.j·§·j.infra prin.

Sile eſt regnū celoꝝ thē.abſcon. in agro.iiij.p. ti.iiij.c.vj·§·vj.poſt prin.ibi.Quātū ad p̄mū.

Ex.xv.c. Non enim lauant manus ſuas cum panē manducant: quomodo hoc intelligatur habes.ij.parte ti.vj.c.iiij·§·vj.poſt prin.

Cecus ſi ceco ducatū preſtet ambo in foueam cadunt. exponit de triplici ignorātia.ij.parte titu.v.c.ix·§·ij.in principio.

De corde exeūt cogitationes male ⁊c. ſeptem ſunt differentie iniquoꝝ cordium.j.parte tit. iiij.ca.xiij·§·iij.in principio.

De corde exe.cogi.ma.homi.adul.⁊c. ij.parte titu.v.ca.j·§·vj.

O mulier magna eſt fides tua.ipſius magnitudo deſcribit.iiij.p.ti.viij.c.iij·§·iiij.v.vj.⁊.vij.

O mulier. quomodo intelligitur ibi iſta littera O.j.parte ti.j.c.ij·§·j.infra prin.

Ex.xviij.c. Neceſſe eſt enī vt veniāt ſcandala: tripliciter exponit.ij.p.ti.vij.c.iiij·§·j.ifra pn̄.

Qui ſcandalizauerit vnuz de pu.iſtis ⁊c.ibi·§· iiij.poſt principium.

Si peccauerit in te frater tuus vade et corripe ⁊c. Tota fraterna correctio deſcribitur.ij. parte titu.ix.c.vj.per totum.

Dic eccleſie.qualiter iſta de neceſſario fieri debent habes.iij.par.ti.ix.c.ix.poſt prin.

Ut in ore duoꝝ vel trium teſtiū ⁊c. Iſtud vario modo deſcribit.iij.parte ti.ix.c.xj.in prin.

Ubi enī ſunt duo vel tres cōgregati in nomine meo.iij.par.ti.xxxj.c.ij·§·v.circa prin.cap̄.

Sile eſt regnū celoꝝ hoi regi q̄ voluit rōnē ponere cū ſeruis ſuis ⁊c. exponit p̄mo de aīa ſeparata.j.p.ti.v.c.ij·§·iiij.poſt pn̄.ibi.Cū igit.

Oblat⁹ eſt ei vnus q̄ debebat ei.x.milia talēta. exponit textus.j.par.ti.v.c.ij·§·iiij.poſt prin. ibi.Quantū ad primū.cum ſequen.

Redde qđ debes.hoc diuidit ſolū in tria membra.iij.parte ti.xviij.c.v·§·ij.poſt prin.

Ille autem noluit:ſed abijt ⁊ miſit eum in carcerem ⁊c.ij.parte ti.iij.c.ix·§·iiij.

Ex.xix.c. Amen dico vobis:q2 diues ē difficile intrabit in regnū celoꝝ ⁊c. quē diuit ē intelligit.ij.parte titu.j.c.xij·§·vij.infra prin.

Uos qui reliquiſtis oia ⁊c.ſedebitis ſup ſedes xij.iudicātes ⁊c.iiij.p.ti.xiiij.c.xj·§·vj.in pn̄.

Si vis perfectus eſſe ⁊c.que ſunt ad hoc neceſſaria.j.parte tit.v.c.ij·§·vj.ante medium.ibi. Quantum ad ſecundā.

Ex.xx.c. Quid hic ſtatis tota die ocioſi. moralizatur.j.parte ti.iij.c.x·§·vj.circa prin.

Quid hic ſtatis ⁊c. Iſtud ociū vario modo deſcribitur.ij.parte ti.ix.c.xiiij.per totum.

Uoca operarios et redde illis mercedē: deſup vide pro notabili ſermone.j.par. ti.v.c.ij·§·v. in fine vſq3 ad.xj.incluſiue.

Et murmurabāt aduerſus patrēfa. quomodo intelligitur illud murmur.j.par.ti.v.c.ij·§·xj. ante mediū.ibi.Quod autem dicitur.

Et murmurabant ⁊c. que ſignificantur per illos.ij.parte ti.vij.c.ij·§·ij.poſt principium.

Ex.xxj.c. Uos autem feciſtis illā ſpeluncam latronū. exponitur ſpiritualiter de domo conſcientie.j.parte ti.iij.c.x·§·viij.per totum.

Homo q̄dā erat pr̄fa.q̄ plātauit vineā ⁊c. exponunt oia de cuſtodia eccl̄ie.j.p.ti.v.c.ij·§·vij.

Agricole aūt vidētes filiū ⁊c.venite occidam⁹ eū.eoꝝ ingratitudo deſcribit ⁊ ꝓ nobis moralizat.ij.p.ti.iij.c.ix·§·ij.vide etiā per totū.

Ex.xxij.c. Simile factū eſt regnū celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio ſuo.Iſtud aliqualiter deſcribitur.iij.par.tit.j.c.j·§·j.circa medium.ibi.Scd̄m coniugium.

Omnia parata ſunt venite ad nuptias. Septē ſunt genera bonoꝝ que hic appetūtur ⁊ in patria poſſidentur.iiij.parte ti.vij.c.vij·§·x.

Amice quō huc intraſti nō habēs veſtē nuptialē.j.p.ti.v.c.ij·§·iiij.poſt me.ibi.Quito ponit.

Magiſter ſcimus q2 verax es:⁊ viā dei ⁊c. qua intentione hoc dixerūt.iiij.par.ti.v.c.xv·§·j.

Quid me tētatis hypocrite. dupl'r exponit.ij. par.ti.iiij.c.vij·§·ij.circa međ.ibi.Tertia eſt.

Cuius eſt imago hec.ꝙ anima tripliciter dicit imago.j.par.ti.j.c.j.ante.j.§.et.j.ij.⁊.iij.§.

Reddite que ſunt ceſaris ceſari:⁊ que ſunt dei deo.applicatur ad cenſus et tributa:quomodo ⁊ de quibus ſunt danda/⁊ de quibus non. ij.parte titu.xij.c.iiij.

Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde ⁊c.j.parte titu.iiij.c.xiij.circa prin.et·§·ij.

Itē iſta dilectio vario modo deſcribit.iiij.par. ti.vj.c.iij.et principaliter·§·v.

Diliges dn̄m deum tuum ⁊c.hoc eſt maximū ⁊ primū mandatū.iiij.parte titu.vj.c.v.in prin. vide etiā per om̄es ſequē·§·ſup iſto euāge.de dilectione dei ⁊ proximi quomō eſt ſub mandato dei ſiue precepto.

Ex.xxiij.c. Amant p̄mos recubit⁹in cenis ⁊c. exponit de ābitiōe.ij.p.ti.iij.c.v·§·j.circa pn̄.

 94

Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei ꝛc. Ubi dñs inuehit vij. maledictiões cõtra ſcribas et hypocritas ſignificantes predicatores rectores ꝛ religioſos hypocritas. ij. par. titu. iiij. c. vij. §. iij. poſt prin. ibi. Septem maledictiones.

Ex. xxiiij. c. Sol obſcurabitur et luna non dabit ꝛc. Iſta deſcribuntur et declarantur. iiij. par. ti. xiiij. c. xj. §. ij. per totum.

Et quõ intelligitur ꝙ filius hoïs neſcit horam reſurrectionis. ibi. §. iiij. ante med. ibi. quarto conſiderandũ. vide etiã. s. iudicio diuino.

Ex. xxv. c. Quinqꝫ autẽ ex eis erant fatue: q̃ per eas ſignificãt. j. par. ti. v. c. ij. §. v. in med.

Et vni dedit qnqꝫ talẽta ꝛc. iſta talẽta diuerſimode deſcribũt. j. p. ti. ij. c. j. §. vij. ꝛ ibidẽ ti. v. c. ij. §. iiij. poſt prin. ibi. Quantũ ad primum.

Alij aũt duo: qd ſignificãt iſta duo talẽta: ꝛ ſilr qd qnqꝫ ſignificant. habes. j. p. ti. v. c. ij. §. iiij. poſt prin. ꝛ ibidẽ ti. ij. c. j. §. vij.

Euge ſerue bone ꝛ fidelis: intra in gaudiũ dñi tui. hoc gaudiũ dñi oſtendit glorioſum. j. par. titu. vj. c. v. §. iij. ante fi. ibi. Quinto ꝛ vltimo Intra in gaudium dñi tui. exponitur. j. par. ti. v. c. ij. §. xj. ante finem.

Euge ſerue bone ꝛc. intra in gaudium ꝛc. vnde prouenit iſtud gaudiũ. iiij. par. ti. vj. c. vij. §. j.

Uenite benedicti patris mei: quõ intelligitur iſta locutio. iiij. p. tit. vij. c. vij. §. vj. ante med.

Eſuriui ꝛ non dediſtis michi manducare. ſitiui ꝛc. Iſta opa miſericordie de q̃bus in preſenti. c. per ordinẽ declarant. ij. par. tit. j. c. xxiiij. §. ij. Et. iiij. par. ti. v. c. xviij. §. iiij. et de operib⁹ miſericordie vide ibi. §. v.

Ex. xxvj. c. Uigilate et orate ꝛc. ij. par. titu. ix. c. ij. §. iij. poſt prin. ibi. De primo.

Oẽs qui acceperint gladiũ gladio pibunt. ij. par. titu. vij. c. viij. §. ij. infra prin.

Expoſita ex Marco.

Ex. vj. c. Erat vẽtus cõtrari⁹ illis: quõ iſti venti aſſimilãtur quattuor ſpecieb⁹ ſugbie. ij. p. titu. iij. c. ij. infra prin. ꝛ. §. j. ij. iij. iiij. v. ꝛ. vj.

Et ſtatim locut⁹ eſt ieſus cũ eis ꝛ dixit eis. Cõfidite: ego ſum nolite timere: quõ dñs iſtis ſubuenit: ita nunc ſubuenit laborantibus vario modo. j. par. titu. iij. c. vj. §. xv.

Ex. vij. c. Et ſtatim aperte ſunt aures ei⁹: et ſolutũ eſt vinculũ lingue ei⁹: ꝛ loquebat recte deſuper habes quedã pulchra de diſpoſitiõe oris et lingue. j. par. ti. ij. c. iiij. §. j. per totum.

Expoſita ex Luca.

Ex. j. c. Miſſus eſt angel⁹ gabriel ꝛc. Iſta annunciatio vario modo deſcribitur. iiij. parte titu. xv. c. viij. et. ix. per totum.

Nomẽ virginis maria. Iſtud ſanctiſſimum nomen vario mõ deſcribit. iiij. par. ti. xv. c. xiiij.

Aue gratia plena. Iſta ſalutatio vario modo deſcribitur. iiij. par. titu. xv. c. xiij. xiiij. xv. xvj. xvij. xviij. xix. et. xx.

Dñs tecũ. quõ deus vario modo fuit cũ maria iiij. par. titu. xv. cap. xxj. et. xxij.

Bñdicta tu in mulieribus: iſta bñdictio vario mõ deſcribit. iiij. p. ti. xv. c. xxiij. ꝛ. xxiiij. p to.

Et benedic. fruc. vẽ. tui. hic fructus multipliciter deſcribitur. iiij. par. titu. xv. c. xxv. et. xxvj.

Ecce concipies in vtero et paries filium: quõ dominus cum maria fuit hoc faciendo. iiij. par. titu. xv. c. xxij. §. j. ij. et. iij.

Et vocabitur nomen eius ieſus. Illud nomen ſuperſanctiſſimum vario modo deſcribit. iiij. par. titu. xv. c. xxij. §. ij. per totum.

Hic erit magn⁹ ꝛc. ponũt deſup. vj. magnitudines ipſi⁹. iiij. p. ti. xv. c. xxij. §. iij. iiij. v. vj. vij. ꝛ viij.

Spũſſanct⁹ ſuperueniet in te. Iſta miſſio vario modo deſcribit. iiij. par. tit. xv. c. x.

Exurgens maria abijt in montana cum feſtinatione ꝛc. Iſta viſitatio vario modo deſcribitur. iiij. par. titu. xv. c. xxvij.

Magnificat aïa mea dñm. Iſtud canticũ vario modo deſcribitur. iiij. p. tit. xv. c. xxviij. xxix. et. xxx. Et. j. par. ti. ij. c. j. ante. §.

Qz reſpexit humilitatẽ ancille ſue. Ipa humilitas vario mõ deſcribit. iiij. par. tit. iiij. c. xij.

Ex. ij. c. Peperit filiũ ſuũ primogenitũ. Iſte partus notabiliter deſcribitur. iiij. parte tit. xv. c. xxxj. per totum.

Poſtꝙ impleti ſunt dies purgationis marie: quomodo hoc factum eſt vide. iiij. parte titu. xv. c. xxxiiij. per totum.

Tulerũt illũ in hierlm vt ſiſterent eũ dño: quõ hoc fecerunt. iiij. par. ti. xv. c. xxxv. per totum

Paraſti ante faciẽ omniũ populoꝝ: exponitur hoc pro ſermone de btã virgine de ipſi⁹ purificatione. iij. par. ti. xv. c. xxxiij. per totum.

Tuam ipſius animã pertrãſibit gladius: quõ hoc factũ eſt: et de multiplici gladio. iiij. par. tit. xv. c. xxxvj. per totum.

Fili quid feciſti nobis ſic ꝛc. Iſta interrogatio tripl'r exponit ſup iſto euãgel'. de iterrogationib⁹ ꝛ rñſionib⁹ ꝛc. iiij. p. ti. xv. c. xxxvij. p to.

Ex. iij. c. Anno quintodecimo imperij ceſaris Auguſti ꝛc. quare et quõ computat ille ann⁹ iij. par. ti. vj. c. iij. §. v. poſt prin.

Ex. vj. c. Quid vides feſtucã in oculo fratris tui ꝛc. exponitur per triplex mẽbrum. ij. parte titu. v. c. xj. §. j.

Eſtote miſericordes ꝛc. Iſta mĩa vario modo deſcribitur. iiij. par. titu. v. c. xviij. §. viij. ix. x. et. xj. et per to. fere cap.

Eſtote miſericordes ꝛc. deſuper vide. iiij. par. titu. vij. c. vj. §. v. qz directe ad iſtud euãgeliũ ptinet: et de varia miſericordia vide etiã. iij.

parte titu.xviij.c.vj.infra prin.
Eadē menſura qua menſi fueritis remetietur vobis. Applicatur et exponitur de auaris.ij. par.titu.j.c.iij.§.iiij.poſt prin.
Nolite iudicare et non iudicabimini.ij. parte titu.iij.c.viij.ante.§.
De temerario iudicio vide varia ibidem. ca. viij.per totum.
Mutuū date nichil inde ſperātes: exponit dupliciter.ij.par.ti.j.c.vij.§.ij.ante finē. De mutuo in ſe vide varia ibidem.c. vij. per totum.
Ex.viij.c. Aliud cecidit inter ſpinas.exponit breuiter.ij.par.ti.v.c.xij.§.ij.infra prin.
Quod aūt cecidit i terrā bonā hi ſunt q̄ in corde bono optimo ⁊c.j.p.ti.iiij.c.xiij.§.ij. i p̄n.
Et fructū afferunt in patientia. iiij. par.tit.iij. c.vij.§.xviij.circa fi. Uide tamen pulchra per oīs precedentes.§.de patientia.
Ex.x.c. Hō q̄dā deſcēdebat ab hierl'm ⁊c. incidit in latrones q̄ etiā deſpoliauerūt eū ⁊c.j. p.ti.vij.c.iij.§.ij.añ međ.ibi. Potētie aīales.
Hoc fac et viues.j. par.ti.iiij.c.xiij.§.j.in prin.
Et q̄s eſt meus proximus: quis intelligit loco primi.iiij.par.ti.vj.c.iiij.poſt principiū cap̄.
Diliges do.de.tu.ex to.corde ⁊c.j.p.tit. iiij. c. xiij.circa prin.⁊.ij.§.Et.iiij.p.ti.vj.c.v. in p̄n.
Et pri. tu. ſicut teip̄m. Iſta dilectio deſcribit iiij.par.tit.vj.c.iiij.p totū.et principalr.§. iij.
Excepit illū in domū ſuā: ſumitur pro themate de aſſumptione.b.marie virginis.⁊ declarat glorioſe de ipſa.iiij.p.ti.xv.c.xlv.p to. Habes adhuc p alio ſermone de eadē/ ibidē.c. xliiij.
Porro vnum eſt neceſſariū. Unitas iſta declaratur vario mō ad religioſos.iij.par. tit. xvj. c.x.§.x.infra prin.
Maria optimā partem elegit ⁊c. ſumitur pro themate in aſſumptione.b.M.virginis ⁊ declaratur de eadem.iiij.par.ti.xv.c.xliiij.
Ex.xj.c. Erat ieſus eijciēs demoniū ⁊c.q̄d ſignificat iſte demon et noīa aliorū ponunt. iij. titu.xviij.c.v.§.iij.circa mediū.ibi. Uel ſic ⁊c.
Et cū eieciſſet demo.locu.eſt mut⁹. Habes pulchra de quadruplici diſpoſitione oris et lingue.j.par.ti.ij.c.iiij.§.j.per totum.
Omne regnum in ſe diuiſum deſolabitur: ponitur deſuper triplex diuiſio.ij.par.titu.iiij.c. viij.§.iij.poſt prin.⁊.§.v.
Qui nō eſt mecū cōtra me eſt.exponitur breuiter.ij.par.ti.iiij.c.viij.§. iiij. circa mediū. ibi. Secunda iniquitas ⁊c.
Si autē fortior eo ſuperueniēs vicerit eū ⁊c. j. par.titu.vij.c.ij.§.vj.infra prin.
Si ocu.tu.fue.ſimp.⁊c.j.p.ti.iiij.c.vj.i p̄n.⁊.§.j
Si ocul⁹ tu⁹ nequā fuerit etiā corp⁹ tuū tenebroſum erit: exponitur breuiter.ij.par. ti. iiij. c.j.§.iiij.poſt prin.ibi. Debet ergo.

Uide ergo ne lumen q̄d in te eſt tenebre ſint. j. par.titu.iij.c.vij.§.j.in prin.
Quod ſupereſt date elemoſynā et oīa munda ſunt vobis.ij.p.tit.j.c.xxiiij.§.iij. circa mediū ibi. Ex parte dantis.
Ex.xij.c. Sint lū.ve.p̄cin.et lucer. ardētes.j. par.ti.v.c.j.§.ix.circa međ.ibi. Tertia eſt ⁊c.
Ignē veni mittere in terrā ⁊c.j.par.ti.xij.c.j.§. vij.poſt me.ibi. Uult deus in illuminatis. Et ibidē tit.v.c.v.§.ix.ante finē.
Ex.xiiij.c. Hō quidā fe.ce.magnā.q̄ꝛ.vij.ſunt gñia bonoꝝ q̄ hic appetunt et in patria poſſidentur.iiij.par.ti.vij.c.vij.§.x.
Iuga boum emi q̄nq̄: q̄d ſignificant habes.ij. par.ti.iij.c.viij.§.j.infra principiū.
Nemo virorū illorū qui vocati ſunt guſtabit cenam meam.j.par.tit.v.c.ij.§. vj. circa finem.
Qui nō odit pa.⁊ ma.nō eſt me dign⁹: quomō intelligitur.ij.par.ti.viij.c.iij.§.iiij. poſt prin.
Qui nō odit aīam ſuā nō eſt me dign⁹: q̄d intelligit per aīam.j.par.ti.j.c.vj.§.iiij.ante međ.
Ex.xv.c. Aut q̄ mulier habēs drachmas decē ⁊c.deſup vide.j.par.titu.j.c.ij.§. ij. poſt prin.
De filio prodigo. vide varia de pdigalitate p ſermone.ij.par.titu.vj.c.viij.
Ex.xvj.c. Non poteſtis deo ſeruire ⁊ māmone.ij.parte titu.j.c.ij.§.iij.circa medium. ibi. Secundum ſeruile ⁊c.
Facite vobis ami.de mā.iniq̄. Diuitie dicunt māmona iniquitatis ppter tria.ij.par.ti.j.c. xij.§.j.poſt prin.cum exemplo.
Et portaret ab angelis in ſinū abrae. Iſta deportatio quadrupliciter intelligitur. iij. par. ti.xxxj.c.v.§.iij.circa me.ibi. Sicut aūt āgeli
Ut refrigeret linguā meā. Nota q̄ꝛ tot peccata oriuntur ex malo vſu lingue quot ſunt littere alphabeti.j.par.ti.ij.c.iiij.§.v.per totum.
Ex.xviij.c. De⁹ grās ago tibi/ q̄ꝛ nō ſum ſicut ceteri hoīm ⁊c. Qualis fuit iſti⁹ ſupbia ⁊c.ij. par.ti.iij.c.ij.§.iij.poſt prin.cū exēplo. Et. iiij. parte titu.v.c.xij.§.j.⁊ ante et poſt per totum
Oportet ſemp orare ⁊ nunq̄ꝫ deficere: quō hoc intelligit.iiij.par.ti.v.c.viij.§.vj.
Si vis perfectus eſſe ⁊c.q̄ ad hoc ſunt neceſſaria.j.par.ti.vj.c.ij.§.v.poſt prin.
Cecus quidā ſedebat ſecus viā ⁊c.ſeptē ſunt q̄ auferunt vel impediunt viſum ſpiritualē: et dici poteſt cecus figuratus per iſtum cecum de hoc dicitur.j.parte titu.iij.c.vj.§.iiij. Uide etiam.c.v.de reparatione viſus.
Et dixit ei ieſus Reſpice. quō hō reſpicere dꝫ octo q̄ pulchre declarāt.j.p.ti.iij.c.vij. p totū
Fides tua te ſaluum fecit.iiij.parte titu.viij.c. j.§.vj.in princi.
Ex. xix. c. Et dedit illis decē mnas. exponūt j.p.ti.v.c.ij.§.iiij.poſt p̄n.ibi. Quātū ad p̄mū.

Negociamini dū venio: triplex genus negociationis deſcribit.ij.par.ti.j.c.xvj.§.j.ij.⁊.iij.

Circūdabūt te inimici tui vallo ꝛc. exponit moraliter de morte.j.par.ti.v.c.ij.poſt pn̄.c.et.iiij par.ti.xiiij.c.viij.§.vj.āte með.ibi.De aia ꝛc.

Domus mea dom⁹ orationis eſt. exponit pulchre quomodo polluitur iſta domus ꝛc.ij.par.ti.j.c.xxj.§.vj.et etiam Eſa.lvj.

Ex.xxj.c. Erūt ſigna ī ſole ⁊ luna et ſtellis.iſta deſcribunt ⁊ declarant.iiij.p. ti.xiiij.c.xj.§.ij. per totū.Uide etiā.ſ.de iudicio diuino.

Celū ⁊ ter.trāſi.vba autē mea nō trāſibūt. quō intelligit ꝛc.iiij.par.ti.xiiij.c.xj.§.iij.poſt pn̄.

Ex.xxij.c. Quando miſi vos ſine ſacculo ꝛc.j. parte ti.xv.c.vnico.§.v.ante finem.

Ecce manus tradentis me mecū eſt in menſa: quid manus iſta ſignificat: ⁊ quid eius quinqꝫ digiti.habes.ij.parte ti.ij.c.j.§.xiiij.

Ut edatis et bibatis ſup menſam meā ꝛc. quō intelligit iſta locutio.iiij.par. ti.vij.c.vij.§.vj. poſt prin.ibi.Qð autē in ſcripturis.

Factus eſt in agonia ꝓlixius orās ꝛc.iiij.par. ti.xiiij.c.iiij.§.ij.poſt prin.ibi.De agonia.

Expoſita ex Johanne.

Ex.j.c. In principio erat verbū ꝛc.Uerbū noſtrum eſt triplex/ſcꝫ mentale/litterale/et verbale:ita ⁊ xp̄s verbū dei poteſt tripliciter cōſiderari ⁊ predicari.iij.par.ti.xviij.c.iij.§.iij.circa mediū.ibi.Materia autem ꝛc.

Dedit eis poteſtatē fi.dei fieri.Iſta filiatio tripliciter deſcribit.iij.p.ti.j.c.xxvj.§.ij.cū ſeqn̄.

Ex.ij.c. Nuptie facte ſunt in chana galilee:et erat mater ieſu ibi. Iſte nuptie vario mō deſcribunt ſm varios ſtatus hoīm: ⁊ qd ſignificant ille.vj.hydrie de qbus in iſto euāg.iiij.p. ti.xv.c.xxxviij.xxxix.⁊.xl.vel ꝑ.iij.ſmonib⁹.

Deficiente vino. Nota ꝙ triplex vinuꝫ deficiebat ante aduentū chriſti:quid ſignificatur per iſtud vinum ꝛc.iiij.par.ti.xv.c.xlij.§.j.

Ex.iij.c. Lux venit in mundū. illa lux diuiditur ſolum.iij.parte ti.xviij.c.v.§.iiij.vltra medium.ibi.Sexto poteſt adduci.

Ex.v.c. Erat autem hieroſolymis probatica piſcina que cognominatur hebraice bethſaida quinqꝫ porticus habens.j.parte titu.ij.ca. iij.§.j.ij.iij.iiij.v.⁊.vj.per totum.

Pater meus operatur vſqꝫ modo et ego operor.ij.parte ti.v.c.xj.§.ij.poſt prin.

Ex.vj.c. Eſt puer vnus hic qui habet quinqꝫ panes : quid iſti ſignificant.iij.parte tit.xviij. ca.v.§.iij.poſt principium.

Nemo poteſt venire ad me niſi pater qui miſit me traxerit eū.j.parte tit.j.c.vij.§.j.circa medium.ibi. Nota duo.

Nemo poteſt venire ad me niſi tract⁹ ꝛc.ꝙ homo nō poteſt ſe preparare ad gratiā per ſeipſum oſtenditur per predictam autoritatē.iij. parte ti.ix.c.v.§.iiij.in prin.

Spūs eſt qui viuificat:caro non ꝓdeſt quicqꝫ. j.parte ti.vj.c.ij.§.ij.poſt prin.

Ex.viij.c. Uos facitis opera patris veſtri.iij. parte ti.viij.c.j.ante.§.ibi.De ſecūdo ꝛc.

Qui facit pctm̄ ſeruus eſt peccati.j.par. ti.iiij. ca.ij.§.viij.ante með.ibi.Tertia libertas.

Si filius vos liberauerit vere liberi eritis:iſta libertas vario modo deſcribitur.j.par. ti.iiij. ca.ij.§.viij.et ante.

Ueritas liberabit vos: quomodo ipſa hominē liberat a multiplici miſeria.iiij. parte titu.v. ca.xv.§.iij.poſt prin.

Ex.x.c. Ego ſum paſtor bonus. deſcribuntur tres cōditiones boni prelati ad modū chriſti. iij.parte ti.xix.c.xj.et.§.j.ij.⁊.iij.

Bonus paſtor aīam ſuā dat ꝛc.tripliciter exponitur.j.par.ti.ij.c.j.vltra með.ante.j.§.

Qui aſcendit aliunde ille fur eſt ⁊ latro.ij.par. titu.j.c.xiiij.§.ij.poſt principium.

Ego ſum oſtiū. quomodo chriſtus eſt oſtiū habes.iiij.par.ti.xv.c.xx.§.xij.poſt medium.

Ego vitam eternam do eis. In quo cōſiſtit iſta vita fruitiua : et qui ſunt gradus huius vite. iiij.parte titu.xv.c.xliij.§.iij.

Ex.xj.ca. Qui ambulat in nocte offendit. In quo offendit.iiij.parte tit.ix.c.j.§.ij.ante medium.ibi.Tertia lux eſt ꝛc.

Ex.xij.c. Qui amat animā ſuā ꝑdet eā.j.par. ti.ij.c.j.circa með.ante.§.ibi.Quāuis aūt ꝛc.

Qui odit aīam ſuā in hoc mū. in vi.eter.cuſto. eā.ij.par.ti.viij.c.iij.§.iiij.poſt prin. Et.j.par. titu.vj.c.iij.§.ij.circa finem.

Ex.xiij.c. Intrauit autem diabolus in cor iude ꝛc.j.parte titu.iiij.ca.xiij.§.ij. ante mediū. ibi.Tertio cor eſt.

Qui mādacat mecū panē leuabit cōtra me ꝛc. ij.parte ti.j.c.xxij.§.v.poſt principium.

Ex.xiiij.c. Uado parare vobis locū.pro aſcenſione dn̄i.j.par.ti.v.c.iiij.infra prin.

Pacem relinquo vobis ꝛc.j.par.ti.v.c.iiij.§.j. ante medium.ibi.Tertia miſeria.

Ex.xv.c. Hoc eſt preceptum meū vt diligatis inuicē ꝛc.Iſta dilectio deſcribit.ij.par.ti.j.ca. xxiiij.§.iij.poſt prin. Et.iiij.par.ti.vj.c.v.§.v.

Poſui vos vt eatis et fructū afferatis.ij.parte titu.j.c.xij.§.vij.poſt medium.

Uiderūt ⁊ oderūt me ⁊ patrē meū.ij.par.ti.viij. ca.iij.§.iiij.poſt prin.ibi.Scðo odium ꝛc.

Ex.xvj.c. Relinquo mundū ⁊ vado ad patrē. quare hoc fecit ꝛc. pro aſcenſione dn̄i.j.parte titu.v.ca.iiij.§.j.ij.⁊.iij.

Mundus autē gaudebit.j.parte ti.vj.c.v.§.iij. poſt princi.ibi.Eſt ergo primo.

Mulier cum parit triſticiam habet: quid intelligitur per mulierē: et ſeptē ſunt genera triſticie.j.parte ti.vj.c.vj.§.j.per totum.
Et gaudiū veſtrū nemo tollet a vobis.vnde prouenit hoc gaudiū ꝛc.iiij.parte ti.vj.c.vij.§.j.
In mūdo p̄ſſurā habebitis: in me aūt pacē.j.p.ti.v.c.iiij.§.j.ante meď.ibi.Tertia miſeria.
Ex.xvij.c. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolum verum deum ꝛc.iiij.parte ti.xj.c.ij.§.ij.prope finem.et.j.parte ti.xj.c.j.§.j.poſt prin.
Ex.xviij.c. Quid me cedis ꝛc.hoc dixit chriſtus duplici de cauſa.ij.parte ti.vij.c.vj.§.iiij.ante finem.ibi.Tertio debet.
Ex.xix.c. Stabat autem iuxta crucem mater ieſu.vbi deſcribuntur dolores beatiſſime virginis quos in paſſione filij habuit.iiij.parte titu.xv.c.xlj.per totum.

¶ Sequuntur expoſita ex epiſtola Pauli ad Romanos.

Ex.j.c. Non enim erubeſco euāgeliū.j.parte ti.xv.c.vnico.parum ante.j.§.
Inuiſibilia ipſius dei a creatura mundi.i.hoīe per ea que facta ſunt intellecta cōſpiciuntur.j.parte ti.iij.c.vj.§.vj.infra prin.
Digni ſunt morte non ſolum qui ea faciūt: ſed etiam qui cōſentiūt facientibus.ij.par.ti.viij.ca.iiij.§.iij.poſt p̄n.ibi.Pro cuiꝰ declaratiōe.
Mutauerunt gloriā incorruptibilis dei in ſimilitudinē imaginis ꝛc.ij.parte tit.v.c.xliij.§.j.vltra medium.
Ex.ij.c. Cum enim gentes que legē nō habēt naturaliter ea que ꝛc.j.parte titu.xj.c.j.§.iiij.circa prin.ibi.De lege naturali.
Ex.iij.c. Non eſt intelligens ꝛ nō eſt requirēs deum ꝛc.ij.parte ti.iiij.c.ij.§.ij.infra prin.
Ex.vj.c. Gratia dei vita eterna: ꝙ ſine gratia dei vitā eternā non poſſumus ꝓmereri.probatur.iiij.parte ti.ix.c.v.§.j.
Ex.vij.c. Non enī qď volo bonū hoc facio: ſed qď nolo malū hoc ago.j.p.ti.iiij.c.ij.§.iij.aň fi.
Velle michi adiacet: perficere aūt bonū nō inuenio.j.parte tit.iiij.c.ij.§.viij.poſt medium.ibi.Secūdo oſtendit apoſtolus.
Video aliā legē in mēbris meis ꝛc.q̄ eſt illa lex.j.par.ti.xj.c.j.§.iiij.ante fi.ibi.Eſt tñ vna alia.
Ex.viij.c. Sapientia carnis inimica eſt deo: legi enim dei non eſt ſubiecta.j.parte titu.xij.ca.j.§.ij.poſt medium.ibi.Nec obſtat.
Non enim accepiſtis ſpm̄ ſeruitutis iterū in timore: ſꝫ accepiſtis ſpm̄ adoptiōis.Ille timor deſcribit.iiij.parte ti.xiiij.c.xiij.in prin.
Ipſa creatura liberabit a ſeruitute corruptionis ꝛc.ipſa libertas deſcribitur.j.parte ti.iiij.ca.ij.§.viij.ante finem.
Quos p̄ſciuit ꝛ p̄deſtinauit ꝯformes fieri imaginis filij dei.Iſta imago cū ſuis ſīlitudinibꝰ vario modo deſcribit.j.parte ti.j.c.j.§.j.ꝛ.ij.
Ex.ix.c. Igit nō volētis neq̄ currētis ſed dei miſerētis eſt ꝛc.j.par.ti.iiij.c.ij.§.iij.circa fi.
Ex.x.c. Corde creditur ad iuſticiā.iiij.parte ti.viij.c.iij.poſt prin.vide etiam.§.ij.
Ex.xij.c. Sicut in vno corpore multa mēbra habemus: omnia autē membra ꝛc.exponitur de vnitate cōmuni.ij.parte tit.iiij.c.viij.§.ij.ante medium.ibi.Scďm generans.
Multi ſumus vnū corpus in chriſto.j.parte ti.vij.c.iij.§.iij.poſt prin.ibi.Tertium genus.
Sollicitudine nō pigri: de triplici ſollicitudine pro notabili ſermone.ij.par.ti.j.c.xxv.p totū.
Ex.xiij.c. Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere ille ſomnus deſcribitur cū alijs duobꝰ.j.par.titu.ij.c.vij.§.iiij.
Non in cubilibꝰ ꝛ impudicitijs.exponitur breuiter.ij.parte tit.v.c.j.§.ij.poſt principiū.ibi.Secunda eſt ꝛc.
Nō in comeſſationibꝰ ꝛ ebrietatibꝰ: triplex eſt ebrietas.ij.parte ti.vj.c.iij.ante.§.per totū.
Induamur arma lucis.Iſta arma cum bellis deſcribūtur.iiij.parte ti.j.c.iij.per totum.
Ex.xiiij.c. Si propter cibum frater tuus contriſtatur: iā nō ſm̄ charitatē ambulas.ij.par.titu.vij.c.iiij.§.iiij.poſt principium.
Gaudiū in ſpūſctō: iſtud gaudiū deſcribit.iiij.par.ti.v.c.xxj.§.j.poſt prin.ibi.Scďs fructꝰ.
Qui nō mādūcat mādūcantē nō iudicet.exponitur breuiter.iij.par.ti.iij.c.viij.§.j.circa mediū.ibi.Quantū ad tertiū.vide tamen p to.§.quia materia eſt de temerario iudicio.
Tu qui iudicas alienū ſeruū: exponit breuiter ij.parte tit.iij.c.viij.§.j.poſt meď.ibi.Secūdo ex iudicio.vide tamen ibi totū illum.§.
Nā alius iudicat inter diē ꝛ diē: alius aūt iudicat oēm diē.ij.par.ti.iij.c.viij.§.iij.circa finē.
Ex.xv.c. Omnes vno ore honorificetis deū: exponit breuiter iſta vnitas.iij.parte tit.xvj.ca.x.§.x.ante finē.ibi.Scďa eſt vnitas.

¶ Ex epiſtola ad Corinthi.j.

Ex.j.c. Quis in oībus diuites facti eſtis.que dicūtur diuitie ſpūales.ij.parte ti.iiij.c.j.§.ij.circa medium.ibi.Diuitie ſpūales.
Ex.ij.c. Spūalis aūt iudicat oīa: quō intelligitur hec autoritas.ij.par.tit.iij.c.viij.§.iij.ante mediū.ibi.Secūdo eſt temerarium.
Ex.iij.c. Templū dei ſanctū eſt qď eſtis vos.ij.par.ti.v.c.j.§.j.infra prin.et.j.par.tit.xiiij.c.v.§.iij.circa meď.ibi.Ratio figuralis.et.iij.parte ti.xij.c.vj.§.ij.in meď.ibi.Et nota.
Si quis autē templū dei violauerit diſperdet illū deus.ij.parte ti.v.c.j.§.xj.in fine.
Si qs videt inter vos ſapiens eſſe in hoc ſclo ꝛ

ſtult⁹ fiat vt ſit ſapiēs.ij.p.ti.v.c.xv.§.j.in pn.

Vnuſquiſqꝫ autē propriā mercedē accipiet ſm ſuum laborem.j.parte ti.v.c.ij.§.xj.poſt prin. ibi.Nota ſecundo.

Si quis autē ſuperedificat ſupra fundamentū hoc aurū argentum lapides precioſos ligna ꝛc.j.par.titu.v.c.v.§.j.poſt prin.

Ex.iiij.c. Michi autē pro minimo eſt vt a vobis iudicer ꝛc.ij.par.titu. iij. c. viij.§.iij. poſt prin.ibi.Sciendum igitur.

Neqꝫ meipſum iudico.ij. par.titu.iij.ca.viij.§.iij.circa prin.

Ex.vj.c. Neqꝫ molles regnū dei poſſidebūt.de quib⁹ intelligit.ij.par.ti.v.c.iiij.poſt prin.ca.

Fugite fornicationē.ij.par.tit.v.c.v.§. iij. poſt mediū.ibi. Tertium remedium.

Neqꝫ rapaces regnum dei poſſidebunt. ij.parte titu.j.c.xij.infra prin.

Ex.vij.c. Qui vtunt hoc mūdo tanꝙ nō vtantur.ij.par.ti.v.c.xiiij.§.ij.poſt prin.ibi. Scripture tam ſacre.ꝛ.j.parte tit.v.c.iiij.§.j. poſt prin.ibi.Quantum ad ſecundum.

De virginib⁹ autē preceptum dñi non habeo.

Ipſa virginalis caſtitas quō comparat lilio ꝛc.iiij.par.titu.iiij.c.vj.§.vj. Vide etiam alia ſ.de virginitate in littera.V.

Ex.ix.c. Qui in ſtadio currunt oēs quidē currūt:ſed vn⁹ accipit brauiū.j. par.tit.vj.c.ij.§.iiij.poſt principiū.ibi.De veritate.

Ex.x.c. Neqꝫ murmuraueris ſicut qdā eorū murmurauerūt ꝛc. Ipē murmur tripl'r deſcribit.ij.p.ti.vij.c.ij.§.ij.p to.vide ēt.§.iij. ꝛ. iiij.

Ex.xj.c. Debet mulier velamē habere ſuper caput ſuū propter angelos. iij. par.titu.xij.c. vij.§.iij.circa mediū.ibi.Secundo debet.

Probet aūt ſeipm hō ꝛc.exponit de ſacro quō fieri debet.iij.par.ti.xiiij.c.iiij.§.iij.poſt prin.

Qui enī mādūcat et bibit indigne iudiciū ſibi mādūcat et bibit.ij.p.ti.ix.c.ix.§. ij. infra pn.

Si noſipſos diiudicarem⁹ non vtiqꝫ iudicaremur.ij.par.ti.iij.c.viij.§.iij.in principio.

Ex.xij. c. Diuiſiones grāꝫ ſunt ꝛc. Iſte gre enumerant:ꝛ ad qd hoi date ſunt.iiij.par. ti. ix.c.iij.§.iij.etiam per totū ca.

Vnicuiqꝫ datur manifeſtatio ſpūs ad vtilitatē ꝛc. Iſta decē dona aſſimilāt decē mnas de quib⁹ Lu.xix. j.par.ti.v.c.ij.§.iiij.ante međ.

Etenim in vno ſpiritu oēs nos in vnū corpus baptizati ſum⁹.j.par.tit.vj.c.ij.§.iiij. circa fi. ibi.De vnitate proficientium.

Ex.xiij. c. Si linguis hominū loquar ꝛ angelorum ꝛc.iij.parte tit.xviij.c.iij.§.ij. poſt prin. ibi. Nota ergo primo.

Lingue ceſſabūt.j.par.tit.ij.c.iiij.§.iij. in prin.

Siue ſcientia deſtruet:quō intelligitur hec autoritas.j.par.titu.v.c.vj.§. ij. vltra medium.

Charitas non eſt ambitioſa.ij.par te titu.iij. c. v.§.j.poſt prin.

Si nouerim oīa myſteria et omnē ſcientiā ꝛc. iij.par.ti.v.c.j.§.ij.poſt prin.

Videm⁹ nūc per ſpeculū ꝛc. Septē ſpecula deſcribūtur per q̄ nūc de⁹ videt in pſenti.j.par. titu.iij.c.vj.a.iiij.§.vſqꝫ ad.xj.§.incluſiue.

Tunc facie ad faciem.j.par.ti.iij.c.vj.§. xx.

Nūc aūt manēt fides / ſpes / charitas tria hec: maior autē horū eſt charitas: ipſa vario modo deſcribit.iiij.par.ti.vj.c.j.ij.iij.iiij.ꝛ.v.

Ex.xv.c. Corrūpunt mores bonos colloquia mala.iij.par.tit.v.c.j.§.viij. in prin.

Portemus imaginem celeſtis ꝛc.j.par.titu.j. c.j.§.ij.infra prin.

¶ Ex epiſtola ad Corinth. ii.

Ex.j.c. Bñdict⁹ de⁹ ꝛ pater dñi nři ieſu chriſti pater miſericordiarū et deus totius conſolationis:quomodo et quare hoc dicitur. j. par. tit.v.c.iiij.§.iij.poſt prin. Et quare miſericordia eſt in deo.iiij.par.ti.xiiij.c.xxiiij.§.v.p to.

Gloria noſtra hec eſt teſtimonium conſcientie noſtre.ij.parte tit.iiij.c.j.§.j.ante mediū. ibi. Alio modo ꝛc.

Ex.iij.c. Littera occidit ſpiritus autē viuificat.j.par.ti.xv.c.vnico.circa fi.ante.j.§.

Ex.vj.c. Hortamur vos ne in vacuū gratiam dei recipiatis.j.par.ti.v.c.ij.§. iiij. ante međ. ibi.De bonis ſpūalib⁹.Et.iiij.p.ti.v.c.xij.§.j. poſt međ.ibi.Tertium quod inuitat.

Ecce nūc tempus acceptabile.Tēporis precioſitas vario modo deſcribitur.ij.parte ti.ix.c. xiiij.§.j.ante mediū. ibi.Tertia ſtultitia.

In omnib⁹ exhibeamus noſmetipſos ꝛc. In multa patientia;iſta deſcribitur.iiij.parte ti. iij.c.vij.infra prin.

In lōganimitate. Iſta deſcribit.iij.par.ti.v.c. xxj.§.j.circa međ.ibi.Quintus fructus.

Per arma iuſticie a dextris ꝛ a ſiniſtris. Iſtđ belluꝫ ſpiritmale deſcribit cū armis ſuis. iiij. parte titu.j.c.iij.§.j.et.ij.

Ex.vij.c. Que enī ſm deū triſticia eſt/penitētiā in ſalutē ſtabilē operatur.j. par.titu.vj.c. vj.§.j.ante fi.ibi.Sexta triſticia.

Triſticia hui⁹ ſeculi mortem operatur.ij.parte titu.ix.c.ij.§.j.infra medium. ibi. Tedium tribulationis ꝛc.

Ex.x.c. Qui gloriatur in dño glorieť:tripliciter exponit iſta gloria.ꝛ ſimiliter de alia duplici gloria.ij.par.tit.iiij.c.j.§.j.poſt prin.ibi. Gloriatur igitur aliquis.

Ex.xj.ca. Emulor enim vos dei emulatione: quō hoc intelligitur. ij. parte tit.j.c.viij. cir-

Periculis fluminum:pericu- [ca me.añ.j.§.

lis latronum ꝛc. Iſta pericula ſpiritualiter

exponunt: ⁊ quõ ab ipſis impugnamur a quolȝ duplici telo: ⁊ quõ ipſis reſiſtere debem⁹. iiij. par. tit. ij. c. ij. §. v. infra prin. ⁊ poſt per totum.

¶ Ex epiſtola ad Galathas.

Ex. iij. c. Lex ordinata eſt per angelos in manu mediatoris: quõ hoc intelligitur. j. parte titu. xiiij. c. ij. §. j. poſt prin.

Ex. iiij. c. Illa autẽ que ſurſum eſt hieruſalẽ libera eſt. que eſt iſta libertas. j. parte titu. iiij. c. ij. §. viij. ante fi.

Ex. v. c. Spiritu ambulate ⁊ deſideria carnis non perficietis. j. parte titu. vj. c. iiij. §. j. ante med. ibi. Tertio quia nocius ⁊c.

Manifeſta autem ſunt opera carnis: que ſunt fornicatio/adulteriũ/ immundicia ⁊c. ij. par. titu. v. c. j. §. x. in prin.

Caro concupiſcit aduerſus ſpiritũ: et ſpiritus aduerſus carnem ⁊c. j. par. titu. iiij. c. ij. §. viij. circa mediũ. ibi. Et dicit anſel. Et quare hoc fit: habes. iiij. par. titu. iiij. c. ij. §. j. in prin.

Caro cõcu. aduer. ſpiritum ⁊c. Multã vtilitatẽ cõfert nobis iſta cõtẽtio. iij. par. tit. xvj. c. x. §. x. ante fi. et ante illud. Quarto debent ⁊c.

Fructus autẽ ſpũs ſunt charitas/gaudiũ/pax ⁊c. Iſti fructus per ordinem deſcribũtur. iiij. par. titu. v. c. xxj. per totum. et preciſe. §. j. Itẽ titu. vj. c. viij. §. j. et ante de gaudio.

Continentia caſtitas. quõ ipſa coniungitur caſtitati; et ipſa continentia vario modo deſcribitur. iiij. par. titu. iiij. c. ij. per totum.

Ex. vj. c. Non efficiamur inanis glorie cupidi inuicem ꝓuocantes et inuicẽ inuidentes ij. par. titu. viij. c. j. §. ij. immediate poſt prin. Et. iiij. par. titu. vj. c. v. §. ij. circa finem.

¶ Expoſita ex ep̃la ad Ephe.

Ex. iij. c. In charitate fundati ⁊ radicati. Ipa vario modo deſcribitur. iiij. par. titu. vj. c. j. et principaliter. §. iiij. ⁊ habetur autoritas circa medium. ibi. Comparatur etiam radici.

Ex. iiij. c. Unicuiqȝ noſtrũ data eſt gratia ſm menſurã ⁊c. ꝙ gratia non eſt oĩbus equaliter data. probatur. iiij. par. tit. ix. c. iiij. §. iij.

Unus deus vna fides ⁊c. Hoc tripliciter ꝓbat ꝙ ſit vna ⁊c. iiij. par. ti. viij. c. ij. §. iiij.

Sollicitiſeruare vnitatẽ ſpirit⁹ in vinculo pacis. j. par. titu. vj. c. ij. §. iiij. circa med. ibi. De vnitate incipientium. Et. iij. par. titu. xvj. c. x. §. x. ante mediũ. ibi. Secũdo debent ⁊c.

Sol non occidat ſuper iracũdiã veſtrã. ij. par. ti. vij. c. j. §. iij. circa fi. Et. j. par. ti. vj. c. xj. §. ij. circa fi. ibi. Tertia dicitur ⁊c.

Qui furabat ⁊c. ſed magis opet manibus: ꝗd manus iſta ſignificat: et quid ei⁹. v. digiti. ij. parte titu. ij. c. j. §. v.

Ex. v. c. Uidete quõ caute ambuletis ⁊c. quõ debem⁹ eſſe prudentes in preſenti vita in pugna ſpũali ⁊c. iiij. par. titu. ij. c. ij. §. v. per totũ.

Fornicatio aũt ⁊ oĩs immũdicia aut turpitudo ⁊c. ij. p. ti. v. c. j. §. ix. circa pn. ⁊ ti. vj. c. iiij. §. v.

Non habet hereditatem in regno chriſti ⁊ dei de qua hereditate intelligitur. ij. parte titu. vj. c. iiij. §. vj. circa medium.

Fruct⁹ em̃ lucis in oĩ bonitate. iij. par. tit. v. c. j. §. ij. poſt prin. ibi. In adipiſcenda ⁊c.

Ex. vj. c. Cõfortamini in dño ⁊c. Induite vos armaturã ⁊c. quaſi tota ep̃la exponit. iiij. p. titu. iiij. c. j. §. v.

Cõfortamini in dño. Iſta fortitudo deſcribitur. iiij. parte titu. xiiij. c. ij. §. v. ante fi. ibi. Et qꝛ in bellando ⁊c.

Qm̃ non eſt nobis colluctatio aduerſus carnẽ ⁊c. Iſtud bellum ſpirituale deſcribitur. iij. p. titu. iiij. c. j. §. iij. ante medium.

In omnibus ſumentes ſcutũ fidei ⁊c. Iſta oĩa exponuntur. iiij. par. titu. j. c. iij. §. j. Et alia de ſcuto fidei ibidẽ tit. viij. c. j. §. vj. ante mediũ. ibi. Secundo per fidem ⁊c.

¶ Ex epiſtola ad philippen.

Ex. ij. c. Nõ q̃ ſua ſunt ſinguli conſiderantes ſed ea que alior. ij. par. titu. v. c. xj. §. iiij.

In humilitate ſuperiores ſibĩuicẽ arbitrantes. Ipſa humilitas deſcribitur. iiij. parte ti. iiij. c. xij. §. j. poſt prin.

De⁹ q̃ opat i vobis ⁊ velle ⁊ pficere. j. p. ti. iiij. c. iiij. §. ij. poſt prin. ibi. Et quantũ ad primum

Ex. iiij. c. Gaudete in dño ſemp ite. di. gaude. Iſtd duplex gaudiũ deſcribit. j. p. ti. vj. c. v. §.

Modeſtia veſtra nota ſit oĩbus hoĩbus. Ipſa vario mõ deſcribit. iiij. p. ti. iiij. c. x. p to.

Et pax xp̃i q̃ exupe. oẽm ſenſum ⁊c. Iſta pax vario mõ deſcribit. iiij. par. ti. vj. c. viij. per totũ

¶ Ex epiſtola ad Coloſſen.

Ex. iij. c. Super oĩa autẽ chã. ha. quod eſt vinculum perfectionis. iij. parte titu. xvj. c. j. circa medium. ibi. Sciendum primo ⁊c.

¶ Ex prima epiſtola ad Theſſalonicẽſes

Ex. iij. c. Nemo moueat in tribulatiõib⁹iſtis. ij. p. ti. vij. c. j. §. j. infra princi.

Ex. iiij. c. In voce archãgeli ⁊ in tuba dei. iiij. parte titu. xiiij. c. xj. §. iij. per totum fere.

Ex. v. c. Sine intermiſſiõe orate: quõ hec autoritas dꝫ intelligi. iiij. p. ti. v. c. viij. §. vj. p to.

In oĩb⁹ gr̃as agite. iiij. par. ti. v. c. xij. p to. ⁊ habetur autoritas. §. j. poſt prin.

¶ Ex epiſtola prima ad timotheũ.

Ex. j. c. Finis pcepti eſt charitas. ipa autoritas exponit. iiij. p. ti. vj. c. v. §. j.

Ex. ij. c. Uult oĩs homines ſaluos fieri. quõ

intelligit.j.par.ti.xij.c.j.§.vj.in prin.

Ex.iij.c. Nec turpe lucrum ſectãtes quõ intelligit iſta auctoritas. ij.p. ti.j. c.xxiij.in pn.

Qui epatuz deſiderat bonũ opus deſiderat. ij. par.ti.iij.c.v.§.iij.poſt prin.ibi.Sed queritur.

Opꝫ epm eſſe irreprehẽſibilẽ: ad lõgũ exponit de clericoꝝ cõuerſatiõe.iij.p.ti.xiij.c.iij.p to.

Scias quõ oporteat te in domo dei conuerſari que eſt eccleſia dei viui.iij.par.ti.xij.c.j.§.j.

Ex.iiij.c. Pietas ad omnia vtilis eſt. ij.parte titu.j.c.xxiij.§.iij.poſt prin.Et.iiij.par.tit.xv. c.j.§.ij.poſt princi.

Ex.v.c. Si qs ſuoꝝ ⁊ maxie domeſticoꝝ curã nõ hꝫ.ij.par.ti.viij.c.vj.§.ij.infra princi.

Uiduas honora que vere vidue ſunt.iiij.par.ti. ij.c.vj.§.v.in princi.

Ex.vj.c. Si quis aliter docet ⁊ non acquieſcit ſanis ſermõibus. ij.par.titu.iiij.c.ix.§.ij.ppe mediũ.ibi.Tertio modo.

❡Ex ſcda epl'a ad Timotheũ

Ex.ij.c. Noli cõtẽdere verbis ⁊c.exponit breuiter.ij.p.ti.iij.c.ix.§.j.poſt pn. ibi.Scdo mõ.

Ex.iij.c. Erũt in nouiſſimis diebus hoies ſe ipſos amantes:notabiliter exponit. ij.parte. titu.v.c.xiij.§.iij.ante medium.

Ex.iiij.c. Predica verbũ:inſta opportune importune ⁊c. Iſta applicant ad verbi dei predicatorem.iij.par.titu.xviij.c.iij.per totum.

❡Ex epiſtola ad Hebreos.

Ex.v.c. Nec quiſꝙ ſibi aſſumat honorẽ / ſed q̃ vocatur a deo tanꝙ aaron.j.par.titu.v.c.ij.§. vj.poſt mediũ.ibi.Quantum ad tertium.

Ex.xj.c. Sine fide impoſſibile eſt placere deo Fides ſumit.viij.modis. iiij.p.t.viij.c.j.añ.§. Fides eſt ſubſtãtia rerũ ſperãdarũ ⁊c. hec diffinitio declarat.iiij.par.ti.viij.c.ij.in prin.

Ex vltimo.c. Obedite ꝑpoſitis veſtris. j.par. ti.v.c.ij.§.iiij.ante finẽ.ibi.Sexto exiget ⁊c.

❡Actus apoſtolorum.

Ex.iiij.c. Multitudinis credẽtiũ erat cor vnũ ⁊ aia vna.j.par.tit.j.c.vi.§.iiij.infra medium.

Ex.viij.c. Pecunia tua tecũ ſit in perditionẽ. exponitur in ſimonia. ij.par.titu.j.c.iij.in fine ante.§.⁊.§.j.ij.⁊.iij.

Ex.xv.c. Diſſenſio q̃ fuit inter Paulũ et Barnabã quõ fuit licita. iij.par. titu.vj.c.viij.§.j. infra mediũ.ibi.Item ſciendum.

❡Ex canonica beati Jacobi apoſtoli.

Ex.j.c. Si qs veſtrũ idiget ſapiẽtia poſtulet a deo.quõ fieri dꝫ.iij.p.ti.xvj.c.x.§.iij.poſt pn.

Unuſquiſꝙ tentat a concupiſcẽtia ⁊c. ij.par.ti. v.c.xij.§.ij.infra prin.et.j.par.tit.vj.c.xiij.§.j. ſtatim poſt prin.

Uir duplex aio incõſtans eſt in olbus vijs ſuis; ij.par.titu.v.c.ij.§.iij.infra prin.

Si qs putat ſe religioſum eſſe nõ refrenãs ⁊c. ij.par.titu.vj.c.iiij.§.iiij.in medio.

Ira eñ viri iuſtitiam dei non operat. ij.par.ti. vij.c.j.§.iij.ante medium.

Ex.ij.c. Quicunꝙ totã legẽ ſeruauerit/offendat autẽ in vno factus eſt omniũ reus. j.par. ti.xj.c.ij.§.v.poſt prin.ibi.Quantũ ad primũ. et titu.xiiij.c.iij.§.iij.poſt princi.

Demões credũt et cõtremiſcũt. iiij.par.ti.viij. c.j.§.vj.poſt mediũ.ibi. Quinto fides cauſat.

Ex.iij.c. Que deſurſuꝫ eſt ſapiẽtia ⁊c. vbi deſcribunt ſeptẽ ꝓprietates huius ſapiẽtie.iiij. par.titu.x.c.iij.§.vj.

Nõ eſt eniꝫ iſta ſapiẽtia deſurſum deſcẽdẽs ⁊c. iſta tripl'r deſcribit.ij.p.ti.v.c.xv.§.ij.j.prin.

Ex.v.c. Multũ eñ valet deprecatio iuſti aſſidua.iiij.par.ti.v.c.viij.§.viij.in prin.

❡Ex prima canõica epiſtola beati Petri apoſtoli.

Ex.ij.c. Ex bonis operibus nos cõſiderantes glorificent deũ.ij.par.ti.v.c.x.§.iij.in prin.

Obſecro vos tanꝙ aduenas ⁊ pegrinos.j.par. titu.vj.c.iiij.§.j.modicum infra.

Subiecti eſtote ⁊c.ſiue ducib' tanꝙ ab eo miſſis.iiij.par.titu.v.c.xiij.infra princi.

Quaſi liberi ⁊ non quaſi velamen habentes.j. par.titu.iiij.c.ij.§.viij.infra prin.

Ex.iij.c. Omnes vnanimes cõpatientes: fraternitatis amatores ⁊c.exponit. j.par. tit.vj. c.ij.§.iiij. poſt med. ibi. De vnitate ꝑficiẽtiũ.

Oẽs vnanimes.Iſta vnanimitas deſcribit.iij. par.ti.xvj.c.x.§.x.ante fi.ibi. Eſt autẽ triplex.

Ex.v.c. Omnẽ ſollicitudinẽ veſtrã ꝓiciẽtes in eũ ⁊c.deſuper vide ꝑ notabili ſermõe de triplici ſollicitudine. ij.par.ti.j.ca.xxv.infra pn. ⁊ poſt per totum.

❡Ex prima cano. epiſto. Jo.

Ex.ij.c. Nolite diligere mundũ neꝙ ea que in mũdo ſunt.Si quis diligit mũdũ non eſt charitas dei in illo. vide.s.ꝑ notabili ſermone de amore mũdi.ij.par.titu.v.c.xiiij.per totum.

Nolite diligere mũdũ neꝙ ea q̃ in mũdo ſunt. j.par.titu.v.c.iiij.§.j.poſt princi.

Qui odit fratrẽ ſuum in tenebris eſt: que ſunt iſte tenebre.ij.par.tit.viij.c.iij.§.iiij.circa mediũ.ibi.Odium tertium.

Ex.iij.c. Qui odit fratreꝫ ſuũ homicida eſt.ij. p.ti.viij.c.iij.§.iiij.circa med. ibi.Odiũ tertiũ

Qui habuerit ſubam hui' mũdi ⁊c.quõ intelligit.ij.p.t.j.c.j.§.ij.añ med. ibi.Scda auaricia

Ex.iiij.c. Deum nemo vidit vnꝙ.dupl'r intel-

ligitur.j.par.ti.iij.c.vj.§.ij.vltra medium.
Ex.v.c. Totꝰ mūdus in maligno poſitꝰ eſt.j.par.ti.v.c.iiij.§.j.infra princi.Et.ij.par.tit.ij.c.j.§.ij.in principio.
Eſt peccatū ad mortē: non ꝓ illo dico vt roget quis. Qđ eſt illud peccatū ⁊ quare.ij.par.tit.viij.c.viij.§.iij.ante medium.
Hec eſt victoria que vincit mūdū fides noſtra.iiij.par.ti.viij.c.j.§.vj.infra princi.

¶ Ex Apocalypſi.

Ex.j.c. Ego ſum alpha et o.quō intelligit̄ iſta littera.o.j.par.ti.j.c.ij.§.j.poſt princi.
Ex.iij.c. Utinā frigidus eſſes aut calidꝰ ⁊c.ij.ꝑ.tit.ix.c.iij.§.j.an̄ mediū.ibi.Tepoꝛ iportat.
Ex.ix.c. De oꝛe eoꝝ ꝓcedit ignis.ij.par.titu.iiij.c.viij.§.iiij.infra princi.
De puteo abyſſi quē vidit Johes.ij.par.tit.vj.ca.vj.§.ij.infra princi.
Ex.xij.c. Septē capita draconis aſſimilātur.vij.tētatiōibꝰ diaboli.j.par.tit.vj.c.xiij.§.iiij.
Date ſunt mulieri due ale.iij.par.tit.ij.c.iij.in medio.ſ.ante.j.§.
In capite habens coꝛonam.xij.ſtellarū.iij.par.titu.xxxj.c.iij.§.iiij.
Ex.xiiij.c. Dicit̄ ꝙ faciet ne quis poſſit emere aut vendere.ij.par.ti.j.c.xvij.infra prin.
Ex.xvij.c. Uidi mulierē ſedentē ſuꝑ beſtiā habentē in manu ⁊c.quid manꝰ iſta ſignificat/et quid eius quincꝫ digiti.ij.par.titu.ij.c.j.§.iij.
Ex.xx.c. Loquit̄ de mille annis.ſ.ante diuinū iudiciū:quō intelligitur.iiij.par.titu.xiiij.ca.xj.§.iiij.circa mediū.ibi.Quito diligēter ⁊c.

¶ Finis tertie tabule.

¶ Tabula ſuꝑ epiſtolis ⁊ euāgelijs de tempoꝛe per circulum anni:⁊ primo de dominica prima in aduentu dñi.

¶ Suꝑ epl'a ad Ro.xiij. q̄ ſic incipit.

hoꝛtamur feſtinanter opꝰ bonum operari

SCiētes q2 hoꝛa eſt iā nos de ſomno ſurgere. In qua epl'a apl's in ꝑſona eccl'ie tria facit. Prio hoꝛtat̄ nos fideles ad feſtinā opis inchoationeꝫ di. Sciētes q2 hoꝛa eſt iā nos de ſomno ſurgere. deſuꝑ vide.ij.ꝑte.tit.ix.c.ij.§.ij. Uide etiā.s̄.Somnꝰ et Accidia ⁊c. Scđo hoꝛtat̄ ad ꝑclarā exēpli boni demōſtrationē di. Abijciamꝰ opa tenebrarū:⁊ induamur arma lucis. In qbꝰ vbis hoꝛtamur ſpecialiter ad duo neceſſaria:ad aduētū filij dei/et dignā eiꝰ ſuſceptionē: ſcꝫ vt vicioꝝ ſoꝛdes expurgemꝰ:cū di̇ Abijciamus. vtutū veſtes ꝑparemus cū ſubdit Et induamur arma lucis. Prio debemꝰ lauare peccatoꝝ ſoꝛdes ꝑ aquā cōtritiōis.de qua vide.iij.par.ti.xiiij.c.xviij.ꝑ to.⁊.c.xix.⁊ ſcopā cōfeſſionis.de qua vide.s̄. Scđo debemus induere veſtes vtutū.vt.s̄. Et notāter apl's noiat vtutes arma: q2 his munit̄ homo cōtra varios hoſtes ⁊c. Arma lucis deſcribūt̄.iiij.par.ti.j.c.iij.poſt prin.et.§.j.et.ij. Tertio hoꝛtat̄ ad ꝑfectā actus mali declinationē: cū infert Nō in comeſſatiōibus ⁊ ebrietatibus.vide.s̄.cōuiuiū.⁊ ebrietas principal'r. Diſſuadet etiam apl's peccatū oꝛis cū dicit Nō in cōtentiōe.ij.par.ti.iiij.c.ix. Sed induimini dñm Jeſum xp̄m. Induere xp̄m nichil aliud eſt ꝗ imitari vitā xp̄i. Uitā xp̄i imitari eſt omne malū reſpuere: ⁊ om̄e bonū eligere:et in diſciplina moꝝ perſiſtere. Induimini xp̄m:peccata prudenter precauēdo. Induimini xp̄m penitentibus clemēter indulgendo ⁊c.

¶ Suꝑ euange. Mat.xxj.qđ ſic incipit.

De dñica in ramis et aduētꝰ.

Cū appropinquaſſet Jeſus hieroſolymis. Euāgeliū iſtud deſeruit duabꝰ dñicis: ſcꝫ dñice in ramis palmarū ſ̄m hiſtoriā: ⁊ iſti prime dñice aduētꝰ dñi ſ̄m allegoꝛiam. Ibi oñdit hiſtoria qualiter egreſſus dñs de hiericho venit ad mōtē oliueti ingreſſus deinde hierl'm terreſtrē. Hic oſtēdit allegoꝛice ꝙ filius dei egreſſus de hiericho ſuperne ciuitatis venit ad montē oliueti.i.ad cumulū excellētiſſime mie:quē mōs oliueti ſignificat vbi aſcēdit in bethaniā.ſ.vterū vginis.vide de incarnatiōe xp̄i.s̄.in tabu.beate vginis. Ite in caſtellū ⁊c. vbi tria iniūgit. prio ad predicationē ire:ſecundo ad ſalutē aiaꝝ ſitire:tertio pctōꝛes ad deū cōuertere. vide de ꝑdicatoꝛe ⁊ de ꝑdicatiōe vbi dei.s̄. Et ſtatim inuenietis aſinā alligatā.i.peccatoꝛē.vide.s̄.⁊ pullum cū ea.i.carnalē affectū: vnde ille contingit vide ij.par.ti.ix.ca.iiij.§.iij. Plurima turba ſtrauerūt veſtimēta ſua ⁊c. Iſti tripliciter xp̄m honorabāt:ſcꝫ veſtibꝰ ſicut dñatoꝛē:frondibus ſicut triumphatoꝛē: vocibꝰ ſicut ſaluatoꝛē. Moral'r ꝑdicta honoꝛis iſignia ad noſtrā ſalutē moral'r cōuertēdo: ꝙ i medio iumēto figurat̄ rigoꝛ maceratiōis:q2 vga et onꝰ aſini:dulcoꝛ cōpaſſiōis ⁊ miſeratiōis in oliuis.ſ.mie.de ipa vide ſupra Odoꝛ bone opationis in floꝛibꝰ. Clamoꝛ grāꝝ actiōis in laudibꝰ.vide.s̄. Et valoꝛ cōtinuationis vſcꝫ ad ingreſſuꝫ ciuitatis.vide.s̄.de ꝑſeuerantia.q2 opꝫ ꝑſeuerare in bono vſcꝫ ad moꝛtē. Itē de ꝑpatiōe coꝛdis ꝓ tali feſtiuitate vide.s̄.

¶ Dñica ſecunda in aduentu.

Suꝑ epl'a ad Ro.xv.que ſic incipit. Quecuncꝫ ſcripta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcripta ſunt: vt ꝑ patiētiam ⁊ cōſolationē ſcripturarū ſpem habeamꝰ. In qua epl'a apl's quincꝫ facit. Primo nobis indicat ſcripturaꝝ vtilitatē di. Quecūcꝫ ſcripta ſunt.de ipa vide.s̄.ſ.ſcriptura.et de patiētia vide.iiij.ꝑ.ti.iij.c.vij. Scđo ꝓ nobis pa

De vtilitate ſcripturarum

ſtulat diuine bonitatis largitatẽ.ibi.de⁹ aũt pa
tiẽtie.de qua.iiij.p.ti.iij.c.vij.Et ſolacij.ſ.mẽta
lis iſpirator det vobis idipꝫ.i.indifferẽter ſape
de q̃.ſ̃.Tertio ad inuitãdũ xp̃ꝫ nr̃am excitat in=
firmitatẽ/dicẽs: ꝓpter qd̃ ſuſcipite inuicẽ ⁊c. de
q̃ vide.ſ̃. Quarto nobis explicat de xp̃i aduen
tu ſuppoſitã ṽitatẽ: dico eñ Jeſum xp̃m mini=
ſtrũ fuiſſe ⁊c.de incarnatione vide.ſ̃.in tabula
btẽ ṽginis. Quĩto nobis optat integritatẽ in
finẽ/dicẽs:De⁹ aũt ſpei repleat vos oĩ gaudio.
Jn quib⁹ ṽbis p̃mittit duo in aduẽtu regis.ſ.
debilib⁹ ſuſtẽtationẽ:cũ dicit de⁹ aũt ſpei. Se=
cũdo triſtib⁹ cõſolationẽ:addẽs: repleat vos oĩ
gaudio ⁊c. Prio ẽi nos debiles totã cõfidẽtiã
et ſpem debemus ponere in deũ. de qua ſpe vi=
de.ſ̃.in tabula.Secũdo triſtibus eſt magna cõ
ſolatio noſcere ſuos labores nõ perire ſine fru=
ctu:ſic ſcire debemus noſtros labores acquiſi=
turos magnũ gaudij fructum cũ omnibus ſan
ctis ⁊ electis.de vario gaudio vide ſupra.

De pceſſiõe ſignoꝝ ante iudiciũ.

¶ Sup euãge.Luc.xxj.qd̃ ſic incipit. Erũt ſi=
gna in ſole/⁊ luna/⁊ ſtellis ⁊c. Diuidit aũt hoc
totũ euãge.in.iiij.ptes p̃ncipales. Nã prio tan
git ſigni multiplex p̃ceſſio : ſcd̃o ſtricti iudicis
apparitio.ibi/tũc videbũt filiũ hoĩs.tertio oĩm
electoꝝ ꝯſolatio. ibi/his aũt fieri incipiẽtibus.
q̃rto oĩm p̃dictoꝝ ꝯfirmatio.ibi.Amẽ dico vo=
bis.de iſtis vide.ſ̃.de diuio iudicio ſiue nouiſſi
mo. De iſtis ſignis in p̃ncipio euãgelij poſitis
vide.iiij.p.ti.xiiij.c.xj.p to.Celũ ⁊ terra tranſi=
bũt/ṽba aũt mea ⁊c.exponit ibi·§·iij.ſñ mediũ
ibi.Tertio notãdũ. Erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊
ſtellis.Jn q̃b⁹ ṽbis ꝓmittit aduẽt⁹ xp̃i formi=
dabilis ad iudiciũ:vt quos exhortatiõe apl̃i in
epl̃a hodierna amor dei ad debitã p̃pationẽ nõ
excitat/ſaltẽ timor ⁊ tremor ſignoꝝ concutiat q̃
ad duo ſpecialr̃:ſcꝫ vt iuſti iudicis charitatẽ pẽ
ſem⁹:cũ dr̃ Erũt ſigna.eius immutabilẽ eq̃tatẽ
formidem⁹:cũ dr̃/in ſole et luna.Debem⁹ nãq̃
prio penſare xp̃i iudicis magnã charitatẽ q̃ ad
noſtrã monitionẽ mlt̃a ſigna facit ⁊ faciet.De=
bem⁹ ſecũdo eius equitatẽ formidare:nã nulli
parcit:diuitẽ ⁊ pauperẽ in eq̃tate iudicat. So=
lem ⁊ lunã ⁊ ſtellas/papã/imperatorẽ/ ſpũales
⁊ ſeculares:nõ ſolũ opera/ſed etiã cogitata ⁊ lo
cuta cõtra deũ iudicabit. De oĩb⁹ iſtis vide.ſ̃.
de iudicio diuino.Quõ deus devarijs recipiet
rationẽ in diuino iudicio habes.iiij.parte.titu.
xiiij.ca.ix.per totũ. et in particulari vide varia
ibidem.Et de finali iudicio ibidẽ.c.xj.p totũ.

¶ Dominica tertia in aduẽtu

Sup epl̃a.j.ad Coꝛ.iiij.q̃ ſic incipit. Sic nos
exiſtimet hõ vt miniſtros xp̃i ⁊c. Circa qd̃ ſciẽ=
dũ q̃ illi hoĩes qui diligẽter implẽt iniũctũ ſibi
miniſteriũ:q̃ etiã totalr̃ cauẽt ꝑuerſum et teme
rariũ iudiciũ:ſunt hui⁹ tãti bñficij receptaculũ
cõgruũ ad recipiendũ xp̃m. Primũ iſtoꝝ apl̃s
ꝑſuadet:⁊ ſcd̃m diſſuadet in epl̃a p̃nti. de ſcd̃o
vide.ij.p.ti.iij.c.iij.v.et.viij.p to. Nichil michi
cõſci⁹ ſum: ſꝫ nõ in hoc iuſtificat⁹ ſum. Jn q̃b⁹
ṽbis apl̃s volẽs docere mũdiciã ſuare: immu
nitatẽ ⁊ exẽplaritatẽ ſuam demõſtrauit di. Ni=
chil michi cõſci⁹ ſum:ſꝫ nõ in hoc ⁊c. Jn quib⁹
ṽbis duo notãt:ſcꝫ forma viuẽdi ſaluatiua.ibi.
Nichil michi cõſci⁹ ſum.Uia merẽdi diſpoſiti
ua.ibi.Sꝫ nõ in hoc iuſtificat⁹ ſuꝫ.Dico prio q̃
debem⁹ viuere in puritate ꝯſcie : iõ debem⁹ eã
frequẽter examinare.de q̃ vide varia notabilia
j.p.ti.iij.c.x.p to.⁊.iij.p.ti.x.c.j·§·j. Scd̃o debe
mus gr̃am petere ꝓ iuſtificatiõe:q2 ſine gr̃a iu
ſtificari nõ poſſum⁹ : de q̃ varia notabilia.ſ̃.de
gr̃a ⁊ de iuſtificatiõe. Michi aũt ꝓ minimo eſt
vt a vobis iudicer.ij.par.ti.iij.c.viij·§·iij. Neq̃
meip̃m iudico.ibi·§·iij.b.Hic iã q̃rit inter di
ſpẽſatores vt quis fidelis inueniat: põt hoc ap
plicari ad prelatos ſiue dños:vt.ſ̃.in tabula.

¶ Sup euange.Mat.xj. qd̃ ſic incipit. Cũ au=
diſſet Johannes in vinculis opa xp̃i ⁊c. Jn hoc
euãgelio q̃tũ ad ſenſum litteralẽ tria tãgunt:
vcꝫ Johãnis interrogatio:xp̃i rñſio:⁊ Johãnis
cõmẽdatio: vt ſatis apparebit euangelij litterã
diligẽter cõſiderãti. Sed ꝓ noſtra doctrina no
ta ſm cõtinuationẽ littere p̃cedẽtis diuidẽdo
q̃ in p̃ſenti euãgelio monemur primo de ṽita
tis ſedula inquiſitiõe et queſtiõe Johãnis:ſcd̃o
cõfirmamur in fidei nr̃e ſincera cõfeſſiõe: in col
latiõe ſaluatoris.Eũtes renũciate Johãni que
vidiſtis. Ceci vident:claudi ambulãs. Jn q̃b⁹
ṽbis duo notãt: ſcꝫ ignorãtis illuſtratio: cũ dr̃
Ceci vidẽt.errantis informatio:cũ addit Clau
di ambulãt. Prio nãq̃ volẽs deus cecũ illumi
nare/⁊ ad cognitionẽ veritatis ordinare: exagi
tat gr̃a p̃ueniẽdo. De cecitate vide.ſ̃.cecitas.
⁊ ſub lr̃a.v.ſ.viſio.Et de gr̃a vide.ſ̃.ſub lr̃a.g.ſ.
gr̃a:ſecũdo claudũ errãtẽ informat. Moralr̃ ce
citas eſt error ratiõis eligentis:claudicatio eſt
curuitas affectiõis mouentis:lepra eſt immũ=
dicia cõcupiſcẽtie carnalis. de qua vide.ſ̃. Se
cũdo ſurditas duricia obſtinate mẽtis . paup=
tas eſt defectus gratie ⁊ bone cõuerſatiõis. De
gr̃a vide.ſ̃.in tabula. Jſta ſex incõmoda tollũt
p ſex. Quoꝝ primũ eſt intellectus p fidẽ illumi
natio.j.par.ti.iij.c.v·§·j. ſcꝫ q̃ illuminant ſpũa
liter oculi mẽtales ſeptẽ modis. Scd̃m eſt affe
ct⁹ p charitatẽ rectificatio. ⁊ tũc claudi ambu=
lant. de ipſa vide.ſ̃.in tab. Et pes aĩe eſt amor
ſ̃.amor. Tertiũ eſt carnalis cõcupiſcẽtie ſeda=
tio:⁊ tunc mundant leproſi. Quartũ eſt cordis
emollitio:⁊ tunc ſurdi audiũt.vide de corde.ſ̃.
in tabu. Quintũ eſt aĩe torpẽtis ſuſcitatio: et
tũc quaſi mortui reſurgũt.Sextum eſt ſuſcitati

De ṽitatis ſedula iq̃ſitione.

ditatio ⁊ btificatio:⁊ tūc paupes euāgelizātur.

¶ Epl̄am de quarta feria habes Eſa.vij.Locutus eſt dn̄s ad achaz dicēs. Euāg.habet Lu.j. qd̄ ſic incipit. Miſſus eſt angelus gabriel. De angelica iſta miſſione ⁊ annūciatione habes copioſam materiā.iiij.par.tit.xv.c.viij.ix.x.⁊.xij. per totum.pro toto iſto euangelio.

¶ Feria.vj.Sup epl̄am Eſa.xj.que ſic incipit. Egredietur virga de radice ieſſe:⁊ flos de radice eius aſcēdet ⁊ requieſcet ſup eum ſp̄us dn̄i ⁊c. Iſta dona per ordinē deſcribuntur ⁊ declarantur.iiij.parte ti.xj.c.j.§.ij.

¶ Sup euāge.Luc.j.qd̄ ſic incipit. Exurgens maria abijt in montana cū feſtinatione ⁊c. Iſta viſitatio deſcribitur.iiij.par.ti.xv.c.xxvij. Et magnificat vario modo deſcribitur.iiij.parte tit.xv.ca.xxviij.xxix.⁊.xxx.

¶ Sabbato epl̄am habes.ij.ad Theſſa.ij.Fratres rogamus vos per aduentum.

¶ Sup euāg.Luc.iij.c.qd̄ ſic incipit.Anno quintodecimo Tyberij ceſaris ⁊c. Quare ⁊ quō cōputatur iſte annus.iij.par. ti.vj.c.iij.§.v. modicū infra.Scd̄m lr̄am in hoc euāg.quattuor deſcribuntur.ſ.tp̄is p̄dicatiōis Iohis oportunitas:p̄dicātis autoritas:loci ꝯgruitas:⁊ tp̄is p̄dicatiōis vtilitas.Uidebit oīs caro ſalutare dei. In qbus v̄bis duo notant̄.ſ.ꝑfect⁹ vniuerſalis ꝓmiſſiōis ibi.Uidebit oīs caro.effect⁹ totalis remiſſiōis. ibi.ſalutare dei nr̄i. Nā ſicut cū peccāte primo hoīe oīs homo poſterior culpā ꝯtraxit ⁊ mortu⁹ eſt. de pctō originali vide.s̄.in tab. ſic pariformiter ꝑ xp̄m dei filiū ſolū innocentē oīs caro redempta eſt: qr ſolus potens fuit ad liberandū: promptus ad adiuuandū:⁊ clemēs ad indulgēdū.De deo vide varia notabilia.s̄.d.ſcz Deus.

¶ Secūdo notantur effectus totalis remiſſionis ⁊ ſaluationis noſtre: quia hominē ſaluauit a culpa per remiſſionē:a pugna per defenſionē et a patris ira per ſui traditionem.

¶ Dominica.iiii.aduent⁹ dn̄i

Sup epl̄a ad Phil.iiij.que ſic icipit. Gaudete in dn̄o ſemp:iterū dico gaudete. In qua quidē epl̄a ꝑ vtrūq; xp̄i aduentū apl̄s nos hortatur ad mentis leticiā ⁊ ad ſp̄ualem exultationē: dicēs Gaudete in dn̄o ſemp ⁊c. In qbus verbis duo ſpecialiter notantur.ſ.mētis interna leticia:cum dicit Gaudete ⁊c. Leticie debita materia addens in dn̄o. Debem⁹ ergo primo gaudere de delectabili obiecto beatitudinis. ad quod nos de⁹ ordinauit fruendū eternaliter.De iſto gaudio vide.s̄. principaliter tamē vide de iſto gaudio.j.parte tit.vj.c.v.§.iij.Scd̄o monet nos ad vite ſanctimoniā et exemplarē edificationē dicens.Modeſtia vr̄a nota ſit oībus hoībus. De ipſa vide.iiij.parte ti.iiij.ca.x. Tertio aſſignat

De iterna mentis leticia.

hui⁹ ſp̄ualis gaudij ⁊ monitionis cauſam ⁊ rationē dicēs. Dn̄s ꝓpe eſt. Quarto adhuc hortatur nos ad mūdi fugā et ꝑ tēporalē ſollicitudinē dicēs. Nichil ſolliciti ſitis. de ipſa ſollicitudine vide.s̄. Quinto vlterius nos admonet ad oratonis inſtantiā: ⁊ deuotiōis gr̄arū actionē addēs:ſz in oī oratone cū gr̄arū actiōe. De oratone vide.s̄. Et pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum. De ipſa pace vide.iiij.par.ti.vj.c.viij.per totū.

¶ Sup euāge. Ioh.j.c. qd̄ ſic incipit. Miſerūt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ⁊c. Deſcribit aūt euāgeliſta quattuor ī hoc euāg. que reddūt teſtimoniū autenticū ſeu approbatū. Primū eſt autoritas turbe teſtimoniū requirentis. Scd̄m eſt Iohānis ſtabilitas ꝓhibētis ibi.Et confeſſus eſt ⁊c.De ſctō Iohāne habes ſermonē in forma.iij.ꝑ.ti.xxxj.c.vij.ꝑ totū. Itē aliū ſermonē de eodē.iij.par.ti.xviij.c.v.§.vj. Dirigite viā dn̄i. In oīb⁹ v̄bis duo ſpecialiter notantur.ſ.pnie exhortatio : ibi. Dirigite.chriſti imitatio:ibi.Uiā dn̄i.Debem⁹ enī primo corda nr̄a ad deū dirigere:⁊ ad deū recurrere.de corde vide varia notabilia vt.s̄.et de pnia etiā vide.s̄.in tab.Scd̄o debemus xp̄m imitari.Deſup vide.iiij.parte tit.xj.c.ij.§.ij.poſt prin.ibi. Ubi notandū.Et vide alia pulchra.vt.s̄.in tab. ibi.ſequere.Et viā ei⁹ ambulate.De varijs vijs vide.s̄.in tab.De p̄ceptis vide.s̄.p̄ceptū. Tertiū eſt ꝓbitas teſtimonij querentiū:ibi. Et qui miſſi fuerant ⁊c.Quartū eſt dignitas loci : ibi. Hec in bethania facta ſunt. Qd̄ aūt fecit de loco mentionē hꝫ rōnē lr̄alem vel myſticā:⁊ lr̄alē propter breuitatē dimitto. myſticā v̄o : nā bethania dom⁹ obedientie interpretatur:qr neceſſe eſt ꝑ obedientiā fidei ad baptiſmū ꝑuenire. vide.s̄.de obediētia. Medi⁹ aūt veſtrū ſtetit,quē vos neſcitis. Nota q dn̄s ieſus opatus eſt ſalutē in quintuplici medio.iij.par.ti.xxxj.c.ij.ꝑ to.

De exhortatione pnie.

¶ In vigilia natiuitatis xp̄i.

Sup euāge.Matth.j.qd̄ ſic incipit. Cum eſſet deſponſata mater ieſu maria ⁊c. Iſta deſponſatio vario modo deſcribitur cū iſto euāgelio.iiij.parte ti.xv.c.vij.per totum.Diuiditur preſens euangeliū in tres partes.In prima parte ponitur beate virginis mira impregnatio.In ſecūda ipſius Ioſeph digna dubitatio : ibi. Ioſeph autē vir eius cum eſſet iuſtus.In tertia magni dubij certificatio:ibi. Hec autem eo cogitante. Filium dei magis decuit incarnari q̄ patrem vel ſpiritūſanctum tribus rationibus.iij.parte tit.xxxij.c.ij.§.j. poſt princi. ¶ De ingreſſione filij dei habetur.iij.parte titu.xxx.c.ij.§.j.infra prin. ¶ Ioſeph fili dauid noli timere.hoc verbum noli/dixit angelus ad quattuor : ſcz ad zachariam/ad mariā / ad ioſeph/ et ad paſtores.

Excludebat in Zacharia timorē exauditionis vel amoris: in maria timorem virginitatis pudicitie ſiue pudoris: in Joſeph heſitationis: in paſtoribus timorē inſolite viſionis vel ammirationis. De timore vide ſupra in tabu. timor. Itē vide in tabula de beata virgine.

¶ In die natiuitatis xp̄i.

Habitantibus in regiōe vmbre mortis lux orta eſt eis. Eſa. ix. In quibus verbis duo notanꝰ: ſcilꝫ incōſolabilis indigētia ex parte rei: cū dicitur Habitātibus in regiōe. Inenarrabilis clemētia: cū additꝰ lux orta eſt eis. Naꝫ ex parte hoīs fuit magna indigentia ꝛ meror inconſolabilis quē ſolus deus poterat in gaudiū permutare ꝑ egreſſum eius in mundū. Secūdo ex parte dei notatur inenarrabilis eius clementia: ꝙ habitantibus in tenebris ꝑ modū lucis voluit oriri.

¶ Super euangelio in maiori miſſa. Joh. j. qḋ ſic incipit. In principio erat verbū ꝛc. deſup vide. iij. par. titu. xviij. c. iij. §. iij. circa mediū. ibi. Materia aūt. Dedit eis poteſtatē filios dei fieri. Iſta filiatio tripliciter deſcribitꝰ. iij. par. ti. j. c. xxvj. §. ij. Natiuitas xp̄i ſiue partꝰ beatiſſime virginis vario modo deſcribitꝰ. iiij. par. ti. xv. c. xxxj. per totum. Item. iiij. par. ti. xv. c. x. §. iij. et etiā ante. Xp̄s quō operatus eſt ſalutē in quintuplici medio. iij. parte. titu. xxxj. c. ij. per totū.

¶ De ingreſſiōe filij dei vide pulchra. iij. parte titu. xxx. c. ij. §. j. poſt principium.

¶ Dn̄ica infra octauas natiuitatis.

Sup ep̄ſa ad Gala. iiij. que ſic incipit Fratres. Quāto tēpore heres paruulus eſt ꝛc. In iſta ep̄ſa ꝗtum ad principalē intellectū loquitꝰ de iudeis cōnumerando ſeipm̄ eis. Secūdo cōuertit ſe ad gētiles oſtendēdo in eis effectum dn̄ice natiuitatis. ibi. Qm̄ eſtis filij dei. Tertio loquitꝰ ſimul de vtriſqꝫ tam gētilibus ꝙ iudeis. in fine. ibi. Itaqꝫ iam non eſt ſeruus ꝛc.

¶ Miſit deus filiū ſuū factū de muliere factuꝫ ſub lege: vt eos q̄ ſub lege erant redimeret. In quibus xbis duo tanguntꝰ: ſcꝫ plaſmatoris legalitas: cū dicitꝰ Miſit deꝰ. Peccatoris neceſſitas: addens Ut eos q̄ ſub lege erant ꝛc. Dico primo ꝙ magna fuit legalitas dei patris mittētis filium in mundū: ꝛ filij pietas volentis nobiſcū habitare: nos gubernare et cōſeruare. Uide de eo ſupra in tabu. deꝰ. Dico ſecūdo ꝙ magna fuit neceſſitas peccatoris q̄ ſub lege erat ꝛ in lege peccauerat: lege etiam redimeretꝰ. Ita ꝛ nos cum eſſemus paruuli ſub elementis mūdi eramus ſeruiētes. i. ſub lege moſayca. de iſta vide. j. parte. titu. xiiij. c. j. ij. ꝛ. iij.

¶ Super euāge. Lu. ij. qḋ ſic incipit. Erant Joſeph et Maria mater Jeſu mirātes. Nō diſcedebat de tēplo ieiunijs ꝛ obſecratiōibꝰ ſeruiēs die ac nocte. In quibus verbis duo notanꝰ: ſcꝫ loci aptitudo: cū dicitꝰ Non diſcedebat de templo. ſeruitij prōptitudo: addēs Jeiunijs et obſecratiōibus. Debet nāqꝫ quelibet vidua eſſe adinſtar huiꝰ vidue: vt Jeſu digne ſeruiat. de ipſis vide notabilia ſupra. Et tuam ipſius aīam pertranſibit gladius: quō hoc factū eſt. ꝛ de duplici gladio habetꝰ. iiij. par. ti. xv. c. xxxvj. per totū.

¶ Nō diſcedebat de tēplo. Ubi ipſa cōmēdatꝰ: et hoc quo ad vitam cōtēplatiuā. de qua habetꝰ iiij. par. ti. x. c. iiij. ꝛ. v. ꝑ to. Jeiunijs et obſecratiōibꝰ ꝛc. de qbꝰ vide. ſ. in tab. Uixerat cū viro ſuo annis ſeptē. de hoc vide. ſ. de matrimonio.

¶ In circunciſione domini.

de exordio nr̄e ſalutis.

Super ep̄ſa ad Titum. iij. c. que ſic incipit. Apparuit benignitas ꝛ humanitas ſaluatoris noſtri dei. Ap̄ls in hac ep̄ſa quatuor tāgit. Primo exordiū noſtre ſalutis: qḋ humanatio xbi fuit. dicēs Apparuit benignitas. de quo vide ſupra in vigilia natiuitatis dn̄i ꝛc. Secundo motiuū qḋ fuit miſeratio dei. ibi. Non ex operibus iuſtitie. Tertium mediū: qḋ eſt operatio ſacramēti. ibi. Per lauachrū regeneratiōis. i. ꝑ baptiſmū qui lauat/regenerat/ꝛ renouat. de quo vide. ſ. in tabu. Quarto terminū qui eſt adeptio celeſtis premij. ibi. Juſtificati gratia ipſius. De iuſtificatione ꝛ gratia vide ſupra in tabu. etiā vt. ſ. Heredes ſimus ſm ſpem vite eterne. et hoc ſcꝫ nūc. ꝛ que. ſ. ſpes non eſt niſi ex meritis pueniat: tandē vero ſm rem. De ſpe vide ſupra. In xp̄o Jeſu dn̄o nr̄o. Perfectio enīꝫ xp̄i Jeſu dn̄i noſtri oſtēdit obiectū beate viſiōis et annexe dilectionis ꝗtum ad aīam et corpora beatorum.

¶ Super euāge. Luce. ij. qḋ ſic incipit. Poſtꝙ cōſummati ſunt dies octo vt circūcideretꝰ puer.

De humilitate xp̄i erga legē.

In p̄ſenti euāgelio circa Jeſum primo tangitꝰ pfecta humilitas ſm legis preceptū. Secundo exaltatio ꝓpter nomē impoſitū. ibi. Uocatū eſt nomen eius Jeſus. ¶ Poſtꝙ cōſummati ſunt dies octo vt circūcideretꝰ puer: vocatum eſt nomē eius Jeſus. In quibus verbis duo notanꝰ: ſcꝫ cōgruētia circūciſiōis: cū dicitꝰ Poſtꝙ. reuerentia noīatiōis: cū additꝰ Uocatū eſt nomē eiꝰ Jeſus. De xp̄i circūciſiōe nō reperi in ſumma Antonini. De noſtra tn̄ circūciſiōe vide ſermonē. j. par. ti. xiiij. c. v. §. vj. Eſt aūt triplex circūciſio: ſcꝫ ꝑticularis q̄ fit in carne ꝑputij. vt ſupra in tab. De circūciſiōe lingue vide ſupra lingua ꝛ locutio. vel de alijs mēbris: ſcꝫ viſus/tactus/guſtꝰ ꝛc. Eſt circūciſio vniuerſalis q̄ vniuerſas corporis ꝛ aīe circūcidit immūdicias/ꝛ reſecat vicia. Tertia oēm corruptelā carnis circūcidit ꝛ oēm carnis abſcindit miſeriā / que eſt oris cōfeſſio ꝛc. Carnalis itaqꝫ circūciſio que eſt par

ticularis inuitat nos ad ſpūalē ⁊ generalē circunciſionē: p quam aia circūcidit a malis deſideriis: ⁊ caro ⁊ cōcupiſcētia et oia corporis inſtrumēta ab operibus malis. Itē ſpūalē circūciſionē inſinuat que aiam circūcidit cogitationes ſuperfluas reſecādo. ¶ De circūciſiōe cordis quō.ſ.cor eſt in bono multipliciter exercendū ⁊c. habet.j.par. ti.iiij.c.xiij.§.ij. vide etiā.§.iij.q ſeptē ſunt differentie iniquorū cordiū. Uocatū eſt nomē eius Jeſus. Nota q in hoc noie Jeſus ſunt qnq littere que poſſunt eſſe initia iſtarum dictionū: ſcʒ iocunditas merentiū/eternitas viuentiū/ſanitas languētiū/vbertas egētium/⁊ ſatietas eſurientiū. De nomine xpi triplici habetur.iij.par.titu.xxx.c.j.

¶ In die epiphanie domini.

Super epła Eſa.lx. que ſic incipit. Surge/illuminare hierłm: qꝛ venit lumen tuum. Prophetia iſta exponit a xpianis de hierłm per romanos diruta et p tēpore xpi veri nati in bethleē: qui cū ad hierłm perſonaliter veniēs: ⁊ in ipſa exēplariter viuens: ſalubriter docēs: ⁊ euidenter miracula faciēs ipſam fecit glorioſam. Surge ergo ⁊ illuminare ⁊c. Gratiam dei amplectere. ibi. Surge et illumi. Ipſam opibus pſequēdo. ibi/⁊ ambulabūt gentes in lumine tuo. Eādē in ſingulis diligēdā. ibi. Leua i circuitu ⁊c. de ipa gratia vide ſupra Gratia. Stella aūt gratia dei in euange. dicit: qꝛ facit humiles/ſtabiles/coruſcabiles/et celibes. Omnē gentē eccleſia recipit. Camelos.i. maiores pctis/⁊ ſuperbia turgētes. Dromedarios.i. minores citius veniētes. Madian et effa.i. iniqtatē effundēs.

¶ Super euāge. Mat.ij. qd ſic incipit. Cū natus eſſet Jeſus in bethleē iude ⁊c. De epiphania dñi habes ſermonē p thema Uidētes ſtellā gauiſi ſunt gaudio magno valde. ſiue Uidimus ſtellā eius in oriēte ⁊c. cū declarationibus p iſta feſtiuitate.iiij.par.ti.xv.ca.xxij.p to. Iſta ſtella etiā vario modo deſcribit. ij.par.ti.xij.c.x.§.iij iiij.v.⁊.vj. Apertis theſauris ſuis obtulerūt ei munera aurū/thus/et myrrhā. In quibꝰ xbis duo notant.ſ. ordinata ⁊ regalis oblatio: cū dicit Apertis theſauris ſuis. Myſtica et doctrinalis ſignificatio. ibi. Aurū/thus/et myrrhā. Sūt theſauri terreni diuitie: pprie cōſciētie: ⁊ quelibet ſciētie. De primis paupibus large diſtribuant: mutuātibꝰ grates reddant: ⁊ xpi ſacerdotibus digne offerant. de diuitijs vide ſupra. De ſcdo theſauro.ſ. pprie cōſciētie da lachrymoſam cōfeſſionē: deuotā orationē: et largā diuine gratie ſuſceptionē. de quibꝰ oibꝰ ſupra in tabula. De tertio theſauro.ſ. ſciētiar da vt ſciētiā noſtrā bonis opibus approbemus: oībus cōicemus: et deū deinde glorificemꝰ. Sic ergo offerimus tria munera: primū iuſtitie/ſecundū mie/tertiū prudētie. de quibus vide ſupra in tabula. Aurū ſignificat dei obediētiā: myrrha vite mūdiciā: et thus fame redolentiā. Qualiter ſe homo tripliciter debet offerre deo: ⁊ quō fieri debet dei ſacrificiū ⁊c. deſuper vide.iiij.par. titu.xv. ca.xxxv. et a.j.§. vſq ad.ix.§. incluſiue. Per aliam viā reuerſi ſunt in regionē ſuam.

Tria munera ſunt deo offerenda.

¶ Dñica infra octauas epiphanie.

Super epła ad Ro.xij. que ſic incipit. Obſecro vos per miam dei vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiam viuentē. Apſs in hac epła cūctos filios eccleſie monet vt ſe xpo offerant. vt ſupra in themate. Quare aūt ſe homo tripliciter offerre pōt deo: ⁊ quō fieri debet dei ſacrificiū habet.iiij.par.ti.xv.c.xxxv.p to. ¶ Nolite cōformari huic ſeculo. In quibꝰ verbis duo notant: ſcʒ phibitio retractiua: cū dicit Nolite cōformari. explicatio infectiua addēs/huic ſeculo. Prio enī phibitione mali hortamur ſocietatē ⁊ cōuerſationē fugere: ſecūdo ne inficiamur in ſeculo. de iſtis duobꝰ vide ſupra de mūdo. Sicut enī in vno corpore multa mēbra habemus/oia aūt mēbra nō eundē actū habēt: ita multi vnū corpꝰ ſumus in xpo. exponit de vnitate cōi.ij.par.ti.iiij.ca.viij.§.iij. añ mediū. ibi. Scdm generās. Oēs vnū corpus ſumꝰ in xpo. j.par.ti.vij.c.iij.§.iij. añ med. ibi. Tertiū genꝰ.

Qualr filij eccleſie ſe debent deo offerre.

¶ Sup euange. Lu.ij. qd ſic incipit. Cū factus eſſet Jeſus annor.xij. aſcēdētibus ⁊c. Proponit nobis in pñti euāge. quō a Maria matre eiꝰ que ipm maxima ſollicitudine cuſtodiebat pdebat: et poſt triduū inueniebat. Prio ergo oſtēdit huius pueri etatē: qꝛ annorū.xij. Scdo oñdit in hierłm opportunitatē. ibi. Aſcēdētibꝰ illis. Tertio remanēdi occaſionē. ibi. Cū redirēt. Quarto ipſiꝰ p hoc a parētibus amiſſionē. ibi. Et nō cognouerūt parentes eius. Et factū eſt poſt triduum. Nota q quilibet inuenire pōt dñm Jeſum poſt triduū cōfeſſionis/cōtritiōis/⁊ ſatiſfactiōis. de iſtis vide ſupra in tabu. Inuenerūt illum in tēplo ſedentē in medio doctorū. Nota q dñs opatus eſt ſalutē in qntuplici medio.iij.par.ti.xxxj.c.ij.p totū. Fili qd feciſti nobis ſic ⁊c. Iſta interrogatio tripłr exponitur et declarat ſup iſto euāg. de interrogatiōibꝰ ⁊ reſpōſionibus ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xxxvij. per totū. Erat ſubditꝰ illis. Qualiter inſtruere debēt parentes filios ⁊ regere ⁊c.iiij.par.ti.ij.ca.v.§.iij. Quō parētes ſunt honorādi.iiij.par.tit.v.c.ix. §.j.⁊.ij. Et de obediētia vide ſupra in tabu. De veneratiōe ⁊ frequētatiōe eccleſiar p themate in prin. habet ſupra eccła. Et mater eius cōſeruabat oia verba hec cōferēs in corde ſuo. Nota q ſunt.xij. fructus xbi dei quibꝰ priuant q non

Chriſtꝰ inuenit poſt cōfeſſionē contritionē et ſatiſfactionē.

audiũt xb ẽ dei.ij.par.ti.ix.ca.xj.§.ij.poſt prin.
Jeſus aũt pficiebat ſapiẽtia ⁊ etate/⁊ grã apõ
deum ⁊ hoies. In quibus xbis duo notant: ſcz
ſingularis augmẽtatio: cuz dicit Jeſus pficie-
bat. virtualis fecũdatio: addẽs/ſapiẽtia ⁊ etate
⁊ gratia. Primũ pp̃ter breuitatẽ dimitto. Se-
cũdo notat virtualis fecũdatio. Nã grã preue-
niens eſt principiũ ois fecundatiõis hois: dum
eñi peccator aridus lõge eſt a deo: nec vllũ fru-
ctũ meritorũ facere põt ſine ipſa. De gratia vi-
de ſupra in tabu. Pro octauis epiphanie vide
ſermonẽ p baptiſmo ⁊ apparitione patris ⁊ fi-
lij ⁊ ſpirituſſancti.iiij.parte. ti.xiij.c.iij.p totũ.
ſuper euangelio Mat.iij.

Dñica prima poſt octauas

epiphanie. Sup epl'a ad Ro.xij.que ſic incipit.
Habẽtes donatiões ẽm gratiã que data eſt no
q ſiẽda | bis differentes. In hac epl'a apl'us tria facit.
ſit mu- | Prio monet in pſona eccl'ie q fiat mutua ſub-
tua ſub | miniſtratio bonis hoibus. Et tãgit diuerſa offi
mini- | cia ẽm que fieri debet mutua ſubminiſtratio di
ſtratio. | cẽs: Habẽtes donatiões. De varijs gratijs/do-
nis/⁊ mutua charitate ſiue dilectiõe vide ſupra
in tabu. in l'ris ſibi adaptatis. ſ.g.d.c. Odiẽtes
malũ adherẽtes bono. In quib9 duo notant. ſ.
mali deteſtatio: cum dicit Odiẽtes malũ. boni
affectio: cum dicit/adherẽtes bono. Debemus
nãq prio deteſtari malũ peccati. de ipo vide. ſ.
Secũdo debem9 adherere bono xtutis: cũ ni-
chil xtute ſit melius. de ipa vide ſupra. ſ. virt9.
Honore inuicẽ preuenietes. De honore vide. ſ.
Spe gaudẽtes. De ipa vide pulchra notabilia
iiij.par.ti.vij.c.j.⁊.ij.p to. Oratiõi inſtãtes. De
ipa vide ſupra. In tribulatiõe patiẽtes. De pa-
tiẽtia vide.iiij.par.ti.iij.c.vij.⁊.j.par.ti.v.c.iiij.
§.ij.poſt mediũ. ibi. Quinta via. Itez de vario
martyrio ſiue ſanguine vide.j.par.ti.v.c.iiij.§.
ij.circa pn̄. Et pncipal'r.iiij.par.ti.iij.c.iij.§.ij.
Mira- | Sup euãge. Jo.ij.qd ſic incipit. Nuptie fa-
culũ aq | cte ſunt in chana galilee ⁊c. Diuidit iſtud euã-
in vinũ | ge.in ſex partes. In pria determinat loc9 in q
mutate | miraculũ factum eſt: q in chana galilee ⁊c. In
ſecũda pſone corã quib9 factũ eſt. ibi. Erat ma
ter Jeſu ibi. In tertia ea q dederunt occaſionẽ
vt fieret miraculũ: q deficiẽte vino. In quarta
manifeſtatio miraculi. ibi. Et dicit eis Jeſus.
Haurite nũc. In quinta ordo miraculi hui9 ad
alia miracula facta a Jeſu. ibi. Hoc fecit initiũ
⁊c. In ſexta effect9 miraculi. ibi. Manifeſtauit
gl'iam ſuã. Iſte nuptie vario modo deſcribũtur
ẽm varios ſtat9 hoim p trib9 ſermõibus: et qd
ſignificãt ſex hydrie in iſtis nuptijs. de quibus
in iſto euãgelio.iiij.par.ti.xv.c.xxxviij.xxxix.et
xl. Nuptie facte ſunt. In qb9 xbis duo notant.
Primo quõ tpaliter cõiugati debẽt viuere. ibi
Nuptie facte ſunt. Scdo quõ ſpũaliter copula
ti in xp̃o poſſunt pſiſtere. Dico prio q tẽporal'r
cõiugati debẽt ſacramẽta ſui ordinis inuiola-
biliter ſeruare. de ipis vide ſupra ⁊c. Scdo xp̃o
ſpũaliter copulati debent ſe precipue a pctõ ca
uere: q peccãdo ſponſa xp̃i aia fidem perimit.
De nuptijs ſpũalib9 p trib9 ſtatibus hoim vi-
de.iiij.p.ti.xv.c.xxxviij.xxxix.⁊.xl. Uel de reli-
gioſis: vel de xginib9. Deficiẽte vino. Nota q
triplex vinũ deficiebat ante xp̃i aduẽtum. quid
ſignificat iſtud vinũ ⁊c.iiij.par.ti.xv.c.xliij.§.j.

Dñica ſecũda poſt octauas

epiphanie. Sup epl'a ad Ro.xij.que ſic incipit
Nolite prudẽtes eſſe apõ voſmetipſos. In qb9 | Teme-
xbis duo notant: ſcz ne nos ſuperbe iactem9. | rarie
ibi. Nolite. Ne pximos temerarie iudicemus | non eſt
cũ dicit Apõ voſmetipos. De prio ſcz de iactã | iudicã-
tia vide.ij.par.ti.iiij.c.iiij.p totũ. ⁊ ti.iij.c.iij.§. | dum.
vij. Scdo non debemus temerarie iudicare.ij.
par.ti.iij.c.viij.p to. Secũdo pſuadet qtum ad
pximũ exemplarẽ edificationẽ dicẽs: Proui-
dentes bona: nõ tñ corã deo/ſed etiã corã oib9
hoibus. i. puide curetis vt xba veſtra ⁊ opera
nõ ſolũmodo placeãt deo/ſed etiã vt nõ hoibus
ſcandalũ ingerãt. de ſcãdalo vide.ij.par.ti.vij.
ca.iiij.p to. Tertio diſſuadet vltionẽ iniurie
ſiue expetitionẽ vindicte: cũ dicit Non vos de-
fendẽtes chariſſimi: ſed date locũ ire ⁊c. De in-
iuria vide.ij.par.ti.viij.c.iij.§.vj. ⁊ ſub littera i.
ſcz iniuria. vt ſupra. ⁊ de vindicta vide.iiij.par.
ti.v.c.xiij.§.j.ij.⁊.iij. Quarto perſuadet ſup
pletionez indigẽtie dicẽs: Si eſurierit inimic9
tu9 ciba illũ: ſi ſitit potũ da illi. i. ẽm glo. mitte
ei neceſſaria. De opibus mie vide ſupra in tab.
ibi. mia. Ultimo apl's diſſuadet feruorẽ ira-
cundie dicẽs: Noli vinci a malo. i. a malo hoie.
Et ſignanter dicit noli/q vincere ſiue vinci in
poteſtate noſtra eſt: vincit eñi qui vult vincere/
⁊ vincit qui vult vinci. de quo vide ſupra in ta-
bu. Ita perſuadet tñ vigorem patiẽtie dicens:
ſed vince in bono malũ. de hoc vide pulcherri-
ma notabilia.iiij.par. titu.iij.c.vij.per totum.
Super euange. Matt.viij.qd ſic incipit. Cũ | De mũ
deſcendiſſet Jeſus de mõte/ſecute ſunt eũ tur- | datiẽe
be multe. Preſens euãgelium diuidit in duas | leproſi ⁊
partes ẽm duo miracula de quib9 fit mentio in | paraly-
iſto euãgelio: quorũ vnum eſt leproſi mũdatio/ | tici.
aliud vero ſerui centuriõis paralytici ſanatio.
In parte illa in qua ponit primũ miraculũ: pri
oſtendit qñ illud factum ſit: vt ptz in principio.
Secundo corã quibus: ibi. ſecute ſunt eũ turbe
multe. Tertio qualiter ſe habuit leproſus ſalu
tem petens. ibi. Ecce leproſus ⁊c. Qualiter ſe
habuit ſaluator ſalutẽ cõferens. ibi. Extendẽs
Jeſus ⁊c. Cũ deſcẽdiſſet Jeſus de mõte ſecute

ſunt eū turbe multe. Debemus itaq nos ſequi chriſtū qui ſic dignatꝰ ad nos de celeſti monte deſcēdere cū turbis potētiarū: qꝛ in xpo eſt via inobliquabilis: veritas ineffabilis: et bonitas inhauſtibilis. Propter primū debemus eum ſequi in effectu. Propter ſcđm in affectu. Propter tertiū in intellectu. In effectu inquā bone actionis. In intellectu vere cognitionis. Et in affectu vere dilectiōis. Quō homo debet ſequi deū in pfecta dilectione: habetꝰ.iiij.par.titu.xi. ca.ij.§.ij.ante mediū.ibi. Ubi notandū. vide.ſ. S.ſequi. Leproſus iſte aſſimilari poteſt pctōri et pctis.vi.ſ. Dñe nō ſū dignus vt intres ſub tectū meū ꝛc. De hūilitate vide varia.iiij.par. titu.iiij.c.xij. Filij regni eijcientur in tenebras exteriores: ibi eſt fletus ꝛ ſtridor dentiū. In qbus vbis duo notanꝰ.ſ.fatuitas mūdanorū: cū dicitꝰ. Filij regni. Penalitas dānatoꝝ: cū dicitꝰ in tenebras exteriores. Dico primo ꝙ fatuitas magna eſt mūdanorū: qꝛ mūdū vanū pꝛeponūt celo. de mūdo vide ſupra in tabula. Scđo patet penalitas damnatoꝝ quā cōſiderare debemus et cauere. vide ſupra de inferno et de penis vt ſupra. Amen dico vobis. non inueni tantā fidē in iſrael. Iſta magnitudo fidei deſcribitur.iiij. par.tit.viij.c.iij.§.iiij.v.vi.ꝛ.vij. Uolo mūdare. Circa hoc nota octo ꝗ vult deꝰ a nobis in hac vita: ꝛ nonū in futura.j.p.ti.xij.c.j.§.vij.p totū.

¶ Dñica.ii.poſt octauas epiphanie.

Sup epla ad Rom.xiij.que ſic incipit. Nemini quicꝗ debeatis niſi vt inuicē diligatis. Apl's nos primo hortatꝰ ad dilectionē: oſtēdēs ꝙ p ipſam eſt ois boni opatio: dicens. Nemini quicꝗ debeatis.i. nemini maneatis obligati: ſed oibus reddite qđ ſuū eſt. charitatē ita ſolute: vt eā ſemp debeatis. et hoc eſt qđ ait. niſi vt inuicē diligatis. Iſta proximi dilectio vario modo deſcribitur.iiij.par. ti.vi.c.iiij.§.iij. vide etiā.ſ.de dilectiōe. Nō adulterabis. In qbus verbis duo notanꝰ.ſ.ois mali abnegatio cū dꝛ. Non. adulteriū ſpecificatio: cū additꝰ Adulterabis. Dico primo ꝙ omne malū eſt cauendū: qꝛ nō manet impunitū. De hoc vide.ſ.ibi. Punitur et puniūtur. Scđo adulteriū eſt ſpecialiter horrēdū. de quo vide.ij.par.ti.v.c.iij. Non occides. de quo.j.par.ti.xiij.c.iiij.§.ix. Non furaberis. de quo.ſ. Non falſum teſtimoniū dices. vide.j.par.ti.xiiij.c.iiij.§.xij.et.iij.par.ti.ix.c.s. xi.§.iij.ꝛ.iiij. Non cōcupiſces. ſcꝫ rem proximi tui.j.par.ti.xiiij.c.iiij.§.xiij. Scđo hortatur ad hoc idē oſtendēdo ꝙ p ipſum eſt ois mali inclinatio: ibi. Dilectio proximi malū nō operatꝰ. de qua habetꝰ in principio huiꝰ eple ſignatū. Tertio ex his cōcluditur ꝙ per eandē eſt diuini legis impletio: ibi. Plenitudo legis eſt dilectio: ppter qđ charitas dꝛ finis ois cōſummatiōis. De charitate ꝛ dilectione vide.ſ.in tabula.

¶ Sup euāg. Matth.viij. qđ ſic incipit. Aſcendente ieſu in nauiculā. Notanꝰ quattuor p ordinē in preſenti euāgelio. Quoꝝ primū eſt periculū mūdane tribulatiōis. de quo.ſ.mūdus. Aſcendēte ieſu in nauiculā ſecuti ſunt eū diſcipuli eius. Applicātur iſta pulchre ad religionem.ij.par.ti.ij.c.j.§.xxiij. vide etiā.ſ.nauis ꝛ ventꝰ. Secūdū documētū diuine inuocationis ſcꝫ in xpi ſuſcitatione ꝛ ſalutis poſtulatiōe. ibi. Et ſuſcitauerūt eū ꝛc. De quo vide.ſ.in tab. de ofone. Dñe ſalua nos perimus. In qbus verbis duo notanꝰ: ſcꝫ affluentia bonitatis: cū dꝛ. Dñe ꝛc. Refluentia tēpeſtatis cū additur. perimus. Dico primo ꝙ deꝰ habet affluentiā bonitatis. ideo debemus ipſum inuocare. de deo vide.ſ.deus. et de ofone ꝛc. Scđo mūdus habet refluentiā tēpeſtatis ꝛc. De mūdo ꝛ ſuis periculis habetꝰ.ſ.mūdus. Tertiū eſt auxiliū per xpm ſecure euaſionis: ſcꝫ in maris tranquillitate. ibi. Tunc ſurgēs imperauit vētis ꝛ mari: Et facta eſt trāquillitas magna. vide ſupra de religione/pace. ſiue patiētia. Quartū ſequitur preconiū magnifice collaudationis in turbarū admiratione: cū cōcludit. Porro homines mirati ſunt dicentes. Qualis eſt hic ꝛc.

De pꝛiculo mūdane tribulationis.

¶ Dñica.iii.poſt octauas epiphanie.

Super epla ad Col.iij.que ſic incipit. Induite vos ſicut electi dei ſcti ꝛ dilecti viſcera mie. Apl's in hac epla tria facit. Primo eñi ponit ſeptē partes huiꝰ varietatis. Nā primo miam. de qua.iiij.par.ti.v.c.xviij. Benignitatē. de qua.iiij.par.ti.v.c.xxi.§.j.poſt mediū. ibi Eſt ergo ſeptimꝰ. Humilitatē. de qua.iiij.par. ti.iiij.c.xij.per totū. Modeſtiā. de qua.iiij.par. ti.iiij.c.x.per totū. Patientiā. de qua.iiij.par. ti.iij.c.vij.per totū ꝛc. Scđo ponit nomē huiꝰ auree veſtis: cū addit Sup oia aūt hec charitatē habētes qđ eſt vinculū pfectionis.iij.par.ti. xvj.ca.j.infra mediū principaliter ante.§.vide etiā.ſ.charitas. Pax xpi exultet in cordibus veſtris. In qbus vbis duo notanꝰ: ſcꝫ pax xpi amāda: ibi. Pax xpi. Pacis federa ꝯſeruāda addens: ibi. In cordibꝰ veſtris. de vtraq pace vide varia.iiij.par.ti.vi.c.viij.et.ij.par.ti.vij.c. iij.§.iij. et vide latius de ipſa.ſ. Tertio alias ſeptē ptes varietatis ſubiūgit: ibi. Et pax xpi. de qua hic imediate.ſ. Adde qđ de pace poetice dꝛ. Pax aiam nutrit/retinet cōcordia pacē: Pax repmit litē/cōcordes nectit ꝛ idē. Lis pacē metuit/refugit diſcordia pacē. Odia pax pellit: caſtum pax nutrit amorē. Et grati eſtote. de ipſa grarū actiōe vide varia notabilia.iiij.par. ti.v.c.xij.per totū. Uerbū xpi habitet in vobis

abundanter. Nota ꝙ verbi dei ſunt duodecim fructus.ij.parte titu.ix.ca.xj.§.ij.

¶ Sup euãge. Matth.xiij.qđ ſic incipit. Sile eſt regnũ celoꝝ homini qui ſeminauit bonũ ſemen in agro ſuo. In hoc euãgelio quattuoꝛ nobis notãda ꝓponunt. Primũ eſt diuine liberalitatis affluentia in donoꝝ ſuoꝝ cõicatione ibi. Seminauit bonum ſemẽ in agro ſuo. In qbus verbis duo notant.j.habilitas in agẽdis:cũ dr Seminauit bonũ ſemẽ. Mutabilitas ſuſcipientis:cũ addit. In agro ſuo. Deus eñ eſt agens habile ad ſpirãdũ bone ſpiratiõis fructũ. Scđo coꝛ hois qđ eſt ager ſuſcipit qñqꝫ a diabolo zizania male cogitatiõis.de coꝛde vide.ſ̄.de zizania heretice prauitatis vide.ſ̄. Scđm eſt humane prauitatis negligẽtia i vitioꝝ accaſione: ibi. Cũ autẽ doꝛmirẽt hoies.de varia negligentia vide varia.ij.parte ti.ix.c.ij.§.iij.per totũ.et alijs pluribus. Item.ſ̄.de accidia et pigritia. Uenit inimicus ⁊ ſupſeminauit zizaniã in medio tritici.de diſcoꝛdia vide.ij.parte titu.iiij.c.viij. Tertiũ eſt eterne bonitatis refulgentia in maloꝝ ſuppoꝛtatione:ibi. Serui aũt ⁊c.de deo vide notabilia.ſ̄.in tabu. Quartũ eſt extreme ſeueritatis ſñia in reoꝝ punitiõe:ibi. Colligite primũ zizania ⁊c.de q̃ vide.ſ̄.dñica.ij.aduẽtus dñi.et de diuino iudicio ſiue nouiſſimo vide.ſ̄.

¶ Dominica i ſeptuageſima.

Sup epła.j.ad Coꝛ.ix. que ſic incipit. Neſcitis ꝙ hi q̃ in ſtadio currũt oẽs quidẽ currũt ſed vnus accipit brauiũ. Quia nos in iſta vita miſera habemus currere velociter:⁊ in agone cõfligere viriliter: ꝓ tãto indigemus diuino auxilio ſiue diuina gratia. Unde apł's hic duo facit Primo deſcribit curſum ⁊ cõgreſſum quẽ habemus facere dicens. Neſcitis ꝙ hi qui in ſtadio currũt oẽs quidẽ currũt: ſed vnus accipit brauiũ ⁊c.j.parte tit.vj.c.ij.§.iiij.poſt prin.ibi. De vnitate. Poteſt etiam applicari ad themata de militia ſpirituali.iij.par.ti.iiij.c.j.§.iij.⁊.iiij Uel de mercede huius vite:tunc vide ſupra in tabula. Sic currite ꝑ bona opera in ſtadio preſentis vite vt cõprehendatis brauiũ ſcꝫ gloꝛie. Omnis qui in agone contendit.i.pugnat cum aduerſarijs: ab oĩbus ſcilꝫ impedimentis ſe abſtinet. vide ſupra de militia vel de martyꝛio.

Qualr corp⁹ ſit caſtigã dum.

¶ Caſtigo coꝛpus meũ et in ſeruitutẽ redigo. In quibus verbis duo notantur:ſcꝫ quomodo eſt coꝛpus caſtigandũ maceratione:cum dicit. Caſtigo coꝛpus meũ. deſideriũ anime eleuandum deuotione addens: ⁊ in ſeruitutẽ redigo. Debemus igitur coꝛp⁹ caſtigare per mali declinationem: motus ſcꝫ carnis illicitos repꝛimendo.de quo ſupra de ieiunio.et ſupra caro. Secundo debemus mentẽ ad deũ eleuare. de vita contemplatiua.iij.parte tit.x.ca.iiij.per totum. Uide etiã ſub littera C.ſcꝫ contemplatio. Secundo deſcribit apł's in pñti epiſtola diuinũ ſuccurſum quẽ habemus querere:ibi. Nolo enim vos ignoꝛare fratres.

¶ Super euãge. Matthei.xx.quod ſic incipit. Simile eſt regnũ celoꝝ homini patrifamilias qui exijt primo mane conducere operarios in vineam ſuã. In preſenti euãgelio ſpiritualiter quattuoꝛ nobis cõſideranda occurrunt. Nam chꝛiſtus nos primo hoꝛtatur ad virtuoſe operationis exercitium vel exercitatione: vel primo nobis proponitur operarioꝝ in vineam cõductio. Uinea iſta deſcribitur quid ſcilꝫ ſignificat.j.parte titu.v.cap.ij.§.vij.viij.ix.x.et.xj. Quid ſtatis hic tota die ocioſi. Iſtud ocium deſcribitur vario modo.ij.parte titu.ix.c.xiiij. per totum. moꝛalizatur etiam predicta autoꝛitas.j.parte titu.iij.ca.x.§.vj. Cum ſero factũ eſſet. ſi placet applicare ad ſeruitutem al's ſenectutẽ vel moꝛtẽ.de ipſis vide ſupra S.et M. Uoca operarios ⁊ redde illis mercedẽ.de quo vide notabilem ſermonem.j.parte titu.v.ca.ij. a.§.vj.vſqꝫ ad finem. Uoca operarios et redde illis mercedẽ. In quibus verbis duo notãtur: ſcꝫ dei magna curialitas iubens operarios vocari: ibi. Uoca operarios. filij dei equitas volens premiare addens. Et redde illis mercedem. De primo ſcꝫ de varia vocatione/vide varia.j.parte titu.v.ca.ij.§.vj.de ſecũdo ſcꝫ mercede laboꝝ. vide.j.parte tit.v.ca.ij.§.xj. Uide etiam ſupra in tabula. ſcilꝫ Laboꝛantibus. Et murmurabant aduerſus patrẽfamilias: quomodo intelligitur ille murmur.j.parte titu.v. ca.ij.§.xj. Et qui ſignificãtur per illos.ij.parte titu.vij.cap.ij.§.ij. Multi ſunt vocati.de varia vocatione qua dñs varios diuerſimode vocat: vide.j.parte titu.v.ca.ij.§.vj.

Exhoꝛtamur ad exercitiũ virtuoſe operationis.

¶ Dominica in ſexageſima.

Super epiſtola.ij.ad Coꝛint.xj.que ſic incipit. Libenter ſuffertis inſipientes cum ſitis ipſi ſapiẽtes. Poteſt illa epiſtola ſic diuidi. Primo nãqꝫ apoſtolus iſtoꝛum pſeudo vanã gloꝛiam vituperat in hoc ꝙ arguit Coꝛinthios. quia ſic gloꝛiantes ſuſtinebant: dicens. Libenter ſuffertis inſipientes.i. gloꝛiantes in carnalib⁹ cũ ſitis ipſi ⁊c.ij.parte titu.iiij.ca.j.per totum. Et de inani gloꝛia ibidem.ca.j.per totum. Suſtinetis ſi quis vos in ſeruitutem redigat. De varia ſeruitute vide.iij.parte titu.iij.ca.vj.per totum. Uel de martyꝛio ſine ſanguine.de quo ſupra martyꝛium. Quis ſcandalizatur ⁊ ego ⁊c. ipſum ſcandalũ vario modo deſcribitur.ij.parte titu.vij.ca.iiij.per totum. Ueniam autem ad viſiones et reuelationes dñi. De varia viſione

De vana gl̃ia.

vide ſupra. Viſio vel cõtẽplatio. Et iſte raptus pauli deſcribitur.iiij.parte tit.x.c.vj. per totũ. Et ne magnitudo reuelationũ extollat me datus eſt michi ſtimulus. De varia tẽtatione vide ſupra. Virtus in infirmitate perficitur. In quibus verbis duo notantur: ſcʒ poſſeſſio virtutis quã debemus feruẽter amare: cũ dicitur Virtus. Afflictio carnis quã debemus patienter portare addẽs.in infirmitate pficitur. Debemus enĩ primo virtutes amare et vitia ſpernere. De virtutibꝰ vide.ſ.et de vitijs ſiue peccatis vide ſupra ſub lr̃a P.ſcʒ peccatis. Scḋo debemus afflictionẽ carnis patienter portare. Vide de hoc.ſ.ſcʒ infirmitates.et.ſ.tẽtatiões. Periculis fluminũ: periculis latronũ ꝛc. Iſta pericula ſpiritualiter exponũtur quomodo ab iſtis impugnamur.iiij.parte titu.ij.c.ij.§.v.infra principium ꝛ poſt per totum.

Deuotionem erga xp̃ʒ hẽre debemꝰ

¶ Super euãge. Luc.viij.qḋ ſic incipit. Cum turba plurima cõuenirent ꝛ de ciuitatibus ꝓperarent ad ieſum. In hoc euãgelio nobis primo ꝓponitur populi ad chriſtũ ſequẽtis generalis deuotio. de quo vide ſupra de predicatiõe verbi dei. Scḋo exprimitur eiuſdẽ populi ſpecialis ꝛ diuerſa diſpoſitio:ibi. Dum autẽ ſeminat aliud cecidit ꝛc. Et aliud cecidit inter ſpinas. Exponitur breuiter.ij.parte ti.v.c.xij.§.ij. poſt princi. Tertio excitatur tepidoꝝ attentio: ibi. Hec dicẽs clamabat. de quo.ſ.de accidia/ pigritia/ vel tepiditate. Quarto requirit a domino expoſitio:ibi. Interrogabant autẽ eũ ꝛc. Quinto oſtendit quo ad diſcipulos myſterioꝝ cognitio:ibi. Vobis datũ eſt noſſe myſteriũ ꝛc. Sexto ponit expoſitio facta a dño:ibi. Eſt autẽ hec parabola. vt patet in ꝓceſſu euãge. Semen cecidit in terrã bonã. In quibus verbis duo notantur. ſcʒ maloꝝ periculoſa negligentia: cũ dicitur Quod autẽ cecidit. iuſtorũ fructuoſa diligentia:cũ additur In terrã bonã. De primo ꝙ negligẽtia verbi dei eſt multum periculoſa. de quo.ſ.negligentia. Scḋo diligentia bonoꝝ eſt bona audiendo:ſcʒ verbũ dei. De predicatione verbi dei vide.ſ.predicatio. ibi. de p̃dicatione ſiue verbo dei. Quod autẽ cecidit in terrã bonã:hi ſunt qui in corde bono ꝛ optimo ꝛc.j.parte titu.iiij.ca.xiij.§.ij.infra prin. vide etiam.ſ. de corde. Et fructũ afferũt in patientia.iiij.parte ti.iij.c.vij.§.xviij. circa finẽ per oẽs.§.de patientia. Hi ſunt qui audierũt ꝛc.et a ſollicitudinibus ꝛ diuitijs ꝛc. De diuitijs vide.ſ.diuitie.

¶ Dñica in quinquageſima.

Super epiſtola.j.ad Corint.xiij.que ſic incipit Si linguis hominũ loquar ꝛ angeloꝝ: charitatẽ autẽ nõ habeã factus ſum velut es ſonãs ꝛc. Apl's in p̃ſenti ep̃la oſtendit nobis charitatis vtilitatẽ: que oſtendit ex quattuor. Primo ꝙ ſine charitate nõ proſunt cetera dona: dicens. Si linguis hoim loquar ꝛc. Scḋo quia cũ charitate fiunt oia bona: ibi. Charitas patiẽs eſt. Tertio quia per ipſam vitantur oia mala: ibi. Charitas nõ emulatur. Quarto quia ꝑ ipſam habetur in his duobus finalis ꝑſeuerãtia: ibi. Omnia ſuffert ꝛc. De charitate vide.ſ.charitas. Si linguis hominũ loquar ꝛ angeloꝝ ꝛc. iij.par.ti.xviij.c.iij.§.ij.infra prin. ibi. Et nota. Siue lingue ceſſabũt.j.parte titu.ij.c.iiij.§.iij. Siue ſcientia deſtruetur: quõ intelligit hec autoritas.j.par.ti.v.c.vj.§.ij.vltra mediũ. Charitas non eſt ambitioſa.ij.parte ti.iij.c.v. Si nouerim oẽm ſcientiã ꝛ oia myſteria.iij.par. ti.v. ca.j.§.ij.in princi. Videmus nũc per ſpeculũ in enigmate: quõ deus videri poſſit in p̃ſenti vita per ſeptẽ ſpecula.j.par.tit.iij.c.vj.§.iiij.vſqʒ ad xj.incluſiue. Tunc autẽ facie ad faciẽ.ibi.§.iiij. Nunc autẽ manent fides ſpes et charitas tria hec: maior autẽ horum eſt charitas.ipſa vario modo deſcribitur.iiij.par.tit.vj.c.j.per totum. Nunc autẽ manent fides ſpes et charitas tria hec:maior autẽ horũ eſt charitas. In quibus verbis duo notant:ſcʒ virtutis ingreſſus: cũ dicit Nunc autẽ. ſalutis ꝓgreſſus: cũ addit/maior. De primo notandũ ꝙ volens ſaluari debet habere pro ſtatu preſenti ingreſſum per fidẽ: que eſt ianua et fundamentũ oĩs boni. Secũdo volens habere ꝓgreſſum ꝛ complementũ ſalutis debet habere charitatẽ. Hec enim facit hoies cuncta tranſitoria contẽnere integraliter ꝛ deo coniungere et cordialiter ſupna appetere. De charitate vide ſupra in tabula.

De charitatis vtilitate.

¶ Sup euãge. Luc.xviij. qḋ ſic incipit. Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos ꝛ ait illis. Ecce aſcendimꝰ hieroſolymã ꝛ ꝯſũmabunt ꝛc. In principio huius euangelij deſcribit euãge. dñice paſſionis. vt xp̃i milites crucẽ eius tanꝗ vexillũ ſui ducis videntes: ad arma penitentie ſumẽda animent. vide.ſ.in tabula de penitentia. Dñe vt videã. In quibus duo notant: ſcʒ neceſſitas aduocationis: cũ dicit Dñe. ignobilitas excecationis: cũ additur/vt videam. Nam peccator cognitione cecus neceſſario deũ inuocat pro illuminatione. Vide de ſpirituali viſu ꝛ ipſius illuminatione.ſ.viſio. Secũdo notatur ignobilitas excecationis de ſpirituali cecitate.j.parte tit.iij.c.iiij.et de illuminatione cecitatis ſiue viſus vide.j.parte titu.iij.c.v.§.j.per totũ.vide etiã.ſ.in tabula ſub lr̃a V.ſcilʒ viſio. Et ieſus dixit illi. Reſpice. quomõ homo debet octo reſpicere que declarantur.j.parte titu.iij. ca.vij.ꝑ totũ. Fides tua te ſaluũ fecit. Vide de augmento ꝛ magnitudine fidei.iiij.par. ti.viij. c.iij.§.iiij.v.vj.ꝛ.vij. Et oĩs plebs vt vidit dedit

Deſcriptio paſſionis dominice.

laudem deo.vide.ſ.de gratiarũ actione.ꝛ.iiij.parte titu.v.c.xij.ꝛ.j.parte ti.iij.c.vij·§·ij.

¶ Feria quarta cinerum·

Super epl'a Johelis.ij.c.que ſic incipit. Conuertimini ad me in toto cozde veſtro. Preſens epl'a põt ſic diuidi. ¶ Primo eñi ipſe deꝰ per iſtũ ꝓphetã pſuadet efficaciter pctõꝛibꝰ pniaꝫ dicẽs. Cõuertimini ad me.vt.ſ.de pnia. vide i tabula.ꝛ de cozde vide.ſ.i tabula ſub lr'a.C.ſcꝫ coꝛ. In ieiunio ꝛ fletu ꝛ plãctu: quo ad expoſitionẽ litteralẽ.vid.ſ. de ieiunio ꝛc. Allegoꝛice xp̃o quantũ ad oẽs penitẽtes dr. Cõuertimini ad me: quãtũ ad carnis moꝛtificationẽ: et fletu ad mentis purificationẽ: qꝛ lachꝛyme lauant delictũ.vt ſupꝛa de cõfeſſione ꝛ cõtritione: ꝛ plãctu ad doloꝛis teſtificationẽ. ꝛ ſcindite cozda veſtra ad ipſius aĩe acceptãdũ oblationẽ: quõ homo poteſt ſe deo offerre ꝛ fieri ſuũ ſacrificiũ vide.iiij.par.tit.xv.c.xxxv. per totũ. vltimo·§·dẽpto. Deinde cõtra deſperationem: ne ꝓpter turpitudinẽ et multitudinẽ peccatoꝝ deſperemus: ꝓponit nobis magnitudinem diuine clementie. Cõuertimini ad dñm qꝛ benignꝰ ꝛ miſericoꝛs eſt. De deo vide. ſ. Sctificate ieiuniũ. Quid eſt ieiunium ſanctificare.ij.par.tit.vj.c.ij·§·viij. Sacrificiũ et libamẽ dño deo noſtro quõ homo ſe poteſt deo offerre ꝛ fieri dei ſacrificiũ.iiij.par.ti.xv.c.xxxv·§·j. vſqꝫ ad.ix·§·incluſiue. ¶ Secũdo pꝛomittit certitudinaliter penitentibus indulgentiã. ibi. zelatus eſt dominus terram ſuam et pepercit ꝛc.

Perſuadetur pctõꝛibꝰ pnia.

¶ Super euãgelio Matthei.vj.qđ ſic incipit. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes: qm̃ humilitas xp̃a elemoſyna larga: ꝛ oꝛatio deuota ieiunij ſunt comites: ſine quibꝰ ieiuniũ nõ eſt fructuoſum: ideo ſaluatoꝛ perfectionis regulã ſcribens pꝛimo monet cauere elationẽ et exterioꝛẽ oſtentationẽ dicens. Cũ ieiunatis ꝛc. In hoc euangelio inuitat nos ſaluatoꝛ pꝛimo ad exercitiũ laboꝛioſuꝫ per coꝛpoꝛis caſtigationẽ dicẽs. Cũ ieiunatis ꝛc. ¶ Quantũ ad pꝛimũ notandũ ꝙ hic vnũ pꝛecipit̃ et duo prohibent̃. Precipitur eñi ieiunãdũ ſicut ipſe ſaluatoꝛ noſter ieiunauit: cuius initiũ in hoie inchoatur dicẽs. Cũ ieiunatis.de quo. ſ. in tabula.vide de ieiunio. Pꝛohibet aũt poſtea fauoꝛem humanũ: vt ſcꝫ nõ fiat ꝓpter inanẽ gloꝛiã dicẽs: ſicut hypocrite.de inani gl'ia vide.ij.par.titu.iiij.c.j.per totũ. Pꝛohibet ſcđo ſimulatã triſticiam: cũ dicit. Nolite fieri ſicut hypocrite triſtes: id eſt triſticiã oſtendentes: de hypocriſi vide.ij.par.ti.iiij.c.vij. ¶ Secũdo inuitat nos ad obſequiũ ſtudioſum per terrenoꝛuꝫ abdicationem dicens. Nolite theſaurizare. vide de diuitijs.ſ.in tabula.ibi. Diuitie. ¶ Tertio inuitat nos chꝛiſtus ad pꝛemiũ gloꝛioſum per virtutũ operationẽ: cum ſubdit. Theſaurizate vobis ꝛc. De varijs virtutibus vide.ſ. in tabula. Quomodo debet homo theſaurũ reponere: ſcꝫ aurũ charitatis: argentum caſtitatis: oleũ pietatis: vinũ deuotionis: ꝛ gemmã recte operationis. vide.ſ.in locis adaptatis ſibi: ſcꝫ charitatis ꝛ caſtitatis ꝛc. ¶ Ubi eſt theſaurꝰ tuus ibi et coꝛ tuum. ¶ De diuitijs quomodo lacerãt mentẽ: in diuerſis occupant: ꝛ in varijs bonis impediunt. vide.j.par.ti.v.c.iij·§·j.ante mediũ.ibi. Secunda via. Itẽ vide. ſ. theſaurꝰ et de cozde vide.ſ.in tabula. Itẽ pꝛo pꝛincipio quadrageſime vide.iiij.par.ti.iiij.c.iiij·§·iiij.v.et.vj. Et in tabula vide de ieiunio ꝛ abſtinẽtia.

Inuitat nos ſaluatoꝛ ad coꝛpis caſtigationem

¶ Feria quinta poſt cineres·

Super epiſtola Eſa.xxxviij.q̃ ſic incipit. Egrotauit ezechias vſqꝫ ad moꝛtẽ ꝛc. In hac epiſtola ſpiritusſanctus explicat eccleſie filijs que et quanta vtilitas flebilem ſequitur. Et vide ꝙ in hac oꝛatione pꝛincipaliter agitur ad litterã de ſanitate coꝛpoꝛali: ꝛ ſm ſenſum myſticũ de ſpirituali per oꝛationem flebilem adaptata. De oꝛatione vide. ſ. in tabula oꝛatio. De contritione vide ſupꝛa in tabula. Cõtritio. ¶ Diſpone domui tue ꝛc. Placet ſuper hoc de teſtamẽtis/moꝛte/confeſſione vel de ſatiſfactione. vide ſupꝛa in locis ſibi adaptatis. Et conuertit ezechias faciem ad parietem ꝛc. de cõtritione vide.iij.parte titu.xiiij.c.xviij.per totum. Et de contritione in confeſſione vide ibi.c.xix. Obſecro dñe memento quomodo ambulauerim coꝛam te. Moꝛieris tu et non viues. Exponitur de vite termino vtrũ poſſit pꝛolongari vel abbreuiari.j.parte titu.v.ca.j·§·viij. De infirmitate pꝛo iſto egrotante ezechia. vide ſupꝛa in tabula de infirmitate.

Que vtilitas ſequatur ex fletu

¶ Super euangel'. Matth. viij. qđ ſic incipit. Cũ introiſſet ieſus capharnaũ acceſſit ad eum cẽturio rogãs et dicens. Dñe puer meus iacet in domo paralyticus ꝛ male toꝛquetur. ¶ Hodiẽ in pꝛeſenti euãgelio exhoꝛtamur ad ſuffragiũ mediãte quo aĩa liberat̃ ab onere miſerabilis ſeruitutis: et ſunt tres partes. ¶ In pꝛima notatur de paralytici infirmitate ꝛ de pn̄is ſupplicatione.ibi. Dñe puer meꝰ ꝛc. de varijs infirmitatibus vide.ſ. infirmitates. ¶ Scđo notatur de cẽturionis humilitate ꝛ eius cõmẽdatione. De humilitate vide.iiij.par.tit. iiij. c. xij.per totũ. ¶ Tertio notatur de xp̃i benignitate ꝛ fructuoſa credulitate.ibi.vade ꝛ ſicut credidiſti fiat tibi. De magnitudine et augmento fidei. iiij. parte titu. viij. c. iij·§·iiij.v.vj.ꝛ. vij. Nam et ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus habens ſub me ꝛc. De dominis ſiue p̃latis·

Propter ſuffragia liberamur a ſeruitute miſerabili.

quō ſe habere debent erga ſeruos. vide. ſ. de prelatis ſiue dñis. Dico aūt vobis ꝙ multi ab oriēte ꝛ occidēte veniēt ꝛc. De varia vocatione vide. ſ. vocatio. Filij aūt regni eijcienť in tenebras exteriores. De inferno ꝛ ei⁹ penis vide. ſ. infernus. Amē dico vobis nō inueni tantā fidē in iſrael. Iſta magnitudo fidei notabiliter deſcribitur. iiij. parte ti. viij. c. iij. §. iiij. v. vj. ꝛ. vij.

¶ Feria ſexta poſt diē cineris

Super epl'a Eſa. lviij. que ſic incipit. Clama ne ceſſes quaſi tuba exalta vocem tuā: ꝛ annūcia pplo meo ſcelera eorū: et domui iacob pctā eorū. Sciendū ꝙ ꝑpheta ex parte dei facit tria in hac epl'a. Primo enī deſcribit ſalutare ieiuniū in prin. cū dicit. Clama ne ceſſes. Scđo ſalutaris ieiunij finale ſtipendiū. ibi. Tūc erumpet. Tertio finalis ſtipendij fontale principiū in fine cū concludit: q2 miſericors ſum. ¶ Notādū eſt primo ꝙ duplices ſunt elemoſyne erogāde ſpecialiter tpe ieiunij ſcȝ quedā ſpūales et quedā corporales: de qbus dñs loquiť per prophetam. Corporales ſunt ſeptē de quibus Matth. xxv. de iſtis vide. ij. p. tit. j. c. xxiij. §. iij. Et. iiij. par. ti. v. c. xviij. §. iiij. De operibus mie vide ibidē. §. v. et de varia elemoſyna vide ſupra in tabula. Quare ieiunauim⁹ ꝛ nō aſpexiſti: humiliauimus animas noſtras et neſciſti. Ecce in die ieiunij veſtri inuenitur voluntas veſtra. ij. par. ti. vj. c. ij. §. viij. ix. ꝛ. x. Nolite ieiunare ſicut vſq ad hāc diē vt audiať clamor veſter ꝛc. ij. par. ti. vij. c. iij. §. ij. ¶ De ieiunio vide ij. p. ti. vj. c. ij. p totū. Et principal'r. iiij. p. ti. iiij. c. iiij. §. iiij. Itē q̄re ſupra in tabula de ieiunio. Ecce ad lites et contentiones ieiunatis: ꝛ pcutitis pugno impie ꝛc. ij. par. titu. iiij. c. ix. §. iij.

Elemoſyne duob⁹ modis ſūt erogande.

¶ Super euāge. Matth. v. qđ ſic incipit. Audiſtis q2 dictum eſt antiquis. Diliges ꝓximū tuū: ꝛ odio habebis inimicū tuū. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos veſtros. ¶ In hoc euāgelio notanť tres partes. In prima ſancte affectionis charitas dilatāda. ibi. Audiſtis q2 dictū eſt antiquis Diliges proximū tuum ꝛc. Iſta dilectio deſcribiť vario modo. iiij. par. ti. vj. c. vj. vide tñ lati⁹ ſupra. Proximi dilectio: ꝛ principaliter ſupra de dilectione. Et odio habebis inimicū tuū. Hoc oſtendiť eſſe falſum. ij. par. ti. viij. c. iij. §. iiij. ante finē. Nō eſt verbū legis: q2 in lege non ſcribiť: ſed eſt interpretatio iudaice interpretationis: q2 dicebant ꝙ omne qđ nō erat in lege prohibitū erat eis cōceſſum ꝛc. ¶ Ego autē dico vobis. Diligite inimicos veſtros ꝛc. Iſta dilectio deſcribitur. iiij. par. ti. vj. c. iiij. §. j. ꝛ in. ij. §. habetur de ſignis hui⁹ dilectionis. etiā. c. vj. §. iiij. ꝛ. v. ¶ Eſtote ergo vos ꝑfecti ſicut pater veſter celeſtis ꝑfect⁹ eſt. iiij. p. ti. xj. c. ij. §. ij. ante mediū. ibi. Ubi notandū. ꝛ vide alia multa ibidē. tit. xij. c. iiij. §. xij. de varia ꝑfectione. Attendite ne iuſticiā veſtrā faciatis corā hominib⁹. vide ſupra de inani gloria principaliter vide ſuper hoc. ij. par. ti. iiij. c. j. §. iiij. Te aūt faciente elemoſynā neſciat ſiniſtra tua ꝛc. exponitur breuiter. ij. par. ti. iiij. c. j. §. j. poſt mediū. ibi. In mūdo: quō aūt debet dari elemoſyna. vide. iiij. par. titu. v. c. xviij. §. x. ante međ. ibi. Quantū ad primū. ¶ De elemoſyna. vide ſupra in tabula de elemoſyna. Et cū oratis ꝛc. de oratione vide ſupra in tabula de oratione.

De pximi dilectione.

¶ Sabbato poſt cineres.

Super epl'a Eſa. lviij. que ſic incipit. Si abſtuleris de medio tui catenam: ꝛ deſieris digitū extendere. ¶ In hoc primo ſabbato ieiunij. ſ. quadrageſime qđ redes dr: monet nos ꝑpheta a pctis deſcere ne inordinatis motib⁹ mēs inuoluatur. Et in hac epl'a duo facit principaliter. Primo enim hortatur quēlibet chriſtianū peccatum quo peccat in ſeipſum: ꝛ quo peccat in proximū abijcere. De peccatis ꝛ pctōribus vide ſupra ſub lr'a. p. Ubi notādū ꝙ pctm̄ ſpecialiter quo qs peccat in ſeipſum eſt catena diaboli qua peccator aſtringiť: dicit ergo de⁹ cuilibet peccatori. Si abſtuleris temperantiā et cōtinentiā ac veram penitētiā de medio tui: id eſt de corde tuo: ꝛ de appetitu animali catenā: id eſt peccatum: de quo ſupra in tabula. Et loqui quod non prodeſt: ſcȝ proximo: de locutiōe vide ſupra in tabula ſub lr'a. l. ſcȝ locutio.

Pctm̄ ī ſeipſ catena demonis.

¶ Super euange. Marci. vj. qđ ſic incipit. Cū ſero factuȝ eſſet: erat nauis in medio mari ꝛc. Hodie in pñti euāgelio oſtendiť quō laboratores cōcutiunť tētatione et adiuuātur xp̄i conſolatione: ꝛ ſm hoc ſunt tres partes preſentis euāgelij. ¶ In prima parte notať de vigilie laboris neceſſitate. Cū ſero factū eſſet. Debem⁹ ergo vitā noſtrā q̄ cōparať nocti ꝓpter obſcuritatē pctōrū diuidere in quattuor vigilias in quib⁹ vigilare debem⁹. Et primo in operibus cōtritionis ꝛ pnie. de qbus vide ſupra in tabula. Scđo in operibus ſctificationis ꝛ beniuolētie. Tertio in operib⁹ cōpaſſionis ꝛ mie. Quarto in operibus deuotionis et ſapie. ¶ In ſcđa parte notať de xp̄i gubernationis preſentialitate et vtilitate dicēs. Ego ſum confidite ꝛ nolite timere. Debēt nāq in ipſum cōfidere incipientes quos informat ne pereāt: proficientes quos cōfortat vt cōpleāt: ꝛ ꝑfecti quos conſeruat vt ꝑmaneāt. de iſtis trib⁹ vide. j. p. tit. vj. c. ij. §. iiij. Et. iiij. par. tit. xv. c. ij. §. ij. ¶ In tertia parte notatur de populi infirmitate ꝛ miraculoſa ſanitate qua omnes infirmos curauit ꝛc. de varijs infirmitatibus vide ſupra in tabula.

Uita nr̄a nocti equiparať.

Et ſtatim locutus eſt ieſus cũ eis ⁊ dixit. Confidite ego ſum nolite timere. Quomõ dñs iſtis ſubuenit: ita nunc vario modo ſubuenit laborantibus.j.par.ti.iij.c.vj.§.xv.et quomodo deꝰ ſuos liberat a ſex malis.j.parte ti.v.c.iiij.§.iij. poſt princi. ¶ Manus etiã tripliciter deſcribitur.ij.parte titu.ij.c.j.§.xxiij.xxiiij.⁊.xxv.vide etiam.s.in tabula de mari. Erat coꝛ eoꝝ obcecatum. De coꝛde.s.in tabula vide.et de varia cecitate vide.s.in tabula de cecitate.

¶ Dominica Jnuocauit.

Super epl'a.ij.ad Coꝛ.vj.que ſic incipit. Hortamur vos ne in vacuũ gratiam dei recipiatis. Sancta mater eccleſia legens preſentẽ epl'am pauli hortatur nos ad tria. Primo eñ hortatur nos ad gr'e ſuſcepte receptionẽ dicẽs. Hortamur vos ne in vacuũ gr'am dei recipiatis.de quo vide.j.parte ti.v.c.ij.§.iiij.ante mediũ.ibi. De bonis ſpũalibus. et.iiij.parte ti.v.c.xij.§.j. ante finẽ. ibi. Tertiũ qđ. vide etiã de varia gr'a vbi.s. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nũc dies ſalutis. Tẽpoꝛis precioſitas vario modo deſcribit'.ij.par.ti.ix.c.xiiij.§.j.ante mediũ. ibi Tertia ſtulticia. Scđo hortat' nos apoſtolꝰ ad gratie oſtentationẽ dicẽs. Nemini dantes vllã offenſionẽ.i.neminẽ nec verbo nec facto ſcandalizãtes.de quo.s. Jn his oĩbus exhibeamꝰ noſmetipſos ſicut dei miniſtros. Jn multa patientia ⁊c.iiij.par.ti.iij.c.vij.in prin. Jn longanimitate.iſta deſcribit'.iiij.parte ti.v.c.xxj.§.j. circa mediũ.ibi. Quintꝰ fructus. Jn charitate non ficta.vt.s. Tertio hortat' nos ap'ls ad eius gratie ꝯſeruationẽ: cũ ſubdit. Per arma iuſticie ⁊c. Jſtud bellũ cũ ſuis armis deſcribit'.iiij. par.ti.j.c.iij.§.j.⁊.ij. Et.iij.par.ti.iiij.c.j.§.v.

(Margin: Hortamur variis modis ad gratiã.)

¶ Sup euãg. Matth.iiij.qđ ſic incipit. Ductꝰ eſt ieſus in deſertũ a ſpũ vt tentaret' a diabolo. Hoc euãgeliũ explicãs ieiuniũ q̃dragenã obſeruationẽ a xp̃o nobis in exẽplũ aſſumptũ in prima dñica quadrageſime cõgrue legit'. ¶ Jeiuniũ quare tp'e quadrageſime inſtitutũ eſt plus q̃ aliis diebꝰ.et ponit' ſup hoc triplex ratio q̃re quadraginta dies ieiunant': quo tp'e quadrageſima olim inchoabat': ⁊ quo tp'e iã ⁊c.iiij.parte ti.iiij.c.iiij.§.iiij. Ductus eſt ieſus i deſertũ ⁊c. vt.s. Hodie in hoc euãgelio legit' qualiter aduerſarius hoĩes aggredit' vt mercede poſſint eternaliter priuari.et ſm hoc ſunt tres partes pñtis euãgelij. Jn prima dr' quõ homo eligit' ad certaminis ingreſſũ.ibi. Ductꝰ eſt. De bello ſpũali vide.s.ibi. Bellũ ſpũale. De variis tẽtationibꝰ vide.s. Jn ſcđa parte dr' quõ aduerſarius hoĩem inſequit' vt ĩpediat eiꝰ ꝓgreſſum ibi. Et accedẽs. de quo vide.s. Diaboli tẽtatio. Jn tertia parte dr' quõ bellũ cõcluditur quo ad ingreſſum: cũ ſubdit. Tunc reliquit. de quo vide.s. Diaboli tentatio. Et ecce angeli acceſſerũt ⁊c. Quõ angeli deputant' ad cuſtodiã hoĩs: et quõ hoĩem vario modo cuſtodiũt.iij.par. ti. xxxj.c.vj.§.v.vj.⁊.vij. et per totũ capl'm. Uide etiã ꝓ principio quadrageſime.iiij.par. ti.iiij. ca.iiij.§.iiij.etiã.v.vj.et ante. Uide etiã de ieiunio ⁊ abſtinẽtia.s.in tabula. Jtẽ de decimis ieiunioꝝ vide varia.ij.par.tit.iiij.c.iiij.§.ij. Et de decimis ſpũalibꝰ vide ibidẽ.§.j. et de aliis decimis vide poſt per totum capl'm.

(Margin: Quare ieiuniũ fuit inſtitutũ quadraginta dies tp'e quadrageſime.)

¶ Feria ſecũda poſt dñicã Jnuocauit.

(Margin: De prophetia electoꝝ ⁊ reprobotum.)

Sup epl'a Ezech.xxxiiij. que ſic incipit. Ecce ego requiro oues meas ⁊ viſitabo eas ſicut paſtoꝛ viſitat ⁊c. Doctores catholici dicũt iſtã prophetiã fore complendã in vltimo chriſti aduentu: quando ſegregabit deus electos a reprobis: ſicut ſegregat paſtoꝛ oues ab hedis. Jdeo dicit paſtoꝛ eternus. Ecce ego requiro oues meas ⁊c. Jſtud diuinũ iudicium deſcribitur vario modo.iiij.parte ti.xiiij.c.xj.⁊.xij. per totũ.vide etiã.s.in tabula. Jtẽ.s.de iudicio diuino. Quõ deus reqret oues ſuas de manibus prelatoꝝ. vide.s.in tabula.ſcʒ de prelatis.

¶ Super euãg. Matth.xxv. qđ ſic incipit. Cũ venerit filius hominis in maieſtate ſua: et oẽs angeli eius cũ eo: tũc ſedebit ſup ſedẽ maieſtatis ſue/ ⁊ congregabuntur ante eũ oẽs gentes. Heri ſancta mater eccleſia ꝓpoſuit quõ aduerſarius penitentẽ inuadit armis vitioꝝ: hodie timore iudicij cõcutitur vt mala fugiat ne veniat ad manus toꝛtoꝝ. Jn hoc euangelio explicantur quattuoꝛ ad ipſum iudicem pertinẽtia: que ſunt iudicandoꝝ congregatio ſiue cõuocatio: cũ ſeparatis diſceptatio: poſt diſceptationẽ remuneratio: ⁊ maloꝝ ſententiatio. De oĩbus iſtis vide.s. de iudicio diuino. Uenite bñdicti patris mei ⁊c. quomodo intelligit' iſta locutio. iiij.par.ti.vij.c.vij.§.vj.poſt prin. Eſuriui ⁊ dediſtis michi mãducare. Jſta opa miſericoꝛdie coꝛporalia deſcribuntur.iiij.par. ti.v.c.xviij.§. iiij. Et opera miſericoꝛdie ſpiritualia deſcribũtur ibidem.§.v. Jtez vide ibi/miſericoꝛdia per totũ. Jte maledicti in ignẽ eternũ. vide.s.de diuino iudicio. Eſuriui ⁊ nõ dediſtis michi manducare. quomodo dñs hoc faciet: et quomodo creature loquũtur cõtra ipſos.ij.parte titu.ij. ca.ix.§.vij. poſt prin. Opera mĩe de quibus in preſenti euãgelio: deſcribunt' et per oꝛdinẽ declarantur.ij.parte ti.j.c.xxiiij.§.ij. Et.iiij.parte ti.v.ca.xviij.§.iiij. vide.s.de operibus miſericoꝛdie.ſub l'ra M. Et ibunt hi in ſupplicium eternum. Jnfernales pene vario modo ⁊ terribiliter deſcribuntur.iiij.par. tit.xliij.c.v.per totũ. et.j.par.ti.v.c.iij.per totum.

(Margin: Sunt quattuoꝛ q̃ ad iudicẽ ptinent.)

q̃ ſit q̃rendus dñs.

¶ Feria tertia poſt dominicā

Inuocauit. Super ep̄la Eſa.lv. que ſic incipit. Querite dñm dū inueniri pōt: inuocate eū dū ꝓpe eſt. Propoſuit nobis heſterno die in ep̄la ſ̄expoſita ſctā mater eccleſia diuinā miſericordiā: vt ad bonū excitaremur ꝑ amorē referens ỹba Ezechielis dicētis in ꝑſona dñi. Ecce ego requiro oues meas ꝛc. Et qm̄ deus neminē requirit ipſum ad ſe trahens: cōſequenter in hac ep̄la hortatur nos ad querēdū dñm. Et in hac ep̄la ꝓpheta quinq̧ facit. ¶ Primo enim dat querendi dñm cōſilium dicens. Querite dñm dū inueniri poteſt. Querite ſcȝ in ſimplicitate cordis. vt dr̄ Sap.j. Querite etiam opere.i. bonis operib⁹: et inuocate ſcilicet ore ꝛ ſermone. ¶ Scd̄o aſſignat tēpus querendi eū oportunū addens/dū inueniri poteſt. Tota eni vita hoīs eſt oportuna ad inueniendū deū et q̄rendū ip̄m ſcȝ ꝓ gratie collatione: ꝛ culpe remiſſione: pro offenſe placatione: pro pene cōmutatione: ꝛ pro emēde acceptatione. ¶ Tertio explicat inquirendi modū neceſſariū cum dicit. Derelinquat impius viā ſuā: ꝛ vir iniquus cogitatiōes ſuas. Impius ſcȝ pctōr q̄ eſt impi⁹.i. ſine pietate ꝛc. De pctōrib⁹ vide ſupra in tab. Viā ſuā. de vijs vide ſupra in tab. ¶ Quarto indicat querētis fructū ſalutiferū. ibi. Et miſerebit eius. addēs Qm̄ mult⁹ eſt ad ignoſcendū.i. habet multā bonitatē ad miſerendū penitētib⁹. de deo vide varia notabilia.ſ̄. deus. ¶ Quito aſſecurat q̄rentes de aſſequēdo fructū per duplex argumentū ibi. Non enim cogitationes mee ꝛc.

¶ Sup euāge. Matth. xxj. qd̄ ſic incipit. Cum introiſſet ieſus hieroſolymā cōmota eſt vniuerſa ciuitas dicēs. Quis eſt ꝛc. Heri oſtēdit horrorē iudicij ꝛ penā dānatoꝝ: hodie arguit auariciā cupidorū mercatorū. Et ſunt tres partes huius euāgelij.

q̧ xp̄s venerit ad ſaluandū ꝑdita.

¶ In prima oſtendiꝶ quō xp̄s venit ad ſaluādū ꝑdita. ibi. Hic eſt ieſus. Tangit hoc nomen: q: ieſus. Officiū: quia ꝓpheta. Patriā: q: a nazareth. Habet hoc nomē ſaluatoris: quia ieſus interpretaꝶ ſaluator. Officiū eruditoris: q: ꝓpheta. Patriā delectationis: q: a nazareth: qd̄ interpretatur floridus. ¶ In ſcd̄a parte oſtendit quō reprobat ꝛ expellit iniuſta ꝛ doloſa negocia. ibi. Et intrauit ieſus in templū ꝛ eiecit ꝛc. De mercatorib⁹ ꝛ negociatoribus vide ſupra de vſura ſiue ſimonia ꝛc. In eccleſia militanti ſunt tria genera ſacrilegiorū ſpecialiter deflenda: que pulchre declaranꝶ.ij. parte titu.j.ca.xxj.§.v.vj.ꝛ.vij. Ante eccleſias quomodo cōiter ſunt artifices/venditores/luſores ꝛc. et quomodo per illos exercetur vſura et dolus ꝛc.ij. parte tit.j.c.vj.§.ij. circa mediū. ibi. In plateis. Domus mea domus oratiōis vocabitur. vide ſupra eccleſia. Vos aūt feciſtis illam ſpeluncā latronū. exponitur ſp̄ualiter de domo cōſcientie.j.par.ti.iij.c.x.§.viij. Videntes autē principes ſacerdotum mirabilia que fecit indignati ſunt. vide ſupra de inuidia ꝛ de murmuratione. ¶ In tertia docet relinquere mala ꝛ amare celeſtia: ſiue fugere de malo ad bonum: in hoc q̧ mutando locum reliquit malos et peſtiferos ꝛ ad bonos ſe tranſtulit predicando/docendo ꝛc. ibi. Et relictis ꝛc.

¶ Feria quarta poſt dñicam

Inuocauit. Sup ep̄la.iij. Reg.xix. que ſic incipit. Venit helias in berſabee iuda ꝛ dimiſit ibi puerū ꝛc. In p̄ſenti lectione quattuor tanguntꝶ Primo ad quē locū helias venit: quia in berſabee iuda ꝛc. et perrexit viā vni⁹ diei. vide de varijs vijs.ſ̄. in tabula. Scd̄o ſub qua arbore ipſe dormiuit: ideo additur. Cūq̧ veniſſet ꝛ ſederet ſubter vnā iuniperū ꝛc. No. q̧ iuniperus eſt arbor quedā habens folia ſemp viridia: ſub quib⁹ latent aculei ꝛ quedā grana multū amara. moralizari poteſt de ꝓfeſſione ꝛc. Tertio q̧ alimenta deguſtauit. ibi. Dixitq̧ illi/ſurge et comede ꝛc. Quarto quā viam ambulauit. ibi. Qui cū ſurrexiſſet. Nota q̧ iſtā hiſtoriā ſp̄ualiter exponendo quattuor cōſiderāda occurrūt ſcȝ peccātis ꝑtinacia/vocātis diligētia/ penitētis obediētia/ ꝛ pnīe efficacia. de peccātis ꝑtinacia vide.ſ̄. Scd̄o notaꝶ vocātis diligētia: cū dr̄. Et ecce angel⁹ dñi. Quō de⁹ diuerſos diuerſimode vocat.j.par.ti.v.c.ij.§.vj. Et quō angeli hoīem cuſtodiūt. In tertia parte tangiꝶ penitētis ꝛc. vide.ſ̄. de angelis. obedientia cū dr̄ ſurrexit ꝛ comedit. De penitentia vide ſupra.

De p̄prietate iuniperi.

¶ Sup euāg. Matth.xij. qd̄ ſic incipit. Acceſſerūt ad ieſum ſcribe ꝛ phariſei dicentes. Magiſter volum⁹ a te ſignū videre. Sicut chriſtus heri rep̄hendit mercatoꝝ cupiditatē. ſic hodie recidiuātiū ad malū ingratitudinē: ꝛ ſunt tres partes principales hui⁹ euāgelij.

hic xp̄s redarguit recidiuātes in peccato

¶ In prima corripit magnā ingratitudinē peccātium: ibi. Generatio praua. Quantuȝ ad primā partem ſciendū q̧ q̄uis ſcribe ꝛ phariſei vidiſſent xp̄m multa ſigna facere non reputabāt magna/ſed ip̄m tētabant. Quomodo diuerſi diuerſimode deū tentant ꝛc.ij.par.titu.iij.c.x.per totū. et de ingratitudine vide.ij. parte ti.iij.c.ix. per totū. ¶ In ſecūda parte aggrauat periculum recidiuantiū. ibi. Cum immūdus ſp̄us exierit ab homine ꝛc. Moraliter exponiꝶ de homine q̄ poſt gratiā mūdicie baptiſmalis vel ſacramentalis penitētie recidiuat in culpā/ſicut canis rediēs ad vomitū. Nota q̧ ſeptē ſunt nocumenta recidiuationis in pctm̄.iiij.par.tit.xiiij.c.xj.a.§.ij. vſq̧ ad finē. Reuertar i domū meā vnde exiui.

Exponitur de tētatione pctōris.j.par.tit.vj.c.xiij.§.v. ¶ Uadit ꝛ aſſumit ſeptē ſpūs neqores ſe ꝛc.j.par.tit.vj.c.xiij.§.iij. ¶ In tertia parte cōmendat gratiā bene operantiū.ibi. Adhuc eo loquente. In hac parte euangelij docet xp̄s ſpūalia preponere carnalib⁹:celeſtia tpalibus et foꝛe terrenis preponenda. Ecce mater tua ꝛ fratres tui foꝛis ſtāt ꝛc. Quare et quō iſti dicū tur fratres dn̄i:q̄ principalr fuerunt ꝛ quō alio noīe etiam dicūtur fratres ꝛc.iiij.par.titu.xv.c.xxxj.§.iij.infra principium.

¶ Feria quinta poſt dn̄icam

Inuocauit. Super ep̄la Ezech.xviij.q̄ ſic incipit. Quid eſt ꝙ inter vos parabolā vertitis in ꝓuerbiū iſtud in terra iſrael dicētes. Patres noſtri comederūt vuā acerbā:et dentes filioꝝ obſtupeſcūt. Cui⁹ ſenſus eſt ſm doctores. Patres nr̄i peccauerūt:et filij pro ipſis puniūtur. Idcirco vt remoueat̄ om̄e impedimentū penitētie occurrit mater eccleſia ſancta referēs verba dn̄i dicta ad Ezechielē:per q̄ ipſe de⁹ nō corrigit ipſa v̄ba dicta in Exodo (vt quidā heretici dixerūt) ſed declarat illa v̄ba oſtēdēs ꝙ fuerūt parabolica:et ꝙ aliū ſenſum habuerūt quē nec heretici nec hebrei capere potuerūt. Quibus declaratis ceſſare debet ꝓuerbiū diuine iuſticie deriſiuū:ſcʒ patres nr̄i comederūt vuā acerbā ꝛc. ¶ Preſens ep̄la diuidit̄ in quattuoꝛ partes. Primo em̄ mouet deus de quadam parabola queſtionē dicēs. Quid eſt ꝛc. vide ſupra de varia punitione. ¶ Scd̄o promittit ceſſationē queſtionis.ibi. Uiuo ego dicit dn̄s de⁹ ſi erit vltra hoc ꝓuerbium in iſrael. ¶ Tertio aſſignat ceſſationis rationē dicēs. Ecce om̄es aīe mee ſunt.q.d.ceſſabit iſta q̄ſtio:qꝛ pro pctō patris nequaq̄ filius eternaliter puniet̄. Cui⁹ ratio eſt:qꝛ oēs aīe mee ſunt ꝛc. vide etiā ſupra in tabula. Quarto declarat qd̄ immediate eſt dictū. Aia que peccauerit (id eſt pctm̄ moꝛtale cōmiſerit) ipa moꝛietur:ſcʒ moꝛte eterna. Iſta autoꝛitas exponitur de peccato.j.par.titu.v.c.j.§.xij. De peccatis que enumerantur in hac epiſtola vide ſupra in locis ſibi adaptatis.

Concoꝛdat.l. q̄ſquis.C.ad.l.iul.ma.l.filiu⁹.ff.de iudi.

¶ Sup euangelio Iohā.viij.qd̄ ſic incipit. Si vos manſeritis in ſermone meo vere diſcipuli mei eritis:et cognoſcetis veritatē:ꝛ veritas liberabit vos:quō ipſa hoīem liberat a multiplici miſeria.iiij.p.ti.v.c.xv.§.iij. Qui facit pctm̄ ſeru⁹ eſt pcti.j.p.ti.iiij.c.ij.§.viij.poſt prin.ibi. Tertia libertas. Uos facitis opera patris veſtri.iij.par.ti.viij.c.j.ante.§. Semē abrae ſum⁹ et nemini ſeruiuim⁹ vnq̄.vide.s.de ſeruitute. Si fili⁹ vos liberauerit:vere liberi eritis. Iſta libertas vario mō d̄ſcribit̄.j.p.ti.iiij.c.ij.§.viij. et ante. Si de⁹ pr̄ veſter eſſet:diligeretis vtiq̄ me. De varia dilectione dei vide.s. in tabula.

Qualr veritas liberat a multiplici miſeria.

¶ Feria ſexta poſt dominicā

Inuocauit. Super ep̄la Ezech.xviij.q̄ ſic incipit. Aia que peccauerit ipſa moꝛietur. In ep̄la immediate preexpoſita ipſe dn̄s volens remouere oē impedimentū penitentie dixit ꝙ pctōr q̄libet puniet̄ ꝓ pctō ꝓpꝛio ꝛ null⁹ alius:propter qd̄ pctōri cuilibet eſt ad ſalutē neceſſariū digne de peccatis ꝓpꝛijs ꝯfiteri ꝛ penitere. Et hoc ſancta mater eccleſia ꝓbat in p̄ſenti ep̄la:ſcʒ ꝙ pctm̄ cuiuſlibet ſibi ꝛ nulli alij ad penam imputatur eternā. Et in hac ep̄la ꝓpheta tria facit. ¶ Primo premittit intētā cōcluſionem dicens. Aia que peccauerit ipſa moꝛietur. Autoꝛitas iſta exponit̄ de pctōꝛe propter multa.j.par.ti.v.c.j.§.xij. ¶ Scd̄o adducit efficacē ꝓbationē:cū addit. Filius nō poꝛtabit iniquitatem patris ꝛc. Iuſticia iuſti ſuper eū erit.i.ſibi ſoli ꝛ nulli alteri erit vite eterne meritū. Nūq̄d voluntatis mee eſt moꝛs impij dicit dn̄s ꝛc.j.parte titu.xij.c.vnico.§.vij.poſt princi.ibi. De primo ꝛc. vide etiā ante. Iuſticia iuſti ſup eum de iuſticia vide.s.i tabula. ¶ Tertio excludit friuolam obiectionē:cum ſubdit. Nō eſt equa via dn̄i:que ſupple punit peccatum in alio ꝛc.

Et ꝙ pctā teneant ſuos autoꝛes. Adde tex.in.l.ſancim⁹.C.de pe.in.l.crimen.ff.eo.l.electio.ff.de nox.act.

¶ Sup euāge. Ioh.v.qd̄ ſic incipit. Erat dies feſtus iudeoꝝ:ꝛ aſcendit ieſus hieroſolymā. vide de frequentatione eccleſiaꝝ ꝛ de veneratiōe earūdē.s.ſub lra.e.ſcʒ eccl̄ia. ¶ In hoc euāgelio notant̄ tres partes. Primo abſolutio peccatoꝛis figuralis. vt ptʒ in prin. de quo vide.s. ſcʒ de frequētatione eccleſiarū ꝛ de celebratiōe feſtoꝝ. Eſt aūt hieroſolymis probatica piſcina q̄ cognominat̄ hebraice bethſaida quinq̄ poꝛticus habēs: in his iacebat multitudo lāguentiū ꝛc. Iſte q̄nq̄ poꝛticus notabiliter deſcribūtur et q̄ infirmi ſpūaliter in iſtis iacent.j.parte ti.ij.c.iij.§.j.ij.iij.iiij.v.ꝛ.vj. ¶ In ſcd̄a tāgitur curatio lāguoꝛis coꝛpalis.ibi. Erat aūt quidā homo.xxxviij.habēs annos in infirmitate ſua de varijs languoꝛibus vide.s. ibi. infirmitas. Quilibet igitur languid⁹ inueterat⁹ volēs ſanari et a penis oīb⁹ liberari:p̄cepto xp̄i debet non ſolū timoꝛe / ſed etiā xp̄i amoꝛe ſurgere de pctis penitendo:de penitētia vide.s.in tabula. Debet ſcd̄o tollere lectū ſatiſfactionis.iij.par.ti.xiiij.c.xx.per totū.ꝛ.ij.p.ti.j.c.xv.§.j.ꝛ ibidē tit.ij.c.vj. Debet tertio ambulare virtutibus proficiendo. In tertia parte tāgitur detractio liuoꝛis criminalis.ibi. Erat autem ſabbatum. Dies ei ſabbati prima fuit que precipiebatur a deo feſtiuari. Exodi.xxxj. que dies iam mutata eſt in diem dn̄icā:quō iſta dies eſt multū priuilegiata ꝓpter multa magnifica q̄ in ipſa facta fuerūt: quibus homines illo die debent

Hic ponit̄ peccatoꝝ ſolutio.

vacare ꝛc.ii.par.ti.ix.c.viij.§.iiij.infra prin. vi=
de etiã de celebratione feſtoꝝ.ſ. ibi. feſtorum.

De correctiõe fraterna.

¶ Sabbato poſt dominicam

Inuocauit. Super epiſtola. j.ad Theſſal.v. q̃
ſic incipit. Rogamus vos: corripite inquietos
ꝛc. In hac epiſtola apl's duo facit. Primo mo
net nos ad virtuoſum exercitiũ dicens. Corri=
pite inquietos: de correctione fraterna vide.ſ.
ibi. Correctio. Cõſolamini puſillanimes: ſuſci
pite infirmos. Opera miſericordie tam corpo
ralia q̃ ſpiritualia deſcribũtur.iiij.par.tit.v.c.
xviij.§.iiij.ꝛ.v. Patientes eſtote ad oẽs: de pa
tientia vide.ſ.in tabula. Uidete ne quis malũ
pro malo alicui reddat.vide.ſ.de vindicta. Sẽ
per gaudete. De vario gaudio vide.ſ. in tabu
la. Sine intermiſſione orate: quomodo intelli
gitur hec autoritas.iiij.par.titu.v. c. viij.§.vj.
in princi. In oibus gratias agite: de gratiarũ
actione vide.ſ.in tabula. Ab omni ſpecie ma=
la abſtinete vos.vide.ſ.in tabula.ibi. Scãdalũ

De trãſfiguratiõe xpi

¶ Super euãgelio Matth.xvij.qd ſic incipit.
Aſſumpſit ieſus petrũ iacobũ et iohãnẽ fratrẽ
eius: et duxit illos in montẽ excelſum ſeorſum
et transfiguratꝰ eſt ante eos ꝛc. Quantũ autẽ
ad expoſitionẽ litteralẽ ꝛ cõtinuationẽ textus
eſt ſciendũ q̄ ſicut videmus q̄ fameſcentes li=
benter ſuſtinẽt labores cõſiderato q̄ eis ſolen=
ne prandiũ paratur. Sic ſancta mater eccleſia
fideles ſuos per iſtud ſacrũ tempus penitentie
ad labores arduos cõduxit: in his ne deficiant
inchoata: prandiũ delectabile gloriã intermi=
nabilem pro remuneratione hodie mõſtrat in
figura transfigurationis xp̄i vbi facies eius vt
ſol pre claritate relucebat. Et ſm hoc in p̄ſen=
ti euangelio tres partes notantur: in quibus
quilibet fidelis inſtruitur ad virtutes. In qua=
rũ prima notatur mũdi vilitas renuncianda in
principio: cũ d:. Aſſumpſit ieſus ꝛc. Debemus
ergo mundũ et oia terrena ꝛ mundana ſperne=
re.vide.ſ.mundi.ꝛ.ſ.diuitie. ¶ In ſcđa par=
te notatur humana fragilitas releuanda. ibi.
Acceſſit ieſus et tetigit eos di. Surgite. Acce
dit ergo deus hoiem tangendo.ſ.per ſecretam
inſpirationem vt eũ excitet: per vberẽ largitio
nẽ vt eũ remuneret: per ſeueram indignationẽ
vt eum puniat. De iſtis tribus vide.ſ.in tabu
la vbicũq; placet: de homine et ipſius fragili=
tate et miſeria vide.ſ.ibi.homo. In tertia par
te notatur beatitudinis dignitas deſideran=
da: ibi. Leuantes oculos. ſicut videmꝰ q̄ inter
omnes ſenſus viſum magis diligimus. Cum
igitur tota merces noſtra et beatitudo origina
liter conſiſtit in clara viſione. Quomodo deus
videtur facie ad faciem. Et de varia viſione vi
de ſupra in tabula.

¶ Dominica Reminiſcere.

Sup ep'la.j.ad Theſſa.iiij.que ſic incipit. Ro
gamus vos ꝛ obſecramꝰ in dño ieſu: vt quẽad=
modũ accepiſtis a nobis quõ oporteat vos am
bulare ꝛ placere deo: ſic ꝛ ambuletis vt abun=
detis magis. Apl's ſcribẽs Theſſa. et cunctis
xp̄i fidelibꝰ loquens in pſona predicatoris cu=
iuſlibet duo in preſenti ep'la facit. ¶ Primo
monet nos vt pſeueremꝰ in doctrina eius. Ad
litterã etiã poteſt dici q̄ idcirco dicit hic roga
mus et obſecramꝰ iſtis duobꝰ diſcipulis: verũ
et oibꝰ fidelibꝰ: ſup hoc vide quõ diuerſi diuer
ſimode ambulãt in varijs vijs.ſ.in tabula. Se
cũdo oſtendit eis q̄ ſit illa via in qua ambulare
debẽt: cũ ſubdit. Scitis eñi q̄ p̄cepta dederim
vobis p dñm ieſum: nõ ꝑpria auctoritate: ſed
auctoritate dñi ieſu. vbi ſcđo principalr expli=
cat ſuã doctrinã dicẽs. Hec eſt volũtas dei ſan=
ctificatio veſtra.i. vt ſctificetis vos malũ dete=
ſtando et bonũ faciendo. De ſctitate vide.ſ.in
tabula. Ut abſtineatis vos a fornicatione. De
ipſa vide.ſ. Ut ſciat vnuſquiſq; veſtrũ vas ſuũ
poſſidere in ſctificatiõe et honore: i ſctificatiõe
ſcz virtutũ: et honore/ne ſupple inhonoret ali=
qua turpitudine vitiorũ. Et ne q̄s ſupgrediat
neq; circũueniat in negocio fratrẽ ſuũ: de dece
ptiõe negociatoꝝ vide.ſ.in tabula de negocia
toribus: et de vſura ꝛ deceptione ꝛ fraudulẽtia
ſ.ꝛc. Nõ eñi vocauit nos deꝰ ꝛc. quõ deꝰ diuer
ſos diuerſimode vocat vide.j.parte ti.v.c.ij.§.
vj. vide etiam.§.viij.per totum.

Quam doctrinã iſeq debemꝰ oñdit aplus.

¶ Sup euãge. Mat.xv. qd ſic incipit. Egreſ=
ſus ieſus ſeceſſit in partes tyri et ſidonis. Ad
inſtructionẽ aie peccatricis q̄ deũ offendit of=
fenſam recognoſcit ac indulgẽtiã depoſcit: di=
uidẽdo hoc euãge. dico q̄ nobis quattuor i ipo
deſcribũtur. Primo benigna medicantis viſi=
tatio. ibi. Egreſſus. In q̄bus verbis notantur
tres egreſſus filij dei q̄bus vite viã nobis mon
ſtrauit.ſ. paternalis vnde naſcitur eternaliter
maternalis vnde egreditur tẽporaliter: ꝛ men
talis vnde ꝑducit ſpũaliter. De primo vide.ſ.
ſub.d.ſcz deꝰ. De ſcđo vide.ſ. ibi. Incaruari.
De tertio vide ſupra. ¶ Scđo deſcribit deuo=
ta ſupplicatio curationẽ exq̄rẽtis. ibi. Et ecce
mulier. Ubi primo cõmẽdat fides huiꝰ mulie=
ris a veritate: ſcđo a viuacitate: tertio a proba
tione viuacitatis. Cõmendat primo fides hu=
ius mulieris a veritate: ꝛ hoc p eiꝰ cõfeſſionẽ: q̄
oſtendit primo humilis dicẽs. Miſerere mei.
Scđo fidelis di. Dñe fili dauid. Tertio accuſa
trix q: clamauit ꝛc. De cõfeſſiõe vide ſupra cõ
feſſio. Tertio oſtenditur mulieris inſtans im=
portunitas: quam etiam teſtantur apoſtoli di=
centes. Dimitte illam q: clamat: in quo notat

De benigna medicãtis viſitatione

vehemētia.poſt nos.in quo notat̄ inſtantia. de quo vide.ſ.ibi.oratio. ¶ Quarto oſtendit̄ pfe cta ſalutis cōſecutio.ibi. Et ſanata eſt. Nota q̄ triplex eſt medicina infirmoꝝ ſpūaliter ſanati= ua: ſcʒ medicina ꝑparatiua/purgatiua/ꝛ repa= ratiua. Medicina ꝑparatiua eſt dolor cōtritio= nis.de quo vide.ſ.ibi. Cōtritio. Medicina pur gatiua eſt gratia remiſſionis. Medicina vº re= paratiua eſt ꝑfectus bone operatiōis . de iſtis duobus vide.ſ.in tabula. O mulier magna eſt fides tua . Ipſius fidei magnitudo deſcribitur iiij.par.titu.viij.c.ij.§.iiij.v.vj.ꝛ.vij.

¶ Scd'a feria poſt Reminiſcere.

De ora tiōe da nielis.

Super epl'a Dan.ix.que ſic incipit. Orauit Daniel dicēs: Dñe de⁹ noſter q̄ eduxiſti ppl'm tuū de terra egypti. Ad diuiſionē pñtis lectio= nis accedamus in hunc modū. Oratio tūc effi cacior eſt ꝛ ex auditione dignior/qñ orans reco gnoſcit accepta bñficia:cōfitetur cōmiſſa flagi= tia:allegat afflicta grauamina. Scd'm iſta ſan ctus Daniel iſte in illa lectione quinq̄ facit. ¶ Primo em̄ recognoſcit acceptum beneficiū di. Dñe deus noſter.vide.ſ.de gratiarū actiōe/ vel de oratiōe. ¶ Secūdo cōfitet̄ cōmiſſum fla gitiū di.peccauim⁹. de cōfeſſiōe vide.ſ.in tab. ¶ Tertio allegat afflictum ſupplicium di. Pro pter enim pctā noſtra. Pctā quō tripliciter pu= niunt̄.iij.par.ti.xxix.ca.ij.circa mediū. ibi. Itē nota. Et quō de⁹ diuerſos diuerſimode punit. vide ibi.c.j.et.ij. Quarto mittit ad deū oratio= nis encenium di. Nūc ergo exaudi deus . de ora= tiōe vide.ſ.in tabu. ¶ Quinto petit a dño ex= auditiōis donū cū cōcludit Exaudi dñe: placa= re dñe. vide.ſ.de penitētia vel de hūilitate ꝛc.

Hic ec= cleſia ꝯminat̄ peccato ribus.

¶ Sup euāge. Joh.viij.qd incipit Ego vado ꝛ queritis me:ꝛ i pctō veſtro moriemini. Quātū ad expoſitionē litteralē ꝛ cōtinuationē euāge= lij eſt notandū q̄ ſancta mater eccleſia ſollicitā curā habēs de filijs ſuis p iſtud ſacrū tēp⁹ eos a malo retrahēdo:ꝛ per ꝑfectū ad vͦtutes ꝑuo cādo:aliqñ obſecrat vt alliciat: aliqñ penas mi nat̄ vt timorē incutiat:ꝛ ideo ſicut heri ꝑmiſit munera btitudinis vt alliciat/ſic hodie cōmi= natur mala vt timorē incutiat. Et ſm hoc ſunt tres partes euāgelij. ¶ In pria parte ponit̄ du ra cōminatio.ibi. In pctō veſtro moriemini. de varia mortevide.ſ. Principaliter tñ intelligit̄ de morte ſpūali.ſ.de cecitate mētis.de ipa vide ſupra.ꝛ.j.par.titu.iij.c.iiij. ¶ In ſcd'a parte po nit̄ ſtricta xpi examinatio:cū addit̄ Multa ha= beo de vobis loqui ꝛ iudicare. Vult ergo dice= re.habeo iudiciariā poteſtatē ꝛ reſpectu veſtri ꝛ reſpectu oim:quā nō exerceo:qꝛ nō veni iudi= care/ſed ſoluere. Sed illā poteſtatē in futurum exercebo. De iſto diuino iudicio vide.ſ. Debe mus ergo nobis triplex iudiciū facere. Primū in corde per cōtritionē. Secundū in ore p con= feſſionē. Tertium in opere per ſatiſfactionē. de iſtis vide.ſ.in tabu. ¶ In tertia parte ponitur determinata xpi paſſio:cū concludit Cū exalta ueris filiū hoīs. Moraliter in hac parte inſtrui mur quare homo rationē ſuam exaltare et ele= uare debʒ ad cognitionem ſupernaturaliū. Eſt nanq̄ magna differentia inter hominē ſciētem ꝛ ſapientem:ꝛ hominē ignarū et ignorātem ꝛc. de ignorantia vide ſupra ignorantia.

¶ Feria iii.poſt Reminiſcere

Super epl'a.iij.Reg.xvij.que ſic incipit. Fact⁹ eſt ſermo dñi ad Heliam theſbiten di. Surge ꝛ vade i ſareptā ſydonioꝝ ꝛ manebis ibi. ¶ Po teſt iſta epl'a ſic introduci:non ſolū ſacri ieiunij optima comes eſt oratio/ſed etiam elemoſyna. vt dicit̄ Tob.xij. Et qm̄ aliqui carnal'r ſapien= tes poſſent formidare q̄ deficerēt eis corporis neceſſaria ſi de ſua ſubſtātia elemoſynā facerēt ideo occurrit mater eccl'ia hodierno die iſtā le ctionē recitās q̄ merito elemoſyne ꝛ opeꝝ mie non ſolū augent̄ bona ſpūalia/ſed etiā tpalia:ꝛ h̄ ſareptane vidue exēplo:cuius hydria nō defe cit qn̄ haberet farinā:qꝛ hec de ſua exigua ſub= ſtātia ſuſtētauit ꝑphetā. ¶ In epl'a tāgit̄ prio admonitio dei facta ꝑphete : cū dicit Fact⁹ eſt ſermo dñi. Scd'o allocutio ꝑphete facta mulie ri vidue . cū ſubdit̄ Cumq̄ veniſſet ad portam. Tertio rñſio vidue facta ꝑphete Helie. Quar to replicatio ꝛ repromiſſio Helie facta mulieri vidue.ibi. Ad quā Helias. Allegorice Helias lʒ vir ſanctiſſim⁹/typum tñ gerit hoīs pctōris: Helias ei vitā corporis amās fugiebat a facie regis:ꝛ pctōr amās vitam aīalem horret mortē ꝛ fugit oēm aduerſitatē. Sarepta ſignificat in= cendiū ſiue vite ſanctitatē que nūq̄ eſt ſine cha ritatis incēdio:quo pctā cōſumunt̄. Porta hu ius ciuitatis vera penitētia eſt:p quā pctōr in= gredit̄ ad vite ſanctitatē. Mulier vidua ſignifi cat verā eccl'iam:ꝛ vere vidua/qꝛ ſpōſi ſui ſola= cio deſtituta ꝛc. Duo ligna que iſta mulier col= ligit ſunt duo dei bñficia que mater iſta ad me= moriā reducit:ſcʒ bñficiū creatiōis/ꝛ bñficium redēptiōis. Aqua quam petiuit Helias ſignifi cat doctrinā fertilē. Panis quē petebat ſignifi cat doctrinā ſolidam. Farina ſignificat ſpūalēʒ intelligētiā ſacre ſcripture . Hydria allegorice ſignificat ſcripturā ſacrā: lechitus xp̄m:oleum diuinā gratiā ꝛc.vt.ſ.in locis ſibi adaptatis.

Via ex= tatio qua itur ad celum.

¶ Sup euange. Mat.xxiij.qd ſic incipit. Sup cathedrā Moyſi ſederunt ſcribe ꝛ phariſei:oīa ergo quecūq̄ dixerint vobis facite. ſm vº opa eoꝝ nolite facere. ¶ Quantū ad ꝑſecutionē et expoſitionē euāgelij. Sicut heri eccl'ia cōminā

do ꝓhibuit inferni trāſitū/ſic hodie ponit viam eq̄tatis qua gradit̄ in celū:et ſunt tres ptes.in pria parte tractat̄ de iuſtitie equitate vt ſeruet̄ vt pꝫ in pn̄cipio euangelij. De iudice ⁊ iudicio humano quō debēt eſſe vide.s̄. Et de iuſtitia vide.s̄. Qui ergo vult mortē eternā fugere/⁊ vitam eternā ſecure poſſidere: debꝫ hr̄e equalitatem in iudicādo:pietatē in corrigēdo:rectitudinē in docendo.de q̄ vide.s̄.de iudicio humano: de correctiōe fraterna:et de p̄dicatore v̄bi dei. In ſecūda parte manifeſtat̄ periculū vanitatis vt vitet̄:ibi.Oia opa ſua faciūt vt videant̄. De inani gl̄ia vide.ij.par.ti.iiij.c.j.Et de ambitiōe vide.s̄. Et de hypocriſi ⁊ de ſupbia vide ſupra. Amāt prios recubit⁹ in cenis. exponit̄ de ambitiōe.ij.par.ti.iiij.ca.v.§.j.circa prin.In tertia parte cōmēdat̄ plantariū humilitatis vt regnū lucretur.ibi.Uos autē nolite vocari rabbi ⁊c. Qui autē ſe exaltauerit ⁊c. Recitat̄ nanq̄ hec ꝓpoſitio ter in euange.ſ.hic.⁊ Lu.xiiij.⁊.xviij: Ad innuēdū q̄ quilibet volēs exaltari ad eternā beatitudinē q̄ neceſſario habebit triplicem hanc humilitatē.ſ.in corde p depreſſam meditationē.In ore per diſcretā locutionē.In ope per ſincerā operationē. de quo vide.iiij.par.ti.iiij.c.xij.per totū.Magiſteriū in theologia vtrū liceat appetere vel ꝓcurare.ij.par.titu.iij.c.v.§.vj.de magiſtris vide varia.s̄.doctores.

¶ Quarta feria poſt Reminiſcere.

Sup ep̄la Heſter.xiij.q̄ ſic incipit. Orauit Mardoche⁹ ad dn̄m dī. Dn̄e deus rex oīps in ditiōe tua cuncta ſunt poſita ⁊c. Qm̄ carnale ieiuniū minus validū eſt et efficax cū ipſi nō immiſcet̄ inſtātia orationis deuote:idcirco pia mater eccl'ia ſepe monet nos in hoc ſacro ieiunio ſancte oratiōi intendere:aliq̄n quidē v̄bis/aliq̄n factis ſiue exēplis.Ān preſens ep̄la diuidēda eſt in hūc modū. Prio nāq̄ Mardoche⁹ deuotiſſime orās ⁊ ſupplicās captat beniuolētiam. Scd̄o explicat ſue oronis cōtinētiam. ibi Et nūc dn̄e de⁹ Abraā. ¶ Propter ſecūdū addit Ne deſpicias partē tuā.i.populū tuū. Uel allegorice populū xp̄ianū qui eſt pars dn̄i ⁊c. ¶ Proter tertiū ſubdit Sꝫ exaudi deprecationē noſtrā et ꝓpiti⁹ eſto ⁊c. ¶ Propter quartū ſubiūgit Et cōuerte luctū noſtrū in gaudiū per gr̄am tuā ⁊ ꝯſolationē ſine qua nūq̄ eſt gaudiū ſpūale. De iſto gaudio ⁊ gr̄a vide.s̄.i locis ſibi adaptatis. Principal'r iſta ep̄la p totū eſt oratio quedam: quō aūt oratio fieri debet vide.s̄.

Tpe ieiunij vacādum eſt orōnibus.

¶ Sup euāge. Mat.xx.qd̄ ſic incipit.Aſcēdēs Jeſus hieroſolymā aſſumpſit.xij.diſcipulos ſecrete:⁊ ait illis.Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā ⁊c. ¶ Quantū ad cōtinuationē ⁊ expoſitionē euāgelij:ſicut heri eccl'ia ꝓpoſuit viā q̄ itur ad paradiſum/ſic hodie ꝓponit amaritudinē paſſionis xp̄i nobis in ſubſidiū:et ſm̄ h̄ ſunt tres partes principales hui⁹ euāgelij. ¶ In pria parte docet̄ quō paſſio xp̄i eſt imitāda.ibi. Aſcendēs Jeſus. Debem⁹ ergo aggredi ardua cū audacia ꝓpter xp̄m:ſuſtinere aduerſa cum patiētia: pficere aſpera cū cōſtantia. de iſtis tribus vide ſupra in tabu.vide etiā.iiij.par.tit.iij.c.vij.a.§.iij.vſq̄ ad.xviij.§.incluſiue. ¶ In ſcd̄a pte docet̄ quō poſtulatio nr̄a eſt formāda. ibi. Neſcitis quid petatis.vide de petitiōib⁹ in oratione quō et q̄d petere debem⁹.vide.s̄.oratio. ¶ In tertia parte docemur quō dn̄atio tp̄alis eſt fugiēda ſiue refutāda.ibi.Scitis q̄ principes gētiū ⁊c.vbi moral'r inſtruimur excellētiā et ſupbiā ſpernere:⁊ ex humilitate alter alteri ſeruire: ⁊ ꝓpter cōnexionē nature amare ⁊ adiuuare ⁊c. De mutua charitate vide.s̄. Charitas.de honore vero fugiēdo vide.s̄.honor. Et de dn̄is ⁊ principibus vide.s̄.in locis ſibi adaptatis.

De imitatione paſſionis xp̄i.

¶ Quinta feria poſt Reminiſcere.

Sup ep̄la Hiere.xvij.que ſic incipit.Maledict⁹ homo qui cōfidit in hoie: et ponit carnē brachiū ſuū ⁊c. Qm̄ nemo affectuoſe rogat illū a quo nō ſperat poſſe qd̄ petit ſe obtinere:⁊ hoc ꝓpter ei⁹ impotētiā vel duriciā: vel q̄ nō pōt: vel q̄ non vult concedere quod petit̄. Idcirco mater eccl'ia in iſta quinta feria referēs p̄ſentē Hieremie lectionē oſ̄dit euidēter q̄ audacter ⁊ ſecure recurrēdū eſt p orationē humilē in neceſſitate qualibet nō ad hoiem/ ſꝫ ad deū. Iſto viſo preſens lectio diuidit̄. Primo eñ ꝓpheta ex pſona dei oſtēdit q̄ cōfidētia in hoie hꝫ ſecū graue caſum ⁊ deceptionē dī. Maledict⁹ homo q̄ cōfidit in hoie ⁊c.ſpem ſuā.ſ.ponendo in ipo. Et ponit carnē brachiū ſuū cui total'r innitat̄. Et a dn̄o recedit cor ei⁹ ſpem ſuā.ſ.in alio preter q̄ in ipo collocādo.vide.s̄.de ſpe. Scd̄o oſtēdit q̄ cōfidentia in deū hꝫ ſecū fructū multiplicem ⁊ ꝓtectionē:cū ſubdit Bn̄dict⁹ vir qui cōfidit in dn̄o. De ſpe in dn̄o vide.s̄. Et de cōfidētia triplici vide.iiij.par.titu.vij.c.j.Tertio adducit ad h̄ duo ſimul: argumētū efficax/ ⁊ pbationē.ibi. Prauū eſt cor hoīs.deſuper vide.j.parte.ti.iiij.c.xiij.§.ij.et.ibi ti.ij.c.viij.§.j.infra prin.vide etiā de corde. Ego dn̄s ⁊c. q̄ do vnicuiq̄ iuxta viam ſuā ⁊c.quō hoc dn̄s facit.vide optimū ſermonē.j.p.ti.v.c.ij.§.iiij.⁊.v.et etiam §.vij.viij.ix.x.⁊.xi.

Oronis ſuffragio ad deū recurrēdū eſt.

¶ Sup euange.Luc.xvj.qd̄ ſic incipit. Homo quidā erat diues ⁊ induebat̄ purpura et byſſo: et epulabat̄ quotidie ſplendide ⁊c. ¶ Quantū ad ꝓſecutionē et cōtinuationē litteralē euāge. hodie eccleſia ſpectaculū magnū et merito memorie cōmendandū ꝓponit: vt q̄ heri adhuc vi

Hiſtoria diuitis epulonis.

tam nō emēdauerūt paſſionis xp̄i amore: ſaltē
hodie cōcutiant miſerabilis diuitis dānatiōis
horrore: et ſm hoc diuidit preſens euāgelium.
In prima notat miſerabilis ſtatus culpe ⁊ pec
cati: vt ptz in principio. Erat quidā homo. vide
ſ̄. peccatū. et pctōr. et homo. Erat diues. de di=
uitib⁹ et diuitijs vide. ſ̄. Et epulabat quotidie
ſplendide. In quib⁹ xbis vita fatua mūdanoꝝ
diuitū ⁊ potentiū merito reſpuēda oñdit ꝓpter
tria: ſcȝ ꝓpter cupiditatē ⁊ auariciā inſatiabilē
ꝓpter vanitatē ⁊ ſuperbiā intolerabilē: ⁊ ꝓpter
guloſitatē ⁊ ingluuiem damnabilē. de iſtis vide
ſupra in tabu. Induebat quotidie ſplēdide. de
ornatu veſtium vide ſupra ſub lr̄a o. ſ. ornatus.
Secūdo notatur pauperis indigētia. ibi. Erat
quidā mendic⁹. De elemoſyna ⁊ mia circa pau
peres vide ſupra elemoſyna ⁊ mia ⁊ de pauperi
bus. Tertio notat mortis vtriuſq̄ differentia.
Et de primo dicit: Factū eſt aūt vt moreret mē
dic⁹ ⁊ portaret ⁊c. Iſta deportatio quadrupli=
citer intelligit. iij. par. titu. xxxj. c. v. §. iij. circa
mediū. Mortu⁹ eſt aūt ⁊ diues et ſepult⁹ in in=
ferno. de varia morte vide ſupra. et de dānatis
et penis inferni vide. ſ̄. d. ⁊. i. Quarto notat di
uitis mortui miſeria. ibi. Eleuans autē oculos
ſuos. Hic circa miſeriā diuitis poſt mortē tria
deſcribunt: primo ipſi⁹ ſera recognitio: ſecūdo
eius iniuſta petitio: tertio iuſta petitiōis repul
ſio. de quo. ſ̄. in tabula. et de vario viſu vide. ſ̄.
Ut refrigeret linguā meā. Nota ꝙ tot peccata
oriunt ex malo vſu lingue: quot ſunt littere al=
phabeti. j. par. titu. ij. c. iiij. §. v. per totum.

Sexta feria poſt Remini=

ſcere. Super ep̄la Gene. xxxvij. que incipit ſic.
Dixit ioſeph fratrib⁹ ſuis. Audite ſomniū meū — de ſom=
qđ vidi ⁊c. Heſterno die dixit eccleſia referens — nio io=
verba dn̄i dicta per Hieremiā: ꝙ maledict⁹ ho — ſeph.
mo qui cōfidit in hoie: ⁊ benedictus homo ꝗ cō
fidit in dn̄o: vt cōtēnamus humanā cōfidentiā
⁊ ſemꝑ cōfidamus in dn̄o. Ut ergo cōtēnamus
humanā confidentiā / ⁊ ſemꝑ ſperemus in dn̄o:
ideo ꝓbat hoc cōſequēter hodie ⁊ cras oſtēdēs
ꝑ exēpla tam in ep̄lis ꝙ̄ in euāgelijs. Pōt etiā
aliter introduci iſta ep̄la: vt dicatur ꝙ q̄ nec ie
iuniū / nec oratio / nec elemoſyna ſunt ad ſalutē
efficacia niſi in xtute paſſiōis dn̄ice. Ideo re=
preſentat hodie hec ecc̄lia in Ioſeph nudato ⁊
vēdito: ⁊ in patrefamilias et in filio interfecto.
His viſis ad diuiſionē lectiōis et expoſitionem
veniamus. De graui eñi ſcelere fratrū Ioſeph
tangunt quatuor in preſenti ep̄la: quoꝝ primū
ꝑtinet ad machinationē cū dixit fratribus ſuis
Audite ſomniū meū. de vario ſomnio et ipſorū
euētu vide ſupra. Secūdū qđ pertinet ad ꝑpe=
trationē. ibi. Cūq̄ fratres illi⁹ ⁊c. Hic tangunt
quatuor: ſcȝ Ioſeph ꝓpria obediētia: pia beni
uolentia: ſollicita diligētia: et fratrū ſuorū ſeua
malicia. de iſtis quatuor vide ſupra de obediē=
tia. Tertiū tāgit. ſ. fratrū ſceleroſa denūciatio.
ibi. Dicemuſq̄ ꝙ fera peſſima deuorauit eum.
duo mala iſti cōmiſerunt: ſcȝ homicidiū in intē
tione et mendaciū. De homicidio vario ſiue oc
ciſione vide. j. par. titu. xiiij. c. iiij. §. ix. et. ij. par.
titu. vij. c. viij. per totū. Quātum ad quartū
ſcȝ id qđ Ruben fecit cū dicit. Audiēs hec Ru
ben nitebat eum eripere de manibus eoꝝ ⁊ di=
cebat: nō interficiamus ⁊c. Applica deſuper ex
tabula de materia tibi magis cōueniente.

Super euāge. Matth. xxj. qđ ſic incipit. Ho — Morali
mo quidā erat paterfamilias ꝗ plātauit vineā — zatio
⁊c. Paterfamilias iſte eſt ſummus de⁹ et dn̄s — patriſ
creator ⁊ gubernator creature: qui plātauit vi= — famili=
neā prio. ſ. ſynagogā / deinde eccleſiā. de iſta vi= — as vi=
nea. ſ. eccleſia vide. j. par. titu. v. c. ij. §. vij. viij. ix. — neā p'ſ
x. ⁊. xj. vide etiā ſupra ecc̄lia. Et fodit in ea tor= — tantis.
cular. i. legem. de varia lege vide ſupra. Cū aūt
tēpus fructuū appropinquaſſet. vide ſupra de
opib⁹ humanis ⁊c. Miſit ſeruos ſuos ad agri=
colas. i. predicatores. de ipſis vide. iij. par. titu.
xviij. ꝑ totū titu. Agricole autē vidētes filiū ⁊c.
occiderunt. Eoꝝ ingratitudo deſcribit: ⁊ ꝓ no
bis moraliȝat. ij. par. ti. iij. c. ix. §. iij. vide tn̄ per
totū capitulū. ⁊ de varia occiſione vide. j. parte
titu. xiiij. c. iiij. §. ix. et. ij. par. tit. vij. c. viij. Cum
venerit dn̄s vinee quid faciet agricolis illis?
Aiūt. malos male perdet. de iudicio diuino vi=
de ſupra. de punitione varia qua dn̄s diuerſos
diuerſimode punit vide ſupra. Nunq̄d legiſtis
in ſcripturis: lapidem quē reprobauerunt edi
ficantes ⁊c.

Sabbato poſt Reminiſce=

re. Super ep̄la Gene. xxvij. que ſic incipit. Di=
xit Rebecca filio ſuo Iacob. Audiui patrē tuū
loquentē cum Eſau fratre tuo ⁊c. Oſtēſum fuit
heri ꝙ verū eſt verbū qđ recitauit eccleſia quin
ta feria precedēti. ſ. benedictus vir qui confidit
in dn̄o. hoc idem oſtēditur hodie in Iacob filio
Iſaac: qui cōfidens in dn̄o diuinam meruit be=
nedictionē: qua fuit priuatus Eſau ſanguine⁹
⁊ carnalis in carne ⁊ ſanguine / et non in dn̄o cō
fidens. Circa quā epiſtolam Moyſes tria tan= — ꝙ iacob
git. Primo eñi ponit antecedentia ad benedi= — meruit
ctionē. Iſta antecedentia ante benedictionem — a deo
ſunt multa: ſcȝ Rebecce conſultatio: Iacob ex= — benedi=
cuſatio: Rebecce replicatio: Iacob executio: ci — ctionē.
borum preparatio: indumētorū oppoſitio: pre=
paratorūȝ oblatio: Iſaac inquiſitio: Iacob re=
ſponſio: Iſaac percunctatio: ſenis refectio: odo
ris perceptio: et magne laudis expreſſio: que
oīa myſterijs / ſiue moralitatibus ſunt plena.

Si attractauerit me pater ꝛc. timeo ne putet ſi bi voluiſſe me illudere. de mẽdacio vide. ij. par. ti. x. c. j. ꝛ. ij. et. j. parte ti. xiiij. c. iiij. §. xij. Uel de honore parentũ vide. ſ. de parentib⁹. Uox quidẽ vox iacob eſt: ſed manus manus ſunt eſau. De fraudulentia dolo et aſtutia. vide. ij. par. titu. j. ca. xvij. §. j. ij. ꝛ. iij. Et man⁹ vario modo deſcribitur. ij. par. tit. ij. c. j. §. ij. in fine. Secũdo ponit ipſam benedictionem ibi. Uox yſaac.

historia filij pdi gi. ¶ Sup euãge. Luc. xv. qḋ ſic incipit. Homo quidã habuit duos filios: ꝛ dixit adoleſcẽtioꝛ ex il lis patri. Pater da michi poꝛtionẽ ſubſtãtie q me ꝯtingit. In hoc euãge. ponit xp̄s parabolã de filio ꝓdigo a pr̄e benigne recepto: p cui⁹ re ceptionẽ dat intelligere prõptã ꝛ benignã rece ptionẽ pctõꝛis a pr̄e celeſti. In h̄ euãge. ſex tan gunt̃ p oꝛdinẽ. Primo vtriuſq filij ꝓpagatio. ibi. Hõ quidã habuit duos filios ꝛc. Gloſa. de⁹ pater habuit duos filios: q2 autoꝛ ꝛ creatoꝛ eſt duarũ ſtirpiũ gñis humani. i. gẽtiliũ ꝛ iudeoꝝ. maioꝛ filius eſt q in cultu vni⁹ dei pmanſit: minoꝛ q vſq ad colenda idola deũ deſeruit. Scḋo ponit̃ filij adoleſcentis receſſio a pr̄e: ibi. Et ait adoleſcentioꝛ fili⁹ pr̄i ꝛc. vide varia de ꝓdigalitate. ij. par. ti. vj. c. viij. Tertio ponit̃ fructuoſa reuerſio penitẽtis ad ſtatũ gr̄e: ibi. In ſe aũt. reuerſus. Ad hũc patrẽ pium ꝛ benignũ debet pctõꝛ ad inſtar filij ꝓdigi primo in coꝛde recur rere ad dei benignitatẽ: ꝛ hoc p ꝯtritionẽ. Secũdo in oꝛe ponere ꝓpꝛiã iniquitatẽ: ꝛ hoc p cõ feſſionẽ. vide. ſ. de ꝯfeſſione. Tertio in ope intẽdere ſatiſfactionẽ. vt. ſ. Quarto ponit̃ reuer tentis a patre benigna ſuſceptio: ibi. Cum aũt adhuc longe eſſet. Cũ eñi iſte fili⁹ reuertẽs adhuc longe eſſet ſcʒ in regione pcti. vidit illũ de⁹ ſcʒ oculo p̄deſtinationis: ꝛ occurrẽs ip̄m preue niendo p miam inchoantẽ cecidit ſup collũ ei⁹ per gr̄am concomitantẽ: ꝛ oſculatus eſt eũ ſibi pfecte recõciliãdo p gr̄am ſubſequẽtẽ. Quinto ponit̃ indignatio ſenioꝛis filij de ei⁹ ſuſceptiõe ibi. Erat aũt fili⁹ eius ſenioꝛ in agro ꝛc. Moraliter põt exponi ad precedentẽ cõtinuationẽ de penitente deuoto ꝛ de innocẽte tepido murmu rante de dño dante maioꝛẽ deuotionẽ penitẽti q̄ ſibi. vide. ſ. de murmuratiõe vel de inuidia. Sexto ponitur indignationis ei⁹ rationabilis ſedatio: ibi. At ille dixit ei. Fili tu ſemp mecũ es. De⁹ pater ait viro iuſto: ꝛ innocenti de aridi tate cõquerenti: non tanq̄ redarguendo: ſed tanq̄ dilectũ filiũ blande conſolando: ꝛ ad pꝛofectum ꝛ perſeuerantiã inuitando.

¶ Dñica Oculi. Sup ep̄la ad

Ephe. v. que ſic incipit. Eſtote imitatoꝛes dei ſicut filij chariſſimi. In precedentib⁹ dieb⁹ mo nuit nos pia mater eccleſia de oꝑatione boni ꝛ de declinatione mali qbus ieiuniũ nõ eſt meritoꝛiũ. verũ qm̄ ſumus ad intelligẽdũ iſta multũ rudes ꝓpter noſtrã cecitatẽ ꝛ ignoꝛãtiã: multũq debiles ꝛ difficiles ad intelligendũ iſta ꝓpter languoꝛẽ cõcupiſcẽtie ꝛc. que oĩa ex pꝛimo pctõ ꝓuenerũt. ideo indigemus nõ tm̄ doctrina verbi: ſed etiam doctrina xp̄i. Propter qḋ pia mater eccl̄ia q nobis ꝓpoſuerat exempla ſufficiẽtia ſcʒ ezechiã regẽ / moyſen / helyã / danielẽ / heſter / iacob / ꝛ ioſeph. Nunc autẽ in iſta tertia dñica ꝓponit nobis ſpeculũ ꝛ exẽplũ pfectiſſimũ oĩs ſctitatis. ſ. dñm ieſum dicẽs. Eſtote imitatoꝛes dei. Et ap̄ls in iſta ep̄la in pſona eccl̄e duo facit. Primo hoꝛtat̃ nos vt induamus xp̄i ꝯuerſationẽ imitãdo dicẽs. Eſtote imitatoꝛes dei. deſup vide. iiij. par. ti. xj. c. ij. §. ij. ante med. ibi. Ubi notandũ. et ti. xvj. c. vnico. §. v. et. §. vj. aliqua. Quõ homo imitet̃ deũ habet̃ etiã. j. pte ti. j. c. vij. §. j. infra pꝛin. et. §. ij. ꝛ. iij. Et ambulate. i. ꝯuerſamini: in dilectiõe ſupple vera ꝛ reali que nõ cõſiſtit tm̄ in v̄bis ſed potius in factis. de dilectione dei et ꝓximi vide. ſ. dilectio. In via charitatis quõ diuerſi diuerſimode ambulant. j. par. ti. xj. c. j. §. iij. Scḋo hoꝛtatur nos vt xp̄m imitemur in mali declinatiõe: vt fugiam⁹ cõtrariã ſuggeſtionẽ ipſam deteſtãdo: ibi. Foꝛnicatio aũt. de ipſa vide. ſ. foꝛnicatio. Aut oĩs imũdicia. i. queuis luxuria. de qua. ſ. luxuria. aut auaricia. de qua. ſ. auaricia. ſed magis gratiarũ actio de qua. ſ. in tabula. Foꝛnicatio aũt et oĩs immũdicia aut turpitudo ꝛc. vide. ij. par. ti. v. c. j. §. ix. et tit. vj. c. iiij. §. vj. Hoc aũt ſcitote intelligentes q̄ oĩs foꝛnicatoꝛ ꝛc. nõ habet hereditatẽ in regno xp̄i et dei. de qua hereditate intelligit̃: habetur. ij. parte titu. vj. ca. iiij. §. vj. circa mediũ. Fructus enim lucis eſt in oĩi bo nitate. iij. parte ti. v. c. j. §. ij. poſt pꝛin.

Quali' imitari dus ſit deus.

¶ Sup euãg. Luc. xj. qḋ ſic incipit. Erat ieſus eijciens demoniũ ꝛ illud erat mutũ ꝛc. Quãtũ ad cõtinuationẽ euãgelij ad expoſitionẽ. Sicut heri ad penitentiã nos monuit diuina pietas: ſic hodie peccata fugere facit inimici doloſitas et ſm̄ hoc diuidit̃ preſens euãge. Pꝛimo oſten ditur diuina potentia p demonis expulſionẽ: ꝛ multiplicitas laudis diuine in miraculi opera tione: ibi. Erat ieſus eijciens demoniũ ꝛc. quid ſignificatur per iſtud demoniũ ꝛ nomina alioꝝ demonioꝝ ponũtur. iij. parte ti. xviij. ca. v. §. iij. vltra mediũ. Et cum eieciſſet demoniũ locutus eſt mutus. de quadruplici diſpoſitione oꝛis et lingue vide. j. parte tit. ij. ca. iiij. §. j. de varia locutione vide ſupꝛa. Secũdo oſtenditur peruer ſitas iudeoꝛũ et facti miraculi calũniatio: ibi. Quidam aũt dixerũt In beelzebub ꝛc. quia ſi nõ poſſent cõtradicere operi tam mirabili: ſaltem ꝯtradicerẽt cauſe operis. de ſup vide ſupꝛa

De eiectione demonis ex muto.

de blaſphemia.ij.par. ti.viij.c.vij.⁊.viij.p totū. Alij tentātes ⁊c. de varia tētatiōe quō diuerſi diuerſimode deū tentāt vide.j.par. ti.vj.c.xiij. §.j.⁊.ij.par.ti.iij.c.x.p to. ¶ Tertio oñdit̄ calumnie cōfutatio in xp̄i rñſione.ibi. Ipſe aūt vt vidit ⁊c. Omne regnū in ſe diuiſum deſolabit̄. de quo ponit̄ triplex diuiſio.ij.par. ti.iiij.c.viij. §.iij.poſt pn̄.Et de ciuitatū ſeditiōibus ⁊ diuiſionibus vide.ij.par.titu.iij.c.viij.p to. ¶ Qui non eſt mecū cōtra me eſt. Exponit̄ breuiter.ij. par. ti.iij.c.viij.§.iiij.circa mediū. ibi.Secūda iniquitas.Si aūt fortior eo ſuperueniens vicerit eum ⁊c.vide.j.par.ti.vij.ca.ij.§.vj.infra princi. ¶ Quarto oſtendit̄ cōmendatio veritatis xp̄i p mulierū exaltationē. ibi. Factū eſt aūt cū hec diceret ⁊c.Beati qui audiunt verbū dei ⁊ cuſtodiunt illud. Verbi dei ponūtur ſiue deſcribūtur duodecim fructus.ij.par.titu.ix.c.xj.§.ij.

¶ Feria ſecunda poſt Oculi.

De curatione naamā a lepra.

Super epl'a.iiij.Reg.v.que ſic incipit. Naamā pnceps militie regis ſyrie erat vir magn⁹ apd dn̄m ſuū ⁊c. ¶ Heſterna die monuit nos eccleſia per apl'm vt in operatione bonorū/⁊ in declinatione malorū imitemur exemplar omniū bonoꝝ.ſ.xp̄m: ſed q: nos om̄i die maculas cōtrahimus implētes nos fomite cōcupiſcētie: ideo xp̄o aliqualiter cōformari nō poſſum⁹ niſi nos quotidie lauacro penitētie expiem⁹. Propter qđ in iſta ſecūda feria hortat̄ nos ſancta mater eccleſia vt inſtar Naaman leproſi q̄ ad iuſſum Heliſei pphete lauit ſe in iordane ſepties:⁊ ſic a lepra mūdatus eſt. Sic ⁊ nos quos lepra ſpiritualis vicioꝝ ſepe occupat:frequēter ſm iuſſum xp̄i accedam⁹ ad lauacrū penitētie:in qua a lepra mūdati poſſimus aliquo modo eſſe cōformes exēplari pfectiſſime ſanctitatis. In ipa epl'a quatuor tāgunt̄. Primo ſcȝ ſerenitas ſtatus.ibi. Naaman pnceps militie.Secūdo medicandi manus. ibi. Porro de ſyria egreſſi ⁊c. Tertio medicine virtus. ibi.Deſcendit ⁊ lauit ⁊c. Quarto ſanatiōis mun⁹ accepit. ibi.Et reſtituta eſt caro ei⁹ ⁊c.de penitētia vide ſupra in tabula. ¶ Moralr̄ iſte rex ſyrie ſignificat diabolū:lepra quoddā peccatū mortale. Naaman quēlibet peccatorē:hic eſt honoratus apud diabolū: milites qui ad peccata ei ſeruiūt ſunt timor male humiliās/et amor male inflammās: vxor iſtius eſt carnalis cōcupiſcentia:puella de terra iſrael ſignificat animā:latrunculi ſignificant ſupbie motus. Sed quid dicit puella:vtinam dn̄s meus.i.peccator iuiſſet p dolorem et contritionē ad pphetam.i.ad xp̄m: curaret eū a lepra peccati. Iſte vero deſcendit p humilitatem verā.ſ.per cōfeſſionē: et lauit ſe in iordane ſepties.i.ad purgationē peccatoꝝ ſubmittit ſe ſacramēto penitētie. Peccator vero mūdatus ⁊ factus verus penitens confitet̄ veritatē ⁊ miſericordiā superni iudicis dicens: Vere ſcio φ nō eſt ⁊c. Qui cum pfectus eſſet et tuliſſet ſecū decem talēta ⁊c. Notum eſt φ ſimoniā cōmiſit: lȝ fecerit ignoranter. vide de ſimonia.ij.par.ti. j.c.iiij.per totū.⁊.v.ſimiliter. et titu.ij.c.j.§.xv. ¶ Super euange.Luce.iiij. qđ ſic incipit. Dixerunt phariſei ad Ieſum. Quāta audiuimus facta in capharnaū:fac ⁊ hic in pr̄ia tua. Quātum ad cōtinuationē euange.heri dictū eſt quō aduerſari⁹ inuadit poſſidentē : hodie docemur fugere inuadētes . Et ſm hoc tres ſunt partes principales declarande. ¶ In prima parte ponitur vana iudeorū poſtulatio: vt pȝ in princi. ¶ In ſecunda parte oſtēditur ceca phariſeorū perturbatio.ibi.Et repleti ſunt omnes in ſynagoga ira.De ira vide.j.par.titu.vj.ca.xj. Et.ij. par.titu.vij.c.j.⁊.ij.vide ſupra de ira. ¶ In tertia parte oſtēdit̄ tuta xp̄i declinatio. ibi.Ieſus autē tranſiens.Nota ſm Augu.cū xp̄i actio ſit noſtra inſtructio: φ eius exemplo ⁊ actu in hoc vera nobis viuēdi norma declarat̄ quo ad tria genera hominū : ſcȝ quo ad auerſos/cōuerſos/ ⁊ perfectos.Auerſis datur exemplū conuertēdi/q: Ieſus tranſibat:cōuerſis exemplū pficiēdi/q: ibat:perfectis exemplū permanendi ⁊ in medio virtutū pſeuerandi/q: per mediū. Poſſumus etiam cedere furēti per ſubtractionem preſentialitatis : per ſupportationē loquacitatis: et per obuiationē benignitatis. vide ſupra in tabula ſm placitum.

Adde φ meli⁹ eſt i tp̄e occurrere φ poſt cāſā vulneratā remediū q̄rere I. i.C. qñ lic. vn. l. ſi.iud. ſeuind.

¶ Feria tertia poſt Oculi·

Sup epiſtola.iiij.Reg.iiij.que ſic incipit. Mulier quedam clamauit ad Heliſeū dicens : Seruus tu⁹ vir meus mortu⁹ eſt ⁊ tu noſti ⁊c. Peccatum mortale non ſolū eſt anime immūdicia/ verūetiā plaga dura:ideo non ſolū peccator indiget contra ipſum ſpūali lotione vt expietur/ ſed etiam ſpūali vnctione:vt curetur. Propter qđ eccleſia poſtφ monuit nos heſterno die per Heliſeum in figura Naaman leproſi vt accedamus ad lauacrū penitētie pp̄ter expiationem immūdicie : hodierno die nos monet per eūdē in figura mulieris vidue : vt acquiramus oleū gratie p curatiōe plage. ¶ In epiſtola tria tangunt̄. Prio neceſſitas mouēs:que mouit prophetam ad miraculū faciendū:cum dicit̄ Mulier quedam clamauit. vide ſupra oratio. Seruus tuus vir meus mortuus eſt . vide ſupra de peccatis et peccatoribus. Et tu noſti q: ſeruus tuus fuit timēs deū . De illo timore vide ſupra timor. Secūdo oſtendit̄ claritas euidens qualiter fecit miraculū: cum dicitur. Cui dixit Heliſeus. qđ habes in domo tua? moraliȝa ad pla

citũ. Uade ⁊ pete mutuo. De mutuo vide ſupra ſub littera m. Tertio oſtendit vtilitas ſequens ꝙ fuit ſecutũ miraculũ: cũ ſubditur Uenit autẽ illa ⁊c. Spũaliter mulier illa ſignificat eccleſiã Heliſeus ſignificat deum patrẽ: vir huius mulieris ſignificat xp̃m hominẽ: filij huius mulieris ſunt omnes iuſti. Creditor huius mulieris eſt mũdus: qr ꝓpter temporalia conatur filios huiꝰ mulieris in ſeruitutẽ redigere: ſed illa clamat ad Heliſeũ. i. ad xp̃m. Cui reſpõdet. Quid habes in domo tua? At illa. nõ habeo niſi parũ olei. i. ſacramẽtalem gratiam. Cui ille. Uade ⁊ pete mutuo vaſa ⁊c. iſtarum vicinarũ vaſa ſunt corda. Iſta debet petere ab omnibus peccatoribus gratiam ipſis infundẽdo per predicationẽ ⁊c. Tũc illa mulier intrare debet domũ ⁊ claudere ne aliquis excõmunicatus intret: oſtium domus eſt vera fides: tunc filij offerũt deuotas orationẽs: ⁊ mulier infundit gratiã ſacramẽtalẽ De ſupradictis vide. ſ. in locis ſibi adaptatis.

Moraliȝatio mulieris viduę clamantis ad Heliſeum.

¶ Super euãge. Matth. xviij. quod ſic incipit Reſpiciẽs Jeſus diſcipulos ſuos dixit Simoni Petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade ⁊ corripe eũ inter te ⁊ ipſum ſolũ ⁊c. In hoc euãgelio docemur in quinqꝫ. Primo de fraterna correctiõe. ibi. Si peccauerit in te frater tuus vade ⁊ corripe eum ⁊c. Iſta tota correctio deſcribitur. ij. par. titu. ix. c. vj. per totũ. Qꝫ ſi non audierit eos dic eccleſie. Qualiter iſta denũciatio fieri debet habes. iij. par. titu. ix. c. ix. Ut in ore duorũ vel trium teſtium ⁊c. iij. parte. tit. ix. c. xj. in princi. De ꝓceſſu in iudicio humano vide ſupra. Si eccleſiã nõ audierit / ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ publicanus: id eſt euita eũ ſicut ab eccleſie vnitate ſeparatũ. Uide de excõmunicatione ij. par. titu. iiij. c. vj. §. iij. Et. iij. parte. tit. xxiiij. ⁊ ſupra excõmunicatio. Secũdo ponitur de prelatorũ eccleſie iuriſditione. ibi. Amen dico vobis. de poteſtate vide ſupra poteſtas. ⁊ ſupra eccleſia ⁊ abſolutio. Tertio ponit de ſanctorum vtili ⁊ fructuoſa oratione. ibi. Iterum dico vobis: qr ſi duo ex vobis ⁊c. vide ſupra. Quarto ponitur de cõmendabili ſeruorũ dei cõgregatiõe. ibi. Ubi ſunt duo vel tres cõgregati in nomine meo: ibi ſum in medio eorum. In quintuplici medio dñs operatus eſt ſalutem. iij. parte. ti. xxxj. ca. ij. Quinto ponitur de iniuriarũ remiſſione. ibi. Dñe quotiens peccabit in me frater meus ⁊ dimittam ei ⁊c. vide ſupra iniurias. vel de inimicorũ dilectione. de qua vide. iiij. par. titu. vj. c. iiij. §. j. In ſecundo. §. habetur de ſignis dilectionis. vide etiam ibidem ca. vj. §. iiij. ⁊. v. ⁊c.

De correctiõe fraterna.

¶ Feria quarta poſt Oculi.

Qꝫ venerandi ſunt parentes.

Super epiſtola Exod. xx. que ſic incipit. Honora patrem tuũ ⁊ matrẽ tuam vt ſis longeuus ſuper terram quã dñs deus tuus dabit tibi. Monuit nos eccleſia pia mater feria ſecunda et tertia nũc precedentibus lauari lauacro penitentie cõtra peccati immũdiciam: et vngi oleo gratie cõtra peccati plagam. Uerum qr ſm Ambro. peccatũ eſt dictum / vel factum / vel cõcupitum contra legẽ dei. Idcirco monet nos in hac quarta feria ad obſeruãtiam preceptorum moralium que ꝓhibent omne peccatũ quod cõmitti poteſt. De quibus vide ſupra preceptum. Et in iſta epiſtola notant principaliter duo. Primo enim deſcribit ea que explicuerunt populo legis cõtinentiam. dicẽs Honora patrem tuũ ⁊c. ⁊ cõſequenter oĩa alia precepta que in iſtis habent deſcribũtur per ordinem. j. par. titu. xiiij. c. iiij. ⁊ per omnes. §. Secundo notant in iſta epiſtola que ꝓuocauerunt populum ad legis obſeruantiã. ibi. Cunctus autẽ populus videbat ⁊c. de lege moſayca vide. ſ. ⁊c. Non facietis deos argẽteos. de idolatria vide varia ſupra idolatria. Altare de terra facietis michi: ⁊ offeretis ſuper eo holocauſta ⁊c. Quomodo homo ſeipſum poteſt deo offerre tripliciter. iiij. parte. titu. xv. c. xxxv. per totum. vſqꝫ ad vltimũ. §. excluſiue.

¶ Super euange. Matth. xv. quod ſic incipit. Acceſſerũt ad Jeſum ab hieroſolymis ſcribe ⁊ phariſei dicentes: quare diſcipuli tui tranſgrediunt traditiones ſeniorũ ⁊c. Quãtũ igitur ad ꝓſecutionẽ ⁊ continuationẽ euangelij: heri dictum eſt de correctiõe fraternali ⁊ obedientia: hodie de ſubiectione filiali / ⁊ puerorũ ad parentes reuerẽtia: et ſunt tres partes littere. ¶ In prima parte notat iudeorũ cõfutatiua cecitas: vt patz in principio. principaliter agit de honore parẽtum. Et de vario honore prelatorũ vide ſupra honor. Nõ enim lauant manus ſuas cũ panem mãducãt: quõ hoc intelligitur habetur. ij. par. titu. vj. ca. iiij. §. vj. poſt prin. Populus hic labijs me honorat: cor autẽ eorũ longe eſt a me. de corde vide. ſ. Scis qr phariſei audito verbo hoc ſcandalizati ſunt. de ſcãdalo vide. ij. parte. titu. vij. c. iiij. ¶ In ſecũda parte notat eorũ exceſſiua falſitas. ibi. Omnis plantatio quã nõ plantauit pater meꝰ ⁊c. Triplex eſt plantatio ſm triplicẽ terrã in qua plantat. Eſt enim terra ſupernalis / mũdialis / ⁊ infernalis. Plantatio ſupernalis eſt fructus bonorum operum. Secunda plantatio eſt mũdialis: que eſt auarorũ. de mũdo et auaricia vide ſupra. Cecus ſi ceco ducatũ preſtet / ambo in foueam cadunt. Exponitur de triplici ignorantia. ij. parte. titu. v. ca. ix. §. ij. et de varia cecitate vide ſupra. ¶ In tertia parte notatur dictorum inſtructiua veritas. ibi. Adhuc et vos ſine intellectu eſtis ⁊c. De corde exeunt cogitationes male / adulteria / et homicidia ⁊c. ij. parte, titu, v, c. j. §. vj. Et iniquorũ cor

De ſubiectiõe filiali.

dium ſunt ſeptem differentie.j.par.titu.iiij.ca.xiij.§.iij. ¶ De peccatis que ſequunẗ vt homicidiũ/falſum teſtimoniũ/⁊ blaſphemie. de iſtis vide ſupꝛa in tabula in locis ſibi adaptatis.

¶ Feria quinta poſt Oculi.

Sup epiſtola Hiere.vij. que ſic incipit. Factũ eſt verbum dñi ad me dicens. Sta in poꝛta domus dñi:⁊ pꝛedica ibi verbum iſtud ⁊c. Heſterna die ꝓpoſuit nobis eccleſia pcepta legis moralia que nos opoꝛtet ſi volumus ad vitam ingredi obſeruare. Uerum qꝛ ſerui libentius exequunẗ que iniuncta ſunt per dñm quando certi ſunt de magno cõmodo aſſequendo ſi obſeruãt: idcirco mater eccleſia de ſalute filioꝝ ſumme ſollicita certificat nos hodie in pꝛeſenti lectione ꝙ aſſequunẗ magnũ commodũ ſi implere volũt diuinã voluntatẽ. Et ſciendum ꝙ dñs per ꝓphetã in hac epiſtola quatuoꝛ facit. Pꝛimo hoꝛtatur legis ſue pꝛedicatoꝛez: cum dicit Sta in poꝛta ⁊c. De pꝛedicatoꝛe verbi dei vide varia notabilia ſupꝛa pꝛedicatio. Secũdo conſolatur legis ſue obſeruatoꝛẽ. ibi. Audite verbum dñi. Uerbi dei ſunt duodeciz fruct⁹.ij.parte titu.ix.ca.xj.§.ij. Bonas facite vias veſtras. De varijs vijs vide.s.via. Tertio expꝛobꝛat legis ſue obſeruatoꝛẽ. ibi. Nolite cõfidere in verbis mendacij dicentes: templũ dñi ⁊c. De mendacio vide ſupꝛa ſub littera m. Quarto replicat obſeruãtis mercedem: et explicat legis ſue tenoꝛem. ibi. Quoniã ſi benedixeritis ⁊c.i.bona virtutis adduxeritis. Si feceritis iudicium inter virũ ⁊c. Judicium humanũ vario modo deſcribitur ſupꝛa iudicium. De malis ſiue peccatis que enumeranẗ in ſequẽtibus in iſta epiſtola: vt de homicidio/ idolatria ⁊c. vide ſupꝛa in tabula in locis ſibi adaptatis.

De cõmodo implentiũ volũtatẽ diuinam.

¶ Super euange. Luce.iiij. qđ ſic incipit. Surgens Jeſus de ſynagoga introiuit in domũ Simonis ⁊c. Quantũ ad continuationẽ euangelij heri dictũ fuit quomõ pueri eoꝛũ parẽtes tractare ⁊ honoꝛare debent ⁊c. Hodie quomõ xp̃s de ſua clemẽtia nõ ceſſat languentes curare: et ſm hoc diuiditur euangeliũ. Jn quo multa occurrunt notanda circa iſtius mulieris ſanationẽ. Pꝛimo igitur deſcribiẗ occaſio ſanationis. vt patet in pꝛinci. Moꝛaliter introit⁹ Jeſu ſignificat doni gratuiti infuſionez: qui ſolũ eſt in domo Simonis.i.obediẽtie. de qua vide ſupꝛa ſub obediẽtia. Socrus autẽ Simõis põt ſignificare cõſcientiam hominis: que ad introitũ diuini luminis ſe febꝛicitantẽ cognoſcit.i.infrigidatam per defectũ diuine dilectionis ⁊c. De cõſcientia vide varia ſupꝛa ſub littera c. ſcz cõſciẽtia. Secũdo deſcribitur genus infirmitatis. ibi Socrus autẽ Simonis tenebaẗ magnis febꝛibus. De varijs infirmitatibus vide ſupꝛa infirmitas. Jtem põt applicari ad peccatũ vel peccatoꝛez. de quib⁹ vide ſub littera p. Tertio deſcribiẗ meritũ apoſtolice interceſſionis. ibi. Et rogauerunt illum ꝓ ea. vide ſupꝛa de oꝛatiõe. Figuraẗ tñ in iſto ſacerdotis abſolutio que ſequiẗ ad pꝛemiſſa. Rogant autẽ miniſtri: qꝛ ſolus deus ex auctoꝛitate dimittit: in cui⁹ ſignũ ſacerdos abſoluens oꝛationẽ pꝛemittit dicens Miſereaẗ tui ⁊c. Quarto deſcribiẗ ſanatio mulieris. ibi. Et ſtans ſuper illã imperauit febꝛi. Moꝛaliter vero xp̃s nullũ ſanat niſi ſub eo iacentẽ.ſ.per timoꝛẽ. de timoꝛe vide ſupꝛa ſub littera t. Cõmune eſt enĩ febꝛicitãtibus incipiẽte ſanitate moleſtias ſentire egritudis ⁊c. Quinto deſcribitur ꝓfectus collate ſanitatis: cũ dicitur Et cõtinuo ſurgens ⁊c. Moꝛaliter autem per hoc datur intelligi ꝙ ante curationẽ peccatoꝛis nõ eſt gratũ eius ſeruitiũ deo: ideo ſtatim vt curatum ſe ſenſerit/ totũ ſe diuinis ſeruitijs mancipabit. Surgere enĩ debet per terrenoꝛũ omnimodã abdicationem: ſeruire xp̃o per ſinceram deuotionẽ: ⁊ perſeuerare in bono per cõſtantie adheſionem. De iſtis tribus vide ſupꝛa in tabula in locis ſibi adaptatis.

De curatione ſocr⁹ petri a febꝛibus.

¶ Feria ſexta poſt Oculi.

Sup ep̃la Num.xx. que ſic incipit. Cõuenerũt filij iſrael aduerſus Moyſen ⁊ Aaron. ⁊ verſi in ſeditionẽ ⁊c. Die pꝛeterita oſtẽdit nobis eccl̃ia ꝙ obſeruatoꝛes diuine legis magnũ aſſequunẗ cõmodũ: hodie aũt ⁊ cras oñdit nobis ꝙ eiuſdẽ legis contemptoꝛes ſummũ incõmodum aſſequunẗ: et pꝛeſens epiſtola ita diuidiẗ. Pꝛimo deſcribitur impatiẽtis populi malicia. ibi. Cõuenerũt filij iſrael ⁊c. vt ſupꝛa de rebelliõe/ ſiue inobedientia.ij.par.titu.iiij.c.ij. Et de murmuratione vide.ij.par.ti.vij.c.ij. Et de ſeditiõibus ſiue diſcoꝛdia vide.ij.par.ti.iiij.c.viij. per totũ. Secundo deſcribiẗ dñi patientis clementia: qꝛ quantũcunqꝫ murmurauerũt ⁊ rebellauerunt: etſi deus puniebat eos vel per ignẽ/ vel per ſerpentes/ vel per moꝛtẽ aliquoꝛũ: ſemp tñ ꝓuidebat eis in neceſſarijs: vt ſuam oſtenderet patiẽtiam ⁊ clementiam. Jn iſta enĩ parte ſunt duo. Pꝛimo enĩ tangitur rectoꝛũ populi affectuoſa ſupplicatio. Jn pꝛĩa parte deſcribit qualis debet eſſe oꝛatio. de qua vide ſupꝛa. Coꝛruerunt ꝓni in terrã. vbi oſtenditur vera humilitas. de qua vide ſupꝛa. Apparuit gloꝛia dñi. vbi tãgiẗ ipſius dei dignatiua exauditio. De deo vide varia notabilia ſub lr̃a d. Cunqꝫ eleuaſſet Moyſes manũ percutiens bis ſilicem. Niſi dubitaſſent ſiue deſperaſſent: in pꝛimo tactu emanaſſent aque. vide de deſperatione ſupꝛa.

Legũ cõtẽptores magnã patiunẗ iacturam

¶ Sup euãg. Jo.iiij. qđ ſic icipit. Uenit ieſus

in ciuitatē ſamarie q̄ dicit̄ ſichar: iuxta prediū qđ dedit iacob ioſeph filio ſuo. Quantū ad litteram ⁊ doctrinalē cōtinuationē euāgelij: heri peccatori oſtendebat̄ virtuoſa excitatio: hodie xͦo annectitur quedā fructuoſa informatio. Et ſunt tres partes. In prima parte oſtendit̄ graꝛioſa occupatio in xp̄i fatigatiōe. vt pꝫ in principio hic. Erat aūt ibi fons iacob / qđ poteſt applicari ad ſacrā ſcripturā. de qua vide ſupra. Jeſus aūt fatigatꝰ ⁊c. vbi duo inſinuant̄. Primo aſſumpti laboris digna imenſitas: qꝛ fatigatus. Secundo quietis ſpecifica qualitas: qꝛ ſedebat. Quantū ad primū nota ꝙ xp̄i fatigatio aliquid innuit: aliq̄d cauſat: et aliq̄d docet. Innuit ex parte xp̄i humanitatem: cauſatq̧ in nobis ſp̄ualeꝫ fortificationē. docuit etiā nos ex ſua fatigatione pro noſtroꝝ ⁊ alioꝝ ſalute laborem non refugere. In ſecūda parte oſtenditur virtuoſa informatio in mulieris collocutione: ibi. Venit aūt mulier ⁊c. Dicit ei ieſus. Da michi bibere. De elemoſyna / ⁊ operibꝰ miſericordie vide. iiij. parte ti. v. c. xviij. ꝑ totū. vel de ſobrietate: vel de eius oppoſito. ſ. de ebrietate. ſ. ſub lr̄a E. ſcꝫ ebrietas. Quinq̧ eñ viros habuiſti: ⁊ nūc quē habes nō eſt tuus vir. vide. ſ. de adulterio / luxuria / vel fornicatiōe. Patres noſtri in monte hoc adorauerūt. De adoratiōe vide. iij. par. ti. xij. c. ix. In tertia parte oſtēditur chriſti fructuoſa determinatio in veritatis oſtēſione: ibi. Ego ſum ⁊c. Moraliter hic informamur per doctrinā xp̄i ocium vel accidiā fugere: ſiue etiā pigritiā. de iſtis tribus vide. ſ. in tabula. et virtutes more meſſiū ad metendū et colligendū fructum gaudij celeſtis indeſinēter ſeminare. De ipſis vide. ſ. Ex ciuitate autē illa multi crediderūt. De fide vide. ſ. Fides.

Quid innuat fatigatio xp̄i.

¶ Sabbato poſt Oculi. Sup

ep̄la Dan. xiij. que ſic incipit. Erat vir in babylone ⁊ nomen eius Joachim: ⁊ accepit vxorem noīe Suſannā. In precedenti ep̄la figuraliter loquēs eccl̄ia oſtēdit nobis in Moyſe ⁊ Aaron ꝙ cōtemptores diuine legis aſſequūtur maximū incōmodū ſcꝫ priuationē celeſtis regni. In preſenti eñ ep̄la oſtendit nobis in iſtis duobꝰ preſbiteris qui cōtra legē dei falſe accuſauerūt Suſannā: ꝙ etiā ijdem cōtemptores legis diuine aſſequunt̄ maximū incōmodū: ſcꝫ afflictionem eterne mortis. Que quidē ep̄la cōtinens iſtā hiſtoriā ſic poteſt diuidi. In ipſa eñ quattuor deſcribūtur. Primo ipſius Suſanne nefanda tētatio. vt patet a principio vſq̧ ibi. Exclamauerūt aūt ſenes. Pro primo. i. principio ep̄le. vide de matrimonio quō ſe habere debēt adinuicē vt iſti duo in principio. deſup vide. ſ. matrimoniū. Et videbant eā ſenes. de quo vide ſupra. Aſpectus ⁊ viſus incautus. Et exarſerūt in cōcupiſcentiā eius. de qua. ſ. cōcupiſcētia. Quāobrē aſſentire nobis ⁊c. De adulterio vide. ſ. adulteriū. Qđ ſi nolueris dicemꝰ cōtra te falſum teſtimoniū. Iſtud deſcribit̄. iij. parte ti. ix. c. xj. §. iij. ⁊ iiij. et. j. par. ti. xiiij. c. iiij. §. xij. Scđo deſcribit̄ eiuſdeꝫ maligna accuſatio. ibi. Exclamauerūt aūt ſenes. De accuſatione vide ſupra Accuſatio. Tertio deſcribit̄ eiuſdē iniuſta cōdēnatio: ibi. Et cōdēnauerūt eā ad mortē. De homicidio ſiue ſeditiōe vide. ſ. homicidiū. et occiſores. vel de iudicio. Erat cor eiꝰ fiduciā habēs ī dño. De corde vide. ſ. et de ſpe ī deū. ſ. ſpes. Quarto deſcribitur eiuſdē digna liberatio: ibi. Exaudiuit autē dominꝰ ⁊c. De oratione habetur ſupra oratio. Fatui filij iſrael non iudicātes iuſte. Iſtud iudiciū humanū notabiliter deſcribitur ſupra iudicium humanū.

Hiſtoria ſuſāne et ſenum.

¶ Sup euāg. Joh. viij. qđ ſic incipit. Perrexit ieſus in montē oliueti ⁊ diluculo iterū venit in templū. Quantū ad cōtinuationem euāgelij: heri oſtēdebatur xp̄i magna pietas ex eo ꝙ ſamaritanā ignorantē tam dulciter informauit. Hodie eiꝰ iuſticia cū miſericordia ꝓclamatur in eo ꝙ peccatricē ab accuſatoribus liberauit: et ſm̄ hoc diuiditur euāgeliū. Primo deſcribitur ſalutaris xp̄i eruditio: vt pꝫ in principio. Quantū ad eruditionē chriſti nota ꝙ debitus modus docēdi veritatē fidei eſt primo haurire in amoris deuotione: et poſt effundere populo in predicatione. De primo vide. ſ. Oratio. De ſecūdo. ſ. de predicatoribus verbi dei. Secūdo deſcribitur phariſeorū calūnioſa tentatio: ibi. Adducūt autē ſcribe ⁊ phariſei mulierē. de matrimonio vide ſupra ſub littera M. ſcꝫ matrimoniū. Et de adulterio etiā ſupra de tētatione quō diuerſi diuerſimode deum tētant / vide. ij. parte titu. iij. ca. x. Tertio deſcribitur virtuoſa chriſti reſponſio: ibi. Jeſus autē inclinans ſe. Vel deſcribit̄ ꝙ iudices cauſas examinare debent. de iudice ⁊ iudicio humano vide. ſ. iudicium. Quarto deſcribitur calūniantiū cōfutatio: ibi. Audientes autē hec vnus poſt aliū ⁊c. Quinto deſcribit̄ fugere peccatū: nec intrare ⁊ ibi. Vade et ampliꝰ noli peccare ne deteriꝰ ⁊c. Septē ſunt nocumenta recidiuationis in peccatum. iiij. parte ti. xiiij. c. vj. a. ij. §. vſq̧ ad. viij. incluſiue. Et de peccatis ⁊ pctōribꝰ vide ſupra ſub lr̄a P. Vel poteſt vltima particula applicari ad abſolutionē: quia dñs iſtā abſoluit. De quo vide varia ſupra Abſolutio.

De iuſticia dei et miſa.

¶ Dominica Letare. Super

epiſtola ad Gal. iiij. que ſic incipit. Scriptū eſt quoniā Abraam duos filios habuit / vnum de ancilla ⁊ vnū de libera. In p̄cedenti feria ſexta

Que dāna icurrunt legis ptēptores.

et ſabbato oſtendit nobis mater eccleſia maximū damnū qđ aſſequunt diuine legis cōtēptores: vt patet in ipſis eplis. Verū qr poſſent aliqui credere ꝙ ſicut chriſtiani tenent ad obſeruantiā decalogi: ita etiā tenerent ad obſeruantiam oim legaliū: ſicut a principio eccl'ie multi crediderūt. dicentes ꝙ ſimul cū euāge. deberēt etiā legalia obſeruare: ideo in hac quarta dñica occurrit pia mater eccleſia per preconē ſuū paulū apoſtolū remouens a cordib⁹ fideliū illā opinionē pfidā: oſtendēs eandē legē fuiſſe grauiſſimā: ipſamqꝫ fuiſſe legē timoris et ſeruitutis. De ipſa lege moyſi vide. ſ. Lex moſaica. a qua quidem ſeruitute (vt ipſe dicit in preſenti epiſtola) nos xp̄s per libertatē euangelij quod inſtituit liberauit. Poteſt ergo diuidi preſens epl'a in hūc modū. Primo nāqꝫ ponit apl's hic ſenſum hiſtoricū ⁊ litteralē: di. Scriptū eſt qm̄ abraam duos fi. ha. vide. ſ. filiatio. Illa autem que ſurſum eſt hieruſalem libera eſt. Que eſt iſta libertas. j. parte tit. iiij. c. ij. §. viij. ante finē. Secūdo ponit apoſtolus ſenſum allegoricū et myſticum ſiue ſpūalem: ibi. Que ſunt per allegoriā dicta ⁊c. Letare ſterilis ⁊c. Eſa. liiij. De vario gaudio vide ſupra gaudium.

¶ Sup euāge. Joh. vj. qđ ſic incipit. Abijt ieſus trans mare galilee qđ eſt tyberiadis et ſequebatur eum multitudo magna ⁊c. Hodie cōſiderans pia mater eccleſia hoiem fatigatū ieiunijs: ne p totū deficiat: in hac media dñica nititur tripliciter hominē cōſolari in ipſius miſſe myſterio: vt patet in introitu Letare. Jn epl'a oſtendit apl's noſtrā nobilitatē ⁊ in xp̄o libertatē: ⁊ multa hmōi proſequitur que diligenter cōſiderata nō modicū releuant in vinea dñi laborātes. Similiter quoqꝫ in ſancto euāge. agitur de quinqꝫ panibus. Jn iſto euāgelio quattuor deſcribuntur. Primo ſcꝫ congrua diſpoſitio excitās ad operādū: ibi. Abijt ieſus trans mare galilee. de mari vide ſupra ſub M. Et ſequebat eū multitudo magna. quō homo vario modo debet ſequi chriſtū vide. ſ. Et tripliciter homo ſpūaliter debet ſequi xp̄m: ſcꝫ per voluntariā pauptatē cōtra auariciā: p integrā caſtitatē cōtra luxuriā: ⁊ p obedientiā cōtra ſupbiā. de iſtis trib⁹ vide ſupra in locis ſibi adaptatis. Scđo deſcribit virtutis diuine opatio excitās ad mirandum. ibi. Dixit ergo eis ieſus ⁊c. Vel notatur xp̄i magna clemētia: et hoc in turbarū cibatione. ibi. Facite hoies diſcūbere. Eſt eñ quintuplex panis: ſcꝫ panis corporalis/doctrinalis. de ſcđo pane vide. ſ. panis. ibi. ſcriptura ſacra. panis exemplaris / panis ſacramētalis. de quo vide. ſ. euchariſtia. et panis ſpūalis. de quo vide ſupra/ibi. de predicatore xbi dei. vel quinqꝫ libri moyſi ⁊c. Tertio deſcribitur miraculi facti manifeſtatio prouocans ad diuulgandum. ibi. At autē impleti ſunt dixit diſcipulis ſuis. Colligite q̄ ſuperauerunt fragmenta. Sunt enim triplicia fragmenta. ſ. ſincere deuotionis quo ad deū: virtuoſe operationis quo ad ſeipm̄ et honeſte cōuerſationis quo ad proximū. De iſtis trib⁹ vide ſupra in tabu. in litteris ſibi cōuenientibus. Quarto deſcribitur operātis cōmendatio excitans ad referendum gratiarum actiones. Et de gratiarum actione vide ſupra. Eſt puer hic vnus habens quinqꝫ panes: quid iſti panes ſignificāt habetur. iij. parte tit. xviij. ca. v. §. iij. poſt principium.

Eccl'ia cōſolat filios i opis ꝑfectiōe.

¶ Feria ſecūda poſt Letare.

Sup epl'a. iij. Reg. iij. que ſic incipit. Venerūt due mulieres meretrices ad regē Salomonē: ſteterūtqꝫ corā eo. Apl's in perſona eccleſie matris ſcte heſterna die excitauit nos efficaciter ad relectionē legis moſaice ⁊ ſuſceptionē legis euāgelice. hodie xo oſtēdit ꝙ ſynagoga nunꝙ fuit efficax ad pſeruandū hoies a morte ſpūali: nec etiā fuit ſufficiens ad preſeruandū ab hac morte. Et hec lectio ſiue epl'a hiſtorialis poteſt diuidi in tres partes. Primo deſcribit cauſe deſcripte ꝑpoſitio. vt ptꝫ in prin. Nota ꝙ in iudicijs cōcurrūt quinqꝫ genera hoim: et quō illi aliqñ peccāt. ij. par. ti. j. c. xix. a. §. iiij. vſqꝫ ad finem illius ca. Et ſurgēs intēpeſte noctis ſilentio ⁊c. De fraudulētia vide. ſ. Scđo deſcribit cauſe ꝓſecutio: ibi. Rñditqꝫ altera mulier non eſt ita ⁊c. De mēdatio vide. ſ. mendaciū. Atqꝫ in hunc modū cōtendebant corā rege. De ipſa vide. ij. par. ti. iiij. ca. ix. Tertio deſcribit cauſe diffinitio: ibi. Afferte michi gladiū. De vario gladio vide ſupra Gladium. Econtra illa dicebat nec michi nec tibi: ſed diuidatur. Audiuit itaqꝫ oñis iſrael iudicium ⁊c. De iudice et iudicio humano vide ſupra Judicium.

De iudicio ſalomonis.

¶ Sup euange. Johā. ij. qđ ſic incipit. Prope erat paſcha iudeoꝝ: ⁊ aſcēdit ieſus hieroſo. ⁊c. Quantū aūt ad cōtinuationē euāge. hui⁹ diei: heri operarijs deuotis eccl'ia exhibuit ſolatiū: hodie ne p̄mio priuent tollit quoddā obſtaculū. et ſm hoc ſunt tres partes huius euāge. Jn prima notat cōuerſatio exēplaris in tēpli acceſſione. vt ptꝫ in prin. de frequētatione ⁊ celebratione feſtiuitatuꝫ vide. ſ. feſtiuitas. et vide. ſ. eccleſia. Jn ſcđa parte notat increpatio virtualis in vendentium expulſione. ibi. Et cū feciſſet quaſi flagellū ⁊c. Jn eccleſia militāte ſunt tria genera ſacrilegioꝝ defenda ſpūaliter. ij. parte ti. j. c. xxj. §. v. vj. ⁊. vij. Jtē vide quō templū polluitur corporaliter. ſ. eccl'ia. Jtē de ſimonia. et quō aīe tēplū violat habet. iij. p. ti. xij. c. vj. §. iij. Oues vendūt q̄ opa pietatis ꝓ humana laude

De monitione ad tēpli acceſſionem.

exercent. De inani gl'ia vide.ſ. Per boues in telligunt pdicatores. Ubi dei. De ipſis vide.ſ. pdicatores. Colübe ſignificāt ſpūſſcti dona ꝛc. vide.ſ.in tab.de ſimonia.vel de fraterna correctione.zelus domus tue comedit me.zelus vario modo deſcribit.j.par.tit.vj.c.ij.§.vj.ꝑ totū. In tertia parte notat informatio ꝓphetalis in futuri oſtēſione:ibi.Soluite tēplū hoc ꝛc. Moraliter etiā aia aſſimilat tēplo vel domo: ſꝫ hoc tēplū ſoluitur ꝑ peccati mortalis ꝑpetrationē: et aie a deo ſeparationē:ſed in triduo penitētie cõtritionis/ ꝯfeſſionis/ ꝛ ſatiſfactionis reſuſcitatur.de iſtis trib' vide.ſ.in locis ſibi adaptatis. Et quō anime templū violatur: et ſanctificatur.iij.par.ti.xij.c.vj.§.ij.ꝛ.iij. Ipſe enim ſciebat qd eſſet in hoie.vide ſupra in tabula.

¶ Feria.iii.poſt dñicā Letare

De ppl'o moſaico peccante. Sup ep'la Exo.xxxij.que ſic incipit. Locut' eſt dñs ad moyſen dicēs. Uade ꝛ deſcende:q: peccauit ppl's tuus quem eduxiſti de terra egypti. In precedēti feria oſtenſum eſt nobis in figura duarū meretricū ſynagogā fuiſſe inefficacē ad preſeruādū iudeos a morte ſpūali. Ad qḋ tñ habuit efficaciā eccleſia gentiū reſpectu ppl'i chriſtiani. Hodierno die oſtendit ꝙ eadē fuit inefficax ad declinandū diuinā offenſionē cū adiutorio legis.qḋ patet: q: poſt paucos dies a legis datione cultū veri dei deſeruerūt: ꝛ colētes idolū preceptū primū trāſgrediunt. Modo ſequit hiſtoria pſens q̄ in ſūma cõtinet tria. Prio enī ꝯtinet inſinuationē culpe: ibi. Locutus eſt dñs ad moyſen dicēs. Uade ꝛ deſcēde:q: pec.po.tu. De pctõribus ꝛ pctis vide.ſ.ſub l'ra P. Et de idolatria vide.ij.par.ti.xij.c.j.§.ij. Receſſerunt cito de via quā oſtendiſti eis. de varijs vijs vide.ſ. et de preceptis decalogi vide.ſ. pcepta. Scḋo hic cõtinet cõminatio pene:ibi. Rurſūꝗ dñs ad moyſen. Cerno ꝙ ppl's iſte dure ceruicis ſit ꝛc. De inobediētia vide.ij.par.ti.iiij.c.ij. Et cordis duricia que eſt: ꝛ quomō eſt mollienda ꝛc.j.par. ti.iiij.c.xiij.§.ij. Tertio hic cõtinet ꝓpiciatio diuine offenſe:ibi. Moyſes aūt orabat dñm ꝛc. De orone vide varia.ſ.oratio.

De correctiõe hypocritarū. ¶ Sup euāge. Joh.vij. qḋ ſic incipit. Jam die feſto mediante aſcendit ieſus in tēplū et docebat. Quantū igit ad ꝯtinuationē euāgelij:heri xp̄s eiecit de templo negociatores.hodie corrigit falſos hypocritas et legis preuaricatores. In hoc euāgelio oſtēdit xp̄s originē ſue doctrine vt ſibi magis credat. Et primo ꝓponit eius doctrina quo ad tēpus ꝛ locū ꝛ doctrine excellentia: ibi. Jam die feſto mediante aſcen.ieſus in tem.de eccleſia ſiue templo vide.ſ. Eccleſia. Scḋo ꝓponit iudeoꝝ ꝗrſitas quo ad doctrine excellētis viliſicationē:ibi. Quomō hic l'ras ſcit.qui a ſemetipſo loquit gloriā propriā q̄rit. de inani gl'ia vide.ij.par.ti.iiij.c.j. Tertio ꝓponit ſalutaris ꝛ laudabilis obiurgatio:ibi. Nõne moyſes dedit vobis legē.q.d. vos eſtis obligati ad obſeruantiā legis.ego nō ſum obligat' qui ſum ſupra legē.de lege vide.j.parte tit.xv. ca.vnico.§.ij.ꝛ.iij. Uel de preceptis dei ꝛ eccleſie. de qbus vide.ſ.et de lege euāg.vide ſupra. Quarto ꝓponitur peruerſoꝝ admirabilis cõfutatio: ibi. Nolite iudicare ſm faciē. Judicare alios ꝛ facta ipſoꝝ inſpicere ꝛc. que mala ex hoc proueniūt.ij.parte ti.iij.c.iij.§.v. et iudiciū temerariū deſcribit ibidē.c.viij. Et de iudice ꝛ de iudicio humano vide.ſ. Demonium habes. quis te querit interficere.blaſphemia deſcribitur.ij.parte ti.viij.c.vij.viij.ꝛ.ix. Clamabat ieſus docens in templo ꝛc. De predicatore verbi dei vide ſupra. De turba autē multi crediderunt in eum. De fide vide ſupra.

¶ Feria.iiii. poſt dñicam Letare.

Sup ep'la Eſa.j.que ſic incipit. Lauamini mūdi eſtote:auferte malū cogitationū veſtrarū ab oculis meis. In iſta ep'la ſeu prophetia monet eccleſia baptizādos in magno ſabbato ꝛ ordinādos ad gr'e ſacramētalis ſuſceptionē:ꝛ boni vſus eiuſdē ꝓſecutionē. In qua ep'la ꝓpheta duo facit. Primo enī hortat nos vt accedam' ad efficax remediū di. Lauamini mundi eſtote. Ubi deſcribit efficax remediū quātum ad duo in qbus cõſiſtit. Primo qḋē lauari ꝑ baptiſmū ſiue ſacramentalē confeſſionē.de qbus duobus vide ſupra ſub l'ra B.et C. Uel quo ad peccati fugam.vide ſupra ſub l'ra P. Quantū ad cautelā futuri addit Auferte ma.cogi.ve. De ipſis cogitationibus vide varia.ſ.cogitatio. Querite iudiciū. Judiciū humanū vario modo deſcribitur ſupra. Cõſequēter ponit ſecūda pars vbi deſcribit remediū effectum: cum dicit. Uenite ꝛ arguite.q.d.ſi feceritis que nūc vobis cõſulo:ſcꝫ ꝙ nunc purgetis vos a peccatis preteritis ꝛ caueatis a futuris: et exerceatis vos in bonis operibus.ſ.addiſcendo ſalubria: diſcernendo inter nociua ꝛ vtilia:ꝛ releuādo primorum grauamina niſi tunc vobis benefecero:ſcꝫ delendo peccata veſtra ꝛ exhibendo gratie beneficia: ego me obligo ꝙ audacter poſſitis arguere me de iuſticia: vel ſaltē de miſericordia. Si fuerint peccata veſtra vt coccinum.de ipſis ſupra ſub l'ra P. ſcꝫ peccatis. Uelut lana alba erunt.ſcꝫ poſt cõtritionem/confeſſionem/et ſatiſfactionē. de iſtis tribus vide.ſ.in tabula in locis ſibi cõuenientibus.

Monet hic eccleſia ad ſacra ſuſcipienda.

¶ Sup euāg. Joh.ix.qḋ ſic incipit. Preteriēs ieſus vidit hominē cecū a natiuitate:ꝛ interrogauerūt eū diſcipuli eius dicētes. Rabbi quis

Reprehēſio iudeorū de legis preuaricatione.

peccauit: hic/aut parentes ei⁹ vt cecus naſce-retur ꝛc. Heri xp̄s redarguit iudeos de legis preuaricatiōe: hodie inſtruit ſiue oſtēdit p̄uaricationis emendationē in ceci curatiōe: ꝛ ſm hoc diuidit preſens euāgeliū. Primo em̄ oſtē-ditur cecitatis cauſa. ibi. Preteriens ieſus vi-dit ho. ce. a na. Cecitatē ſpūalē inducūt ſeptē q̄ et auferūt viſum corporalē. j. p. tit. iij. c. iiij. Et cecitas mētis q̄ eſt: ꝛ ipa eſt triplex. ij. p. tit. v. c. ix. Et quō iſte viſus ſpūaliter illuminat̄ ha-betur. j. par. ti. iij. c. v. per totū. Rabbi qs pec-cauit hic aut parētes eius vt cecus naſceretur deſup vide quō deus diuerſos punit ꝑpter di-uerſa ꝛc. s̄. pena. ¶ Scd̄o oſtēdit̄ infirmitatis curatio. ibi. Hoc cū dixiſſet expuit in terram: ꝛ fecit lutū. Voluit ſe in hoc oſtendere creatorē qui in principio vſus eſt luto ad hois creatio-nē. Uade et laua in natatoria ſyloe. Debet igit̄ quilibet libēter ſuſcipere patientiā vel penitē-tiā ad inſtar hui⁹ ceci. Et primo abire ab erro-ris laqueo corporaliter penitendo. Scd̄o laua-re in dolorio alueo integraliter cōfitēdo: debet venire cū erroris ſtudio veraciter ſatiſfaciēdo De iſtis vide. s̄. ¶ Abijt et lauit: et venit vi-dens: de viſu ſpirituali ꝛ ei⁹ illuminatione ha-bes varia notabilia. s̄. viſio. In peccatis nat⁹ es totus: et tu doces nos: de contumelia vide ſupra. ¶ Tertio oſtēditur dei poteſtatis com-mēdatio. ibi. Ille homo qui dicitur. In hoc di-xit veritatē: et eandē non tacuit: ideo de ipſa vi-de ſupra ſub littera. v. ¶ Quarto oſtenditur eiuſdem ceci illuſtratio interior. ibi. Audiuit autem ieſus. Illuminantur ſpiritualiter oculi mentales ſeptem modis. j. par. ti. iij. c. v. §. j.

¶ Feria quinta poſt Letare.

q̄ eccleſia habuit gratiā ſuſcitādi mortuos.

Super ep̄la. iiij. Reg. iiij. que ſic incipit. Uenit mulier ſunamitis ad Heliſeū virū dei in mon-tē carmeli. Die precedēti oſtēdit nobis mater eccleſia q̄ ipſa p̄ gratiā noui teſtamenti habet efficaciā auferēdi cordiū duriciā: ad que ſyna-goga inefficax fuit etiā cū auxilio legis: hodie nobis oſtēdit q̄ ipſa p̄ eādē gratiā habet ꝛ ha-buit efficaciā ſuſcitādi mortuos ſpūalr̄ ad qd̄ ſynagoga ſemp̄ inefficax fuit. vt ptꝫ per figurā hui⁹ ep̄le. Circa ſenſum hiſtoricū hui⁹ lectiōis xij. tangunt̄ p̄ ordinē. Primo tangit̄ mulieris aduētus ad virū dei heliſeum. vt ptꝫ in princi. Scd̄o notatur heliſei occurſus. ibi. Cūq̄ vidiſ-ſet eā vir dei ꝛc. Uir dei vocabat̄ ꝑpter virtu-tis excellētiā. de qua vide. s̄. virtutis. Tertio ſubdit̄ mulieris deuotio. ibi. Apprehendit pe-des ei⁹. ſ. pre deuotiōe et humilitate. Quarto heliſei cōpaſſio ſubdit̄. ibi. ꝛ ait hō dei. Quin-to ponit̄ mulieris querimonia. ibi. Que dixit nūquid petiui ꝛc. Quō de⁹ diuerſimode punit vide. s̄. ibi punit̄. Sexto ponit̄ heliſei ꝓuiden-tia. ibi. At ille ait ad giezi. Accige lūbos tuos Septio ponit̄ mulieris ſtabilitas. ibi. Porro mater pueri ait. Uiuit dn̄s ꝛc. vide. s̄. de iura-mēto. Octauo heliſei curialitas ſeq̄t̄. ibi. Sur-rexit ergo ꝛ ſecut⁹ eſt eā. Nono ſeq̄t̄ de relatiōe ipſi⁹ giezi. ibi. Giezi aūt p̄ceſſerat ante eos ꝛc. Decio ſeq̄t̄ heliſei oratio. ibi. Ingreſſus eſt ḡ heliſe⁹ domū ꝛc. Undecimo addit̄ pueri ſuſci-tatio. ibi. Aſcendit ꝛ incubuit: ꝛ oſcitauit puer ſepties. Duodecio m̄ris adoratio ꝛ grāꝝ actio cōcludit̄. ibi. Que vocata ait ꝛc. tolle fi. tu. ꝛc. ¶ Sup euāg. Luce. vij. qd̄ ſic incipit. Ibat ie-ſus in ciuitatē q̄ vocat̄ Naym. ꝛ ibant cū eo di-ſcipuli eius ꝛ turba copioſa. In hoc euāg. agit̄ de ſuſcitatiōe cuiuſdā defuncti: circa quā tāgū-tur quinq̄: ſcꝫ loci determinatio vt ptꝫ in prin. ſcꝫ Ibat ieſus in ciuitatē que vocatur Naym. Naym interpretatur cōmotio. ꝛ ſignificat pre-ſentē mūdū. de mūdo vide. s̄. Secūdo tāgitur teſtiū idonea multitudo. ibi. Et ibāt cū eo diſci-puli eius ꝛc. Et bene ibāt cū eo: q2 ſine eo erāt ſicut oues ſine paſtore: ſicut plebs ſine rectore: ſicut diſcipuli ſine informatore: ꝛ ſicut exerci-tus ſine ductore. Tertio tangitur miraculi fa-ciēdi motiua ratio. ibi. Cum aūt appropinqua-ret porte ciuitatis. Et notat̄ etiā charitas affli-gens amarius. ibi. Ecce defunctus ꝛc. Fuit au-tē motiuū quadruplex. Primū aduentus xp̄i vel approximatio. Scd̄m mortui cōditio. Ter-tiū pietas matris. Quartū vtilitas turbe. vi-de ſupra de morte ꝛ viduitate. Quarto tangit̄ mortui ſuſcitatio. ibi. Acceſſit ꝛ tetigit. Quin-to tangit̄ vtilitas conſecuta in pp̄lo. ibi. Acce-pit aūt oēs timor. vide. s̄. timor. Et magnifica-bant deū. de gratiarū actione vide ſupra.

Naym qd interpretat̄.

¶ Feria ſexta poſt Letare.

De muliere cuius filius egrotabat.

Sup ep̄la. iiij. Regū. xvij. q̄ ſic incipit. Egrota-uit fili⁹ mulieris matriſfamilias: ꝛ erat lāguor fortiſſim⁹: ita vt nō remaneret in eo halit⁹ ꝛc. ¶ In preſenti epiſtola quattuor deſcribuntur Primo doloroſus caſus filij. ibi. Egrotauit fi-li⁹ ꝛc. De infirmitate vide. s̄. Scd̄o deſcribit̄ matris plāctus queruloſus. ibi. Dixit ergo ad Heliā. quid michi ꝛ tibi vir dei. Ingreſſus es ad me vt rememorarer̄ ꝛc. Multū em̄ ſe humi-liauit hec mulier ſancta. peccatis em̄ ſuis ꝛ iu-ſticie diuine que ſemper recordatur pre oibus filij ſui attribuebat mortē. De varia dei puni-tione vide. s̄. ſub lr̄a. p. vel de varijs penis ſiue miſerijs quas dn̄s diuerſis diuerſas immittit de quib⁹. s̄. ſub littera. p. ſcꝫ pena. Tertio de-ſcribit̄ prophete factū miraculoſum. ibi. Et ait ad eā. Quarto deſcribit̄ cātičū gratioſum. ibi. Dixitq̄ mulier. De gratiarū actione vide. s̄.

Si filiū mortuū aſſimilare placet peccatori. vide ſupra ſub.p. ſcilicet peccatis ⁊ peccatorib⁹.

de expoſitiōe lazari languētis.

¶ Sup euange. Jo.xj. qđ ſic incipit. Erat qdā languens Lazarus ⁊c. Quantū aūt ad ꝓſecutionē euangelij heri ſaluator oſtēdit penitenti poſſe ſubueniri ſuſcitatiōe adoleſcentis: hodie ꝓponit grauitatē cōſuetudinis in ſuſcitatiōe fetentis. Et diuidit̃ iſtud euangeliū prima ſui diuiſiōe in tres partes. ¶ Primo deſcribit calamitatē periculi affligētis/⁊ timoris inſtātis horrorē. ibi. Erat quidā lāguēs lazarus: de varijs infirmitatib⁹ vide ſupra. ¶ Scđo deſcribit ei⁹ mortē indubitabilē. ibi. Ut ergo audiuit ⁊c. de varia morte ſiue infirmitate vide ſupra. Lazarus amicus noſter dormit ⁊c. De vario ſomno vide ſupra ſub.e. Eamus et moriamur cū eo. De varia morte vide.ſ.ſub.m. Martha aūt occurrit illi. Maria aūt domi ſedebat. De vita actiua et cōtemplatiua vide.ſ.ſub.v. Magiſter adeſt et vocat te. de varia vocatione qua dñs diuerſos diuerſimode vocat habet̃.ſ. par.ti.v.c.ij.§.vj. Uadit ad monumētū vt ploret ibi. de varijs ſuffragijs mortuoꝝ vide varia iā.par.ti.xxxij.c.ij.ꝑ totū. ¶ Tertio deſcribit ſuſcitationē eius mirabilē. ibi. Jeſus ergo. Uide de iuſtificatiōe impij.ſ. Itē de peccatorib⁹ vide ſupra ſub.p. Et ſtatim ꝓdijt qui fuit ligatus. vide ſupra ſub littera.e. ſcilicet excōicatio Et dixit Jeſus. Soluite eum ⁊ ſinite abire. De abſolutione vide ſupra Abſolutio.

¶ Sabbato poſt Letare.

Sup epl'a Eſa.xlix. que ſic incipit. In tpe placito exaudiui te: ⁊ in die ſalutis auxiliat⁹ ſum tui ⁊c. Illa que continet preſens epl'a ꝓmiſſa fuerūt a deo patre et⁹ filio et ipſi eccleſie maxime primitiue: poteſt tamē ipſa ſic diuidi. Primo eīn promittit̃ mira efficacia. ibi. In tēpore placito exaudiui te ⁊c. Ubi primo in iſta parte promittebatur chriſto ⁊ ipſi eccleſie virt⁹ ⁊ efficacia ad quattuor: ſcꝫ ad deprecandū gratioſe cū premittitur In tēpore placito/ id eſt gratie qđ incipiet in aduētu ſuo ſm carnē. Exaudiui te: id eſt exaudiā ⁊c. vide ſupra de varia oĩone. Ecce iſti de longe venīēt ⁊c. vide ſupra de varia vocatiōe qua dñs diuerſos diuerſimode vocat vide ſub.v. ſcꝫ Uocatur. vel allegorice ꝑ illos qui de longe venient intelligimus in peccatis obduratos: vel de venia deſperantes: per illos qui ab aquilone intelligim⁹ inuidos frig⁹ odij ſecū portātes. per illos qui a mari intelligim⁹ iracundos et ſuperbos: per illos qui de terra auſtrali ſunt intelligim⁹ auaros ſiue luxurioſos. De iſtis quattuor vide in locis ſibi adaptatis. ¶ Secundo excluditur quorūdā falſa ſentētia ibi. ⁊ dixit ſyon ⁊c. Ubi ſciēdū ſm glo.

promittitur a deo mira efficacia.

ꝙ ſyon ⁊ hierl'm principaliter accipiūtur trib⁹ modis. Uno mō ꝓ ciuitate terrena: alio mō ꝓ eccl'ia militāte: tertio mō ꝓ eccl'ia triūphante ¶ Super euange. Joh.viij. qđ ſic incipit. Ego ſum lux mundi. Quantū ad cōtinuationē euāgelij: heri oſtenſum fuit feditatem pcti fore fugiendā ⁊ flendā: hodie ꝓponit claritatē honeſtatis ⁊ virtutis eſſe aſſequendā: ⁊ ſm hoc diuidit̃ preſens euāgeliū. Primo eīn notat̃ claritas luminis illuſtrantis. ibi. Ego ſum lux mūdi. Et merito xp̄s aſſimilat̃ luci ꝓpter tria. ſ. ꝓpter mirabilē ꝓductionē: inſeꝑabilē vnionē: et delectabilē ſeꝑationē. Scđo notat̃ vtilitas hui⁹ luminis ⁊c. ibi. Qui ſequit̃. Quō hō pōt ſequi deū vide ſupra. Nō ambulat in tenebris ſcꝫ ignorātie: ⁊ per cōſequēs nō veniet ad tenebras gehenne. de ignorātia vide.ſ. ¶ Dixerūt ergo ei phariſei. Tu de te teſtimoniū ꝑhibes. Teſtimoniū tuū non eſt verū. Errauerunt ipſi in hoc: qđ multipliciter ꝓbari poteſt ꝓ noſtro teſtimonio ſiue teſtibus. vide.ſ. Tertio notat̃ veritas nois teſtificantis. ibi. Et ſi teſtimoniū perhibeo ⁊c. Uos ergo neſcitis vnde venio ⁊c. De ignorantia vide ſupra. Uos ſm carnē iudicatis: de iudicio temerario vide.ſ. Etſi ego iudico iudiciū meū verū eſt: q: ſolus nō ſum: ſed ego ⁊ qui miſit me pater. q.d. pater mecū eſt: q̄ me genuit: gignendo eīn eſſentiā cōicat veritatem. Ex quo ſequit̃ ꝙ ego ſum veritas: veritatis aūt eſt reddere teſtimonium. Nota xp̄s in his dat intelligere ſuū duplicē aduētū. Primū in quo nō iudicat ſed ſaluat. Scđm in quo iudicabit/quia omne iudicium dedit filio. De ipſo diuino iudicio vide ſupra.

ꝙ virtutis honeſtas aſſequēda ſit.

¶ Dominica in paſſione.

Sup epl'a ad Heb.ix. que ſic incipit. Xp̄s aſſiſtēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ. Cōuenienter iſta epl'a in qua agit̃ de ſanguinis xp̄i aſperſione ⁊ mortis ꝑpeſſione legit̃ in hac dñica: q̄ dicitur dñica paſſionis dñi: qm̄ ab hac die vſqꝫ ad paraſceuē recolit eccleſia dñicā paſſionem. ¶ Et ſciendū ꝙ apl's in iſta epiſtola oſtēdēs efficaciā ſacrificij qđ xp̄s in cruce pro nobis obtulit: effectum eius duplicē deſcribit. quoꝝ prim⁹ eſt generis humani redēptio. Dicit ergo: xp̄s aſſiſtens deo patri pontifex futuroꝝ bonoꝝ. i. largitor grē ⁊ glīe tabernaculū non manufactū. i. carnem ſuā nō factā opere humano ⁊c. neqꝫ ꝑ ſanguinē hircoꝝ: de ſacrificijs vide.ſ. Si eīn ſanguis hircoꝝ aut vituloꝝ ſm legem effuſus inquinatos. i. irregulares ſanctificat. i. mūdos demonſtrat: quāto magis ſanguis xp̄i effuſus ſcꝫ in cruce. Et ideo noui teſtamenti mediator eſt. Super illud mediator. ¶ Nota ꝙ chriſtus operat⁹ eſt ſalutē in quintuplici medio. iij. ꝑ.

de morte xp̄i.

ti.xxxj.c.ij.p to. Hodie incipit eccl'ia agere me
moriā de xp̄i paſſione. ¶ Nota ꝙ paſſio xp̄i ad
memoriā reuocata triplicē effectū facit in aīa.
iiij.par.ti.iij.c.vij·§·iiij. Et circa xp̄i paſſionem
notande ſunt ſeptē circūſtantie.iiij.par.tit.xv.
ca.xlj·§·ij.ante mediū.ibi. Notandū ꝙ ſeptē.

Hic xp̄s ſe immunē a pctis oſtēdit.

¶ Sup euāg. Joh. viij. qđ ſic incipit. Quis ex
vobis arguet me de pctō. In priorib⁹ dieb⁹ ſcti
euāgeliſte ꝛ mater eccl'ia filios ſuos ad virtu=
tes incitauerūt xp̄i exercitatiōe: ab hinc aiant
ſaluatoris amara paſſiōe. Cōueniēter igit nūc
legit iſtud euāge. cū incipim⁹ recolere xp̄i paſ=
ſionē: qm̄ ex hoc euāgelio oſtēdit ſe xp̄s imunē
ab his ꝓpter q̄ dicebāt ipſum eſſe reū mortis.
Primo oſtēdit ſe xp̄s hr̄e vite ſctitatē et inno=
centiā. Cōtra primū ſibi ipoſitū dicit. Quis ex
vobis arguet me de pctō. Scđo oſtēdit ꝟitatē
in doctrina ꝛ efficaciā ꝯtra ſcđm. ibi. Si verita
tē dico. de ipſa vide. ſ̄. Qui ex deo eſt ꝟba dei
audit. Nota ꝙ duodecim ſūt fruct⁹ ꝟbi dei.ij.
par.ti.ix.c.xj·§·ij. Nōne bene dicim⁹ nos qꝛ ſa
maritanus es tu: ꝛ demoniū habes. vide ſupra
blaſphemia ꝛ ꝯtumelia. Tertio oſtēdit patien
tia redēptoris iniuriā tolerare: dicēs ibi. Ego
demoniū nō habeo. De patientia vide. ſ̄. et de
iniurijs locis ſibi adaptatis. Debet ḡ miles xp̄i
vt triūphet de aduerſario inſtar xp̄i patiētis cō
uitijs nō reluctari: ſꝫ tolerare patiēter ꝟba: nō
vindicare ſꝫ leuiter indulgere ꝛ ꝓ hoſtib⁹ ora=
re: eoſq; diligere pariter. Quarto oſtēdit quo
ad deū humilitatē: ꝛ reuerētiā quo ad ſupiores
ſeruare. ibi. Ego honorifico patrē. De honore
vide. ſ̄. Si ego glorifico meipſꝫ gl'ia mea nichil
eſt. de quo vide. ſ̄. ſub G. Et ſi dixero qꝛ nō ſcio
eū: ero ſilis vobis mēdax. Mendaciū vario mō
deſcribit. ſ̄. Quinto oſtēdit q̄ ad pſonā deitatē
et eternā exiſtentiā. Cōtra quartū dicit. Abraā
pater veſter exultauit. De vario gaudio vide. ſ̄.
Ut videret diē meū ꝛc. Antiqui quō videt ꝛc.
j.par.ti.iij.c.vj·§·xiiij.xv.xvj.xvij.ꝛ.xviij. vide
etiā de viſu. ſ̄. Sexto oſtendit dementia puer=
ſorū conantiū innocentē lapidare. ibi. Tulerūt
ergo lapides. de duricia cordis vide ſupra. vel
de obduratione: vel de obſtinatione.

¶ Feria.ii. poſt dn̄icā in paſſione.

Sup epl'a Jone.iij. que ſic incipit. Factū
eſt verbū dn̄i ſecūdo ad Jonā prophetā dicens
Surge ꝛ vade in Niniuē ciuitatē. Recolēs pia
mater eccl'ia dn̄ice paſſionis myſteriū: nō ſolū
ꝓponit fidelib⁹ ꝟba preconis noui teſtamēti:
ſcꝫ ap̄li Pauli qui oſtendit eā iam fuiſſe factā
pro ſalute oim: verūetiā ꝟba quedā ꝛ facta pa=
trū antiquorū / ſcꝫ Moyſi / Eſaie / Hieremie / Jo
ne ꝛ Danielis. vt patebit in ꝓceſſu: q̄ pro eiſdē
ſcꝫ pro ſalute oim et pro cōuerſione gentiū: iu=
deis in cecitate ꝑmanſuris futurā eā preſigna
bant. Preſens epl'a ita diuiditur. Primo de=
ſcribit iuſſū cōſtringentē cū premittitur. Factū
eſt verbū dn̄i ſecūdo ad Jonā prophetā dicens
Surge ꝛ vade in Niniuē ciuitatē magnā ꝛ pre
dica. ꝛc. De predicatore verbi dei vide ſupra.

Explanatio epl'e in chriſti paſſionem.

Secundo deſcribit actū exequentē. ibi. Et ſur=
rexit Jonas ꝛc. De obediētia vide ſupra. Ter=
tio deſcribit fructū ꝯſequētē: qui fuit Niniui=
tarū cōuerſio ad penitentiā. de qua vide ſupra.
ibi. Crediderūt Niniuite in dn̄o ꝛc. Et predi=
cauerūt ieiuniū. Iſtud varie deſcribitur ſupra.
Et cōuertatur vir a via ſua mala. de varijs vijs
vide. ſ̄. via. Et ab iniq̄tate q̄ eſt in manib⁹ eoꝝ.
Man⁹ iſta deſcribitur cū ſuis digitis ꝛ eorūdē
ſignificationibus.ij.par.ti.ij.c.j·§·viij.

De miſſione phariſeorū vt ieſuꝫ caperent.

¶ Sup euāge. Johānis. vij. qđ ſic incipit. Mi=
ſerūt principes ꝛ phariſei miniſtros vt caperēt
ieſum. Quantū ad cōtinuationē euāgelij: heri
dictū fuit quō volente dn̄o iudei eum non lapi=
dauerūt: hodie quō magis concitati ad eū ca=
piendū miniſtros miſerunt. Et ſm̄ hoc diuidit
euangeliū. Primo notatur principū iniquitas
cōtra xp̄m innocentē ſiue magna iudeoꝝ puer=
ſio: cū dicitur. Miſerunt principes. Moraliter
principes tenebrarū ieſum. i. iuſtū innocentē ꝛ
ſctm̄: verbo / cogitatione / aut facto cupientes
capere malas imiſſiones quaſi miniſtros ſuos
mittunt. vide ſupra ſub l'ra D. ſcꝫ diabolus. et
T. ſcꝫ tentatio. Secūdo notatur ꝓuida xp̄i re=
ſponſio. cū additur. Adhuc modicū tēpus vo=
biſcum ſum ꝛc. quaſi diceret. qđ de me cōcepi=
ſtis perficietis: ſed nō modo: quia adhuc nolo.
Tertio notatur chriſti libertas potens cauere
innocentem. ibi. Queretis me. Moraliter per
iſtos querentes ieſum quē non valentes inue=
nire ſignificantur oppreſſores pauperū et pu=
pilloꝝ ꝛ officioꝝ ſuoꝝ abuſores ꝛc. quibus de=
dit magna dona. Tota nāq; cauſa malorū ſub=
ditorū prouenit ab iniquitate rectorū. Sūt eni
quidā rectores qui malo exēplo alios inficiūt:
qui ſupbo aīo paupes deſpiciunt: ꝛ q̄ ſimplices
fallaci corde decipiunt. De iſtis vide varia ſub
l'ra D. ſcꝫ dn̄s. et ſub l'ra P. ſcꝫ prelat⁹. Quar=
to notat ſtulta iudeorū interrogatio. ibi. Quo
hic iturus eſt ꝛc. Quinto notatur xp̄i benigna
inuitatio: cum ſubditur. Si quis ſitit ꝛc. Ap=
plicando iſtud ad ſacrā ſcripturā: vide de ipſa
ſupra ſub l'ra S. ſcꝫ ſitis. Qui credit in me ꝛc.
De fide vide ſupra ſub l'ra F. ſcꝫ fides.

¶ Feria tertia poſt dominicā

in paſſione. Sup epl'a Dan. xiiij. que ſic incipit
Congregati ſunt babylonij ad regem et dixe=
runt ei. Trade nobis danielē qui bel deſtruxit
et draconē interfecit. Sicut miſſio ſancti Jone

in mare prefiguravit ſm Hiero. chriſti mortē: ſic etiā accuſatio danielis facta p babylonios figurabat accuſationē chriſti per iudeos. Ideo pia mater eccleſia poſtꝙ ſancti Jone recitavit preexpoſitā hiſtoriā: recitat immediate pſentē hiſtoriā Danielis. Unde in pſenti hiſtoria primo oſtendit magnitudinē pene inflicte ipſi Danieli dicens. Cōgregati ſunt baby. ⁊c. Notū eſt ꝙ hoc fecerunt ex inuidia de qua vide. ſ. inuidia. de homicidio. ſ. homicidiū. Scdo deſcribitur modus liberationis diuine. ibi. Erat autē abachuc ⁊c. Recordatus enim es mei dñe ⁊c. de gratiarū actione vide. ſ. Senſus lralis ep̄le planus eſt. moraliza vbi tibi deſeruit ad propoſitū. principaliter concordat cum chriſti traditione ⁊c. huius temporis ſcꝫ paſſionis.

Miſſo ſcthio ne i mare p̄noſtavit chriſti mortē.

¶ Sup euāge. Joh. vij. qđ ſic incipit. Ambulabat ieſus in galileā. Non enī volebat in iudeā ambulare: quia querebāt eū iudei interficere. Quantū ad litteralē cōtinuationē euāge. heri dictum fuit. Principes cōtra iuſtū miniſtros mittendo abuſi ſunt ſua poteſtate. hodie ꝓponitur poteſtatē fugere dominoꝝ poteſtatis periculoſitate. et ſm hoc diuidit̄ euāgeliū. Primo proponitur iudeoꝝ perfidia ad proſequendū. ibi. Ambulabat ieſus in galileā ⁊c. vel primo notatur chriſti exemplaris trāſmutatio: vt patet in principio. Moraliter hic inſtruimur honores ⁊ ambitiones fugere. Scdo proponitur feſtiuitatis rōnabilis celebratio. ibi. Erat autem ⁊c. de quo vide. ſ. feſtorū celebratio. Tertio ꝓponitur vanitas cōſanguineorū ad pſuadendū. ibi. Tranſi hinc et vade in iudeā ⁊c. De vanitate et inani gloria vide. ſ. Moraliter per fratres iſtos xp̄m conantes per applauſum ad vanā inducere gloriā/oſtendētes ſe diſcipulos eſſe ⁊ credere in eū exteri⁹: licet interius aliud crederent: ſignificantur mendaces ⁊c. De mendacio vide. ſ. in tabula. Quarto ꝓponitur humilitas xp̄i ad diuertendū. ibi. Dicit ergo eis ieſus. Tēpus meū nondū aduenit ⁊c. Non poteſt mūdus odiſſe vos. q. d. Uos qui mundanā queritis gloriā vel hoim complacentiā: hoies mūdanos aduerſarios nō habetis. vide de mūdo. ſ. vel de inani gloria. Quinto ꝓponit̄ curioſitas iudeoꝝ ad inquirendū/ibi. Judei autē querebāt eū ⁊c. De curioſitate vide ſupra in tabula. Sexto ꝓponitur populi deteſtabilis detractio. ibi. Et murmur multus. De detractiōe vide ſupra in tabula et de murmure.

De iudeoꝝ erga deū pfidia.

¶ Feria quarta poſt dñicam

in paſſione. Sup ep̄la Leuit̄. xix. que ſic incipit Locutus eſt dñs ad Moyſen dicens. Ego dñs deus veſter: non facietis furtū. Ep̄la preſens q̄ cōtinet quedā p̄cepta negatiua vel ordinatiua hominū reſpectu cuiuſcūꝗ proximi. ſpecialiter aūt reſpectu xp̄i ita diuidit̄. Primo nāqꝫ premittitur motiuū incitans ad obſeruantiā ſubſequentiū preceptoꝝ: cū dicit̄ ꝓmittente eccleſia. In diebus illis. Locutus eſt dñs deus ad moyſen. Ego dñs deus veſter. Hoc nempe eſt primū verbum qđ debuit eis dicere moyſes ex parte dei incitans eos ad ſubſequentiū obſeruantiā. Deinde ponit̄ ſcda pars vbi deſcribit̄ decretū ꝯtinēs multa precepta negatiua. Non facietis furtū. Iſtud eſt quartū p̄ceptū ſecūde tabule. vt patet Exod. xx. de quo ſupra in tabula ſub lra F. ſcꝫ furtum. Iſtud preceptū tranſgreſſus eſt Judas ꝓditor. qui vt dicit̄ Joh. xij. Fur erat ⁊c. Nō mētiemini. de iſto vide. ſ. ſub lra M. Iſtud preceptum tranſgreſſi fuerūt iudei: qui pluries reſpectu xp̄i dicebant de eo varia manifeſta mendacia ⁊c. ſic cōſequēter vt. ſ. in tabula de oībus peccatis enumeratis in preſenti epiſtola que ꝓpter breuitatē hic dimitto. Tertio adducitur exemplū regulare cū dicitur Diliges amicū tuū ſicut teipſum. Iſta dilectio deſcribit̄ ſupra ſub littera D. ſcilicet dilectio. Quarto cōcluditur preceptū implicans in fine cū addit̄. Leges meas cuſtodite. de diuina lege vide ſupra ſub lra L. ſcꝫ lege.

Hic tractat̄ de dei preceptis.

¶ Sup euāge. Joh. x. qđ ſic incipit. Facta ſunt encenia in hieroſolymis: ⁊ hyems erat. Quantū ad cōtinuationē. Heri dictū eſt quomō iudei xp̄m q̄rebant occidere generaliter. Hodie quō eū volebant opprimere lapidibus magis ſpecialiter. et ſm hoc diuiditur preſens euāgeliū. Primo enī oſtendit tēporis ſpecificationē: dicēs in prin. Facta ſunt encenia. Encenia dicit̄ feſtū dedicationis templi. Iſtā dedicationē tēpli ſiue feſtiuitatē dñs ieſus ſeruare voluit nobis in exemplum. De feſtoꝝ celebratione vide ſupra ſub lra F. ſcꝫ feſtorum celebratio. Moraliter in hac parte fit mentio de trib⁹ factis que ſpiritualeꝫ ſenſum habēt. et tribus charitatis effectib⁹ applicari poſſunt. Primo ꝙ hyems fuit in dedicatione. Secūdo ꝙ ieſus ambulauit in templo. Tertio ꝙ iudei poſtulabant certificari de chriſto. De charitate vide. ſ. charitas. Secūdo deſcribitur diſceptationis explicatio. ibi. Circūdederunt eum iudei occaſionē ſumentes ex feſto tempore ⁊ loco. Tertio oſtendit obiectionis facte reprehenſionem: cum dicit Loquor vobis ⁊c. Moraliter vox cuiuſlibet predicantis verbum dei eſt vox chriſti: quam quilibet volens annumerari ouibus chriſti in paſcuis celorum: libenter audire debet et humiliter imitando obedire: quia beati qui audiunt verbū dei ⁊ cuſtodiunt illud. deſuper vide ibi de predicatione ſiue verbo dei. Sed vos non creditis: quia non eſtis ex ouibus meis:

De iudeis xp̄m lapidare volentibus.

oues mee vocē meā audiūt. Oues xp̄i cognoſcuntur ex euangelio iſto: oues diaboli faciunt duos greges. Primi ſunt hypocrite et mali religioſi ꝛ mali xp̄iani. Aliꝰ grex ouiū diaboli eſt infernus et damnati ꝛc. xp̄s ad ſuas oues habet quattuor voces: q̄ ibi eſt exterior exhortatio: interior inſpiratio: bn̄ficiorꝫ largitio: ꝛ corporalis flagellatio: vide iam allegata ſupra in tabu. in locis ſibi adaptatis. Quarto oſtendit iudeorꝫ obſtinationē ſiue maliciā. ibi. Suſtulerunt ergo lapides ꝛc. Moraliter in iſta parte ſpecialiter tractatur de blaſphemia ex lege et precepto chriſti prohibita/ et punitiōe mortis corrigenda. de qua vide ſupra in tabula. ibi, ſcilicet blaſphemia.

De orone danielis.

¶ Feria quinta poſt dn̄icā in

paſſiōe. Super ep̄la Daniel. iij. que ſic incipit Orauit Daniel dicēs. Dn̄e deus ne deſpicias pp̄lm tuū ꝛc. Conuenienter hoc paſſionis tempore legit̄ preſens ep̄la que per figurā cōtinet orationē quā ſancti patres in limbo faciebant pro deſcenſu angeli. i. xp̄i ſm eius animā corpore manente mortuo in cruce vel in ſepulcro pro liberatione ſua per virtutē ſanguinis ſui. Primo em̄ implorat diuinā bonitatē dicens. Domine deus ne deſpicias populum tuū ꝛc. Eſt em̄ oratio ſua pro noſtra orōne. vide ſupra. ¶ Scd̄o allegat diuinā veritatē. ibi. propter abrahā dilectū filiū tuū. de veritate vide ſupra. ¶ Tertio cōmēdat diuinā equitatē: ſiue iuſticiam. ibi. q̄ dn̄e imminuti ſumus. Et nō eſt in tēpore hoc neq3 holocauſtū neq3 ſacrificiu3: de ſacrificio vide ſupra ſacrificia. ¶ Quarto poſtulat diuinā pietatē cū addit. Sed in aīo contrito. q. d. loco ſacrificiorū ſuſcipias dn̄e id qd̄ poſſumꝰ tibi offerre ſc3 cor cōtritū. de corde vide. ſ̄. vel de ꝯtritiōe: ꝛ ſpū humilitatis. de quo vide. ſ̄. Et nūc ſeqmur in toto corde. de quo vide. ſ̄. ibi. Sequi. Et timemus de vario timore. vide ſupra in tabu. Quinto inuocat diuinā poteſtatē. ibi. Et erue nos in mirabilibꝰ tuis ꝛc.

De muliere peccatrice.

¶ Super euange. Luce. vij. qd̄ ſic incipit. Rogabat ieſum quidā phariſeus vt manducaret cū illo ꝛc. Ante hanc particulam narrata ſunt multa xp̄i miracula: hodie ꝓponitur exemplū apertiſſimū vnius peccatricis: que penitentiā agēs ſuorꝫ pctōꝝ a xp̄o miſericorditer veniam obtinuit ꝛ gratiā. ꝛ ſm hoc diuidit̄ euangeliū. Primo deſcribit̄ māducatio xp̄i cū phariſeis Nota q͏ xp̄s legit̄ māducaſſe cū phariſeis: cū pctōribꝰ cū amicis familiaribꝰ: ꝛ cū cognatis: vt p3 Joh̄. ii. capl'o. ſ3 varijs de cauſis. Cū phariſeis vt eorū ſupbiā reprimeret: cū pctōribꝰ vt ad penitētiā inuitaret: cū iuſtis vt eorū charitatē inflammaret: cum cognatis vt eorū inopiā ſuppleret. ¶ Secūdo notatur mulieris exemplaris cōuerſio. ibi. Ecce mulier. Moraliter p hoc qd̄ dicit̄. Maria ſup cōiuantes venit ad querendū ieſum: notat̄ fructuoſa cōuerſio: ſc3 per contritionē. de qua vide. ſ̄. Stans retro ſecus pedes dn̄i ꝛc. vbi deſcribunt̄ per ordinem partes penitentie: pro quibus vide ſupra. Stetit retro pre verecūdia. de qua. vide. ſ̄. Uidens aūt phariſeus qui vocauerat eū ait intra ſe dicens ꝛc. de temerario iudicio vide ſupra in tabu. ¶ Tertio notatur amoris peculiaris oſtēſio. ibi. Uides hanc mulierē. bona mulier que dn̄m ſua penitentia molliuit: et ad remiſſionē peccati quodāmodo traxit. Intraui in domū tuā: aquā pedibꝰ meis ꝛc. de oṗibꝰ mīe vide. ſ̄. ¶ Quarto notat̄ ſaluatoris remuneratio ibi. Propter quod dico tibi remittunt̄ ei peccata multa ꝛc. Moraliter in iſta parte cōmendatur magdalena de ſincera et feruēti dilectione xp̄i per quā iſta meruit: de iſta dilectiōe vide ſupra dilectio. Itē de abſolutiōe. ſ̄. abſolutio. Fides tua te ſaluā fecit. Fidei augmentū ꝛ magnitudo deſcribit̄. iiij. p. ti. viij. c. iij. §. iiij. v. vj. et. vij. Uade in pace. de varia pace vide ſupra i tabu.

¶ Feria ſexta poſt dn̄icam in

paſſiōe. Sup ep̄la Hiere. xvij. q̄ ſic incipit. Dixit Hieremias. Dn̄e om̄es qui te derelinquūt cōfundentur ꝛc. Sāctus hieremias inter oēs ꝓphetas veteris teſtamēti: expreſſius gerit typum ſaluatoris. Primo quantū ad natiuitatē Secūdo quantū ad cōuerſationē et totā ſuam vitam. Tertio quantū ad paſſionem. Quarto quantū ad orationē. Ipſe em̄ orauit pro his q̄ eū perſequebant̄ ꝛc. Similiter ꝛ omnia xp̄s fecit. Circa preſentem epiſtolā nunc ſciēdū q͏ in ipſa propheta ſic procedit. Primo nāq3 procedit veraciter predicando dicens. Dn̄e deꝰ om̄is qui te derelinquūt: ſc3 a te ſe auertendo: de peccatoribus vide ſupra. Cōfundent̄: interdū confuſione temporali: ſicut apparet in iudeis: et indubitanter confuſione eternali niſi ad te reuertantur. Secundo procedit humiliter exponēdo di. Sana me dn̄e. Poteſt hoc dici in pſona cuiuſlibet peccatoris morbo peccati mortalis grauiter laborantis. vide ſupra de peccatoribus: ꝛ de peccatis ſub littera P. Tertio ꝓcedit: ſcilicet fideliter aſtruendo. ibi. Ecce ipſi dicunt ad me ꝛc. Ubi primo aſtruit aduerſantium maliciā. Secundo ꝓpriū innocentiā. ibi. Et ego. Quantū ad primū: ecce ipſi / ſc3 iudei dicunt ad me. ſ. michi calūniando: ꝛ ſermones meos irridendo. Quantum ad ſcd̄m ſubdit. Ego nō ſum turbatus: ſc3 paſſione impatiētie te paſtorē ſequēs. ibi volēs qd̄ fiat: non qd̄ ego volo ſed qd̄ tu. ꝛ diē hoīs. i. laudē humanā non

Hieremias inter ꝓphetas geſſit typū ſaluatoris

deſideraui. Quarto ꝓcedit cõformiter appetẽdo.i.in deſiderio ſuo cõformando voluntatem ſuã diuine voluntati ibi. Cõfundantur qui me perſequũtur. Et duplici cõtritione cõtere eos dñe deus noſter. Uere duplici cõtritiõe fuerũt iudei cõtriti.ſ.per chaldeos ꝓpter peccm̃ idolatrie: ⁊ per romanos ꝓpter peccm̃ inuidie cõtra xp̃m: duplici cõtritiõe: quantũ ad corp⁹ ⁊ quantum ad animã : nec erat petitio ex liuore proprie vindicte: ſed ex amore iuſticie.

De concilio iudeorũ erga chriſtũ.

¶ Super euang. Jo.xj. qđ ſic incipit. Collegerũt pontifices et phariſei cõciliũ aduerſus ieſum. Jn precedentib⁹ viſum eſt de miraculis xp̃i: ⁊ ſpecialr ſexta feria quõ Lazarũ mortuũ quatriduanũ a ſomno mortis excitauit: hodie ex hoc quõ iudei ex inuidia cõmoti concilium inierunt. ⁊ Cayphas eũ morte dignũ ſentẽtiauit. Et ſm hoc hodiernũ euangeliũ diuiditur. ¶ Primo ponit iudeoꝝ principalis cõgregatio. ibi. Collegerũt pontifices et phariſei conciliũ : vbi moraliter tractat de cõſilio habẽdo in omni re. Debẽt ergo cõſulẽtes habere vite veritatẽ et ſanctitatẽ: experiẽtie perſpicuitatem: ⁊ animi ſtabilitatẽ ⁊ ſoliditatẽ. De iſtis cõſulib⁹ vide.ſ̄. in tabula. Scđo ponit peruerſoꝝ irrationabilis occaſio. ibi. Quid facim⁹ q2 hic homo multa ſigna facit. Dicam⁹ eñ frequẽter in corde: hic homo multa ſigna facit. Nõ fecit ſignũ charitatis ⁊ amicitie in paſſione. Facit ſignũ pietatis in mie cõſeruatione. Faciet ſignũ ſeueritatis ⁊ iuſticie in vltima iudicatione. De iſtis vide.ſ̄.in tabula ad placitũ. Tertio ponit cõſiliatiõis determinatio in cõcluſiõe. ibi. Un⁹ autẽ ex ipſis Cayphas noĩe ⁊c. Expedit vobis vt vnus moriat. De morte vide varia notabilia.⁊.ſ̄.de homicidio. Quarto ponit latẽs xp̃i et cauta declinatio in ſui abſcõſione. ibi. Jeſus aũt iam non in palã ambulabat ⁊c. Cauſa vero declinationis ſm Aug. nõ fuit impotẽtia : ſed vt daret exemplũ aliis infirmiorib⁹ nõ eſſe peccatũ ſubtrahere ſe ab oculis pſequentiũ: et furorẽ ſceleratoꝝ latẽdo poti⁹ deuitare q̃ ſe offerẽdo magis accẽdere ⁊ inflãmare. Uel ſm Origenẽ oſtẽdit in hoc q ſicut honeſtũ eſt gr̃a veritatis ſubire mortẽ: ſic nõ eſt min⁹ honeſtũ ſe tẽtationi non ingerere: tum propter experientiã veritatis : tum etiã q2 ignoratur rei euentus.

¶ Sabbato ante diẽ palmaꝝ

prophetia hiere. de iniqua iudeoꝝ conſpiratione

Sup ep̃la Hiere.xviij. que ſic incipit. Dixerũt impii iudei adinuicẽ. Uenite cogitem⁹ contra iuſtũ cogitatiões. Poſtq̃ eccleſia heri recitauit cõciliũ aduerſus ieſum qđ impii iudei collegerũt: cõſequẽter hodie legit iſtam ep̃lam ſiue ꝓphetiã ſcti hieremie: in qua ſm ſenſum principaliorẽ etiã lr̃alẽ agitur de iniquo cõcilio qđ aduerſus ieſum collegerũt iudei. Diuidit aũt preſens ep̃la in tres ptes. ¶ Primo eñ tãgit ꝓpheta iniquã cõtra ipm̃ cõſpirationẽ dicẽs. Dixerũt impii iudei adinuicẽ. Uenite cogitemus ꝯtra iuſtũ cogitatiões. Ecce iniquũ ꝯſiliũ de cogitãdo: r dicũt ꝯtra iuſtũ nõ ꝓ iuſto vt bñ exprimãt ſuã nequiciã ⁊c. Uenite pcutiam⁹ eũ lingua.ſ.detrahẽdo: mẽtiẽdo: accuſando: cõtra ipm̃ teſtificãdo ⁊ mortẽ ipi⁹ poſtulãdo. De iſtis vide in tabula locis ſibi adaptatis. Uide etiã de mala lingua ſiue de mala locutiõe.j.p.ti.ij. c.iiij.§.iiij.⁊.v. ¶ Scđo exprimit xp̃i ꝓpter legẽ vel ꝯtra iudeos deuotã ſupplicationẽ dicẽs Attẽde dñe ad me ⁊c. michi aſſiſtẽdo: me cõfortãdo: meã paſſionẽ acceptãdo: ex quo ipi iudei nolũt attendere ad vniuerſos ſermones meos ⁊c. Nũquid reddit ꝓ bono malũ.q.d. bonũ ꝓ bonõ iuſticie eſt: bonũ ꝓ malo pfectiõis eſt: malũ ꝓ malo iniuſticie eſt: ſed malũ ꝓ bono ſceleratiſſimũ eſt. vide ſupra de vindicta iniuria vel ingratitudine. ¶ Tertio cõcludit iudeoꝝ ꝓpter ipm̃ tũc futurã tribulationem. ibi. Propterea da filios eoꝝ in famẽ ⁊ deduc eos in manus gladii. i. facies eos mori fame et gladio. Multe alie cõminatiões habẽt in ſequẽtib⁹ in iſta ep̃la q̃ ad propoſitũ tuũ applicare poteris.

De oratione xp̃i ad patrem

¶ Sup euãg. Jo.xvij. qđ ſic incipit. Subleuatis ieſus oculis in celũ dixit. Pater venit hora clarifica filiũ tuũ ⁊c. Cõueniẽter hoc tpe euãgeliũ iſtđ legit: q2 immineẽte paſſiõe hãc oronẽ xp̃s ad patrẽ fudit. Diuidit hoc euang. prima ſui diuiſiõe in duas ptes principales. ¶ Prio ei orat ꝓ ſui clarificatiõe dicẽs. Pr̃ venit hora clarifica filiũ tuũ. Qualis orõ eſſe dz hic xp̃s docet v̄bo ⁊ exẽplo: q2 ſubleuatis in celũ oculis q2 venit hora. De orone vide.ſ̄. Sequitur ſcđo vtilitas ex xp̃i orone ſiue petitiõe: ⁊ eſt nr̃a clarificatio. ibi. Sicut dediſti ei ptãtẽ oĩs carnis id eſt oĩs hoĩs accipiẽdo partẽ ꝓ toto: vt oẽ qđ dediſti ei.ſ.p eternã predeſtinationẽ: det eis vitã eternã p finalẽ glorificationẽ : p meritũ xp̃i habem⁹ introitũ ad gloriã quã amiſim⁹ p adã Hec eſt aũt vita eterna vt cognoſcãt te ſolũ verũ deũ ⁊c. de diuina viſione vide.ſ̄. Uiſio ⁊ beatitudo. Hec eſt vita eterna vt cognoſcãt te ſolũ verũ deũ ⁊c. deſup vide.j.p.tit.xj.c.j.§.j.in medio. ¶ Scđo xp̃s orat pro ſuoꝝ ſalute ⁊ conſeruatione. ibi. Manifeſtaui nomẽ tuũ hominib⁹ quos dediſti michi de mũdo. i. quos de mũdo per preſentẽ iuſticiã vocaſti vt eſſent quaſi mea peculiaris poſſeſſio. Nota ad intellectũ huius dicti. Pater manifeſtaui nomẽ tuũ: q deus pater tripl̃r cognoſcit. Primo ſub rõne oĩpotentie: et ſic fuit not⁹ in gẽtib⁹ ſub rõne primi principii oĩm exiſtẽtiũ. Alio mõ ſub rõne qua ſolus de⁹ eſt adorand⁹ cultu latrie: ⁊ ſic etiã fuit ante

aduentū xp̄i not⁹ illis inter quos nō fuit idola‑
tria: vt in iudea. Tertio ſub rōne qua eſt prima
pſona in diuinis: et xp̄s qui hoc v̄bū loquebat̄
eſt eius fili⁹: ſic certe fuit etiā occultus iudeis:
vt ptȝ in Eſa. xlv. c. Uere tu es de⁹ abſcōditus:
ſed per xp̄m manifeſtatus aplis: ꝛ per aplos ꝛ
eorū imitatores cunctis xp̄ifidelibus ꝛc.

In die palmarū. Super epi

ſtola ad Phil. ij. que ſic incipit. Hoc ſentite in vobis qd̄ ꝛ in xp̄o Jeſu. Facta ꝓceſſione miſſa ſequit̄: que tota eſt de dn̄i paſſione: in qua legit̄ epl'a preſens que monet nos efficaciter ad xp̄i imitationē. Et facit apl's breuiter in ipſa tria. Primo oſtēdit quis ſit imitādus: qꝛ cōſors diuinitatis cū dicit: hoc ſentite in vobis. In qb⁹ verbis apl's dicit oīb⁹ vt mala caueāt: bona faciāt: pſpera cōtemnāt: ꝛ aduerſa patiēter ſuſtineāt: exēplū in xp̄o accipientes. hoc eñ et nō aliud ſentite. i. expimētaliter cognoſcite in vobis. ſ. mēbris. Membra eñ naturaliter ſentiūt capitis paſſiones: qd̄ ꝛ in xp̄o Jeſu ſupple fuit.

De xp̄i imitatione.

Secūdo oſtendit apl's in quo xp̄s eſt imitādus: qꝛ in merito humilitatis. vnde dicit. Qui cū in forma dei eſſet. i. diuinitatis natura. Non rapinā arbitrat⁹ eſt. i. nō vſurpauit ſibi qd̄ ſuū nō erat: hui⁹ oppoſitū fecerūt primus angelus ꝛ primi parētes. Exinaniuit ſemetipꝫ creature ſcȝ qui inanis ꝛ de nichilo eſt: formā ſerui accipiēs: naturā. ſ. nō cuiuſlibet creature ſȝ hoīs aſſumēdo vt in ea nobis ſeruiret. Et habitu inuētus vt homo. ſ. inter hoīes cōuerſando. Humiliauit ſemetipm̄ fact⁹ obediēs vſqȝ ad mortē ꝓ nobis. De nr̄a humilitate et obediētia vide. s̄. in tabula. Tertio oñdit apl's quare xp̄s eſt imitād⁹: qꝛ ꝓpter p̄miū felicitatis. cū dicit Propter qd̄ ꝛ de⁹. vñ apl's ſic ſe cōtinuās dicit. Humiliauit ſe inquātū xp̄s fact⁹ fuit obediēs. propter qd̄. ſ. meritū humilitatis et obediētie de⁹. ſ. pater exaltauit illū. De iſta obediētia xp̄i v̄bū eſt Aug. dicētis ꝙ melior eſt vna obedientia ꝙ̄ oēs virtutes. de qua vide. s̄. Hodie legit̄ paſſio dn̄i ſm̄ Mat. in. xxvj. c. eiuſdē. Euangeliū hui⁹ diei habetur. s̄. in prima dn̄ica aduentus dn̄i.

Feria. ii. poſt diē palmarū

epiſtola habetur Eſa. l. Dixit Eſaias: dn̄s de⁹ aperuit michi aurem ꝛc.

Sup euāge. Joh. xij. qd̄ ſic incipit. Ante ſex dies paſche venit Jeſus in bethaniā. Quantū ad cōtinuationem euāgelij ſciendū ꝙ ſicut heri ꝓpoſitū fuit qualiter rex celorū a deuotis fuit recept⁹ cū magno honore: ſic hodie habetur ꝙ pie recept⁹ eſt ꝛ tractat⁹ a ſuis deuotis ſincero amore: et ſm̄ hoc diuidit̄ p̄ſens euāgeliū. Prio ponit̄ cōuiuij p̄paratio ꝛ xp̄i receptio: vt ptȝ in pn̄. Moralr̄ eſt notādū ꝙ inter alia ſigna amoris magnū ſignum eſt cōicatio mēſe: qꝛ inimici hoc nō faciūt. Maior amicus hr̄i nō pōt ꝙ̄ xp̄s cū deuota perſona in cena. Ad hūc ſinceriſſimū amicū recipiēdum ad compulſionē eius ſtatim ſine mora pſona deuota dȝ tres ancillas mittere: ſcȝ fidē/ vt ianuā cordis aperiat: ſpem ſubſtituere/ vt cenā ꝛ locū diſponat: charitatē dirigere/ vt fercula apponat. de iſtis tribus vide. s̄. fides/ ſpes/ et charitas. Scd̄o ponit̄ deuota Marie veneratio ſiue obſequij impēſio. ibi. Maria ḡ accepit librā vnguenti ꝛc. Sicut Maria xp̄m vnxit vnctiōe/ ſic ꝛ nos debem⁹ xp̄m de pceptis bn̄ficijs ſpūaliter triplr̄ inūgere: ſcȝ dolētis cōtritiōis/ gementis cōpaſſionis/ ꝛ feruētis deuotiōis ſiue dilectiōis. de iſtis vide in tabu. Item pſone in illa cena cōuiuantes ad min⁹ quatuor fuerūt: ſcȝ Maria q̄ interpretat̄ mare amarū: ꝛ ſignificat cōtritionē ꝛ cōfeſſionē ꝛc. Simon qui interpretat̄ obediēs. Lazar⁹ q̄ interpretat̄ adiut⁹ a dn̄o. Martha que interpretat̄ donās. In hoc innuitur ꝙ Jeſus libēter cōuiuatur vbi eſt amaritudo penitētie reſpectu pctōꝝ: prōptitudo obediētie reſpectu preceptoꝝ: fortitudo patiētie reſpectu aduerſoꝝ: ꝛ dulcedo cōpaſſionis reſpectu afflictoꝝ. de iſtis vide. s̄. in adaptatis ſibi locis. Tertio ponit̄ murmuratiua iude detractio/ ſiue ꝓditoris accuſatio. ibi. Dixit ergo vnus ex diſcipulis ꝛc. Moralr̄ circa hoc inſtar iude ꝓditoris ꝛ furis noſtris tp̄ibus plures habēt̄ falſi murmuratores ꝛ detractores ꝛc. Qui amat aīam ſuā pdet eā. j. par. ti. ij. c. j. in medio ante. §. Qui odit aīam ſuā in hoc mūdo: in vitā eternā cuſtodit eā. ij. par. ti. viij. ca. iij. §. iiij. poſt prin. Et. j. parte. titu. vj. c. iij. §. ij. circa finem.

Quali[ter] chriſt⁹ a deuotis fuit pie tractatus.

Feria· iii· poſt feſtū palmaꝝ

Sup epl'a Hiere. xj. que ſic incipit. Dixit Hieremias: Dn̄e demonſtraſti michi ꝛ cognoui ꝛc. Quantū ad pſecutionē lr̄alē hui⁹ epl'e eſt ſciēdum ꝙ qꝛ dn̄o cōcedente de laudabili cōſuetudine die ſcȝ veneris de xp̄i paſſione tractabit̄ q̄ prius fuit p iudeos determinata. Ideo omiſſo de paſſiōe dicēdū eſt hodie de Hieremie lectione: in qua dicit̄ quō xp̄i paſſio ꝓphetice eſt prenūciata. Eſt aūt ſciēdū ꝙ in preſenti lectiōe iſte ꝓpheta Hieremias loquit̄ in pſona dn̄i ꝓpri⁹ ꝛ expreſſi⁹ ꝙ̄ in pſona ꝓpria: et ſm̄ hoc diuidit̄ preſens epl'a. Primo eñ deſcribit patris ad filiū ſummā beniuolētiā dicens: Dn̄e demōſtraſti michi ꝛc. Moralr̄ ſicut apparet inter noctē et diē preclarā magnā fore differentiā/ ſic inter ignorantiā ꝛ ſciētiā: deus eñ ex ſua benignitate dignat⁹ eſt ad nos deſcēdere/ ꝛ docere doctrinā veritatis. Inſtruimur eñ in hac lectiōe precipue de duob⁹. Prio ꝙ cognoſcere debemus

De ſumma beniuolētia patris erga filiū;

dei dilectionē quā in multis demōſtrauit: et eū ex affectione cordis reamare. Secundo amore ipſius precipiētis ꝓximū diligere. de iſtis vide ſ. dilectio. Secūdo deſcribit filiū ad patrē ſummā obedientiā. ibi. Ego quaſi agnus. Siue hic ponit xp̄i cōpaſſio humane fragilitatis: cōparatur aūt xp̄s agno ratiōe māſuetudinis et innocentie/agnitiōis ⁊ ſciētie/vtilitatis et cōtinētie. Accipe ex his tribus et applica: vt ſupra in tabula. Tertio innuit iudeorū ad filiū ſummā inuidiā ⁊ maliciā. ibi. Venite mittam⁹ lignū in panē eius. Circa qđ ſciendū ꝙ hic p lignū intelligit crux xp̄i: ⁊ p panē intelligimus corp⁹ xp̄i. de quo Ioh. vj. c. Ego ſum panis viu⁹. eſt ergo ſenſus. Venite mittamus lignū in panē eius. i. applicem⁹ crucē corpori xp̄i: qđ dicit panē eſſe. Nam xp̄s in cruce moriēs tria ꝓcurauit: qꝛ patrē pacificauit reformās eius clementiā: diabolum religauit annichilans eius potētiā: hoiem nobilitauit dās ei plenam cōfidentiā. Quarto cōcludit pr̄is ⁊ filiū ſummā iuſtitiā. ibi. Tu aūt dñe qui iudicas iuſte. de diuino iudicio vide. ſ.

Chriſt⁹ i cruce moriēs tria ꝓcurauit

Feria.iiii.poſt feſtū palmarum.

Sup epl'a Eſa. liij. que ſic incipit. Dñe qs credidit auditui nr̄o. Quātū ad cōtinuationē preſentis lectiōis heri dictū fuit qualr xp̄i paſſio pphetice denunciat: hodie magis ꝓprie de paſſionis ignominia tractat: ⁊ ſm hoc diuidit preſens lectio. Prio notat paſſiōis xp̄i altitudo virtuoſa: vt pꝫ in prin. Moralr videm⁹ ꝙ q̄ aliqđ vult notificare incognitū: p aliqđ magis notū demōſtrat. Et aſcēdit ſicut virgultū. Xp̄s eīn iuxta tres ſtatus vite ſue. ſ. in vtero ꝟginis: extra vterū: et poſt paſſionē virgulto cōparatur ꝓpter tres partes eius: fuit eīn radix in vtero matris: ſtipes in ligno crucis: ⁊ fruct⁹ in ꝟtute paſſionis. Scđo notat paſſiōis turpitudo ignominioſa. ibi. Et nō eſt ei ſpecies. Moralr notādū ꝙ quāto eſt aliqđ nobili⁹ ⁊ ſubtili⁹/tāto graui⁹ ⁊ moleſti⁹ fert dolorē ⁊ leſionē: vt pꝫ in oculo ⁊c. Nā ſummus de⁹ q̄ eſt nobiliſſim⁹ ⁊ ſubtiliſſimus tria opprobria accepit a iudeis: q̄ hodie ſibi a multis xp̄ianis inferunt ſpūalr. Fuit eīn latrōibus aſſociat⁹ in eductiōe. Cadaueribus collat⁹ in paſſiōe. Et cōtumelijs ſauciatus in crucifixiōe. Tertio notat paſſiōis plenitudo fructuoſa. ibi. Ipſe aūt vulneratus eſt. Moralr videmus ꝙ malus vicinus inter oīa domeſticā tranquillitatē ⁊ pacē perturbat ⁊ inquietat ⁊c. Debet ḡ vicin⁹ bonus ꝓximū nō pturbare nec iniurijs affligere ⁊c. Homo in paradiſo cōſtitutus duos vicinos habuit: vnū malū. ſ. diabolū q̄ ei grauia vulnera intulit/⁊ varijs iniurijs pturbauit. de quo vide. ſ. ibi. diabol⁹. Alter aūt vicinus eſt deus: q̄ tam bon⁹ fuit/ꝙ vt ipſe hoiem defenderet ⁊c. hūanitatē aſſumpſit inter hoies cōuerſat⁹: et multa opprobria ex ipſis ſuſtinuit. Nam p vulneratione xp̄i noſtra peccatoꝝ vulnera penitus ſanant: aduerſa leuius portant: ⁊ interiora penit⁹ letificātur. Hodie legit paſſio dñi ſm Lucā: que habet. xxij. c. eiuſdem.

De altitudine paſſionis xp̄i.

Feria quinta in cena dñi.

Sup epl'a. j. ad Cor. xj. que ſic incipit. Conueniētibus vobis in vnū / iam nō eſt dn̄icā cenam māducare. Qꝛ hodie eſt inſtitutio ſacramēti venerabilis/ideo hodierno die legit eccl'ia in miſſa iſtā epl'am Pauli: in qua fit mentio de inſtitutiōe ſacramēti. Diuiditur autē preſens epl'a. Primo eīn reprehēdit apl's modū cōicandi indebitū di. Conueniētibus vobis in vnū. Inter corinthios erāt cōtētiōes: ⁊ reprehēdere videt eos apl's in trib⁹. Prio q̄tū ad tēpus. Secūdo q̄tū ad modū. ſ. diuites qui tantū comedebant de cibis corpalibus ꝙ inebriabāt nichil cōicātes paupibus. Tertio q̄tū ad locū: qꝛ fecerunt hoc in loco indebito. ſ. in eccl'ia. Vn̄ reprehēdit eos de irreuerētia q̄tū ad corpus dn̄icū: de immiſericordia q̄tū ad ꝓximū: et de crapula q̄tū ad quēlibet guloſum. Eſt ei triplex māducatio: quedā corpis: hac māducāt ſpecies panis et vini. quedā ſacramētalis: hac māducāt care ⁊ ſanguis dñi que ſub illis ſpecieb⁹ accidētalibus cōtinent. quedā ꝟo ſpūalis: hac māducāt deuoti fideles corp⁹ dñi lꝫ non ſumāt ſacramētal'r: qꝛ ipm credūt ipm deuote māducāt. Secūdo pſuadet modū debitū dicēs: Probet aūt ſeipm homo. quō hoc fieri debꝫ vide. iij. par. ti. xiiij. c. iiij. §. iij. poſt prin. Probet dico in articulis fidei ſi credat: in pceptis ſi impleat: in pctis ſi caueat/⁊ peniteat: in ꝟtutib⁹ ſi habeat. Probet ſe homo ante cōionē ſe examinādo in angulis cōſciētie p diligētē cōſiderationē: et purget pctā p amarā cōpūctionē: p integrā cōfeſſionē: ⁊ debitā ſatiſfactionē: et ſic diligenti examinatiōe facta/ſecurus de pane illo edat ⁊c. Qui eī māducat ⁊ bibit indigne/ iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit ⁊c. ij. p. ti. ix. c. ix. §. ij. in prin. Si noſipos dijudicaremus nō vtiq iudicaremur. ij. par. ti. iij. ca. viij. §. iij. in prin. Nota quō homo pōt eſſe iudex ſuiipſius/⁊ ſue cōſciētie. Tribunal eſt ratio: rex qui ſedet ſup eam eſt homo: qui ratione vtitur iudicabit peccata ſua: qꝛ ſunt ppl'i peccatores accuſatrices: ⁊ teſtis eſt cōſciētia. Imperator hui⁹ ſedis eſt deus/vel ipſa volūtas hoīs: carnifex interior eſt timor: carnifices exteriores ſunt mēbra corporis que iſtud iudiciū debēte demādāt: ſanguis qui exit de pectore ſunt lachryme: ſentētia aūt finalis eſt abſolutio. Pro cena dñi vide ſermonē. j. par. tit. vj. c. ij. §. x. p to. Itē de cōione ſacramēti altaris. iij. par. tit. xiij.

De inſtitutione ſacri eucharistie.

triplex manducatio.

Qualiter hō eſt iudex ſui.

c.vj.§.vij.viij.ix.x.z.xj. Item de venerabili ſacramento ſeptē mirabilia.vide.ſ̄.in tabula.

¶ Super euange.Ioh.xiij.qđ ſic incipit. Ante diem feſtū paſche ſciēs Ieſus q2 venit hora ei⁹ vt trāſeat ex hoc mūdo ad patrē. Heri dicebat quō xp̄s ꝑ nobis voluit vulnerari ex vera pietate:hodie diſcipulos informauit in vera humilitate. In hoc euange.quatuor ſummatim ſunt notāda. Primo ſumma cōgruitas ad oſtendēdū dilectionis nexū: q2 ante diem feſtū. Moraliter ſaluator noſter trāſiturus de hoc mūdo ad patrē nouit diſcipulorū fragilitatē z omniū ſequentiū more pij p̄ris filijs ſuis ꝓuidit de viatico ſui precioſiſſimi corporis z ſanguinis:mediāte quo roborati poſſint potēter ꝑ iter huius mūdi ꝑuenire ad ęternā beatitudinē. Ideo volens digne ip̄m corp⁹ xp̄i ſumere/neceſſe eſt vt habeat ſpecialia requiſita ad eſum agni.i.corporis xp̄i. Iſte rit⁹ deſcribit z moralizat.j.par.ti.xiiij.c.v.§.vij. Itē vide de iſto ſanctiſſimo ſacramēto ſub lr̄a e.ſ.euchariſtie. Secūdo notat ſumma hūilitas ad exhibēdū humilitatis exēplum.ibi. Surgit a cena zc. Exēplū habemus in diſcipulis xp̄i.q̄ in cena attēti fuerūt ad doctrinā xp̄i zc. Ideo ſurgente xp̄o ipſi etiā ſurrexerūt:z iubente ad lotionē ſederunt. Sic xp̄ifideliū perfecta eſt obediētia dum in corpore politico caput/manus/z pedes ab om̄i iniquitate ſunt mūdati z ꝑ iuſtitiā deo ſubiecti. Tertio notat ſumma benignitas ad exequendū ꝑfectionis miniſteriū:q2 dn̄s ſeruo miniſtrauit: qđ notatur cū addit:Uenit ergo ad Simonē Petrū vide ſupra de humilitate. ¶ Quarto notat ſedulitas ad exponendū inſtructiōis documētū: cū ſubdit Poſtq̄ ergo lauit zc. Uel notat eduliū ſalutare in quo ſuperni valoris ordinauit ſacramentū.ibi. Scitis quid fecerim vobis. de ſacramēto vide.ſ̄.euchariſtia. Intrauit aūt diabolus in cor inde zc.j.par.ti.iiij.c.xiij.§.ij.ante mediū.ibi. Tertio cor eſt. Uos mundi eſtis:ſed non oēs. Nota q̄ quatuor ſolēt mūdari: ſcz os/facies/manus/z veſtes. Debemus p2io mūdare faciē cordis:ſecūdo ſermonē oris: tertio manus oꝑationis:quarto veſtem cōuerſatiōis. Si mūdiciā perdidiſti quadrupliciter poteris eā recuꝑare ſm̄ illa quatuor:quib⁹ in lege vtebāt ad mūdandū:ſcz aqua/ſcopa/oblatiōe/et igne. Primo mūdat aqua cōtritiōis: ſecūdo mūdat ſcopa cōfeſſionis: tertio mundat oblatiōe ſanctificationis:z quarto igne tribulationis.

Chriſt⁹ iformat diſcipulos i v̄a humilitate.

¶ In die paraſceues.

¶ Sup euāge. Ioh.xviij. qđ ſic incipit. Egreſſus Ieſus cū diſcipulis ſuis trās torrētem cedron. Quantū ad cōtinuationē litteralē huius euāge. In precedētib⁹ lectiōibus ſufficiēter eſt tractatū de vocibus ꝓphetaꝝ qui paſſionē dn̄i predixerūt:hodie dicendū eſt quō ꝑfidi iudei figuras z enigmata dn̄ice paſſiōis ad effectū crudeliter deduxerūt:z ſm̄ hoc diuidit p̄ſens euāgeliū ſiue paſſio. In p2ia parte narrant aliqua geſta xp̄i z matris ad egreſſū de cenaculo.ibi Quātū ergo. In ſecūda parte in ſex dictis terminabitur paſſionis z doloris cōſummatio.ibi Egreſſus. In tertia miraculoꝝ in morte factōꝝ coruſcatio z reputatio.ibi. Et tenebre. Uel aliter. paſſiōis dn̄ice mod⁹ z ordo in hoc euāge.nobis clariſſime eſt deſcriptus: ſed cū paſſio dn̄i ſit ſanatiua morbi/reparatiua generis hūani/ꝓſtratiua diaboli/et reparatiua lapſus angelici: digne hodierno die ad memoriā reducit: ꝑ quā innumerabilia beneficia ꝑcepiſſe gratulamur. Paſſio enī dn̄i ad memoriā reuocata triplicē effectū facit in aīa.iiij.par.ti.iij.c.vij.§.iiij. Sed q2 Ioh.euāge.magis ordinate eiuſdē paſſionis hiſtoriā texuit:ideo hodie eādē eccl̄ia recitat. Et q2 ipſe xp̄s fuit a iudeis cōprehēſus/iudicatus/crucifix⁹/z ſepult⁹:ideo circa ſuā narrationē ſic ꝓcedit. Primo deſcribit xp̄i doloroſam cōprehēſionē. Sc̄do eius iniuſtā cōdemnationē.j.in p̄n.xix.c.ibi. Tūc ergo Pilat⁹. Tertio ei⁹ iniquā crucifixionē.ibidē circa med.xix.c.ibi. Suſceperūt autē Ieſum. Quarto deuotā ei⁹ tumulationē.ibi. Poſt hec rogauit. De paſſione xp̄i nō reperi in ſumma dn̄i Antonini niſi que habent ſignata in p̄nti colūna. Paſſio dn̄i ad memoriā reuocata triplicem effectū facit in aīa.iiij.par. ti.iij.c.vij.§.iiij. Circa xp̄i paſſionē etiā notāde ſunt ſeptē circūſtātie.iiij.par.ti.xv.c.xlj.§.ij.an̄ mediū.ibi. Notandū q̄ ſeptē. Sup iſtud Petri ap̄li: Xp̄s paſſus eſt ꝑ nobis vobis relinquēs exēplū zc. ponūt.xv.pulchra remedia cōtra impatiētiā z xp̄i paſſionē. iiij.par.ti.iij.ca.vij.a.§.iij.vſq3 ad.viij.§. Xp̄s quō oꝑatus eſt ſalutē in quintuplici medio. ibi etiā aliq̄ habes ad ꝓpoſitū.iij.par.ti.xxxj.c.ij.ꝑ to. Xp̄s ſe humilē in quatuor oſtēdit.j.par.ti.iij.c.iij.§.iij.circa finē. De myſtica xp̄i ſepultura vide.iij.par.titu.xiiij.c.iiij.§.iiij.per totū. Dolores beate virginis deſcribūtur in filij ſui paſſione. iiij.parte. titu.xv.per totum. ibidem etiam multa habentur de xp̄i paſſione.

Deſcriptio paſſionis xp̄i.

¶ In vigilia paſche.

¶ Sup epiſtola ad Col.iij. que ſic incipit. Si cōſurrexiſtis cum xp̄o que ſurſum ſunt querite vbi xp̄s eſt in dextera dei ſedens. Ap̄ls in hac epiſtola breuiter tria tāgit. P2io.ſ.ſanctitatis fundamentū qđ eſt ſacramentalis expiatio. ibi Si cōſurrexiſtis/ſcz ſacramētali ſanctificatiōe que p2io fit per baptiſmū/et etiā ꝑ ſacramētalē cōfeſſionē,de iſtis vide ſupra ſub littera.b.et.c,

De ſac̄rali expiatiōe

Reſurrectio xp̃i eſt figura noſtre reſurrectiõis
ſpũalis. Quia ſicut ſurrexit primo a ſepulcro:
ſcd̃o ab inferno: tertio a ligamẽto: quarto a ſu-
dario. Sic q̇libet reſurgere debet ſpũaliter. ſ. a
ſepulcro corruptionis culpe pcti mortalis. de
iſtis vide ſub P. ſcȝ pctis ꝛ pctõrib⁹. Scd̃o q̇s
reſurgere debet ab obligatiõis pena. ſ. ꝑ penitẽ
tiã ꝛ ſatiſfactionẽ. Tertio q̇s reſurgere debet a
ligamẽto ꝯſuetudinis praue. de ſuꝑ vide. ij. par
te tit. iij. c. iiij. §. xv. Quarto q̇s debet reſurgere
a ſudario excuſationis vanę. ſ. nude oia cõfite-
ri ꝛc. vide. s̃. cõfeſſio. Scd̃o tangit apl's ſctita-
tis augmentũ qd̓ eſt virtualis exercitatio: ibi.
Que ſurſum ſunt q̃rite. Ubi tangit quattuor q̃
ſunt ſigna euidẽtia ꝛ argumẽta veriſſima ſpũa-
lis reſurrectiõis. Primũ eſt q̃rere ꝑ opationẽ:
ſapere ꝑ deuotionẽ: mortuũ eſſe ꝑ crucifixionẽ:
et viuere ꝑ dilectionẽ. Tertio tãgit ſanctitatis
complementũ qd̓ eſt eternalis glorificatio. ibi.
Cũ autem xp̃s apparuerit vita veſtra. q. d. vita
veſtra ſupple qua viuetis eternaliter abſcondi
ta eſt q̃diu ſcȝ xp̃s abſconditus eſt. Aũt ꝓ ſed:
ſed cũ xp̃s q̇ erat vita veſtra. i. cauſa et obiectũ
illius vite vr̃e apparuerit. ſ. in finali iudicio. de
quo vide. s̃. in tab. Tunc ꝛ vos apparebitis cũ
ipſo in gl'ia. Myſtica ſepultura xp̃i ꝓ ſabbato
deſcribit᷑. iij. par. ti. xiiij. c. iiij. §. iij. per totũ.

de multiplici teſtimonio reſurrectionis ieſu xp̃i — Sup euãge. Matth. xxviij. quod ſic incipit.
Veſpere aũt ſabbati q̃ luceſcit in p̃ma ſabbati:
venit maria magdalene ꝛ altera maria videre
ſepulcrũ. Saluator humani generꝪ vt patet ex
precedentib⁹ ſcȝ ſexta feria que eſt paraſceues
morti adiudicat⁹ crucifixus depoſitus ꝛ ſepul
tus tota die. vij. in ſabbato quieuit quo ad cor-
pus in ſepulcro. Sicut enim a principio mũdi
ſexto die fecit ꝛ ſeptimo quieuit. ſic ſeptimo die
in fine tp̃is requieuit ĩ iſto ſabbato ab om̃i ope
nr̃e redẽptionis: q̄ cõpleuit. Jdeo hoc euãge.
Mat. legit᷑ in quo fit mẽtio de reſurrectiõe ſal-
uatoris ad quã aſſerendam adducit multiplex
teſtimoniũ de oi genere rerũ. Primo adducit
teſtimoniũ creature corporee. ſcȝ in terremotu.
Scd̃o teſtimoniũ creature incorporee in ange-
lorũ aduentu. Tertio teſtimonium creature ex
vtroq; cõpoſite in mulierũ ſtudio et apparatu.
vt ptȝ in ꝓſequẽdo iſtud euãg. Uidere ſepulcrũ
Nota ꝙ maria magdalena mẽbra xp̃i vnxit ꝛc.
Moraliter de iſta vnctione vnguentũ ꝯtritiõis
conficitur ex ſpecieb⁹ viliſſimis. i. ꝓpriũs pctis
que creſcũt in horto nr̃o. vnguentũ cõpaſſionis
ꝯficitur ex ſpecieb⁹ amariſſimis. i. ꝓximoꝝ mi
ſeriis: q̃ creſcũt quaſi in horto vicino. vnguentũ
deuotionis cõficitur ex ſpecieb⁹ p̃cioſiſſimis. i.
variis xp̃i beneficiis que creſcũt quaſi in horto
dñico. Tunc ergo cũ magdalena vngimus pe-
des xp̃i lachrymis/ cũ ꝓ pctis dolemus lachry
mas fundendo. Sed tũc caput vngimus qñ de
eius bñficiis gr̃as agimus. Nã gratiarũ actio
ip̃m letificat ꝛ quaſi ip̃m impinguat. Tunc ꝟo
corpus ei⁹ mortuũ vngimus cũ afflictos ꝛ mi-
ſeros oleo cõpaſſionis ꝛ miſericordie operibus
delinimus. de q̇bus oibus vide. s̃. ſcȝ de cõtri-
tione/ cõpaſſione/ deuotione/ confeſſione/ gr̃arũ
actiõe/ et miſericordie operib⁹ ꝛc. in ſuis locis.
Precedet vos in galileã: ibi eũ videbitꝪ. Quia
ergo ſaluator dicit ſe p̃cedere in galileã. i. in vi-
tam eternã: eamus ꝛ nos in galileã ſi eũ videre
volumus in ſua claritate transfigurantes. ſ. de
vitiis ad ſanctitatẽ: de vanitate ad veritatẽ: de
torpore ſiue pigritia ad feruorẽ: de odore ad ſa
porẽ. de iſtis. s̃. in tabula vt eũ videre poſſimus
qui eſt ſplendor illuſtratiuus: decor oblectati-
uus: dulcor ſanatiuus: et vigor confortatiuus.
de varia viſione dei vide ſupra viſio.

In die paſche. Super epi-
ſtola. j. Corin. v. que ſic incipit. Expurgate ve-
tus fermentũ vt ſitis noua cõſperſio ſicut eſtis
azymi ꝛc. Jn hac ſolẽniſſima reſurrectiõis dñi-
ca verũ paſcha celebrat᷑: verũ paſcha mãducat᷑
verũ paſcha honorat᷑. Honorat᷑ dico ab his qui — De expurgatione veteris fermẽti
expurgato veteri fermẽto ipſum manducãt in
azymis ſinceritatis et veritatis. Et qm̃ de his
trib⁹ fit ſpecialis mẽtio in hac ep'la pauli: igit᷑
ipſa ꝯuenienter legit᷑ iſto die. Jn qua q̇dẽ ep'la
apl's tria facit. Primo monet guſtũ mẽtis diſ-
ponere ne faſtidiam⁹ dicẽs. Expur. ve. fer. Lo-
quendo ſpũaliter de iſto fermento. fermentũ in
ſcriptura pctm̃ deſignat: qd̓ quidẽ pctm̃ eſt fer-
mentũ: q̄ totã maſſam generis humani corrũ-
pit. vide. s̃. pctm̃. Ut ſitis noua ꝯſperſio. i. noua
farina alba ꝛ delicata ꝑ aquã gr̃e conglutinata
ſcȝ ꝑ cõtritionẽ/ cõfeſſionẽ/ ꝛ ſatiſfactionẽ. vide
de iſtis. s̃. in tabu. Scd̃o monet cibũ vite ꝑcipe
ne deficiamus cũ addit. Etem̃ paſcha nr̃m im-
molat⁹ eſt xp̃s. de iſto ſuꝑſanctiſſimo ſacramen
to vide ſupra ſub lr̃a E. ſcȝ euchariſtia. Tertio
monet nos dignũ modũ addiſcere vt per eſum
ꝓficiamus cũ cõcludit. Non in fermento vete-
ri. i. corruptiõe cuiuſcũq; peccati mortalis: qd̓
clarius exponit addẽs. Neq; in fer. mali. ꝛ ne-
quicie. vt ꝑ maliciã intelligantur pctã ſpũalia:
et per nequiciã pctã corporalia. de q̇bus vide
ſupra. Sed in azymis ſinceritatis et ꝟitatis. i.
que deſignãt ſinceritatẽ cõſcientie ꝛ veritatem
iuſticie. de quibus vide ſupra in tabula.
Sup euãge. Mar. xvj. qd̓ ſic incipit. Maria
magdalene et maria iacobi et ſalome emerunt
aromata ꝛc. Jn precedentib⁹ tactũ eſt de igno
minioſa et flebili ſiue cõfuſibili paſſione: hodie
et in ſequentib⁹ diebus annectendũ eſt de glo-
rioſa victoria et laudabili reſurrectione, et ſm

hoc diuidit preſens euāgeliū. Primo notat auiditas inquiſitionis amoroſa: vt pz in prin. Moraliter quicūq ad paſchalis ſacramēti cōuiuiū accedere vult: ad qd quilibet tenet ex precepto eccleſie in paſcha q ad annos diſcretionis deuenit: debet eſſe maria. i. amarū mare de peccatis cōtritionē habendo/ ꝛ deflendo/ et cōfitēdo. Secūdo debet emere aromata bonis virtutib⁹ ſe ornādo: et ſanctorū exempla imitando. Tertio debet venire ad monumētū celeſtē dulcedinem inquirendo: ad ſepulchrū. i. ad altare corporis xpi cordialiter deſiderando ꝛc. Quarto debet Jeſum vngere paſſionis ſue amaritudinē recolendo. De vnctione iſta vide ſupra in euāgelio in vigilia paſche ꝛc. Secūdo notat ſublimitas reſurrectionis glorioſa. ibi. Surrexit nō eſt hic. De xpi reſurrectione ꝓprie nichil inueni in ſumma dni Antonini: vide tñ de quatuor dotibus corporū glorificatoꝝ. ſ. dos. Poteris etiā formare moralizationē de xpi ſepulchro: et de modo quo mulieres ipſum queſiuerūt. Sepulchrū ſiue monumentū dicitur quaſi monēs mētem: ꝛ ſignificare pōt penitētiam. de qua ſupra in tabula. vel religionē de qua ſub littera r. mulieres valde mane veniūt. ſ. aliq in puericia ꝛc. aliqui tardi⁹ ꝛc. Tertio notatur celeritas legationis gaudioſa. ibi. Sed ite dicite ꝛc. In qb⁹ verbis moraliter nobis dātur tria documenta per que xpm reſurrexiſſe hodie cū mulieribus predicamus: vt videre eū cū diſcipulis mereamur ſi ea monitione angelica adimpleam⁹. Debemus primo ire viam virtutis mētis integritate. de varijs vijs vide ſupra ſub littera v. ꝛ ſimiliter de virtutibus. Debemus ſecūdo dicere verbū ſalutis. ibi. Surrexit vere. de noſtra ſurrectione vide ſupra in vigilia paſche. Debemus ergo tertio adherere xpo et diſcipulis in veritate. de ipſa vide ſupra.

¶ Feria ſecūda poſt paſcha.

Super epiſtola Actuū. x. que ſic incipit. Stās Petr⁹ in medio plebis dixit. Uiri fratres vos ſcitis qd factū eſt vbū per vniuerſam iudeā ꝛc. ¶ Petrus. i. agnoſcēs ſcripture veritatē: ſtās per vite ſanctitatē: in medio per diſpenſationis equalitatē: aperiens os ad ſermōis viuacitatē. De predicatore verbi dei vide ſupra. Ubi ſciēdum q obiectū ſancte predicationis eſt ipſe Jeſus: nichil eſt predicabile niſi per quādā reductionē ad ipſum. De ipſo aūt tangit apl's ſeptē inter alia maxime predicabilia: ſcz eius honeſtatē/ ſanctitatē/ charitatē/ poteſtatē/ mititatē/ claritatē/ ꝛ dignitatē: que omnia fundantur in epiſtola. Dedit eū manifeſtū fieri non omni populo/ ſed teſtib⁹ preordinatis: preordinatis dico ab eterno ad teſtificādū de ipſo verbo facto/ exēplo/ et martyrio. Nobis qui māducauimus et bibimus cū illo poſtq̄ reſurrexit a mortuis. Eſt autē ſciendū q illud verbū veri penitentes poſſunt dicere qui heſterna die cum xpo ꝛ xpm māducauerūt in ſacramēto. Māducauimus et bibimus ſupple ſacramētaliter corp⁹ ꝛ ſanguinē xpi: ꝛ hoc cū illo. i. ipſo cōficiente et diſponēte guſtum noſtrū/ ꝓponente mēſam ꝛ apponēte eſcam: ꝛ hoc poſtq̄ reſurrexit a mortuis. Et precepit nobis ꝑdicare populo. de predicatoribus vide ſupra predicatores. Omnes qui credūt in eum. i. qui fide operante ꝑ dilectionem tendūt in eū. de fide vide ſupra ſub littera f. ſcz fides.

q obiectū ſctē predicationis ſit deus.

¶ Super euāge. Lu. xxiiij. qd ſic incipit. Duo ex diſcipulis Jeſu ibāt ipſo die in caſtellum qd erat in ſpacio ꝛc. In precedētibus duobus euāgelijs ꝓbata eſt xpi reſurrectio per apparitionem factā mulieribus: hic ꝓbatur per apparitionē diſcipulis itinerātib⁹ factā. Primo tangitur hic xpi apparitio/ vel notatur diſcipulorū charitatiua aſſociatio: vt pz in princi. Si volumus ire in emaus: qd interpretat mater dulcedinis: ꝛ ſignificat q qui volunt ad beatitudinē peruenire: opz q cōcorditer vanitate mūdi relicta ꝑcedamus viam rectā iam a nobis inceptam in emaus: qd fit quando imus ſuper mūdi vanitatē: ꝛ vt eam cōtemnamus. de vanitate vide ſupra. ꝛ de mundo vide ſupra mūdus. Secūdo tangit apparentis cōfabulatio. ibi. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermones ꝛc. Tertio tangitur xpi ꝑegrina apparitio. ibi. Tu ſolus peregrinus es ꝛc. Dignū eſt vt qui ſimilē cum alijs vitam ſuſcipiunt: ſimilē ſentiant in legibus diſciplinā. Cū ergo vita noſtra ſimilis eſt ꝑegrinis: in qua etiam dns noſter vt peregrinus apparuit: dignū eſt vt etiam ſm regulas et leges peregrinorū viuamus. Ipſi enī peregrini cōmuniter tria faciūt: ſcz ſocietatē malā quantū poſſunt deuitāt: ſumptus ꝛ expēſas diligēter computant: ꝛ ad terminū ad quē accedūt cogitant. Quarto tangit diſcipulorū inuitatio. ibi. Mane nobiſcū. O ſtulti ꝛ tardi corde. de corde vide ſupra cor. Quinto tangitur huius apparitionis reuelatio. ibi. Et ſurgētes eadē hora ꝛc. Et quō cognouerūt eum in fractione panis. Ibi exprimunt cognitionis actum/ obiectū/ et modū. In actu delectabilitas/ q2 cognouerūt: in obiecto vtilitas/ q2 eum: in modo liberalitas/ q2 in fractione panis. Sciēdū q eſt multiplex panis. ſ. nature. de quo vide ſupra panis. Secūdo ſcripture. de quo vide ſupra. Tertio panis euchariſtie. de quo vide ſupra. Quarto panis penitētie. de quo vide ſupra. Si hodie panē euchariſtie ſacramētaliter non ſumimus/ ſaltem alios tres panes frangamus: panem nature/ ſcz eleemoſynas dando: panem ſcripture/ fide ſanctoꝝ

De peregrina xpi apparitione.

dictis innitendo:et panem penitentie/peccata deflendo ꝛc.

Feria tertia poſt paſcha.

Super epiſtola Actuū.xiij.que ſic incipit.Surgens Paulus/ꝛ manu ſilentium indicens ait. Uiri fratres filij generis Abraam ꝛ qui in vobis timent deū. Uas electiōis Paulus deſcribit nobis in iſta epiſtola predicatoris perſonā: predicandi formā: predicationis materiā. De omnibus iſtis vide ſupra. Primo deſcribit predicatoris perſonā q̄tum ad vite ſanctitatē: cū dicit Surgens. Predicator eīn debet ſurgere ſupra carnē per caſtitatē: ſuper mūdū per paupertatē:ſuper hoſtē per pietatem: et ſup ipſum per humilitatē.de qua vide ſupra in tabula.vel aliter. In preſenti epiſtola deſcribitur auctoritas bone cōuerſatiōis.ibi.Surgens Paulus. Secūdo prerogatiua iudaice natiōis.ibi.Uiri fratres. Tertio auctoritas dñice paſſionis.ibi Qui habitatis hierl̄m. Quarto clemētia diuine reuocatiōis.ibi.Et nos vobis annūciamus ꝛc.Qui eñi habitabāt hierl̄m ꝛ principes eius ignorantes.De varia ignorantia vide ſupra.

Predicādi forma ꝛ p̄dicationis materia.

¶ Super euāg.Luce.xxiiij.qḋ ſic incipit.Stetit Jeſus in medio diſcipulorū ſuorum et dixit Pax vobis ꝛc.In precedētib⁹ recitauit eccleſia ꝓbationē reſurrectiōis dominice factā mulieribus/ꝛ duobus diſcipulis:hic addit probationē factam vndecim diſcipulis ſimul cōmanentibus. Sed q̄ ſancti poſt reſurrectionē habebunt corpora vera nō fantaſtica: viua et non mortua:eadem et non alia:ſpūalia non carnea: ideo xp̄s volens ſe oſtendere vere reſurrexiſſe ſtetit in medio diſcipulorū ꝛc. Primo demonſtrat ſubtilitatē: vt patet in principio. Quomō autē ianuis clauſis cum corpore. vide.iij.parte titu.xxx. ca.vij.§.ij.ꝛ principaliter poſt mediū. De dotibus corpoꝝ glorificatorum vide ſupra ſub littera d.ſcꝫ dos. Stetit in medio. Nota q̄ dñs operat⁹ eſt ſalutē in quintuplici medio.iij. parte.titu.xxxj.c.ij.per totū. Et dixit eis Pax vobis.de pace vide ſupra.Secūdo demonſtrat veram corporeitatē.ibi.Et dixit eis. Quid turbati eſtis:dd.i. qua de cauſa turbati eſtis quo ad affectionē:ꝛ cogitationes aſcendunt in corda veſtra/quo ad cogitatiuā potentiā.de cogitationibus vide ſupra.Uidete man⁹ meas ꝛc.De viſiōe vide ſupra viſio. Adhuc illis nō credētibus ꝛ mirātib⁹ pre gaudio:de vario gaudio vide ſupra.Tertio demonſtrat plenā identitatē. ibi.Et cum hec dixiſſet oſtendit eis manus ꝛ latus.Quarto demonſtrat vitalem ꝓprietatem. ibi. Habetis hic aliquid quod manducetur. Oportebat xp̄m pati: et ita intrare in gloriam ſuam.Et hoc ſpecialiter ꝓpter tria:ſcꝫ neceſſitatis indicium:auctoritatis exemplū:ꝛ vtilitatis commodū.vide ſupra de martyrio.

Qualr xp̄s apparuit vndeci diſcipulis.

Feria quarta poſt paſcha.

Super epiſtola Actuū.iij.que ſic incipit.Aperiens Petrus os ſuū dixit.Uiri iſraelite ꝛ q̄ timetis deum ꝛc.Sciendū q̄ verba iſtius epiſtole dixit beatus Petrus quādo ipe ꝛ Johānes aſcendentes in templū ad horā orationis nonā ſanauerūt illum claudū qui ex vtero matris ſue fuerat paralytic⁹ ad portā tēpli que dicit̄ ſpecioſa. Uidēs populū ad ſe cōfluere beatus Petrus apertēs os ſuum dixit. Uiri iſraelite deus Abraam ꝛc.glorificauit filium ſuū Jeſum.Nō ſolum cū eius virtute ſurrexit a mortuis/ꝛ ip̄m in dextera collocauit : verūetiam in hoc q̄ tantam virtutē dedit ſuo nomini/ q̄ in ipſo hoīes ſanamus ꝛ ereximus iſtum claudum. Uos aūt ſanctū ꝛ iuſtum negaſtis. Auctorē vero vite interfeciſtis : de homicidio vide ſupra ſub littera h. Et nunc ſcio fratres q̄ per ignorātiam feciſtis ꝛc.De ignorātia vide ſupra ignorātia. Penitemini igitur ꝛc. de penitentia vide ſupra.

De ſanatiōe paralytici per petrū ꝛ iohānē.

¶ Super euange.Joh.xxj.qḋ ſic incipit. Manifeſtauit ſe iterū Jeſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis:manifeſtauit. In quo euangelio ad ꝓbandū xp̄i reſurrectionem adducitur adhuc nobis alia manifeſtatio:que Johannis teſtimonio facta eſt in maris littore nō ſine cauſa et ratiōe. Primo notant̄ ſiue recitant̄ quedam ipaꝝ manifeſtationē antecedētia:vt pꝫ in principio. Manifeſtauit ſe iterum Jeſus diſcipulis ſuis ad mare ꝛc. de mari hui⁹ mūdi vide ſupra mare et mūdus.Secūdo notatur diſcipulorum conditio actualis.ibi.Uado piſcari. Homo cuiuſcūq̄ ſtatus aut cōditionis exiſtat:q̄diu mūdus eſt a peccatis eſt ſub dominio dñi dei:nullus tunc eū rapere poteſt ꝛc. Si autē peccando mortaliter cōmunionē ſancte matris eccl'ie eū exire cōtigerit:quicunq̄ eū rapuerit capientis erit.Hominē igit̄ ſic in libertate vagantē extra eccleſiam tres piſcatores eū capere nitūtur: ſcꝫ deus qui eſt ꝓprius ꝛ ſupremus.de quo vide ſupra ſub littera d.ſcꝫ deus.Secūdus piſcator eſt homo p̄dicator ꝛ melior.de quo vide.ſ.de predicatiōe ꝛ predicatore verbi dei. Tertius piſcator eſt diabolus raptor ꝛ peſſimus:de quo vide ſupra. Tertio notat̄ ſaluatoris aſſiſtētia perſonalis.ibi.Mane aūt facto. Uidemus q̄ exiſtētibus in periculis aquaꝝ circa naufragiū nichil tunc deſiderabili⁹ eſt q̄ firmo ſuſtētaculo inherere. Iſte ſupremus deus eſt. Adhereamus ergo illi vt liberari poſſimus de naufragio mūdi et diaboli : q̄ Jeſus ſtat ante nos in littore:ad deſignandū q̄ inuiolabiliter vult nobis adeſſe ſi eū cordialiter diligimus. Iſta dilectio deſcri.

De alia xp̄i manifeſtatiōe ad diſcipulos.

bitur ſupra ſub littera d.ſcʒ dilectio. Secũdo ſi eum per peccata nõ offendimus.de quib⁹ vide ſupra de peccatis et peccatoribus. Tertio ſi firmiter in eũ ſperamus, de ſpe vide ſupra ſub littera ſ.ſcʒ ſpes. Aſcendit Simon petrus et traxit rete in terram plenũ magnis piſcibus.cliij. Per iſtum duplicatũ numerũ intelligitur duplex perfectio in predicatorib⁹.ſ.vite ⁊ doctrine: vel dilectio dei et ꝓximi: ⁊ per magnos piſces ad terrã tractos intelligunt beati. Vel aliter ſuppoſita ſeptenarũ expoſitiõe in iſto numero piſciũ ſunt.cliij.in cẽtenario ſunt decies decem:in ternario tres vnitates. Per primũ igit numerũ intellige decalogi obſeruationem, de quibus vide ſupra. Per ſecundũ quinqꝫ ſenſuũ diligentẽ cuſtodiã. de quibus vide ſupra. Per tertium trium perſonarũ: vel trium virium anime debitam ordinationem ⁊c.

¶ Dominica i octaua paſche.

Super epl'a.j.Joh.v.que ſic incipit. Omne qđ natũ eſt ex deo vincit mũdũ. In precedẽti dñica agebat de vtraqꝫ reſurrectiõe:et in iſta agit de vtriuſqꝫ reſurrectiõis ſtatu.ſ.anime ⁊ corporis. Nam in iſta epiſtola docet btũs Johannes de ſtatu aie que a morte peccati p gratiã reſurrexit. Hec eſt em ſpũalis natiuitas que per fidẽ habet. Omne qđ natũ eſt ex deo natiuitate dico ſpũali: que quidẽ natiuitas fit principaliter in baptiſmali lauacro. Scđo in ſalutari remedio penitẽtie vincit mũdũ.de mũdo vide ſupra. Et de bello ſpũali cũ ſuis armis vide.iiij.parte titu.j.c.iij.⁊.§.j.⁊.ij. Hec eſt victoria que vincit mundũ fides noſtra. In quibus vbis apl's xpi militibus duo ſpecialiter oſtẽdit:ſcʒ triumphũ viciorꝫ nobiliſſimũ.ibi. Hec eſt victoria que vincit mundũ. Genus armorũ ſecretiſſimũ: cũ additur Fides noſtra. Primo triũphamus quatuor virtutibus cardinalibus. de quibus vide ſupra.⁊ de fide. Secũdo debemus armaturã ſi dei induere. de iſtis vide.iiij.par.tit.j.c.iij.§.j. et.ij. Hic venit per aquã ⁊ ſanguinẽ ſupple quo ad redemptionẽ generis humani. Nã aqua et ſanguis ipſo mortuo de ei⁹ latere fluxerunt:qđ ſol⁹ inter aplos vidit Johes. Venit inquã Jeſus xps ſupple ad ſaluandos hoies per aquam baptiſmi:cuius aque figura fuit illa ſuperbenedicta aqua que de latere xpi mortui abundanter fluxit. Et non ſolũ per aquã baptiſmi/ verũ etiam per alia ſacramẽta que per illum precioſum ſanguinem qui fluxit de xpi latere habent ſuam efficaciam ⁊ virtutẽ.de quib⁹ vide ſupra.

De ſtatu aie a peccati morte p gratiã reſurgẽtis.

¶ Super euange.Joh.xx.qđ ſic incipit. Cũ ſero eſſet die illo vna ſabbatorum/ et fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli cõgregati ⁊c. Qm hodie eſt octaua reſurrectiõis:ideo recitat eccl'ia euange.Joh. in quo deſcribitur ſexta xpi apparitio facta corã omnibus diſcipulis die eadem. Sed qꝛ xps hodie apparẽs Thomã redarguit ⁊ ipſum adhuc in fide dubium cõfirmauit:ideo non tm̃ recitat ſexta apparitio / verũetiã quinta in die paſche facta abſente Thoma:qꝛ ex illa occaſionem aſſumpſit pius magiſter diſcipulum errantẽ reuocandi. Preſens euangeliũ diuidit in quatuor partes principales. Primo em̃ deſcribitur abſente Thoma quinta apparitio xpi:vt ptꝫ in principio. Cũ ſero eſſet die illo vna ſabbatorũ ⁊ fores eſſent clauſe ⁊c. Quomõ xps intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis habetur.iij.par.ti.xxx.c.vij.§.ij. ⁊ principaliter poſt mediũ. Venit Jeſus ⁊ ſtetit in medio. ¶ Nota quõ dñs operatus eſt ſalutẽ in quintuplici medio.iij.par.titu.xxxj.ca.ij.per totũ. Et dixit eis Pax vobis. De pace vide.ſ. Gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. De gaudio vide.ſ.gaudiũ. Et de viſione vide.ſ. Secũdo deſcribit Thome dubitatio.ibi. Thomas aũt vn⁹ ⁊c. Tertio deſcribit ſexta xpi apparitio. ibi. Et poſt dies octo ⁊c. Infer digitũ tuum huc ⁊ vide: ⁊ noli eſſe incredulus ⁊c. In quibus vbis duo notant.ſ.liber vite intus et foris inſcriptus litteris amoris:cũ dicitur Infer digitũ. dico myſtice ſignate p totã materiã timoris:addẽs Noli eſſe incredul⁹ ⁊c. Dico primo ꝙ hunc librũ debem⁹ inſpicere: et conatũ noſtrũ infigere vt ſtudeamus in eo litteras cõpaſſionis / amoris / et timoris. de quibus ſupra in tabula. Secũdo hi digiti cõtinẽt materiã timoris rõne noſtre magnitudinis. de quo ſ. Quartũ deſcribit ibi. Quia vidiſti me Thoma credidiſti. duplicẽ ſancti diſtinxerũt ſciẽtiã: vnã acquiſitã / aliã inſpiratã: prima debet ſenſui / ſecũda vero fidei. Scientia acquiſita notat cum dicit Quia vidiſti me. ſed ſcientia inſpirata cum dicitur / credidiſti. Que autẽ viſionem dei impediũt ſiue auferunt:et quomõ deus põt vario modo videri. vide.ſ.ibi.viſio.

de ſexta xpi apparitione ad diſcipulos.

¶ Dñica prima poſt octauas paſche.

Sup epiſtola.j.Pet.ij. que ſic incipit. Xps paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquẽs exemplũ vt ſequamini veſtigia eius. Poſt fidei commẽdationẽ que cõmendata eſt in precedẽti epiſtola. in hac beati Petri epl'a fit expreſſa mentio de paſſiõe xpi ſaluatoris noſtri dicẽte eccleſia Xps paſſus eſt ⁊c. In quibus vbis duo notantur: ſcʒ predeceſſoris neceſſaria immolatio cum dicit Xps paſſus eſt. Succeſſionis voluntaria imitatio:cum addit Ut ſequamini veſtigia eius. Dico primo ꝙ xps neceſſario immolatus eſt:vt ſcʒ crimina noſtra expurgaret:ligamina diſſolueret: et hereditatem eternam impetraret. Secũdo debemus voluntarie in his

Chriſt⁹ ex neceſſitate fuit immolat⁹.

ſequi xp̄m. De iſtis duob⁹ vide.iiij.parte ti.iij. ca.vij.a·§·iij.vſq ad.xviij.§. Itē quomō homo poſſit ſequi deū vide.s̄. ibi.ſequi. Scdo tangit chriſti mititatē in ſua ꝑpeſſione dicēs. Qui ſcȝ chriſtus cū malediceretur.i.cū de malis culpe per iudeos accuſaret:non maledicebat: maledictores ſuos de malis culpe nō accuſabat:ſed patienter ſuſtinebat. de ipſa patientia vide.s̄. immo potius excuſabat p ignorantiā dicēs patri:neſciūt quid faciūt.vel de martyrio.s̄. Tertio tangit chriſti poteſtatē in nr̄a curatione dicens. Qui peccata noſtra ipſe ꝑtulit.i.perfecte tulit in corpore ſuo ſup lignū ſcȝ crucis: cuius liuore ſanati ſum⁹.i. paſſione ꝛ ꝑcuſſione quas pro nobis ſuſtinuit:que totū corp⁹ ſuū ſanctiſſimū liuidū reddiderūt. Quarto tangit ſummā pietatē in noſtra redemptione cum cōcludit in fine. Eratis enim ſicut oues errantes ꝛc. Nota ouium ſunt tria paſcua ſcȝ militantis eccleſie: interne cōſcientie:ꝛ ſuperne glorie. In primis paſcuis ſcȝ militantis eccl'ie oues chriſti inueniunt lauacrū in quo abluant ſcȝ baptiſmū:inſtrumentū in quo cōdiantur/ſcȝ penitentie ſacramentū: ſal vt melius comedant ꝛ melius ſe cūdentur.ſ.ſcripturā ſacrā: cibū quo reficiant: ſcȝ euchariſtiam. In ſecūdis paſcuis.ſ.interne cōſcientie inueniunt deo ꝓuidēte quattuor.ſcȝ ſancte ꝯtemplationes:ſctē cōſiderationes:ſctē affectiones:ꝛ diuine inſpirationes. In paſcuis ſupne glorie inueniunt tres dotes aie et quattuor corporis.de qbus.s̄.in tabula.

¶ Sup euange. Ioh.x. qđ ſic incipit. Ego ſum paſtor bonus:bonus paſtor aiam ſuā dat ꝓ ouibus ſuis. In precedēti dñica oſtēſa ſunt nobis fidei argumēta. In hoc x̄o euāge.nobis ꝓponūtur amoris incitamēta:vt fides noſtre redēptionis amore ferueat:ꝛ id qđ credit amore caleſcat. Gratia diuiſionis dico ꝙ in p̄ſenti euangelio xp̄s primo premittit cōcluſionē vnā qua intendit ꝓbare ſe eſſe paſtorē bonū dicēs. Ego ſum paſtor bonus. Quā cōcluſionē ꝓbando ex quattuor manifeſtat.ſ. ex malignitate dilectionis ad ouiū redēptionē: ibi. Bonus paſtor. Ex infirmitate ꝑmanſionis ad ouiū defenſionē:ibi Mercēnarius autē. Ex certitudine cognitiōis ad ouium diſcretionē: ibi. Ego ſum paſtor bonus. Ex ſollicitudine vnionis ad ouium collectionem: ibi. Alias oues habeo. Quantū ad primū ego ſum paſtor bonus. deſcribūtur tres ꝯditiones boni prelati ad modū chriſti.iij.par. ti.xix.ca.xj.§.j.ij.ꝛ.iij. Uide tamē vlterius. Bonus paſtor animā ſuā dat ꝓ ouibus ſuis. exponitur tripliciter.j.parte titu.ij.c.j.circa mediū. ante.j.§. Ego ſum pa.bo.ꝛ cog. oues me.ꝛ cog. me mee. In qbus verbis duo notant:ſcilȝ vita paſtoris diligens in regēdo: cū dicit. Ego ſum

[left margin: de amo ris inci tamēto]

paſtor bo. Uita inferioris obediētis in ſequēdo cū dicit. Cognoſcūt me mee. Primo tangitur qualis debet eſſe vita paſtoris vel ꝑlati.iij.par. ti.xix.c.xj.et.§.j.ij.ꝛ.iij. vide etiā.s̄.ſub lr̄a P. ſcȝ prelatus. Secūdo quomō inferiores ſe habere debent ad prelatos in obediendo. de quo vide.s̄. Cognoſco oues meas. vbi notat chriſti paſtoris maxima ad ſuas oues diligentia. Cognoſcit enim deus oīa bona et mala p̄ſentia/ preterita/ꝛ futura ꝛc.ita tamen ꝙ in ſe non diuerſificat:licet diuerſos effectus operet:ac per hoc eius ſapientia diuerſa nomina ſortiat. Inquātū x̄o cognoſcit oia poſſibilia dicit ſcientia ſiue ſimplex cognitio:inquantū cognoſcit oīa que fiunt in vniuerſo dicit viſio: inquantū cognoſcit oīa que bene fiunt dicit approbatio: inquantū cognoſcit oīa que futura ſunt dicit preſcientia vel preuiſio:inquantū cognoſcit oia que ab ipſo fienda ſunt dicit diſpoſitio:inquantum cognoſcit ea que premiāda ſunt dicit predeſtinatio: inquantū x̄o cognoſcit ea q̄ dānanda ſunt reprobatio dicitur.

¶ Dñica.ii.poſt octa.paſche.

Sup ep'a.j.Pet.ij. que ſic incipit. Chariſſimi obſecro vos tanꝗ aduenas et peregrinos abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs q̄ militant aduerſus aiam. Propoſuit ſctā eccl'ia in ep'a precedenti xp̄ifidelib⁹ exemplar ad operādū meritorie xp̄i ſponſi ſui amariſſimā paſſionē. Modo in iſtis trib⁹ dñicis vſq ad xp̄i aſcenſionem ipſos ad operandū efficaciter exhortat. Et qm̄ in oīi opatione eſt tria cōſiderare.ſ.operantis ſtatū:operādi principiū:et operationis fructū. ideo in trib⁹ ſequētibus epiſtolis deſcribit iſta tria. Circa p̄ſentē epiſtolā petrus paſtor eccleſie ꝓcedit ſic. Primo eni inſtruit ad operandū vniuerſos generaliter cum dicit. Obſecro vos In qbus verbis duo monet.ſ.ad habendū mortis memoriā:cū dicit. Obſecro vos tanꝗ aduenas/ad domandū carnis laſciuiā:cum additur Abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs. Primo enim ſicut peregrinus ſemꝑ cogitat de termino:ſic nos de morte cogitare debemus. de quo vide ſupra. vide etiam.j.parte tit.vj.ca.iiij.§.j. Secūdo inſtruit liberos ſpecialiter cum addit infra. Subiecti eſtote oīi humane creature.i. oīi homini in ſublimi poteſtate cōſtituto propter deū qui talē cōſtituit poteſtatē.de obedientia vide.s̄.obedientia. et de honore diuerſorū ſuperiorū vide etiam.s̄.in themate ſecūdo.iiij. parte titu.v.ca.xiij. Quaſi liberi non quaſi velamen habentes. deſuper vide.j.parte tit.iiij. ca.ij.§.viij.in prin. vide etiā de libertate ſupra. Tertio inſtruit ſeruos ſingulariter cū concludit. Serui ſubditi eſtote in oīi timore dñis ſcȝ

[right margin: hortat nos hic b. petr⁹ ad effi caciter operan dum.]

reuerentie ꝛ obedientie. de reuerentia vide.s.
Hec eſt enim gratia ſcʒ exhibitio ſeruitij diis
non tm̄ bonis et modeſtis:ſed etiā malis. Gra-
tia.i.meritum acquiſitum.

¶ Sup euāge. Joh.xvj. quod ſic incipit. Mo-
dicū ꝛ iam non videbitis me: et iterū modicū ꝛ
videbitis me:q2 vado ad patrē. Jn hoc euāge-
lio predicit diſcipulis ſuis lamentabilē ſubtra
ctionē:cum dicit. Modicū ꝛ iam non videbitis
me. Jn qbus verbis duo notanẜ:ſcilʒ inſtabili-
tas proſperitatis: cum dicit modicū.durabili-
tas penalitatis: cum additur. Et nō videbitis
me. Primo eñi ſtat9 mundialiū eſt execrabilis
propter inſtabilitatē. de quo vide.s. Secundo
pena infernalis eſt intolerabilis ꝑpter acerbi
tatē.de quo vide.s. Secūdo promittit ſue pre-
ſentie deſiderabilē exhibitionē: ibi. Jterū mo-
dicū et videbitis me ꝛc. de viſione vide ſupra.
Tertio deſcribitur diſcipulorū dubitatio: ibi.
Dixerūt ergo diſcipuli eius ꝛc. Quarto deſcri
bitur dubitationis amotio:ibi. Cognouit autē
ieſus ꝛc. Amen amen dico vobis q2 plorabitis
et flebitis vos:mūdus autē gaudebit.de mūdo
vide.s.ſub lra M.ſcʒ mūdus. Mulier cū parit
triſticiam habet.quid intelligiẜ per mulierē.et
ſunt ſeptē genera triſticie.j.parte ti.vj.c.vj.§.j.
per totū. Jterū videbo vos et gaudebit cor ve-
ſtrum.de gaudio ꝛ corde vide.s.ſub G.ꝛ C. Et
gaudiū veſtrū nemo tollet a vobis. vnde ꝓue-
nit hoc gaudiū ꝛc.iiij.par.ti.vj.c.vij.§.j.

Quare ſtatus mūdialis ſit execrabilis

¶ Dñica.iii.poſt octa.paſche

Super epl'a Jaco.j.que ſic incipit. Omne datū
optimū ꝛ om̄e donū pfectū deſurſum eſt deſcen
dens a patre. Propoſuit eccleſia in precedēti
epiſtola operantiū meritoriū ſtatū ꝛ cōditionē.
Jn iſta autē proponit ꝛ deſcribit operandi me-
ritorie principiū ꝛ originē. Unde ꝛ beatus Ja-
cobus ſic ꝓcedit in iſta epiſtola. Primo enim
om̄e bonū deſurſum eſſe teſtatur. vel docet re-
quirere illud quod eſt operis meritorij inſpira
tiuū.nā inchoat. Om̄e datū optimū. Ubi ſcien-
dum q per ly datum intelligūtur bona intelle-
ctualia: ſicut ſunt dona ſapientie ꝛ intellectus:
ſciētie/cōſilij ꝛc.de iſtis vide.s.in tabula. Per
ly donum intelliguntur bona effectualia: ſicut
ſunt dona pietatis/fortitudinis/et timoris. de
quibus ſupra in locis ſibi deputatis. Secūdo
promptū eſſe ad audiendū teſtatur: cum dicit.
Sit autē omnis homo velox ad audiendū.i.ha
beat omnis homo voluntatem audiendi auidā
ſcilicet nō ſolum aure corporis:ſed etiam aure
cordis. Tertio iracundiam multū criminatur:
ibi. Jra enim viri ꝛc. deſuper vide.ij.parte tit.
vij. ca.j.§.iij. vide etiā ſupra Jra. Quarto per
verbum dei hominē ſaluari argumentatur: ibi

De origine operandi meritorie.

Abijcientes omnē immūdiciam ꝛ abundantiā
malicie in manſuetudine ſuſcipite inſitū verbū
quod poteſt ſaluare animas veſtras. Jn quib9
verbis duo notantur: ſcʒ quomodo neceſſario
purgamur a peccatis: cū dicitur Abijcientes.
Gratia ſuſcipitur a purgatis:cū additur. ſuſci-
pite inſitum verbū. Primo quomodo nos de-
bemus a peccatis mūdare / ſcilicet per contri-
tionē/confeſſionē/et ſatiſfactionē. de iſtis vide
ſupra in locis debitis. Secūdo quomodo debe
mus grām poſtulare. de gratia vide ſupra. Uel
aliter. abijcientes omnē immūdiciā carnis.ſcʒ
luxurie ꝛc. et abūdantiā malicie.i.ſuperbiam.
Jn māſuetudine ſuſcipite inſitum verbum ꝛc.
Que quidē inſertio nullā ponit mutationē in
verbo: ſed ſolū in natura cui ſit inſertum ſicut
trunco inſeritur ſurculus. et hoc eſt verbū qđ
poteſt ſaluare animas veſtras.

¶ Sup euāge. Joh.xvj.quod ſic incipit. Uado
ad eum qui me miſit:ꝛ nemo ex vobis interro-
gat me quo vadis. Jn hoc itaq3 euange.agitur
de effectu ſpūſſancti multiplici:qui eſt illud do
num perfectū ꝛ datū optimū deſcendens a pa-
tre luminū ꝛc. His paucis premiſſis diuiditur
preſens euangeliū. Primo ſaluator pđicit ſue
preſentie corporalē ſubtractionē dicēs. Uado
ad eum qui me miſit. Jn qbus verbis duo no-
tantur:ſcʒ terminus a quo eſt relinquēdus: cū
dicitur Uado. et terminus ad quē eſt appeten
dus: cū additur.ad eum qui me miſit. Primo
dico q mūdus eſt terminus a quo ſit relinquē-
dus.de mūdo vide ſupra. Secūdo quomō ter-
minus ad quem eſt appetendus qui eſt futura
beatitudo.de qua vide ſupra. Secūdo ſaluator
proponit de ſua abſentia cordialem turbatio-
nem:ibi. Sed quia hec locutus ſum vobis:tri-
ſticia implebit cor veſtrū. Merito quidē de ei9
corporali receſſu triſticia implerentur: quia de
eius corporali preſentia ſupra modū conſola-
bantur. Tertio ſaluator diſponit ad ſue gratie
liberalem diffuſionē:ibi. Sed veritatē dico vo-
bis ꝛc. Quarto promittit ſaluator ſue influen-
tie virtualē operationē: ibi. Cum autē venerit
ille ſpiritus veritatis:ille vos docebit oēm ve-
ritatem ſupple neceſſariam. de qua vide ſupra.
Jlle arguet mundū de pctō. Ubi primo oſten-
ditur diuina iuſticia. Secūdo deſcribitur ma-
lorum nequicia. Deſcribitur autē diuina iuſticia
vt puniens:ibi. Arguet mundū.de diuina iuſti
cia vide ſupra. Secūdū notatur cum additur/
de peccato quod cōmiſerunt: de iuſticia ſupple
quam facere debuerūt: et de iudicio quod non
pertimuerūt. Dicit ergo arguet mundū de pec
cato.et erit tale argumentū ſpiritusſancti. Tu
cōmiſiſti culpam et noluiſti agere penitentiā:
ergo accipe iudicialem ſententiam. de iudicio

De multiplici effectu ſpūſſcti

diuino vide ſupra. Et de peccatis et peccatori-
bus vide ſupra ſub littera P.

¶ Dñica.iiii.poſt oct.paſche.

Sup epl'a Jaco.j. que ſic incipit. Eſtote facto-
res verbi ⁊ nõ auditores tm̃:fallentes voſmet-
ipſos ⁊c. Propoſuit ſctã mater eccleſia in epi-
ſtola immediate precedenti operãdi meritorie
principiũ et originẽ. In iſta aũt ponit opatiõis
meritorie fructũ ⁊ vtilitatẽ dicẽs. Eſtote facto-
res ⁊c. Ubi btũs Jacob⁹ apl's tria facit. Pri-
mo exhortat᷑ nos ad boni opis exercitationẽ di
cens. Eſtote factores ſcz verbi ſupple diuini. facto-
res p opera. et nõ auditores tm̃. Secũdo tãgit
boni opis retributionẽ ſiue premiationẽ: cum
ſubdit. Qui autẽ perſpexerit in lege pfecte li-
bertatis.i.in lege euangelica q̃ dicit᷑ lex pfecte
libertatis. de qua vide.s. Tertio exp̃mit inter
bonas operationes nobiliorẽ cũ concludit. Si
De tri- quis autẽ putat ſe ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ apl's ex-
plici primit triplicẽ quaſi meliorẽ operationẽ. Pri-
opatiõe mã quantũ ad verbũ ſcz lingue religationẽ di-
cens. Si quis ⁊c. Non refrenãs linguã ſuã. de
quo vide.ij.parte titu.vj.c.iiij.§.iiij. in medio.
Pricipaliter tñ vide de malo vſu lingue.j.par.
tit.ij.ca.iiij.et p oẽs.§. Huius vana eſt religio.
In q̃bus verbis duo notant᷑: ſcz laboris fictio
dãnabilis: cũ dicit᷑ Huius vana eſt religio. ho-
noris pditio ineuitabilis: cuz additur/religio.
Secundã operationẽ exprimit quantũ ad ma-
nũ/ſcz mĩe operationẽ: cũ additur/religio mun
da ⁊c. eſt viſitare pupillos ⁊c. De operibus mi
ſericordie vide.s. Ille dicũtur vidue corpora-
liter: quarũ viri mortui ſunt: ⁊ pupilli quoꝝ pa
rentes obierũt. Sed ſpũaliter dicuntur pupilli
quib⁹ ꝑpter pctm̃ mortale mortuus eſt verus
ſponſus. de peccatis ⁊ pctõrib⁹ vide ſupra P.
Tertiã operationẽ exprimit: ſcz quantũ ad ſen
ſum exteriorẽ: ⁊ quantũ ad honeſtam cõuerſa-
tionem: cum cõcludit. et immaculatũ ſe cuſto-
dire ab hoc ſeculo. Ille autem ſe immaculatũ
cuſtodit ab hoc mundo qui ſenſualitatẽ repri-
mit: et qui geſtũ exteriorem componit. de mun
do vide ſupra ſub littera M.

¶ Sup euange. Joh.xvj. qð ſic incipit. Amen
amen dico vobis. Si qd petieritis patrẽ in no
mine meo dabit vobis. Multũ rationabiliter
hac dñica vltima ante aſcenſionem dñi eccleſia
ordinauit hoc euãge. legendũ in quo xp̃s celũ
aſcenſurus ⁊ ꝓ nobis adhuc miſeris apud pa-
trẽ aduocaturus admonet nos ad inſtãtiã ora-
tionis: ꝓmittens certitudinẽ exauditionis. Et
diuiditur preſens euãge. prima ſui diuiſione in
tres partes. Primo eĩn fili⁹ dei introducit pa
trẽ recte petentiũ exauditorẽ di. Si qd petieri
tis patrẽ in noĩe meo ⁊c. iiij. parte ti.v.c.viij. et
principaliter.§.iij. Petite et accipietis ⁊c. In
quib⁹ verbis duo notant᷑: ſcilz humane nature
indigẽtia. ideo petere debemus. diuine nature
clementia: qꝛ accipietis. Dico primo ꝙ indige
mus ex natura: ideo petere debem⁹. de quo vi-
de.s.ibi. Oratio. Secũdo qꝛ deus eſt clemens:
ideo accipiemus clementiã de deo. vide.s.ſub
l'ra D.ſcz deũ. Scðo introducit ſe ipm̃: ſcz filiũ
recte petentiũ mediatorẽ: ibi. Exiui a patre et
veni in mũdũ: ⁊ iterũ relinquo mũdũ ⁊c. quare
hoc fecit ⁊c. vide.j.parte ti.v.ca.iiij.§.j.ij.⁊.iij.
Tertio introducit ſe recte petentium informa
torem: ibi. Dicũt ei diſci. ⁊c. Relinquo mundũ
et vado ad patrẽ. vbi dñs ipſo facto duo oſten-
dit. Primo qd debemus odire: ſcðo qd debe-
mus appetere. Docet ergo primũ fugere ma-
lum. quomodo pctm̃ hominẽ maculat vide.s.
ſub l'ra P.ſcz peccatũ. per malũ intellige pre-
ſentẽ mundũ. de quo vide.s.ſub l'ra M.ſcilicet
mũdus. Secũdo monet quid a nobis ſit inqui-
rendum in hoc: vado ad patrem.

¶ Feria.ii.ſcz i die rogationũ

Super epl'a Jaco.v. que ſic incipit. Cõfitemi-
ni alterutrũ peccata veſtra ⁊ orate ꝓ inuicẽ vt
ſaluemini. Ex ordinatione ſacrorũ pontificum
tractũ eſt in laudabilem cõſuetudinẽ vt omnes
eccleſie totius orbis primã vel ſecũdã letaniã
celebrent vel vtrãq;. Fiunt autẽ iſte letanie pro Quare
malorũ repulſione ⁊ bonorũ adeptione. Et qm̃ fiũt leta
grece letania idem eſt qð rogatio latine: ideo nie in
in officio miſſe letaniaꝝ hortatur nos chriſtus rogatio
in euangelio ẜm Lucam ad affectuoſam peti- nibus
tionem dicens. Petite ⁊c. Et in iſta epl'a hor-
tatur nos ſanctus Jacob⁹ ad deuotã orationẽ
dicẽs. Cõfitemini ⁊c. et orate ⁊c. In qua quidẽ
epiſtola monet nos primo bea. Jaco. ad orãdũ
preparari cũ premittit᷑. Confitemini alterutrũ
id eſt omnis homo ꝯfiteatur homini ſacerdoti
peccata veſtra. vide.s. de cõfeſſione. Scðo mo
net nos in orãdo regulari: cũ addit. et orate ⁊c.
de oratione vide ſupra. Tertio pĩcipaliter mo
net nos ad orandũ animari innuens nobis ef-
ficaciã deuote orationis dicens. Multũ enim
valet deprecatio iuſti aſſidua. de qua vide.iiij.
parte tit.v.ca.viij.§.viij. Quarto principaliter
monet nos in orãdo cõſolari/innuens nobis ꝙ
iuſtus deuote orans a dño exauditur: cũ ſub-
ditur. Helias homo erat.

¶ Super euangelio Luce.xj. quod ſic incipit
Quis veſtrum habet amicum et ad illum me-
dia nocte vadit et dicit illi. Amice accommo-
da ⁊c. Duplicẽ letaniã maiorem ſcilz ⁊ minorẽ
peragit eccleſia. de qua plus vide in principio Leta-
epiſtole huius diei. Letania vero rogatio vel nia qð
ſupplicatio interpretatur. Hinc eſt ꝙ preſens interp̃-
tatur,

euangeliũ in officio letanie legitur: in quo ad orationis frequentiã inuitamur: ne autẽ oratio inefficax repellat / precedere debet pctõꝝ cõfeſſio: ad quã in epiſtola eiuſdẽ officij admonemur di. b. Jaco. Confitemini alterutrũ pctã veſtra. In preſenti euãg. ſaluator primo ponit parabolã per quã inuitat nos ad orõnis inſtantiã: et tria facit in iſta prima parte. Nã primo ponit eius a quo petit charitatẽ. Secũdo eius qui petit neceſſitatẽ: ibi. Ibit ad illũ media nocte. Tertio ſupplende neceſſitatis propriã impoſſibilitatem: ibi. Amice ꝛc. de orõne ꝛ de modo petitionis vide ſupra. de trib⁹ panibus qd ſignificãt. vide ſupra de fide: ſpe: ꝛ charitate in locis ſibi adaptatis. Item vide de alio triplici pane ſcʒ de pane venie et gratuite remiſſionis de pane euchariſtie et cõionis: de pane ſacre ſcripture et cõſolationis. ſ. in locis ſibi deputatis. Itẽ de alio triplici pane ſcʒ de intelligentia trinitatis. Itẽ de tribus panibus: rõnis diſcretione: voluntatis rectitudine: et corporis fortitudine ꝛc. Secundo exponit parabolã applicando ad propoſitum eius conuenientiam. ibi. Et ego dico vobis ꝛc.

In die aſcenſionis domini.

Super epl̃a Act. j. q̃ ſic incipit. Primũ qdẽ ſermonẽ feci de oib⁹ o theophile ꝛc. In ſolẽnitate aſcẽſionis ſaluatoris elegit ſctã mater eccleſia loco epl̃e in miſſa dicere primã partẽ libri apoſtolicoꝝ actuũ quẽ Lu. euãg. edidit qm̃ in ipſa tria breuiter tãgunt q̃ facta ꝛ dicta fuerũt tam a xp̄o ꝙ ab alijs ipſo die. Poſſum⁹ aũt in ſumma iſta dicere ꝙ in hac epl̃a predicãtes informant: animant trepidãtes: arrogantes increpant: ꝛ expectãtes cõfirmãt. Primo dico ꝙ in hac epl̃a predicãtes informant: cũ dicit Lucas. O theophile primũ quidẽ ſer. feci ꝛc. In hac clauſula informant q̃ debẽt predicare et proponere verbũ dei vt ſcʒ exẽplo xp̄i primo faciãt et poſtea doceant. de iſtis vide. ſ. Scd̃o in hac epl̃a trepidãtes animant: cũ ait. Et conueſcẽs precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent ꝛc. deſup vide de varia ſpe ſiue timore. Tertio arrogantes increpant: ibi. Igit qui cõuenerant interrogabãt dicẽtes ꝛc. de arrogãtia vide. ij. par. ti. iij. c. iij. §. ix. Quarto in hac epl̃a expectãtes cõfirmant in xp̄i aſcẽſiõe: ibi. Videntib⁹ illis eleuat⁹ eſt ꝛc. In hoc em̄ ꝙ xp̄s aſcẽdit in celũ data eſt fidelib⁹ firma ſpes aſcendendi poſt ipm̄. Et nubes ſuſcepit eũ ab oculis eorũ. Nota ꝙ nubes aliqñ tonat: aliqñ ſtillat: aliquãdo fulgurat: ꝛ aliquando grandinat. Aſcendit ergo xp̄s in nube in hac vita delinquẽtib⁹ cõminãdo: ſtillat erogãdo penitẽtibus. Sed cũ deſcẽdet in nube: tũc fulgurabit ad occultoꝝ et ſecretoꝝ reuelationem: et grandinabit ad reproborum diſſipationem ꝛc.

Sup euangel. Mar. vl. qd̃ ſic incipit. Recũbentibus vndecim diſcipulis apparuit illis ieſus. Sicut teſtat Aug. in lib. de cõſenſu euãgeliſtaꝝ: ipſo die aſcẽſionis ſaluator bis apparuit ſemel in cenaculo cũ ipſis conueſcendo. de quo Lucas in epiſtola hui⁹ diei: et ſemel in monte ab eis aſcẽdendo. Prima apparitio fuit in argumẽtũ humanitatis: ꝛ ſecũda in apparitionẽ diuinitatis ꝛc. In hoc em̄ euangelio quattuor per ordinem deſcribũtur circa chriſti apparitionẽ. Primo qr xp̄s diſcipulos viſitauit. ſ. ad conſolationẽ: quia apparuit illis ieſus. Secundo eos increpauit: qr exprobrauit incredulitatẽ coꝝ et duriciã cordis. De cordis duricia vide. ſ. ibi. Cor. Tertio eos ad predicationẽ deſtinauit dicens eis. Euntes in mundũ vniuerſum predicate ꝛc. Predicatoris verbi dei officiuʒ deſcribitur ſupra. Quarto eos ad operationem animauit: oſtendendo fructũ fidei operantis per dilectionem: ibi. Qui crediderit. de fide vide ſupra. In noĩe meo demonia eijcient ꝛc. Spiritualiter. In nomine meo. i. in virtute nominis mei: demonia eijcient id eſt peccata: linguis loquentur nouis: puram de peccatis confeſſionem faciendo: ſerpentes tollent / ſcilicet tentationib⁹ reſiſtendo: ꝛ ſi mortiferũ quid biberint: id eſt ſi peccatũ mortale ex fragilitate cõmiſerint / nõ eis nocebit: qr ex amiſſe gratie conſideratiõe ꝛ virtuoſorũ aſſuefactione de facili reſipiſcunt. Aſſumpt⁹ eſt in celũ. In qb⁹ verbis duo preconizantur: ſcilicet decentia diuinitatis: quia aſſumptus eſt: cõgruentia mortalitatis cum additur In celũ. Dico primo ꝙ magna preconizat potentia dei: ꝙ ſup oẽm virtutẽ naturalẽ chriſtus ſe ſubito exaltauit aſcẽdẽdo ſcʒ in celum. De chriſti aſcẽſione vide. j. par. titu. v. c. iiij. infra in prin. ꝛ §. j. ij. et. iij. Secũdo cõgruit chriſto ſic aſcendere ad celũ poſt labores vt inſtrueret moraliter volentes poſt mortẽ celos aſcendere: ꝙ hic primo aſcendant per charitatẽ ſiue dilectionem et per humilitatem. de quibus ſupra in locis debitis.

q xp̄s bis in die aſcẽſiõis apparuit.

Dñica infra octauã aſcẽſionis.

Sup epl̃a. j. Pet. iiij. q̃ ſic incipit. Eſtote prudentes ꝛ vigilate in orationib⁹. In hac epiſtola beati petri nos hodie hortat ſancta mater eccleſia vt nos ad vite ſanctitatẽ diſponamus dicẽs. Eſtote ꝛc. In qua epiſtola beatus petr⁹ q̃nq facit que ad vite ſctitatẽ pertinent. Primũ eſt ſctitatis regulatiuũ: ꝛ hec eſt v̄a prudẽtia: ꝓ quo primo dicit. Eſtote prudẽtes et vigilate in orõnib⁹. In qb⁹ v̄bis duo facit. Prĩo reddit nos ꝓuidos in agẽdis: cũ dicit.

hortamur ad vite ſãctitatẽ.

Eſtote prudētes ⁊c. Secundo facit nos ſollicitos in cauēdis: ibi. In oratiōibus. ¶ Primo debemus eſſe prouidi in agendis. Math. x. Eſtote prudentes ⁊c. de ipſa vide ſupra. Prudentia. ¶ Secundo quō debemus eſſe ſolliciti in cauendis malis. de ſollicitudine vide ſupra. ¶ Secundū eſt ſanctitatis procuratiuū: ⁊ hec eſt orationis inſtantia: ibi. In orationibus. de quib⁹ vide ſupra. ¶ Tertiū eſt ſanctitatis cōſtitutiuū: ibi. Ante omnia mutuā in vobiſmetipſis: et hec eſt dilectio mutua: de qua vide. ſ. ¶ Quartum eſt ſanctitatis demonſtratiuum et hec eſt operatio exhibita: ibi. Hoſpitales inuicē ſine murmuratione: q2 nec hoſpitans debet murmurare cum recipit ne gratiā hoſpitalitatis perdat: nec etiā hoſpitatus et ſi ſibi oīa ad libitū non miniſtrētur. de operibus miſericordie tam ſpiritualib⁹ ꝙ corporalib⁹ vide ſupra. ¶ Quintū eſt ſinceritatis cōſummatiuū: et eſt intentio recta: cum dicit apoſtolus in fine. Ut in omnibus honorificetur deus: quaſi diceret: ſic omnia que dicta ſunt debetis habere in vobis ac aliis exhibere: non vt intendatis ꝓpriū honorem: ſed vt honorificetur deus. vide ſupra de honore vel inani gloria.

¶ Super euāgel. Joh. xv. qđ ſic incipit. Cum autē venerit paraclyt⁹ quē ego mittā vobis a patre ſpm̄ veritatis ⁊c. Ut fideles ſe deuote preparēt ad recipiendū die penthecoſtes ſpūſſancti ſacrū ſeptenariū: ideo in hac dñica poſt quā ſeptima die inſtat predicta ſolēnitas celebranda: eccleſia legit iſtud euangel. Joh. in quo de aduentu ſpūſſancti ⁊ proceſſione eius eternali fit mentio. *De aduentu ſpūſſcti* Et qm̄ digna preparatio exigit prudentiā ad precauēdū pctā: euigilantiā ad exequēdū mādata: orōnē deuotā ad obtinēdū beneficia: de quib⁹ in epiſtola preſentis diei. Modo accedēdo ad ſacrū euangeliū dico ꝙ quattuor principalr̄ in ipſo deſcribūtur. ¶ Primo ideo premittit conſolatoriā viſitationē dicens in prin. Cū venerit paraclytus. Spūſſctūs quō variis nominib⁹ nominat̄ in ſacra ſcriptura: et qđ iſta ſignificāt. vide. iii. par. titu. xviii. c. v. §. iiii. infra medium: ibi. Septimo poteſt. Mittā vobis a patre ſpiritū veritatis. In qbus verbis duo notāt̄. ſ. habilitas aduenieñs ad ſpūſſancti ſuſceptionē: cū dr̄. mittā vobis. Utilitas ꝓueniens per eius inhabitationē: cū addit̄. Spiritū veritatis. Primo debemus nos diſponere ad recipiēdū ſpm̄ ſctm̄: cor purgare a ſordibus per cōtritionē: confeſſionē: et ſatiſfactionē. Secūdo debemus eius vtilitatē cōſiderare: dum enī ſum⁹ purgati recipimus gratiā ſpūſſancti. ¶ Scđo ꝓmittit cōfirmatiuā teſtificationem: ibi. Ille teſtimoniū phibebit de me. ¶ Tertio predicit mūdi ꝓbatiuā perſecutionē: ibi. Hec locut⁹ ſum vobis. ſ. de ſpūſſcti cōſolatiōe vobis per me dāda: vt nō ſcādalizemini: ita ſc3 ꝙ tribulatio aliqua vobis ſupuentura poſſit vobis eſſe occaſio ruine ⁊ cadēdi ꝑ impatiētiā Abſqꝫ ſynagogis faciēt vos. vide ſupra de martyrio. ¶ Quarto predicit ipſius perſecutionis rōnē ibi. Et hec facient vobis: quia non nouerūt patrem ⁊c. vide ſupra de ignorantia.

¶ In die penthecoſtes.

Sup epl̄a Act. ii. q̄ ſic incipit. Dū cōplerentur dies pēthecoſtes ⁊c. In hac epl̄a innuunt̄ quattuor q̄ circa iſtud feſtū cōtigerūt mirifice. Primū eſt ex pte ſigni apparētis: ibi. Dū cōplerēt̄ dies pēthe. Feſtū iſtđ. ſ. pēthecoſtes deſcribit̄ Leui. xxiii. Et celebrat̄ ꝑ ſeptē dies. Erāt aūt pariter: de vnitate ⁊ q̄ ad eādē redeunt̄ vide. ſ. ¶ Scđm eſt ex pte doni affluētis: ibi. Repleti ſunt oēs ſpūſctō. Ubi tria notātur. ¶ Primū eſt largitas in donante. Nā ampliſſima fuit in donāte liberalitas: ibi. Repleti ſunt. ¶ Scđm eſt ꝑcioſitas ſublimis in munere: nā admirabilis fuit in dono precioſitas: ibi. ſpūſctō. Tertiū eſt vtilitas et fruct⁹ in opere: nā fructuoſa fuit in ope cōſecuta vtilitas: ibi. Loquebāt̄ variis linguis. vide. ſ. de donis. et. ſ. ſpūs. ¶ Tertiū eſt ex pte ꝓdigii cōſequētis: ibi. Ceperūt loqui variis linguis. Ubi notat̄ aplōꝝ lingua fuiſſe venerabilis: ⁊ oſtēdit̄ fuiſſe admirabilis: nā venerabilis fuiſſe ꝓbat̄ ex gratie plenitudine: ſ3 ſupermirabilis fuiſſe mōſtrat̄ ex oīm idiomatū variatione. Deſcribitur etiā venerabilis ex plenitudine ſpūſſancti per quē non poterāt ſe cōtinere: ſed oportebat aliis ꝑdicare. Eſt ergo notādū ad inſtructionē nr̄am ꝙ eſt duplex lingua. vna bona ſc3 aplica ⁊ ꝑdicatoris verbi dei. de qua vide ſupra. Alia eſt mala ⁊ diabolica: de qua vide. ſ. ibi. Locutio. ¶ Quartū eſt ex pte collegii cōcurrētis: ibi. Erant aūt in hieruſalē.

¶ Sup euāg. Joh. xiiii. qđ ſic incipit. Si qs diligit me ſermonē meū ſeruabit ⁊c. ꝟm ꝙ ſcribitur Leui. xxv. Ann⁹ qnquageſim⁹ vocabat̄ ann⁹ iubile⁹: ⁊ erat ann⁹ gaudii. de quo vide. ſ. par. ii. x. c. iii. §. vi. et. vii. Qm̄ vero ſpūſſctūs eſt digit⁹ ſcribēs legis diuine veritatē: ſpūs excludens oēm culpe ſeruilitatē: lat⁹ infundens oīs gratie libertatē: nexus cōiungēs vtrāqꝫ ciuilitatē. Ideo ꝟm hec quattuor chriſt⁹ in preſenti euāgelio quattuor facit. *De āno gaudii q̄ dr̄ iubile⁹ et eſt qnquageſimus.* ¶ Primo perſuadet legis obſeruationē quā ſpūſſanct⁹ imprimit dicens. Si quis diligit me ⁊c. Hoc facit propter tria: q2 ſc3 eſt ꝓbatiua dilectionis di. Si quis diligit me: de dei dilectione vide ſupra. Scđo docet de charitate creata que eſt effectus ſpūſſancti. ibi. Sermonē meū ſeruabit. i. precepta mea ſeruabit ꝟm intentionem. de ipſis vide. ſ.

Itē q2 ex acquiſita cōgrue diſpoſitionis ad di-
uinā inhabitationē: ꝓpter qđ ſubdit. Et pater
me⁹ diliget eū ⁊c. Cor ei⁹ emūdādo: ⁊ ab amore
mūdi elongando. de corde vide. ſ. de mūdo ſub
lr̄a M. et ſic dignū in eo preparare habitaculū.
Scđo diſſuadet legis preuaricationē quā ſpūſ-
ſanctus arguit: ibi. Qui nō diligit me ⁊c. q. d.
Qui nō diligit ꝑ cōſequēs nō diligetur a patre
meo: ac ꝑ hoc nō veniem⁹ vt in cordis ſui hoſpi
tio habitemus ⁊c. Tertio ꝓmittit mētis cōſo
latiōnē quā ſpūſſctūs influit: ibi. Hec locutus
ſum vobis apud vos manens: ꝑ donoꝝ ſpūſſcti
largitionē vel infuſionē. de ipſis vide. ſ. Quar
to predicit vtriuſq3 eccl'ie cōnexionē quā ſpūs
federat ⁊ aſtringit: vel p̄dicit hereditatis reſti-
tutionē ad quā ſpiritus ſubuehit ⁊ reducit: ibi.
Non turbetur cor veſtrū. Sequētia repperi in
ſumma Antonini de ſpūſctō. Spūſſanct⁹ quō
varijs noibus nominat̄ in ſcriptura ⁊ quid iſta
ſignificant. iij. par. ti. xviij. c. v. §. iiij. ante fi. ibi.
Septimo poteſt. Spūſſanctus quomodo venit
ad beatā virginē cū apl'is. iiij. par. tit. xv. c. xlij.
Spūſſanctus dona varie deſcribūtur ſupra.

¶ Feria ſecūda poſt penthe.

Qualr petr⁹ vidit vas e celo plenū ſerpētibus et volatilibus.

Sup epl'a Act. x. que ſic incipit. Aperiens pe-
trus os ſuū dixit. Viri fr̄es. Verba huius epl'e
btūs petrus dixit in ceſarea cū venerat de Iop
pe/ vbi viderat in ſpū vas de celo miſſum plenū
quadrupedib⁹ ſerpentibus ⁊ volatilib⁹/ poſtq̄
venit in ceſaream ad corneliū centurionē: ⁊ ibi
corā eo ⁊ multis alijs aſtantib⁹ tā iudeis q̄ gē-
tilib⁹ hos ſermones ꝓtulit. Viri patres ⁊ fra-
tres nobis p̄cipit ⁊c. In hac epl'a tria notātur.
Primo xp̄i dignitas: q̄m ipſe p̄cepit predicare
pplo. de p̄dicatore verbi dei vide. ſ. Scđo no-
tatur fidei autoritas. ibi. Huic oēs ꝓphete ⁊c.
Oēs qui credūt in eū vide. ſ. fides. Tertio no-
tat̄ v̄bi dei vtilitas/ ibi. Adhuc loquēte petro
cecidit ſpūſſctūs ſup oēs qui audiebant verbū.
Nota q̄ ſunt duodecim fructus v̄bi dei. ij. par
te ti. ix. c. xj. §. ij. Quarto notatur baptiſmi ne-
ceſſitas: ibi. Nunquid aquā quis ꝓhibere po-
teſt ⁊c. de quo vide. ſ. Circa iſtā lr̄am ſunt ali-
qua notāda. In nationes gr̄a ſpūſſancti diffuſa
eſt. hec eſt em̄ gratia de qua. ij. Cor. xij. Suffi-
cit tibi gratia mea. vere ipſa ſufficit ad hoc vt
anima deſponſetur: pugna ſuperetur: ⁊ palma
reportetur. de gratia vide ſupra.

¶ Sup euāge. Ioh. iij. qđ ſic incipit. Sic deus
dilexit mundū vt filiū ſuum vnigenitū daret: vt
oīs qui credit in eum ⁊c. Et ſancti dicūt et ra-
tio dictat: amor eſt primū ⁊ ſummū donum: in
quo et propter qđ oīa alia dona donant̄. Quia
igitur ſpūſſanctus amor eſt teſte Grego. in ho-
meł. ideo de ſpūſancto iſtis diebus ſolēnizans

q̄ ſpūſſctūs ſit amor.

eccleſia in epl'is ⁊ euāge. de dilectione et dono
multiplicē facit mentionē. vt patet in euange.
hodierno. Agit̄ q̄ de dilectione in p̄ncipio hui⁹
euāge. et de dono: cū addit̄. Et filiū ſuū vnige-
nitū daret. Diuidit̄ quoq3 p̄ſens euāg. in duas
partes principales. Primo oſtendit qđ ſit nr̄e
ſalutis principiū effectiuū. principiū noſtre ſa-
lutis fuit de⁹: ille em̄ ſolus potuit recreare qui
ex infinitate ſue potentie potuit nos creare ⁊c.
In iſta ſumma nō potui reperire directe aliq̄d
ad iſtud ꝓpoſitū: vide tamē ſub lr̄a D. ſcz de⁹.
Et omnis qui credit in eum ⁊c. vide ſub lr̄a F.
ſcz fides. Scđo oſtendit̄ quid ſit noſtre ſalutis
obſtaculū impeditiuū: ibi. Non em̄ miſit deus
filiū ſuū vt iudicet mūdū. In primo quidē ad-
uentu non venit vt iudicet q̄ facta ſunt a nobis
ſed vt dimittat. In ſecūdo vt non dimittat: ſed
vt iudicet. De iſto enim iudicio vide. ſ. Hoc eſt
iudiciū: q2 lux venit in mūdū: ⁊ dilexerūt hoies
magis tenebras q̄ lucē. Erant enim eoꝝ mala
opera. de pctīs ⁊ pctōribus vide. ſ. ſub lr̄a P.
Omnis enim qui male agit odit lucem vt non
arguantur opera eius. Qui autē facit veritatē
venit ad lucem ⁊c. de qua vide ſupra.

¶ Feria tertia poſt penthe.

De ſamarie conuerſione ꝑ philippum.

Sup epl'a Act. viij. que ſic incipit. Cum audiſ-
ſent apl'i qui erant hieroſolymis: q2 recepiſſet
ſamaria verbū dei ⁊c. In p̄ſenti epl'a quattuor
notant̄. Primo nouiter ꝯuerſoꝝ inſtructio: ibi
cū audiſſent apl'i quia recepiſſet ſamaria v̄bū
dei ⁊c. i. fidē xp̄i: ſupple ad p̄dicationē philippi
qui in ipſam ad predicandū xp̄m ab hieruſalē
deſcenderat: miſerūt ad eos petrū ⁊ iohannē q̄
ſpūalit̄ intelligunt̄. ſ. petrus itelligit̄ agnoſcēs:
et iohes intelligit̄ gr̄a ſiue in quo dei dilectio.
Scđo notatur prelatoꝝ ꝓ ſubditis interceſſio:
ibi. Orauerūt ꝓ ipſis vt acciperēt ſpm̄ſanctū.
Ex hoc loco accepit eccleſia q̄ in adminiſtra-
tione cuiuſlibet ſacramēti orationē premittit:
q2 oratio eccleſie fidelib⁹ impetrat gratiā que
in ſacramētis infundit̄. vide. ſ. de oratione. de
ſacramētis vel de gratia ⁊c. Tertio notat̄ ba-
ptiſmi chriſti p̄fectio: ibi. Nondū em̄ in quēq̄
illoꝝ venerat: ſed baptizati tm̄ erant ⁊c. de ba-
ptiſmo vide. ſ. ſub lr̄a B. Quarto notatur cō-
firmationis autenticatio: ibi. Tūc imponebāt
manus ſup illos ⁊c. et ſic adminiſtrabāt eis ſa-
cramentū cōfirmationis. de illo ſacramēto vi-
de. iij. parte ti. xiiij. c. iij. per totū. Et in particu-
lari vide. ſ. Sic enim fiebat cōmuniter in pri-
mitiua eccleſia. Tunc enim cū fides erat nouel
la ⁊ tenera: erat neceſſariū vt per ſignū viſibile
inuiſibilis monſtraretur ⁊c.

¶ Sup euāge. Ioh. x. qđ ſic incipit. Amē amē
dico vobis: qui nō intrat per oſtiū in ouile ouiū

ſed aſcen. aliūde: ille fur eſt ⁊c. ¶ Quattuor effectus inter alios multos habet ſpūſſanctus. ſ. diſperſos in vnū colligere: prelatū ſup gregem xp̄i conſtituere: excluſos in regnū introducere: ſubiectos ad obedientiam inducere. Jn quorū oim ſignū hodie eccleſia preſens legit euāge. in quo fit mētio de ouili colligēte: de paſtore ꝑuidente: de oſtiario aperiente: ⁊ de ppl'o obediēte Sed q: p̄lati ſi boni ſunt eccleſie multū ꝓſunt: ſi mali obſunt. Jdeo i hoc euāg. Primo deſcribit ſaluator falſi paſtoris dānabilē abuſionē dicens. Amen amē dico vobis: qui nō intrat per oſtiū ⁊c. de paſtorib⁹ ſiue prelatis vide. ſ̄. Sed aſcendit aliūde hic fur eſt ⁊ latro ⁊c. ·iij. par. ti. ſ. ca. xxiij·§·ij. poſt prin. Scōo deſcribit ſaluator boni paſtoris ꝯditionē laudabilē: ibi. Qui aūt intrat ꝑ oſtiū paſtor eſt ouiū. de p̄latis vide. ſ̄. Et de electione prelatoꝝ vide. ſ̄. ſub lr̄a E. ſcilꝫ electio. Tertio deſcribit ſaluator falſi paſtoris deteſtabilē ꝑuerſionē: ibi. Dixit ergo eis iterū ieſus. Quarto deſcribit ſaluator veri paſtoris imitabilē perfectionē: ibi. Ego ſum oſtiū. Quō chriſtus oſtiū fuit vide. iiij. par. ti. xv. c. xx·§·xij. ante finē. Per me ſi quis introierit ſaluabitur ⁊ ingredietur ⁊ egredieť ⁊c. De viſione dei ſiue btitudine ſiue de lumine glorie vide ſupra Viſio. Ego veni vt vitam habeant ⁊ abundantius habeant. Nota ꝙ triplex eſt vita / ſcꝫ naturalis ſpiritualis / ⁊ eternalis.

De quattuor effectib⁹ ſpūſſcti

¶ Feria quarta poſt penthe·

Sup ep̄la Acť. ij. que ſic incipit. Stans petrus cum vndecim eleuauit vocē ſuam ⁊ locutus eſt eis. Viri iudei ⁊c. Quare autē hec lectio hodie legitur: ratio in euidenti eſt: quia celebrantib⁹ dies penthecoſtes occurrit de ſpūſancto eiuſq; effectibus Johelis clariſſima ꝓphetia. Jn qua quidē lectione ſanctus petrus tria tangit euidenter. Primo proteruorū cōfutationē in ipſo principio ep̄le di. Stans petrus cum vndecim eleuauit vocē ſuam ⁊c. Petrus audiens ꝙ ꝓterui ⁊ mali irridebāt chriſti diſcipulos loquētes linguis varijs magnalia dei dicebant ꝙ hi ebrij erant ⁊ muſto pleni. Secūdo tangit btūs petrus ꝓmiſſorū adimpletionem: ibi. Sed hoc eſt quod dictū eſt per prophetā Johelem. Ubi ſciendū ꝙ beatus petrus ꝓphetiā que ſcripta eſt Joheľ. ij. referens oſtendit eſſe impleta que predicta et promiſſa fuerant a deo. Erit in nouiſſimis diebus dicit dn̄s. nouiſſimos dies appellat tempus gr̄e qđ eſt plenitudo tēporis qđ incepit in pricipio ſexte ⁊ vltime etatis. Effundā de ſpiritu meo. ibi deeſt ꝓpoſitio partitiua nullā notans ſpūſſancti partitionē que oīno eſt indiuiſibilis: ſed ſolum donorū ipſius diuiſionem. Tertio tangit btūs petrus electorū conſolationem infra cū concludit. Omnis qui inuocauerit nomen domini ſaluus erit: ſupple ſalute eterna.

Qualr petr⁹ ſat diſcipulorū irriſores.

¶ Super euāge. Joh. vj. qđ ſic incipit. Nemo poteſt venire ad me niſi pater q̄ miſit me traxerit eum ⁊c. Amor teſte Diony. habet vim vnitiuā: et maxime amor ſpūalis qui fortius trahit amantē vt amato vniatur. vnio autē amantis ad amatū tractū preſupponit. Quia igitur ſancta mater eccleſia his diebus de ſpūſſancti miſſione ſolēnizat qui eſt amor ⁊ nexus patris et filij: ⁊ ex amore vt nos accendat ad ſuū amorem vt nūc recolitur eſt datus. Jdeo cōuenienter legitur preſens euāge. in quo de iſto tractu amoroſo fit mentio ſingularis. Trahitur enim homo ad deū per inſpirationē diuine gratie: et deus ad hominē per ꝓuiſionē tēporalis alimonie. De primo tractu diciť in prin. huius euāg. Nemo poteſt venire ad me niſi pater qui miſit me traxerit eum. de quo vide. ſ. parte titu. ſ. ca. vij·§·ſ. poſt medium. vide tamē per totū iſtū·§. Et ꝙ homo nō poteſt ſe preparare ad gratiam per ſeipſum: oſtenditur per ſupradictā autoritatem ⁊c. iiij. parte titu. ix. cap. v·§·iiij. et poſt. Vide etiam iſtam materiam diſtinct. xxvij. et xxviij. ij. lib. ſentē. Uel aliter. Nemo poteſt venire ad me bene cogitando / loquendo / operando / ⁊ bene perſeuerādo: niſi pater qui miſit me traxerit eum ⁊c. Ex ſola charitatis intuitione: ex multimoda miſeriarū inflictione: ex confuſibili peccatorum pregrauatione: ⁊ ex dulci celeſtium bonorūꝫ oſtenſione. Traxerit inquam tanꝗ adamas ferrum de frigore peccatorum: tanꝗ auriga currum de amore terrenoꝝ: tanꝗ rector nauem de fluctibus voluptatum: ⁊ tanꝗ reclamatoria auem ad ſuperiorem volatū. Et de tractu quis non temere iudicet: ſed qui non trahitur inquantū poteſt gaudeat: oret vt magis trahi debeat: ſuper ſe multum doleat ⁊ laboret vt aliquando trahi valeat. Et de tractu cordis habetur. ſ. parte titu. iiij. ca. xiiij·§·ſ. ante finem. ibi. Septimo. Secundus tractus notatur ibi. Amen amen dico vobis: qui credit in me habet vitam eternā. Ubi oſtēditur quomodo chriſtus trahitur ad homines per prouiſionem ſpiritualis alimonie dicēs. Qui credit in me: fide ſcilꝫ formata. de qua ſupra Fides. Mentionem etiam facit dn̄s de cibo ſpirituali dicens. Ego ſum panis vite. De iſto ſanctiſſimo pane vide ſupra P. ⁊ E.

Amor ſpūalis hꝫ vim vnitiuā

¶ Jn die ſancte Trinitatis.

Super ep̄la. ij. ad Corinth. xiij. que ſic incipit. Gaudete ⁊c. De iſto gaudio vide. ſ̄. Perfecti

eſtote. vide ſupra. Pacem habete. de qua vide ſupra. Gratia dñi noſtri Jeſu chriſti. de qua vide ſupra. Et charitas dei. de ipſa vide ſupra.

¶ Super euãgeliũ de ſancta trinitate qđ habetur Joh. iij. et ſic incipit. Erat homo ex phariſeis nicodem⁹ noĩe ꝛc. Infra hic ſignata reperi in forma de ſancta trinitate in diuerſis libris ſumme domini Antonini. De trino deo et vno ponitur thema cũ triplici membro: et cum ſuis declarationibus. iij. par. ti. xxx. c. ij. per totum. c. ¶ Deum eſſe trinum et vnum tripliciter videre poſſumus: ſcilicet in ſcripturis / in figuris / ꝛ in creaturis. iiij. par. ti. x. c. vij. §. iiij. v. et. vj. per totum. ¶ De ſanctiſſima trinitate vide thema cũ ſuis declarationibus: breuiter tamen q: ſolũ membra ꝛc. iij. par. tit. xviij. c. v. §. v. ante mediũ: ibi. Si in feſto trinitatis. ¶ De ſanctiſſima trinitate vide pulchra. iiij. par. tit. xiiij. c. xiiij. et per omnes. §. De venerabili ſacramẽto vide. ſ. Euchariſtia. ꝛ de cena dñi ꝛc.

¶ Dominica prima poſt feſtũ

trinitatis. Super ep̃la. j. Joh. iiij. que ſic incipit. Deus charitas eſt. ¶ In hac dñica ſolennitati ſpũſſancti cõtigua tractat beatus Johannes euangeliſta in hac epiſtola de chriſti charitate ad nos: et charitatis oſtẽſione: bis em̃ dr̃ ibi. De⁹ charitas eſt: propter duplicẽ predicte charitatis effectum. Tria principaliter in hac epiſtola notãtur. ¶ Primo enim deſcribit diuine charitatis nexum dicẽs. Deus charitas eſt. ¶ Ad euidentiam huius epiſtole notandũ ꝙ charitas creata eſt habitus quidã ſiue qđã forma accidẽtalis inherens anime que eſt idẽ realiter quod gr̃a ꝛc. de ipſa charitate vide ſupra. ¶ Secundo deſcribit charitatis diuine ſignũ: ibi. In hoc apparuit charitas dei: qm̃ filiũ ſuũ vnigenitũ miſit deus. ſ. pater in mundũ per incarnatiõis myſteriũ ꝛc. ¶ Tertio deſcribit charitatis diuine fructum: ibi. In hoc em̃ eſt charitas ꝛc. Deũ nemo vidit vnq̃: dupliciter intelligitur. j. parte titu. iij. c. vj. §. vij. vltra medium. Diligamus deum: qm̃ ipſe prior dilexit nos. Cum igitur dilectione qua deus dilexit nos multa receperimus: puta bona creationis / recreationis / et recõciliationis: merito vices reddere debemus et deũ diligere: quoniã prior dilexit nos. In quib⁹ verbis duo notant̃ ſcʒ exercitium gratioſum: quod exprimitur in charitate: cum dicitur Diligamus deũ. beneficiũ copioſum quod colligitur ex amoris prioritate: cũ additur. Qm̃ prior ꝛc. ¶ Primo debemus habere exercitiuʒ gratioſum ſcʒ deum diligere. Iſta dilectio deſcribitur ſupra. ¶ Secundo cõſiderare debemus eius beneficiũ fructuoſum: quoniã prior dilexit nos: pro quo eſt ſibi multipliciter regratiandũ. De ipſa vide ſupra. Si diligamus inuicẽ. De iſta dilectione vide. ſ. ſub littera. d. ſcʒ dilectio. Timor non eſt in charitate ſcilicet perfecta. Charitas foras mittit timorẽ ꝛc. de timore vide ſub littera. t. et de charitate ſub littera. c. ¶ Euãgeliũ hui⁹ diei deſcribitur ſupra ſcʒ feria quinta poſt ſecũdam dominicam quadrageſime.

De xpi charitate erga hoies.

¶ Dominica ſecunda poſt feſtũ

trinitatis. Sup ep̃la. j. Joh. iij. que ſic incipit. Nolite mirari ſi odit vos mundus. Eccl̃ia volẽs filios ſuos exercere in operib⁹ virtuoſis poſtq̃ ipſos admonuit in ep̃la precedẽti de dilectione dei ꝛ ꝓximi: ex quib⁹ omẽ tẽpus meritoriũ vel elicitur vel imperat̃. Ideo cõſequẽter hortatur eos ad apponẽdũ debitas circũſtantias gratuite dilectiõi. Oſtẽdit em̃ btũs Johãnes in iſta ep̃la ꝙ ꝓximus debet diligi ſtabiliter: efficaciter: ꝛ veraciter: ꝛ ſm hoc epiſtola iſta in tres partes diuidit̃. Primo em̃ hortat̃ eccleſia ad fraterne dilectionis ſtabilitatem di. Nolite mirari ꝛc. Unde monet vt ꝓpter nullã tribulationẽ: ꝓpter nullũ odiũ mundanoꝝ hominũ amorẽ fraternũ deſeramus: de iſta dilectione vide varia notabilia. ſ. ſub. d. ſ. dilectio. Hic tamen notandũ eſt ꝙ mundus qñq; in ſcriptura in bono et qñq; in malo accipitur ꝛc. de mundo vide ſupra. Nolite ergo mirari ſi odit vos mũdus tanq̃ ſue prauitatis deprehẽſores tanq̃ mũdane vanitatis contẽptores: et tanq̃ ſupne ciuitatis habitatores: de deriſione vide ſupra. Qui odit fratrẽ ſuum homicida eſt. In quib⁹ verbis ap̃ls duo oſtẽdit. ſ. inuidiã abhorrẽdã ad modũ veneni cũ dr̃. Qui odit ꝛc. homicidiũ execrandũ ad inſtar gladij. Primo debemus inuidiã cauere. de qua vide. ſ. ꝛ etiam de odio: ſcđo homicidium abhorrere. de quo vide ſ. Scđo hortat̃ nos ad fraterne dilectiõis efficacitatẽ: ibi. In h̃ cognouim⁹ charitatẽ dei ꝛc. Et ponit duo ſigna in q̃bus manifeſtat̃ efficacia fraterne dilectiõis. Primum eſt expoſitio perſone. de qua. ſ. dilectio. Scđm eſt expoſitio ſubſtãtie: ibi. Qui habuerit ſubſtantiã ꝛc. quõ hoc intelligit̃ habet̃. ij. p. ti. j. c. j. §. ij. ante međ. ibi. Scđa auaricia eſt. Itẽ de opibus mĩe vide ſ. Tertio hortat̃ nos ad fraterne dilectiõis veritatem: ibi. Filioli mei non diligamus verbo neq; lingua: ſed opere et veritate. de dilectiõe proximi vide ſupra.

hortamur ab ecclesia ad fraternam dilectionem.

¶ Super euange. Luce. xiiij. quod ſic incipit. Homo quidã fecit cenam magnam. quia ſm Aug. ſola charitas diuidit inter filios regni ꝛ perditiõis: ideo hodie legit̃ illud euãg. in quo ni cena perennis deſcribitur a qua oẽs charitate carẽtes excludũt̃: ꝛ ad quã oẽs charitatẽ habẽ

De pen... cena...

tes admittuntur. Cum quo optime concordat epl'a in qua inuitamur ad proximi dilectionē ꝙ multiplicē in nobis operaꝛ fructū: cui⁹ oppoſitū eſt maximū ſalutis detrimētū. Primo xp̄s nobis deſcribit celeſtis conuiuij preparationē feſtiualē di. Homo qdā. In quib⁹ verbis duo notanꝛ.ſ. cōuiuij ſolēnitas ex nobilitate preparantis/qꝛ homo qdā: cōuiuij liberalitas ex curioſitate inuitantis: qꝛ vocauit multos. Dico primo ꝙ ſolēnitas hui⁹ cōuiuij notaꝛ ex eo qꝛ quidā homo illd̉ parauit: nō cōis hō ſed chriſt⁹ de⁹. De beatitudine eterna vide. ſ. ſub lr̃a.b. Scd̉o notaꝛ liberalitas ipſi⁹ inuitātis: qꝛ vocauit multos: quō dn̄s diuerſos diuerſimode vocat habeꝛ.j.par.ti.v.c.ij.§.vj. Et eſt triplex cena.ſ. eucharıſtie/gr̃e/et gl'ie. de qb⁹.ſ.in tabu. Homo quidā fecit cenā magnā. Qd̉ ſeptē ſunt genera bonoꝝ ꝙ hic appetunꝛ ꝛ in patria poſſidētur.iiij.par.tit.vij.c.vij.§.x. Scd̉o deſcribit vocatoꝝ excuſationē criminalē. ibi. Et ceperūt ſe oēs ſimul excuſare rc. Per illos tres qui ſe excuſauerūt intelligunꝛ cōiter ſuperbi/auari/ꝛ luxurioſi: de qb⁹.ſ. in litteris ſibi adaptatis. Juga boum emi quinqꝫ: qd̉ ſignificāt iuga rc. habeꝛ.ij.par.ti.iij.c.vij.§.j. infra prin. vel de curioſitate quinqꝫ ſenſuū. Tertio notat cōtemptorum expulſionē generalē. ibi. et reuerſus. vide.ſ. accidia/negligētia vel pigritia. Quarto notat alioꝝ admiſſionē ſpecialē. ibi. Exi cito in plateas et vicos rc. induc pauperes ꝛ debiles rc. et compelle intrare. vide.ſ. Infirmitatibus. Et de varijs vijs vide.ſ. Dico autem vobis ꝙ nemo virorū qui vocati ſunt guſtabit cenā meā. De quo vide.j.ꝑ.tit.v.c.ij.§.vj. in fine.

Dñica.iii·poſt feſtū trinitatis

Super epiſtola.j. Pet. v. que ſic incipit. Humiliamini ſub pōtēti manu dei: vt vos exaltet in tēpore viſitationis rc. In iſta epiſtola hortatur nos beatus petrus ſm rectū ordinē ad mititatē ꝛ humilitatē cordis di. humiliamini rc. Poſſum⁹ aūt dicere ꝙ be. Pe. in ꝑſona eccl'ie ſic procedit. Primo docet verā humilitatē di. Humiliamini ſub potēti manu dei. In quibus verbis duo notāꝛ.ſ. humilitatis ꝓfunda inclinatio: cū dicit. Humiliamini. humilitatis iocūda eleuatio: cū additur: vt vos exaltet rc. Primo quō debem⁹ nos vario modo humiliare. vide ſupra. Secundo humilitas habet per hominis exaltationē.xj. fructus. de quibus vide ſupra humilitas.§.iiij. ¶ Scd̉o bea. Pe. docet mentis tranquillitatē: ibi. Omnē ſollicitudinē veſtrā rc. Vide pro notabili ſermone de triplici ſollicitudine.ij.par.ti.j.c.xxv. per totum. ¶ Tertio be. Pe. docet vite ſobrietatem: ibi. Sobrij eſtote. de quo vide.iiij.par.titu.iiij.c.v. Quia aduerſarius veſter diabolus tanꝙ leo rugiens circuit rc. Quomodo diabolus varie tentat hoiem et quare vide.ſ. Cui reſiſtite fortes in fide: de qua.ſ. ¶ Quarto beatus Petrus docet ſiue oſtēdit dei largitatem dicens. De⁹ autē omnis gratie.ſ. gratis date et gratū facientis. de qua vide ſupra. Qui vos vocauit in eternā ſuā gloriā vt cōſortes ſitis glorie ſue in chriſto Jeſu. id eſt in contemplatione diuinitatis ꝛ humanitatis modicū paſſos: paſſiōes huius tēporis modice ſunt et breues ſi tolerētur cum patientia. vt ſupra de martyrio.

¶ Sup euāge. Lu.xv. qd̉ ſic incipit. Erant appropinquantes ad ieſum publicani et pctōres vt audirent illū rc. In hoc euāge. euidēter oſtēdiꝛ immēſitas clementie diuine quā habet ad pctōres. [De clementia xpi erga pctō res.] Nā pctōres ꝑditos queſiuit: queſitos inuenit: inuentos baiulauit: baiulatos introduxit: de introductis gaudiū ꝛ cōgratulationē fecit angelis. ꝙ oia habēꝛ in preſenti euāgelio In hoc preſenti euāgelio quattuor notantur. ¶ Primo remediatio infirmitatis pctōꝝ: ibi. Erant appropinquantes ad ieſum. Publicani dicebanꝛ qui lucra ſeculi ꝑ negociatiōes ſequebāꝛ. Pctōres ꝟo generaliter qui quocūqꝫ alio mō peccabāt. De quib⁹ vide ſupra. Ut audirent illum rc. Nota ꝙ verbi dei ſunt duodecim fructus.ij.par.tit.ix.c.xj.§.ij. ¶ Secundo notatur dedignatio impietatis ſuperboꝝ: ibi. Murmurabāt ſcribe et phariſei rc. de murmure et inuidia vide ſupra. Inuidia. Hic pctōres recipit. In quib⁹ verbis duo notanꝛ: ſcʒ ſaluatoris grata miſeratio: qꝛ hic ſcʒ fili⁹ dei: peccatoris magna conſolatio/qꝛ recepit eū. ¶ Primo dico ꝙ miſericordia dei magna eſt: qꝛ occurrit amplexatur ꝛ dotat peccatorē venientē. Secundo peccator debet gaudere: quia de⁹ eſt ita miſericors: et debet ad deū recurrere. Tertio notatur reparatio dignitatis perditoꝝ: ibi. Et ait ad illos rc. Cōgratulamini michi. Aut que mulier habens drachmas decem rc.j.parte titu.j.c.ij.§.ij. infra princi. Quarto notatur congratulatio ſocietatis angelorum: ibi. Ita dico vobis gaudium erit corā angelis dei rc. vide ſupra de angelis vel de gaudio. Sup vno peccatore penitentiam agēte. De peccatorib⁹ et penitentia vide ſupra.

¶ Dñica quarta poſt feſtū trinitatis.

Super epl'a ad Ro.viij. que ſic incipit. Exiſtimo ꝙ non ſunt condigne paſſiones hui⁹ temporis ad futurā gloriam. Apoſtolus Paulus explicat in iſta epiſtola: ꝙ paſſiones ſunt in iſta vita: et ꝙ reſpectu glorie que ſperaꝛ in alia ſunt modice ꝛ ideo cum patientia ſunt tolerāde. Sciendum tamen ꝙ apoſtolus in iſta epl'a

de eterna remuneratione pſentiū tribulationum

quatuor explicat. ¶ Primo q ſunt in vita: cuȝ dicit Exiſtimo q nō ſunt condigne ꝛc. In quibus verbis apoſtolus duo ꝓponit: ſcȝ preſentem tribulationē ſuſtinēdam: dicēs Exiſtimo. eternam remunerationem eligendam: addens Ad futurā gloriam. Primo tribulationē preſentē ſuſtinere debem⁹ patienter: q: eſt via qua immediate poſt mortē itur ad celū. j. par. tit. v. ca. iiij. §. ij. circa meď. ibi. Quinta via. vide etiā ſupra de patiētia ꝛ martyrio. ¶ Secūdo debemus appetere beatitudinē. de qua vide ſupra. ¶ Tertio declarat q tribulatio preſens reſpectu glorie eſt modica. ibi. Vanitati eñ ꝛc. Vanitati eñ. i. paſſioni et corruptioni. ſubiecta eſt oīs creatura. i. oīs homo. De vanitate vide. s. Ipſa creatura liberabit a ſeruitute corruptionis ꝛc. Iſta libertas deſcribitur. j. par. titu. iiij. ca. ij. §. viij. ſupra. ante finem. ¶ Quarto declarat q tribulatio in ſe magna eſt et diutina. ibi. Scimus q oīs creatura ingemiſcit. ¶ Quinto declarat q paſſiones tolerate ſunt meritum glorie: ꝛ gloria eſt premiū paſſionum.

Docet nos xp̄s eſſe miſericordes.

¶ Super euange. Luc. vj. qđ ſic incipit. Eſtote miſericordes ſicut ꝛ pater veſter miſericors eſt In quo miſericors deus nos miſeros conſolat ſuā miſericordiā nobis ꝓponēdo: ꝛ nos ad miſericordiā mutuā exhortando: in quo etiam ſaluator noſter quatuor facit. Primo eñ diſcipulos inuitat ad meritū: dicens Eſtote miſericordes. In quibus verbis Lucas duo oſtendit: ſcȝ preceptū inſtructiuū quod eſt exequēdum. ibi Eſtote miſericordes. Exemplū directiuū quod eſt intuēdū. ibi. ſicut et pater veſter. Primo eñ debemus eſſe miſericordes: et vn⁹ alteri cōpati. De miſericordia vide. iij. par. titu. xviij. c. vj. in prin. Et principaliter vide. iiij. par. ti. vij. ca. vj. §. v. In quibus et quō debemus eſſe miſericordes ꝛc. ibidē. ꝛ. iiij. par. ti. v. c. xviij. §. viij. ix. x. ꝛ. xj. ꝛ vide etiā. s. de miſericordia. Secundo quō debemus inſpicere miſericordiaȝ dei: q̄ ex miſericordia ſua clementer indulget. vide. iiij. par. ti. v. ca. xviij. §. ix. Tertio ꝓmittit premiū. ibi. Menſurā bonā ꝛc. vide. iiij. par. ti. vij. c. vj. §. v. ante finē. Nolite iudicare ꝛ non iudicabimini ꝛc. ij. par. titu. iij. c. viij. ꝛ de iudicio temerario vide ibidē per to. c. viij. Eadē quippe mēſura qua mēſi fueritis ꝛc. exponit de auaris. ij. par. ti. j. c. iij. §. iiij. Quarto allegat eoꝝ officiū. ibi. Dicebat autē illis. ſ. qui ignorabāt ſapientiā: deſiderabant preſidentiā: cōdemnabāt innocentiā: ꝛ in ſe nō cōſiderabant vite ſue immūdiciā. Nūquid cecus ꝛc. De cecitate vide. s. C. ꝛ. V. ſcȝ viſus. de illuminatiōe iſtius cecitatis. Quinto ꝓponit ſe eis in exemplū dicēs: Non eſt diſcipulus ſup magiſtrū. quaſi diceret talis ignorās ꝛ cecus nō deberet velle preeſſe cū ratione ignorantie ꝛ cecitatis non ſit nec debeat eſſe magiſter/ſed diſcipulus: vt pri⁹ diſceret q doceret. Perfectus autē omnis erit ſi ſit ſicut magiſter eius. de perfectione vide ſupra. Quid vides feſtucam in oculo fratris tui ꝛc. exponit per triplex membrū. ij. par. titu. v. c. xj. §. j.

¶ Dñica·v.poſt feſtū trinitatis.

Super epl'a. j. Pet. iij. que ſic incipit. Oēs vnanimes in oratione eſtote ꝛc. Eccleſia in hac epl'a principaliter duo facit. ¶ Primo ad queſtionē nos admonet dicēs: Oēs vnanimes in oratione ꝛc. iſta exponunt. j. par. titu. vj. ca. ij. §. iiij. poſt mediū. ibi. De vnitate ꝓficiētium. Et iſta vnanimitas deſcribit. iij. par. tit. xvj. c. x. §. x. s. ante finē. et de oratione vide. s. Miſericordes. de miſericordia vide. s. Nō reddentes malū ꝓ malo ꝛc. De vīdicta vide. s. In hoc vocati eſtis vt bn̄dictionē hereditatis poſſideatis. In quibus v̄bis duo oſtendit: ſcȝ gratioſam diuinam vocationē: cū dicit In hoc vocati eſtis. Amoroſam dei dilectionē: cū dicit Vt benedictionē ꝛc. Primo eñ deus nos vocat ad penitētiam. Secundo deus penitētib⁹ dat varia dona. De varia vocatione vide. s. ſub littera V. et de penitētibus ſub littera P. Qui eñ vult vitam diligere ꝛc. coerceat linguā ſuam a malo: et labia ſua ne loquant dolū. De locutiōe lingue vide. s. locutio. Secundo apl's in hac epl'a quedam ſuadet. ibi. Quia oculi dñi ſuper iuſtos. vbi ꝓmittitur petitionū exauditio. Inquirat pacē et ſequatur eam. de qua vide. iiij. par. titu. vj. c. viij. Si quid patimini ꝓpter iuſtitiā beati. De iuſtitia vide. s. de martyrio. Timorē autē eoꝝ ne timueritis. de timore vide. s. Dñm autē xp̄m ſanctificate in cordib⁹ veſtris. de corde vide. s.

In oratione vnanimes eſſe debemus.

¶ Super euāge. Luce. v. qđ ſic incipit. Cū turbe plurime irruerēt ad Jeſum vt audirēt v̄bū dei ꝛc. In hoc euāge. patenter oſtendit exordiū ꝛ ꝓceſſus ac ꝓfect⁹ eccleſie. Incepit eñ eccleſia in xp̄i predicatiōe: ꝓfecit in miraculoꝝ operatiōe. De⁹ (vt dicit Aug. lib. de vera religiōe) miraculis cōtulit auctoritatē: auctoritate mōſtrauit fidē: fide attraxit multitudinē ꝛ roborauit religionē. Fm hoc in p̄ſenti euāge. quattuor deſcribūt. Primo. ſ. ſalutaris eruditio populi: cū dicit Cū turbe plurime irruerēt ad Jeſum: vt audi ꝛc. Nota q duodecim ſunt fructus verbi dei. ij. par. ti. ix. c. xj. §. ij. Secūdo deſcribitur virtualis operatio miraculi. ibi. Vt autē ceſſauit loqui dixit ad Simonē. Duc in altū ꝛ laxate retia ꝛc. Moraliter autēȝ dicit hic tria. ſ. quō rete ſit tenendū/q: in altū: quid agendū/q: rete laxandū: ad quid hoc ſit faciēdū/q: in piſciū capturā: iſta eñ ſunt predicatori v̄bi dei neceſſaria. de quo vide. s. Preceptor per totā noctem

q eccleſia ꝓfecit i miraculorū operatione.

Moralizatio p̄ſentis euangelij.

laborātes nichil cepimꝰ. In quo verbo preſens vita deſcribit̄ vt penoſa ꝓpter abundantiā mali. Secūdo deſcribit̄ infructuoſa penoſitas ꝓpter penuriā boni. Penoſitas ſiue ꝑicula preſentis vite notat̄ cum dicit̄ Laborantes ꝑ totā noctē. de vita vide.ſ. poſſet etiam applicari de auaris vel luxurioſis: de quibus ſub littera A. vel L. vide etiā ſub littera M.ſ. mūdꝰ ⁊c. Per totam noctē laborātes ⁊c. Tribꝰ modis aliqui laborāt qui capiūt vtiq; fructū.ſ.par.ti.iij.c.vj.§.xv. Tertio deſcribit̄ familiaris vocatio celꝰ apl'ici. ibi. Qḋ cum videret ſimon petrus. vide ſ. de humilitate vel de gratiarū actiōe. Quarto deſcribit̄ magiſtri exemplaris imitatio. ibi Relictis oībus. In quibus vbis duo notātur neceſſaria volēti ſaluari: vt.ſ. relinquat ſuperflua mūdana trāſitoria. ibi. Relictis oībus. ⁊ vt imitet̄ omnimodā penuriā. ibi. Secuti ſunt eū. Primo debemus mūdum ⁊ diuitias ſuperfluas abijcere. vide.ſ. de mundo et de diuitijs. Secūdo debemus xp̄m ſequi in penuria ⁊ paupertate. vide.ſ. ibi. Sequi. ⁊ de pauꝑtate. Pōt etiā applicari ad religioſos. vide.ſ. religioſos.

Dñica.vi.poſt feſtū trinitatis.

Super epiſtola ad Romā.vj. que ſic incipit. Quicūq; baptizati ſumus in xp̄o Ieſu: in morte ipſius baptizati ſumus. Apl's xp̄ianos hor-

hortamur ꝑ aplm ſine peccato viuere. tatur qui per baptiſmū peccato ſunt mortui: vt ſemꝑ deinceps ſine peccato viuant. Hortat̄ em̄ eos ꝓpter tria. Primo ꝓpter vite p̄terite mortificationē: dicēs Quicūq; baptizati ſumus in xp̄o Ieſu/in morte ipſius baptizati ſumus: vbi oſtendit ꝙ nō debent in peccatis ampliꝰ viuere qui in baptiſmo ꝙtū ad vitam veterē ſunt mortificati plene. De peccato ⁊ baptiſmo vide.ſ. in tabula P. ⁊ B. In morte ipſiꝰ baptizati ſumꝰ: q2 baptiſmus h3 a morte xp̄i virtutis plenitudinē: h3 cum morte xp̄i ſpiritualē ſimilitudinē. Secūdo hortatur eos ꝓpter vite noue conformitatē. ibi. Si em̄ cōplantati. glo. i. ſi priꝰ extra plantati de terra mala ꝓprie carnis facti ſumꝰ cōplantati. i. firmiter adherentes: acſi eſſemus cōplantati ſimilitudini mortis eius: vt ſcil3 ſemel in baptiſmo ꝑfecte pctō moriamur: ſicut et xp̄s omni pene ſemel mortuus eſt. Deſtruatur corpus peccati: vt vltra non ſeruiamꝰ peccato. ¶ In quibus verbis duo oſtendit: ſc3 veſtē carnis mortificādam: cū dicit Deſtruat̄. Uitā ſanctam acceptādam: addens Ut vltra nō ſeruiamus peccato. Debemus ergo prio corpus mortificare ꝑ ieiuniū ſiue abſtinentiā ⁊c. de quibus ſ. in tabula. Secundo ſanctā vitam acceptare. de qua vide.ſ. Si mortui ſumꝰ cū xp̄o credimꝰ ꝙ ſimul etiā viuemus cū illo. Ubi duo tāgunt̄: ſc3 ſtatus meriti quo xp̄o ſimilamur in via: hec ſimilatio eſt in maloꝝ toleratiōe. Secūdo tangit̄ ſtatus premij quo ei aſſimilamur in patria: ⁊ hec aſſimilatio eſt in acceptione bonoꝝ. Prima aſſimilatio ſc3 vie notatur: cum dicitur Si mortui ſumus in xp̄o. Secūdo vero notat̄ aſſimilatio patrie: cū infert̄ Credimꝰ q2 ſimul ⁊c.

¶ Sup euāge. Mat.v. qḋ ſic incipit. Amen dico vobis niſi abūdauerit iuſtitia veſtra plus ꝙ ſcribarū et phariſeorū. Saluator noſter nouus homo veniēs in mūdū noua mādata dedit mūdo: que ſe habent ad mādata legis moſayce ſicut lux ad vmbrā: res ad ſignū: perfectū ad imperfectū. Hāc igit̄ preeminentiā legis euāgelice ſuper legem moſaycā in preſenti euāge. xp̄s oſtēdit euidenter. Prio ponēdo legis ⁊ euāgelij cōuenientē comparationē: dicēs Niſi abūdauerit iuſtitia veſtra. In quibꝰ vbis duo notant̄ ſc3 equitas per quā iuſtitia ſeruat̄: cū dicit Niſi abūdauerit. Falſitas per quā iuſtitia deprauat̄: addens Plus ꝙ ſcribarū. De iuſtitia vide ſ. Secūdo ſubdendo legis moſayce inſufficiētem ꝓhibitionē. ibi. Audiſtis q2 dictum eſt antiquis Nō occides: ſupple hominē iniuſte: nec corporaliter nec ſpūaliter. De occiſione vide.ſ. par.ti.xiiij.c.iiij.§.ix. et.ij.par.ti.vij.c.viij.ꝑ to. Tertio annectēdo legis euāgelice perficiētem ſuperadditionē. ibi. Ego aūt dico vobis/q2 oīs qui iraſcit̄ fratri ⁊c. vbi dn̄s tanꝙ bonus medicus duo facit. Nā prio inſinuat nobis morbū. Secūdo addit morbi remediū. Iſti gradus ire deſcribunt̄.ij.par.ti.vij.c.j.§.ij.ꝑ to. ⁊ precipue circa mediū. ibi. Quātū ad tertiū. Et de ira vide.ſ. Quarto cōcludēdo legis gratie ſufficiētē ꝑfectionē. ibi. Si offers munus tuū. Nota ꝙ in offerendo he cōditiones ſunt obſeruāde: que ⁊ in ꝑte dn̄s in hoc vſu inſinuat. Quid/cui/quantum/quando/vbi/quō. Quid: q2 tuū nō alienū: et ſic de alijs ſequētibus. De inuidia vide.ſ. in tabula. Et ſimiliter de iniuria ⁊ de varijs ſacrificijs veteris legis vide.j.par.ti.xiiij.ca.v.§.ij. Ite3 homo tripliciter ſe poteſt offerre deo.iiij. parte titu.xv.ca.xxxv. per totum. De lege moſayca ⁊ de lege euangelica: ⁊ de perfectiōe ſiue excellentia earundem vide ſupra.

Quali xp̄s dedit nobis noua mandata.

Dñica.vii.poſt feſtū trinitatis.

Super epiſtola ad Romā.vj. que ſic incipit. Humanū dico ꝓpter infirmitatē carnis veſtre. Due ſunt partes iuſtitie: ſc3 peccatū deſerere/ ⁊ bona opera facere: non vnū ſine altero ſufficit ad ꝓmerendū vitam glorie. Cū igit̄ apoſtolus in epiſtola precedēti ex perſona totius eccleſie monuerit xp̄ianū populum ad deſerendū iniuſtitiā/et ad ſic moriēdum peccatis omnibus vt deinceps in ipis viuere nolit. Ideo cōſequēter in ep'la ipe doctor vere iuſtitie monet nunc eos

de duobꝰ partibus iuſticie.

fideles vt ipſis peccatis mortui iuſticie viuant
Et ſciēdū ꝙ apl's in iſta epl'a tria facit. ¶ Pri
mo enī ponit ſeruitutis iuſticie facilitatem di-
cens. Humanū dico.i.quoddā leue vobis preci
pio: ꝓpter infirmitatē carnis noſtre q̄ propter
pronitatem ſui ad malū ⁊ difficultatē ad bonū
leuia exigit ⁊ non poteſt grauia ſuſtinere: vide
de varijs infirmitatibꝰ.s̄.ſub littera. J. ¶ Se
cūdo ſubiungit ſeruitutis culpe damnoſitatē:
ibi. Cum ſerui eſſetis peccati. Ubi allegās ſer
uitutis culpe incōmoditatē hortať ad ſeruitu
tem iuſticie: et oſtendit ꝙ ſeruitus culpe eſt cō
ditio vilis: cōfuſio grauis: ⁊ cōcluſio terribilis
De iſta ſeruitute vide. s̄. Finis illoꝝ mors eſt
In quibus verbis duo notātur.ſ. pctōris fatua
occupatio cum dr/finis illoꝝ. Criminum ſana
deteſtatio addens: mors eſt. ¶ Primo fatua
occupatio gloriantiū de tranſitorijs ⁊c. ij.par.
tit.iiij.c.j.p totū. Et de inani gloria vide ibidē
c.j.per totū. ¶ Scdo peccatū merito eſt dete-
ſtādū: de quo.s̄.ſub littera.p. ¶ Tertio ſubdit
ſeruitutis iuſticie cōmoditatē: ibi. Nūc vero li
berati a peccato/ cuiꝰ ſupple eratis ſerui. Ser
ui aūt facti deo cui ſeruire regnare eſt. vide de
varia ſeruitute ſub littera.s. Stipendia pecca
ti mors. In verbo premiſſo ſtatus deſcribitur
peccatoris. Primo quantū ad culpam: culpa
eſt cauſa pene: et notatur cauſa cum dicitur: ſti
pendia. Secundo quantū ad penam: pena eſt
premium culpe: et notatur cum additur: mors
De peccato et peccatoribus vide ſupra.

¶ Super euangeliū Marci.viij. qd ſic incipit
Cum turba plurima eſſet cū ieſu: nec haberent
qd mādu carēt cōuocatis diſcipulis ⁊c. Proui
ſor vniuerſitatis xp̄s qui omnia creat per oīpo
tentiā: oīa fouet per miſericordiā: oīa ſuſtinet
per manutenentiā: oīa continet per virtuoſam
influentiā: in quem ſperant omniū oculi vt det
illis eſcam in tēpore. Proponit nobis in hoc
euangelio vt miſericors ad compatiēdum: vt
ſufficiens ad ꝓuidendū: vt omīpotens ad ꝓ-
ducendū: vt omniſciens ad cognoſcendum mo
dum per quem ꝓuideat indigentibꝰ etiam in
deſerto. Et vt iſta magis eluceſcant euangeli-
ſta nobis in preſenti euāgelio quattuor decla-
randa ꝓponit. Primo defectum humane con
ditionis: vt patet in themate. vbi.s̄. deſuper vi
de ſupra ſub littera.h.ſcʒ homo. Secūdo ꝓpo
nit reſpectū ſuperne miſerationis: ibi. Conuo
catis diſcipulis ait. Miſereor ſuper turbā. In
quibꝰ verbis tria notanť.ſ. effectꝰ viſceroſus
ad cōpatiendū cū dicit Miſereor: defectꝰ igno
minioſus indigentis: ibi. Sup turbā. Dico pri
mo ꝙ deꝰ ſup nos oſtēdit multiplr ſuū effectū
viſceroſuʒ. vide.s̄.deꝰ. Scdo hō indigēs debet
ſuā infirmitatē cognoſcere et oſtēdere. vide.s̄.

De refectione turbe plurime de ſeptem panibꝰ

hō. Tertio ꝓponit effectū ſtupēde ꝓuiſionis.
ibi. Et accipiēs ſeptē panes gr̄as agēs fregit
⁊c. Ubi notať p̄mo liberalitas in donāte. ſcdo
notať humilitas in gr̄as referēte: cū dr. Gr̄as
agens: de qua vide.s̄. tertio notať fidelitas in
hoīe diſpēſante: cū ſubdiť. fregit ⁊c. Quidā ex
eis de lōge venerūt. Spūalr q̄dā ad xp̄m veni-
unt de ꝓpinquo: vt innocētes: alij de lōginquo
vt penitētes: q2 ante penitētiā adhuc in pctis
exiſtentes ſupra modū ſe a deo elōgauerūt. de
ipſis vide.s̄.in tabula. Primo de delectatiōe
mala quaſi vnā dietā faciētes. Scdo a delecta
tione in cōſenſum quaſi p ſcdam dietā. Tertio
a cōſenſu ad opꝰ. Quarto ab ope in cōſuetudi
nē. Quinto de conſuetudine ad neceſſitatem.
Sexto de neceſſitate ad cōtēptū: ⁊ ſic a ꝯtēptu
vſqʒ ad deſpationē: ⁊ p illā niſi illos deꝰ miſeri
corditer reuocet ibūt ad infernum ⁊c. De iſtis
oībus vide in locis ſibi aſſignatis. Quarto ꝓ
ponit curſum preceſſe magnificatiōis ſiue gra
tiarum actionis. ibi. Et magnificauerūt ⁊c. de
gratiarum actione vide ſupra.

¶ Dn̄ica.viii· poſt feſtū trinitatis.

Sup epl'a ad Ro.viij. q̄ ſic incipit. Debi
tores ſumꝰ nō carni: vt ſm carnē viuamus ⁊c.
Nō ſufficit hic dicere hoc eſſe fugiēdū: illd ve-
ro ꝓſequēdū: niſi oſtēdať modus per quē hoc
deſerať: illud aūt aſſumať. Hūc modū docet do
ctor gentiū Paulꝰ ex pſona totiꝰ eccl'ie in hac
epl'a ſm quē pctm̄ deſeritur ⁊ ſeruitur iuſticie.
Modus aūt deſerendi pctm̄ et iuſticie ſeruien
di eſt: ꝙ nō ſm carnē viuamꝰ ſed ſm ſpm̄: pro-
pter qd apl's ad habēdū ⁊ ꝓſequendū iſtū viuē
di modū hortať nos ex quattuor. ¶ Primo
ex obligatione nature: dicēs. Debitores ſumꝰ
⁊c. Dicit ergo ex debito nature debemꝰ viuere
nō ſm carnē: ſed ſm ſpm̄. Naturalr enī homo
teneť pctm̄ fugere: q2 eſt cōtra naturā hoīs ſal
tē inſtitutā: de iſto pctō vide.s̄.ſub littera. P.
Scdo ꝓbat hoc ex cōminatiōe gehenne: dicēs
Si ſm carnē vixeritis moriemini. In qbꝰ ver
bis apl's oſtendit ſpecialiter duo.ſ. ſitim febri-
lē carnis oīno reprimendā: cū dicit. Si ſm car
nē ⁊c. Penā gehennalē mortis lugēdam: ibi.
Moriemini. ¶ Primo enī debemꝰ deſideria
carnis reprimere ⁊ refrenare: q2 impedit peni
tētes. de carne vide.s̄. Secūdo debemus mor
tē gehennalē timere. de morte vide.s̄. Tertio
probat hoc idē ex ꝓmiſſione glorie: dicēs. Si
aūt ſpū facta carnis mortificaueritis/ viuetis.
Dicit ergo. Debemus viuere ſm ſpm̄ eo mo-
do quo dictū eſt: q2 debemꝰ velle per gratiam
adoptari: qd quidē poſſumꝰ ſi ſm ſpm̄ viuamꝰ.
Nō enī accepiſtis ſpm̄ ſeruitutis iterū in timo
re: ille timor deſcribitur. iiij.par. ti.xiiij.c.xiij.

ꝙ teneť hō naturaliter pctm̄ fugere.

Quarto probat hoc idem ex adoptione. ibi. Quicũq; eñ ſpũ dei agunt.i. p gratiã ſpũſſancti regũtur vel quodã impetu ducũtur: hi ſunt filij dei. vide.ſ.gr̃a. Ipſe eñ ſpũs teſtimoniũ reddit ſpũi noſtro q ſum⁹ filij dei ꝛc. In quib⁹ verbis principal'r duo notantur. Primũ eſt filiationis dñice certitudo. Scðm eſt premij altitudo. Notat ergo primo diuina filiatio: cum dicit. Ipſe ſpũs ꝛc. De filiatiõe vide ſupra. Secundo notatur filiationis retributio: cũ infertur: q ſi filij et heredes.

¶ Super euangelio Matth. vij. qð ſic incipit. Attendite a falſis pphetis qui veniũt ad vos ꝛc. Largitor gr̃e et amator ſalutis humane vt nos ad ſalutẽ pmoueat ꝛ in regnũ ſalutis ducat: oſtendit nobis in hoc euãgelio quid eſt ſalutis impeditiuũ: vt id caueam⁹: quid eſt ſalutis promotiuũ: vt id teneam⁹: quid eſt ſalutis excluſiuũ: vt illud horreamus: qd eſt ſalutis cõſummatiuũ: vt illud appetam⁹. (De ſalutis impedimento) Primo docet cauere deceptionẽ tentatoꝝ dicens. Attendite a falſis deceptoribus: hereticis: et hypocritis: et a falſis fratribus. de quib⁹.ſ. in tabula. Mũdus etiã dr̃ falſus ppheta de preſenti: et ſimiliter diabolus. vide.ſ. ſub lr̃a. M. ꝛ. D. Uide etiã ſub themate immediate.ſ.par.ij.ti.iiij.c.vij.§.ij. A fructibus eoꝝ cognoſcetis eos. In quib⁹ vbis euãgeliſta duo oſtẽdit.ſ. prauitatẽ peruerſoꝝ exprobrãtiũ: cũ dicit A fructib⁹ eoꝝ. Penalitatẽ pctõꝝ cogitantiũ addens. Cognoſcetis eos. Debem⁹ ergo peruerſam prauitatẽ hereticoꝝ exprobrare.ſ. de. H. Scðo debem⁹ ipſoꝝ penalitatẽ conſiderare. ibi. de hereticis.

¶ Scðo docet q ad ſalutẽ expedit interior pfectio meritoꝝ: quã docet tenere ibi. Sic oĩs arbor ꝛc. id eſt voluntas charitate informata facit bonos fructus.i. elicit bona opa vite eterne meritoria. De volũtate vide.ſ. ꝛ principal'r j.par.ti.iiij.c.xv.§.j.ꝛ.ij. Nõ poteſt arbor bona fruct⁹ malos facere ꝛc. vide p ſermone.j.par.ti.iiij.c.xv.ꝛ.c.xiiij.§.iiij.ꝛ.v. Et qd intelligit p arborẽ vide.j.parte tit.iiij.c.xij.§.v. poſt prin.

¶ Tertio ſalutem excludit crudelior inflictio tormẽtoꝝ: quã docet abhorrere ibi. Oĩs arbor que nõ facit fructũ. Ubi deſcribitur arbor humana quantũ ad bonorũ omiſſionẽ et fructificationem de quo vide.ſ.ibi. Arbor. ¶ Quarto ſalutẽ pficit ſuperior poſſeſſio premioꝝ: quã docet optare et acqrere. Nõ oĩs q dicit michi dñe dñe ꝛc. de quo vide.j.p.ti.iiij.c.xiiij.§.iiij. poſt mediũ. Et quare bis dicit dñe vide ibidẽ. et.ij.par.ti.ix.c.iiij.§.iij. infra principium.

¶ Dñica.ix.poſt feſtũ trinitatis.

Sup epl'a.j.ad Cor.x.que ſic incipit. Non ſimus cõcupiſcentes maloꝝ ſicut et illi concupierunt ꝛc. Apl's ex perſona totius eccleſie in precedẽti epl'a vnũ diſſuaſit efficaciter ꝛ aliud perſuaſit. Nam diſſuaſit carnalẽ vitã ducere: ꝛ pſuaſit ſm ſpiritũ viuere. Nũc aũt in iſtis duabus epl'is adducit quedã per que ſua diſſuaſio ſuaq; pſuaſio roborat. Ne ergo viuere velim⁹ ſm carnem quod ipſe in precedẽti epiſtola diſſuaſit: efficaciter adducit filioꝝ iſrael culpam multiplicẽ cauſantẽ punitionẽ. Et in hac epl'a tria facit. ¶ Primo eñ adducit iſraelitici populi trãſgreſſionẽ et iuſtã dei punitionẽ dicẽs. (De iuſta dei punitione) Nõ ſimus cõcupiſcentes ꝛc. vbi apl's concupiſcentiã prohibet. Et in verbo premiſſo duo facit. Primo eñ cõcupiſcentiã vetat: ibi. Non ſimus cõcupiſcẽtes ꝛc. Scðo quã vetat ſpecificat et determinat: cũ addit/ maloꝝ. de qua vide ſupra. Neq; idolatre efficiamini. de quo vide.ij.par.ti.xij.c.j.§.ij. Neq; fornicemur ſicut quidã ex ipſis ꝛc.ij.par.ti.v.c.ij.per totũ. Neq; murmuraueritis ſicut quidã ex ipſis. Ille murmur tripliciter deſcribit.ij.par.ti.vij.c.ij.§.iij. p totũ. vide etiã.§.ij.et.iij. p totũ. Scðo adducit ſcripture veteris ſpũalẽ ſenſum ꝛ principalẽ intentionẽ. ibi. Hec aũt oĩa in figura contingebãt illis: que eñ tunc fuerũt figura nũc ſunt veritas exhibita: que quidẽ veritas eſt ſpũalis intellectus ſcripture veteris. vide ſupra de ſcriptura ſacra. Tertio adducit eccl'iaſtice gentis informationem fructuoſam ꝛ documẽtum. ibi. Itaq; q ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. In qbus verbis duo notant. ſcʒ aliquoꝝ vana preſumptio: cũ dr̃. Qui ſe exiſtimat ꝛc. Hoꝝ cauta pulſio cũ addit. Uideat ne cadat: de pſumptione vide.ij.par.ti.iij.c.vj.p totũ. Scðo notatur q homo ſemp debet eſſe cautus. Fidelis aũt de⁹ q nõ patiet vos tentari ꝛc. De tẽtationibus vide.ſ.ſub littera. T.

¶ Sup euangelio Luce. xvj. quod ſic incipit. Homo quidã erat diues qui habebat villicũ: ꝛ hic diffamat⁹ eſt apud illũ quaſi diſſipaſſet ꝛc. (De villico apd dñm ſuũ diffamato) Hoc euãgeliũ ſpũaliter intellectũ ita per ordinẽ diuidit. Primo deſcribit humane poteſtatis cõmiſſio. ibi. Homo quidã erat diues q habebat villicũ: cui⁹ primo ponit officiũ: ſcðo officiũ periculũ: tertio periclitãtis conſiliũ: quarto cõſiliĩ precoiũ: hic villic⁹ põt ſignificare quẽlibet in dignitate cõſtitutũ cui dñs diuerſa commiſit. Scðo deſcribit cõmiſſe poteſtatis abuſio. ibi. Et hic diffamatus eſt. Hec diffamatio fit mediante multiplici teſtimonio: ſcilicet remorſu conſcientiarum: in euidentia operum: clamore vicinorũ: et querela pauperum. Tertio deſcribitur equitatis diuine diſcuſſio. ibi. Uocauit eum ꝛc. Quid hoc audio de te: redde rationẽ ꝛc. De diuino iudicio vide ſupra: ꝛ quo modo homo reddit deo rationem in morte de

varijs:habetur.iiij.par.titu.xiiij.c.ix.Quid fa
ciam:qꝛ dñs aufert a me villicationẽ.In quib⁹
verbis duo notant̃: ſcꝫ quõ eſt operãdum ꝓbi
tatis exercitiũ:cum dicit̃ Quid faciam.formi
dandũ equitatis iudiciũ:addẽs Quia dñs au
fert a me villicationẽ ꝛc. Primo exercitiũ ꝓbi
tatis eſt cõſcientiam examinare.de qua.s̃.Se
cundo debemus equitatẽ iudicij formidare: qꝛ
dabimus rationẽ de varijs.de quibus vide.iiij.
par.tit.xiiij.c.ix.Quarto deſcribit̃ ſagacis de
ſtructoris cõmendatio.ibi.Laudauit dñs villi
cum iniquitatis. Quinto deſcribitur doctrine
moralis explicatio.ibi.Et ego dico vobis faci
te vobis amicos de mãmona ꝛc. Diuitie dicun
tur mãmona iniquitatis ꝓpter tria.ij.par.ti.j.
ca.xij.§.j.poſt princi.cum exemplo.In quibus
tñ verbis notat̃ ꝙ diuitie cõparant̃ amicitie: et
ꝓ obtinenda ſanctorũ amicitia ſunt tradende.
Duo principaliter ſunt notãda:primũ eſt diui
tiarum vilitas ꝛc.De diuitijs vide.s̃.Et alterũ
elemoſynarũ vtilitas vide.s̃.ſub littera E.

**Dominica.x. poſt feſtũ tri-
nitatis.** Sup epiſtola.j.Cor.xij. que ſic incipit
Scitis qm̃ cũ gentes eſſetis ad ſimulacra mu
ta ꝓut ducebamini euntes. Sicut dictum fuit
in octaua epiſtola preexpoſita ꝙ apl̃s diſſuaſit
carnalem vitã ducere: ad cõfirmãdũ iſtam diſ
ſuaſionẽ adduxit apl̃s in precedẽti epiſtola po
puli iſraelitici culpe multitudinẽ ꝛ penam cor
reſpõdentẽ.Ad cõfirmãdum iſtam perſuaſionẽ
adducit in preſenti epiſtola ſpũs paracliti effi
cacẽ cauſalitatẽ: oſtendẽs ꝙ ſicut ꝑ ſpiritũ ma
lignũ omne bonũ deſerit̃ ꝛ om̃e malũ cõmittit̃/
ſic ꝑ ſpiritũ diuinũ omne bonũ perficit̃ ꝛ omne
malũ deſeritur.Sciẽdum eſt aũt ꝙ apl̃s in hac
ep̃la quatuor facit.Primo enĩ oſtẽdit ꝙ a ma
ligno ſpũ eſt ois mali cõmiſſio:ac per hoc om̃is
boni deſertio dicẽs: Scitis qm̃ cũ gentes eſſe
tis.i.gentiliter viuẽtes: euntes dico ad ſimula
cra muta.i.ad colendũ ꝛ adorãdũ idola que di
cunt̃ ſimulacra: eo ꝙ ſimulãt ſe eſſe qđ nõ ſunt.
De idolatria et idolis vide.iij.par.ti.xxx.c.j.§.
iij.et.ij.par.ti.xij.c.j.§.j.Secũdo oſtẽdit ꝙ a di
uino ſpũ eſt om̃is mali deſertio/ꝛ ois boni pfe
ctio.ibi.Ideo vobis notũ facio ꝙ nemo loquẽs
perfecta.ſ.locutione corde/ore/et opere: in ſpũ
dei ſupple ipſum mouẽtis:dicit anathema Je
ſu.i.nõ facit nec corde/nec ore/ nec opere aliqđ
mortale peccatũ per qđ ſeparet̃ a deo. Anathe
ma enĩ dicit ſeparationẽ. Anathema etiã dicit̃
excõicatio maior: et quõ hoiem ſeparat a ſeptẽ
donis ꝛc. ij.par.ti.iiij.ca.vj.§.iiij. Tertio oſtẽ
dit̃ ꝙ donorũ ſpiritusſancti multiplex eſt diui
ſio. ibi. Diuiſiões gratiarũ ſunt/idem autẽ ſpi
ritus. Iſte gratie numerant̃ et ad quid homini

Per ſpiritũ diuinũ oẽ bonum pficit.

ſunt date ꝛc.iiij.par.titu.ix.c.iij.§.iij.etiam an
te ꝛ poſt. Quarto per eũ ponitur eoꝝ donorũ di
ſtincta explicatio. ibi. Unicuiqꝫ autẽ datur ma
nifeſtatio ſpiritus ꝛc. Iſta decẽ dona aſſimilan
tur.x.mnis. de quibus Luce.xix.ꝛc.j.par.titu.
v.c.ij.§.iiij.Itẽ de bonis ſpiritusſancti vide.s̃.

Super euãge.Luce.xix.qđ ſic incipit. Cum
appropinquaret Jeſus hieroſolymã videns ci
uitatem fleuit ſup illam. Xp̃s in dñica palmaꝝ
venit hieruſalẽ: vt ſequẽti ſexta feria pugnaret
ꝓ nobis vt rex potẽtiſſimus:immolaret vt põ
tifex deuotiſſimus:informaret vt doctor excel
lentiſſimus.Tria in hoc euãgelio deſcribũtur
ſcꝫ lachrymatio dominice cõpaſſionis: predica
tio iudaice deſolatiõis:ꝛ eliminatio cupide ne
gociationis:quoꝝ alterum fuit alterius cauſa.
Primo deſcribit̃ lachrymatio dominice com
paſſionis:vbi dicit̃ Uidẽs Jeſus ciuitatẽ fleuit
ſuper illã. Ubi principaliter oſtendunt̃ duo:ſcꝫ
future calamitatis certa p̃cognitio:ꝛ ipſius xp̃i
cõpaſſio.In predicto verbo deſcribit̃ nobis ſal
uatoris nr̃i pietas quo ad tria: ſcilꝫ quo ad ex
ceſſum gratioſuꝫ/quo ad aſpectũ amoroſum/et
quo ad planctũ lachrymoſum. Quatuor aũt vi
cibus Jeſus legitur fleuiſſe:que ꝓpter breuita
tem omitto.Sed ad noſtrã doctrinã cõuertẽdo
illa dico ꝙ nos debemus flere ex quatuor mo
tiuis. Primo ꝓ culpa:vt ignoſcatur per cõtri
tionem ꝛc.Secundo pro gratia/vt obtineatur.
Tertio ꝓ miſeria/vt euadatur.Quarto ꝓ pa
tria/vt acquiratur.Eſt enim triplex fletus.iiij.
par.titu.vij.c.vj.§.iij. Secundo deſcribitur la
chrymatio iudaice deſolationis. ibi. Circũda
bunt te inimici tui vallo ꝛc. ꝛ ad terram ꝓſter
nent te ꝛc.eo ꝙ non cognoueris. Fm litterã vi
de ad placitũ: ſed ſpiritualiter exponit̃ de mor
te.j.par.titu.v.c.ij.in princi.cũ trib⁹ primis.§.
ꝛ.iiij.par.titu.xiiij.c.viij.§.vj.vel vide.s̃.de in
gratitudine. Tertio deſcribit̃ eliminatio cupi
de negociatiõis. ibi. Et ingreſſus in templũ ce
pit eijcere vendẽtes ꝛ emẽtes ꝛc.In eccleſia mi
litanti ſunt tria genera ſacrilegiorum deflenda
ſpiritualiter.ij.par.titu.j.ca.xxj.§.iiij.in fine. ꝛ
v.vj.et.vij.et vide ſupra de ſimonia vel ſacrile
gio: vel de ſacerdotũ malicia: ꝛ de vẽditoribus
et emptorib⁹. Domus mea domus oratiõis vo
cabitur. In quibus verbis duo notantur: ſcilꝫ
quomodo xp̃s in eccl̃ia ſua vult habere domi
nium amoris: cũ dicitur Domus ꝛc. Recipere
ſeruitium honoris: addens Domus orationis
vocabitur. Primo enim vult xp̃s in eccleſia vt
pacifice dominetur. Secũdo vult in eccleſia ha
bere ſeruitium honoris. de quo vide ſupra Ec
cleſia. Etiam illa auctoritas immediate.s̃.ex
ponitur quomodo ſcilicet iſta domus polluitur
ij.parte titu.j.c.xxj.§.vj.

Quare xp̃s fleuit ſup ciuitatẽ hieruſalẽ;

q̄ mortuoꝝ reſurrectio ſit futura et fiēda

¶ Dominica.xi. ſuper epiſtola.j.ad Coꝛ.xv. Notum facio vobis euangeliū qđ pꝛedicaui vobis: qđ ꝛ accepiſtis: in quo ꝛ ſtatis: per qđ et ſaluamini. Apoſtolus in pꝛecedētibus epiſtolis fideles efficaciter induxerat ad perfectā executionem ſupernaliū.ſ.ad perfectā deteſtationē vite carnalis: ꝛ ad perfectā aſſumptionē vite ſpiritualis per quā ſuperna hereditas acquirit. Jn pꝛeſenti epiſtola reſurrectionē moꝛtuoꝛū ſine qua hereditatē glorie nemo pōt perfecte adipiſci / nō ſolum eſſe poſſibilem ꝓbat/ verūetiam futurā ꝛ fiendā. Pꝛobat etiā reſurrectionē eſſe xp̄i veraciter ex triplici teſtimonio. Pꝛimo ſcʒ teſtimonio autentice traditionis dicens: Notum vobis facio euāgelium qđ pꝛedicaui. Uel aliter in hac epiſtola ponitur impēſe pꝛedicationis humilitas. ibi. Notū facio ꝛc. De euāgelio ſiue lege euāgelica vide.ſ. et de pꝛedicatoꝛe verbi dei vide.ſ. Secūdo ponitur ſuſcepte eruditionis auctoꝛitas.ibi. Tradidi enim vobis in pꝛimis: qm̄ xp̄s moꝛtuus eſt ꝓ peccatis noſtris. Deinde viſus eſt ſephe ꝛc. vide ſupꝛa de viſione ſub littera U. Tertio ponitur pſone ſue humilitas. ibi. Nouiſſime autē omniū ꝛc. ego em̄ ſum minimus apoſtoloꝛū ꝛc. de humilitate vide ſupꝛa. Quarto ponit diuine gratie ſupꝛa ſe largitatē. ibi. Gratia dei ſum id qđ ſum. Jn quib⁹ verbis duo facit. Ponit em̄ omnis pfectionis fundamentū: cū dicit Gratia dei ſum. oſtēdit fundamēti edificiū: addēs Jd qđ ſum. Dico em̄ pꝛimo q̄ gratia dei eſt fundamentū omnis perfectiōis. Secūdo totum edificium virtutū cōſiſtit in gratia. de qua vide.ſ.

¶ Super euange. Luce.xviij. qđ ſic incipit. Dixit Jeſus ad quoſdam qui in ſe cōfidebāt tanq̄ iuſti et aſpernabant ceteros ꝛc. Ante iſtā partē xp̄s docuit diſcipulos ſuos oꝛare dicens. Opʒ ſemper oꝛare ꝛ non deficere. Sed qꝛ oꝛatio non valet nec eſt exaudibilis ſine humilitate: idcirco docet nos xp̄s in pꝛeſenti euāgelio pꝛeſumptionē ꝛ ſuperbiā fugere: et humilitatē ſtudioſiſſime ſeruare: ponendo parabolā de phariſeo arrogāte/ ꝛ de publicano ſe ꝓfundiſſime humiliante. Pꝛimo em̄ nobis deſcribit pꝛeſumptio phariſei. ibi. Phariſeus ſtans. de pſumptione vide.ij.par.titu.iij.c.vj.per totū.ꝛ ibidem.c.iij. §.x. Secūdo deſcribit impedimentū meritoꝛū iactatio. ibi. Deus gratias ago tibi qꝛ nō ſum ſicut ceteri hominū ꝛc. Qualis fuit iſtius ſupbia.ij.par.titu.iij.c.ij.§.iiij.cū exēplo.ꝛ.iiij.par. titu.v.c.xij.§.j.ꝛ ante ꝛ poſt per totū. vide etiā ſupꝛa de inani gloꝛia.ꝛ de iactantia.ꝛ de temerario iudicio.ij.parte.titu.iij.c.viij.§.j.ij.et.iij. Tertio deſcribit publicani humiliationē: vt cōtraria iuxta ſe poſita magis eluceſcant. dicens

Oꝛo nō prodeſt ſine humilitate.

Publicanus autē ꝛc. vbi quatuoꝛ humilitatē eius cōmendantia deſcribunt/ vel ꝓponuntur. Jn cuius ſignū longe ſtetit: vbi notatur pudoꝛ. Secūdo timoꝛ: ꝓpter quem nolebat oculos ad celum leuare. Tertio doloꝛ: qꝛ percutiebat pectus ſuum. Quarto confeſſionis ardoꝛ: qꝛ dicebat Deus ꝓpiti⁹ eſto michi peccatoꝛi. vide.ſ. de contritiōe. Et de iuſtificatiōe impij.iiij.par. titu.ix.ca.vj.per totū. Et de humilitate vide.ſ. Deus ꝓpiti⁹ eſto michi peccatoꝛi. Jn quibus verbis duo notant: ſcʒ inuocatio diuine pietatis: cum dicitur Deus ꝓpitius eſto. Allegatio vicij prauitatis: addens Michi peccatoꝛi. Pꝛimo dico q̄ volēs diuinam miſericoꝛdiā implorare/ debet ad deum recurrere per deuotā oꝛationem ꝛ per contritionē ꝛc. Secundo debet ſe humiliare corā deo et peccatoꝛē ſe cognoſcere. de humilitate vide ſupꝛa. Amē dico vobis deſcendit hic iuſtificatus in domū ſuā ab illo. Juſtificatio impij deſcribitur.iiij.par.titu.ix.c.vj. qui ſe humiliat exaltabitur ꝛc.

¶ Dominica.xij. Sup epiſtola.ij.ad Coꝛ.iij. que ſic incipit. Fiduciā talē habemus per xp̄m ad deum: nō q̄ ſufficientes ſimus cogitare aliqđ a nobis quaſi ex nobis ꝛc. Pꝛimo oſtēdit apoſtolus in generali a deo eſſe noſtram ſufficientiam di. Fiduciam talē habemus per xp̄m ad deū. Ubi apoſtolus duo facit. Pꝛimo em̄ actum nobis virtuoſum inſinuat.ſ. ſpem: cum dicit Fiduciam habemus. Secūdo actum determinat ꝛ infoꝛmat: quam foꝛmā eſt nos neceſſe ſeruare: cū addit Ad deū. de ſpe vide ſupꝛa. Sufficiētia noſtra ex deo eſt. Jn quibus verbis duo notantur: ſcʒ defectus humane infirmitatis: cum dicitur Sufficientia noſtra. ꝑfectus diuine bonitatis: cuʒ additur Ex deo eſt. Pꝛimo em̄ dico q̄ magnū defectum habem⁹ infirmitatis ex oꝛiginali. de illo vide ſupꝛa. Et de homīs miſeria et infirmitate vide ſupꝛa. Secūdo hoc oſtendit ſpecialiter q̄tum ad preſentem vitam. ibi. Qui ꝛ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamēti. Ad cuius euidētiam eſt notandū q̄ duplex eſt dei teſtamētum. Pꝛimū qđ fuit lex Moyſi. de qua.j.parte.titu.xiiij.c.j. ij.ꝛ.iij. Secundum ꝛ vltimū fuit lex euange. de qua vide.j.parte. titu.xv. c.vnico.per totū. Et vtraq̄ lex dicitur teſtamentū: qm̄ ſicut teſtamētum eſt ſcriptura autētica teſtatoꝛis exprimēs voluntatem vltimā/ ſic ꝛ vtraq̄ lex eſt autētica mundo exprimens diuinā voluntatē. Non littera ſed ſpiritu.i. qui non ſeruamus legē ad litteram vt iudei/ ſed ſm̄ ſpiritualē intelligētiam alr̄ nō eſſemus miniſtri noui teſtamēti ꝛc. Littera em̄ occidit: ſpiritus autē viuificat.j.parte titu.xv.c.vnico. circa finem. et ante pꝛimum.§.

De defectu hūane infirmitatis et ꝑfectu diuine bonitatis.

Tertio hoc oſtẽdit ſingulariter q̃tum ad futu= ram vitam. ibi. q ſi miniſtratio mortis.i.legis veteris que fuit lex mortis:tum qꝛ tranſgreſſo ribus mortem infligebat: tum qꝛ a morte ſpiri tuali nõ preſeruabat.De illa lege vide.j.parte. titu.xiiij.c.j.ij.ꝛ.iij.

De cu=ratione ſurdi et muti. ¶Super euange.Marci.vij. quod ſic incipit. Exiẽs Jeſus de finibus tyri venit ꝛc.¶Jn pre ſenti euangelio agiẽ de curatione cuiuſdã ſur= di et muti: circa cuius curationẽ miraculoſam quatuoꝛ deſcribunẽ. Primo ponunẽ quedam antecedentia.et ſunt tria:ſcꝫ infirmi adductio/ aliorũ ꝓ ipſo deprecatio/ꝛ ipſius a turba ſepa= ratio:que notanẽ in themate vbi ſupra. Mora= liter per iſtum ſurdũ et mutũ peccatoꝛ figuraẽ. Eſt eñi ſurdus ad percipiendũ veritatem diui= nam:et mutus ad exequẽdũ dei mandata.vide ſupra. Jtẽ de peccatis vide ſupra. Jtẽ de infir= mitatibus vide ſupra. Et apprehendẽs eum de turba ſeorſuꝫ.De inani gloria vide.ij.par.titu. iiij.c.j.per totum. Secundo ponunẽ concomi= tantia:ꝛ ſunt quatuor. Nam digitum in aurem miſit:ſaliua linguam eius tetigit: in celum ſu= ſpexit et ingemuit. Pria tria moraliza: ſed ad quartum ſcꝫ ingemuit. Nota q quatuoꝛ prouo cant gemitũ ſpiritualem : ſcꝫ amaritudo dolo= ris in penitẽtibus : magnitudo laboris in pere grinantibus:ſollicitudo timoris in preſidenti= bus: et teneritudo amoris in cõtemplantibus. Tertio ponũtur quedam ſubſequentia: et ſunt duo:ſcꝫ auriũ apertio/et vinculi lingue ſolutio: ibi. Et ſolutũ eſt vinculũ lingue eius.j.par.tit. ij.c.iiij.§.j.per totum. Et loquebaẽ recte.de lo= cutiõe vide ibi. Locutio lingue. Quarto ponũ tur quedam miraculũ extollẽtia:ꝛ ſunt duo:ſcꝫ facti publicatio/ et diuini nominis cõmẽdatio. Primũ ibi. Quanto magis eis ꝑcipiebat/tan to magis plus ꝛc. De gratiarũ actione vide.ſ. Secundũ ibi. Bene omnia fecit.Jn quib⁹ ver= bis duo notanẽ: ſcꝫ creatoris ſapiẽtia in rerum ordinatione: cum dicitur Bene omnia. Condi toris põtentia in eorũ gubernatiõe:cũ additur fecit. Prio dico q deus omnia bene fecit et be ne ordinauit. Secundo q deus omnia bene gu bernat. Jſta materia diſputaẽ inter doctores lib.j.ſenten.diſt.xliiij.Utrũ deus totum vniuer ſum potuit facere melius. Jtem de⁹ bene fecit omnia multipliciter:ſcilꝫ in omni creatione/in omni ordinatiõe/in omni redemptione/ in oĩ̄ punitione/ꝛ in omni remuneratione ꝛc.

¶Dñica.xiii. Super epiſtola

ad Gaẽ.iij. que ſic incipit. Abrae dicte ſunt ꝓ= miſſiones ꝛ ſemini eius. Jn qua epiſtola primo oſtẽdiẽ q fides xp̄i eſt lege Moyſi antiquioꝛ di cens: Abrae dicte ſunt ꝓmiſſiones ꝛc. Ad cu= ius euidentiam notandũ q Abraam ante legẽ immo ꝛ ante circunciſionẽ iuſtus fuit: ꝛ nõ fuit iuſtus niſi merito fidei.vt patet Gene.xv. Jte= rũ merito fidei fuit illi facta repromiſſio et ſpe= cialiter in illa. Jn ſemine tuo benedicẽtur oẽs gentes. Sequitur ergo ex his duobus q fides xp̄i fuit ipſa lege tẽpoꝛe prioꝛ. vide ſupra de fi= de/vel de lege naturali/vel moſayca.Secundo oſtẽditur q fides xp̄i eſt ipſa lege ſtabilioꝛ. ibi Hoc autẽ dico teſtamentum confirmatũ a deo. Ubi notandũ q promiſſio facta Abrae fuit di= cta ꝓpter ſui firmitatẽ/ꝛ ſtabilitatem/et teſta= mentũ dei. Teſtamẽtũ autẽ eſt ſcriptura autẽ= tica ꝛ ſolida:et illa ꝓmiſſio fuit ſumme ſtabili= tatis. vnde fuit tãte firmitatis/q lex poſtea da ta non euacuabat eam. Si enim lex euacuaſſet ꝓmiſſionẽ : tunc gloria hereditatis nõ eſſet ex ꝓmiſſione/ſed ex lege. Tertio oſtendiẽ q fides xp̄i eſt perfectioꝛ lege. ibi. Quid igitur lex ꝛc. Notandum primo q q̃uis lex non eſſet effecti ua iuſtitie/nec meritoria benedictionis glorie: non tamẽ fruſtra fuit data. Fuit eñi data pro= pter peccatĩ ꝓhibitionem: ꝓpter populi erudi= tionem:propter remedij flagitationem:et pro= pter futurã ſignificationẽ. de lege moſayca vi= de.j.parte.titu.xiiij.c.j.ij.ꝛ.iij.per totum. Lex ꝓpter trãſgreſſionẽ poſita eſt. ¶Jn quib⁹ ver bis duo notantur:ſcꝫ vt leges ſeruemus:cũ di= citur Lex.mala vitemus:cũ additẽ/ ꝓpter trãſ= greſſionem. Debem⁹ ergo leges ſeruare: qꝛ ſi= cut cecus regitur baculo/ita homo per legẽ re= gitur.vide ſupra.Secundo debemus mala vi= tare : ſcꝫ adulterium/vſuram/homicidiũ/rapi= nam ꝛc. de iſtis ſupra in litteris ſibi adaptatis habes. Deus autẽ vnus eſt. Si deum noſtrum imitari volumus in hac vnitate/ vnũ ꝛ nos eſſe debemus : qꝛ ſine vnitate ei placere non poſſu= mus. vide ſupra. Ut promiſſio ex fide Jeſu xp̄i daretur credentibus.vide ſupra.

q fides ſit antiquioꝛ lege moſaica.

De ſpeculo ad gaudiũ excitante. ¶Sup euãge.Luc.x. qđ ſic incipit. Beati ocu li qui vident ꝛc. Jn hoc euangelio quatuoꝛ per ordinẽ ꝓponunẽ. Primo enĩ offertur ſpeculũ excitans ad gaudiũ:cum dicitur Beati oculi q̃ vident que vos videtis. Jn quibus verbis duo notanẽ: ſcꝫ ſtipendiũ eorũ cũ dicitur Beati ocu li. ſecũdo exercitium clarũ:cũ additur Qui vi= dent. de viſione oculoꝝ vide.ſ.viſio. Secundo ꝓfertur preceptũ regulans ad viuendũ.ibi.Ec ce quidã legiſperitus ꝛc. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ꝛc.j.parte. titu.iiij. c.xiij.cir= ca prin. ꝛ.§.ij.de dilectione vide ſupra diligen= dus. Et.iiij.par.titu.vj.c.iij.ꝛ per omnes.§. Et primũ tuum ſicut teipſum.iſta dilectio deſcri= bitur.iiij.par.titu.vj.c.iiij. ꝛ principaliter.c.v. §.iiij. Hoc fac et viues ꝛc.j.parte. titu.iiij.cap. xiij.§.j.in principio. Et quis eſt meus ꝓximus

vide.iiij.parte titu.vj.ca.iiij.infra princi.cap.
Tertio narratur exemplū incitans ad intelli=
gendū.ibi.Suſpiciens autē ieſus dixit.Homo
quidā deſcēdebat ab hieruſalē ⁊c.incidit in la
trones qui deſpoliauerunt eū ⁊c.j.parte ti.vij.
ca.iij.§.iij.ante finem.ibi.Tertiū genus.vide
etiā de homine.ſ.H.et ſub P.ſcʒ peccata ⁊c.
Samaritanus autē ⁊c.videns eum miſericor=
dia motus eſt.De miſericordia ⁊ operibus mi
ſericordie vide.iiij.parte ti.v.ca.xviij.per totū.
Infundens oleū ⁊ vinū.Infundit oleū peniten
tibus ſpem venie dando: et vinū peccatoribus
terrorē incutiendo.Notandū eſt ꝙ prius infun
dit oleū qđ eſt linitiuū: dans formā prelatis in
puniendo vel corripiendo ⁊ aliis in correctione
fraterna.Quarto infert documentū inclinans
ad diligendū.ibi.Uade ⁊ tu fac ſimiliter ⁊c.

¶ Dominica.xiiii. Super epi

De q̄buſdā regulis gnalib⁹

ſtola ad Gala.v.que ſic incipit. Spiritu ambu
late ⁊c.Quia ſancta mater eccleſia informans
filios ⁊ docēs quaſdā regulas generales ꝓpo
ſuerat / quarū vna fuit carnalē vitā omnino eſſe
fugiendā.Alia fuit ſcilʒ ſpūalem vitā oīno eſſe
eligendā.Idcirco vt eius doctrina perfectionē
cōtineat in hac preſenti epiſtola ⁊ in ſequētib⁹
illas generales regulas diuerſis morbis diuer
ſiſꝙ medicinis applicat ⁊ etiā diuerſis perſo=
nis.In iſta epiſtola applicat illas regulas di=
uerſis morbis ſpiritualibus: que ſunt peccata
que omnino fugienda ſunt.In preſenti eni epl̄a
procedit in hūc modū.Primo ponitur genera
lis exhortatio cū dicit.ſpiritu ambulate.i.ſm
diuinū ſpiritū bona opa facite: et deſideria car
nis / ſcʒ delectationes quas caro ſuggerit non
pficietis.i.opere nō cōplebitis.In qbus vbis
duo nobis ꝓponūtur.ſ.quomodo ſemita bona
eſt ambulāda ſiue aie.ibi.Spū ambulate.deſi=
deria carnis caſſanda.ibi.Et deſideria carnis
nō pficietis.Primo ergo ambulare debemus
vias vtutū.de viis vide.ſ.et de virtutib⁹ ibidē
Secūdo debemus deſideria carnis caſſare.de
carne vide.ſ.et de deſideriis vide.ſ.Spū am=
bulate ⁊c.j.parte tit.vj.c.iiij.§.j.ante med.ibi.
Tertio quia.Caro cōcupiſcit ⁊c.quomodo hec
cōtentio homini cōfert multā vtilitatē.vide.iij.
parte ti.xvj.c.x.§.x.poſt mediū.ibi.Qđ pugnā
carnis.et.j.parte ti.iiij.c.ij.§.viij.ante med.ibi
Et dicit Anſel.Et quare fit hoc habet.iiij.par.
ti.iiij.ca.ij.§.j.poſt prin.Scđo addit exempla=
ris explicatio.ibi.Manifeſta aūt ſunt opa car
nis: q̄ ſunt fornicatio adulteriū ⁊c.ij.par.tit.v.
ca.j.§.x.Fructus aūt ſpūs eſt charitas gaudiū
pax ⁊ patientia ⁊c.Iſti fructus p ordinē deſcri
buntur.iiij.parte tit.v.c.xxj.§.j.p totū.et ibidē
tit.vj.ca.vij.§.j.habetur de iſto gaudio.Tertio
ſubiūgit victorialis cōuerſatio in fine cū dicit
Qui autē ſunt chriſti.Ille aūt homo victoria=
liter cōuerſatur ⁊ de vitiis ac paſſionibus car=
nis triumphat qui hec oīa crucifigit penitē=
tie clauis.i.in iuſticie preceptis ⁊c.

De curatione decē leproſoꝝ.

¶ Sup euāge.Luc.xvij.qđ ſic incipit.Dū iret
ieſus in hieruſalē ⁊c.Quāto pceptū beneficiū
maius eſt ⁊ liberalius: tāto deuotius ⁊ frequē=
tius recolendū.Cū itaꝙ inter cuncta beneficia
que homini preſtitit diuina clementia: hoc vi=
deatur precipuū quo de⁹ pater ex charitate ni=
mia ſuū ſupbenedictū filiū ad curationē gene=
ris humani miſit in mundū: ne tam largū bene
ficiū cadat a memoria hoim: in hodierno euāg.
ſub figura decem leproſoꝝ a xp̄o curatoꝝ: nos
āmonet ad tantū beneficiū deuotione precipua
recolendū.Circa curationē ergo iſtoꝝ leproſo=
rū in preſenti euāge.quattuor nobis ꝓponunt.
Primo medici ſumma clementia.ibi.Dū iret
ieſus.Moraliter ſamaria interpretatur cuſto=
dia: galilea trāſmigratio.et ideo ſamaria acti=
uam vitā: galilea cōtemplatiuā figurat: actiua
nāꝙ cuſtodia eſt preceptoꝝ dei: cōtemplatiua
vo deguſtatio ſupnoꝝ ⁊c.Scđo ꝓponitur mor
bi magna miſeria.ibi.Occurrerūt ei decē viri
leproſi.qui poſſunt ſignificare totū genus hu=
manū peccati lepra infectū: non tamē origina=
lis ſed actualis.vide.ſ.de peccatis.Ieſu pre=
ceptor miſerere noſtri.In qbus verbis duo no
tantur.ſcilʒ peccatoris incitatio ad inuocandū
cum dicit Ieſu preceptor.ſaluatoris cōmenda
tio ad miſerandū.cū additur / miſerere noſtri.
Debet primo peccator ſemp deū inuocare pro
ſalute.Scđo debet cōmendare deū: quia nulli
denegat gratiā ſuaʒ.vide.ſ.de oratione.Ter=
tio ponit medicine plena efficacia.ibi.Quos
vt vidit dixit: ite oſtendite vos ſacerdotibus.
Tanguntur autem hic ſex ſpecies cōfeſſionis.
Quarto proponitur curatorum mira differen
tia.ibi.Unus autem vt vidit quia mundatus
eſt ⁊c.Bene dicit vnus: quia qui adheret deo
vnus ſpiritus eſt cum illo.Exiſtens quippe in
gratia conuenienter dicitur vnus: quia ab vno
exiens / per vnum rediens tendit in vnum.de
vnione ſiue vnitate vide ſupra.et de gratiaruʒ
actione vide ſupra.Fides tua te ſaluum fecit.
iiij.parte titulo.viij.cap.j.§.vj.et ca.iij.§.iiij.v.
vj.et.vij.

¶ Dominica.xv. Super epl̄a

ad Gala.vj.que ſic incipit.Si ſpiritu viuimus
ſpiritu ⁊ ambulemus.In pſenti epiſtola apl̄s
inſtruit vniuerſaliter tā prelatos ꝙ ſubditos:
dans quibuſlibet regulas generales ⁊ ſpecia=
les: et vniuerſis ſimiliter regulā generalē.Hec
eni epl̄a in ſe cōſiderata ſic diuidit.Primo eni

apoſtolus inſtruit generaliter oēs dicēs. Si ſpiritu viuimus ſpiritu et ambulemus: ideſt ſi p quē viuimus ſm ſpiritumſanctū vel ſm ſpiritum rationabilem directū ⁊ adiutū a ſpiritu diuino: ſpiritu ⁊ ambulemus.i.pficiamus ⁊ meritis ⁊ ꝟtutibus ſpiritualia opera faciēdo. Nō efficiamur manis glorie cupidi inuicē puocantes: inuicem inuidētes.ij.par.titu.viij.ca.j.§.ij. poſt principiū immediate. ¶ Secundo inſtruit prelatos ſpecialiter dicēs: Fratres etſi preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos qui ſpirituales eſtis.i.qui ſpirituales eſſe debetis et ſpiritualē vitā ducere debetis: hmōi inſtruite ſubditū veſtrū in aliquo crimine lapſum: in ſpiritu lenitatis.i.pietatis ⁊ māſuetudinis. de correctiōe fraterna vide.ij.par.titu.ix.c.vj. Alter alteri⁹ onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legem xpi. In quib⁹ verbis apoſtolus duo docet ſcʒ portare legē amoris ſeu charitatis: cū dicit alter alterius. Seruare legē amoris ſiue charitatis: cū addit. Et ſic adimplebitis legem xpi. Primo alter debet portare onera alterius: qđ fit per mutuā charitatē ⁊ cōpaſſionē.vide.ſ.de operibus miſericordie. ſcʒ miſericordia. Secūdo lex amoris et cōcordie eſt habēda: vt legem xpi adimpleamus. Nā ſi quis ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat.ſ.per preſumptionē, de qua ij.par.ti.iij.c.vj. Tertio inſtruit ſubditos quaſi ſingulariter dicēs. Cōmunicet autē is q̄ cathezizat ꝟbo ei q̄ ſe cathezizat.i.q̄ inſtruit ſiue docet ſubditos vel pximū in oib⁹ bonis. Quarto redit ad inſtruendū omnes vniuerſaliter dicēs Qui enī ſeminat in ſpiritu.ſ.operādo facta ſpiritualia ⁊c. Dum tempus habemus operemur bonum ad omnes. In quibus ꝟbis apoſtolus tria facit. Primo oſtēdit bene operandi opportunitatem. ibi. Dum tēpus habemus. vide.ſ. tempus. Secūdo diſſuadet ocioſitatē. ibi. Operemur bonum,ij.par.titu.ix.c.xiij. Tertio declarat boni operis generalem pficuitatem: cū dicit/ad omnes.

Qualr ſit viuēdū et ambulādū

¶ Super euāge. Mat.vj. qđ ſic incipit. Nemo pōt duobus dñis ſeruire ⁊c. Sicut dicit Augu. Deus fecit hoiem vt ſummū bonū intelligeret: intelligēdo amaret: amādo poſſideret: poſſidēdo frueret. Manifeſtū eſt autē ſm eundē q̄ ſollicitudo et amor tēporaliū pondus eſt alarū ſpiritualiū/ ⁊ impediēs volatū hominis liberū ad ſuperna: igit magiſter perfect⁹ xps qui ad terram de celo deſcēdit/vt terrena de terra ad celeſtia ſubueheret: oſtendit nobis in hoc euāgelio q̄ mūdana cupiditas a ſeruitio dei retrahit aiam ſpiritualiter percutit: hominē ignobilem facit: ⁊ de deo diffidere cōpellit: igitur xps intēdens nos ab amore tēporaliū ad ſpiritualium amorē inducere quatuor modis vtit. ¶ Primo ſcʒ diſſuadēdo diuitiarū ſeruitutem: di. Nemo pōt duobus dñis ſeruire ad placitū: qr de⁹ precipit humilitatē/diabolus ſuperbiā: deus precipit penitētiā/caro voluptatē: deus diligit pacem et vnitatē/mūdus vanitatē. Etiā predicta auctoritas xpi exponit breuiter.iij.par.ti.iij.c.vj.§.ij.in med. Secūdo.ſ.interdicēdo nimiā ſollicitudinē: cū addit Ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis. de ſollicitudinibus vide.ij.par.ti.j.c.xxv. p totū. Et.iiij.par.tit.xij.c.ij.infra prin.ante.§. ¶ Tertio oſtēdēdo iſta p ſimilitudinē: cuʒ dicit Nōne aīa plus eſt q̄ eſca: q.d.i.longe excellit: ⁊ abſq̄ aliqua cōparatiōe. Reſpicite volatilia celi. Hic pbat dictū ſuū per ſimilitudinē: ⁊ primo per ſimilitudinē ſumptā a creatura irratiōabili et ſenſibili. Secūdo per ſimilitudinē ſumptā ab irrationabili ⁊ inſenſibili. ibi. Et de veſtimēto. Tertio per ſimilitudinē ſumptā a ratiōabili alteri⁹ ſtatus. ibi. Nolite ergo ſolliciti eſſe ⁊c. Quarto cōcludēdo ſcʒ ſuam intētionem: cū infert Querite ergo primū regnum dei. Nota q̄ tripliciter debem⁹ querere regnū dei. Primo cum dolore amare cōtritionis. Secundo cū rubore vere cōfeſſionis. Tertio cū labore ſatiſfactiōis. Eſt enī quadruplex regnum: ſcʒ carnis/ mundi/diaboli/ ⁊ dei. Et cum militia ſit vita noſtra ſuper terram: oportet vt in aliquo horū militemus. de ſpirituali militia cū ſuis armis vide.iij.parte.titu.iiij.ca.j.§.iij.⁊.iiij.

q̄ nemo licite duobus ſeruire poſſit.

¶ Dominica.xvi. Super epiſtola ad Ephe.iij.

que ſic incipit. Obſecro vos ne deficiatis in tribulationibus meis p vobis que eſt gloria veſtra. Sicut dictum fuit in principio dominice precedētis epiſtole: apoſtolus in perſona totius eccleſie omnes fideles inſtruxit: generaliter plātos/et ſubditos ſpecialiter. Apoſtolus nunc ex perſona totius eccleſie oēs fideles inſtruit et obſecrat ī hac epiſtola ne deficiant a fide et bonis operibus: ſed q̄ fideliter in ipſis perſeuerent. In qua quidē epiſtola apoſtolus ſic procedit. Primo enī ſuam affectionē indicat dicēs: Obſecro vos ne deficiatis in tribulatiōib⁹ meis p vobis. in quo beatus Paulus apoſtolus hortatur nos ad boni perſeuerātiam: dicēs Ne deficiatis a fide vel bonis operibus. Secundo oſtendit deficiēdi occaſionem friuolam: dicens In tribulationibus meis ⁊c. de perſeuerātia vide ſupra. Secundo ſuam petitionem et ea que ſunt ei neceſſaria explicat. ibi. Flecto genua mea ad patreʒ domini noſtri Jeſu xpi: vt det nobis ſm diuitias glorie ſue. In quibus verbis duo notantur: ſcʒ operis regulatio: vt fine non priuetur: cū dicitur Flecto genua mea. muneris impetratio ſi digne poſtuletur. Primo opus recte regulat ſi intentionē

De pſeuerātia in fide.

ad deū dirigamus per deuotā orationē. de qua vide.ſ. ſecūdo quare non ſemp exaudimur. de quo vide.ſ. Chriſtū habitare per fidē in cordibus veſtris ⁊c. vide ſupra. et de corde vide.ſ. In charitate radicati ⁊ fundati. ipſa vario modo deſcribitur.iiij.parte ti.vj.c.j.et.§.iiij.principaliter. Tertio ad laudē dei ⁊ gratiarū actionem excitat.ibi. Ei autem qui potens eſt omnia facere ſuperabundanter ⁊c. de gratiarū actione vide.ſ. De euāgelio huius diei habes.ſ.feria.v.poſt Letare. quod ſic incipit. Ibat ieſus in ciuitatem que vocatur naym.

Dominica.xvii. Sup ep̄la

ad Ephe.iiij.que ſic incipit. Obſecro vos itaqȝ ego vinctus in dn̄o: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis. In epiſtola precedenti apoſtolus oſtendit ſe habere affectum inflammatū ad ſalutem proximorū obſecrans pro finali perſeuerantia. Nunc xp̄o obſecrat ꝓ vitali adherētia capiti et corpori: que nichil aliud eſt q̄ ſpiritualis vnitas q̄ ſeruatur in vinculo pacis. Et beatus Paulus in hac epiſtola tria facit. Primo enim indicat affectionem ſuā: dicens Obſecro vos ego vinctus in dn̄o: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis. In quibus verbis nos duo docet. ſcꝫ viam veritatis ⁊ aliarū virtutum ambulare: cū dicit Obſecro. pericula mundi vitare: cum additur. Ut digne ambuletis. Primo debemus viā veritatis ambulare ⁊ virtutis. de vijs vide.ſ. Secūdo debemus mundi pericula cauere. de mūdo vide.ſ. Secūdo explicat ſuā petitionē dicens. Cū omni humilitate ⁊ mānſuetudine ⁊ patientia ⁊c. Solliciti ſeruare vnitatem ſpūs in vinculo pacis. Ubi apoſtolus primo ſollicitudinē precipit ſiue ad ſollicitudinem inducit: cum dicit Solliciti/ſupple eſtote. Secundo de quo ſollicitudo eſt habenda: cum addit ſeruare vnitatem ſpiritus ⁊c.j.parte tit.vj.ca.ij.§.iiij. Et.iij.parte tit.xvj.ca.x.§.x. Et principaliter de ſollicitudine.ij.parte titu.j.ca.xxv. Tertio aſſignat ſue petitionis rationē.ibi. Unus dn̄s/vna fides/vnū baptiſma. hoc tripliciter probatur q̄ ſit vna ⁊c.iiij.parte titu.viij.ca.ij.§.iiij.

De ſpirituali vnitate

Sup euāge. Luce.xiiij. qđ ſic incipit. Cū intraret ieſus in domū cuiuſdā principis ſabbato mādůcare panē ⁊ ipſi obſeruabāt eū. In hoc euangelio tria nobis notanda ꝓponunt̄. Primū eſt deſignatio diuine maieſtatis quo ad ingreſſum domus phariſei: qđ notatur cū dicit̄. Cū intraret ieſus in domū cuiuſdā principis ſabbato mādůcare panē. In domo principis ⁊ alioꝝ peccatoꝝ dn̄s frequēter comedit propter eoꝝ emendationē ⁊ ꝓpter ſanctitatis oſtenſionem: que in dilectione inimicoꝝ demonſtratur vide.ſ. de dilectione inimicoꝝ. Nota q̄ inimicorū guloſoꝝ deſcribūtur quinqȝ modi.ij.parte ti.vj.ca.j.§.v.vj.vij.viij.⁊.ix.et de gula vide.ſ. ibi. Et ipſi obſeruabāt eū ⁊c. Secūdū eſt oſtenſio diuine veritatis quo ad curationem hydropici cū dicitur. Ecce homo quidā hydropicus. Uenerabilis Beda in homel. hodierna aſſimilat iſtū hydropicū auaro. nam hydropicus habet quattuor miſerabiles conditiones. Eſt enī tumidus/mollis/ponderoſus/⁊ ꝯtinuo ſitibūdus. de auaris vide.ſ. Licet ſabbato curare. In q̄bus verbis duo tanguntur. ſcꝫ iuſta occupatio bonoꝝ: cum dicit̄ Licet. recta vitatio malorum: cum additur/curare. Debemus igitur primo diebus dn̄icis operibꝰ bonis nos occupare.ij.parte tit.ix.c.vij.§.iiij.in princi. Debemus ſecūdo vitare mala in iſtis diebus ⁊ bene illos celebrare. De feſtoꝝ celebratione vide.ſ. Cuius veſtrū bos aut aſinus in puteū cadit ⁊c. vide.ſ. miſericordia. Per bouē ſapiens quilibet figuratur: ⁊ per aſinū ſtultus: vel homo interior ⁊ exterior. per puteū intellige peccati periculoſitatē vel concupiſcentie vilitatē. Tertiū eſt doctrina humilitatis. et hoc in propoſitione parabole ⁊ ſimilitudinis ꝓ quo additur. Cum inuitatus fueris ad nuptias. Hic ſaluator ſub quadā parabola diſſuadet elationem et ſuperbiā ⁊c. et tria facit. Primo ſupponit exaltationem: ſcđo diſſuadet exaltati elationem: tertio apponit retrahētē ab elatione rationē. Textus eſt planus. Exequendo ſenſum moralē: dico q̄ hic duo notant̄. ſcꝫ que ſunt iſte nuptie. que via ad ipſas veniendi. Uarie nuptie ſpūales deſcribuntur.iiij.parte titu.xv.c.xxxviij.xxxix.⁊.xl. Qui ſe humiliat exaltabit̄. Primo hortatur dn̄s vnūquēqȝ noſtrū/ad meritū virtuoſum: cū dicit. qui ſe humiliat. Secūdo ſpondet premiū glorioſum: cū addit/exaltabitur. de humilitate vide.iiij.parte tit.iiij.ca.xij.per totū. Eſto ergo paruus in oculis tuis vt ſis magnus in oculis dn̄i. tanto enī apud deū eris precioſior quanto fueris in oculis tuis ⁊ alioꝝ deſpectior ⁊c.

Quare xp̄s conuerſatꝰ cū pricipibus.

Dominica.xviii. Super epi

ſtola.j.ad Corin.j.que ſic incipit. Gratias ago deo meo ſemp pro vobis in gratia dei que data eſt vobis in chriſto ieſu. In precedenti epiſtola inſtruxit prelatos eccleſie ap̄ls q̄ exemplo ſui debent oſtendere ſe habere ad ſubditos affectum delicatum ipſos de bonis cōmendando. quod facit apoſtolus in iſta epiſtola ſic procedendo. Primo aſſurgit in dei laudem ⁊ gratiarū actionem dicens. Gratias ago deo meo. In quibus verbis apoſtolus nos de duobꝰ informat. ſcꝫ deo gratias agere: cū dicit. gratias ago. beneficia dei recolere addens/deo. Dico q̄ ſunt

Beneficia dei recolenda

primo ꝙ debem⁹ deo gratias agere de multis
beneficiis collatis. Secūdo debemus eius be=
neficia recolere ſemper ꝛc. de quo.s̄. beneficia
triplicia. et etiā de gratiarū actione et de eius
oppoſito ſcʒ ingratitudine.ij.parte tit.iij.ca.ix.
et·§·j.ij.iij.iiij.v.ꝛ.vj. Quia in oībus diuites
facti eſtis ꝛc. que dicunt diuitie ſpūales.ij.par
te titu.iiij.ca.j·§·ij.circa mediū.ibi.Diuitie ſpi
rituales. Ubi ſubiūgit ſecūdo laudis predicte
condignā rationem ꝛc. vt nichil vobis deſit in
vlla gratia. de qua vide.s̄. Tertio dat ſanctis
ſpem glorie.expectātibus reuelationē domini
noſtri ieſu chriſti:ſcʒ viſionē ꝛ cognitionē chri=
ſti que poſt mortem preſtatur cuicūqʒ fideli. de
iſta diuina viſione vide ſupra. Quarto exclu=
dit omnē ſuperbiendi occaſionē in fine. In die
aduentus dñi noſtri ieſu xp̄i : quē quidē diem
ſemper habere debetis ante mentis oculos vt
ſemp timeatis ꝛ oēm ſupbiā a vobis remoueā
tis.de timore vide.s̄.ſub lr̄a T.ſcʒ timor.

❡Super euāge.Matth.xxij. quod ſic incipit.
Phariſei audientes ꝙ ieſus ſilentiū impoſuiſ
ſet ſaduceis:cōuenerūt in vnum. In hoc euan=
De mō viuēdi et dili= gendi.
gelio in aliquibus inſtruimur. Primo de mo
do viuendi et diligendi ſalubriter quo ad vni=
uerſos.ibi.Diliges dñm deū tuum.Interroga
uit eū vnus legiſdoctor tentans eum. quomo=
do deus vario modo a nobis tentatur vide.ij.
parte titu.iij.ca.x.per totum.Diliges dominū
deū tuum ꝛc.j.parte titu.iiij.ca.xiij. circa prin.
et·§·ij.Item iſta dilectio dei vario modo deſcri
bitur.iij.parte ti.vj.ca.iij.et principaliter·§·v.
Diliges dñm deum tuum ꝛc.hoc eſt maximū ꝛ
primū mandatum.iij.parte titu.vj. ca.v. vide
etiam per oēs·§·de dilectione dei et proximi
quomodo eſt ſub mandato ſiue precepto. Se=
cundū eſt ſimile huic.diliges proximū tuū ſicut
teipſum.iij.parte titu.vj.ca.iiij.vide etiam.s̄.
de dilectione proximi. Secundo de modo cre=
dendi veraciter quo ad dubios. ibi.Congrega
tis autem phariſeis:ſcʒ qui ad tentandū vene=
rant : interrogauit eos dicens. quid vobis vi=
detur de chriſto.In quibus verbis,duo notan=
tur:ſcʒ peccatoris iniquitas deteſtabilis: cum
dicit.Quid vobis videtur.Saluatoris pietas
mirabilis :addens / de chriſto. Dico primo ꝙ
peccatorū quorūdā adeo magna eſt iniquitas:
ꝙ de omnibus beneficiis a chriſto receptis in=
grati ſunt : immo de chriſto eis nichil videtur.
de quo vide.ij.parte titu.iij.cap̄.ix. per totum.
Secūdo notatur mirabilis dei pietas/ꝙ ſic diſ
ſimulat cum peccatoribus. de peccatorib⁹ vi=
de ſupra. Sede a dextris meis. Nota ꝙ legi=
mus chriſti quadruplicem ſeſſionem . Primā
qua legitur ſedere ſuper cherubin. de qua in
pſal. per quam intelligimus eius generalē re=
ſpectu omniū cognitionem. de qua cognitione
dei vide plenius in euangelio prime dñice poſt
octauas paſche.ſup verbo/cognoſco oues me=
as. Secūdā in medio doctorū.de qua in Luca.
per quaʒ intelligimus eius vtilem predicatio=
nem. Tertiam a dextris dei. per quam intelli
gimus plenā premiorū fruitionē.Quartam in
ſede maieſtatis ſue.de qua ſupra in ſecūda do=
minica aduentus dñi. per quā accipimus vni=
uerſalem meritorum diſcuſſionem.

❡Dominica.xix.Super ep̄la

ad Ephe.iiij. que ſic incipit. Renouamini ſpi=
ritu mentis veſtre:ꝛ induite nouū hominē qui
ſm deū ꝛc. In iſta epiſtola ap̄ls docet quattuor
ſeruare. Primo mentē renouare dicens. Re=
nouamini ſpiritu.q.d. vos peccatores qui diu
portaſtis tunicam veterem renouamini. Nota
ꝙ homo eſt renouandus ſicut ſerpens per con=
tritionem. ſicut aquila per cōfeſſionis frequen
tiam:et ſicut arbor per fructus abundantiam.
Secūdo docet linguā rectificare.ibi. Deponen
Deteſtat mēdacium ap̄ls.
tes mendaciū loquimini veritatem vnuſquiſqʒ
cum proximo ſuo. In quibus verbis ap̄ls duo
oſtendit:ſcʒ mendaciū fugere cum dicit. Depo
nentes mendaciū.Ueritatē amplecti:cū addi=
tur/loquimini veritatem.Dico primo ꝙ omne
mendaciuʒ eſt fugiendū.de quo.s̄.et de multi=
plici locutione quanta mala facit.j.parte tit.ij.
ca.iiij. in prin. et·§·iiij.ꝛ.v. Secūdo quomodo
ipſa veritas eſt amplectēda ꝛc.de qua.iiij.par.
ti.v.ca.xv. Iraſcimini ꝛ nolite peccare.de ipſa
vide.j.parte ti.vj.c.xj. et.ij.parte ti.vij.c.j.per
totum. Sol non occidat ſup iracūdiā veſtrā.ij.
parte ti.vij.ca.vj·§·v. infra prin. Tertio docet
manibus laborare. ibi. Qui furabatur iam nō
furetur:magis aūt laboret operādo manibus.
quid manus iſta ſignificat:et quid eius quinqʒ
digiti habetur.ij.parte tit.ij.c.j·§·v.Qui fura=
batur iam nō furetur.i. deinceps aliena ſibi nō
vſurpet quocūqʒ modo dño inuito : ſed magis
laboret manib⁹ ꝛc.dicit autē laboret:qꝛ ocium
ſolet eſſe occaſio peccādi.de quo vide.s̄.Quar
to docet labores aliis cōmunicare.ibi. Ut ha=
beat vnde tribuat neceſſitatem patienti.de mi
ſericordie operibus vide ſupra.

❡Sup euāge.Matth.ix.qd̄ ſic incipit.Aſcen=
dens ieſus in nauiculā tranſfretauit ꝛ venit in
ciuitatē ſuā. In hoc euangelio circa iſtius pa=
De curatione paralytici.
ralytici curationē varia notant et deſcribūtur.
Primo ſcʒ effectus dñice paſſionis vt patet in
principio.ſcʒ aſcendens ieſus in nauiculā.Tri
plex nauis deſcribitur.ij.parte ti.ij.c.j·§·xxiij.
xxiiij.ꝛ.xxv. et venit in ciuitatē ſuā ſcʒ caphar=
naū.Secūdo deſcribitur ſollicitudo fraterne ſa
lutis;ibi. Ecce offerebāt ei paralyticū iacentē

in lecto ꝛc. vide. ſ. ibi. Infirmitas. Confide fili remittũtur tibi peccata tua. In quo verbo dñs duo facit. Primo enim egrotantis animũ erigit ne deſperet. Secũdo ei abſolutionis beneficiũ impendit dum pctm̃ indulget. Tertio deſcribitur manifeſtatio diuine virtutis. ibi. Videns autẽ ieſus cogitationes eoꝝ ꝛc. Surge et ambula. In q̄bus verbis duo notant̃ ſcꝫ deſpectio cupiditatis: cũ dicit̃ Surge. affectus pietatis: cum additur/et ambula. Debemus primo cupiditatẽ deſpicere. de qua. ij. parte titu. j. ca. j. §. j. et ſub lr̃a A. ſcꝫ auaricia. Secũdo debemus opera pietatis ꝛ miſericordie exercere. de quibus vide. ſ. miſericordia. Surge tolle lectũ tuũ et vade in domũ tuã. Domus iſta moraliꝫatur. j. parte ti. iij. ca. x. §. vj. poſt princi. Quid cogitatis mala in cordib⁹ veſtris. Cordiũ ſunt ſeptẽ differẽtie: ꝛ q̄ mala ex ipſis ꝓueniũt. j. parte tit. iiij. ca. xiij. §. iij. vide etiã. ſ. cor. Quarto deſcribitur admiratio populi aſſiſtentis. et in laudẽ ſiue gratiarũ actionẽ extollentis. ibi. Videntes autẽ turbe timuerũt. de timore vide. ſ. ſub lr̃a T. et de gratiarũ actione.

¶ Dominica. xx. Super ep̃la ad Eph. v. que ſic incipit. Videte quomõ caute ambuletis. non quaſi inſipientes: ſed vt ſapientes ꝛc. In ep̃la precedenti impetrauit apoſtolus peccatoribus deformatis ꝑ culpã: per penitentiam ad vite redire reformationẽ. Et q̄ñ hec reformatio fit regulariter ſiue formaliter ꝑ gratiã: que cito amittitur niſi homo ſibi caueat propter multa pericula: multaſq; hoſtium inſidias. ideo conſequenter in iſta imperat peccatoribus penitentibus iam reformatis ꝑ gratiã vigilantiã ad reformantis gratie conſeruationem dicẽs. Videte quõ ꝛc. Quia xp̃o ad iſtã cõſeruationẽ multũ faciũt quattuor: ſcꝫ cauta cõuerſatio: attenta cogitatio: ĩpedientiũ amotio: et iuuantiũ applicatio: idcirco in tota iſta ep̃la apl's quattuor perſuadet. Primo quidẽ cautã cõuerſationẽ dicens. Videte quõ caute ambuletis ꝛc. quõ debem⁹ eſſe prudentes in preſenti vita in ſpũali pugna ꝛc. iiij. parte ti. ij. ca. ij. §. v. infra prin. ꝛ poſt per totũ. vide etiã. ſ. de varijs vijs in quibus diuerſi diuerſimode ambulant. Scđo pſuadet attentã cogitationẽ dicẽs. Propterea nolite fieri imprudẽtes: ſed intelligentes. i. intus ĩ mẽte legẽtes. de prudẽtia vide. ſ. Tertio pſuadet impedimẽtoꝝ amotionẽ: cũ dicit Nolite inebriari vino in quo eſt luxuria. In quib⁹ verbis ſpecialiter duo notant̃ ſcꝫ ꝓhibet vitiũ gule: cũ dicit Nolite inebriari vino. Predicit febrem luxurie addẽs/In quo eſt luxuria. Primo debemus cauere ebrietatẽ. de qua. ſ. Secũdo debem⁹ fugere luxuriã. quia diſſipat

De gr̃a cõſeruãda.

ſubſtãtiã anime ꝛ corporis. de qua. ſ. Quarto ſubiũgit iuuãtiũ appoſitionẽ dicẽs: ſed implemini ſpũſctõ ꝛc. Et ſciendũ ꝙ apl's ſuadet duo q̄ ſi ſint in hoie vitã eius honeſtã efficiũt: grãm dei in eo cuſtodiũt: et tandẽ ad vitã eternã ꝑducũt: q̄ ſcꝫ ſunt ſpũſſancti receptio: ſcripture inſtructio: ſpũalis exultatio ſiue gaudium: iugis grãꝝ actio: et perfecta humiliatio. que quinq; patent in ſequentibus in iſta epiſtola. de q̄bus ſupra in tabula in locis ſibi adaptatis.

¶ Sup euange. Matth. xxij. qđ ſic incipit. Simile factũ eſt regnũ celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio ſuo. In iſto euãgelio q̄ttuor principaliter deſcribũtur. Primo feſtiualis preparatio optati cõuiuij: vt patet in pricipio. qui fecit nuptias filio ſuo. iſtud aliqualiter deſcribitur. iij. par. ti. j. c. j. §. j. poſt mediũ. ibi. Secundũ cõuiuiũ. Nuptie vario modo deſcribũtur. ſ. ſpirituales. iiij. parte tit. xv. ca. xxxviij. xxxix. ꝛ. xl. de nuptijs carnalibus vide. ſ. matrimonium. Secũdo deſcribit̃ liberalis cõuocatio inuitati collegij. ibi. Miſit ſeruos ſuos. i. predicatores verbi dei: et nolebant venire. hoc nõ fecerũt ex ignorãtia: ſed ex certa ſcientia. vide. ſ. de pertinacia vel de cordis duricia. Illi autẽ neglexerunt ꝛc. de negligẽtia vide ſupra. Sed abierũt alius in villã ſuã/quantũ ad ambitionẽ ſupbie: et alius ad negociationẽ ſuã: ſcꝫ quo ad cupiditatem auaricie. de q̄bus. ſ. in tabula. et de negociatoribus. ſ. Omnia parata ſunt venite ad nuptias. Et ſeptem ſunt genera bonoꝝ que hic appetũtur ꝛ in patria poſſidentur. iiij. parte ti. vij. ca. vij. §. x. Tertio deſcribitur punitio finalis cõmiſſi flagitij. ibi. Intrauit aũt rex ꝛc. Hic declaratur eiuſdeꝫ ſeueritas quo ad iuſticiã in futuro. Et hec ſeueritas in tribus attendit̃: ſcꝫ in diſcretione: in obiurgatione: ꝛ in cõdemnatione: que tria patent in ſequentibus. In preſenti euangelio. de diuino iudicio vide. ſ. Amice quomõ huc intraſti nõ habens veſtẽ nuptialem. j. parte tit. v. ca. ij. §. iiij. poſt medium. ibi. Quinto ponit. Vbi tria facit: ſcꝫ cõmẽdat gratiam: quia amicũ vocat: arguit imprudentiã: ꝛ excludit negligentiã. q̄ſi diceret. vſurpaſti tibi nomẽ cuius re caruiſti: occupaſti tibi locum in eccleſia quo dignus nõ fuiſti. intraſti religionẽ quã non ſeruaſti. primũ principalius ptinet ad laicos: ſcđm ad clericos: tertiũ ad falſos religioſos. Quarto deſcribit̃ finalis diffinitio diuini iudicij. ibi. Multi ſunt vocati: pauci vero electi. Vbi duo notãtur: ſcꝫ vocantis benignitas: cũ dicit Multi ſunt vocati. Tardantis malignitas: cum addit Pauci ſunt electi. Primo magna eſt dei pietas que multos ad gloriã vocauit: nec ceſſat vocare. quomodo diuerſos diuerſimode vocat vide. j. parte titu. v. ca. ij. §. vj.

Parabola regis facientis nuptias.

Secūdo notat̃ prauitas tardantis peccatoris: qui patrē vocantē refutat opprobrioſe.

¶ Dominica.xxi. Super ep̄la

ad Ephe.vj.que ſic incipit. Cōfortamini in domino et in potentia virtutis eius. Jn iſta ep̄la ap̄ls imperat oībus hoībus iuſtis tā incipientibus q̄ ꝓficientibus: q̄ perfectis virtualē audaciā ⁊ ſp̄ualis pugne ſuperationē: ⁊ duo facit. Primo enim monet nos animari ⁊ armari ad ſp̄ualē pugnā di. Cōfortamini in dño. Jſta fortitudo deſcribitur.iiij.parte ti.xiij.ca.ij.§.v.poſt mediū. Jtē de fortitudine vide.ſ.ibi. Fortitudinis. Et induite armaturā ⁊c. quaſi tota ep̄la exponitur.iij.parte ti.iiij.ca.j.§.v.et arma ſpiritualis que ſunt: ⁊ quomodo cū ipſis ſp̄ualiter pugnare debemus.habet̃.iiij.par. ti.j.c.iij.§.j. etiā aliqua.ij.§. Ut poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli: de quo vide.ſ.ibi. Diaboli tentatio. Secūdo aſſignat neceſſitatē iſta faciendi. ibi. Quoniā nō eſt nobis colluctatio aduerſus carnē. Jſtud bellū ſpirituale deſcribit̃.iij.parte titu.iiij. ca.j.§.iij. Tertio repetit monitionem arma ſumendi.ibi. Propterea accipite armaturam ⁊c. Jſta arma deſcribūtur ſp̄ualiter.iiij. parte titu.j.ca.iij.§.j.⁊.ij. Jn q̄bus verbis ap̄ls hortatur nos ſpecialiter ad duo.ſcʒ ad virtutis exercitationē: cum dicit. Accipite ſiue induite. Salutis ꝓgreſſionē addēs.vt poſſitis ⁊c. Primo enim debemus virtutibꝰ armari cōtra diabolū: contra varias ipſius tentationes. de quo vide.ſ. Secūdo debemꝰ per patientiā bellare. de qua.iiij.parte tit.iij.ca.vij.et.j.parte titu.v. ca.iij.§.ij.poſt mediū.ibi. Quinta via. Quarto deſcribit ſp̄ualem armaturā.ibi. State ergo ſuccincti lumbos veſtros in veritate. Ubi btūs paulus ap̄ls et in ſequentibus etiam epiſtolis deſcribit ſeptē genera armorū ſp̄ualiū. ſcʒ cingulum angelice caſtitatis: loricam rectiſſime equitatis: ſcʒ iuſticie/calciamentū diuine amicitie/ſcutū fidei/galeā ſpei/gladiū diuini verbi ſiue predicationis/lanceā deuote orationis. de oībus iſtis vide.ſ.in locis ad hec adaptatis Et de quadruplici gladio vide ſingulariter.iij. parte ti.xx.ca.iij.§.ij. Et de alio multiplici.iiij. parte titu.xv.ca.xxxvj.per totum.

Hortat̃ nos ap̄ls ad animationē ſp̄ualis pugne.

¶ Sup euāge. Joh.iiij.qd̄ ſic incipit. Erat quidā regulus cuius filius infirmabatur. Jn hoc euāge. oſtēditur quomodo ſaluator noſter per quoddā miraculū declarauit ſuam potentiam. Primo quidē miraculuʒ deſcribitur ibi. Erat quidā regulus cuius filius infirmabat̃ capharnaū. Jn quo ꝟbo deſcribitur ſtatus cuiuſcūq͂ prouincie ſiue regni: et cuiuſcūq͂ ciuitatis aut caſtri tripliciter. Primo quātum ad principē preſidentē. Scd̄o quantū ad plebē obſequētē. Tertio quantū ad locū iudicis congruentē ⁊c. Cuius filius infirmabat̃. de infirmitatibus vide.ſ. Deſcende priuſq͂ moriatur filius meus. Jn q̄bus verbis duo ꝓponūtur: ſcʒ mirabilis operatio charitatis: cū dicit̃ Dñe deſcēde. laudabilis obuiatio calamitatis addens. priuſq͂ moriatur. Dico primo q̄ charitas dei euʒ fecit deſcendere vt nobis exemplū preberet vt charitatē oſtenderemus ꝓximis. de charitate vide.ſ. Scd̄o deꝰ noſtre calamitati ⁊ miſerie obuiat: ⁊ ſua gr̄a preuenit. de gr̄a vide.ſ. Priuſq͂ moriatur. de morte vide.ſ. Uade filius tuus viuit. Jn hoc ꝟbo moraliter loquēdo xp̄s nos hortat̃ ad ſp̄uale exercitiū: cū dicit̃ Uade. promittit affectū fructuoſum: cū addit̃/filius tuus viuit. Nota q̄ xp̄s iſtū moriturū viuificauit: q̄r dñs ſpecialiter viuificat a triplici morte: ſcʒ nature/culpe/⁊ miſerie. de qua vide.ſ. Heri hora ſeptima reliquit eū febris. Cōuertendo ad noſtrā doctrinā moralē. dico q̄ in ipſo tria deſcribuntur: ſcʒ peccati periculoſitas: gratie ipſum expellētis virtuoſitas: ⁊ ipſius expulſionis celeritas. Nota q̄ ſeptē ſunt que ad remiſſioneʒ pcti hominē diſponūt. Jn quorū vltimo febris peccati hoīem reliquit. Primū eſt timor. Secundū cōſideratio que inducit̃ ex timore. Tertiū cognitio q̄ ſequit̃ ex cōſideratione. Quartū attritio ſiue abominatio que ſequunt̃ ex cognitione. Quintū deliberatio. nam anima cōtrita incipit deliberare quid ſit faciendū. Sextū eſt cōuerſio quia facta deliberatione eligit anima cōuerti ad dñm. Septimū eſt contritio in qua reliquit hominē febris. vide ſupra de peccatis. et de contritione vide ſupra.

Miraculū xp̄i ſuper filio reguli.

¶ Dñica.xxii. Super epiſtola

ad Phil.j.que ſic incipit. Confidimus in dño ieſu q̄m qui incepit in vobis opus bonū pficiet vſq͂ in diē ieſu xp̄i. Jn qualibet nāq͂ iſtarū triū vltimarū ep̄larū ap̄ls explicabat ſue volūtatis viſceroſum deſideriū qd̄ habebat ad ꝑfectū illoꝝ quibus predicabat: promittens eis diuine pietatis beneficiū. Jn iſta igitur ep̄la generaliter duo facit: que interdū predicator euāgelicus facere debet ad ꝯſolationē auditoꝝ. Primo promittit diuine pietatis beneficiū.ſ.cōtinuationē gr̄e: pſeuerantiā in ſanctitate vſq͂ ad cōſummationē vite: qd̄ eſt maius bñficiū quod diuina pietas dat hominibus in hac vita. vnde dicit/cōfidimus. Dico non in nobis: ſed in dño ieſu qui dicit Joh.xvj. Cōfidite ego vici mūdū. Quid ſupple cōfidimus. Certe de nobis meliora ⁊ viciniora ſaluti. Jſta aūt meliora ⁊ viciniora ſaluti ſunt continuatio gratie. de qua.ſ. et perſeuerantia in bonis. de qua.ſ. Secundo exprimit ſue volūtatis deſideriū: ⁊ hoc ex duo-

De ap̄li voluntate erga chriſtianos.

bus ſcȝ ex affectione interiori.ibi. Sicut eſt mi
chi iuſtū hoc ſentire pro oīnibus vobis ꝛc. Ubi
apl's tangit qnqꝫ ſcȝ ipſam affectionē:affectio=
nis cauſam/affectionis vehementiā/affectiōis
materiā/ꝛ affectionis formā ſiue mundiciā:vt
ptȝ in ſequēti. Tertio explicat ſui deſiderij in=
teriorē affectionē vel affectū: dicēs hoc oro ꝛc.
Ubi ſciendū ꝙ apl's orādo deuote poſtulat qn=
tuplicē profectū quē prelatus ſubditis ſuis: et
predicator pro auditorib⁹ ſuis poſtulare debet
orādo.ſancte dilectionis ſiue charitatis:pie co
gnitionis:mūde cōuerſatiōis:bone opinionis:
digne laudationis et grarū actionis. que qnqꝫ
patent in ſequentib⁹.de charitate ꝛ dilectione
dei ꝛ proximi:et de gratiarū actionē vide.s̄.in
tabula locis debitis.

⁋ Sup euāg. Mat.xviij.qđ ſic incipit.Simile
eſt regnū celoꝝ homini regi q̄ vo.rōnēȝ ponere
cū ſer.ſuis ꝛc. In hoc euāgelio agitur de reddi
tione duplicis rationis:ꝛ hoc ſm duplex dei fo
rū.ſ.miſericordie in hac vita:ꝛ iuſticie poſt hāc
De foro miſer. iuſticie
vitā. Primū in prima parte euāge. vbi dimit=
tuntur oīa ſeruo nequā qđ eſt de foro miſericor
die. Scđm in.ij.parte vbi traditur tortoribus
quod eſt de foro iuſticie. Uel magis breuiter di
cas ꝙ in preſenti euāge. declarant̄ effectus mi
ſericordie ꝛ iuſticie dei circa hoīem peccatorē.
Primo effectus miſericordie declarant̄ in tri=
bus ſcȝ in diſcuſſiōe meritoꝝ qđ notat̄ in prin.
cū dicit̄ Sīl'e eſt reg.ce.ho.re.qui vo.ra.po.ꝛc.
exponit̄ de aīa ſeparata.j.parte ti.v.ca.ij.§.iij.
poſt prin.vide.s̄.de diuino iudicio. Oblat⁹ eſt
ei vnus qui debebat.x.milia talēta. exponitur
ter.j.par.ti.v.c.ij.§.iij.poſt prin.ibi.q̄tū ad p̄=
mū. Decē milia talēta ſunt oīa bona nobis cō=
miſſa. Uel ſm Aug.de vbis dñi ſunt.x.p̄cepta
que dicunt̄.x.milia. ꝓpter ſuā pfectionē. de q̄=
bus.j.par.ti.xiiij.c.iij.et per oēs.§. Redde qđ
debes. Ubi duo notant̄.ſ.actio creditoris ꝛ ob=
ligatio debitoris. debitorē eſſe obligatū denū=
ciat. Eſt aūt notādū ꝙ homo aliquid debet dño
deo:aliqđ ꝓximo: aliqđ aīe ſue:ꝛ aliqđ corpori
ſuo. Debet deo obedientiā in p̄ceptis:reueren
tiā in ꝓmiſſis:ꝛ grarū actionē in flagellis. De=
bemus ꝓximo ſupportationē in ſua īfirmitate
in varijs operib⁹ mie. Debemus tertio corpori
nr̄o tria.ſ. nature refectionē in ſua neceſſitate:
refrenationē in ſua voluptate: et exercitationē
in oī ſanctitate. Debem⁹ quarto aīe nr̄e ſīliter
tria.ſ.vt memoria iugiter delectet̄. vt intelligē
tia humiliter eleuetur.et vt amoris eminentia
ſponſuȝ dulciter amplectet̄. Serue nequā oīne
debitū dimiſi ꝛc. In q̄bus vbis tria continent̄
ſcȝ malicia pctōris/clemētia ſaluatoris/ꝛ effi=
cacia oronis. Nota ꝙ tria faciunt ſeruū nequā
ſcȝ inobedientia dñice volūtatis ſiue p̄ceptoꝝ:
negligentia ꝓprie cōmoditatis: ꝛ incōpatien=
tia fraterne neceſſitatis. Quantū ad ſcđm no=
ta ꝙ ad dimiſſionē pcti tria faciūt.ſ.indulgētia
fraterne offenſionis: patiētia illate tribulatio=
nis:ꝛ inſiſtentia deuote orationis. In tertio no
tatur de oratione. Ille autē noluit:ſed abijt et
miſit eum in carcerem.de quo.ij.parte titu.iij.
ca.ix.§.iij. Sic pater meus celeſtis ꝛc. Cordiū
iniquorū ſunt ſeptē differentie. et que mala ex
ipſis ꝓueniūt.j.parte ti.iij.ca.xiij.§.iij.

⁋ Dominica.xxiii. Sup ep'la

ad Phil'.iij. q̄ ſic icipit. Imitatores mei eſtote
et obſeruate eos qui ita ambulāt ſicut habetis
formā. In p̄cedenti ep'la in pſona eccleſie apl's
loquēs ad ꝯſolationē fideliū cū hoc ꝙ expreſſit
ſue volūtatis deſideriū/diuine pietatis ꝓmiſit
bñficiū:vt ptȝ ibidē. In preſenti ep'la ad cōſola
tionē eorūdē cū hoc proponit ſe eiſdē in exēplū:
ac p hoc exp̄mit ſue volūtatis deſideriū. Et qm̄
illud tantū beneficiū nō aſſequent̄ niſi pfecti in
iuſticia ꝛ pſeuerantes in ipſa. ideo apl's in hac
ep'la ſummatim duo facit. Primo hortat̄ fide=
hortamur ad vite pfectionē.
les ad vite pfectionē di. Imitatores mei eſto=
te ꝛc. In q̄ parte apl's tria facit. Primo ad ſui
imitationē attrahit eos dicēs. Imitatores ꝛc.
etſi ſupple nō habetis me p̄ſentē. Et obſeruate
eos q̄ ita ambulāt.ſ.de bono in meli⁹ ꝓficiēdo:
ſicut habetis formā nr̄am.i.imaginē vite ꝛ do=
ctrine. Scđo ab imitatione maloꝝ retrahit.ibi
Multi eñi ambulāt quos ſepe dicebā vobis ꝛc.
quoꝝ deus vēter eſt. Ubi tangit aliqua mala q̄
ſunt carnis immūdicia:damnatio eterna: cor=
poris cura:vana gloria:et ſapiētia terrena. De
illis qnqꝫ vide.s̄.in tabu.et ſup illud quoꝝ de⁹
venter eſt.vide quinqꝫ modos guloſoꝝ.ij.parte
ti.vj.c.j.§.v.vj.vij.viij.ꝛ.ix. Tertio trahit fide=
les ad ſui imitationē di. Noſtra aūt cōuerſatio
in celis eſt. In quo vbo nobis oſtēdit primo cō
templatiōis actū. Scđo declarat cōtemplatio=
nis obiectū. Contēplatiua vita deſcribit̄ vario
modo.iiij.parte tit.x.ca.iiij. per totū. Quarto
hortatur apl's nos ad pfectionis tentionē. ibi.
Fratres mei chariſſimi ꝛ deſideratiſſimi gau=
diū meū ꝛ corona mea:ſic ſtate in dño. In qui=
bus verbis hortatur nos ad digne merendum
premiū: cum dicit Fratres. Ad debite attin=
gendum terminum addens/in dño. Debemus
igitur firmiter ſtare in ſeruitio dei. Secundo
non debem⁹ deuiare a termino vere vie. de va=
rijs vijs vide.s̄.ſuper illud Gaudium meū. De
gaudio vide ſupra.

⁋ Sup euāge. Matth.xxij.qđ ſic incipit. Ab=
eūtes phariſei inierūt ꝯſiliū vt caperent ieſum
in ſermone. In hoc euāgelio duo principaliter
deſcribūtur/ſcȝ tentatio veritatis/et cōfutatio

De ten tatione ꝟitatis ⁊ ꝯfutatiõe ten tatiõis.

tẽtationis. Tẽtatio iudeoꝝ apparet malicioſa in tribus. Primo tangit nequicia cordis. vt patet in prin. Cordiũ iniquoꝝ ſunt ſeptẽ differẽtie: et ꝙ mala ex ipſis ꝓueniũt. j. parte ti. iiij. c. xiij. §. ij. Scdo notat fraudulẽtia ſermonis. ibi. Magiſter ſcimus qꝛ verax es ⁊c. qua intẽtione hoc dixerũt vide. iiij. par. ti. v. c. xv. §. j. et de fraudulẽtia vide. ij. parte titu. j. c. xvj. per totũ. vel de adulatione de qua vide. ij. par. tit. x. c. ij. Uiã dei in ꝟitate doces. Nota ꝙ triplex eſt ꝟitas. ſ. vite/doctrine/⁊ iuſticie: de qbꝰ vide. ij. par. ti. vij. c. iiij. §. v. infra prin. ⁊. iiij. par. ti. v. c. xv. §. j. Quid me tẽtatis hypocrite: dupliciter exponit. ij. par. ti. iiij. c. vij. §. ij. circa mediũ. ibi. Tertia eſt. Oſtendite michi nũmiſma cenſus. Nota ꝙ homo ſe debet oſtẽdere tribus: et hoc tripliciter: deo cõſcientiã verã ꝑ cõtritionem: presbytero maculã per verã cõfeſſionẽ: et proximo emendã per ſatiſfactionem ⁊c. Eſt eñi triplex nũmus ſcꝫ ceſaris/diaboli/⁊ dei. Nũmus ceſaris eſt materialis habens imaginẽ ipſius: cui ſui nois inſcriptionẽ i ſignũ tẽporalis dñij inſcripſit. Nũmꝰ diaboli eſt aĩa pctõris: cui diabolus ſtilo male ſuggeſtionis imprimit imaginem ſuã per pctõꝝ diuerſitatẽ: de diabolo vide ſupra et de peccatore. Nũmus dei eſt aĩa rõnalis: ꝙ aĩa tripl'r dr imago vide. j. parte ti. j. c. j. per totũ. Tertio deſcribit cõfutatio tẽtationis ibi. Reddite ergo ꝙ ſunt ceſaris ceſari: ⁊ ꝙ dei deo. In quibꝰ verbis de duobꝰ inſtruimur: ſcꝫ qualiter debeat dño tẽporali honor ⁊ obedientia: dño eternali amor et reuerentia. Primo debemꝰ ſuperioribꝰ honorẽ impẽdere. iiij. parte titu. v. c. x. infra mediũ. ⁊. §. j. et. ij. Et de obedientia vide ibidẽ. c. xj. Scdo debemus cor noſtrũ deo reddere et dirigere: de corde vide. ſ. Et de dei dilectione vide. ſ. ſub lr̃a. D. ſ. de dilectione. Reddite que ſunt ceſaris ceſari: applicatur ad cẽſus et tributa quomodo ſint danda: de quibꝰ ⁊ de quibꝰ nõ. iij. parte ti. xij. c. iiij.

Dominica. xxiiii. Sup epl'a

ad Col. j. que ſic incipit. Non ceſſamꝰ ꝓ vobis orãtes et poſtulãtes vt impleamini agnitione volũtatis ⁊c. In duabꝰ epl'is precedẽtibꝰ apoſtolus loquens in ꝑſona eccleſie ad cõſolationẽ fideliũ expreſſit intẽſum deſideriũ ſue voluntatis: ⁊ ꝓmiſit immẽſum beneficiũ diuine bonitatis. In hac aũt tertia epl'a eodẽ modo procedẽs cũ hoc ꝙ exprimit ſuã affectionẽ ꝓmittit eterne hereditatis poſſeſſionem. Duo facit in preſenti epl'a. Primo eñi exprimit ſue voluntatis deſideriũ qđ habebat ad profectũ fideliũ et qđ habere debet quilibet prelatus et predicator apoſtolicus. ſ. primo in deuota oratione dicens. Non ceſſamus pro vobis orantes. De

Deſiderium apl'i ad ꝓfectum fidelium

oratione vide. iiij. parte titu. v. c. viij. per totũ. Scdo quãtum ad orationis ſue finalẽ cauſam ſubdit. Ut ambuletis digne. Oſtendit eñi hoc propter vtilitatẽ eorũ pro quibus orat dicens: vt ambuletis digne: ſcꝫ de bono in meliꝰ. In oĩ opere bono fructificantes. i. multiplicãtes virtutum bona. ſ. negocia tã actiue ꝙ cõtemplatiue. Ambuletis digne deo per omnia placẽtes. vbi apl's facit tria. Prĩo hortat nos ad bonã opationẽ. Scdo dirigit bone opatiõis faciẽde intẽtionẽ. Tertio inuit ĩtẽtiõis recte totalẽ cõſũmationẽ. de opibꝰ vide. ſ. ⁊ de itẽtiõe vide. ſ. In oĩ ꝟtute ꝯfortati. de ꝟtutibꝰ vide. ſ. In omi patiẽtia. de qua vide. iiij. ꝑ. ti. iij. c. vij. ꝑ to. In lõganimitate cũ gaudio. de gaudio vide ſupra.

Dñica. xxv. epl'a habetur

Piere. xxiij. ⁊. xxiiij. c. Euange. habetur ſupra in dominica Letare.

Super euãg. Mat. ix. qđ ſic incipit. Loquẽte ieſu ad turbas ecce princeps vnus acceſſit ad eũ di. Dñe filia mea modo defuncta eſt ⁊c. In hoc euãgelio quattuor nobis per ordinem deſcribũtur. Primo neceſſitas ſupplicãtis cogens ad poſtulandũ vt patet in prin. vbi. ſ. in quo nobis dat exẽplũ ſiue documẽtũ ꝙ nõ ſolũ pater carnalis: ſꝫ etiã ſpũalis. ſ. prelatꝰ cuiuſcũqꝫ cõgregationis tenet orare ꝓ ſubditis: et ſpecial'r pro eo quẽ videt vicinũ precipitio culpe mortalis vel iã mortuũ in pctõ mortali: qꝛ ſanguis ſubditoꝝ de manibꝰ prelatoꝝ requiretur. de qbꝰ vide ſub lr̃a. P. ſcꝫ prelatoꝝ. Dñe filia mea modo defuncta eſt ⁊c. In qbꝰ verbis inſtruimur de duobꝰ. ſ. quõ morimur ꝑ abſentiã dei penal'r: cũ dr. Dñe filia mea mõ defuncta eſt ⁊ viuimꝰ ꝑ abſentiã ipſiꝰ ſpũal'r: addens Ueni et impone ma. ⁊c. De morte vide ſupra. Scdo deſcribit benignitas miſerãtis petens ad erogãdũ. ibi. Surgẽs ieſus ſeqbat eũ et diſcipuli eiꝰ. In hoc dat forma ſubditis obediẽdi: qꝛ tã facile acqeuit inferiori ſe. Itẽ paribus exequẽdi. Itẽ ſuꝑioribꝰ aĩas mortuas vel ad mortẽ diſpoſitas viuificandi. Itẽ in hoc datur fiducia gr̃e impetrãde per ꝟtutẽ orationis. de iſtis vide. ſ. in tabula. Tertio deſcribit immẽſitas liberantis patẽs ad adiuuãdũ. ibi. Ecce mulier ⁊c. Si tetigero fimbriã veſtimẽti ⁊c. Eſt aũt notabile ꝙ acceſſit: accedẽs dixit: dicẽdo tetigit: tãgens curationẽ accepit: quia his tribus fide/verbo/⁊ opere acqrit oĩs ſalꝰ. Uel myſtice veſtimẽtum chriſti eſt eius caro. ſ. qua verbum eternum quodãmodo veſtiebatur. In fimbria veſtimenti eius paſſio. tangere autem fimbriam veſtimenti eſt credere fide formata et imitari ſiue ſequi chriſti paſſionem: ex quo tactu ſequit curatio oĩs peccati et collatio oĩs

gratie. Cõfide filia: fides tua te ſaluã fecit. Fidei augmentũ et magnitudo deſcribit. iiij. par. ti. viij. c. iij. §. iiij. v. vj. et. vij. ¶ Quarto deſcribitur celebritas publicãtis mouẽs ad redonã dum. ibi. Et exijt fama hec tante. ſ. clemẽtie q̃ afflictorũ precibus cõdeſcendit: tãte ſapientie que ſic omnia ordinat: et tante potentie que talia et tanta peregit in vniuerſam terram.

¶ Sequitur de ſctis in particulari. Et hec eſt vltima notula. Et primo.

DE ſancto Johanne baptiſta habes ſermonẽ. iij. par. ti. xxxj. c. vij. per totum.
De ſancto Johãne ponunt decẽ priuilegia. iij. par. ti. xviij. c. v. §. vj. vſq; ad finẽ.
De ſancto petro apł'o habetur ſermo allegorice. iij. p. ti. xx. c. iij. ante. j. §.
Itẽ poteſtas eccleſiaſtica ſignata p claues data eſt beato Petro apł'o. vbi ponuntur ſeptẽ poteſtates qb' beatus petrus precellit alios apoſtolos. iij. parte titu. xxij. c. iij.
Pro cõmemoratiõe vel cõuerſione btĩ Pauli habet notabilis ſermo. iiij. par. ti. x. c. vj. p to.
De btã maria magdalena p ſermone de multiplici amore habet. s. in tabula. Itẽ aliqua iij. par. ti. xviij. c. v. §. iij.
Itẽ de vita actiua et cõtẽplatiua q̃ notat p Marthã et Magdalenã. j. parte tit. iij. c. vj. p totũ.
De anna beatiſſima quõ ſignificat per terram Geñ. j. In principio creauit de' celũ et terrã et c. iiij. par. tit. xv. c. iiij. §. ij. Item aliqua alia de eadẽ ibidẽ. c. iij. §. ij. modicũ infra.
Beatiſſima mater Anna cũ viro ſuo Joachim cõmẽdat ex. xij. cõditiõib' virtuoſis ex interptatione nominũ in patriarchis. ſcz ab Abrahã vſq; ad dauid. iiij. par. ti. xv. c. vj. §. j. et. ij.
De btĩſſimo patre. ſ. Dñico quõ habuit illas decẽ grãs de qbus. j. Cor. xij. Diuiſiões grãtiarũ ſunt et c. j. par. ti. v. c. ij. §. iiij. ante mediũ ibi. De bonis ſpiritualibus.
Beatus Dominicus quõ diſputauit cũ hereticis: et de illeſione ſui libelli in igne. iiij. parte titu. xj. c. vij. §. v. in medio.
De ſctõ Mattheo: de iuſtificatione impij vide iiij. par. ti. ix. c. vj. p totũ. Placet etiã de campſoribus. iij. par. ti. viij. c. iij. vel de fraudulentia in negociatione. ij. parte titu. j. c. vj. §. ij.
De ſctis angelis habet ſermo. iij. par. tit. xxxj. c. v. quãtũ ad tria. Item de ipſis pro optimo ſermone habet ibidẽ. c. vj. p totum. Item de eorũdẽ proprietatib' et choris vide. iiij. par. ti. xv. c. xliiij. quaſi p oẽs. §. Itẽ quedã. j. par. ti. j. c. ij. §. ij. Item de ipſis vide ſupra.
De omnib' ſanctis ponitur thema: qđ et declaratur pro ſermone de ipſis. vel de iſto vide. iij. parte ti. vij. c. v. §. v. per totũ. etiã. §. vj. et. vij. vide etiã de octo beatitudinib' in euangelio iſtius diei. ibidem. c. vj. et per omnes. §.
Item de multiplici miſericordia. vide. iiij. parte titu. v. c. xviij. per totum.
In die animarũ habet ſermo. j. par. ti. v. c. v. p totũ. vide etiã ſub lr̃a. P. ſcz Purgatorium

¶ De apoſtolis in communi.

De apoſtolis habes ſermonẽ quõ ſcz ſunt principes eccłe: quomodo ſunt dignificati a xp̃o et c. iij. par. ti. xxxj. c. viij. per totum.
Apł'is quomõ collata eſt ſextuplex poteſtas a xp̃o in terra. iij. par. ti. xxij. c. iiij. §. j. vide etiã aliqua de ip̃is ibidẽ ti. xxj. c. j. §. ij. Itẽ quedã pł'chra allegorice de ip̃is habes. iij. p. ti. xviij. c. j. De aureolis vide etiã. iij. p. tit. xxx. c. viij.
Euãgeliſte quõ figurari poſſunt per quattuor elemẽta. j. parte titu. iij. c. iij. §. ij. modicũ poſt prin. Super epiſtolis et euangel. de cõmuni apoſtolorum. Jam non eſtis hoſpites et aduene et c. ad Ephe. ij.

Super alia.

Scimus quoniã diligen. deũ oĩa cooperãtur in bo. et c. Rom. viij.
Sup illo. Quos p̃ſciuit p̃deſtinauit cõformes fieri imaginis filij ſui. Iſta imago cũ ſuis ſimitudinib' vario mõ deſcribit. j. p. tit. j. c. j. §. ij.

Super euange. in cõmuni.

Hoc eſt preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ. Joh. xv. Iſta dilectio deſcribit. iiij. p. ti. vj. c. v. §. v.

Super alio.

Ego ſum vitis vera et c. Johannis. xv. In patiẽtia veſtra poſſidebitis animas veſtras: ipſa patientia vario modo deſcribitur ſupra.
Epiſtola de euãgeliſtis habetur Eccłi. xv. que ſic incipit. Qui timet deum faciet bona et c.

¶ De vno martyre milite vide. iij. parte ti. iiij. vbicũq; per totum.

Item de multiplici militia vide ſupra.
Item de armis fidei et bello ſp̃uali vide. iiij. p. ti. j. c. iij. §. j. et. ij. et. iij. par. tit. liij. c. j. §. ij. et. iij.
Itẽ de prudẽtia militũ vide. iiij. p. ti. ij. c. vj. p t.
Item de multiplici martyrio vide. iij. parte titu. xxxj. ca. ix.
Item. iiij. par. ti. iij. c. iij. per totum.
De martyrum aureolis vide. iij. parte tit. xxx. c. viij. per totum. Item aliqua. j. par. tit. v. c. ij. §. xj. modicũ infra.
Item de patientia vide ſupra in tabula.
Itẽ de fide ſi placet applicare ad martyres vide. iiij. par. ti. viij. c. j. §. ij. iij. iiij. et. v.
Item de fortitudine triplici martyrũ vide. iiij. parte titu. xliij. c. ij. per totum.

Sup eplis in cōi vnius martyris.
Beatus vir q̄ in ſapientia morabit. Eccli. xiiij.
Super alia in cōmuni.
Beatus vir q̄ inuenit ſapientiā ꝛc. Prouer. iij.
Super alia in cōmuni.
Beatus vir qui inuentus eſt ſine macula ꝛc. Eccli. xxxj.
Qui poſt aurū nō abijt nec ſperauit in theſauris pecunie. De diuitijs vide. ſ. in tabula.
Sup euāge. in cōi vnius martyris.
Si quis vult venire poſt me abneget ſemetipſum ꝛc. Matth. xvj. et Luce. ix.
Super alio.
Niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ꝛc. Johānis. xij.
Qui amat animā ſuā perdet eam. vide. j. parte titu. ij. ca. j. in medio. ante. §.
Qui odit aiam ſuā in hoc mūdo in vitā eternā cuſtodit eam. ij. parte tit. viij. ca. iij. §. iiij. poſt prin. Et. j. parte ti. vj. ca. iij. §. ij. circa finem.

De plurib⁹ martyribus

habes ſermonem de multiplici martyrio declaratum. iij. parte titu. xxxj. ca. ix. per totum. Et de martyrio vide ſupra.
Item de martyrum aureolis vide. iij. parte titulo. xxx. ca. viij.
Itē de martyrib⁹ militib⁹ ꝛ de militia vide. ſ.
Item de patientia martyrum vide. ſ.
Item de fide martyrū. et alīs de fide vide. iiij. parte titu. viij. ca. j. §. ij. iij. iiij. ꝛ. v.
Item de martyribus et de triplici fortitudine eorūdem cum earū declarationibus vide. iiij. parte titu. xiij. ca. ij. per totum.
Super eplis in cōi plurimoꝝ martyꝝ.
Lingua ſapientū ornat ſciētiā ꝛc. Prouer. xv.
Super alia in cōmuni.
Juſtorum anime in manu dei ſunt ꝛc. Sap. iij.
Viſi ſunt oculis inſipientiū mori. vide ſupra.
Et ſi coram hominibus tormenta paſſi ſunt. De martyrio vide ſupra.
Tanq̄ aurum in fornace ꝓbauit illos: ꝛ quaſi holocauſti hoſtiam accepit eos.
Quomodo homo poteſt fieri ſacrificiū dei tripliciter. vide. iiij. par. ti. xv. ca. xxxv. per totū.
Super alia in cōmuni.
Sancti per fidem vicerunt regna. Heb. xj. de fide vide ſupra.
Super alia in cōmuni.
Expectatio iuſtorum leticia ꝛc. Prouer. x.
Super alia in cōmuni.
Juſti autē in perpetuum viuent ꝛc. Sap. v.
Super alia in cōmuni.
Reddet deus mercedem laborum ſanctorum ſuorum ꝛc. Sap. x.

Sup euāge. in cōi plurimoꝝ martyꝝ.
Cū audieritis prelia ꝛ ſeditiones ꝛc. Luc. xx.
In patientia veſtra poſſidebitis aias veſtras. de patientia vide. iiij. parte ti. iij. c. vij.
Super duobus alijs in cōmuni.
Deſcendens ieſus de monte ꝛc. Luce. vj.
Et alio qđ incipit Videns ieſus turbas aſcendit ꝛc. Mathei. v. de octo beatitudinibus de quibus in iſtis euāge. dicitur deſcribunt. iiij. parte titu. vij. ca. vj. per totum.
Attendite a fermento phariſeorū quod eſt hypocriſis. Luce. xij.

De cōfeſſoribus in cōmuni

De confeſſoribus ꝛ doctoribus habes notabilem ſermonem de quadruplici ſtatu confeſſorum. iij. parte titu. xxxj. ca. x. et per oēs. §.
De predicatoribus habes pulchra. iij. parte titulo. xviij. ca. j. ꝛ. iij.
De epiſcopo vel prelato de quadruplici ſigno electionis a deo ꝛ nūc ad noſtros prelatos ꝛc. iij. parte titu. xix. ca. j. §. iij.
De doctorum aureolis vide. iij. parte titu. xxx. ca. viij. §. ij.
De multiplici milicia habes. iij. parte titu. iiij. ca. j. per totum.
Triplex martyrium ſine ſanguine deſcribitur iiij. parte titu. iij. cap. iij. §. ij. in fine. Et de alio vario martyrio vide ſupra.
De ſacerdotib⁹ vide. ij. par. ti. v. c. viij. §. ij. p to.
Pro ſanctis religioſis et pro recōmendatione religionis. vide. iij. parte titu. xvj. ca. j.
De ſanctis regibus vel dominis pro bono regimine. iij. parte titu. iij. ca. vij. §. ij. plura vide in tabula ad propoſitum.
Juſti eſt multiplex bonum ſiue gaudiū. j. parte titu. vj. cap. v. §. iij. circa medium. ibi. Tertio eſt gaudium.
Sup eplis in cōmuni confeſſorū.
Dilectus deo ꝛ hominibus ꝛc. Eccli. xlv. moralizatur. j. par. ti. ij. ca. ix. §. ij. infra medium.
Elegit eum ex omni carne. Iſta electio deſcribitur. j. parte titu. iiij. ca. vij. §. iij. poſt prin. et huius electionis ſunt tria ſigna. ibidem.
Et dedit illi cor ad p̄cepta. de corde habes pulchra notabilia.
Super alia in cōmuni.
Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ꝛc. Ecci. xliiij.
Super alia in cōmuni.
Optaui ꝛ dat⁹ eſt michi ſenſus. Sap. vij. et eſt doctoꝝ. de q̄bus vide. iij. par. ti. xxxj. c. x. §. iij.
Super alia in cōmuni.
Juſtum deduxit dñs per vias rectas. Sap. x.
Super alia in cōmuni.
Doctrinis varijs ꝛc. ad Heb. xiij.

Sup euangelio in cōmuni cōfeſſorū.
Sint lūbi veſtri precincti. Luce. xij. vide. j. parte titu. v. ca. j. §. j.
Super alio euangelio.
Uigilate q2 neſcitis qua hora rc. Mat. xxiiij.
Super alio euangelio.
Homo quidam peregre pficiſcens vocauit ſeruos ſuos: r dedit vni qnqꝫ talenta: alij duo rc. Matth. xxv. de iſto euāge. vide ſupra.
Super alio euangelio.
Nemo accēdit lucernā r in abſcondito rc. Luce. xj. de iſto euāgelio vide ſupra.

De virginibus et viduis in communi.

Uirginitas deſcribitur per thema ex pſal. per modū ſermonis: et notabiliter declaratur. iij. parte titu. ij. ca. j. et p oēs. §. Et. iiij. par. ti. iiij. ca. vij. r. viij. et. c. vj. §. vj. de qua vide. s.
Item de aureolis virginum vide. iij. parte tit. xxx. ca. viij. §. iij. r. iiij.
Item de virginibus r viduis: r de triplici matrimonio vide. iij. parte ti. j. c. j. §. j. Item alia de virginib9 vide. ij. par. ti. v. c. viij. §. j. p totū.
Uiduitas deſcribitur per modū ſermonis cum longis declarationibus. iij. parte tit. ij. ca. iij. per totum. et. iiij. parte ti. iiij. ca. vj. §. v.
Item de mulieribus ſanctis r caſtis vide pulchra. j. parte titu. j. ca. ij. §. ij. per totum. Uide etiam de caſtitate r continentia pro iſtis virginibus r viduis. s. in tabula.
Sup ep̄lis in cōi virginū r viduarū.
Confitebor tibi domine rex rc. Eccli. lj.
Sup alia ep̄la in cōmuni.
Qui gloriatur in dn̄o glorietur. ij. ad Corin. x. tripliciter exponitur iſta gloria rc. ij. parte titu. iiij. ca. j. §. j. per totum.
Emulor enim vos dei emulatione. quomodo hoc intelligitur. ij. parte ti. viij. ca. j. circa medium ante. j. §.

Super alia in cōmuni.
Sapientia vincit maliciam rc. Sap. vij.
Super alia de mulieribus in cōmuni.
Mulierem forte quis inueniet. Prouer. vlti.
Sup euangelio in cōmuni virginū.
Simile eſt regnū celoꝝ theſauro abſcondito in agro rc. Mat. xiij. Sup iſto euāgelio vide. s.
Super alio euangelio.
Simile eſt regnū celorū decem virginibus rc. Matth. xxv. quinqꝫ autē ex eis erant fatue rc. qui p illas ſignificantur. j. parte tit. v. c. ij. §. v. in medio.
Pro laude et recōmendatione religionis vide ſub lr̄a R. ſcꝫ religionis. per totum.
De fratrib9 predicatorib9 r de eorūdem laude ex religione vide ſupra.

Pro dedicatiōe eccleſie tā materiali q̄ ſpirituali vide varia notabilia.

Pro materiali vide. iij. parte titu. xij. ca. j. et p omnes. §. etiam aliqua in ca. ij.
Pro ſpirituali r etiaꝫ materiali vide. iij. parte titu. xij. ca. vj. per totum. Item ibidem ca. vij. per totum. etiam ca. x. per totū. Uide etiā varia notabilia ſub lr̄a E. ſcꝫ Eccleſia.

Tabula quintuplex totius ſumme venerabilis dn̄i Antonini archiepiſcopi Floreñ. compilata per dn̄m Iohānem molitoris fratrē ordinis predicatorū cōuentus Coloñ. Impreſſa ac iterum nuper reuiſa r caſtigata: necnon plurimis in locis vbi mutilata ac deprauata fuerat: haud minimo ſane labore ad priorem ſtatū reducta. Ex Parrhiſijs. Anno domini. M. ccccxxj. Idibus Auguſti.

Laus deo.

1013324